

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen“
te 's-Gravenhage

MAANDBLAAD.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

OKTOBER 1978.

24e jaargang.
Nummer 1.

MENSELIJKE KRACHTEN

De menselijke uitstraling

CI blz. 1

Engelen en duivelen

CI " 9

WERELDGEBEUREN

Verhoudingen in de maatschappij

CII " 2

De betekenis van economie

CII " 8

Overname uit „SLEUTELS“ slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.“

MENSELIJKE KRACHTEN

INLEIDING.

Mens: wezen dat zich van zichzelf bewust is en zodanig van een wereld, dat het zich ook in het kader van die wereld kan leren beschouwen.

Mens: een stoffelijk voertuig waarin zich naast het bij dit stoffelijk voertuig behorend levenslichaam een aantal andere voertuigen bevindt, elk behorend tot een eigen niveau van kracht.

Mens: bewustzijn dat enerzijds in zuiver stoffelijke waarden kan denken, maar gelijktijdig de mogelijkheid heeft om de krachten van hogere werelden en sferen in zich zodanig te ontvangen dat hierdoor een tweeledigheid van bewustzijn wordt bereikt.

Als wij spreken over de krachten van de mens, dan spreken wij uit de aard der zaak over al zijn kwaliteiten en eigenschappen. Maar wij hebben te maken met de mens op deze wereld. Alles wat wij zeggen over de geest is mooi; daar heeft u later wat aan, niet nu.

Het is de bedoeling om in het kader van een reeks lezingen u zoveel mogelijk informatie te verschaffen omtrent alle kwaliteiten waarover u - zij het rudimentair zij het volledig - beschikt; u duidelijk te maken hoe de kwaliteiten gebruikt kunnen worden en u zo in staat te stellen uw krachten op de meest juiste wijze te verdelen, gebruikmakend van alle voertuigen en van al uw mogelijkheden.

HOOFDSTUK I.

DE MENSELIJKE UITSTRALING.

Door de vele voertuigen die deel uitmaken van het menselijk leven ontstaat buiten het lichaam een aura. Deze aura bevat in zich een aantal energieën die deels behoren tot het stoffelijk lichaam, deels tot de geestelijke voertuigen. Hierin worden allerlei processen die zich in de mens afspelen, maar ook tussen de mens en de kosmos als zodanig kenbaar gemaakt. Het geheel functioneert bovendien nog als een soort zender, omdat de sterke impulsen die in de aura ontstaan of daar worden ingebracht kunnen worden uitgestraald naar anderen. Het is deze uitstraling die voor ons zo belangrijk is.

Uitstraling is niet veel meer dan een woord. Misschien kunt u denken aan een radiozender. Een radiozender straalt uit door een magnetisch verdringingsverschijnsel. Er ontstaat een magnetische golf. Ze valt weer weg, maar voordat de gevormde magnetische krachtlijn kan wegvallen, is er al een tweede. Die stuwt dan de vorige krachtlijn weer voort etc.

Bij de mens is het ongeveer hetzelfde, maar met één verschil: een zender straalt over het algemeen rondom uit al zijn er enkele soorten zenders

die sterk gericht kunnen stralen. De mens zal zijn uitstraling, zodra hij zich daarvan bewust is, meestal gericht gebruiken. Dit impliceert dat het geheel van de fluctuerende energieën in de aura op één enkel doel wordt gericht. Het deel van de aura dat behoort tot de astrale wereld vormt dan zelfs een soort parabolische spiegel. Wij kunnen dus een zeer sterke en intense straling uitzenden. Deze uitstraling kan alle krachten bevatten die niet behoren tot de stof zelf. Anders gezegd: uitgestraald kunnen worden krachten van het levenslichaam, astrale energieën en geestelijke energieën van verschillende kwaliteit.

Als je dat allemaal zo zegt, dan lijkt het erg ingewikkeld en moeilijk. Dat kan ik mij voorstellen. Maar er zijn heel veel dingen waarmee u dagelijks te maken heeft.

Hoe vaak voelt u iets aan? Er is een spanning in de omgeving. Een mens wekt bij u bepaalde reacties op zonder dat u weet waarom of hoe. U voelt de aanwezigheid van mensen, ook als u redelijk of zintuiglijk hun aanwezigheid nog niet had kunnen vaststellen. Dat zijn nu reacties op uitstralingen.

Het is duidelijk, dat die uitstraling van het grootste gewicht wordt, wanneer iemand b.v. in een labiel evenwicht verkeerd. Als uw innerlijk evenwicht van krachten en werkingen erg wankel is, dan kan een gerichte uitstraling voldoende zijn om dat gehele evenwicht te verstoren. Dan kunnen er allerlei hallucinaties worden opgeroepen. Er kan worden gewerkt met allerlei ziekten. En dan zitten we haast onwillekeurig op het terrein van de zwarte magie. Het heeft echter alleen te maken met de uitstraling, niet met demonen of andere geesten.

Het omgekeerde is natuurlijk ook mogelijk. Wanneer een mens onevenwichtig is, dan kunt u vaak diens evenwicht herstellen door alleen maar uw uitstraling op die mens te richten. U kunt een deel van uw kracht aan een ander overdragen, als u dat wilt. Deze praktijken kent u voornamelijk onder de naam magnetiseren of geestelijke genezing. In beide gevallen is er alleen sprake van het projecteren van een deel van uw eigen aura, en wel met een zodanige kracht dat hierdoor in de uitstraling en ook in het organisme van een medemens iets verandert.

Andere aspecten van de uitstraling die u regelmatig ontdekt zijn de pseudo-telepathische impulsen. U kunt ze ook wel empathische impulsen noemen.

U denkt plotseling aan iemand die u al in jaren niet heeft gezien, de volgende dag komt hij langs. U krijgt de neiging om maar alvast thee te gaan zetten en u heeft net de thee klaar en daar is de visite met een gebakdoos in de hand. Dit is een soort telepathie. Het gaat hier echter helemaal niet om gedachtenbeelden of woorden die worden overgedragen. Dat is wel mogelijk, maar het komt zo zelden voor. Werkelijk goede telepathen zijn er betrekkelijk weinig. Mensen, die deze empathische gevoeligheid bezitten, zijn er erg veel. Het belangrijke blijkt hierbij te zijn dat de mensen een mate van afgestemdheid bezitten.

Die afgestemdheid kan gewoon liggen in een geconcentreerd denken aan één bepaald punt. Wanneer iemand aan u denkt en het beeld is duidelijk genoeg, dan zal zelfs over een grote afstand bij u opeens de aandacht wakker worden. U wordt gewekt door dit signaal en u reageert daarop door aan te voelen waar het vandaan zou kunnen komen. Dit proces speelt zich zelden bewust af; het is een soort gevoelsopwelling. Sommige mensen zouden zeggen: het is de rechter hersenhelft die daar functioneert. U heeft daardoor de mogelijkheid om niet verstandelijk en niet zintuiglijk en zelfs niet bewust toch in te spelen op de gedachtenuitstraling van anderen. Hier heeft u een paar voorbeelden dat de uitstraling van de mens inderdaad het een en ander betekent. Maar we kunnen nog verder gaan.

Er zijn mensen, die zoals dat heet "telekineten" zijn. Een telekineet is iemand die in staat is om op afstand van zijn lichaam voorwerpen te manipuleren of te beïnvloeden. Sommigen denken dan aan piano's die door de

lucht vliegen. Nu, er zijn er niet veel die dat aankunnen. Maar dobbelstenen beïnvloeden komt wel veel voor. Nu iets heel typisch, u zult het in Nederland niet zo dikwijls zien. In sommige andere landen komt het meer voor dat iemand aan het praten is tegen een dobbelsteen en ook wel tegen een bal die hij moet gooien. Het komt bij Jeu de Boule in Zuid-Frankrijk nog wel eens voor dat men gaat praten, terwijl men zich op de worp voorbereid en daarbij zichzelf aanpraat: dat moet er gebeuren. Nu is het wonderlijke dit:

Er zijn mensen, die door dit suggestief proces hun kans tot het bereiken van hetgeen ze willen aanmerkelijk vergroten. Als met dobbelstenen 7 moet worden gegooid, bij wijze van spreken, dan zal men i.p.v. 3 op de 10 keer misschien 5 op de 10 keer raak gooien. Als het gaat om het werken met Jeu de Boule (sommige biljarters hebben die neiging ook wel, maar dat doen ze dan binnensmonds) dan zult u zien dat ook hun gemiddelde mogelijkheid van treffen oploopt. Anders gezegd: Door de uitstraling van de mens is het mogelijk te komen tot een zekere beïnvloeding van het gedrag van stoffelijke, z.g. dode voorwerpen.

Laten wij nog een stap verder gaan. Er zijn mensen die in staat zijn plotseling visioenen te zien. Waar komen die vandaan? In sommige gevallen weet je het. Dan zijn die visioenen niets anders dan een uiting van frustraties; dat is een psychologisch proces. Maar als je nu werkelijk in de toekomst kijkt? Als je vandaag droomt wat er morgen in de krant staat en het staat er nog in ook, hoe moet je dat dan verklaren?

De menselijke uitstraling omvat alle geestelijke voertuigen en daardoor een grotere tijdseenheid dan het onmiddellijk beseftbare Nu van het lichaam. Dit zijn maar een paar voorbeelden. Ik heb ze opzettelijk in de verschillende categorieën gezocht. Ik heb dit gedaan om u duidelijk te maken dat de menselijke uitstraling niet alleen maar een aura is. Ze is wel degelijk een mogelijkheid tot het uitzenden van signalen. Met de juiste instelling kunt u daarmee heel veel verschillende dingen tot stand brengen.

Nu ga ik proberen u een beetje thuis te doen gevoelen in het werken met de uitstraling. Want weten dat je het allemaal zoudt kunnen, is erg leuk maar als je niet weet hoe je moet doen, dan heb je nog niet veel. Ik heb het gevoel dat in een cursus als deze, die handelt over de menselijke krachten, het er vooral om gaat de mens te leren die krachten te activeren, om er iets mee te doen. En dan beginnen wij maar bij het begin.

Heel veel mensen denken dat men geestelijke krachten activeert door concentratie; dus door een heel sterk denken. In feite is dat niet waar. Geestelijke krachten activeert u wanneer u ontspannen bent en er een emotionele intentie is. U werkt via uw uitstraling het best vanuit uw gevoel, niet vanuit een redelijk overleg. Hoe groter uw ontspannenheid t.a.v. hetgeen u wilt gaan doen met de uitstraling, des te groter de kans dat u succes boekt. Daarom geldt het volgende voor een ieder die wil proberen een medemens te genezen.

1. Probeer niet uw eigen beeld van gezondheid aan een ander op te leggen. Zeker in het begin moet u trachten de ander aan te voelen. Hierdoor ontstaat er wat wij noemen empathie: een bepaalde wijze van verbondenheid. Op het ogenblik, dat u zich deze realiseert is het voldoende dat u een beweging maakt om tot genezen over te gaan of eenvoudig de ogen sluit, desnoods om u te concentreren. Daarmee activeert u de uitstraling en des te gericht naar mate u haar meer specifiek op één patient richt.
2. Probeer nooit een heel stel patienten tegelijk te genezen. (Als er dadelijk weer een paus is, dan geeft hij zijn zegen "Urbi et Orbi") maar dat kunt u niet doen. Wat u wel kunt doen is puntsgewijs aanvoelen. Alleen datgene wat u werkelijk in u voelt, waarmee u een ogenblik een innerlijke eenheid bereikt, is gemakkelijk te be-

reiken. Indien het niet mogelijk is om dit te doen, ga dan niet in uzelf graven. Zeg dus niet: ik wil genezen, ik moet genezen, ik zal genezen. Stel u gewoon de patient voor. Praat desnoods tegen hem. Vertel hem een grap. Probeer hem aan het praten te krijgen. Concentreer u op de patient. In die uitwisseling ontstaat uw gerichtheid en indien uw wil tot genezen aanwezig is, voltrekt het proces zich practisch automatisch. Want de wil tot genezen is in feite een gevoel te moeten compenseren voor onevenwichtigheden in de ander. Dit gevoel op zichzelf is voldoende, mits de verbondenheid met de ander wordt beseft.

3. Als u te maken heeft met voorwerpen die u wilt beïnvloeden, dan blijkt dat u zich zelden goed kunt voorstellen dat u met uw geest een dobbelsteen, een bal of iets anders kunt besturen. Als u dat probeert te doen, dan bent u daar zo op geconcentreerd dat het zich wel in u voltrekt, maar dat het in uw uitstraling absoluut niet meer tot uiting komt. Wat blijkt nu? Als u praat tegen een dobbelsteen of tegen een bal, met andere woorden u daarop richt en concentreert en u niet bewust wilt zijn van het ontstaan van een eigen beïnvloedende uitstraling, dan heeft u de beste kansen op resultaat. Ontspanning is voor alle werkingen die vanuit de aura gaan van het grootste belang.

U heeft allen in de aura bepaalde knooppunten: bloemvormige warrelingen waaruit velden uit de materie en uit de geest samenvloeien. Men noemt ze chakra's. En men zegt: Dit chakra is open en dat niet.

Een chakra geeft u, indien u het innerlijk beleeft, een veel grotere mogelijkheid tot concentreren, omdat het geheel van alle materiële en geestelijke kracht in het chakra kan samenvloeien en vandaaruit ook ge-projecteerd kan worden. Maar als u bezig bent u eerst af te vragen, of dit of dat chakra open is, dan bent u ongeveer als de man die zei: Ik moet toch weten, of de bakker open is en toen liep hij net zolang te zoeken naar een open zijnde bakker, tot ze allemaal gesloten waren. Toen zei hij: Er is geen brood in de stad. Op die manier komt u niet verder.

Een chakra dat functioneert, en dat doen ze allemaal, werkt op de kruin (het topchakra) evenzeer als in het laagste chakra. Elke functie die ontwaakt is in het laagste chakra is actief tot in het hoogste. Dit impliceert, dat u zich niet hoeft af te vragen, of u nu moet werken, zoals sommige mensen doen, met het middenrif-, het keelkop-, of het voorhoofdschakra. U moet dit gewoon beseffen.

Elke functie, die voorstelbaar en bereikbaar is, zal vanuit elk chakra gebruikt kunnen worden. Indien u een concentratie op een zeker punt nodig heeft, dan kunt u dat het best bereiken door intens daarnaar te staren. Indien u op die visuele impressie afgaat, dan is meestal het voorhoofdschakra geactiveerd. Dat zal dan misschien niet helemaal open zijn, maar dat geeft niet. Want die delen waar het om gaat - en die vallen binnen het voor u voorstelbare en mogelijke - zijn open, anders zoudt u niet eens het gevoel kunnen krijgen dat het mogelijk is. Dat houdt meteen in dat u t.a.v. uw eigen uitstraling niet teveel twijfels moet hebben. Niet zoiets van: anderen kunnen het en ik kan het niet. Een dergelijke mentaliteit of zelfs maar een voorbehoud uit angst voor mislukking maakt in feite de mogelijkheid tot het projecteren van iets uit de uitstraling veel minder.

Als u denkt: het werken met de uitstraling daar ben ik toch niet rijp voor, dan zou ik u de raad willen geven over te gaan tot receptiviteit, ontvankelijkheid.

De aura als geheel is gevoelig voor alle krachten die in de omgeving optreden. Op het ogenblik, dat wij proberen die krachten te verbaliseren (uit te drukken in woordbegrippen, al is het maar in onszelf), zullen wij

over het algemeen mislukken. Absorberen van signalen betekent: zelf stil zijn. De reacties, die zij in ons teweeg brengen, zijn later besefbaar en kunnen dan worden omgezet in woorden, in beelden, in het denken en zelfs weer naar buiten worden gebracht om het anderen duidelijk te maken.

Ontspannenheid is een eerste vereiste. Maar ontspannenheid alleen is natuurlijk niet genoeg, want wij hebben nu wel de aura, maar die moet ook een beetje tot rust komen. Dit betekent, dat ons lichaam niet teveel storende invloeden moet ondergaan. Iemand, die rammelt van de honger, moet niet denken dat zolang hij bezig is met zijn honger zijn aura evenwichtig functioneert. Pas op het ogenblik, dat hij werkelijk ontspannen is, treedt de gevoeligheid het sterkst op. Wie ontvankelijkheid als eerste benadering neemt voor het erkennen van zijn uitstraling, zijn mogelijkheden zou ik de volgende raad willen geven:

Leer u te ontspannen. Wie boodschappen zuiver wil ontvangen, moet een mate van onverschilligheid bezitten. Probeer niet betrokken te worden bij de boodschap die u ontvangt. Alleen op deze manier zult u ze zuiver en onvervormd doorkrijgen.

Besef, dat boodschappen die u van buitenaf bereiken slechts zelden onmiddellijk in een duidelijk omschreven begrip kunnen worden weergegeven. Ze zijn eerder emoties, gevoelens. Het is een aanvoelen van kracht, van zwakte, van licht, van duister, van vreugde, van droefenis enz. Dit aanvoelen nu wekt bij u associaties, die u moet vergelijken met de feiten. Want elk signaal dat u bereikt is een inwerking op u en indirect op een deel van uw wereld. Uw gevoelens zullen dus weerkaatst worden in de wereld. U leert de betekenis ervan onderscheiden. Dit is erg belangrijk voor een mens. Want alle onbestemde gevoelens, soms zijn dat zelfs grote angsten, zijn niet zo prettig. U weet dan niet wat u ermee moet doen. Maar als u leert dat een bepaalde vorm van angst een aanduiding is voor b.v. een beproeving of een beslissing waarvoor u komt te staan of voor een tegenstelling waarin u uw positie moet definiëren, dan wordt het veel gemakkelijker.

Controleer uw gevoelens met de feiten. Ga uit van het standpunt dat een dergelijk aanvoelen, zeker in het begin, betrekking moet hebben op een gebeurtenis die binnen 36 uur en duidelijk kenbaar plaatsvindt. Als u zich moet afvragen, of er in die 36 uur iets is gebeurd dat past bij hetgeen u aanvoelt, is het al waardeloos. U moet gewoon onmiddellijk kunnen associëren.

Als u die gevoeligheid aan het opvoeren bent (wat u op deze manier door training kunt doen), dan zal het ogenblik komen dat u denkt: ik wil graag wat meer energie hebben.

Energie is ook weer een kwestie van juiste instelling. De hele wereld rond u is vol van energieën die u lichamelijk nodig heeft. En of we nu spreken over nous of odd-kracht dat maakt geen verschil uit. Rond ons zijn krachten van kosmische maar ook van stoffelijke aard welke elke mens die op aarde leeft kan absorberen. Het absorberen van die kracht is een kwestie van de juiste instelling. Dit is een heerlijke vage term waarmee we alle kanten uit kunnen.

Wat is een instelling? Over het algemeen een tamelijk overbodig ambtelijk apparaat. Voor ons is instelling gewoon een volledige gerichtheid, maar ook openheid. Als u goed op kracht wilt mediteren (het is een soort ontruuktheid), dan is het volgende van belang:

1. Bewust uitschakelen van uw omgeving.
2. Bewust beheersen van uw ademhaling. Het geeft niet of u langzaam of diep ademhaalt, maar doe het wel gelijkmatig. Concentreer u rustig op die ademhaling.
3. Concentreer u op uw houding. Een ontspannen houding is volgens ons de beste, maar als u een lotushouding wilt proberen en u heeft de kramp ervoor over, dan mag dat best, mits u zich bewust blijft van de positie van uw lichaam, uw ademhaling en later van het ritme waarmee

uw hart klopt en dergelijke dingen. Dus niet krachten zitten sleuren. Er zijn mensen die een ander systeem hebben. Zij zeggen: Je moet grijpen. En dan zitten ze naar alle kanten uit te grijpen en de kracht Gods over zich heen te slepen. Dat is allemaal goed, dat kan allemaal wel. Maar als wij zoveel mogelijk van die kracht rond ons willen opnemen: ontspannenheid en concentratie op ons eigen wezen waarbij we de oefening doen met het doel om kracht op te nemen. Dat doel kunnen we rustig vergeten, omdat de hele oefening niets anders is dan een bevestiging van het doel dat we ons hebben gesteld. Op deze manier kunt u uw energie vergroten.

Het kan zijn dat u het gevoel heeft dat u een beetje onevenwichtig bent. In dat geval kunt u niet onmiddellijk beginnen met: laat nu die kracht maar komen. U moet eerst proberen zelf evenwicht te krijgen. Dat kunt u het best bereiken via een zelfsuggestie. Wanneer u bezig bent uw eigen onevenwichtigheid in bedwang te houden, kijk naar iets wat u erg mooi vindt, **luister** naar iets wat u mooi vindt. Doe iets waarin u helemaal opgaat en wat u prettig en goed aandoet. Kortom, ontspan u door schoonheid, in feite factoren van harmonie buiten u te zoeken en die op u te laten inwerken. Als u dan ontspannen bent, kunt u het andere procedé volgen. Dan blijkt dat de instelling op harmonie, op schoonheid, op evenwichtigheid een juiste verdeling van de krachten in uw lichaam, in uw aura tot stand brengt waardoor een evenwichtige toestand en gelijktijdig een toename van energie wordt bereikt.

Dan zijn er nog heel veel dingen waarover wij kunnen praten.

Een van de meest voorkomende is toch wel de beroering van de aura.

Een geest kan uw aura bereiken, beroeren en er eventueel in verward raken. Dat gebeurt meestal in de buurt van een chakra. Dat is helemaal niet zo verwonderlijk, als u zich realiseert dat de hele uitstraling geen stoffelijk situatie is. Het is eerder een soort krachtveld. Als u wilt weten hoe dat werkt, neem twee magneetjes. Als u die met de juiste polen naar elkaar toebrengt, klikken ze en blijven vastzitten. Draait u een van de magneten om, dan kunt u ze niet tegen elkaar krijgen, als ze tenminste sterk genoeg zijn. Datzelfde principe werkt ten aanzien van alle entiteiten, maar ook bij de projectie van mensen.

Als er veel mensen bij elkaar zijn die door één emotie worden bewogen, dan stralen ze gezamenlijk uit. Die uitstraling is sterk; ze kan doordringen in de aura. Indien u de polariteit van uw aura kunt bepalen, dan is dat gunstig. Want iemand die in de aura is vastgehaakt, zal bij het ompolen ervan eruit worden gesmeten. Van aanhechtingen heeft u dan geen last meer, van beïnvloedingen van buitenaf door emotionele golven evenmin. Door de juiste instelling drijft u ze van u af en u krijgt a.h.w. een betere visie op hetgeen er buiten u gebeurt.

Hoe doet men dat? Daarvoor zijn heel veel procedures. Ik meen, dat daarvoor op aarde zo'n 60 verschillende systemen bestaan. Ik geef u er één van, omdat ik deze de eenvoudigste en de meest praktisch hanteerbare vind.

Wanneer u het gevoel krijgt dat u een aanhechting heeft, dat een andere persoonlijkheid zich aan u opdringt, dan heeft het weinig zin om daar regelrecht tegenin te gaan. Hierdoor ontstaat er een erkenning en blijft uw eigen polariteit gelijk. Maar u kunt wel wat anders doen: al datgene wat u daarin als niet-harmonisch ervaart, vergeet u en stelt daartegenover een beeld van de perfecte harmonie zoals ze voor u op dat ogenblik bestaat. Concentreer u daarop, mediteer er desnoods even over. U zult merken dat u daardoor a.h.w. de polariteit heeft veranderd, want de harmonie in u zal alleen datgene aanvaarden wat daarmee in overeenstemming is. Al wat niet daarmee in overeenstemming is kan niet meer doordringen.

Wanneer u zich temidden van een menigte bevindt en u wilt vrij blijven van de emotionele golven, dan moet u gewoon even bewust en diep adem blijven halen en u voorstellen wat rust is. De onrust van de anderen, want het is een emotionele verstoring waardoor dergelijke stralingen ontstaan, kan u dan niet meer direct beroeren; althans u wordt niet meer geestelijk en psychisch beïnvloed. De enige beïnvloeding waaraan u zich niet kunt onttrekken is de zuiver lichamelijke. Maar omdat u niet gebonden bent aan de emotionaliteit van de anderen, zult u daar snel, bewust en juist op reageren. Ompolen is dus doodgewoon in jezelf een instelling proberen te wekken die tegengesteld is aan hetgeen de ander is.

Dit is wat anders dan het polen. Men zegt: gelijke polen stoten elkaar af. Dus zou je eigenlijk moeten denken aan allerlei hatelijkheden. Als iemand hatelijk is, dan hebben hatelijkheden geen invloed. Dat is niet waar. Psychisch geldt namelijk dat gelijke waarden de neiging hebben zich met elkaar te verbinden, terwijl tegengestelde waarden de neiging hebben elkaars bestaan te ontkennen, dan wel elkaar af te stoten. Wie dit voor zijn eigen uitstraling gebruikt, zal ontdekken dat hij daardoor ook wat objectiever temidden van de mensen kan leven.

Wanneer u voelt: hier zijn invloeden aan het werk of hier is een stemming of sfeer die mij niet past, moet u zich daardoor niet laten beheersen, maar moet u zelf de tegenovergestelde sfeer genereren. Door dit te doen verdrijft u de invloed die eventueel op u zou kunnen inwerken. In vele gevallen compenseert u ook de onevenwichtigheden om u heen zodanig dat ook anderen gemakkelijker hun evenwicht herwinnen.

Wanneer wij spreken over uitstraling en we doen dat vanuit de mens, dan moeten wij ons niet vergissen en denken dat de mens het enige wezen is dat die uitstraling bezit. Er zijn onnoemelijk veel verschillende vormen van uitstraling denkbaar. Ik als geest werk in feite door mijn uitstraling te richten op bepaalde centra in het brein van mijn medium. En mij daarmee vereenzelvigend krijg ik daardoor de capaciteit tot een uitstraling te komen welke niet meer die van het medium is, maar die de mijne althans redelijk benadert. Dit is een kwestie van: ik gebruik gewoon mijn uitstraling. Maar die kan ik tegenover u ook gebruiken en u bent geen medium. Ik zou daarmee echter wel uw gedachten kunnen veranderen. Ik zou uw visie op de wereld tijdelijk kunnen wijzigen. Als ik dat als een gewone geest kan, dan is het duidelijk dat er heel veel entiteiten zijn die ook over een dergelijk vermogen beschikken.

Dan hebben wij daarnaast nog allerlei kosmische stralingen en invloeden die we met dezelfde resultaten kunnen benaderen en eventueel uw gedrag, uw denken, uw innerlijk beleven daarmee kunnen veranderen. Het is voor een mens belangrijk deze invloeden wel te erkennen maar gelijktijdig te beheersen.

Wie zijn eigen aura voortdurend probeert op te laden met kracht en tevens een zo groot mogelijke innerlijke evenwichtigheid tracht te handhaven (ik heb enige aanwijzingen in die richting gegeven in het voorgaande), zal merken dat zijn aantastbaarheid voor uitstralingen van elders veel geringer wordt. Wanneer b.v. een uitstraling van een entiteit zich aankondigt, dan wordt u zich wel daarvan bewust, maar u zult u bewust a.h.w. moeten openstellen om die geest toegang te verschaffen en dus de invloed de mogelijkheid tot inwerking te geven. Dit geldt ook voor kosmische invloeden, alleen heeft men daarvoor een hoger eigen potentiaal nodig, een grotere kracht in de aura.

Over al die krachten en inwerkingen zullen wij een volgende keer verder spreken. Met hetgeen ik u vandaag heb voorgelegd heeft u een eerste mogelijkheid om te beginnen.

Begin uw aura en uw persoonlijkheid op te laden door de juiste vorm van ontspannen gerichtheid op die kracht. Wilt u verdergaan: leer uw

kracht te richten door een voorstelling van hetgeen u gaat doen en tijdens het werken met de uitstraling zo ontspannen mogelijk te zijn. Wees niet bang om trucjes te gebruiken als het zonder dat niet gaat. In deze dingen is het belangste dat u tot resultaten komt.

In deze cursus krijgt u tips. Niet iedereen zal geneigd zijn onmiddellijk een avond uit te trekken om daarmee te trainen. Ik vraag mij zelfs af, of dat goed zou zijn. Maar probeer die gegevens zo goed mogelijk in u op te nemen. Als u dan onevenwichtigheden erkent, tracht dan volgens de gegeven richtlijnen het evenwicht te herwinnen.

Bedenk, dat u uiterlijk als een automaat gewoon kunt voortgaan met spreken en handelen, terwijl in u de processen zich afspelen.

Als u een gevoel heeft van zwakte, tracht uw energiepotentiaal op te vijzelen. U zult altijd wel een paar minuten vinden waarin u dat kunt doen.

Als u het gevoel krijgt dat u - op welke wijze dan ook door geestelijke of andere krachten wordt benaderd - realiseer u dat u door een juiste instelling kunt bereiken dat alleen die krachten, welke voor u harmonisch zijn en dus aanvaardbaar, kunnen doordringen en voor u werkelijk betekenis kunnen hebben.

De richtlijnen zijn de basis. Als u ze kent, dan zal dit het u mogelijk maken in uw leven direct en beter te reageren.

Wij zullen later nog wel eens ingaan op telekinese e.d., maar dan wel in meer technische zin, niet in de algemeen praktische zin waarin ik heb geprobeerd dit eerste hoofdstuk voor u uit te werken.

Uit al deze gegevens kunt u afleiden dat de menselijke krachten van groot belang zijn en dat de in het overige gedeelte van Cursus I te geven richtlijnen om het eigen "ik" en de krachten van dit "ik" verder te ontwikkelen ook voor u wel degelijk een praktische betekenis kunnen hebben.

Men heeft de hoop uitgesproken dat u niet alleen zult willen denken aan de mooie theorieën en mooie woorden, maar daarnaast voor uzelf zult willen nagaan in hoeverre de verstrekte gegevens en richtlijnen voor u bruikbaar zijn, opdat u komt tot een ontwikkeling van uw persoonlijke geestelijke krachten en daardoor uw menselijke en geestelijke betekenis kunt vergroten.

x U heeft gesproken over het richten op dode voorwerpen. Hoe is uw inzicht als je je richt op zieke lichaamsdelen van jezelf?

- Als u zich richt op zieke lichaamsdelen, dan begint u uw totaal evenwicht te verstoren in de hoop plaatselijk een onevenwichtigheid te herstellen. Dit is niet de juiste benadering. Maar als u zich niet richt op het zieke lichaamsdeel, doch op het geheel van uw persoonlijkheid als zijnde harmonisch, dan zult u - en dat gaat dan t.a.v. een aantal levensstromen en krachtstromen die in het lichaam pulseren - dit evenwicht herstellen. Met andere woorden: u gaat compenseren voor de onevenwichtigheid en de kwaal verdwijnt, ook als u die niet direct bestrijdt. U kunt tijdelijk wel symptomen doen verdwijnen, maar er ontstaat daarvoor in de plaats weer een andere onevenwichtigheid in de levensstromen en krachtvelden in het lichaam en daaruit komen dan weer andere symptomen en onaangenaamheden voort. Dus altijd werken voor het geheel en niet op een deel.

Werken op een deel van het lichaam kunt u doen voor iemand die buiten u staat, omdat u dan onbewust het geheel in evenwicht brengt. Maar als u met uzelf bezig bent..... U heeft zich b.v. op een vinger geslagen en ze begint hevig te kloppen. Dan kunt u zeggen: Dat ga ik even genezen. Goed, de pijn in de duim wordt minder, maar u loopt de hele tijd met een kikker in de keel. Want wat heeft u gedaan? U heeft geprobeerd een normaal proces te reguleren. U heeft daarbij o.a. bloedstuwing en serumstuwing

moeten beheersen. De productie van het lichaam door de zenuwsignalen gaat toch door en dus komt de rommel ergens anders terecht. Maar als u het hele lichaam zegt: dit is niet zo belangrijk, dan valt de stuwning, het zenuwsignaal, de productie weg, daardoor wordt als vanzelf minder bloed toegevoerd en zullen ook de cellen zelf reageren op de gehele uitstraling. Als die uitstraling harmonisch is, dan zegt de cel: Ik ben niet normaal, ik moet mij herstellen. Ze herstelt zich dus. Een andere cel zegt: Ik ben normaal, waar maak ik mij druk over wat er met mijn buurman is gebeurd, ik moet rustig zijn. Nu, dan verdwijnt ook de zwelling en u heeft geen kikker meer in de keel. Dat is het verschil.

Dit maakt duidelijk hoe het ook met andere kwalen kan gaan. Hoe meer u bij genezing van uzelf u richt op details, des te groter de kans is dat u uw totale onevenwichtigheid vergroot in plaats van vermindert. Zoek altijd naar een perfecte harmonie waarin de ziekte of de storing niet kan bestaan, dan zal het zoeken naar het evenwicht krachten toevoeren. Deze krachten zullen onevenwichtigheden dermate compenseren dat de verschijnselen, daaruit voortgekomen, als vanzelf zullen verdwijnen. Als je sterk genoeg bent natuurlijk.

- 3 -

ENGELLEN EN DUIVELEN.

De mens spreekt over grote entiteiten die rond hem zijn. Soms beschouwt hij ze als een engel, soms als een duivel. De grootste moeilijkheid daarbij is wel, dat de mensen het verschil tussen een engel en een duivel niet weten. De engel is degene die het met hen eens is. Een duivel is degene die het niet met hen eens is. Toch hebben ze te maken met de kosmos en met allerlei entiteiten die een andere wordingsgang hebben doorgemaakt. Er zijn daaronder geesten die niet belichaamd zijn geweest zoals u, die niet een cyclus doorlopen die door de stof gaat. En toch zullen ze op hun eigen manier bewust moeten worden. Want het is niet iets wat je cadeau krijgt. Een stille aanvaarding zonder meer, dat is wel bereikbaar.

De primitieve mens leefde ook onder de invloed van geesten. Misschien had men die ook engelen kunnen noemen. Die engelen gaven gewoon de signalen. Zij bepaalden eigenlijk alles: de trek van de mensen, de paringstijd, wat u verder maar wilt. Zij reguleerden dus.

Een geest die dat doet, kan daardoor een hoop ervaringen opdoen. Wij zouden kunnen zeggen dat wat wij engelen en duivelen noemen (voornamelijk als ze niet in de stof hebben geleefd) entiteiten zijn die hun ervaring krijgen door psychische manipulatie. Een heel deftige term die niets anders betekent dan dat zij alle zielekrachten op welke wijze dan ook kunnen erkennen en eventueel wisselwerkingen daarmee veroorzaken of deze beïnvloeden.

Nu zijn wij geneigd het heelal in te delen in twee gedeelten: de goede jongens van ons en de andere. Dat hebben wij ook gedaan t.a.v. de bovennatuurlijke wereld. Wij hebben gezegd: Er is een wereld van duister, dat zijn de duiveltjes en er is een wereld van licht, dat zijn de engeltjes. Maar het wonderlijke is, dat de entiteiten die bij het duister horen soms voor zichzelf net zo lichtend zijn als die andere. Het zit zelfs een beetje in de overlevering. Want wat zegt men? Lucifer, de Zoon van de Morgen werd neergeworpen uit de hemel in de duisternis. Maar wie zegt u dat hij daar

gebleven is? Hij kan best weer overeind gekrabbeld zijn.

Het is aardig een tegenstelling te scheppen en de geest aan de ene kant al het kwade te wijten en aan de andere kant al het goede. Maar goed en kwaad bestaan kosmisch niet; die lopen door elkaar. Als wij dus te maken krijgen met engelen en duivelen, dan moeten we niet denken dat dat de aard van zo'n wezen, zo'n kracht bepaalt. Waarmee wij te maken hebben is de verschijningsvorm in vergelijking met onze ogenblikkelijke ontwikkeling en mogelijkheid. Een kracht, die destructief is t.a.v. datgene wat wij op dit ogenblik als juiste ontwikkeling ervaren, is voor ons een duivel. Degene die ons helpt, ons bijstaat en harmonisch is met ons is een engel. De engel van de ene mens kan de duivel van de andere zijn en omgekeerd.

Nu wij dit hebben vastgesteld, wordt het mis chien wat gemakkelijker om de hele kosmos te omschrijven.

Het is geen eeuwige strijd. Het is eerder iets wat je kunt vergelijken met de beweging van het getij. De invloed van het Goddelijke is soms creatief op meer fijn-stoffelijke wijze en op een ander ogenblik is het meer de idee. De ene keer is het weten, de andere keer is het de wijsheid die uitstraalt. Als golven komt dat toe op alles wat leeft, ook op ons.

Maar er zijn dragers. Er zijn geen golven mogelijk zonder water. Een engel of een duivel is de drager van een invloed uit het Goddelijke. Alle invloeden die uit het Goddelijke komen zijn voor ons kosmische invloeden. Wij kunnen ze niet nader definiëren.

Als er b.v. een golf van rood licht komt waardoor de hartstochten van de mensen ongetwijfeld sterk worden gestimuleerd, de drift veel hoger oplaat dan normaal, dan kunnen we zeggen: Dat zullen de duivels wel zijn. Als er wit licht komt, dat rechterlijk is, dan zullen wij -zodra het anderen betreft - zeggen dat het engelen zijn en zodra het ons betreft dat het duivelen zijn. Komt er het gouden licht dat ons omhult met een gouden gloed, onze levenskracht een beetje opstuwt, dan zeggen wij: Nu zijn de engelen Gods in de nabijheid. Zo gaat dat.

De kosmische krachten op zichzelf doorlopen weer vele stadia. Je zou kunnen zeggen dat het eigenlijk een vertakkingssysteem is. Zoals je bij een wortelnet kunt zien dat er een hoofdwortel is die zich weer verdeelt in takken die elk op zich weer verder gaan, zo kun je ook zeggen dat de kosmische krachten een dergelijke vertakking ondergaan.

De bron is wat wij God noemen, ofschoon wij niet weten wat het is. Dan komt het terecht bij krachten die we dan met plechtige namen omschrijven. Soms noemen wij het Aartsengelen, in andere gevallen hebben wij het over de Heren van Wijsheid, van Kracht, van Kleuren enz. Deze indeling geeft alleen aan dat de kracht dus uiteenvalt in een aantal verschillende aspecten.

Elk aspect verdeelt zich verder. Dat houdt in, dat wij heel vaak met dezelfde kracht in twee of meer aspecten te maken krijgen. Maar wijzelf, als persoonlijkheid, dragen in ons de psyche (de ziel met de geest en het bewustzijn) en deze is bezig aan een bewustwording. In die bewustwordingsgang blijkt nu dat het ene aspect van het Goddelijke voor ons aanvaardbaar, maar het andere schadelijk is, omdat het ene ons helpt duidelijker onszelf en daarmee de kosmos te begrijpen en te aanvaarden, terwijl het andere ons juist afremt en onze aandacht op iets heel anders richt. Dan kunnen wij niet zeggen dat wij worden omringd door engelen en duivelen hoe gemakkelijk een dergelijke uitleg ook is. Wij moeten eerder stellen dat wij eigenlijk voortdurend worden geconfronteerd met de noodzaak om ook bij geestelijke krachten en beïnvloedingen te kiezen, want wij zijn het zelf die uitmaken wat ons beïnvloedt.

Het is geen noodlot dat onze bewustwording bepaalt. O, het gebeuren op aarde kan noodlottig zijn, indien je niet een volledig ingewijde bent met een compleet geestelijk bewustzijn, want dan weet je wel wat je mogelijkheden zijn. Voor de meeste mensen is het leven net een grabbelton; je moet er een pakje uithalen. Wat er in zit, weet je niet. Het kan een niet zijn, het kan

ook de hoofdprijs zijn. Dat noemen wij dan noodlot. Maar als het erom gaat naar de grabbelton toe te gaan, dan moet je toch een bepaalde richting hebben. En als je in de ton wilt grabbelen, dan moet je niet de kant uitgaan waar een collecte wordt gehouden.

De gerichtheid van ons wezen, mits beseft, maakt het ons mogelijk om uit alle invloeden die ons beroeren altijd die te halen welke bij ons passen; die ons helpen om duidelijker te zien. Dan is een duivel voor ons elk aspect van het Goddelijke dat ons bijstaat in het verwerpen van hetgeen wij innerlijk weten, dat wij als scherm kunnen gebruiken tussen onszelf en de werkelijkheid. Alle illusies zijn vanuit ons standpunt demonisch. Alle bewustwording (dus besef van de werkelijkheid) is vanuit ons standpunt de kracht Gods. Elke kracht die dat draagt is een engel.

Ik heb dat getijbeeld naar voren gehaald. Het zal u nu duidelijk zijn dat we het ene ogenblik meer kunnen doen dan het andere, want de kosmische golven zijn niet altijd gelijk. Wij moeten dus leren selecteren. Nu kunnen wij wel bidden tot de engelen of tot de een of andere heilige en we kunnen misschien de duivels bezweren, oproepen of bannen, maar wij kunnen deze kosmische **vloed**, deze ademhaling van het heelal niet uitschakelen. Wij moeten ons invoegen in het ritme.

Nu krijgen we een heel typisch verschijnsel: Wanneer wij een geestelijk hoogtepunt doormaken (invloed van engelen), dan moeten wij begrijpen dat het geestelijk hoogtepunt alleen zin heeft, inzien het kan worden omgezet in een nieuwe benadering van het stoffelijk bestaan. Indien wij dat doen, dan blijkt dat de meer stoffelijke invloeden die ons bereiken eveneens engelen zijn, want zij helpen ons beter beseffen wie en wat wij zijn. Zij helpen ons ook beter begrijpen wat wij voor de wereld en in de wereld betekenen. Maar als wij die hoge geestelijke toestand willen vasthouden zonder daaraan de praxis vast te knopen, dan wordt degene die ons confronteert met de stoffelijke noodzaak de verleider, de duivel.

Ik vind het altijd zo wonderlijk dat de mensen hun duivels zo gemakkelijk bij de hand hebben. "Hier spreekt de Duivel". Dat hebben ze van ons ook een keer gezegd. Wij voelen ons daardoor zeer gevlaid, want er wordt van ons een veel hogere macht en rangorde verondersteld dan wij in feite bezitten. Want een duivel is een engel en een engel is een duivel. Het ligt er maar aan welk facet je ontmoet.

De meeste mensen denken: die wezens die nooit in de stof zijn geweest zijn of licht of duister. Neen, ze zijn, juist omdat ze niet gebonden zijn in een cyclus van veranderingen zoals u, maar alleen in een cyclus van ontwikkeling, goddelijk van origine. Ze zijn licht en duister tegelijk. Ze zijn een veld van mogelijkheden. Een ieder, die met hen in contact komt, zal zelf uit die mogelijkheden een keuze moeten maken; niet de kracht maakt de keuze voor u.

Wij zijn wat dat betreft altijd een beetje kinderlijk gebleven. Ik kan mij voorstellen dat iemand, die in zich een stem hoort die hem zegt waarheen hij gaan moet, zegt: Dat is de stem van God. Dat hebben de profeten vroeger ook gezegd. En ik kan mij ook voorstellen dat iemand, die ergens heen moet gaan waarin hij geen zin heeft, denkt: wat moet ik daar beginnen, dat loopt verkeerd af en dat hij dan zegt: Dat is de duivel.

Dat betekent dat rassengeesten, groepsgeesten in vele gevallen ook een rol hebben die soms die van een engel is en soms die van een duivel. Het is wel heel gemakkelijk om dat aan afzonderlijke instanties toe te bedelen. Per slot van rekening, de Nederlandse regering heeft Justitie die je in de nek ziet en Sociale Zaken die dan de schade voor je betaalt. Dat is in de kosmos precies hetzelfde.

Als ik probeer dit alles praktisch samen te vatten, dan geldt het volgende:

1. Houdt u niet bezig met het benoemen van de krachten die u beroeren, maar ga uit van uw innerlijke waarheid. Al datgene waardoor u zich

innerlijk lichter en gelukkiger voelt, is voor u het goede; dat komt van de engelen. Al datgene waardoor u zich schuldig voelt of waardoor u zich niet meer kunt oriënteren in uw wereld, is voor u het kwade; dat is dus de duivel.

Kies steeds voor datgene waardoor u innerlijk evenwicht vindt.

Laat u nooit verleiden uzelf te verwerpen. Per slot van rekening, als u zichzelf niet eens kunt aanvaarden, dan is het heel moeilijk u voor te stellen dat een ander dat ooit zal doen. Daarom moet u beginnen met uzelf te aanvaarden. De basis van alle praktische ontwikkeling in dit opzicht is: Ik aanvaard mijzelf zoals ik ben met al wat ik heb gedaan, met al wat ik ben geweest, met alle incarnaties die ik achter mij heb en al wat nog voor mij ligt, want ik ben mijzelf en bestaan is voor mij de hoofdzaak.

2. Als u kiest voor geluk, dan moet u onthouden: U kunt nooit een geluk vinden dat gelijktijdig het ongeluk van een ander betekent, omdat het besef van het ongeluk van een ander voor u het geluk in wezen onmogelijk maakt; het belast het met een schuldgevoel. Het werpt 'n schaduw. Het wekt angst op. Dus wees gelukkig, maar zo dat u niemand ongelukkig maakt.

3. Wanneer u gelukkig bent, probeer het dan niet alleen te uiten naar buiten toe, maar tracht in u het geluk te beseffen. Op het ogenblik, dat u deze harmonie (dat is geluk) in u beleeft, zult u daarvoor een verbondenheid voelen met hogere werelden. Het is deze verbondenheid met de hogere werelden waardoor het bewustzijn langzaam kan openbloeien voor een groter deel van het eigen "ik", voor het werkelijke bestaan eigenlijk.

Als u bang bent voor een hond, dan gromt hij tegen u en heeft u kans om gebeten te worden. Wanneer u niet bang bent voor de hond en u maakt bewegingen die aanvallend kunnen lijken, dan heeft u eveneens kans dat u door die hond wordt gebeten. Maar als u geen angst kent en stilstaat, opdat een contact, een beroering mogelijk wordt, dan blijkt dat de hond zijn dreigende houding laat varen en dat hij op den duur ofwel zijn eigen weg gaat, dan wel u kwispelstaartend begroet en u aanvaardt.

Nu is dit natuurlijk een vreemd voorbeeld, als je over engelen en duivelen spreekt. Maar wij worden wel eens geconfronteerd - in een astrale sfeer b.v. of ook wel in ons innerlijk - met demonen, afzichtelijke wezens die ontzettend dreigend op ons afkomen. Als we bang zijn, dan kunnen zij ons schaden. Niet omdat zij ons schaden, maar omdat onze eigen onevenwichtigheid de schade veroorzaakt. Maar als wij nu - net als bij de hond - rustig blijven staan zonder angst, zonder zelfs een houding aan te nemen, dan komt de ander tot de noodzaak van confrontatie, dan moet die zijn houding bepalen en agressiviteit heeft dan geen zin. Dan is er of ontwijking of aanvaarding en harmonie. U zult dan tot uw verbazing zien dat vele afzichtelijke demonen ineens veranderen in schone goden, want harmonie kan zich alleen uitdrukken in wat voor ons harmonisch ^{is}. Het gaat niet om de gestalte voor zover een geest een eigen gestalte kan hebben. Het gaat om de verschijningsvorm.

De verschijningsvorm van alle geestelijke waarden wordt mede bepaald door onze reactie daarop. Dus monsters, draken, demonen zijn er door onze houding tegenover de kracht waarmee wij in aanraking komen. Onze eigen instelling, onze vooropgestelde denkbeelden zullen dergelijke beelden mischien wekken. Daarom moeten wij juist stil kunnen staan. Dat wil zeggen: beheerst en zonder angst kunnen afwachten. Als wij dat kunnen, dan blijken de duivelen weer engelen te worden.

Het is in het droomleven precies hetzelfde als bij uittredingen. Het is tijdens het leven precies hetzelfde als na de dood. Als u iets ziet wat u niet begrijpt en dat dreigend en afzichtelijk is, blijf staan totdat

u weet wat u voor zich heeft. Beweeg u niet, neem geen beslissingen, begin niet in paniek te reageren. Juist daardoor zult u de juiste beslissing kunnen nemen, de juiste actie kunnen voeren. Denkt u maar aan uzelf in het verkeer. Er komt een auto aanstormen. U heeft daar niet op gerekend. Als u zich nu afvraagt of u moet doorlopen of teruggaan, dan is het gevaar dat u door die auto wordt aangereiden ongeveer 55 maal zo groot dan als u regelrecht zou doorlopen. Dat is nu eigenlijk het hele probleem van engelen en demonen waarmee u wordt geconfronteerd.

Laten wij ook niet proberen de kosmos te benoemen zo van: dit is hier en dat is daar. Het is natuurlijk prettig ons omringd te weten door een leger van heilige martelaren en andere vaklieden die ons komen bijstaan, allen met hun eigen specialisme, Laten wij gewoon het besef hebben dat eigenlijk elke kracht die we ontmoeten de totale goddelijkheid representeert, maar deze uit in één bepaald facet. Als u dat eenmaal te pakken heeft, dan zult u ook begrijpen dat er heel weinig werkelijke schuld is, als die schuld niet in u berust; dat er geen hel kan bestaan, indien er geen hel in u geboren wordt en dat er geen hemel beleefbaar is, indien u niet in uzelf het besef van perfecte harmonie kunt bevatten. Kijk, dat is nu hetgeen ik u wilde vertellen.

Wij zullen ongetwijfeld moeten doorgaan met deze dingen, o.a. over de zonen Gods die ingingen tot de dochteren der mensen. Daarover hebben de mensen zo'n schitterend idee: dat waren een paar loslopende ruimtevaarders die met verlof op aarde waren. Want wat doet de mens? Zodra hij wordt geconfronteerd met iets wat hij niet begrijpt, maakt hij er een God of een duivel van. In dit geval kun je moeilijk zeggen: ik heb mij vrijwillig overgegeven aan de duivel, dus moesten het wel zonen Gods zijn. Zo gaat dat in de wereld.

Wij zullen ons ook zo nu en dan moeten bezighouden met demonologie. Maar wat is demonologie anders dan de angstdromen van een mens, uitgesteld in een wereld waar ze als verontschuldiging dienen t.a.v. eigen onmacht en onvermogen of de verklaring worden van hetgeen hij ziet als het kwade. Als wij dat heel voorzichtig op ons laten inwerken, dan gaan wij langzaam maar zeker begrijpen dat we wel voortdurend te maken hebben met entiteiten, die dan misschien nooit een stoffelijke ontwikkeling hebben doorgemaakt, maar dat wij ze nooit kunnen benaderen als wat zij zijn. Dat weten wij niet, dat kunnen wij niet bepalen. Maar als wij God in hen zoeken, dan zullen zij voor ons een aspect van het Goddelijke openbaren en daar kunnen wij alleen maar bewuster van worden, niet slechter.

x U zei: als je juist reageert, kan een duivel een engel worden.

Maar als de duivel maar tijdelijk een engel wordt en kort daarna weer met het duivelse begint en dat regelmatig, hoe verklaart u dat?

- Dan is het voor u kennelijk onmogelijk de andere aspecten te vergeten.

Hij wordt duivel door uw verwerping van iets of uw angst voor iets.

Dus u moet het in uzelf zoeken. En dan is het niet de geest die voortdurend van engel weer duivel wordt, maar dan is het uw wezen die een bepaalde mogelijkheid, een uiting, een voorstelling steeds weer gaat verbinden met iets waarmee u om de een of andere reden die harmonie niet kunt vinden. Met andere woorden: vind de harmonie in jezelf en dat heen en weer gaan houdt vanzelf op.

x Dat zal dan van twee kanten zijn.

- Neen, dat is niet van twee kanten. Dat is nu juist het aardige.

Die geest is vanuit uw standpunt gezien gewoon een natuurverschijnsel.

Het is uw eigen oriëntatie waardoor de betekenis van dat natuurverschijn-

sel door u wordt bepaald. U maakt dezelfde fout die heel veel mensen maken. U moet één ding goed begrijpen: de duivel is een benoeming; het is geen feit. Water kan onder omstandigheden dodelijk zijn en het kan uw leven redden. Maar dat wordt bepaald door de omstandigheden. Als u midden op de Noordzee overboord valt, dan is water helemaal niet leuk. Maar als u in de woestijn een oase treft met een klein meertje, dan is water een verrukking. Het is niet het water dat dat uitmaakt, maar uw situatie. Daardoor wordt de verschijningsvorm bepaald. Wat u een duivel noemt is geen demon in die zin dat het een duister wezen is dat alleen maar bezig is om u aan te zetten tot zonden en u te kwellen. Maar als u geen vrede heeft met uzelf, dan wordt dat aspect, die uitingsmogelijkheid, naar voren gehaald. Dan haalt u een duivel naar voren waar u een engel zou kunnen verwachten. En dan ligt dat aan u, niet aan het wezen.

Nu is het eigenaardige, dat door u een wil wordt toegekend aan die duivel, die een wezen is dat geen stoffelijke evolutie heeft doorgemaakt en de stof in feite niet kent; dat geen wil kent t.a.v. de materie.

Iemand, die op aarde heeft geleefd en de mensheid haat en daardoor aardgebonden blijft, kan optreden als een duivel, omdat hij in zijn haat het vernietigende probeert te wekken in de mensen die nog op aarde leven. Dat is mogelijk. Maar dat is niet mogelijk bij deze kosmische krachten die geen stoffelijke ontwikkeling hebben doorgemaakt. Zelfs niet bij de krachten die in een heel ver verleden en mogelijk op andere planeten al een volle bewustwording hebben gekend. Zij kunnen ook niet op die manier reageren. Als er een deur is waarvan de ene kant wit is en de andere kant zwart, dan zegt u: Elke keer als ik die deur opendoe, is die zwart. Maar waarom doet u die deur open? Wilt u dan ergens naar toe? Zo maken wij van witte magie zwarte magie of omgekeerd. Niet door de procedure maar door de intentie. Het is ons besef van wat wij magisch doen waardoor wij zwart magisch of wit magisch werken. En als wij zwart en wit niet beseffen, dan spreken wij over grijze magie, die in feite alleen een doelmatige magie is zonder dat ze specifieke erkenning heeft t.a.v. goed en kwaad.

Nu weet ik wel, iedereen preekt u die duivel aan. Maar dat is een verontschuldiging voor uzelf. Het is het projecteren op een wezen buiten u van de onevenwichtigheden of van hetgeen u niet wilt aanvaarden. En deze kan dan zijn wezen en kracht op u weerkaatsen. Maar daarmee zijn het wezen en de kracht op zichzelf niet bepaald. U moet er niet bang voor zijn. Op het ogenblik, dat u een strijd wilt beginnen, krijgt u als vanzelf tegenstand. Als u met uw hoofd tegen de muur loop, dan heeft de muur niets gedaan, maar u heeft een buil. Deze geestelijke krachten zijn in relatie tot u als die muur. Zij kunnen u geleiden zodat u haar aftastend weet waar u heen moet. U kunt u er ook tegen verzetten...en dan loopt u weer een buil op. Dan zegt u: dat is kwaad. Neen, dat is stom.

Dit kun je de mensen moeilijk duidelijk maken, omdat het geloof nu eenmaal op dat dualisme tussen twee bijna gelijk sterke machten van licht en duister is opgebouwd. De mens vergeet steeds dat licht en duister in hemzelf bestaan en dat het evenwicht tussen deze beide de enig juiste godsbenadering en gods-erkenning mogelijk maakt voor een mens op aarde en voor een geest in de sferen.

Ik heb u nu dit beeld voorgehouden. Probeer daar eens over na te denken. En als u dan nog aan demonen blijft vasthouden, vraag u dan af wat dat voor een God is die monsters loslaat op een deel van zijn schepping om die te verderven. Als de stelling, dat er duivels zijn naast engelen waar is in de zin waarin dit wordt geponeerd, dan is de Schepper een duivel. Hij wordt tot hemel verklaard, maar dit is demonisch vanuit ons standpunt. Dan ligt daar de demonie. En aangezien niemand het zover wil doorvoeren, moet u er toch eens over nadenken of het misschien niet zo is dat ons bewustzijn uitmaakt welke werelden voor ons licht en welke duister zijn. Of om het heel deftig te zeggen: Op het ogenblik, dat wij bereid zijn onze angsten en verwerpingen onder ogen te zien, hebben wij toegang tot het rijk der harmonie.

WERELDGEBEUREN

Inleiding.

Wie de menselijke historie beschouwt, komt tot de conclusie dat er steeds vergelijkbare situaties ontstaan. Nu is het wonderlijke, dat deze situaties kennelijk niet voornamelijk worden bepaald door technische vernieuwingen of nieuwe menselijke bereikingen. Er zijn een groot aantal invloeden aan te wijzen die in feite psychische zijn. Deze psychische beïnvloedingen blijken steeds weer te voeren tot veranderingen die een gehele maatschappij, maar ook het denken van de mensen en het geestelijk leven in een periode beïnvloeden.

Wat wij willen doen in deze cursus is proberen te laten zien wat de vroegere situatie is geweest, wat de huidige situatie is en ook hoe dat valt te rijmen met die vreemde ritmiek, die in de geschiedenis der mensheid is te vinden. Laat mij u ter verheldering een enkel voorbeeld geven.

Als wij te maken krijgen met de Grieken, dan blijkt dat de priesters plaats maken voor de handel. Juist in die tijd is daar plotseling een literair belangrijke beschrijving van het Pantheon. Er ontstaan allerlei verhalen. Gelijkzeitig ontwikkelt zich de filosofie in practisch enkele eeuwen met een fantastische snelheid en de beschaving zelf krijgt een heel ander karakter.

Kijken wij in de tijd van Rome naar de Etrusken, dan zien wij dat bij dit volk de goden op de eerste plaats staan. Bij de Romeinen echter hebben de priesters in hun macht steeds meer moeten plaatsmaken voor de militairen. Dezen krijgen de macht en daarmee verandert het aanzien van de Romeinse gemeenschap. Wij zien de Etrusken geabsorbeerd worden en er ontstaat een Romeins imperium.

Dat imperium brengt weer de handel naar voren. Het wonderlijke is, dat de handel op de voorgrond komt in een periode dat we Rome op z'n hoogtepunt zien. Alle andere standen zijn er nog. Er zijn nog de militairen, er zijn nog de priesters, maar het zijn in feite de handelaren die het welzijn van de staat bepalen.

In de laatste periode zien we allerlei opstanden en onrust. Nu denk ik heus niet alleen aan zoiets als een Spartacus-opstand. Er is doodgewoon een verzet van de eenvoudige werkers. Het resultaat is, dat de stad steeds minder macht krijgt, dat ook de handelaren steeds meer afhankelijk worden van hun bedienden en het eindresultaat is, dat Rome een slachtoffer kan worden voor het christendom en al wat daaraan vast zit en wel doodgewoon, omdat de boeren en de slaven de overhand krijgen.

Als wij kijken naar onze eigen tijd, dan staat er het volgende te zien: De priesterlijke macht houdt op ongeveer in 1700. Daarna blijken er andere intellectuele invloeden een rol te spelen, maar de feitelijke macht gaat over naar de krijgslieden. De macht van de krijgslieden blijft gehandhaafd tot globaal 1935. In dat jaar krijgen we reeds te maken met het ontwaken van de massa.

De handel domineert het geheel. Zij heeft alles ingekapseld. Daar komt nog wel geen oorlog van, maar daarna zien we reeds dat de arbeiders (i.c.

de boerenstand) weer aan de macht dreigen te komen. Hierdoor is het noodzakelijk dat de gehele gemeenschap verandert en is het ook noodzakelijk dat het denken van de gemeenschap verandert. Maar het ook weer heel belangrijk dat de gemeenschap dan een nieuw doel krijgt.

Voor dat doel blijkt weer, als wij te maken krijgen met een dominantie van wat ik naar de boerenstand noem, een tekort aan leiding te zijn. Als je te maken hebt met de priesters, dan zijn die de leidinggevende figuren. De militairen hebben hun commandanten. De handeldrijvers hebben hun directeuren, maar wat hebben de boeren? De boeren hebben een nieuwe God nodig; iets waarin ze kunnen geloven omdat zij niet in staat zijn om op een rationele wijze te reageren. Daartegen zal de werkende stand natuurlijk wel erg protesteren, als je dat zegt, maar dit is een verloop dat we steeds weer aantreffen.

In deze cursus zullen wij proberen die parallellen verder na te gaan en te kijken wat elk van die fasen voor de bewustwording van de mens betekent en wat de ontwikkeling is van zijn geestelijke en andere capaciteiten in elk van die afzonderlijke perioden. Op grond van de gegevens die wij zo krijgen, hopen wij ook duidelijk te kunnen maken wat de band is tussen een meer kosmisch ritme of een kosmisch gezag en de mensheid; en op grond daarvan weer te verklaren wat de onveranderlijke invloeden zijn die de mensheid niet alleen in het verleden, maar ook in de komende tijd zal ontmoeten.

HOOFDSTUK I.

VERHOUDINGEN IN DE MAATSCHAPPIJ.

Als je kijkt naar een gemeenschap, dan valt op dat zij is opgebouwd op gezagsverhoudingen. In elke gemeenschap, zelfs de meest anarchistische, is een mate van gezag noodzakelijk om een functioneren mogelijk te maken. Dit betekent, dat de mens in zich dus ook de neiging moet hebben om gezag te aanvaarden. Dit nu blijkt altijd weer het geval te zijn. Maar het wonderlijke is, dat het gezag op zichzelf teveel wordt vertaald in macht; dus de mogelijkheid om anderen te beïnvloeden en te bepalen. Als je dat doet, dan ontstaat er een conflict tussen de ontwikkeling van een gemeenschap als zodanig en het belang van de groep die leiding geeft.

Laten wij eerst maar eens teruggaan naar het fabelland (tenminste volgens de z.g. rechtlijnige denkers) Atlantis. Wat treffen we in Atlantis aan? Oorspronkelijk een gemeenschap van boeren en vissers, die langzamerhand ook de handel hebben ontwikkeld, die een geloof hebben en die wat technische kennis beginnen op te doen. Er is niets aan de hand. Een mooie maatschappij. In de mensen is er een enorme stimulans om contact op te nemen met het hogere. De goden spreken in de mensen. Er zijn witte priesters die feitelijke orakels van de hoogste macht worden. Er zijn tempels van lagere krachten waar men zijn belangen kan bepleiten. Kortom, alles is in orde.

Nu krijgen echter de technici langzaam maar zeker het idee dat zij toch eigenlijk een grotere invloed nodig hebben, want zij hebben voor hetgeen zij willen doen werkers nodig. En werkers in die tijd is te vergelijken met kapitaal in de huidige tijd.

De technici of priestermagiërs beginnen met het ontwikkelen van een aantal krachten. Sommige daarvan zijn etherisch van aard, andere zijn zuiver natuurkundig. Die krachten geven hun enorm veel mogelijkheden. Er is

een - zij het korte periode - waarin Atlantis zelfs luchtvaart kent, dat elektrische energie - zij het van een andere aard dan de uwe - kan worden opgeslagen en kan worden geprojecteerd. Je zoudt zeggen: Nu kan het pas goed worden, want nu krijgt het volk de kans om zich te ontwikkelen. Dat is inderdaad het geval.

Wat doen nu degenen die de macht hebben daartegen?

De priesters vinden het niet zo erg, want hun invloed is wel zeker.

De witte priesters echter vinden het niet prettig, want het is disharmonisch. Van dezen zien we het eerste deel wegtrekken, over het algemeen naar de z.g. koloniën. Maar de technici (de magiërs van die tijd) en de vorsten willen niet dat het volk zelf al die zaken ook gaat gebruiken, dat het zelfstandig zal worden. De slavenbevolking moet helemaal geïsoleerd worden van elke vooruitgang t.a.v. weten, van mogelijkheid van manipuleren van krachten. Het resultaat is, dat er één staat is waarin dit

*mis*slukt. De slaven en de lagere standen nemen daar de macht over.

Men zou kunnen zeggen, dat de kooplieden de meest machtigen zijn, maar zij worden toch in alles wat zij doen onmiddellijk gecontroleerd door de gewone werkers.

Deze staat nu moedigt natuurlijk andere staten aan om op dezelfde manier een vernieuwing tot stand te brengen. Het gevolg is dat zeer grote krachten op korte termijn tot ontlading worden gebracht. Men noemt het wel vrill. Het is een magneto-electrisch vermogen dat in die tijd werd ontladen. Resultaat: de eerste ramp van Atlantis.

In de chaos die volgt zijn het de koningen en de krijgers die over de beste organisatie en middelen beschikken. Zij nemen wederom hun plaats in aan de top van de piramide. De priesters, die in het begin zo belangrijk waren, krijgen een secundaire taak; ze zijn er alleen om het gezag te bevestigen.

In de mensen, die deze processen doormaken, ontstaat een eigen gevoeligheid. Zij gaan meer luisteren naar de innerlijke stem dan naar de stem van de orakels. De conflicten stapelen zich op. De rijken lossen dat voor een deel op door oorlogen die ze tegen elkaar voeren, terwijl ze gelijktijdig een soort prehistorische UNO stichten en jaarlijks grote vergaderingen houden waar ze onder elkaar uitmaken hoe ze het best de mensen de baas kunnen blijven. De mensen, die zelfstandig beginnen te denken, gaan zich voor een deel voegen bij de weinige witte priesters die na de ramp zijn teruggekeerd. Maar dat is misschien één op honderd.

Er komt een nieuw geestelijk begrip. Er gaat een ontwikkeling van bijna 20.000 jaar overheen waarin inderdaad het gezag voortdurend wisselt, voordat we komen tot de nieuwe opstand der magiërs.

De magiërs beginnen naar de macht te grijpen. Zij krijgen invloed op de koningen (dus indirect op de krijgslieden) en met hetgeen zij presteren maken ze ook de tempels steeds meer van hun wonderen afhankelijk. En dat voert ten slotte weer tot de strijd om de macht; in dit geval de strijd om de macht van enerzijds de krijgslieden en anderzijds de magiërs. Dat veroorzaakt dan de tweede ramp van Atlantis. Wat is nu het typerende voor deze geschiedenis?

In het begin is de mens toch wel het doel van de gemeenschap. Deze gemeenschap leeft voor de medemens. Zelfs de krijgers met hun gezag, de priesters met hun openbaringen doen dit alles in feite om de medemens het leven gemakkelijker te maken, hem juister te laten leven, juister te laten reageren. Maar elke keer, als zoiets gebeurt, ontstaan er instellingen. En instellingen zijn demonische zaken.

Wanneer een instelling wordt gevestigd, dan wil zij helemaal niet dat er iets verandert, dat er bewustwording of vooruitgang is. Integendeel, zij wenst haar eigen positie te handhaven. Om het heel eenvoudig te zeggen:

Er is een tijd geweest dat de staat alleen ten doel had de eigen pogingen van de burgers zodanig te coördineren dat een vooruitgang voor ie-

dereen mogelijk zou zijn. Maar er komt een oogenblik, dat de staat een instantie wordt. Die instantie vraagt zich niet meer af: wat is nodig voor de burgers? Ze vraagt zich af: wat is nodig voor mij? De instandhouding van het eigen "ik" wordt product en de burger is de grondstof die men daarvoor gebruikt, al moet men hem desnoods vermalen.

Er waren kerken, die oorspronkelijk de mens de weg tot God wilden wijzen, maar ze werden instituties. Bij de instellingen werd het gezag belangrijker, het instandhouden van de instelling belangrijker dan het zieleleven van de gelovigen. Dientengevolge kwam het oogenblik, dat dergelijke instituties het persoonlijk besef en het bewustzijn van gelovigen gingen beknotten om daardoor zichzelf te kunnen handhaven. Het redden van zielen was niet meer het doel van de kerk, maar zielen waren de grondstof waarmee de kerk haar macht kon handhaven.

Dat is in de geneeskunde en de ziekenverpleging ook het geval. Kijk, zolang een dokter zich een geroepen therapeut voelt, is zijn doel niet inkomen of aanzien te verwerven, maar zieken te genezen. Zolang de doktoren allemaal op hun eigen manier werken (denk maar aan de plattelandsdokters, zo heel lang geleden is het niet dat ze nog bestonden), zijn die geneesheren inderdaad mensen die ontzettend veel opofferen. Maar nu komen er instellingen: grote ziekenhuizen, specialisaties enz. En wat gebeurt er?

Op het oogenblik, dat die specialisaties er zijn, dat inkomens, positie, macht worden ontleend aan het bestaande, is elke verandering vijandig; het is een aantasting. Het is gemeen om dat te zeggen en het zal niet altijd waar zijn, maar er zullen heel wat ziekenhuizen zijn waarbij het product niet meer alleen genezing is, maar uitbreiding van het ziekenhuis en de patient niet meer het doel is van de instelling, maar alleen de grondstof waardoor het zijn uitbreiding mogelijk kan maken.

Als u dit onthoudt, dan begint u duidelijk te worden dat er iets mis is, dat een psychologische kwestie daarin een rol speelt waar men moeilijk tegenop kan. Op het oogenblik, dat een instelling of een machtslichaam wordt ingesteld en dit machtslichaam tevens het aanzien van een ieder die daartoe behoort zal bepalen, is het geneigd zichzelf instand te houden ten koste van alles.

Ik heb mijn voorbeelden bewust gekozen uit uw tijd, want in uw dagen ziet u dat heel vaak. Nu is de vraag: wat gebeurt er bij de mens? Men kan namelijk kiezen.

Elke mens kan zijn positie ten aanzien van de heersende machten bepalen. Men kan onverschillig zijn. Onverschillig zoals eens de burgers van Rome, als er maar brood en spelen waren en iemand die patroon wilde zijn. Onverschillig als de burgers van Duitsland die zich niet afvroegen wat concentratiekampen waren, maar wel uitkeken naar de nieuwste mogelijkheden van "Kraft durch Freude". Zo gaat het ook in uw land waar iedereen voortdurend zit te roepen dat we toch rechten moeten hebben, dat we eerbied moeten hebben voor de politiek en de andere inzichten van minderheden, maar niemand bereid is uit zichzelf en bewust een keuze te doen, behalve een enkeling.

In de wereldgeschiedenis blijkt de bewustwording slechts kleine groepen te betreffen. Deze groepen maken dan een tamelijk snelle vooruitgang in geestelijk opzicht door waarna zij op een gegeven oogenblik macht, aanzien krijgen. Vanaf dat moment verstarren zij. Een zeer klein gedeelte van degenen die tot die groep behoren wijst een dergelijke beïnvloeding af en gaat verder, maar in het verborgene. Deze verborgen groeperingen komen zo nu en dan wel weer aan de oppervlakte. Het zijn de geheime magische, esoterische en andere broederschappen waarvan er in uw dagen ontzettend veel zijn. Maar als ze boven komen, dan hebben ze een structuur nodig en niet alleen maar onderlinge harmonie.

Die structuur betekent weer: institutionalisering van b.v. een esoterisch systeem. De Rozenkruisers zijn daarvan een goed voorbeeld. De Magomerie in zekere mate ook. Zodra je daarmee begint, zal het geestelijke doel langzaam maar zeker wegvallen. Het geheel wordt uiterlijk en degenen die het innerlijk wel beseffen, gaan weer ondergronds; die gaan op hun eigen wijze verder.

Er is psychisch en ook gezien de geestelijke ontwikkelingen op aarde altijd een drietal stromingen gelijktijdig aanwezig. De eerste zouden we kunnen noemen: het algemeen denken. Dit is de massa. Daarin hebben we te maken met de tweede stroming: het ontwakend machtsdenken. Hier wordt een idee nagestreefd, ongeacht de feiten. En dan hebben we de derde en altijd ondergronds voortkabbellende fase: het "ik"-bewustzijn; een geestelijk bewustzijn dat wel wordt toegepast op de wereld waar dat mogelijk is, maar dat op zichzelf niet kan worden verkondigd, omdat het in strijd is met beide andere stromingen.

Nu zult u zich afvragen, of dit nu van zo uitermate groot belang is voor het begrijpen van het heden en de toekomst. Laten wij maar eens kijken, want als wij wat parallellen trekken, dan kunnen we misschien het een en ander ontdekken.

Wat is kenmerkend voor uw tijd? Veel minderheden, een enorme betrokkenheid, het zoeken naar een profeet. Denk maar aan b.v. The Jesus People. Overall zijn geestelijke ontwikkelingen aan de gang. Of u het nu scientology noemt of wat anders, het is het zoeken naar een persoonlijke ontwikkeling. Dit blijkt het kenmerk te zijn van alle perioden waarin de bestaande machtsverhoudingen aan het aflopen zijn.

Laten wij kijken naar de opkomst van het christendom. Dit komt op, wanneer de feitelijke nacht van Rome aan het tanen is. Als wij kijken naar de situatie waarin oude steden als b.v. Uruk verkeerde, dan blijkt dat op het moment dat de macht van de goden aan het tanen was daar verlichtingsbewegingen ontstonden. Indirect is zo iets, meen ik, ook wel aansprakelijk geweest voor de reis van aartsvader Abraham. Dat is de eerste vader Abraham die historisch vermeld is.

Gaan wij verder kijken: grote sociale tegenstellingen. Die zien wij inderdaad ook bij elke wisseling van de wacht. Wanneer er op aarde een invloedsverandering is waardoor a.h.w. de ene stand of de ene manier van leven wordt vervangen door de andere, dan zien wij dit.

Wij leven op het ogenblik op de grens tussen twee werelden. Wij leven tussen de Vissen en Aquarius. Misschien dat het einde van het Vissentijdperk de vangstbeperking ook nog kan verklaren. Op het ogenblik is de massa bezig een nacht over te nemen. In feite de kracht en de macht van de handel die bepalend is voor het evenwicht op de wereld. En alle geweld, alle situaties die daaruit voortvloeien zijn te verklaren uit deze wisseling.

Wat vinden wij nog meer? Altijd weer, wanneer een dergelijke revolutie van de psyche zich voltrekt, wordt de ondergang van de wereld overal verkondigd. Kijk in uw eigen dagen. Zij komen u zelfs vragen: Zijt gij bereid om te sterven? Het Laatste Oordeel is nabij. Waarom denken die mensen dat?

Er zijn andere, ook spiritistische groeperingen en verenigingen, die het einde der tijden aankondigen. Er zijn natuurkundigen die spreken over de dreigende vernietiging van althans een deel van de beschaaftde wereld. Anderen zijn zelfs bezig met een satelliet, die in 1970 is ontdekt en die wel eens de aarde zou kunnen raken. En als dat gebeurde, zou zelfs de stand van de aardas kunnen veranderen enz. enz. Ondergangsgedachten in overvloed. Een mens, die aanvoelt dat zijn huidige wereld niet verder kan, maar die ook niet weet hoe hij onder andere, nieuwe omstandigheden zou moeten leven, die hoopt eigenlijk op het einde der tijden, vooral als hij daaraan een gevoel van zelfrechtvaardiging en eventuele uitverkiezing kan verbinden. Dat is alweer niet zo verwonderlijk. Het is er in deze tijd.

Wat hebben we nog meer in deze dagen dat opvallend is? De werkloosheid; het falen van de groeiende economie. De economie is zo gegroeid dat ze mismaakt is. Lievalingsstellingen blijken te falen. De sociale toestanden worden - of men het wil of niet - daaraan aangepast en daardoor gewijzigd. Wat brengt dit? Opstand natuurlijk. Opstanden, het optreden van stammen van buitenaf e.d. zijn kentekenend. Kijk naar de laatste dagen van het Romeinse Rijk. Het wordt van alle kanten aangevalen. De Germanen komen in opstand. De Britten zijn in opstand. Vanuit het noordoosten trekken de stammen op, zelfs de Vandalen enz. Dus strijd.

Kijk naar uw eigen periode. Wat is er op het ogenblik aan de gang? Wie zijn degenen die in feite proberen het lot van deze wereld te bepalen? Wie worden er nu agressiever? De Derde Wereldlanden, zegt men dan. Kortom, de gemeenschappen die aan de zegeningen van de afgelopen periode niet veel hebben gehad en die juist daardoor hun aanvoelen van verandering gemakkelijker omzetten in een enorme agressie. Agressiviteit overall is op dit moment een feit en moet ook verder worden verwacht.

Als je dat zo beschouwt, dan blijkt het hele wereldgebeuren te beantwoorden aan bepaalde wetten. Je kunt proberen die wetten in stoffelijke termen te definiëren, maar het is gemakkelijker dit te doen in psychologische termen.

In de eerste plaats: Altijd weer wanneer een te grote concentratie van macht en wijsheid op één punt optreedt, zullen zich in de omringende punten inducties daarvan ontwikkelen. Of om het heel eenvoudig te zeggen: Zoals de regeerders denken, zullen steeds meer kleine, oorspronkelijk daaraan onderworpen groepen gaan denken en reageren. Inductie.

In de tweede plaats: Wanneer men het einde van het systeem ziet aankomen, dan heeft men een rechtvaardiging nodig voor zichzelf. Een rechtvaardiging kan worden gezocht in een nieuwe godsdienst, in een politiek dogmatisch systeem of zelfs in een wetenschap die weigert al datgene te erkennen wat niet behoort tot haar eigen, reeds erkende en daardoor gevestigde waarden en waarheden en daarmee niet in overeenstemming is te brengen. Dus alweer een vervreemding.

Op het ogenblik, dat de werkelijkheidsvervreemding bij de mensen en vooral bij de heersende kaste groot genoeg is geworden, draait de klok, want nu ontstaat er een discrepantie tussen hetgeen zij denken en verkon- digen en de ervaringen en wensen van de anderen. Het zijn deze wensen en ervaringen die de omwenteling veroorzaken, maar gelijktijdig helaas vaak ook de verworvenheden van de vorige kaste geheel proberen uit te diepen of tenminste proberen teniet te doen.

De wijsheid zal door een beperkt aantal mensen zodanig worden beseft dat zij daarmee gaan werken. De bewusten van een nieuwe periode baseren zich altijd op de krachten, waarheden en wijsheden van het verleden, maar leren deze interpreteren volgens de in hen beleefbare harmonie plus hun huidige erkenning van de wereld als totaalbeeld. En daardoor wordt het ook duidelijk waarom er Meesters zullen verschijnen altijd weer op die kritieke punten waar de ene macht bezig is ten onder te gaan en de andere nog niet de kans heeft gehad zich volledig te ontwikkelen. Op dat ogenblik namelijk heeft de mens behoefte aan nieuwe zekerheden, maar staat hij ook open voor nieuwe gedachten. Hij is ontvankelijk voor nieuwe, ook innerlijke ervaringen. Beïnvloeding vanuit de geest is gemakkelijker mogelijk.

In deze tijd kan men dus de psychische ontwikkeling van een mens sterk beïnvloeden en zelfs zijn besef van geestelijke mogelijkheden vergroten. De ontwikkeling, die daaruit voortkomt, brengt dan als vanzelf met zich mee dat de mensen dus ergens buiten de algemeen erkende werkelijkheid komen te staan. Dat is ook een fenomeen dat kenmerkend is voor juist deze psychische situatie.

Mensen, die altijd hebben geleefd in een bepaald patroon van leven en denken, zullen op het ogenblik dat dit patroon niet meer wezenlijk is te volgen ofwel proberen te evolueren naar een nieuw besef waardoor hun handelen en nieuw bestaan voor hen aanvaardbaar en verklaarbaar wordt, dan wel zij zullen zich geheel terugtrekken van de ontwikkelingen zoals die feitelijk plaatsvinden en dan vluchten in waanbeelden, in indolentie en zelfs van vernietiging van al datgene wat hun droom bedreigt.

De krachten, die achter al deze ontwikkelingen schuilen, zijn natuurlijk **van kosmische aard**. Maar wij hebben gelukkig daarnaast ook een groot aantal entiteiten, die direct of indirect met de mensheid en de aarde verbonden zijn. Wij noemen hen dan broederschappen. In enkele gevallen noemt men hen zelfs Wereldregering, de Bond van de Grote Meesters etc. Nu is dit, zoals u misschien zoudt veronderstellen, helemaal niet iets wat in zich goddelijk van aard of demonisch is. Het is een bewustzijn dat verder is gevorderd dan dat van de mensen op aarde. Dit houdt in dat de verandering, die zich bij de mensheid voltrekt, beter wordt beseft.

Nu is het mogelijk om door variëren van de menselijke mogelijkheden en ervaringen ook het menselijk besef te veranderen. Een aanpassing van het innerlijk van de mens is bereikbaar door een beperkte beïnvloeding van zijn omstandigheden. Daarmee werken nu die grote krachten. De Witte Broederschap zit heus niet alleen te hengelen naar zielen die onmiddellijk het Licht in moeten, maar ze probeert ook een beperkte milieubeheersing tot stand te brengen voor die geest zolang ze op aarde is. Haar ervaringen, haar conflicten, haar aanvaardingen en verwerpingen op zichzelf worden dan deel van het proces van de geestelijke bewustwording. En elke keer wanneer een mens dan zover is dat zijn geestelijke bewustwording toch weer in evenwicht kan worden gebracht met zijn materiële wereld zoals hij die kent, is het mogelijk geworden de krachten in die mens te wekken en hem ook tot uiting te maken van de hogere krachten van zo'n broederschap. Op deze manier voltrekt zich eigenlijk een tweeledige ontwikkeling.

Er is een definitieve ontwikkeling van de geest. Een bewustwordingsproces dat helemaal niet meer rationeel of stoffelijk verklaarbaar is en dat zelfs in emotionele termen niet voldoende is aan te duiden. Het is een groeien naar harmonische principes. Dat is het enige wat men ervan kan zeggen. Dit is het proces dat geleid wordt door de verborgen geestelijke Broederschap.

Daarnaast kennen wij het stoffelijke proces. Dit is een cyclisch proces waardoor via een voortdurende verandering van invloed een voortdurende verandering van milieu en werking ontstaat. Hierdoor vernieuwt de mens zich steeds zowel in weerstandsvermogen als in denken. Uit deze vernieuwing scheidt hij dan een stoffelijke continuering van het ras plus een grotere ontwikkelingsmogelijkheid ten aanzien van verstand, psyche als geheel en natuurlijk ook van de geest.

Uit deze wonderlijke werkingen zien wij de geschiedenis eigenlijk tot een ladder worden, schijnbaar oneindig, die de mensheid voortdurend en moeizaam opklimt, omdat ze alleen zo inzicht in zichzelf en overzicht over de werkelijkheid waartoe zij behoort kan verwerven.

Onthoudt u: De historie is altijd de versiering die nodig is om het heden zo aanvaardbaar te omschrijven dat u uw vooroordelen ten aanzien van het heden vergeet en zo de geestelijke elementen daarin kunt bevatten.

DE BETEKENIS VAN ECONOMIE.

Economie kan worden omschreven als het samenspel tussen verbruik en productie. Alle factoren, die tussen deze beide kunnen worden ingeschakeld, zijn voor de economie eigenlijk niet belangrijk, ook al stelt men dat ze zeer belangrijk zijn.

In de moderne economie is geld het meest belangrijke geworden. Maar geld -- en dat zult u goed moeten begrijpen -- betekent in feite niets. Het is een ruilmiddel dat je gebruikt, omdat je anders niet weet hoe je moet komen aan datgene wat je wilt hebben. Helaas verzamelen heel veel mensen dit geld, omdat ze denken dat ze daarmee meer kunnen krijgen dan ze eigenlijk nodig hebben. Dit is dan de belasting van de economie die daardoor zichzelf voortdurend moet veranderen en vernieuwen, daar zij zonder dit zichzelf niet in stand kan houden.

In geestelijke waarden uitgedrukt is de economie nutteloos, waarde-loos en betekenisloos. Want de economie op zichzelf zou moeten uitgaan van factoren als arbeid en noodzaak. Maar als arbeid zonder noodzaak wordt verricht, dan is zij overbodige arbeid. Als zodanig is ze een overbodige belasting van degene die de arbeid verricht en ook een overbodige belasting van de gemeenschap, die voor deze diensten moet betalen en ten slotte verspilling van tijd voor degenen die haar moeten uitvoeren en degenen die ervoor moeten betalen, omdat zij alle tijd die nodig zou zijn om dergelijke producten te maken dus beter zouden kunnen besteden voor het verkrijgen van een beter innerlijk bewustzijn ofwel een betere lichamelijke gezondheid. Ik mag dus wel zeggen, dat de economie in de gehele wereldgeschiedenis een wonderlijke rol speelt.

Als wij teruggaan naar de oudste tijden, dan blijkt dat de handel eigenlijk een avontuur was. Handel berustte alleen maar op de aanvoer van die materialen en stoffen welke in eigen omgeving niet te vinden waren. Het winst-type dat daarbij behoort is in feite slechts een karige beloning voor alle investering, alle arbeid en alle tijd die worden gependeed aan het vinden van het product en het transporteren daarvan. Op het ogenblik echter, dat je dergelijke noodzakelijke diensten gaat vervangen door niet-noodzakelijke, kom je in moeilijkheden.

Die moeilijkheden zijn onder meer ontstaan in de tijd van Egypte toen Neder-Egypte een grote hoeveelheid stoffen invoerde, o.a. veel aardewerk en enkele grondstoffen. Boven-Egypte moest deze kopen tegen prijzen, die niet aangepast waren aan de werkelijkheid. Want al zei men nu wel: De enige weg langs alle landen is de Nijl, toch was het wel zeker dat al degenen die deze transporten uitvoerden daarmee zeer hoge winsten plachten te maken. Aangezien vorsten en belangrijke priesters daarbij betrokken waren, brak er een opstand uit die tot gevolg had de vereniging van de twee Kroonen onder één gezag waarbij de vele rechten en omkoopsommen teniet werden gedaan. Hierdoor ontstond inderdaad een beter economisch rendement waardoor ook de mogelijkheid ontstond in de steden om meer vaklieden gespecialiseerd te laten werken en de kennis gemakkelijker kon worden verbreid over het gehele land. Pas toen deze kennis in de plaats ging komen van de artikelen die men placht te fabriceren en te vervoeren, begon het verval van dit rijk.

U zult het met mij eens zijn dat wij geestelijk gezien de economie moeten benaderen op een wijze die aanvaardbaar is. Ik zou daarvoor de volgende punten willen stellen:

Geld is niets waard. De betekenis van geld wordt niet bepaald door hoeveelheid, maar slechts door datgene wat men daarvoor in ruil kan krij-

gen.

Geld zou de waarde moeten hebben van de arbeid die men verricht. Als zodanig is arbeid gelijk aan de mogelijkheid producten te verwerven. Een ruilhandel waarbij het ruilmiddel geld alleen als tussenfase dient zonder op zichzelf van betekenis te zijn. Dit zou ongetwijfeld menig bankdirecteur een lichte beroerte bezorgen, maar dat is minder belangrijk.

Dan kijken wij naar de geestelijke waarde ervan. Wanneer ik zelf iets fabriceer en ik ken dit product en ik weet dat ik de waarde ervan kan terugkrijgen, dan zal ik in de eerste plaats in mijn eigen product meer geïnteresseerd zijn. Ten tweede zal ik hetgeen ik maak aanpassen aan de werkelijke behoefte van anderen, omdat ik immers daardoor mijn eigen verworvingsmogelijkheid vergroot. Het gaat er niet meer om iets af te zetten wat anderen niet nodig hebben. Het gaat mij er doodgewoon om datgene te produceren waarin anderen geïnteresseerd zijn. Dit behoeft niet alleen te gelden voor de gewone producten als tafels, stoelen, banken, voedsel enz. Het kan evengoed gelden voor b.v. muziek, boeken, voor alle vormen van toneel.

Als je de mensen geeft wat ze willen hebben, dan werk je goed. Als je echter de mensen datgene geeft wat jij voor hen goed vindt, dan stel je jezelf boven die mensen. Het resultaat is een conflict tussen jezelf en de gemeenschap. Iets wat niet alleen tot uiting komt in een vermindering van je feitelijk inkomen (de ruilmiddelen waarover je kunt beschikken), maar je bovendien nog het gevoel geeft dat je verheven bent boven de anderen die je niet begrijpen, daar de producent nu eenmaal geneigd is aan te nemen dat zijn product het beste is.

Er zijn producenten die dat begrip zelfs zover hebben doorgevoerd dat ze hun naam duurder hebben gemaakt dan het product. La Roche is er een aardig voorbeeld van. Du Pont weet er ook weg mee. Op deze manier zou je dus tot een vereenvoudiging moeten komen van het hele economische stelsel. En dat wil zeggen: het uitschakelen van zoveel mogelijk tussenschakels.

Een groothandel kan nodig zijn, maar indien ze geen handel meer wordt, maar eenvoudig bevoorradingscentrum, dan komen we tot een veel betere dienstverlening en gelijktijdig een veel minder kostbare verdeling van goederen.

Indien wij uitgaan van productie, dan moeten wij begrijpen dat het niet zo belangrijk is, als we alles voor de export maken. Wij moeten eerst datgene maken wat wij zelf nodig hebben. De export is alleen het ruilmiddel dat wij hanteren om de zaken die wij zelf niet hebben te kunnen kopen.

Wij moeten arbeid zien als een kwaliteit van leven. Arbeid is in het leven een noodzakelijk proces, omdat alleen de mens, die in zich een mate van creativiteit bezit (arbeid is in wezen een uiting van creativiteit) daardoor een zelfbevestiging vindt en tevens een zelfrechtvaardiging binnen de gemeenschap waarin hij leeft. Zouden wij arbeid verdelen over allen die arbeid kunnen verrichten, dan zou hierdoor bij een mindere hoeveelheid aan arbeid een grotere hoeveelheid van producten in een grotere diversiteit en meer aangepast aan de werkelijke behoefte tot stand kunnen komen.

Het is duidelijk, de huidige economie heeft zeker niet mijn waardering of goedkeuring. Ik ben ervan overtuigd, dat de wijze waarop men op het ogenblik te werk gaat de mens die produceert in een situatie brengt vergelijkbaar met die van een soldaat aan het front. Voor één soldaat aan het front zijn vaak 50 mensen bezig in de tros. In gevechtswaarde uitgedrukt betekenen ze echter niets. Zij geven alleen de mogelijkheid aan één man om actief te zijn. Zo heb je in de huidige structuur ongeveer honderd mensen nodig in een gemeenschap om één arbeider een juist functioneren mogelijk te maken. Het betekent, dat een groot aantal niet-arbeiders noodzakelijk is om één arbeider de kans te geven goed te werken. Dit is onaanvaardbaar.

Conclusie: en voor het eigen bewustzijn van de mens en voor het geheel van zijn creatieve ontwikkeling en voor zijn innerlijke geestelijke vrede, zijn vermogen om harmonisch in een gemeenschap te ageren is de huidige economie niet aanvaardbaar. Wel aanvaardbaar in de huidige economie is het denkbeeld van wederkerige aansprakelijkheid. Deze heeft echter alleen zin, indien de aansprakelijkheid door allen gelijk wordt gedragen en dus niet bepaalde mensen anderen verantwoordelijk stellen voor datgene wat zij zijn en doen. Dit nu gebeurt in overgrote mate.

Het parasitisme in de maatschappij, dat heel veel voorkomt, zou kunnen worden gezien als een uitwas van de huidige economische structuur.

Wij moeten verder begrijpen dat productie op zich nimmer macht met zich mee mag brengen. Productie kan met zich meebrengen dat er een vraag ontstaat waardoor de producent t.a.v. de gebruiker een zekere invloed heeft, maar alleen in die relatie is die invloed aanvaardbaar. Op het ogenblik echter dat productie wordt losgemaakt van de werkelijke wensen van de gebruiker en tevens wordt gebruikt om de gebruiker te domineren, zijn gedrags- en verbruikspatroon te bepalen, is er sprake van een enorme verspilling van werkelijke mogelijkheden, van grondstoffen zowel als van geestelijke inspanning. Als wij ons realiseren, dat mensen die grote dichters geweest zouden kunnen zijn nu reclameleuzen schrijven voor zeepoeder, dan moeten wij begrijpen dat de economie zeer veel ten detrimente van de werkelijke ontwikkeling tot stand brengt.

Ik zou het volgende nog als slotthese willen stellen:

Bij de beschouwing van de huidige economie zullen wij de tegenwoordige toestand moeten aanvaarden. Wij kunnen niet ontkomen aan het bestaande. Wij kunnen ook niet het bestaande plotseling vervangen door een geheel andere economie. De economie is namelijk mede vergroeid met het menselijk denken en het menselijk gedragspatroon. Wel kunnen we voortdurend druk uitoefenen waardoor steeds meer vrijheden tot persoonlijk zijn binnen het economische geheel tot stand komen en zo steeds meer mensen hun eigen creativiteit kunnen herwinnen binnen het economisch geheel. Op den duur kunnen zij de functies van de nu heersende economische verhoudingen voor een groot gedeelte aan zich trekken, zonder daarbij ooit tot institutionalisering van hun werkzaamheden over te gaan.

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

NOVEMBER 1978.

24e jaargang.
Nummer 2.

MENSELIJKE KRACHTEN

De menselijke gevoeligheid

CI blz. 15

De ongekende herinnering

CI " 23

Compensatie

CI " 26

WERELDGEBEUREN

Wat is vrede?

CII " 11

Innerlijke ontwikkeling

CII " 18

De Sfinx

CII " 22

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK II.

DE MENSELIJKE GEVOELIGHEID.

Elke mens heeft een zekere mate van gevoeligheid. Hij registreert waarden die niet tot zijn bewustzijn doordringen als feitelijk. Hij komt tot conclusies, die niet alleen uit ervaring en door zintuiglijke waarneming verklaarbaar zijn. Het is deze gevoeligheid waarop wij vanavond een ogenblik nader zullen ingaan. Want daar elke mens in meer of mindere mate over deze gevoeligheid beschikt, is het duidelijk dat men ook kan leren deze beter te gebruiken. Dat is het voornaamste punt voor deze les.

Wanneer u een vertrek binnenkomt, dan kunt u alleen al door een ogenblik ontspannen en rustig te zijn een indruk krijgen van al hetgeen zich daarin bevindt, zich daarin heeft afgespeeld zo goed als u ook - en dat komt veel meer voor - de stemming kunt aanvoelen van de aanwezigen, zelfs als u niet weet wat er zich eventueel vooraf heeft afgespeeld of wat er besproken is. Deze gevoeligheid manifesteert zich als een soort prikkeling die u niet helemaal kunt verklaren. Op het ogenblik dat u probeert haar te verklaren is ze weg. Ze treedt niet weer op. Hiermee komen wij tot het eerste punt dat belangrijk is.

Een mens, die wil proberen zijn menselijke gevoeligheden beter te hanteren en te gebruiken moet nimmer, op het moment dat hij deze gebruikt, trachten de daaruit voortkomende conclusies te analyseren, danwel de oorzaak van hun ontstaan te ontleden. Dit klinkt wat vreemd, omdat een mens graag bewust is en alle dingen wil nagaan. Maar je kunt nu eenmaal niet iets ontleden en het gelijktijdig in zijn volle waarde beleven. Als u bezig bent uw gevoelens te ontleden, dan zult u de ontwikkeling van die gevoelens en dus het normale verloop daarvan afremmen.

Als u driftig bent en u begint te beseffen dat u driftig bent, dan zult u in uw uiting nog enige tijd daarin verdergaan, maar het zal niet meer van harte gaan. U neemt afstand van uzelf en komt daardoor eigenlijk reeds tot kalmte op het eerste ogenblik dat er ook maar enige aanleiding voor is; iets wat zonder deze afstand zeker niet bereikbaar zou zijn. Op deze manier gaat het ook met gevoeligheden.

Nu heb ik als eerste puntaangestipt de gevoeligheden voor de omgeving. Er zijn er nog veel meer. Ik ga enkele daarvan achtereenvolgens omschrijven en daaraan een regel of een raadgeving verbinden.

Gevoeligheid voor datgene wat zich gaat ontwikkelen. Het is een aanvoelen van de toekomst; een prognostisch vermogen dat heel veel mensen in aanmerkelijk grote mate bezitten. U kunt daarbij nooit tot een definitieve conclusie komen van "dit zal er precies gebeuren". Wat u namelijk aanvoelt is niet het gebeuren op zichzelf. Het is de relatie die er tussen u en dit gebeuren bestaat. Als u daarmee te maken

heeft, geldt in de eerste plaats; erken datgene wat u aanvoelt als zodanig. In de tweede plaats: reageer eerst op hetgeen u aanvoelt en ga dan pas verstandelijk te werk.

Een aardig voorbeeld hiervan kent u allemaal: de man, die in een vliegtuig of in een trein wil stappen en plotseling een onaangenaam gevoel krijgt en misschien voor zichzelf een verklaring bedenkt van: ik heb iets laten liggen, of: ik moet nog even opbellen, maar in ieder geval daardoor voorkomt dat hij deelneemt aan de rit met deze trein of de vlucht met dat vliegtuig. Later blijkt dan dat die een ongeluk hebben gekregen. Van dit soort gegevens zijn er zoveel beschikbaar dat u dit zeker niet als een sprookje zult beschouwen.

U zult zelf heel vaak aanvoelen dat er iets gaat gebeuren. Op het ogenblik dat dit aanvoelen optreedt, reageer op het aangevoelde; niet op dat wat redelijk zou zijn. Niet op de vraag, of dit voor anderen aanvaardbaar te maken is, laat staan op de vraag of u er een goede uitleg van kunt geven. Reageer eerst, dan pas kunt u verdergaan. Door op deze manier uw intuïtie, zoals dat dan deftig wordt genoemd, een grotere rol te laten spelen in uw benadering van de verschijnselen van het leven, zult u op den duur deze gevoeligheid steeds meer gaan gebruiken. U zult u steeds bewuster worden, ook van kleinere signalen die u ten aanzien van toekomstige ontwikkelingen steeds ontvangt. U zult daardoor in staat zijn zeer vele ongevallen, onaangename situaties e.d. uit de weg te gaan of, als ze onvermijdelijk zijn, u daarin aangepast en reeds bewust te gedragen zonder dat u eerst de schok behoeft te verwerken. U bent gewaarschuwd en een gewaarschuwd mens geldt - zeker in noodsituaties - voor twee of zelfs meer.

Wat deze gevoeligheid betreft nog het volgende: Het is heel vaak een gevoel dat vergeleken kan worden met "zwart". U heeft het gevoel dat er iets gaat gebeuren wat negatief is. Wanneer u dat gevoel heeft, probeer dan eerst de huidige situatie, de loop der gebeurtenissen, uit te schakelen. Hierdoor verbreekt u namelijk de oorzaak- en gevolgwerking, al is het maar voor een gering deel. U krijgt dan de mogelijkheid juist te reageren.

U kunt ook andere gevoelens hebben. Bijvoorbeeld een gevoel van een lichte prikkeling en verwachting. De meeste mensen zullen zich dan onmiddellijk afvragen wat er gaat gebeuren. Zij voelen zich b.v. op zondagavond even vóór acht uur ineens opgewonden en blij. Dus, zeggen ze, heb ik in de lotto gewonnen. Nou, vergeet dat maar! Er kan heel iets anders zijn. Het behoeft niet betrekking te hebben op datgene waar u aan denkt.

Wanneer u deze vreugdige verwachting ervaart, probeer nooit te analyseren waarmee ze in verband zou kunnen staan, maar ga eenvoudig verder met hetgeen u aan het doen is. Want, indien de toekomst een gunstige mogelijkheid voor in zich bergt, is deze ongetwijfeld gebaseerd op een rechtlijnige voortzetting van uw gedragingen tot nu toe. Dit is een gevoeligheid waarmee de meeste mensen in betrekkelijk korte tijd kunnen leren werken. Dat wat u aanvoelt, bepaalt in feite de houding die u aanneemt.

Maar er zijn natuurlijk ook zaken die u aanvoelt en waarmee u wat meer moeite heeft. Laten wij maar weer een heel eenvoudig voorbeeld nemen:

U komt in de buurt van een persoon en u heeft ineens het gevoel: deze mens is ziek, of: deze mens heeft iets bijzonders. In dat geval is het heel erg moeilijk om die gevoeligheid juist uit te drukken. Je bent als mens meestal geneigd te denken: kan ik daar wat aan doen? Iets wat lang niet altijd het geval zal zijn. Daarbij is men vaak geneigd om aan zijn gevoelservaring of intuïtieve waarneming conclusies te verbinden, die men aan anderen mededeelt. Dit is niet de juiste weg.

U bent gevoelig voor alle afwijkingen t.a.v. levenskracht in uw omgeving. Dat geldt voor uw kamerplantje, uw hondje, uw katje, uw buurman en misschien zelfs voor Sinterklaas. Want er bestaat tussen alle leven dat u bewust erkent een wisselwerking. Als in deze wisselwerking bepaalde fenomenen optreden die u niet bewust kunt waarnemen, dan zullen ze

in uw aura een resonantie wekken. Door die resonantie ontstaat bij u dat gevoel. Als u ontdekt: deze mens is ziek, vraag u af, nadat het contact is verbroken (dus als u drie uur met zo iemand heeft gesproken, er drie uur niet aan denken): in hoeverre kan ik hier voor mijn gevoel iets aan doen? Heel vaak is dat antwoord negatief. Dan kunt u er ook niets aan doen. Blijf er dan liever van af.

Soms heeft u het gevoel: ik moet hier ingrijpen. En dat is dan zo sterk dat u onwillekeurig zo iemand zoudt willen helpen, genezen of wat anders voor hem doen. Realiseer u in dat geval, dat uw gedrag alleen aanvaardbaar is voor de ander, indien het niet buiten de gangbare normen valt. U zult dus in de eerste plaats in harmonie moeten blijven met de ander. Pas dan kunt u eventueel die empathische reactie wekken waardoor u geestelijk zoudt kunnen genezen of iets anders zoudt kunnen doen wat goed is voor de ander.

Aanvoelen van afwijkende levenskrachtvormen is voor de meeste mensen normaal. Als je erop let, leer je onderscheiden dat er twee soorten afwijkingen zijn:

1. Er zijn afwijkingen waarbij wij het gevoel hebben te kunnen compenseren.
2. Er zijn afwijkingen waarbij wij het gevoel hebben dat we die maar moeten aanvaarden.

Waar dit gevoel van aanvaarding optreedt, houd rekening met minder gunstige ontwikkelingen, maar ga gewoon verder uw weg. Waar u het gevoel heeft dat u kunt compenseren, probeer uw eigen krachten als compensatie te geven en wel op een zo onopvallende en natuurlijk mogelijke manier. U zult merken, dat u dan op den duur heel veel mensen niet alleen geneest, maar dat u ook hun psychisch evenwicht wat kunt herstellen en dat u in sommige gevallen zelfs in staat bent om hun levenslust en levenskracht opnieuw te wekken.

Een andere gevoeligheid zou ik de diagnostische willen noemen. Er zijn ook hiervan vele voorbeelden bekend.

Er zijn mensen die je aftasten met een wichelroede. Dan zeggen ze: Daar ben je ziek. Anderen pendelen je uit. Er zijn zelfs mensen die je uitkruisen over Uranus met een spel kaarten waarvan niemand weet wat ze betekenen. Dit zijn eigenlijk niets anders dan concentratiemiddelen. Want de uitslag van de pendel, van de wichelroede, maar ook de interpretatie van de kaarten liggen niet in deze dingen zelf, maar bij degene die ze hanteert. Als u nu op deze manier ziekte aanvoelt, moet u weer een paar dingen onthouden:

Aanvoelen op zichzelf is niet voldoende. Elke mens kan met enige training wel leren om gaande langs de aura van een ander de een of andere trilling, een warmte- of koudegolf te ontdekken. Maar als u dat weet, wat weet u dan nog? Niets. Toch is het feit, dat u dit kunt aanvoelen het bewijs dat u ook verder - zij het paranormaal - kunt reageren.

Er zijn hiervoor heel veel regels te geven. Wij zouden voor elke ziekte een aparte behandelingsvoorschrift kunnen geven, maar in de praktijk zal elke mens toch op zijn eigen manier moeten handelen. Een paar algemeen geldende regels wil ik u echter wel geven.

Als u bij het aftasten in de aura het gevoel krijgt van een grote geladenheid of warmte op één bepaalde plaats, dan is het eerste wat u zult doen: afnemen. Dus overvloedige krachten, energieën en verwarringen zoveel mogelijk wegnemen. Pas wanneer u het gevoel heeft dat deze invloed is weggevallen, kunt u eventueel weer kracht gaan geven. Maar u moet eerst het kwaad wegnemen voordat u het goede ervoor in de plaats kunt zetten.

Heeft te maken met een gevoel van koude, dan is er een tekort aan levenskracht. Onmiddellijke aanvulling is noodzakelijk of op zijn minst genomen raadzaam.

Probeer in alle gevallen, wanneer u een prikkeling krijgt die niet beperkt is tot één plaats, u te realiseren dat er sprake kan zijn van een verschillende polariteit tussen u en de ander. Polariteit in geestelijk opzicht wel te verstaan. Dit kan betekenen dat uw eigen aura het tegengestelde is van de aura van de ander. In dat geval kunt u, wanneer afwijkingen optreden, daar weinig of niets aan doen. U heeft namelijk niet de mogelijkheid om kracht te geven, want als u kracht geeft, zullen ze voor de ander vaak negatief uitvallen. Onthoudt u in een dergelijk geval zoveel mogelijk van ingrijpen en als u al krachten zendt, doe dit dan op afstand, of doe dit door u een middelaar voor te stellen, dan wel aan te roepen. Dat is de enige manier waarop u zo iemand kunt helpen.

In andere gevallen heeft u het gevoel van versmelting. Het is bijna of u de aura van de ander aanvoelt als een deel van uzelf. Is dit sterk genoeg, dan krijgt u, als zo iemand pijn heeft, vaak reflexpijnen. Dit betekent dat, als zo iemand de pijn links heeft, u ze rechts voelt of omgekeerd. Is dit het geval, dan kunt u zeker heel goed helpen. Maar u moet wel oppassen, anders neemt u de verstoring van de ander over in uw eigen aura. En zo goed als dit geldt voor lichamelijke zaken, zo goed zal dit gelden voor allerlei psychische conflicten.

Als u zich verwant voelt met iemand, dan gaat u ook iets van diens denken overnemen, eventueel ook iets van diens waandenkbeelden, van diens verwarringen. Daarom moet u, als u voelt dat het psychische factoren zijn, onmiddellijk proberen één vast gevormd beeld in gedachten te houden. Dat is praktisch de enige situatie waarin iemand, die een ander wil helpen door middel van uitstraling of geestelijke krachten geen resultaat kan krijgen, zonder zich op een bepaalde voorstelling te concentreren. Als u verwarring aanvoelt, concentreer u op rust. Voelt u zich problemen opdringen, probeer niet die problemen te sorteren. Tracht tegenover die problemen het gevoel van lotsaanvaarding, van oplossing of zelfs van onverschilligheid te stellen. Op die manier wordt het beste resultaat bereikt.

Uit dit alles blijkt wel, dat de gevoeligheden waarover de doorsneemens beschikt aanmerkelijk groter zijn dan men gewoonlijk beseft. Je moet jezelf natuurlijk toestaan om die gevoeligheden te gebruiken. Ik zal opnoemen welke gevoeligheden er zijn.

Er zijn gevoeligheden in tijd.

Er zijn gevoeligheden in ruimte.

Er bestaan gevoeligheden t.a.v. organische afwijkingen, afwijkingen van levenskracht en levensstromen, van psychische uitstralingen en de resultaten daarvan.

Er zijn gevoeligheden voor algemeen heersende invloeden.

Er zijn gevoeligheden die geestelijke aanwezigheid en eventueel geestelijk ingrijpen kenbaar maken. Dit laatste uit zich overigens bij de meesten als koude rillingen of op z'n minst genomen een koude kruin of koude tenen.

Wanneer u met al die gevoeligheden te maken heeft en u aanvaardt ze zoals ze zijn, namelijk als een normaal deel van uw eigen mogelijkheid tot functioneren, dan zult u er ook gemakkelijk mee kunnen werken. Werken betekent heel vaak aanvaarden. Een mens, die zich van zijn gevoeligheden bewust wordt, heeft maar al te vaak het idee dat hij even moet ingrijpen. B.v.: Hier zijn geesten, maar die zijn niet harmonisch. Ik zal ze wel even tot harmonie dwingen of verdrijven. Dat kunt u alleen, indien u zeer deskundig bent en zelfs dan alleen maar voor een betrekkelijk korte tijd, zodat u zeker niet in staat bent om iemand van kwade geesten in zijn omgeving onmiddellijk te bevrijden. U kunt hem hoogstens een beetje afschermen door hem een tegengestelde lading te geven waarop die geesten niet zo gemakkelijk reageren.

Wanneer u voelt dat er entiteiten in de buurt zijn en er is iets gaande, dan denkt u doodgewoon: ach, die arme geesten zijn ook aan het werk. Zij hebben ook hun baantje. Laat ze hun gang gaan. Behandel ze ongeveer als de man die voor uw deur staat te ploeteren met een pneumatische boor. Vind hen desnoods ergerlijk, maar laat ze hun werk doen. Dat is het beste wat u kunt doen.

Voelt u aan dat er inwerkingen of krachten zijn waarmee u zich erg verwant voelt, stel u dan rustig daarop in. Er zullen dan gevoelens of denkbeelden spontaan in u rijzen waardoor u uw deelgenootschap wat beter kunt beseffen en uw eigen uitstraling, afgestemd op de ander, zal van de ander krachten kunnen overnemen, maar zal gelijktijdig de ander krachten kunnen geven, indien dat nodig is. U ziet het, het is allemaal eenvoudiger dan u denkt.

De grote moeilijkheid is, geloof ik, de redelijkheid van een mens. Elke mens denkt dat hij redelijk denkt. Dat betekent, dat hij veronderstelt dat hij redelijk is, ofschoon bij nadere analyse van hetgeen hij redelijk noemt de onredelijkheid daarvan gewoonlijk moet blijken.

Redelijkheid heeft, wanneer wij onze menselijke gevoeligheden nagaan, geen plaats. De rede is het instrument waarmee wij de indrukken rangschikken, ze samenbrengen in bepaalde patronen. De waarneming op zichzelf wordt niet eerst geanalyseerd. Of gaat u zich eerst voorstellen wat u zult zien voordat u kijkt? Probeer dan niet t.a.v. deze zogenaamde onzienlijke beïnvloedingen u een rol aan te matigen waarmee u van tevoren probeert te fungeren als filter voor de waarneming.

Aanvaard de waarnemingen als ze er zijn en als u voelt dat u ze niet aankunt, probeer u dan af te sluiten. De menselijke gevoeligheid kan voor een deel worden afgesloten. Zoals een hevige schok een verdoving tot stand kan brengen in een bepaald lichaamsdeel. Als iemand wordt getroffen door b.v. een kogel of een knuppel, dan duurt het enige tijd voordat de werkelijke pijn begint. Dat is ook heel begrijpelijk, want de onmiddellijke indruk is te sterk en daar kan niet op gereageerd worden. Als u kijkt en er is plotseling een lichtflits, dan doet u automatisch uw ogen dicht. Als er een enorm geluid komt, dan sluit u het automatisch uit. Is er een zich steeds herhalend geluid, dan sluit u dat psychisch uit. U hoeft uw oren niet eens meer te sluiten; u hoort het gewoon niet. Op dezelfde manier moet u reageren, als het gaat om uw eigen geestelijke gevoeligheden.

Als u merkt dat rond u zeer sterke invloeden werkzaam zijn die niet in overeenstemming zijn met uw persoonlijkheid of wezen, vraag u niet af of ze goed of kwaad zijn, maar zeg tegen uzelf dat u bent afgeschermd: "Voor mij bestaan ze op dit moment niet!" Prent u dit heel sterk in. Wilt u het uiterlijk nog een beetje vervolledigen, dan moogt u voor mij nog een paarcikels om u heen trekken, een afschermingsformule uitspreken of desnoods een kruisje strelen, dat is niet van belang. Dat kruisje moogt u rustig voor u dragen, als u tenminste niet bang bent om voor gek te lopen. Het belangrijke hierbij is, dat u zegt: Ik antwoord hierop niet.

Daar de gevoeligheden deel uitmaken van de aura, die althans in twee van haar drie geledingen ontvankelijk is voor een wilsbesluit, is het hierdoor mogelijk bepaalde trillingen, stralingen, invloeden zonder meer van u af te wijzen.

Besef, dat u alleen die trillingen en invloeden kunt aanvoelen welke in overeenstemming zijn met uw wezen. Het is misschien wat vreemd om het zo te formuleren, maar als je geen twee benen meer hebt die je kunt gebruiken, dan kun je moeilijk Johnny Travolta nadoen. En als je geen handen hebt, dan kun je moeilijk jongleur worden. Als je blind bent, dan kun je zeker geen mozaïeken vervaardigen. Je kunt dus alleen responderen op die zaken welke in overeenstemming zijn met je eigen wezen.

De menselijke gevoeligheid wordt mede bepaald door de structuur van de mens inclusief zijn innerlijke en geestelijke waarde. Er zijn heel veel mensen die denken: de gevoeligheid kan ik door lichamelijke zaken beïnvloeden. Alleen als deze een ritueel worden. De rite namelijk is niets anders dan een concentratie op bepaalde waarden rond u. Hierdoor voert u inderdaad uw gevoeligheid daarvoor op. Maar op het ogenblik dat er een andere handeling plaatsvindt die niet ritueel wordt erkend of bedreven, zal geen enkele handeling en dus ook niets wat ooit in het verleden heeft plaatsgevonden of in de toekomst zal gebeuren, enige relatie hebben met deze gevoeligheid. De gevoeligheid is uw wezen.

Hier komen enkele regels.

Om de eigen gevoeligheid te doen toenemen is het noodzakelijk deze te gebruiken en haar niet a priori aan de rede te onderwerpen.

Om de eigen gevoeligheid juist te leren richten is het noodzakelijk, dat men de spontane reactie na de constatering en niet tijdens de constatering verwerkt in het denken en daarmee de eigen houding ook op grond van deze waarneming, dit aanvoelen, bepaalt.

Alle krachten die u ontvangt, kunt u ook geven. U kunt elke kracht, die niet aan uw wezen eigen is, zonder moeite terugwerpen. Elke kracht, die u als niet-aanvaardbaar erkent, maar die wel met uw wezen verwant is, kunt u door een wilsacte terugkaatsen. U moet haar bewust afwijzen.

De gevoeligheden van de mens omvatten een aantal verschillende niveaus. Het zal u echter als mens niet mogelijk zijn zonder meer en direct te bepalen van welk niveau de beïnvloeding komt, die u aanvoelt. Probeer dit dan ook niet te doen. Laat eerst de waarneming tot u doordringen. Verwerk deze als een normaal deel van uw erkenningsvermogen en probeer pas later eventueel en indien noodzakelijk na te gaan uit welke bron ze mogelijk afkomstig is.

Als wij spreken over de menselijke gevoeligheden, dan moeten we heel goed begrijpen, dat elk mens een zeer complex wezen is. Een geestelijke beïnvloeding zal in de eerste plaats de geestelijke delen van uw wezen treffen. Uw gevoeligheid voor geestelijke invloeden zal dus toenemen naarmate uw geestelijk bewustzijn en uw geestelijke beheersing toenemen.

Als u echter te maken krijgt met b.v. levenskracht-invloeden, dan betreffen dat zaken die liggen bij één van de lagere voertuigen: het levenslichaam en in enkele gevallen ook het astraal lichaam. Als u met deze zaken wordt geconfronteerd, dan kunt u deze niet beheersen. U kunt ze ook niet beschouwen als iets wat kan worden veranderd. Ze zijn er eenvoudig. Ze zijn een natuurverschijnsel.

Als het gaat om lichamelijke reacties op hetgeen u aanvoelt, dan is het mogelijk dat deze direct voortkomen uit invloeden in de omgeving die u zintuiglijk niet bewust heeft waargenomen. Gevoeligheden zijn dus voor een mens niet iets waarvan men de bron zonder meer kan constateren.

Bij onbewuste waarnemingen is het opvallend dat de emotie altijd gepaard gaat met een verklaring. U vindt iemand eigenlijk onbetrouwbaar omdat hij ongepoetste schoenen draagt. Dat komt nl. voor, misschien nu niet zoveel meer, maar vroeger kwam dat veel voor. U zult dan in het uiterlijk van die man proberen een reden voor die afwijzing te vinden, zelfs als u zich niet bewust bent van de associatie: ongepoetste schoenen - niet betrouwbaar. Een projectie dus, die met stoffelijke uiterlijkheden direct te maken heeft, wijst over het algemeen op onbewuste stoffelijke associaties.

Heeft u te maken met zaken van astrale aard, dan valt op dat hierbij vooral veel gevoelens van temperatuurverschillen en prikkeling optreden. Die komen vaak zelfs zeer sterk voor op het ogenblik, dat u te maken heeft met manifestaties in uw omgeving, onverschillig of deze van stof-felijke of van zuiver geestelijke oorsprong zijn. Want een uitgetredene die in de stof leeft kan dezelfde fenomenen veroorzaken als een geest kan doen die vanuit zijn wereld tijdelijk een astraal voertuig heeft aangenomen. Realiseer u dat al deze prikkelingen, die meestal plaatselijk van aard zijn, te maken hebben met de astrale wereld of met levenskracht.

Als u te maken heeft met levenskracht, dan valt verder op dat op het ogenblik dat u dichter bij de bron komt gevoelens van kou of warmte, maar zeer plaatselijk, hiermee gepaard plegen te gaan. Overigens warmte en kou die meestal niet meetbaar zijn. U kunt het niet met de thermometer meten. Het is een gevoelsverklaring, in feite een associatie.

Bij levenskracht kunt u altijd het gevoel van trekken of duwen ervaren. Het is misschien moeilijk om dat in woorden duidelijk te verklaren, maar de volgende verklaring kan mogelijk dienen: Als u rechtlijnig door een aura strijkt en er is een afwijking van levenskracht, dan heeft u de neiging om met de hand iets uit te wijken naar de buitenkant van de aura. Het is net, of u over een bobbel gaat. Hier heeft u het duw-effect. Maar het kan ook zijn, dat u het gevoel heeft van een tekort. En bijna onwillekeurig, omdat u een gelijksoortige uitstraling onbewust wilt blijven aanvoelen, gaat u iets verder in de aura en iets dichter bij het lichaam. Ik hoop, dat dit voorbeeld voldoende duidelijk is om de termen "trekken" en "duwen" redelijk te verklaren.

Hebben wij te maken met geestelijke invloeden die wij waarnemen, dan wordt het wat moeilijker. Geestelijke invloeden kunnen namelijk in grote verscheidenheid voorkomen. Ze kunnen voorkomen als eenvoudige verschijnselen en ook als een massale inwerking. Om ook hiervan tenminste enigszins een beeld te kunnen geven, zouden wij die beïnvloedingen als volgt kunnen vertalen:

Als wij te maken hebben met een geestelijke beïnvloeding en het betreft een enkele persoon, dan moet er een beroering van de aura optreden voordat we ons daarvan helemaal bewust worden. Onze reactie daarop zal er vaak één zijn dat de haren even overeind gaan staan; dan prikkelt het even in de hoofdhuid. In andere gevallen is het een gevoel alsof we beroerd worden. Meestal op niet beklede lichaamsdelen zoals de handen of het gezicht. Voelt u dergelijke dingen aan, zeg dan niet dat het onzin is of fantasie, maar realiseer u, nadat u de waarneming zo goed mogelijk heeft verwerkt: dit kan alleen een enkeling zijn die in voldoende mate met mij harmonisch was om daardoor dit contact, deze wederkerige erkenning mogelijk te maken.

Is er een groter aantal entiteiten in het geding, dan verandert de situatie. Er is dan sprake van een geladenheid in de gehele atmosfeer om u heen. In heel veel gevallen ervaart men dit als een soort stortvloed van kracht. Een van de bekende reacties is: wat tocht het hier opeens! Dan moet u zeggen: Er zijn een groot aantal entiteiten aanwezig. Hun doel zal niet specifiek op mij gericht zijn, maar ik voel aan dat ze aanwezig zijn. Als u die invloed voelt, probeer dan - als u merkt dat er bepaalde disharmonieën in de omgeving heersen - deze disharmonieën zoveel mogelijk te ontkennen, terzijde te schuiven. Hierdoor zult u bijdragen aan elke geest die probeert de zaak in orde te maken en u zult een afremming betekenen voor een ieder die de tweedracht wil opvoeren. Op deze manier kunt u heel veel van die massale beïnvloedingen wel degelijk voor uzelf en vaak voor uw omgeving veranderen.

Al deze door mij genoemde gevoeligheden bestaan in elke doorsneemens. Het is geen kwestie van: iedereen is daar even begaafd en even sterk in. Het is eerder: de een ervaart ze bewuster dan de ander. Je bewust worden van deze beïnvloedingen is zeer belangrijk.

Hebben we te maken met boodschappen (dat kan voorkomen als het gaat om voorspellende gevoelens) en deze zijn afkomstig van één enkele entiteit, dan is wederom: de haren die even te berge rijzen, de rillingen over de rug of de beroering van de onbedekte delen van het lichaam door iets onzichtbaars. Als u een dergelijke waarschuwing wordt gegeven, dan komt ze ongetwijfeld van iemand die met uw lot zeer begaan is. Het betekent, dat u bijzondere aandacht daaraan moet geven.

Heeft u te maken met gevoelens die niet van een persoonlijkheid stammen, maar uit b.v. een lotssituatie die reeds is vastgelegd, dan is het een golf. Het is iets wat als een grautheid of duisternis wordt aanvoeld. Dit zijn uit de aard der zaak vergelijkende termen. Het wordt niet werkelijk donker, maar het is even alsof er een deken over je gedachten ligt. In dergelijke gevallen betekent het dat je alleen door je te verplaatsen je kunt bevrijden van deze inwerking en gelijktijdig van alle dreiging die ermee gepaard gaat.

Bij gevoeligheden die te maken hebben met het verleden - ook dit komt voor - dan moet u zich wel realiseren dat al wat in het verleden ligt een echo-effect heeft. Het is alsof je een weerkaatsing voelt. Er is wel een vibratie aanwezig, maar hoe intens die ook wordt, ze is niet op één bron zuiver te definiëren. Ze schijnt uit verschillende kanten te komen waarvan één kant meestal de sterkste is.

Voelt u een invloed die helemaal om u heen schijnt te zweven en geen enkel brandpunt heeft, neem aan dat u te maken heeft met uitstralingen die tot het verleden behoren. Dit zijn uitstralingen die vaak in voorwerpen zijn vastgelegd, in sommige gevallen zelfs op plaatsen lange tijd domineren. Indien u daar belang in stelt, kan een dergelijke gevoeligheid u helpen om de brandpunten te vinden. U gaat steeds op de sterkste invloeden af. U kunt daardoor, als u b.v. in de archeologie zit, haast onbewust die plaats kiezen om te graven waar werkelijk iets ligt wat de moeite waard is. Bent u in een spookslot, dan gaat u onwillekeurig juist op die plek af waar het spookverschijnsel zijn ontstaan eigenlijk aan te danken heeft. Die gevoeligheid kan u dus helpen bij oriëntatie. Heeft u daar geen interesse in, sluit u dan zo goed mogelijk daarvoor af.

Dan is er een laatste gevoeligheid, die de mens ook moet beseffen.

U heeft geestelijk in u een deel van uw verleden; dus delen van vorige incarnaties. Wanneer u te maken krijgt met personen, toestanden of plaatsen die in een vorige incarnatie voor u grote betekenis hadden, dan voelt u dit aan als een soort warmte, als een thuiskomen. Het is in dit geval dus een emotionele warmte. Het is een herkenningsgevoel dat overigens niet redelijk verklaarbaar is. Als dit herkenningsgevoel optreedt, zeg tot uzelf: Hiermee heb ik al eerder te maken gehad en nu gaan wij over tot de orde van de dag. Probeer nooit die herkenning onmiddellijk te herleiden. Als ze belangrijk is, zal ze zich later weer manifesteren.

Nogmaals, al deze gevoeligheden heeft de doorsneemens. Sta uzelf toe deze gevoelens te beleven. Ruim de grenzen van redelijkheid uit de weg: je kunt toch niet zo onzinnig reageren. Houd rekening met uw omgeving en uw medemensen, zeker, maar ook met uw aanvoelen. De menselijke gevoeligheden zullen u dan kunnen helpen om u in uw leven ten aanzien van plaatsen, mogelijkheden en mensen beter te oriënteren. Ze kunnen ertoe bijdragen dat u zich van uzelf en uw mogelijkheden meer bewust wordt en ze zullen de betekenis, die u voor uw medemensen kunt hebben en eventueel zelfs voor overgeganen, aanmerkelijk doen toenemen. Daarom is het belangrijk de menselijke gevoeligheden niet terzijde te schuiven of als discussiepunt te gebruiken,

maar ermee te werken als een natuurlijk en normaal deel van het eigen wezen.

Ik hoop, dat u zich de moeite zult getroosten om ook dit verder na te gaan. U zult merken dat er heel veel praktische aanwijzingen in voorkomen. U kunt ze heus niet allemaal tegelijk waarmaken. Als u met het eenvoudigste begint: het gewoon toelaten van die gevoeligheden tot uw denken, dan komt u vanzelf verder. En dan kunnen ook de verdere richtlijnen u een goede dienst bewijzen.

-:-

DE ONGEKENDE HERINNERING.

Elke mens is meermalen geïncarneerd. Als een mens meermalen is geïncarneerd, dan heeft hij herinneringen aan het verleden, maar kan die meestal niet plaatsen. Ze komen naar voren doordat men zich bijzonder voelt aangetrokken tot een bepaalde cultuur. Er zijn mensen, die dol zijn op Egypte. Er zijn ook mensen die Egypte niet kunnen luchten of zien, maar zij zijn weer gek op b.v. Indianen. Het klinkt gek, als je dat zo zegt, maar op deze manier oriënteer je je.

Als je vroeger hebt geleefd in b.v. het Florence van 1500 - 1600, om maar iets te noemen, dan is de kans heel erg groot dat je je onwillekeurig juist tot de cultuuruitingen voelt aangetrokken die omstreeks 1600 in Florence te vinden waren. Er is dus een reactie op het verleden. Deze reactie betekent tevens een voorkeursoriëntatie in het heden.

Een mens, die herinneringen heeft, behoeft heus niet te denken: ik ben altijd zo bezig met India of China of met eskimo's, dus ben ik er vroeger één geweest. Dat staat helemaal niet vast. U kunt het niet bewijzen. Maar u kunt wel aan de hand van de voorkeur die u heeft doordringen tot de werkelijke waarde daarvan. Die herinneringen namelijk kunnen via het onderbewustzijn associaties wekken. En nu het wonderlijke.

U wordt geconfronteerd met een beeldje uit b.v. Egypte. U houdt het vast en als u probeert erover te praten, dan gaat u dingen zeggen waarvan u zelf niet wist, dat u zich daarvan bewust was, dat u dat nooit gehoord had. U brengt spontaan een aantal herinneringen over, mits u maar een brandpunt heeft, een associatiemogelijkheid. Op die manier kunt u dus gebruikmaken van die vergeten herinneringen om u in het heden gemakkelijker te oriënteren.

Een mens, die in het verleden heeft geleefd, heeft ook bekwaamheden verkregen. Misschien bent u in een ver verleden timmerman geweest en bent u vandaag de dag een kalme rustige huisvrouw, ofschoon die in deze tijd steeds zelfzamer worden. Het wonderlijke is nu dat, wanneer u een noodzaak ziet, u plotseling heel erg handig kunt omgaan met hout, hamer en spijkers. U doet het dan meestal wel een beetje anders dan het officieel zou moeten, maar u kunt ermee overweg en bovendien: wat u maakt is stevig; het is houdbaar. Als u ontdekt dat u die affiniteit voor houtverwerking heeft, waarom zoudt u dan niet proberen daar wat meer mee te doen?

Een ander mens ontdekt in zich b.v. een enorme gevoeligheid voor maat en muziek. Dat wil helemaal niet zeggen dat u nu plotseling in de muziek moet gaan. Bovendien, als u in een vorige incarnatie ergens neger bent geweest, dan past u helemaal in de hi-dee-ho beatgeneratie die op het ogenblik aan het woord is. Vooral hard, de rest komt er niet zo erg op aan. Maar heeft u die gevoeligheid, ontwikkel haar. Houdt u gewoon bezig met muziek en wees niet bang om eens te luisteren naar oude muziekstukken. Misschien dat u dan ergens een doedezak en een lier tezamen hoort en incens het gevoel krijgt: dat liedje ken ik. Dat betekent vaak dat u met dergelijke instrumenten en met deze soort muziek zelf veel kunt bereiken, maar ook dat u ze zelfs kunt gebruiken om uw eigen gerichtheid te kunnen bevorderen.

Er zijn mensen, die zich het best kunnen concentreren bij Vivaldi. Anderen houden meer van Bach. Er zijn zelfs mensen die hun stommititeiten vergeten als ze Wagner horen. Dat is dan ook wel verdovend! Zo heeft een ieder zijn eigen affiniteiten. Maak er gebruik van, want ze helpen je over het algemeen om je werkelijke wezen een beetje beter te concentreren.

Als u dan toch met die vergeten herinneringen bezig bent, waarom zoudt u niet eens nagaan hoe u eigenlijk aan uw voorkeuren komt? Waarom heeft u b.v. een voorkeur voor een bepaalde kleur? Dat hangt zeker ook met uw geestelijke structuur samen. Maar als u die kleur dan op een bepaalde manier verwerkt, moet er toch wel iets stoffelijks bij zitten. Er zijn dames, die altijd rode strikjes en kwikjes willen hebben, maar nooit een rood bloesje. Er zijn heren, die altijd een das met een stippeltje willen hebben. Dat zijn mensen, die uit de Germaanse tijd stammen, zoals b.v. de heilige Jozef van de NATO (Luns). Een dergelijke voorkeur en dan op een bepaalde manier gebruikt, geeft een aanwijzing voor de eigen psychische mogelijkheden.

Als je ziet dat iemand altijd een streepjespak draagt, dan kun je daaruit iets afleiden. "Daar loopt een streepje door." Maar dat is nu uw reactie. Dat is niet waar. Het wil alleen maar zeggen dat het iemand is die heeft geleefd in een periode waarin een verticale lijnvoering aan leiders was voorbehouden; dat men zich dus met hogere probeerde te associëren.

Als je dat voor jezelf erkent, dan kan het je ook helpen te zien wat je aan het doen bent. Want heel vaak probeer je hoogten te beklimmen zonder het te beseffen. Heel vaak probeer je iets te bereiken zonder dat je eigenlijk weet waar je naartoe wilt. Die vergeten herinneringen, die je dan in die kleine tekens kunt terugvinden, helpen je dan soms om ergens een brokstuk te pakken te krijgen waarvan je zegt: Daarom wil ik het, en: dat wil ik. Zo kun je achter je beweegredenen komen en dat heeft ook een groot voordeel.

Nu weet ik wel dat de mensen zeggen: vandaag ben ik zo. Dat is niet helemaal waar. Er zijn mensen wier gedragspatronen in feite sterk worden bepaald door het verleden. Dan kun je wel zeggen: Dat kan in deze tijd niet. Maar die neigingen, deze begaafdheid of geremdheid of bestreving, kunnen uit het verleden stammen.

Er zijn mensen, die op een onbeholpen manier proberen de liefde te beleven. Nou, dan zijn dat heel waarschijnlijk mensen die in een klooster hebben gezeten in een vorige incarnatie.

Er zijn mensen, die altijd worden omringd door het andere geslacht en dat eigenlijk met een zekere minachting bezien en gebruiken. Dat zijn vaak mensen, die vroeger een harem hebben gehad. Dat geldt voor de dames net zo goed als voor de heren, want wisseling van sexe in incarnaties komt veel voor.

Dus als je dat eenmaal gaat begrijpen, dan kun je een verklaring vinden niet alleen voor je eigen gedragingen, maar vaak kun je ook zien: bij die ander is een specifiek element aanwezig dat altijd weer op de voor-

grond treedt. Dat moet dan slaan op een incarnatie die daarmee in verband staat. Speel dan eens in op iets wat je uit die tijd weet of kent en je zult tot je verbazing ontdekken dat die ander juist daarop spontaan gaat reageren. Het is vaak een mogelijkheid om a.h.w. grenzen te doorbreken.

Vergeten herinneringen spelen dikwijls een grotere rol dan de meeste mensen beseffen. Ze vallen uiteen in twee soorten.

Je hebt de z.g. genetische herinnering die bij de voortplanting vastligt in de cellen en daar spraken opa en oma ook een woordje in mee. Opa was altijd piraat. Het kan heel goed zijn dat zijn dochter dat ook heeft.

(Kijk maar naar Monaco). Aan de andere kant: ma kan wel een bigotte geweest zijn. En als dat samenwerkt, dan krijg je genetisch een bigotte piraat. Maar dan moet daar ook nog een persoonlijke beleving achter zitten. Dan vraag je je af: Wat is dan de manier waarop deze stoffelijke eigenschappen worden geuit? En dan blijkt soms dat er alleen maar behoefte is aan een enorme vrijheidsdrang.

Iemand, die in het verleden gevangen heeft gezeten of waarschijnlijk nog slaaf of horige is geweest in een vorig bestaan. Iemand, die zelf geen stap kon verzetten en die nu ondanks alles wordt gedreven door de lichamelijke kwaliteiten die hij heeft geërfd om zich vooral onafhankelijk en vrij op te stellen. Dat zijn allemaal kwaliteiten die men in iedereen steeds kan terugvinden en natuurlijk ook bij zichzelf.

Vergeten herinneringen zijn vaak de basis van onze onverklaarbare gedragingen. En misschien is het voor ons ook wel eens goed om te kijken welke afwijking wij persoonlijk vertonen. Een ieder constateert ze bij anderen, dus waarom zouden we niet een keer zelf in de spiegel kijken.

Als u merkt dat u met uw denken of handelen altijd in één richting afwijkt, wees er dan van overtuigd dat hier die vergeten herinneringen, die restanten van een vorige incarnatie een rol spelen.

Begrijp ook dat uw problemen, die daaruit voortspruiten dan ook in deze incarnatie zo goed mogelijk moeten worden opgelost. Want het is niet voldoende om te zeggen: O, nu weet ik het, het is een vergeten herinnering. Daardoor ben ik bijzonder georiënteerd op Neurenberg, Parijs, Milaan, Caïro en noemt u maar op. Het is niet voldoende te zeggen: Daar ben ik geïncarneerd geweest. Neen, u moet ook kijken: hoe wijk ik af van wat gangbaar is. En vooral als u weet, dat u dat instinctief, niet-redelijk steeds weer doet, dan is het heel goed om u af te vragen waar dat vandaan kan komen.

Denk daar eens over na. Misschien krijgt u dan beelden uit vorige incarnaties. Met zekerheid gaat u dan ook voelen: Dit is een probleem waarmee ik in dit leven heb af te rekenen. Juist in deze zin zijn die vergeten herinneringen erg kostbaar. Want ze kunnen u gewoon helpen om in dit leven, waarin u nu bestaat, af te rekenen met de problemen die u zelf voortdurend veroorzaakt. Dat betekent, dat u een evenwicht kunt herwinnen dat zo dadelijk geestelijk van groot belang zal zijn.

Als ik daarmee bezig ben, dan rijzen er wel eens vragen. Zo heb ik soms het gevoel dat menige Dolle Mina de incarnatie van een heks is. Niet dat ik dat de Dolle Mina kwalijk neem, maar ze is kennelijk voortdurend in verzet tegen de wereld rond haar en wil bovendien haar oude magische macht, haar gevoel van meerwaardigheid terugwinnen. Dan zou dat betekenen, dat ze haar meerwaardigheid aan zichzelf moet bewijzen en niet aan de wereld. Want op het ogenblik dat zij dat doet zal ze juist en harmonischer kunnen reageren. En dan zal ze misschien nog verder gaan in de vrouwenemancipatie of in iets anders. Dat maakt verder niets uit. Maar dan doet ze het als een homogene persoonlijkheid. Niet als iemand die wordt gedreven zonder eigenlijk precies te weten waarom; die rationaliserend alle oorzaken naar buiten toe verschuift en daarbij zichzelf als feitelijke oorzaak en als eigen beweegredenen blijft ontkennen. Als je dat nu allemaal doet, dan kom je een heel stuk ver-

der. Er zitten hier geen Dolle Mina's. Een paar heren zouden in een volgende incarnatie daarvoor in aanmerking komen, denk ik.

De hele situatie waarin je leeft plus je eenzijdige voorkeuren duiden aan welke problemen en mogelijkheden je in het verleden hebt gehad. Daarmee moet je vandaag de dag op een harmonische manier afrekenen.

U heeft vergeten herinneringen. U bent al eens eerder op aarde geweest en u heeft misschien herinneringen aan bepaalde sferen. Dat u die niet bewust heeft, is niet erg, maar ze hebben u wel een bepaalde eenzijdigheid, een bepaalde voorkeur ingegeven. Soms zelfs een bepaalde vaardigheid. Maak van die gegevens gebruik. Probeer ze om te zetten in iets wat in uw huidig besef, uw huidig leven positief is. Als u daarin slaagt, dan heeft u de vergeten herinnering omgebogen tot een bewustwordingselement waarvoor u zo dadelijk in de geest dankbaar zult zijn en wat voor u zelfs hier op aarde veel meer geluk en vrede mogelijk maakt dan u anders ooit zoudt kunnen verwerven.

-:-

COMPENSATIE.

Als ik mijzelf beoordeel en tekortschiet, zo zoek ik compensatie. Ben ik klein in eigen ogen, ik wil groot zijn in de ogen van anderen. Voel ik mij machteloos, ik zal proberen macht te krijgen ten koste van alles om zo mijzelf niet meer als machteloos te ervaren.

Compensatie is eigenlijk een poging om aan jezelf te ontvluchten in datgene wat je buiten je verwerft. Maar kun je in jezelf een compensatie vinden? Wanneer een mens innerlijk leeg is, dan kan hij zijn leven vol stoppen met gebeurtenissen. Maar kan hij zijn innerlijke leegte verdrijven? En als een mens innerlijk volheid bezit, zal hij dan zelfs niet blijven bestaan, ook al zou hij de laatste mens op de wereld zijn?

Compensatie is iets waarnaar wij zoeken omdat wij niet weten dat we eerst zelf evenwichtig moeten zijn. De compensatie, die wij buiten ons zoeken is in feit de ontkenning van de noodzaak om in onszelf de evenwichtigheid te erkennen.

Compensatie is een mooie leuze. Als je niet werkt, dan moet daarvoor een zekere compensatie bestaan, al is het maar een werklozenuitkering. Als je niet kunt denken, dan moet daar een zekere compensatie tegenover staan, al is het maar dat je filmster mag worden. Het is allemaal aardig geredeneerd, maar het feit is dat je jezelf eerst moet aanvaarden zoals je bent. Dat je moet werken vanuit datgene wat je innerlijk weet te zijn. Dat je jezelf manifesteert volgens je erkenning van eigen wezen. Pas als je bereikt, heb je geen compensatie nodig. Misschien dat dit de compensatie is die God ons geeft in onze onvolmaaktheid: dat wij door onszelf te aanvaarden innerlijk voortdurend fragmenten van die volmaaktheid kunnen ervaren, ongeacht het feit dat we dan toch weer naar onze eigen onvolledigheid moeten terugkeren.

:--:~:

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK II.

WAT IS VREDE?

Als wij proberen erachter te komen of er ooit vrede op aarde is geweest, dan wordt dat ontzettend moeilijk. Nu is dat ook wel te begrijpen, want de mensen zijn voortdurend bezig om vrede te zoeken door anderen alvast een kopje kleiner te maken, voordat die hun vrede kunnen bedreigen. Als je naar de oude geschiedenis kijkt, dan is dat daar al precies hetzelfde verhaal als in deze dagen.

Als ik voorbeelden zoek in deze tijd, dan ontdek ik dat er nu werkelijk prehistorische technieken worden gebruikt om een volk te beheersen en gelijktijdig eigen welzijn zeker te stellen. Dat is b.v. Idi Amin Da Da. Nu kan ik mij voorstellen dat zelfs zijn eigen onderdanen ter plekke het liefst "da da" tegen Idi zouden zeggen. Maar wat doet de man?

Deze man heeft zich in de perikelen gewerkt, omdat hij grootheidswaanzin heeft. Hij heeft zich in een situatie gewerkt waardoor het hem al enkele maanden lang niet meer mogelijk is om zijn leger te betalen en gelijktijdig iedereen van zijn familie en zijn vrienden die extraatjes te doen toekomen waarop men langzamerhand meende recht te hebben. Dus wat doen wij?

Wij creëren een dreiging van buitenaf. Er is wel een buurland waarmee wij een geschil kunnen forceren. Wij beginnen dan te doen alsof wij aangevallen zijn, beledigd of iets anders, want een aanleiding moet er zijn. De ene keer is 't 'n stuk grensgebied en een paar opstandige troepen. Een andere keer is het de Lusitania. Als je de aanleiding eenmaal hebt gevonden, kun je je troepen inzetten aan het front. Dat heeft twee voordelen: In de eerste plaats: je kunt de onbetrouwbaren vooraan zetten waar ze de meeste kans hebben om de klap op te vangen.

In de tweede plaats: je kunt de anderen die erachter zitten de kans geven zich rijk te stelen, zodat ze niet meer komen vragen hoe het zit met de soldij die hun nog toekomt. Dan ben je dus uit een hele hoop problemen zo lang de tegenstander niet sterker is dan jij bent.

Nu denkt u dat u primitief denken is. Zeker, we hebben soortgelijke situaties gezien in de tijd van de Scythen. De Perzen hebben daar ook last van gehad. Alexander heeft een dergelijke bluf gebruikt zo nu en dan. Dat is allemaal waar. Het is steeds in de hele historie terug te vinden. En als je in moeilijkheden zit, dan hak je de Gordiaanse knoop door door op een ander in te hakken.

Neem nu Amin. Deze man is een extreem voorbeeld. Hij wordt nog steeds ten dele gefinancierd door een staatsinstelling in het westen, al is het niet het verre westen. Maar goed, we hebben ook met anderen te maken.

Realiseert u zich wat er op het ogenblik zich afspeelt tussen China en de zuidelijke grensstaten daarvan? Heeft u zich al gerealiseerd dat er

op dit moment meer dan normaal Russische troepen zijn samengetrokken aan de Mongoolse grens? Vandaar dat ze ook een klein aardbevinkje hebben meegekregen. Al deze dingen wijzer erop dat de mensen eigenlijk wel vrede willen, maar alleen hun vrede; en dat betekent eigenlijk géén vrede. Vrede is de kunst van het naast elkaar bestaan. Maar als dat al eens een keer gebeurt, dan is dat gauw afgelopen.

Er is een tijd geweest dat islamiet, jood en christen oergezellig samen konden wonen en werken in een en hetzelfde land. Totdat er een paar christenen tot de conclusie kwamen dat ze een heilig graf moesten veroveren. Dan vraag je je natuurlijk af waarom ze dat in Egypte hebben gezocht. Maar ze waren de weg onderweg kwijtgeraakt, want de wegbewijzing was niet in orde. Het resultaat was, dat er een enorme spanning ontstond tussen de islamieten en de christenen. De joden zaten, zoals heel vaak is voorgekomen, meestal in het midden; die kregen van twee kanten de klappen.

Als we nu de geschiedenis verder volgen, dan zien we dat het allemaal heel aardig gaat zolang er iemand in het verdomhoekje zit. De progroms tegen de joden zijn niet alleen, zoals men wel eens zegt, een sociaal verschijnsel geweest. Integendeel, ze zijn een poging geweest om eigen onbehagen uit te leven. Wat dat betreft zijn er tussen degenen die de progroms voorbereidden in de verschillende gebieden van Europa en degenen die onder de naam Ku Klux Klan op het ogenblik in de Ver. Staten optreden tegen joden en andere niet-burgers, zoals de kleurlingen, weinig verschil. Men voelt zich bedreigd. En die bedreiging is, geloof ik, datgene waardoor men de vrede zo moeilijk bereikt. Een mens, die niet bang is, kan de vrede handhaven.

Karel de Grote was een man die zeker was van zijn macht. O, hij gebruikte geweld, ongetwijfeld. Maar dat geweld was niet specifiek gericht tegen anderen; het was gewoon de uitbreiding van gebied en voor de rest de handhaving van de interne vrede. Wat dat betreft, was hij heel wat prettiger tegen zijn onderdanen dan menig staatsman in deze tijd. Waarom? Wel, deze man wist dat hij sterk was. Hij had a.h.w. alles in zijn zak tot de kerk toe. Wat kon hem dan nog gebeuren? Hij had geestelijken die met banvloeken zwaaiden, voldoende ridders die graag ten strijde trokken, voldoende horigen en laten die hij kon oproepen, indien dat nodig was. Hij had er dus geen behoefte aan om een specifieke oorlog uit te lokken. Hij wilde zijn gelijk hebben binnen zijn eigen rijk en als er een gebied was dat hij wilde hebben, dan zei hij: Dat is mijn rijk. Verder niet.

Maar als je door de angst wordt bedreigd, dan wordt dat een heel andere situatie. Als de angst nu een natuurlijk verschijnsel was, dan zouden we daar misschien vrede mee kunnen hebben en zouden we kunnen zeggen: De vrede op aarde wordt onmogelijk gemaakt door de angst die de mensen hebben voor het onbekende. Was dat maar waar! Dan zou er wat aan te doen zijn. Maar nee, er is altijd een macht op de achtergrond. En die macht speelt een krankzinnige rol.

Hoe was het in het begin. Daar waren de sjamanen met hun trekkende horden van misschien zo'n 200 man. De sjamaan wist dat zijn gezag een beetje in het geding begon te komen. Dus sprak de stem van de voorvaders tot hem met heel veel vertoon dat er een vijand was op drie dagreizen afstand, en dat ze die moesten verslaan, omdat ze anders allen zouden omkomen. Dan begon de stam oorlog te voeren. De sjamaan had dan wel een vriend, die de ergste opstandelingen hielp om in het aangezicht van de vijand te sneuvelen. Zo is dat begonnen.

Het is verder gegaan. Er waren handelsbelangen rond de Middellandse Zee in het geding. Ilion (Troje) begon zo langzaam maar zeker een groot gedeelte van de verdiensten van Griekenland en zelfs van enkele eilandstaten weg te halen. Dat kon natuurlijk niet, maar dat kun je niet zeggen. Dus moest er iets zijn. In dit geval een vrouwenroof.

Vroeger was dat heel normaal. Vrouwenroof was toen in vele landen deel van de cultuur. Bovendien waren er heel wat mensen die zeiden: Weer een paar van die vrouwen minder (van emancipatie was toen nog geen sprake) dat is best. Als wij wat nodig hebben, dan halen we die wel bij de buurman.

Die vrouwenroof werd opgeblazen. Er werd een hele oorlog omheen gebouwd. Maar waar ging het eigenlijk om? Doodgewoon om de overslag van producten te richten die voor een groot gedeelte uit Afrika kwamen. Daarnaast ging het om enkele handelsbelangen die met Azië te maken hadden. Daarvoor moest Ilion vallen.

Zo gaat het ook tegenwoordig. Alleen, je kunt het niet meer zo openlijk doen als toen. Er is een tijd geweest dat de mensen in goden en in profeten geloofden. Tegenwoordig geloven ze zelfs een staatsman niet meer op zijn woord; en dat maakt het moeilijker. Je moet dus de zaak vormommen. Dientengevolge hebben we nu niet meer te maken met één soort marionetten, maar met twee soorten. Er zijn er wel meer, maar er zijn twee hoofdklassen. De eerste hoofdklasse marionet is de gewone bestuurder. Hij weet het zelf niet, maar hij wordt in zijn denken door noodzaken geleid en wordt zo via manipulatie bewogen om beslissingen te nemen die de macht op de achtergrond aangenaam zijn.

Dan hebben we nog een tweede soort marionet nodig, want er moeten aanleidingen worden gevonden. Aanleidingen vinden kun je niet meer door alleen naar een ander te kijken, want dan kan iedereen de zaken zien. Het is niet meer zo, dat je een sprookje kunt vertellen over b.v. de barbaren die op het Engelse eiland wonen. Daar gelooft niemand meer in. Wilden met bolhoeden, wie heeft dat ooit gezien! Er moet een geheime dienst zijn.

In die geheime dienst zit een super geheime dienst en daarin zit een afdeling die volledig onafhankelijk is. Zo denkt men. In feite wordt ze direct of indirect geregeerd door mensen, die niet officieel aan de macht zijn. Dezen verzamelen informatie en scheppen aanleidingen. En die aanleidingen zijn het waardoor de vrede in gevaar komt. Laten we een voorbeeld nemen:

De situatie China - Vietnam - Cambodja. Wat is hiervan eigenlijk de oorzaak? Mishandelingen van vluchtelingen? Kom nou! Geen van de twee landen heeft er veel belang bij om voor een paar arme mensen op te komen, geloof dat nu maar. Er zit iets anders achter.

De manier waarop Chinese burgers, die terug wilden gaan naar de Chinese Republiek werden behandeld, was helemaal niet zo slecht totdat bleek dat men een confrontatie nodig had. Er was een oorzaak nodig voor het opvoeren van spanningen. Op die manier kon namelijk het Sovjet-Russische en het Sovjet-Chinese denken tegen elkaar worden afgewogen. De mishandelingen die aan de grens - let wel, niet in het binnenland waar ook kampen waren, maar juist aan de grens en vlak bij de grens - plaatsvonden, de mensen die daar worden doodgeschoten door soldaten, maar niemand wist door wie, waren de aanleiding tot het conflict. Is China nu schuldig?

China had misschien ook op een andere manier daarop kunnen reageren. Maar China vond het ook nodig om zijn angst voor het andere Sovjet denken, het andere marxisme a.h.w. een beetje weg te werken. Ze zijn nu net een beetje van Mao's onfeilbaarheid af. Mao wordt langzaam maar zeker behandeld als een paus die begraven is; zijn uitspraken blijven wel van kracht, maar ze kunnen door anderen naar believen worden geïnterpreteerd.

Dus de angst van twee landen voor elkaar was de aanleiding tot deze manipulatie. Een angst, die niet werkelijk te maken heeft met de behoefte van de Russen om nu eventjes heel Zuid-Azië te beheersen. O, ze hebben het al geprobeerd in de tijd van de Tsaren. De eerste pogingen waren al in 1860. Neen, het gaat er eerder om dat men bang is voor de invloed die de ander heeft. En dat is ook weer begrijpelijk.

Rusland heeft een élite en deze is niet zo vermomd als de Chinese élite tot nu toe was. Het resultaat is dat ze denken: Als dat Chinese denken in ons eigen land, in onze eigen omgeving de overhand krijgt, dan moeten wij ook zo nu en dan van onze baantjes af om een jaar op het land te werken en daar voelen wij niet voor. En dan moeten we ook schuld bekennen tegenover anderen, als we worden aangeklaagd. Ook daar voelen we niets voor. Dus om onze eigen toestand te kunnen beheersen, moeten wij de invloed van China tegenhouden. Dat zijn de manipulaties.

Aan de ene kant de manipulaties van een Russische groepering die al lang zelf niet meer weet wat marxisme of leninisme is, behalve iets wat ze met de mond belijden; een soort prelaten van het socialisme. Aan de andere kant de Chinezen die pas grote interne moeilijkheden hebben gehad en daar nog niet helemaal overheen zijn (er wordt trouwens hier en daar nog gevochten) en die nu met alle geweld proberen de vrede te handhaven door elke kans dat ze van buiten worden benaderd en beïnvloed af te sluiten. Het enige, dat ze kunnen toelaten is een systeem dat voor hen per se perfide is.

Het kapitalisme is welkom, omdat het zo geheel anders en gezien de Chinese situatie ook zo onaanvaardbaar, zo ondenkbaar is. Een Russisch communisme zou denkbaar zijn voor China. Daarom juist is het een bedreiging. Dan gaan we zo langzamerhand begrijpen wat er zich op het ogenblik afspeelt.

Als we ook de andere situatie zien (denk dan maar aan Zuid-Amerika), dan krijgen we op het eerste gezicht het idee: Wij hebben overal te maken met een opstand van de massa tegen het bewind. Neen. Wij hebben te maken met een botsing tussen twee denkwijzen. Twee vormen van machtsbewustzijn die tegen elkaar botsen door elk hun eigen groep of partij op te zetten tot een extreme machtshandeling, een poging om alles te beheersen.

Het klinkt allemaal wat overdreven. Maar heeft u zich wel eens gerealiseerd dat een en dezelfde instantie (de CIA) aan de ene kant helpt om het volk te onderdrukken door scholing en andere ingrepen, terwijl in andere landen diezelfde groep juist helpt om een revolutie te ontketenen? Dit is niet alleen een kwestie van "verdeel en heers", maar van waar liggen mijn belangen? Wanneer het een dictator is die zijn eigen mensen afslacht, dan is dat niet erg, want de belangen van mijn gemeenschap worden gediend, zo redeneert dan zo'n man. En als het volk in opstand komt, dan moeten wij dat onderdrukken. Als blijkt dat het volk bereid is onze rechten niet alleen te erkennen, maar ze ook uit te breiden, dan wordt dat iets anders, dan zullen wij dat volk helpen. Dat is handel!

De hele geschiedenis staat vol van bloed, van oorlog, van heldhaftigheid en verraad. Als u een geschiedenisboekje doorleest of u dreunt jaartallen op, dan moet u eens opletten hoe vaak u het heeft over de slag bij dit of de slag bij dat: de slag bij Nieuwpoort, de slag bij Waterloo. De hele geschiedenis is compleet een slagveld. Dat er zoveel jaren tussen zitten van vrede, van positieve ontwikkelingen wordt over het algemeen slechts zijdelings aangeroerd. En dat is ook begrijpelijk.

Als je te maken hebt met geweld als het grootste machtsmiddel, dan moet dat geweld worden verheerlijkt; het moet gerechtvaardigd worden. Geweldplegers moeten dus helden worden zolang ze niet tegen onze belangen zijn ingegaan. Alle anderen zijn schurken. Wat daartussen zit is niet toegankelijk voor geschiedschrijvers, behalve misschien voor enkele specialisten.

Iedereen is bereid om een jarenlange studie te besteden aan de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog in Nederland. Maar wie is bereid om met diezelfde intensiteit, dit doorlichten van persoonlijk ingrijpen, de persoonlijke motieven van staatslieden, de misbruiken, eens na te gaan wat er in Nederland is gebeurd tussen 1928 en 1938? Toch is toen de basis gelegd voor alles wat er in de Tweede Wereldoorlog is gebeurd. Daar kijken de mensen gewoon niet naar. Dat is te begrijpen.

In een oorlog moeten de mannen op de achtergrond niet naar voren komen. Dan wordt er niet gesproken over manipulaties van grote maatschappijen zoals in de door mij zoeven genoemde jaren; b.v. de oliebelangen in Nederland. Daar wordt eenvoudig niet aan gedacht, want dat is niet belangrijk. Je zoudt zelfs kunnen stellen dat het voor een deel de schuld is van de oliebelangen dat in Ned. Indië niet tijdig en op een betere manier stelling werd genomen t.a.v. de komst van de Japanners, eventueel gepaard gaande met een evacuatie van de Europeanen. Dat had direct te maken met belangen van o.a. olie en daarnaast nog van een paar grote maatschappijen. Dat staat nergens, dat vind je ook nergens.

Kijk, zolang mensen handelswaar zijn, kan er geen vrede op aarde zijn. Zolang mensen als pionnen worden gebruikt en de schakers onbekend blijven, weten ze niet eens waarom ze van het bord woorden weggenomen.

Ik heb geprobeerd om de vraag waarom er geen vrede is en of vrede wel mogelijk is na te gaan. Ik ben gestoten op de meest fantastische geschiedenissen.

Rome is niet ten onder gegaan, zoals sommigen graag beweren, aan de toenemende perversies van de edelen en zelfs van de burgers. Rome is ten ondergegaan aan de nachtsstrijd tussen bepaalde belangengroepen van senatoren die vreemd genoeg mede verantwoordelijk zijn geweest voor de zeer eigenaardige keuze van regeerders die zo nu en dan plaatsvond. Zij zijn het geweest die Rome hebben doen verdedigen, inderdaad, maar die ook de invallen van barbaarse volkeren hebben uitgelokt, die hun gezanten a.h.w. hebben laten roepen: Jongens, kom nu maar, er is wat te halen. De strijd om de macht in een kleine elitegroep is in feite het machtige Rome teveel geworden.

Hoe vaak is dat eigenlijk niet vertoond? Denk eens aan de grote moeilijkheden waarin Engeland kwam te verkeren in de Tweede Wereldoorlog. Zeker, ze hebben stand gehouden. Dat moest ook wel, omdat er een monsterverbond was gesloten tussen kapitalist en communist. En toen dat verbond er eenmaal was, was Engeland een van de meest belangrijke uitvalsposten (wat later ook is bezeten) voor degenen die het Nationaal-Socialisme wilden uitroeien.

Nu zult u mij niet horen zeggen, dat het Nationaal-Socialisme veel goeds had. Alleen, het had veel van zijn fouten gemeen met andere laden, die er niet over spraken omdat ze hebben gewonnen. Dus, wat gebeurde er?

In Engeland trokken een aantal handelsbelangen zich terug deels in Canada (Dominion), deels in de U.S.A., deels in Mexico. Vestigingen van al deze grote commerciële machten waren eveneens te vinden in Spanje, hoofdzakelijk in Barcelona en Madrid. Hier vond voortdurend een uitwisseling van commerciële gegevens plaats - stel u dat even voor! - tussen Duitse bedrijven en hun onderzoekers, Amerikaanse en zelfs Engelse bedrijven en hun onderzoekers. Bepaalde militaire geheimen zijn niet overgedragen voor zover mij bekend is. Wel echter productiemethoden.

Dit verklaart hoe b.v. Dupont de Nemours in 1943 een totaal nieuwe benadering bij de kunststofproductie ging toepassen, die als nevenproduct (maar nog niet in productie gebracht) was ontdekt in Duitsland bij een wanhopig zoeken naar het fabriceren van vervangende benzine voor vliegtuigen. Ook het omgekeerde zal zich ongetwijfeld hebben afgespeeld. Dan is er eigenlijk oorlog en vrede tegelijk. Er is oorlog tussen de mensen die achter leuzen aan lopen en er is vrede tussen commerciële machten die hun vangarmen uitstrekken aan beide zijden van het front en daar hun belangen blijven verdedigen. En dan is dat alles helemaal niet zo gek meer.

Ik weet niet, of u zich wel eens gerealiseerd heeft hoe wonderlijk soms de zaken verlopen. Waarom heet b.v. Amerika Amerika en niet Columbia? Amerigo Vespucci was een Italiaan en geen Spanjaard. Hij was o.m. ook cartograaf en geograaf. Columbus deed de ontdekking. Hij kon echter de fondsen niet loskrijgen van zijn eigen regering. Hij nam wel, o.a. als secretaris, be-

paalde vertegenwoordigers mee. Toen Ferdinand en Isabella dachten dat zij het gemaakt hadden, begon gelijktijdig vanuit de Italiaanse kant een aantal intriges (die maar voor een deel slaagden) om ook voor dat land winst te maken. De winsten die zijn gemaakt, zijn over het algemeen overgedragen door middel van de geestelijkheid, zodat de pauselijke Staat, die in die tijd erg machtig was, daarbij een hoofdrol heeft gespeeld. Florence heeft er ook nog van geprofiteerd.

De machten achter die machten zijn het die de feitelijk rol speelden. Columbus was een bezeten marionet, die nooit naar Spanje zou zijn gegaan om zijn diensten aan te bieden, indien hij niet van een goede geestelijke die raad had gekregen. En de vorsten zouden hem niets ter beschikking hebben gesteld, zelfs niet een paar armzalige scheepjes, indien niet Isabella's biechtvader, die zeer goede relaties had met Rome, haar die vlo niet in het oor had gezet. Het is namelijk Isabella geweest die Columbus de grote kans gaf.

Als je dat allemaal afweegt, dan zeg je: Achter de werkelijkheid is een tweede werkelijkheid. In die tweede werkelijkheid bestaat geen werkelijke vrede en gaan werkelijke oorlog. Er bestaat alleen een mateloos egoïsme. In de eerste werkelijkheid waaraan u deel heeft, zal dit egoïsme zijn eigen motieven verhullen, aanleidingen scheppen tot onvrede en daaruit dan op den duur een reden tot opoffering distilleren waaraan gewone mensen, die nog dromen van grootheid, edelmoedigheid, van werkelijke vrede, geen weerstand kunnen bieden. Zij trekken ten strijde. Zij vallen bij Verdun in "a war to end all wars". Zij creperen daar in de loopgraven. Zij staan als opgeblazen, bizarre standbeelden daar waar ze door het gas zijn verstikt en de grote heren vieren feest in Parijs en in Berlijn. Want zo is het in het leven.

Als u nu deze moderne tijd beschouwt, dan is het gemakkelijk genoeg een standpunt in te nemen. U kunt vóór of tegen Somcza zijn. U kunt een oordeel uitspreken over de democratie, zoals die zich ontwikkelt in Spanje of Portugal. U kunt nadenken over de fouten die worden gemaakt in andere landen. Maar u ziet slechts de buitenkant; u ziet niet het waarom. Pas als u zich niet laat verblinden door het ogenschijnlijke, maar doorgraaft en blijft zoeken naar de diepe werkelijkheid, dan zult u begrijpen waarom de vrede onmogelijk is. De vrede is voor een groot gedeelte van de mensheid onmogelijk door het egoïsme van een kleine minderheid, die in de vrede haar voorrechten vreest te verliezen.

Dit maakt duidelijk, dat we ook hier te maken hebben met bepaalde mentale en geestelijke ontwikkelingen. Want we zijn er niet, als we dit allemaal uiterlijk verklaren met psychologie en kunst en vliegwerk. Zolang een mens niet bereid is om zelf te denken, zijn eigen gevoelens als basis te aanvaarden voor hetgeen voor hem nu juist en noodzakelijk is, zal hij leiders zoeken. En een leider zoeken betekent eigenlijk ook een beetje je zelfstandigheid prijsgeven, je eigen mogelijkheden verminderen. En of die leider nu Führer heet, vertegenwoordiger van God, Goeroe of iets anders, dat maakt weinig uit. Op het ogenblik, dat men zich laat leiden door andere machten, staat de persoonlijke bewustwording voor een groot gedeelte stil.

Bewustwording kan alleen voortvloeien uit een steeds sterker persoonlijk beoordelen van het kenbare en u voortdurend weer afvragen wat de werkelijke waarde, de werkelijke reden is van bepaalde verklaringen. Als u dat doet, dan komt u er niet alleen achter dat Bestek '81 niets met eten te maken heeft, maar veel met zaken. Dan komt u er ook achter dat veel van de leuzen (ook de linkse leuzen van: laten we goed zijn voor elkaar) eigenlijk alleen maar de bemanteling zijn van een machtsstreven dat slechts enkelen ten goede komt.

Dan gaan we ons afvragen: Waar vinden we dan de werkelijke mogelijkheid en de werkelijke vrede? Dan blijkt dat wij die alleen kunnen vinden, indien wij onszelf zo bewust mogelijk kennen en aanvaarden. Waar deze bewustwording

plaatsvindt, waar de mens zich niet meer door programma's, eenzijdige berichtgeving of wat anders laat leiden, maar persoonlijk zijn beslissingen neemt steeds weer van geval tot geval, daar is sprake van een persoonlijke ervaring die, omdat ze zoveel werkelijkheidswaarde bezit, een versnelde bewustwordingsmogelijkheid inhoudt.

Zo beschouwd is het misschien niet zo verwonderlijk dat in deze periode waarin de kracht van Aquarius (de kracht van de verlichting, van de broederschap) zich steeds sterker manifesteert ook het geweld steeds dreigender om zich heen grijpt. Want de bewustwording is immers een bedreiging van het bestaande.

Er is al in het verleden gebleken dat kleine groepen, die de moed hadden om anders te denken en te redeneren, een groot gedeelte van de maatschappij konden omturnen. Waarbij dit turnen zeker weinig te maken heeft met oefeningen aan brug en rekstok, maar eerder is bedoeld als het losmaken van de medemens. Daarom is men zo bang voor dergelijke bewegingen en groepen. Daarom doet men alles om het nieuwe ontstaan van dergelijke z.g. sub-culturen te voorkomen, ook in uw land, maar in andere landen nog veel meer. Daarom is men voortdurend bezig het geweld als een dreiging dichterbij te halen. Want niets wordt zozeer gevreesd als de mens, die bewust handelt, denkt en beleeft van dag tot dag en die geen leider erkent, maar alleen de feiten die constateerbaar zijn en de interpretaties ervan naast zich neerlegt.

Vrede zal er komen. Niet snel, maar ze komt. Ze zal misschien niet zo lang bestaan op aarde. Wie weet, misschien een paar eeuwen, maar ze komt, omdat de bewustwording van de mens hem langzaam maar zeker doet erkennen hoezeer hij wordt gemanipuleerd, hoezeer hij een ledepop is. En de historicus, die daarvan durft uitgaan, kan bewijzen dat met kleine tussenpozen misschien de mensen altijd de ledepoppen zijn geweest van de enkelen die niet op de voorgrond traden. Wie dit bescift, zal zeggen: Vrede is mogelijk, maar niet zolang de mensen bereid zijn achter leiders en vlaggen aan te marcheren zonder zich af te vragen wat zij in feite doen.

Ik heb heel wat bittere dingen gezegd er tussendoor. Nu wil ik u alleen maar één raad geven.

Erger u er niet over, constateer het alleen. Kijk gewoon wat er voor spelletje wordt gespeeld. Als u dat doet, dan komt u er al gauw achter dat b.v. Den Uyl Van Agt verwijt, dat Van Agt doet wat Den Uyl had moeten doen, als hij op de plaats van Van Agt was geweest; al had hij het in andere woorden uitgedrukt. En dat Van Agt op zijn beurt een minachting toent voor het Parlement die andere ministers eveneens hebben bezeten, maar die ze niet zo duidelijk kenbaar hebben gemaakt.

Als u dat gaat begrijpen, komt u als vanzelf tot een beter begrip voor het wereldgebeuren zoals het zich vandaag de dag manifesteert. Daarnaast zou ik zeggen: Kunt u zich misschien gemakkelijker losmaken van allerhande dreigingen en allerlei zaken waarmee men u confronteert, zoals b.v. aardgas.

Als ze aardgas gewoon voor Nederland bewaren, dan kunt u nog op het kookpunt blijven tot ongeveer 2050. Maar als ze het moeten verkopen, zoals ze van plan zijn te doen, dan kunt u vanaf ongeveer 1995 in de kou zitten. Vraag u gewoon af: Wie heeft er belang bij die handel? Wat is er eigenlijk aan de hand? Dan zult u vanzelf merken dat het belangrijk is uw eigen standpunt in te nemen en op uw eigen manier te denken. Als u dat nu ook gaat doen t.a.v. economie, politiek etc., dan wordt u vanzelf bewuster t.a.v. uw eigen bestaan. En dat is de bewustwording die het belangrijkste is.

INNERLIJKE ONTWIKKELING.

Als je spreekt over innerlijke ontwikkeling, dan denken veel mensen aan allerlei zaken zoals het verkrijgen van gegevens etc. In feite is innerlijke ontwikkeling niets anders dan het vermogen om een ander te begrijpen. Daar loopt men nogal eens aan voorbij.

Van persoon tot persoon is die ontwikkeling bij de doorsnee-mens voldoende. Je kunt een medemens werkelijk wel begrijpen. En zelfs als je hem niet helemaal kunt begrijpen, dan kun je toch wel enigszins nagaan hoe de zaak in elkaar zit. Maar zodra het gaat om grote aantallen, dan wordt het kennelijk plotseling heel erg moeilijk. Laten we een voorbeeld nemen: Duitsland.

Er waren heel veel Duitsers die zeiden: Dat jodentuig moet weg. Nu ja, ik ken een paar joden. Ik ben er altijd bevriend mee geweest. Het zijn eigenlijk heel goede mensen, maar die zijn uitzonderingen. Op die manier zijn er heel wat mensen verdwenen die misschien waardevol zouden zijn geweest.

Op gelijke manier gaan de mensen denken over anderen zodra ze massaal worden. Nu is het wonderlijke, dat we daarbij over het hoofd zien dat elke mens een individu is.

Innerlijke bewustwording, innerlijke beschaving etc. hangen samen met het besef, dat elke mens een eenling is die bepaalde eigenschappen misschien gemeen kan hebben met de ander, maar die nooit identiek is, die voor de ander nooit geheel aansprakelijk kan worden gesteld en die zeker ook op zijn eigen manier een persoonlijke wijsheid kan bezitten.

Als je denkt aan mensen, die bezig zijn om vanuit hun eigen systeem tot een hoger bewustwording te komen, dan blijkt dat ze elkaar wel goed verstaan. Binnen de eigen groep is de communicatie perfect. Men is tezamen bezig iets op te bouwen. Men is samen bezig iets te begrijpen, maar de wereld daarbuiten, die een andere terminologie gebruikt en misschien net zoveel of meer wijsheid bezit, wordt terzijde geschoven met een schouderophalen en een: Nu ja goed, die zijn nog niet zover.

Onze bewustwording moeten we in de mensheid allereerst zoeken in datgene wat we met anderen gemeen hebben. Nu zijn er heel wat culturen en beschavingen geweest, die dit absorptievermogen in meer of mindere mate bezeten hebben.

U weet, dat er in het Capitool in Rome veel vreemde goden stonden. Dat is heel begrijpelijk, want de Romeinen zeiden: Ach, je kunt nooit weten. Er kan wat aan zo'n god zijn, dus laten wij hem maar vereren. Dat klinkt in de moderne visie natuurlijk ontzettend heidens, maar is dat eigenlijk niet verstandig? De ander kan op zijn terrein ook gelijk hebben. En dan moeten we dus bereid zijn om de goede kanten en mogelijkheden van de ander ook te accepteren en daarnaast moeten we dan onszelf blijven.

De bewustwording van de mens is een verrijgingsproces. Als je behoort tot een bepaalde stam en elke andere stam als een bedreiging ziet, dan kom je niet ver. Maar wat gebeurt er? Al bij de eerste wilde stam, die rondzwierf ergens in de woestenijen die toen nog onvervuild en natuurlijk waren, roofden zij elkanders vrouwen. Dat was natuurlijk goed om inteelt te voorkomen al hebben ze daar waarschijnlijk nooit over nagedacht. Het had echter ook nog een ander voordeel:

Zp'n geroofde vrouw kon in haar nieuwe stam wel degelijk gelukkig worden. Maar ze zou altijd een zeker mate van begrip blijven tonen voor een ieder die van buiten kwam. Dit betekende dat de kinderen ook werden opgevoed

net een steeds groter begrip voor anderen. Dan blijft de stan wel de stan, maar zodra deze uitwisselingsprocedure op gang komt, blijkt opeens dat een verstandhouding met anderen mogelijk wordt. Er is meer begrip, er zijn meer erkenningen die men met elkaar deelt.

De mensen van tegenwoordig denken heel vaak dat de oude tijd heel erg verwerpelijk is geweest. Dat was ze zeker niet. Als u zich realiseert dat b.v. vuistbijlen en dergelijke vuurstenen wapens en masse werden gemaakt, dus in een soort fabricageproces, door bepaalde daarvoor geschikte stammen en werden geëxporteerd, zodat er vuistbijlen zijn gevonden in het noorden tot in Noorwegen en Zweden toe, die kennelijk afkomstig waren uit de een of andere vuursteenfabriek die waarschijnlijk in de Sahara heeft gelegen. Omgekeerd zien wij dat materialen, die kennelijk behoorden tot het noordelijke deel van het continent, werden gebruikt zelfs in de landen van Noord-Afrika en een deel van de Sahara. Er was dus ruilhandel.

Die ruilhandel is er altijd geweest. Als we denken aan b.v. de ambersporen die we kunnen volgen van de noordelijke kusten tot zelfs India toe, dan blijkt wel dat er contact was. Dat contact was mogelijk omdat de mensen begrip hadden voor elkaar. Ze konden in zekere mate tot een aanpassing komen. Zij waren bereid elkanders waarde te respecteren. Zeker, als daarvoor een reden was.

Als wij op zoek gaan naar grotere innerlijke bewustwording, moeten we daar natuurlijk van uitgaan, dat is duidelijk. Maar die innerlijke bewustwording op zichzelf kan alleen groter worden, indien we voortdurend van buitenaf feiten en erkenningen aan de onze toevoegen. Er zijn twee klassen van denken in dit opzicht: De ene klasse zegt: Ik heb mijn eigen kennis, mijn weten, mijn mogelijkheden en die moet ik perfectioneren. De andere klasse zegt: Ik heb mijn eigen kennis en mogelijkheden en moet die aanvullen.

Nu zou het de juiste gang van zaken zijn: het aanvullen van eigen denken, geloven, kennis, innerlijk weten etc. en gelijktijdig het perfectioneren van het gebruik ervan. Op deze manier heeft de mensheid in bepaalde perioden onnoemelijk veel kunnen bereiken.

Als wij terugdenken aan de Atlantische periode, dan komen we met verbazing tot de conclusie dat die mensen schijnbaar over allerlei mogelijkheden hebben beschikt, die op dit moment eigenlijk nog niet eens bestaan. Wij weten b.v. dat er hard goud werd vervaardigd (dat gebeurde later ook tot in Mexico toe) waarvan de samenstelling nooit bekend is geworden en tot op heden toe nooit is ontleed. Toch was dat goud zo sterk als staal. Hoe kan dat? Dat kan alleen, als we beseffen dat vroeger de mensen hun onderlinge kennis en gegevens plachten uit te wisselen. Dat een Atlantis rijk, dat uit vele kleine koninkrijkes bestond, bereid was om alle gegevens van kennis, inzicht en geestelijke bereiking met anderen uit te wisselen. Alleen daardoor is het ook denkbaar dat er een priesterstand is ontstaan, die enerzijds zo ontstellend veel geestelijke waardigheid en geestelijke waarden heeft bezeten dat zelfs tot heden toe de gegevens daarvan nog doorklinken in de moderne wereld, terwijl aan de andere kant er technici zijn geweest (magiërs), die eveneens over heel veel kennis hebben beschikt. Deze kennis is niet overgeleverd, maar bepaalde neerslagen daarvan komen zo nu en dan, bij z.g. primitieve volkeren, nog wel eens te voorschijn.

De kans om je innerlijk te verrijken en geestelijk verder te denken dat is de benepenheid afschudden. Nu bedoel ik zeker niet de gedragsbenepenheid die in vele maatschappijen onvermijdelijk is geworden, maar de innerlijke benepenheid.

Wanneer iemand iets zegt over een god, dan kan dat waar zijn; het hoeft niet waar te zijn. Maar al datgene waarvan men niet zeker weet dat het onwaar is, zal men voorlopig als mogelijkheid aanvaarden. En uit het geheel van de mogelijkheden distilleer je dan langzamerhand een eigen waarheid die niets verwerpt, maar die voor eigen zijn en weten alles zodanig

richt en precisieert dat je - gebruikmakend van alle kennis en krachten die je van buitenaf toevloeien - komt tot een resultaat dat voor jou en in je stoffelijke en in je geestelijke wereld juist en belangrijk is.

Het gehele bewustwordingsproces van de mensheid omvat fasen waarin dit onderlinge begrip schijnt te staken. Maar het wonderlijke is, wanneer die grote verwarringen er zijn, dat er gelijktijdig in die verwarringen steeds weer de stemmen zijn, de leraar. Denk niet, dat dat iets van de laatste tijd is; dat men misschien moet teruggaan tot b.v. de Boeddha. Ook vóór die tijd zijn er zeer velen geweest.

Aan het begin van de gehele Egyptische beschaving staat Esir, een priester-koning. Gaan we nog verder terug, dan blijkt dat nog vele gestalten, die op dit ogenblik als goden van een oud Pantheon worden beschouwd, werkelijk hebben geleefd, werkelijk hebben bestaan en werkelijk iets aan de mensheid hebben gegeven. Zeker, Prometheus is een legende, ongetwijfeld. Maar aan de basis van Prometheus staat de mens, die alles offert om anderen mogelijkheden te verschaffen. Die mens heeft wel degelijk bestaan, ook al heeft hij anders geheten.

De hele geschiedenis van de mensheid kent die perioden van verwarring waarin iemand a.h.w. de zaak kristalliseert. Dan krijg je het gevoel, tenminste zo gaat het mij, dat je wordt geconfronteert met een enorme smeltketel. Verschillende kristallen lossen zich op in de enorme verwarringen en pressies van een bepaalde periode. En dan begint er één groot kristal te groeien. Een kristal begint zich te handhaven tegen de rest van de massa in die nog amorf en week is. Als resultaat zien wij dan opeens kleinere kristallen van dezelfde structuur ontstaan. Als u ooit gaat kijken in een fabriek waar ze kandijsuiker maken, dan kunt u dat proces zien. Ook in menig chemische industrie zal dat geen onbekend verschijnsel zijn.

Dit proces nu schijnt zich in het bewustzijn van de mens ook af te spelen. Wij, die niet in staat zijn om ons weten en denken volledig juist en bewust te formuleren, wij verliezen tijdelijk de samenhang. Daardoor scheppen wij de mogelijkheid dat al wat in het geheel van de mensheid bestaat op een gegeven tijd in één mens of in enkele mensen bijzonder scherp gevormd naar voren komt. Vandaar straalt a.h.w. dat vormbewustzijn uit. Er ontstaat een nieuwe kristallisatie, een nieuwe vormgeving van het bewustzijn.

Het geestelijk bewustzijn van de mens is niet alleen gebaseerd op de werelden van de geest en de wereld van de stof. Het is eerder een voortdurend opnieuw vormzoeken van een totaliteit waarvan we heus niet alle bestanddelen kennen. Het is uit die totaliteit dat wij langzaam maar zeker groeien tot de vorm die de onze is. Een vorm waarin we kunnen resoneren met een groot gedeelte van de kosmische kracht.

Ons vermogen is echter niet onbepaald. Zo komt er een ogenblik, dat we zeggen: Dit heeft voor mij geen betekenis. En dan verdwijnt de samenhang van het bewustzijn en de vaste structuur wordt steeds meer amorf. Het lijkt alsof we eigenlijk geen houvast meer hebben. Maar juist daardoor geven wij de hele inhoud van onze persoonlijkheid vrij in een gemeenschappelijk bewustzijn. En juist in die ongevormdheid vormen wij een krachtveld van mensen die het zelf niet meer kunnen bepalen en richten, scheppen wij een wereld van geesten die eigenlijk zelf geen vormen meer kunnen creëren, omdat ze daar niet meer in geloven en dan opeens tot de conclusie komen dat er toch ergens één kracht, één klank, één vorm, één kleur is die wel betekenis heeft, zodat ze die in hun eigen wezen gaan weerkaatsen.

De mensen zeggen wel eens: Het is een evolutie-revolutieproces bij de mens. Ik geloof, dat dat niet zo dwaas gezegd is. Want wij zijn geneigd om onze vormen altijd maar weer vast te houden. Dat kunt u zien in de beschavingen die u zijn voorgegaan. Dat kunt u zien in uw eigen beschaving. Je doet alles om te houden wat je hebt waarbij je je niet eens realiseert.

wat je hebt en wat je niet hebt, maar gewoon de bestaande toestand wilt continueren ten koste van alles. En dan komt het ogenblik, dat zelfs dit niet meer haalbaar is. Dan verlies je alle interesse. Dan zul je wel zien wat er gebeurt. En juist op dat moment blijken dan al die verschillende, schijnbaar tegengestelde belangen en vormen te versmelten tot een nieuw geheel, dat tot een nieuw hoogtepunt voert.

Innerlijke bewustwording is voor de mensheid een voortdurend hervormingsproces, waardoor steeds weer het geheel van de menselijke mogelijkheden wordt aangepast aan de nieuwe structuur van het mens-zijn. En waarbij de structuur van het mens-zijn op zichzelf een zodanige vorm aanneemt, dat zij zich niet verder kan ontwikkelen en daardoor opgaat in een soort chaos waaruit de hernieuwde, verbeterde vorm steeds weer naar voren komt.

In de evolutie moet dit ook zo geweest zijn. Ook daar zien wij dat levensvormen op een gegeven ogenblik niet meer helemaal levensvatbaar zijn. Maar wij zien ook dat, terwijl die vormen langzamerhand verdwijnen, bepaalde aangepaste of gemuteerde vormen daarvan opeens sterk op de voorgrond komen. Steeds weer past de wereld zich aan de mogelijkheden aan, maar ook aan de noodzaken.

Zo doet ook het innerlijk bewustzijn van de mens. Het kan zich niet vrijmaken van de totaliteit waartoe het behoort. Voor zichzelf kan het slechts weergeven wat het heeft erkend als vaste waarde in die totaliteit. En pas wanneer blijkt, dat die betekenissen te onvolledig zijn, zal het "ik" geneigd zijn om zijn eigen bewustzijn aan te passen aan nieuwe erkenningen.

Dit wilde ik u vandaag voorleggen.

-:-

MEDITATIE.

In jezelf verzonken denken, overwegen. Feiten samenvoegen totdat zij verbleken en achterlaten het skelet van de werkelijkheid dat eens door de illusie werd bekleed.

Meditatie: een beleven en ervaren waardoor het "ik" één wordt met een geheel dat het nog niet beseft, waardoor het "ik" het geheel van beseffen en emotie in zich voelt opwellen waardoor het in staat is zichzelf te oriënteren.

Meditatie is het vermogen om door de beschouwing en overweging van bepaalde punten, procedures of eigenschappen te komen tot een beseff van jezelf.

Alleen de mens die zichzelf kent, zal zich langzaam maar zeker kunnen aanpassen aan een werkelijkheid waarin hij langzamerhand een perfect en bewust deel wordt van het functionerend geheel van de goddelijke schepping.

-:-

E E N S F I N X .

Sfinx: symbool van het raadsel. Leeuwenlichaam met mensenhoofd. Vormvermenging. Dwaasheid. Of wijsheid zonder grens die verdergaat dan dat wat de mens, zichzelf beseffend, durft vertellen.

De eenheid van het Al, de eenheid van de vormen, het wegvallen van normen het is een werkelijkheid waartoe het zoeken naar het raadsel en ook naar het antwoord daarop voortdurend weer geleid al wie er leeft en streeft.

Een sfinx is geen symbool van het onbegrepen bestaan. Het is eerder het wijzen op je eigen wezen.

De sfinx is een weerspiegeling van wat je bent en wat je kunt. Het raadsel is alleen: bestaan zoals je wordt vergund te leven, omschreven nu in algemene termen als deel van Scheppers naam misschien.

Een sfinx. Wat is een sfinx? Het is de angst voor het raadsel die ons doet verstommen. Het is het onbegrip, het niet erkennen van hetgeen we zijn waardoor wij falen. Maar het is ook de uitdaging van eigen werkelijkheid waardoor we leren eigen zijn te vertalen in de termen van een kosmisch bestaan.

De sfinx is een baken op de kust. Een wijzer op de weg, die ons duidelijk maakt dat wij alleen verder kunnen gaan, indien wij tot onszelf komen, onszelf beseffen.

Aan het einde van het Zijn bestaat de sfinx niet meer, maar zijn wij zelf geworden tot een sfinx omdat wij meer beseffend, meer ervaren, meer erkennend, meer vermogend dan voor ons aanvaardbaar is de vragen stellen, die feitelijk betekenen: Mens, weet je wie je bent en weet je wat je wereld is?

:--:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

MAANDBLAD
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

DECEMBER 1978.

24e jaargang.
Nummer 3.

MENSELIJKE KRACHTEN

De mens en de tijd

CI blz. 27

De mens en het duister

CI " 36

WERELDGEBEUREN

Onbegrepen evenwichten

CII " 23

De ontwikkeling van het denken

CII " 32

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK III.

DE MENS EN DE TIJD.

Het lijkt zo natuurlijk wanneer je leeft, dat de minuten tellen volgens het lopen van de klok. Maar er zijn heel wat verschijnselen te vinden waardoor de mens ineens buiten die tijd schijnt te staan. Ik wil hier herinneren aan de vele voorspellende dromen, aan mensen die psychometrisch of op andere wijze in het verleden kijken. De tijd is kennelijk niet zo gefixeerd als de mens wel aanneemt. Daar zijn heel wat aanduidingen voor. Een zekere Dunne heeft zelfs een heel betoog opgesteld over een A-tijd en een B-tijd.

De mens is een wezen dat over verschillende voertuigen beschikt. Die voertuigen ontwikkelen zich in beheersbare vorm ongeveer overeenkomstig de ontwikkeling van de chakra's. Dus als een chakra geheel ontplooid is, dan kun je zeggen dat er ook een mogelijkheid tot geestelijke beleving is; en wel met het voertuig corresponderend met dat chakra. Nu zou het mij te ver voeren om dat allemaal precies te gaan uitwerken, maar zeer simpel gezegd komt het op het volgende neer:

Een voertuig, dat verder van de stof staat, overziet een veel groter deel van de werkelijkheid. Daardoor heeft het zelf ook een ander tijdsbeleven en een ander tijdservaren. Voor een mens is dat misschien moeilijk te begrijpen, maar laten we een vergelijking maken, dan wordt mogelijk hetgeen ik bedoel duidelijk.

Er is een vliegtuig dat op 200 meter hoogte vliegt. Dit is natuurlijk niet toegestaan door de Rijksluchtvaartdienst, maar wij nemen dat even aan. Dat vliegtuig gaat ontzettend snel. Voor degenen die daarin zitten is ook het overzien van wat er op aarde gebeurt bijna niet mogelijk. Nu is er een ander vliegtuig dat zich op 2000 meter hoogte bevindt. Dat gaat voor u al veel langzamer, ofschoon het mogelijk veel sneller gaat. Voor u is dit een trager verloop, maar gelijktijdig overzien de mensen in dat vliegtuig weer een veel groter deel van de wereld en kunnen zij ook veel meer waarnemen.

Stel u nu voor dat de plattegrond de tijd is zoals u die kent. Als u in een astraal voertuig of in een levenslichaam aan het ronddolen bent, dan staat u t.a.v. de tijd op aarde ongeveer zoals een vliegtuig dat op 200 meter hoogte overraast. U kunt wel het een en ander zien, maar u heeft niet de mogelijkheid om details gefixeerd te bekijken; het gaat voorbij. Als je echter een hoger voertuig hebt (een van de grotere lichtlichamen), dan overzie je zoveel van de tijd dat je je eigen bestaan als mens misschien van begin tot eind overziet en zelfs mogelijk ook vele incarnaties.

Het is duidelijk dat iemand, die in die positie is en de weg met een kijker afziet, dingen voorziet die op aarde nog niet kenbaar zijn, maar schijnbaar onontkoombaar in de toekomst. Nu wil ik erbij zeggen: dit zijn allemaal wegen van de grootste mogelijkheid, want er bestaat geen enkele ge-

fixeerde gang. Er zijn altijd afwijkingsmogelijkheden.

U leeft op aarde en normaal ontspant u zich; u gaat slapen. Slaap is goed voor de mens. Hij ontspant zijn lichaam en allerhande reinigingsprocessen kunnen zich dan afwickelen, het zenuwstelsel kan tot rust komen enz. Maar stel nu eens, dat u eenzelfde toestand kunt bereiken en daarbij bewust blijven. Dus gelijktijdig een stoffelijke slaap, een lichamelijke slaap en een geestelijk bewustzijn bezitten dat dermate intens is dat het in staat is om indrukken naar de hersens over te brengen. Dan ligt het er maar aan welk voertuig u heeft. Naarmate het voertuig hoger is, kunt u meer tijd overzien.

Nu heeft de mens in zich heel veel verschillende krachten. Bij die krachten behoort zeker ook het vermogen om bewust en door wil uit te treden. Daarover is trouwens al eens gesproken. Dit uittreden hoeft niet noodzakelijk altijd naar een andere plaats te zijn. Je kunt ook uittreden en waarnemen; dus van bovenaf a.h.w. neerschouwen op de wereld. In dat geval kun je alle mogelijkheden, die in een bepaald deel van de toekomst optreden, overzien. Naarmate je hoger komt, zou je meer kunnen overzien, maar tevens wordt het gebeuren dan wat kleiner van proportie en dus in je ogen ook minder belangrijk.

U zult zeggen: Wat hebben wij daar aan? Helderziendheid bestaat, dat weten we, maar wij kunnen dat niet. Dan zeg ik: Ja, dat kunt u niet omdat u daar niet aan gelooft. Wilt u komen tot helderziende waarnemingen in de tijd, zoals het verschijnsel heet, dan zult u in de eerste plaats ontspannen moeten zijn. Die ontspanning kan ontstaan door slaap, maar ze kan ook in meditatie of door bepaalde vormen van zelfsuggestie worden opgewekt.

Wanneer wij ontspannen zijn en onze wil is gericht op een waarnemen van het leven en wel in het verloop van de tijd, dan ontstaan als resultaat daarvan eigenaardige beelden: dromen. Beginnen wij hiermee, dan is dat in het begin nogal kaleidoscopisch. Natuurlijk, iemand die voor het eerst in een vliegtuig zit/met een kijker naar beneden kijkt, schrikt ook wel eens. Hij zit dan met verschillende dingen in de knoop en vaak ook met zichzelf. Hij kan dan niet lang genoeg een bepaald punt bekijken om de hele situatie op te nemen. Dat gebeurt u ook. / en

In het begin krijgt u te maken met beelden die kaleidoscopisch zijn. Allerlei fragmenten die schijnbaar niet bij elkaar horen. Later zoudt u, alles afzonderlijk beschouwend, punt voor punt kunnen zeggen: Hier heb ik werkelijk delen van de toekomst beseft. Alleenhet waren geen volledige delen. Het waren allemaal flitsen, momentopnamen.

Ga je iets verder met deze zelfde mogelijkheid, dan leer je om te fixeren. De belangstelling wordt dan getrokken door één punt van die nog steeds op zich kaleidoscopische hoeveelheid toekomstwaarden. Als je nu één zo'n waarde hebt, dan weet je die in focus te houden. Ze blijft dus in het brandpunt van je waarnemingsvermogen bestaan. Dan is het mogelijk dat je van een gebeuren het gehele verloop ziet, inclusief de mensen die erbij zijn, de kleuren, de dingen, de weersomstandigheden, de woorden die worden gesproken, de geluiden op de achtergrond. Zo volledig, dat je later zegt: Hé, is dat nu "éjà vu"? Heb ik dat niet al een keer meegemaakt?

Als je zover komt, dan zul je ontdekken dat dat zekere bezwaren heeft. Zelfs als je niet, zoals bij vele mensen gebeurt, de waarnemingen in het begin vertaalt in symbolen (iets wat vooral als het in slaaptoestand wordt waargenomen nogals eens voorkomt), dan zul je toch altijd het gevoel hebben: op het ogenblik, dat ik het herken, breekt het af.

Ik weet niet, of u het wel eens heeft meegemaakt, maar ook spontaan kunnen dergelijke waarnemingen voorkomen. U zit met een paar mensen te praten, er valt een woord en u weet plotseling wat die gaat zeggen of wat die ander gaat zeggen en wat er nog meer zal worden gezegd, maar de clou ontgaat u. U weet net niet waartoe het zal voeren. Deze ervaring zult u in het begin heel vaak hebben, omdat u nog niet in staat bent om de zaak geheel op te nemen en vooral omdat u nog niet geleerd heeft naar knooppunten

te kijken. Een term die een verklaring behoeft, merk ik.

Een knooppunt is a.h.w. de clou, de eindfase van een bepaalde reeks ontwikkelingen. Wij zeggen: In het knooppunt treffen verschillende oorzaken en gevolgwerkingen zodanig samen dat er praktisch een gefixeerd beeld van mogelijkheid ontstaat. Het komt er op neer, dat je dan weet wat er gaat gebeuren, ook al zul je daarbij soms de gesprekken die tevoren plaatsvonden en de geluiden die er waren minder goed kunnen registreren. Het is een hele kunst om dat langzamerhand te leren. Wanneer er gewoon wordt gesproken en het is onbelangrijk, dan moet er in dit geheel een knooppunt zitten, anders komt u namelijk niet tot die waarneming. Dan moet u zich dus bewust afvragen: waar voert dit toe? Deze vraag alleen is dan al voldoende om de kritieke fase te herkennen.

Dan zul je - ook als je het geheel toch wel redelijk juist registreert in het brein - nog wel punten hebben waar je niet verder kunt. Want er zijn bepaalde consequenties of conclusies die je gevoelsmatig of mentaal gewoon niet kunt aanvaarden en die verdring je dan.

In het begin zijn er heel veel mensen, die de hele tijds waarneming proberen te verdringen. Ze proberen gewoon het geheel voor zichzelf a.h.w. weg te drukken en gaan het vervangen door allerlei symbolen. En dan krijg je de bekende voertuigdromen: Ik zit in een boot op een snelstromende rivier en ik heb geen roeispanten. Je drijft en je hebt geen mogelijkheid - denk je - om jezelf te helpen. Dan is dat beeld alleen maar een erkenning dat je je bevindt in een omgeving - let wel, het gaat dus niet over jezelf - waarin een bepaalde ontwikkeling onvermijdelijk is geworden. Voor ieder van u die dergelijke voertuigdromen heeft, is het misschien goed zich dat te realiseren. U kunt daarbij inderdaad in de tijd vooruit kijken.

Wat je echter niet kunt doen, is je eigen positie bepalen. Dit gevoel van gebondenheid, stuurloosheid of voortgejaagd worden - ook dat komt voor - slaat nooit op jezelf zonder meer. Het slaat op het milieu, op de relaties rond je, die volgens een gefixeerd patroon verlopen.

Als je dan in zo'n boot zit op een stroom en je hebt geen riemen, dan kun je toch wel iets doen. Als je aan één kant gaat peddelen, gewoon met de hand, dan zal de boot langzaam naar de kant gaan; d.w.z. dat ze in een tegenstroom kan komen en dat dus de onvermijdelijke afloop die je voorziet helemaal niet bewaarheid wordt. Besef je dit - en dat gebeurt in de droom wel eens - dan betekent dit weer dat je je losmaakt van de invloeden van je omgeving. Het zegt dus niets omtrent jezelf.

Symbooldromen kent u in heel veel verschillende vormen. Er zijn de bekende schaamtredromen. U staat b.v. midden op de Markthof en ineens ontdekt u dat u alleen nog maar in ondergoed of in bikini rondwandelt. U voelt zich dan ontzettend gegeneerd. Maar wat wordt hier bedoeld? Als daar een toekomstwaarde in wordt uitgedrukt, dan betekent het: ik bevind mij in wezen in conflict met mijn omgeving en ik ben nog niet in staat om dat milieu terug te brengen naar z'n werkelijke betekenis dat ik bereid ben mijn eigen weg te gaan. Een dergelijke droom geeft altijd een conflict aan tussen eigen innerlijk besef en daarmee ook tussen het gebruik van de eigen werkelijke mogelijkheden en de stuwende krachten uit de omgeving.

Nu zult u zeggen: Er zijn zoveel van die uittredingsdromen. Is zo'n uittredingsdroom nu altijd een droom in de tijd? Dat is moeilijk te zeggen, maar er zijn toch wel enkele kenmerken.

Als u te maken heeft met dromen die verband houden met de toekomst, dan is het in de eerste plaats een droom die zich herhaalt. Dus één dag drijft u stuurloos met de stroom mee, de volgende dag zit u in een tram zonder bestuurder en de keer daarop zit u op de fiets en u kunt aan het stuur rukken zoveel u wilt maar u gaat steeds rechtuit. Door de herhaling wordt dan bepaald dat het hier gaat om iets wat met de toekomst te maken heeft. Hier is een toekomstbesef vermengd met een "ik"-besef uitgedrukt in symbolen.

Zo zijn er meer van die mogelijkheden, want er zijn ook tijdsdromen die terug-

gaan in de tijd. Bij deze dromen is de grote moeilijkheid vaak dat de mens niet in staat is het leven, zoals het vroeger is geweest en zoals hij dat werkelijk waarneemt, te accepteren. Laten we een eenvoudig voorbeeld nemen:

U droomt, dat u in Engeland leeft in de tijd van Koning Arthur, de Tafelronde en Merlijn de tovenaer. Maar als u dat krotachtige kasteel ziet dat op een soort mestvaalt is gebouwd, dan kunt u dat niet verwerken, want u heeft het idee: Tafelronde - Arthur - gebeurtenis. Laten we nu even aannemen dat het reëel is en dus maakt u er een kasteel van dat eerder in Disneyland thuishoort dan in de achtste eeuw.

U gaat terug naar Rome, maar u bent niet in staat om b.v. die oude flatgebouwen die er waren precies te aanvaarden zoals ze zijn. U maakt er dus een modern flatgebouw van. Daardoor lopen herinneringen van het heden, dus van het leven nu en de feiten die in het verleden zijn waargenomen, vaak door elkaar. Ook dat is belangrijk om te begrijpen. U drukt dan wel in dat verleden een functie uit, maar die functie heeft meestal met uzelf te maken. Soms met anderen met wie u - en dan meestal ook in het huidige leven - in een nauwe relatie staat. Indien dat het geval is, dan zijn de functiebepalingen juist, maar de milieubepaling is door uw stoffelijk denken a.h.w. omgevormd tot iets wat ook nog goed zou staan in bladen als Libelle, Margriet e.d.

Begrijp goed: in het verleden is functie altijd bepalend en juist, maar - en dat is het belangrijke - de omgeving is altijd een mengeling van hetgeen u nu omtrent die tijd meent te weten en datgene wat u feitelijk in het verleden waarneemt. Er ontstaan dus nogal wat verwarringen.

Er zijn ook nog mensen die zeggen: Kan ik dan naar believen naar het heden, de toekomst of het verleden gaan? Indien u ver genoeg gevorderd bent wel. Als u in de toekomst wilt kijken, dan moet u zich een bepaalde ontwikkeling of mogelijkheid voor ogen stellen. U kunt dus in de toekomst kijken, indien u een houvast heeft. Bijvoorbeeld: Wat zal er staan in de Telegraaf van 29 december 1983? Als u van dat punt vertrekt, dan is het niet zeker dat u de Telegraaf zult lezen, want dat is maar een te gering detail, begrijpt u dat goed. Maar dan verplaatst u zich inderdaad naar de omgeving van die datum. En wat u dan ziet, heeft een samenhang met hetgeen er dan gebeurt.

Wil je teruggaan in het verleden, dan zit je met de grote moeilijkheid dat je een mate van persoonlijke binding moet hebben. Je kunt niet willekeurig in de toekomst gaan kijken wat er met Jan Pietersen gaat gebeuren. Tenzij Jan Pietersen in je leven een heel belangrijke rol speelt, dan is dat contact er wel. En zo is het in het verleden ook.

Als u het gevoel heeft van: ik ben een reïncarnatie van b.v. een Albigen of een Scyth, die met zijn strijdwagen aan het aanvallen was, dan moet u proberen u een bepaalde tijdsspanne te binnen te brengen. U kunt hier niet op datum fixeren. Wel op uzelf, op een bepaald volk of desnoods een bepaald kunststvoorwerp dat uit die tijd stamt. Doet u dat, dan zult u zich centreren op die delen van het bestaan waar u zelf bij betrokken was. Daardoor kunt u dan veel corrigeren.

U denkt: Ik ben een Hun van Attila geweest en u komt dan tot de conclusie dat u feitelijk een ietwat simpele pastoor was die bijna het slachtoffer is geworden van een paar van Attila's volgelingen. Het beeld dat dan ontstaat, heeft altijd uzelf in een van de hoofdrollen. Onthoudt u dat goed. Als je het zelf bent, zul je ontdekken dat je geen pijn kunt voelen en geen angst kent als je de aanvaller bent. Ben je degene die wordt aangevallen, dan heb je die gevoelens wel. Je kunt op die manier in het verleden wel degelijk een klein beetje de punten vaststellen, maar je moet zelf bindingen ermee hebben. Pas als je heel erg bewust bent geworden, maar dan al zo ver dat ze op aarde zeggen "zelfs het kruinchakra is al ontwikkeld", dan kun je zeggen: ik wil die bepaalde tijd zien. Je gaat dan niet meer uit van jezelf, maar van de mensheid. Ga je van de mensheid uit, dan kun je ook naar het verleden toe precisieren. Je kunt zelfs een bepaalde datum, een bepaalde dag, een bepaald jaar, een bepaalde plaats daar waarnemen. Maar ja,

dan sta je practisch ook helemaal los van de wereld. Laten we eerlijk zijn, veel mensen met een geestelijk voertuig van die kwaliteit dat beheersbaar is, lopen er niet rond. Dus daar moeten we ons niet al te druk over maken.

Waarom zitten we met dat eigenaardige tijdsverschijnsel; dit vooruitzien en terug zien in de tijd? Hierover bestaat alleen een theorie. De theorie die ik u geef sc ijnt door alle feiten tot op heden te worden bevestigd.

Het "ik" leeft op verschillende niveaus. Elk niveau heeft een eigen z.g. tijdssequentie. Dat wil zeggen, dat de tijd in elk van de afzonderlijke voertuigen en de daartoe behorende werelden een geheel eigen verloop kent. Daar de ervaringen op aarde niet identiek zijn met de ervaringen van de verschillende voertuigen, bestaat de mogelijkheid om als objectief beschouwer het aardse gebeuren waar te nemen. Daarbij ben je gebonden aan de tijds mogelijkheden van het geestelijk voertuig dat beschouwt. Je leeft dus in een geestelijk voertuig waarin het tijdsverloop naar believen kan worden versneld en dan kun je een aardse tijd zien die voor de mens nu nog toekomst is. Je kunt ook teruggaan langs de tijdslijn en dan kun je dingen zien die al gefixeerd zijn in het stoffelijk gebeuren, maar die vanuit de geest nog als een ontwikkeling worden beschouwd.

Nu komen we aan een volgend punt en dat is misschien nog veel interessanter.

Elk geestelijk voertuig heeft invloed op het menselijk lichaam. Elk beheerst geestelijk voertuig heeft de neiging bepaalde kenmerken van het menselijk lichaam te beïnvloeden. Dat wil zeggen, dat je dus niet, zoals men wel in de handlijnkunde zegt, een hand hebt die nooit verandert. Bepaalde lijnen en kruisingen kunnen zich in de loop van de tijd lichtelijk wijzigen en wel in overeenstemming met de geestelijke waarde die daarop van invloed is. Dat is dan het derde geestelijke voertuig dat niet zo erg hoog staat. Het is vergelijkbaar met hoog-Zomerland.

Wanneer u dus het lot uit de hand leest, dan leest u niet het onontkoombare, maar het waarschijnlijke met behoud van het huidige bewustzijn. Maar aan de andere kant is het natuurlijk wel gemakkelijk, want we hebben een aantal kentekenen die afleesbaar zijn. Kentekenen waarvan lichanelijk een constateringsmogelijkheid aanwezig is. Wie daarin is getraind, kent ook de verschillende methoden om daarmee te werken. Ik noem nu handlijnkunde, maar er zijn er natuurlijk meer.

Als je te maken hebt met de z.g. directe voorspellingen, dan is het opvallend dat iemand, die zich daarmee bezighoudt steeds meer treffers gaat scoren. Je kunt binnen het kader van de beheersbare geestelijke voertuigen alleen door een stoffelijke suggestie, die je eigenlijk jezelf oplegt, een tijds waarneming in de toekomst bevorderen. Die tijds waarneming zal dan worden beïnvloed door de bestaande stoffelijke contacten.

Bent u ooit in "the olde teashops" in Engeland geweest? Misschien heeft u dan wel eens meegemaakt dat er iemand was die uit theeblaren las. In Nederland kijken ze in het koffiedik. In Engeland lezen ze theeblaren. U weet hoe dat gaat? Wanneer het kopje bijna leeg is, blijft er een restje thee in zitten. Het kopje wordt een beetje rond gehutseld, er wordt in gekeken. Het kopje wordt dan omgekeerd en dan kijkt men wat er aan blaadjes blijft kleven. Dat zijn dan inderdaad patronen, toevalspatronen. Maar wat is nu het eigenaardige? Dit is iets waarop je je alleen maar fixeert; er bestaan namelijk geen vaste regels voor. Het is gewoon een intuïtief reageren anders niet. Door dit intuïtief reageren echter schakel je het geheel van de redelijke beperkingen uit en wordt een mate van tijds waarneming mogelijk. En daar heb je dan het kritieke punte, want de mens met zijn begrip van tijd zit heel vaak gebonden aan het tikken van de klok. In de praktijk blijkt echter dat dat helemaal niet nodig is.

Wij weten dat een mens, die een voldoende concentratie kan opbrengen, in de helft van de tijd en met dezelfde kwaliteit van werk een taak kan verrichten die van een ander de volledige tijd vergt of zelfs meer. Het betekent

dat iemand, die geconcentreerd de tijd hanteert in staat is om in een tijdsverloop, dat voor anderen gelijk blijft, zijn prestatiemogelijkheid te veranderen en daardoor b.v. wachttijden kan terugbrengen tot een ontspanning waarbij het tijdsbesef praktisch nihil is, terwijl alle concentratieperiodes een versnelde handelings-, actie- en reactiemogelijkheid te zien geven; dit beperkt uit de aard der zaak door de stoffelijke mogelijkheden waardoor men in die tijd juist meer presteert.

Tijd is, wanneer het gaat om eigen actie, prestatie en bewuste reacties een veranderlijke factor in het menselijk bestaan. Dat komt omdat u, als u mentaal bezig bent daarbij automatisch een aantal van uw geestelijke voertuigen inschakelt. Welke? Ja, dat hangt van uw ontwikkeling af. Geïmpliceerd in dit alles ligt de constatering dat de mens in zekere mate heerser is over de tijd en niet de slaaf ervan.

Hieraan kun je de conclusie verbinden dat ook bepaalde lichamelijke processen, zoals slijtage e.d. niet afhankelijk zijn van tijdsverloop alleen, maar van een psychisch tijdsverloop dat niets te maken heeft met klokrentijd en jaartallen. Dan is er een eindconclusie die ook nog hieraan moet worden verbonden:

Het betekent dat de mens, die innerlijk kan komen tot een voldoende erkenning van deze persoonlijke tijds waarde niet slechts in staat is de toekomst te beheersen, maar tevens in staat is zijn eigen leven juister te besteden en zo nodig de duur daarvan aanmerkelijk te verlengen. Dus als u niets tegen de A.O.W. heeft, dan kunt u 102 of 105 jaar worden zonder veel moeite, als u maar de tijdsbeheersing in de gaten houdt.

Hiermee wordt duidelijk dat de mens een steeds grotere mate van meesterschap over de tijd kan verkrijgen en ofschoon dit in de materie maar beperkt is door te voeren, kunt u uw normale levensduur hoogstens verdubbelen. Alleen de zeer grote ingewijden, die ook nog levenskracht weten te winnen, kunnen de normale levensduur ongeveer vertwintigvoudigen; maar dan zijn ze ook aan het einde van hun mogelijkheden.

Daarnaast hebben we de geestelijke mogelijkheden om de tijd waar te nemen en te overzien. Wij kunnen voorbereid zijn op datgene wat schijnbaar onverwacht gaat gebeuren in de komende dagen, als wij maar in staat zijn om een kenteken aan te brengen. Dat is erg belangrijk. Je kunt namelijk nooit zeggen: Over zoveel dagen of uren zal dit of dat gebeuren. Je kunt ook niet zeggen: Ik heb in mijn uittreding, mijn droom of tijds waarneming gezien dat er een ongeluk zal gebeuren op de hoek van b.v. de Badhuisweg en de Stevinstraat met dodelijke afloop. Je kunt dat wel zeggen, maar je kunt niet zeggen: Dat gebeurt vandaag of dat gebeurt morgen. Wel kun je zeggen: Het is waarschijnlijk in de ochtend, de avond, de nacht. Of: het was donker, dat kun je wel zien.

Nu kun je zeggen: Wanneer dat gebeurt, dan moet ik er op de een of andere manier bij betrokken zijn. Je probeert dan iets terug te gaan. Dus als je in de toekomst met een feit of een dreiging wordt geconfronteerd, concentreer je dan niet alleen daarop, maar realiseer je dat er iets aan vooraf is gegaan. Maar wat? Dan blijkt dat een enkel woord, desnoods een opvallend voertuig dat voorbijkwam of een plotselinge klap die je ergens hoorde vooraf ging aan het verdere verloop. Fixeer dan dit teken zo goed je kunt in je herinneren. Dit betekent dat zelfs, als het beeld dat je hebt gezien misschien snel is vervaagd, er toch een automatische reactie ontstaat. Als je dit teken ontmoet, weet je wat er gaat komen. Dit betekent ook, dat je je eigen positie t.a.v. dat gebeuren kunt veranderen in verhouding tot hetgeen je in de toekomst als de grootste mogelijkheid hebt voorzien.

Het is allemaal goed en aardig te zeggen: Ik stond daar voor die trein en dacht: het is zo onheilspellend, maar dat zal wel aan mij liggen. Nu zit ik in deze ontsporing. Of: ik ben teruggegaan en daardoor is het net niet gebeurd. Gemakkelijk genoeg om dat te zeggen. Maar het is veel beter, als je de daaraan voorafgaande kentekenen herkent. Want dan ontstaat automatisch

het besef. Niet van een dreiging, maar het voorvoelen alleen: de flits dat gaat er gebeuren. Dan zeg je niet: Ik pak deze trein niet, maar: Ik rijd over een andere weg. Zo kun je voor jezelf veel moeilijkheden voorkomen.

Wanneer u bij een aanrijding betrokken bent volgens de waarschijnlijkheid van de toekomst en u heeft dat signaal van tevoren (b.v. een bromfiets die ineens voorbij komt schieten vlak voor u) dan zegt u: In plaats van dat ik doorloop, neem ik de volgende straat. Het resultaat is, dat de gebeurtenis niet plaatsvindt; althans niet met u. U kunt dus de toekomst beïnvloeden door kennis van de grootste mogelijkheden en door de maximale waarschijnlijkheidsontwikkeling in die toekomst te erkennen. U beschikt over voertuigen waardoor dit mogelijk is.

Het is duidelijk, dat intuïtieve reacties waarover we hebben gesproken vaak aan de hand van bepaalde dingen tot stand komen.

Neem b.v. I Tjing: het werpen van munten of van stokjes of stengels. Dat is een methode om zich te concentreren op een toekomstige gebeurtenis, om te proberen een toekomstprobleem dat in het "ik" aanwezig is te benaderen. De I Tjing heeft het grote voordeel dat ze geen gefixeerde uitleggingen kent. Het is altijd weer een reeks stanza's van onderaf opgebouwd waardoor je eigenlijk zelf tot nadenken en tot associëren wordt gedwongen ten aanzien van de vraag die je stelt. En dat betekent, dat de toekomstwaarden, die normaal niet tot het bewustzijn doordringen nu misschien wel daaraan worden overgedragen. Daardoor heeft het in enkele gevallen wel degelijk een grote voorspellende waarde. In bepaalde gevallen, maar niet altijd.

Hetzelfde zou kunnen gelden voor het werken met kaarten. Een kaartlegger werkt ook met het toeval. Hier kunnen echter zekere nadelen in zitten waardoor de werkelijke toekomstvisie niet zo gemakkelijk bereikbaar is. Als wij uitgaan van een vaststaande uitleg voor de kaarten, dus een vaststaande waarde voor de kaarten in verhouding tot elkaar, dan komen we tot een constructie. Deze constructie heeft niets te maken met de diepe innerlijke waarden. Integendeel, ze worden er door terzijde geschoven. Daardoor zal er juist, als wij geheel volgens de voorschriften werken en interpreteren veelal sprake zijn van mislukken. De voorspelling, die uit de kaart wordt gedaan, heeft niets meer te maken met de grootste waarschijnlijkheid die in het lot van de mensen en in de tijd is gefixeerd.

Een vraag die wel eens wordt gesteld is: Als wij een associatietest doen, zoals b.v. een Rorschachtest, wat dan? Het antwoord is, dat wij hier te maken hebben met zaken die gericht zijn op het eigen "ik". Ze zijn niet gericht op heden of toekomst. Daardoor is het praktisch onmogelijk, dat men aan de hand hiervan en een toekomstvisie toegang kan vinden tot het waakbewustzijn. Ditzelfde geldt t.a.v. een visie in het verleden. Hier hebben wij zuiver te maken met een associatie waardoor het "ik" zichzelf ontmoet in de uitgedrukte waarde.

Er zijn heel wat methoden van waarzeggen bekend. Dat loopt van de kristallen bol, het schaalpje met water, de druppel inkt in het water tot de meest ingewikkelde somnambulistische toestanden. In alle gevallen geldt dat de concentratie of de concentratiemethode op zichzelf zinloos is, tenzij er een geestelijk voertuig is waarin een tijdswaarneming of een vermogen tot reizen in de tijd is opgenomen. Het overzien van de tijd dat in het geestelijke voertuig gebeurt kan dan aan de hand van deze methode misschien gemakkelijker tot het bewustzijn doordringen, terwijl het gelijktijdig eenvoudiger is geworden een voldoende concentratie te bereiken waardoor dat voertuig inderdaad die tijdslijn gaat waarnemen.

Maar dat betekent helemaal niet dat met al die moeilijkheden de mens niet de mogelijkheid bezit om de tijd waar te nemen, de toekomst zo goed als het verleden; dat de mens niet over een beheersing kan beschikken waardoor hij zelfs lichamelijk de betekenis van tijd kan veranderen. Dat nu is het punt

dat wij, sprekend over de krachten in de mens, tóch wel even op de voorgrond moeten schuiven.

Elke mens is door zijn wezen gelijktijdig eeuwig en tijdgebonden in een groot aantal verschillende werelden. Dat kan lopen van 3 tot ongeveer 144. Een mens, die een redelijke mate van geestelijke ontwikkeling en bewustzijn bezit, zal over een aantal geestelijke voertuigen kunnen beschikken en deze kunnen beïnvloeden ook vanuit de materie, terwijl de voertuigen zelf over een veel grotere afstand in de tijd kunnen waarnemen dan voor een mens redelijk mogelijk is. De grote kunst is het terugbrengen van dit alles.

Dit terugbrengen kan geschieden in de vorm van droombeelden. Dat hebben wij reeds besproken. Het kan geschieden in de vorm van visioenen waarbij vaak symbolen en werkelijkheid dooreen gemengd zijn. Het kan een vorm van intuïtie zijn waarbij men iets zegt zonder te weten waarom, daar de redelijke samenhang teloor is gegaan. Het kan zelfs zijn een volledig juiste erkenning van een toekomstige ontwikkeling, zelfs met de mogelijkheid om die althans enigszins in tijd te bepalen. Zoiets van: die mode heb ik gezien, dat zal toch geen tien jaar meer weg zijn.

Details van de waarneming in de tijd helpen om het tijdstip mede vast te stellen. De precieze tijd zou theoretisch kunnen worden vastgelegd, als het feit waar het om gaat zich afspeelt in een vertrek waarin een goed lopend uurwerk en een kalender met de juiste datum erop zich bevinden. Dan zoudt u misschien nog in moeilijkheden kunnen komen ten aanzien van het jaar, maar mogelijk staat ook dat op de kalender. In dat geval (en dit is bijna het enige geval) kunt u zeggen wanneer er iets gaat gebeuren en u dus een beleving in de toekomst kunt fixeren in tijd. Benaderingen zijn mogelijk.

Ik heb u gewezen op de belangrijkheid van het zoeken naar kentekenen. Dergelijke tekens zullen in uw besef wakker liggen en soms ook vanuit het onderbewustzijn als een weksignaal dienen waardoor de hele sequentie van een toekomstige gebeurtenis opeens weer als een ervaring wordt beseft en er dus een zekere mate van vooruitzien op zeer korte termijn plotseling mogelijk wordt.

Er zijn echter ook nog andere methoden om bepaalde punten te fixeren. Ik geef u hier de belangrijkste kort aan:

1. Als u zo'n soort droom heeft en u denkt dat het een droom is betreffende de toekomst, bespreek haar met anderen. U hoeft niet te zeggen dat u daar zelf iets in de toekomst van verwacht, maar bespreek haar. Door het bespreken fixeert u de droom ook in uw normaal bewustzijn, uw waakbewustzijn. Redelijke processen kunnen u daarbij helpen om de symbolen van de feiten te scheiden en tot één betere interpretatie te komen.
2. Wanneer u bewust probeert in de toekomst te schouwen (voor de meesten van u zouden dergelijke proeven heel aardig kunnen verlopen), dan moet u zich aanwennen de beelden daarvan zonder enige kritiek vast te leggen. De eenvoudigste methode is natuurlijk de cassetterecorder. Druk op de knop, vertel wat u heeft gezien, laat het even rusten en luister het later nog eens na of maak een aantekening. Alweer, door dit te doen fixeert u de zaken ook in uw waakbewustzijn. Datgene wat anders zeer snel weer naar het onderbewustzijn verhuist, blijft benaderbaar en dit kan u ongetwijfeld helpen uw houding nader te bezien.
3. Niet aan alle, maar in zeer vele met toekomst en tijd samenhangende droombeelden, visioenen en waarnemingen kennen wij een z.g. "rode draad" toe. Deze draad heeft vele verschillende vormen. Een in het oosten heel vaak voorkomend beeld bij kristalkijkers is b.v. de veger. Men ziet een wat schimmige figuur, die met vegende bewegingen iets schoon schijnt te maken. Dan geldt voor de ingewijden in het kristalkijken: let goed op hoeveel malen die veegbeweging wordt gemaakt, want

dat bepaalt hoe ver in de toekomst de volgende scène zal liggen. Dat is wel niet helemaal juist, maar het helpt u inderdaad de tijd te bepalen. U zult ontdekken dat die draad (de verbinding tussen heden, toekomst of verleden) altijd weer bestaat uit een aantal resultaten of symbolische gebeurtenissen.

Heeft u een voertuigdroom, dan ziet u misschien bomen. U rijdt b.v. 6 bomen voorbij, daarna bevindt u zich ineens op een open weg, u ziet geen bomen meer. Dan zijn die 6 bomen een aanduiding dat 6 perioden later (u weet niet welke perioden) de gebeurtenis zich zal voltrekken. Het kan zijn 6 jaar; in dat geval zullen wij de zon als symbool erbij zien. Het kan ook zijn 6 maanden later; dan zien we daar meestal de maan of maanlicht bij waardoor ook weer een bepaling mogelijk wordt. We kunnen zelfs ook, soms als het om dagen gaat, zien dat de bomen alle een verschillende kleur hebben. Als wij te maken hebben met minder dan 6 bomen die alle een sterk afwijkende kleur vertonen, dan is het bijna zeker dat we in dagen tellen.

De draad kan ons niet helpen om precies te bepalen wanneer het gedroomde of het geziene waar wordt. Het kan ons wel helpen om met enige waarschijnlijkheid een periode in de tijd aan te geven waarbinnen het geziene waar kan worden. Door van de draad gebruik te maken - vooral als u al enige ervaring heeft met deze dingen - leert u om een tijdsdefinitie in menselijke termen te geven voor gebeurtenissen die geestelijk vanuit een totaal ander tijdsverband werden waargenomen.

U bent of u het weet of niet in zekere mate meester over de tijd. Dit betekent, dat u in zekere mate ook meester bent over uw eigen lot. U kunt zeker niet het gehele verloop van uw lot volledig beïnvloeden, maar u kunt vele ervaringen daarvan wijzigen en wel door vooruitziende gevaren of gunstige mogelijkheden te erkennen en daarvan dan ook direct gebruik te maken.

Ik heb nu nog een beeld dat eigenlijk op wat andere zaken berust. Het hangt o.m. samen met het telepatisch vermogen.

Het is mogelijk, dat u kort voordat u iemand ontmoet of voordat er iets gebeurt het idee heeft dat u in gedachten een gesprek daarover voert of hoort voeren. U fantaseert daar een ogenblik over. Dergelijke fantasieën blijken vaak dicht bij de werkelijkheid te liggen. Ook dan gaat u vooruit in de tijd, maar het is een heel korte periode.

Als je een dergelijke droom hebt, zijn er altijd bepalende kenmerken. Zoals je wel eens in een advertentie leest: ik draag een rode roos en the Times in de hand, zo zijn er altijd in dergelijke perioden van voorschouw op korte termijn dingen die belangrijk zijn. Bijvoorbeeld: ik heb een blauwe, gele of rode jas aan. Of: er zit een man op de bank. Het zijn altijd weer gegevens die direct slaan op iets wat je waarneemt wanneer de ontmoeting of de gebeurtenis plaatsvindt. Door daarmee rekening te houden, kun je het werkelijke verloop van het gesprek vermijden of waarmaken. In zo'n geval heb je te maken met een mogelijkheid, die op korte termijn wordt beseft waarin de medespelers ook wel vaststaan en het bestaan van deze kenmerken op zich beslissend zal zijn voor het verdere verloop van de gebeurtenissen en de eigen reacties daarop een beheersbare reactie is op die gegevens. Het verdere verloop wordt bewust door u bepaald, ook als er verder eigenlijk geen daadwerkelijk ingrijpen is.

Dit kan van groot belang zijn als u onaangename visite moet ontvangen. Als u hoort zeggen: "Jij hebt altijd lekkere soesjes," stop dat schaalpje weg, dan verdwijnen ze gauw. Of als het aangename visite is en ze hebben het ook over "die lekkere soesjes", zet alvast een schaalpje op tafel, dan blijven ze langer. Op die manier kunt u ontzettend veel bereiken. Zelfs op korte termijn is een mate van voorschouw mogelijk waar u als mens van tevoren een verder verloop kunt bepalen.

Ik heb u in dit geheel een paar gegevens verstrekt die voor een praktisch beoefenen ervan als handleiding kunnen dienen. Voor hen die nu nog niet

weten hoe ze het moeten doen nog zeer kort samengevat:

Bij het zien in de toekomst: concentratie. Concentratie op die toekomst en wel in verband met bepaalde persoonlijkheden of gebeurtenissen. Het behoeft niet vast te staan dat die gebeurtenissen inderdaad zullen plaatsvinden. Het behoeft ook niet vast te staan dat die personen in de toekomst inderdaad een rol zullen spelen. Ga uit van uw verwachtingspatroon. Als u zich daarop concentreert en dan probeert spontaan ingevingen te ontvangen, dan zult u merken dat u met uw reactie dichterbij de toekomstige werkelijkheid zit dan op grond van de verwachtingen redelijk is.

Als de zaak in het begin nogal kaleidoscopisch en verwarrend is, gooi dan de zaak er niet bij neer. Dat is een normaal verschijnsel. Blijf die concentratie houden. U zult ontdekken dat de zaak steeds overzichtelijker wordt en steeds meer fragmenten toch een geheel blijken te vormen.

Wanneer u zich hiermede bezighoudt, moet u zeer goed beseffen dat u niet gerechtigd bent anderen vooral ongunstige ontwikkelingen te voorspellen. U kunt hen wijzen op bepaalde gevaren, maar dan zonder toespeling op hetgeen u heeft gezien of meent te hebben waargenomen. Alleen op deze manier kunt u uw verantwoordelijkheid tegenover anderen dragen.

Wat de goede dingen betreft: Laat de mens alstublieft zelf de vreugde of de verrassing ervan ervaren. Als je iets verwacht en het komt, dan valt het meestal tegen.

-:-

DE MENS EN HET DUISTER.

Als een mens probeert zichzelf te beschouwen, dan wordt hij steeds weer geconfronteerd met verwachtingen die niet worden bewaarheid en met moeilijkheden die hij meent niet geheel te kunnen overwinnen. Een mens veroordeelt zichzelf bijna voortdurend tot een duisternis waarin hij op zijn eigen manier een soort Purgatorium (Vagevuur) doormaakt. Altijd weer zit hij met de klachten over zijn eigen leven, maar ook heel vaak met angsten aanzien van zijn geestelijk bestaan. De mens, die het duister op zijn wijze beleeft, vergeet daarbij soms ook dat duister alleen daar mogelijk is waar licht is.

De benadering van zijn eigen wezen is veelal verkeerd. Als hij denkt aan duisternis en negativiteit, dan ontnemt hij zich de mogelijkheid om onmiddellijk lichtend en dus met de krachten die in hem leven te werken. Een mens, die zich bindt aan duister, ontnemt zichzelf alle mogelijkheid om bewust te reageren. Maar een mens, die in het duister probeert licht te zijn, doet een beroep op zijn eigen krachten. Als je licht bent, is er geen duister meer.

In de hele menselijke geschiedenis van de mystiek treffen wij al deze eigenaardigheden steeds weer aan. Mensen, in het diepste duister en in de diepste wanhoop, komen tot een mystieke verheerlijking. Opeens wordt de betekenis der dingen veranderd. Mensen, die schijnbaar hopeloze taken moeten volbrengen, denken aan iets positiefs en bijna zonder hun ingrijpen schijnt

opeens de taak voltooid te worden. Het is alsof zij slaapwandelaars zijn die in de verrukking van hun innerlijke vreugde het onmogelijke waarmaken zonder het zelf te beseffen. Wie zijn krachten wil gebruiken, wie zijn persoonlijkheid op de juiste wijze wil ontwikkelen zal daarbij zeker ook moeten uitgaan van dit licht, van het positieve.

Wanneer de toestand dermate duister lijkt dat ik geen uitweg zie, dan is het tijd een ogenblik innerlijk te rusten. Wanneer de situatie dreigend is in stoffelijk opzicht, zal uw lichaam instinctief reageren. Dat lichaam gaat zijn eigen wegen. Maar als u innerlijk die rust terugvindt (denk aan licht, denk aan kracht), dan bereikt u daarmee niet alleen dat u stoffelijk meer kunt presteren, maar u bereikt gelijktijdig dat u geen panische reacties kent; dat u alle mogelijkheden en feiten overziet en dat niet alleen voor uzelf, maar ook voor allen die mede betrokken zijn bij de toestand of bij het gebeuren.

Wie zich beroept op zijn innerlijk licht vindt uitwegen die schijnbaar niet bestaan, omdat zij niet worden beseft. Het verhogen van eigen besef door een beroep te doen op de innerlijke kracht en te vertrouwen op de instinctieve reacties van het lichaam brengt de mogelijkheid om duisternis steeds meer te verdrijven.

Heel veel mensen kunnen het duister in zichzelf niet aan. Zij maken daarvan dan onmiddellijk een dreiging van buitenaf. Zij noemen die dan duivel, djin, demon, misschien een boze geest of de invloed van een tovenaardie hen kan beïnvloeden. U kunt nooit van buitenaf zo beïnvloed worden, als u niet eerst innerlijk daarop reageert. De beste tovenaardie kan u niets doen, indien u innerlijk niet ontvankelijk bent voor de suggestie die men u zendt. Geen geest van licht of duister kan u beroeren of dwingen, tenzij u eerst innerlijk aanvaardt wat in die geest is en de suggestie daarvan zodanig absorbeert dat u het zelf begint waar te maken.

Zeker, een tovenaardie of een heks kan iets doen, als u reageert. Zij kunnen uw reactie versterken, zowel uw lichamelijke als uw psychische reactie. Maar zij kunnen u niet veranderen. Zij kunnen alleen werken volgens datgene wat u reeds bent. Wie dus in het duister is of door het duister wordt bedreigd, moet zich goed realiseren dat alleen al door het besef, door u daaraan over te leveren, u zich kwetsbaar maakt. Als u voelt: hier is duister, denk aan licht. Als u voelt: ik word bedreigd, denk: ik zal alle krachten in mij oproepen en ik zal voorlopig maar reageren volgens de instinctwaarde.

U heeft in uzelf, als mens en als geest, een gevoel voor goed en kwaad. Nu zijn goed en kwaad geen algemene en objectieve waarden, maar voor uzelf zijn ze bepalend. Kwaad is voor u duister. Goed is voor u licht. Als u betrokken bent bij iets wat u aanvoelt als kwaad, dan moet u daar licht tegenover stellen. U kunt duister niet met duister vernietigen. Licht kan echter wel duister vernietigen. Alleen degene die zich overgeeft aan het duister, kan daardoor het licht uit zichzelf verdrijven. De mens die bang is voor het duister is in wezen bang voor zichzelf. Alle angsten, alle demonen bestaan allereerst in u. Dan pas kunnen zij van buitenaf worden gemanipuleerd en versterkt.

Als ik spreek over de mens in het duister, dan doe ik dit vooral omdat menig mens zijn krachten verkeerd gebruikt. Als er duister is en je begint je daar wanhopig tegen te verzetten, dan zul je alleen al door het verzet het duister aanvaarden. Maar als je duister erkent en daar licht tegenover zet (niet het duister bestrijden maar het licht sterker maken), dan win je in jezelf die positiviteit, die onaantastbaarheid waardoor de gehele bedreiging rond je a.h.w. wordt weggedrukt en je denken, je reageren, je mogelijkheden zo positief mogelijk kunnen worden gebruikt.

De mens vreest het duister zoals hij de dood vreest. Hij ziet het als een

uitblussing. Maar wie zich bewust is van het feit, dat hij in de hele kosmos zelf licht is, zal zeggen: Wanneer de laatste ster dooft in het heelal en ik wil niet meegaan, dan zal ik zeggen: Ik ben licht in mijzelf en ik zal zelf de schepper worden van een totaal nieuwe schepping, als ik dit wens. Want ik heb licht. Ik heb een kracht die ik kan omzetten in licht. Ik ben positief en niet alleen negatief. Ik ben een wezen van evenwichten. Maar in die evenwichten kan ik door alleen het lichte steeds sterker te maken mijn vermogen om in balans te blijven met de duistere factoren uitbreiden.

Het is gemakkelijk genoeg om al deze duistere dingen van de mens weg te verklaren. Je kunt dit doen zoals Freud en de zijnen hebben gedaan met seksualiteit. Je kunt het doen zoals Jung in bepaalde perioden heeft gedaan door vooral terug te kijken naar de gehele ontwikkelingsgeschiedenis van de mens of van de geslachten. Je kunt het doen door de mystieke factoren van andere denkers en filosofen erbij te betrekken. Maar de uitleg helpt je niet. Uitleg is slechts een verdringing van een innerlijk toch nog feitelijke toestand. Daarom wil ik in dit korte betoog nadrukkelijk stellen:

Indien u in uzelf geestelijk emotioneel, mentaal, duisternis ziet, vreest en ontmoet, richt u op uzelf. Er zijn in u zaken die u erkent als goed of licht. Probeer die sterk te maken. Denk daaraan! Beroep u daarop! Tracht die emotie weer in u op te wekken. Door dit licht zult u in staat zijn het duister te beheersen. U zult het niet uitroeien. Duister is een nodig bestanddeel, ook van de mens. Maar als het duister wordt beheerst, als het niet een dwang wordt, dan is dit duister wat u nodig heeft om uw eigen licht duidelijker te zien en te beleven. Dan is de positieve beleving van het bestaan op zichzelf voldoende - dank zij dit duister - om elke lichte kracht en elke lichte wereld zonder vrees te aanvaarden en alle duister van u af te wijzen, indien het niet wordt beseft als een noodzakelijk gebeuren om uw eigen leven en het licht daarin het juiste relief te geven.

-:-

PAUZE.

Pauze, rust. Ogenblik van bezinning. Noodzakelijk als verbinding tussen wat is en wat zal worden.

Als wij worden voortgedreven zonder te beseffen, dan zullen wij niet weten wat wij zijn en wat wij doen. Maar als wij de rust vinden in onszelf, als wij uit onszelf de bezinning kunnen vinden waardoor wij het verleden juister beseffen, zo zullen wij bewuster onze toekomst bepalen.

Als wij alleen maar verder gaan in de naam van God, dan kennen wij God niet. Maar op het ogenblik, dat wij in een moment van rust God beleven, dan ondervinden wij een waarheid, een mogelijkheid die veel verder gaat dan alles wat wij ooit zelf hadden kunnen doen of zijn.

Pauze is noodzakelijk. Altijd weer is dat een ogenblik van rust, van ontspanning, van beseffen waardoor wij gisteren beter begrijpen en morgen beter zullen beheersen. Dat is voor mij het belang van een pauze.

-:-:-

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK III.

ONBEGREPEN EVENWICHTEN.

Het is curieus als je de wereld op het ogenblik bekijkt. Er is een eigenaardige tendens om vanuit het westen wapens te leveren aan China; en dit wonderlijk genoeg met een stempel van goedkeuring van de U.S.A.. Aan de andere kant zien we dat Rusland zeer verontwaardigd is, als landen die tot dit Sovjet-blok behoren ook maar enigszins wensen achter te blijven bij een verder opvoeren van de bewapening.

De mensen denken dat het om vrede gaat. Maar gaat het wel om vrede? Het is duidelijk, dat er een paar feiten zijn die je absoluut niet kunt hebben. Je kunt b.v. niet een confrontatie wensen tussen Rusland en China. Als dat gebeurt, vallen er atoombommen. En vallen er atoombommen, dan is het bijna zeker dat daar zoveel gevolgen van zijn dat hierdoor ook de rest van de wereld direct of indirect bij een conflict wordt betrokken.

Aan de andere kant moet men zich wel realiseren dat de Russen in feite nog steeds streven naar een wereldhegemonie. Het is zeker niet hun bedoeling om gewapender hand Europa te veroveren. Dat kan ook via ambtenarenstakingen en dergelijke geschieden. Men denkt: wij hebben een evenwicht nodig. Maar dat evenwicht wordt gebaseerd op wapens. Een dergelijk evenwicht wordt volkomen verkeerd verstaan. Want als je in de wereld een evenwicht baseert op wapens, dan houd je rekening met de mogelijkheden van geweld. Er is echter een andere macht, die steeds groter wordt naarmate de wereldbevolking in aantal toeneemt. We krijgen dan te maken met de psychologische druk waaronder de mensen leven. Wat daarvan het gevolg kan zijn, dat ziet u in uw eigen land gedemonstreerd.

Uw land heeft een betrekkelijk grotewelvaart gekend. Hierdoor is het in een situatie gekomen waardoor het òn in de wereldhandel òn ook op ander terrein eigenlijk moeilijk zijn eigen plaats kan handhaven. Het moet nu een stapje terug doen. Daarover is iedereen het nog eens, maar niet over wie de eerste veer zal laten. Kijk, er ontstaat dan een spanning die in uw geval kan resulteren in allerlei onlusten en stakingen. Er kan een poging worden gedaan om regeringen te laten vallen. Dat kan ook een hele smak geven. Kortom, er ontstaat wanorde. Maar dan moet u ook dit begrijpen:

Wanneer een land te maken heeft met stakingen waardoor b.v. de elektrische energie of de distributie van belangrijke goederen uitvalt, dan krijgen we wat men noemt economische schade. Dat wil zeggen, dat er in die dagen veel meer moet worden uitgegeven en dat er practisch niets aan volksinkomen wordt verdiend. Het volksinkomen neemt af, de staatslast neemt toe. Dit impliceert dan weer, dat men op een gegeven ogenblik als staat - of men wil of niet - maatregelen moet treffen. Die maatregelen zullen altijd weer uitlokken. Als dat de kant uitgaat van belastingheffing, krijg je weer. Als het de kant uitgaat van het uitschakelen van stakingsmogelijkheden,

krijg je ook verweer. En dat betekent weer dat een staat daardoor tamelijk snel zijn faillissement tegemoet gaat. Dan ontstaat dus de enorme inflatie die een tempo heeft van misschien 10 % per maand, misschien zelfs nog meer. In Duitsland is het enige tijd geleden gedurende de grote inflatie ongeveer 30 % per dag geweest.

Als dat gebeurt, zijn de mensen niet meer te houden. Dan is er een redder nodig, ook als hij eigenlijk dictatoriaal ingrijpt en slechts door een betrekkelijk kleine groep wordt gesteund. O, ik denk niet aan Marcus Bakker als de eerste communistische president van Nederland; zover gaan mijn gedachten niet.

Hetzelfde wat zich bij u afspeelt, gebeurt ook in Engeland. Het speelt zich op een wat ander niveau af in Frankrijk. We kunnen een dergelijke tendens constateren in Italië. Indirect spelen die belangen ook een grote rol in Portugal. Ik noem nu maar enkele landen in de buurt. Dit betekent dat er een psychologische revolutie op gang is gekomen die langzaam maar zeker de conflicten kan opvoeren tot het een soort straatrevolte wordt. Op het ogenblik dat dit feit optreedt, heb je niets meer aan bewapening.

Dat is hetzelfde als de situatie rond de Sjah, die in zijn oud-Perzische rijk met de moderne naam op het ogenblik zijn officieren al de opdracht moet geven te schieten op de soldaten, indien die niet schieten op de betogers. Als we die situatie zien, komen we tot de conclusie: in het wereldgebeuren speelt de psychologie van de mensen eigenlijk een veel grotere rol dan bewapening en mogelijkheden. Wij kunnen wel een parallel daarvoor zoeken:

Rome is enkele malen aangevallen en verslagen door de barbaren. Toch was het in die tijd de best georganiseerde staat met de beste legers en met de meest doelmatige bewapening. Tegen de Romeinse "schildpad" kon je zo gauw niet op. U weet wat die "schildpad" is? Schilden boven het hoofd, schilden eromheen. Opmars. De vijandelijke schutters op een afstand konden niets doen. Vijandelijke lansdragers konden niets doen. Ruiters werden opgevangen door de speren van het tweede gelid, die achter het schild van het eerste gelid waren opgesteld. Dan was er nog de "egel", een soort menselijke tank, die naar alle kanten bijna onaantastbaar was.

Een land, dat een wereldmacht was geworden (dat was het in die tijd) werd verslagen door barbaren. Mensen, die betrekkelijk ongeorganiseerd, hoofdzakelijk met ruitery en practisch zonder voetvolk grote aanvallen deden, met enorme snelheid plunderend optrokken en niemand eigenlijk precies wist of hij op een andere afdeling kon rekenen of niet. Dit kon alleen omdat de mentaliteit van de Romeinen een andere was dan die van de barbaren. Dit zien we trouwens overal.

Wij zien dat Egypte ondergaat aan de decadentie die ontstaat, als het zijn eigen grootheid te zeer automatisch als bestaand veronderstelt en dus de moeite niet meer doet om het te bewijzen. Het wordt het slachtoffer van alle omringende landen. O zeker, Egypte blijft bestaan, maar het wordt voortdurend gekweld door invallen. Het wordt voortdurend beroofd. Er is een tijd geweest dat Farao's omkoopprijzen stuurden naar vreemde vorsten om alsjeblieft niet aan te vallen, al wordt dat in de boeken uitgedrukt als gezantschappen die worden afgevaardigd.

Zit u op het ogenblik niet in precies dezelfde situatie? Als u het wereldgebeuren wilt begrijpen, dan moet u zich niet alleen maar bezighouden met de verschijnselen zoals ze op dit moment kenbaar zijn.

Ik kan mij voorstellen, dat velen van u zeer getroffen zijn door die grote zelfmoordscène in een Zuidamerikaans land. Een secte roeit zichzelf uit! Maar is die secte en die zelfmoord op zichzelf zo onlogisch? Eigenlijk niet. Het is een mentaliteit die gelijk komt aan die van de SS-soldaten, die klakkeloos elk bevel uitvoerden, zelfs als het hun eigen dood zou betekenen. Het is een mentaliteit die we overal kunnen aantreffen. En als het nu de enige secte van die soort zou zijn, dan zou je misschien nog kunnen zeggen: Het is een uitzondering.

In Californië bestaan er op dit moment ongeveer vijftig soortgelijke secten. Willen wij het over de gehele U.S.A. berekenen, dan komen we over de 300. In al die secten hebben wij te maken met een sterke man die b.v. het einde der wereld verkondigt (zoals in dit geval) of die het koninkrijk Gods is nabij verkondigt in andere gevallen, of die zelfs de innerlijke bevrijding verkondigt als het middel om een geestelijke macht te verwerven waaraan de wereld onderworpen zal zijn. Er zijn heel veel verschillende benaderingen. In al die gevallen kan een dergelijke secte alleen opereren, indien zij de mensen het geloof kan bijbrengen dat zijzelf niets zijn, dat zij geen enkele invloed en geen enkele mogelijkheid hebben in het leven, dat zij alleen door de macht, het gezag, de kracht van hun voormannen iets kunnen bereiken.

Nu spreken wij over secten. Er zijn echter bepaalde kleine vakverenigingen (maar het zijn toch ook vakbonden) waarin een soortgelijke mentaliteit wordt aangekweekt. Er zijn, misschien niet zo belangrijke en niet zo grote maar toch meetellende, politieke verenigingen waarin een dergelijke mentaliteit een rol speelt. Het is niet alleen de Ku Klux Klan of de Rote Armee Fraktion waarin u een dergelijke excessieve afwijking van het normaal menselijke denkpatroon vindt. U treft het bijna overal aan. Zelfs in de kerk vindt men van die geestdrijvers die, zoals b.v. een Lefevre, eigenlijk de waarde van het hiërarchieke geloof terzijde stellen, zichzelf tot hoofd benoemen van de enig juist levende kerk en vanuit deze orthodoxie dan gelovingen aantrekken die plotseling doof en blind worden voor elk argument tegen het optreden van hun verheerlijkte leider. Indien dat optreedt, zit er psychologisch dus iets fout.

Als wij proberen deze hele psychologische gang van zaken met zijn conflicten en mogelijkheden verder te ontleden, dan komen we o.m. tot de volgende constatering:

1. Macht is onbetrouwbaar geworden. De mens heeft de neiging om deze te vervangen door een macht waaraan hij zich kan overleveren.
2. Mensen zijn steeds minder geneigd om zelf te denken en zelf een oordeel te vormen. Integendeel, ze kleven maar al te graag leiders aan die voor hen denken. Dat gaat van het lezen van de bijbel tot het lezen van de Telegraaf bij wijze van spreken.
3. Mensen zijn geneigd om vanuit hun eenzijdigheid met alle middelen te ageren, ook met geweld. Zij doen dit omdat dit voor hen de enige mogelijkheid is om hun illusie van betekenis voor zichzelf te handhaven. Over de gehele wereld wordt gebruik gemaakt van deze toenemende mentaliteit van de massa door kleine leiders van secten of van politieke partijen, maar ook door staatslieden.
4. Er wordt bewust gespeeld met de gevoelens van de mensen. Bewust wordt hen ook een gevoel van machteloosheid bijgebracht. Macht kun je alleen ontnemen aan de leiding.

Als we ons dit alles realiseren, dan ziet het er maar somber uit in de wereld, als de mensen niet heel gauw leren om weer zelfstandig te denken.

Ik kan mij voorstellen dat er mensen zijn die zeggen: Ja, maar wat moeten wij doen? Gewoon luidkeels roepen wat fout is. Niet zeggen: Het is onze voorman en daarom moeten wij hem dekken. Er wordt in de CDA of beter gezegd de vroegere KVP op het ogenblik ontzettend veel toegedekt; soms met vrees, soms met de mantel der liefde. Als je dat ziet, dan zeg je: Maar lieve mensen, daar moeten wij toch tegenin gaan. Wij moeten toch niet toelaten dat men ons verhaaltjes vertelt, van welke kant dan ook.

Dus ook niet degenen aanvaarden en geloven die zeggen: Het arrest, dat t.a.v. Menten is uitgesproken en zijn vrijlating heeft veroorzaakt, is op zichzelf juridisch onaanvaardbaar. Want dat is niet het geval. Je moet zeggen: Bij een bepaalde toepassing van de wet (het is in feite een interpretatie) is dit vonnis volkomen terecht. Maar ja, er zijn een hoop mensen die

je zullen wijsmaken dat dat niet het geval is. Aan de andere kant moet je zeggen dat dit alles tot stand is gekomen en dat dit spel is gespeeld met een oude querelant die zich ongetwijfeld heeft rijk gestolen (daar zullen we niet verder over vechten), maar die tegenwoordig op zichzelf heus niet meer zo belangrijk is. Het is een spel tussen politieke partijen. Zowel de aanval op Menten als zijn vrijlating zijn symptomen van een machtsstrijd, die zich in het verborgene afspeelt.

Nu kunt u zeggen: Wat gaat ons dat aan. Maar als u dit niet beseft, als u niet begrijpt dat deze hele reeks processen, al die manipulaties het gevolg zijn van een machtsstrijd die niet het doen van recht en de rechtspleging als basis heeft, maar machtsgewin of machtsbehoud, dan komt u niet verder. U moet begrijpen wat er zich in uw wereld afspeelt.

Er is in de wereld op het ogenblik een aantal krachten aan het werk die juist voor degenen, die zich met dergelijke processen bezighouden niet al te prettig is. Wij lopen aardig naar een periode van wit licht toe waarbij echter helaas ook rood licht weer in betrekkelijk sterke mate optreedt. Dat impliceert, dat we te maken krijgen met hartstochten, maar ook met een plotseling verhelderd inzicht, een plotseling kenbaar optreden van tegenstellingen. Dan is het de vraag hoe de mens dit psychologisch kan verwerken. Wordt hij het massa-dier? Laat hij zich door het geheel van deze invloeden voor zover ze hem betreffen overdonderen door uitspraken van gezaghebbers of gaat hij vanuit zijn innerlijk, vanuit zijn eigen erkenningen en aanvoelen te werk? Op die vraag zal in de komende 3 maanden een antwoord moeten worden gegeven, denk ik.

Op het ogenblik is het nog heel belangrijk dat de mensen een klein beetje vrede op aarde weten te bewaren. Alles wat u door denken of doen kunt bijdragen tot die vrede zou ik u willen vragen dat niet na te laten.

Maar vrede of geen vrede, als je geestelijk bewust de wereld wilt bekijken, dan moet je toch ook in staat zijn om te begrijpen wat er gaande is. En vooral moet je ook iets anders begrijpen.

Als je eenmaal je belangen bindt aan een bepaalde groep, al is het schijnbaar voor een kort ogenblik, dan is er in deze tijd een zeer geringe mogelijkheid dat je je daarvan zonder meer weer kunt vrijmaken.

Als u ooit heeft gehoord van uittredingsdromen, dan is u misschien het volgende bekend. Wanneer je als mens uittreedt, kun je wel eens terecht komen in wat wij noemen de Schaduwlandsferen; werelden die een beetje somber en vervallen zijn. Werelden waar je doorheen gaat en die eigenlijk wel normaal lijken, alleen een beetje onfris. Als je in die werelden alleen maar rondloopt, dan kan je niets gebeuren, tenzij je contacten aanknoopt. Men zal je misschien iets aanbieden: een drank, een sigaret, een vrucht. Men zal je uitnodigen om even op visite te komen. Doe je dat, dan zit je aan die wereld vast.

Je hebt daar dan geestelijk allerlei nadelen van. Op z'n minst een aanhechting waardoor men uit die sfeer een zeker gezag kan krijgen over je lichamelijk bestaan en op z'n ergst een toestand van coma, die een lange tijd kan aanhouden; nl. net zo lang als het effect van dit contact voor jou geestelijk duurt. Je zegt dan: Dat kan misschien in een duistere sfeer wel, maar niet op aarde. Maar waarom eigenlijk niet? Als je één keer iets doet, misschien zonder enig kwaad erin te zien, dan zul je je hele leven nolens volens gebonden zijn aan die daad en de invloeden daarvan. Als u mij niet gelooft, vraagt u het maar aan Aantjes.

Dit betekent dus, dat je heel erg voorzichtig moet zijn waar je je in deze tijd aan bindt. Want zelfstandigheid, overzicht, geestelijk evenwicht kun je alleen bewaren, indien je juist komt los te staan van al deze machten die je visie op het wereldgebeuren manipuleren.

Er zijn mensen die zeggen: Je hebt eens in de maand een dieet nodig: de hele dag alleen appelsap drinken. Dat is goed voor je gezondheid; de afvalstoffen gaan eruit. Ik zou u de raad willen geven om eens in de maand drie

dagen geen krant te lezen, geen nieuwsberichten te horen. Misschien dat u dan weer zover onder de suggestie uitkomt dat u, geconfronteerd met het nieuws zoals het nu is, zich ineens gaat afvragen: Hoe kan dat eigenlijk? Wat klopt er niet? Wat ontbreekt eraan?

Wie zich op het ogenblik verder bezighoudt met het wereldgebeuren en de achtergronden ervan, moet ook begrijpen: Alles wat nu gebeurt is eigenlijk ook in het verleden gebeurd. Sons op een iets andere manier, dat is waar, maar altijd weer zien we heilige oorlogen. Mohammed heeft dat gedaan, maar de Sikhs in India hebben ook een heilige oorlog gevoerd. Zelfs om de Maori's is er een heilige oorlog geweest. En als ik mij niet vergis, dan is de laatste oorlog tegen wat wij tegenwoordig religieuze dissidenten noemen nog gevoerd door koning Dingaan in Zuid-Afrika voordat hij al zijn Impies nodig had om tegen de blanken te strijden.

Realiseer u dat u bent opgenomen in een soort cirkelgang. De achtergrond van het wereldgebeuren is een voortdurend zich herhalende reeks invloeden, van omstandigheden. Je bent als mens niet vrij om je leven zodanig te leiden als je wenst. U denkt dat misschien van uzelf. U zegt: Maar wij kunnen de wereld toch wel overzien. Wij kunnen doen wat we willen. Vergeet dat nu maar.

Als u zich b.v. voorneemt: vandaag zal ik dit of dat werkje doen, is het u dan nooit overkomen dat u die dag opeens visitie kreeg waarop u niet had gerekend? En dat u dan zei: Nou, dan doe ik het morgen. Er dat er juist die morgen iemand kwam voor gas of licht die u stoorde bij uw bezigheid? Zo gaat dat soms weken door. Dan is iets eenvoudig onmogelijk, ook al wilt u het. Als dat met gewone dingen al het geval is (het opruimen van een kast of iets dergelijks), dan zal het met belangrijker dingen in het leven zeer zeker ook het geval zijn.

Kijk, als morgen het spoorwegpersoneel staakt, dan moogt u tien weken geleden een reis naar de wintersport hebben geboekt, maar dan zult u toch moeten wachten tot u een touringcar kunt vinden, als de wegen tenminste niet te glad zijn. Met andere woorden: Je kunt niet bepalen wat je gaat doen. Er is nu eenmaal een tendens. In die tendens word je beperkt in je mogelijkheden en gelijktijdig vaak beïnvloed in je denken. Die beïnvloeding van je denken is het enige dat je kunt voorkomen.

Er is een type mensen dat zegt: Als je ziet wat die jongelui tegenwoordig doen: stelen, roven, hasj gebruiken en zo. Ze moesten ze tegen de muur zetten. Het zijn waarschijnlijk mensen, die er zelf ellende van hebben gehad. Maar de mensen die er hun brood aan verdienen, zeggen: Wij moeten die arme mensen begrijpen, we moeten ze verzorgen, we moeten speciale instanties oprichten. Ieder bekijkt dat dan van zijn kant. Maar kijk naar het fenomeen en vraag u af: Waar ligt het probleem? Dan komt u tot de conclusie dat er zekere dwangsymptomen zijn te herkennen in deze maatschappij. Dat zelfs zelfmoord niet alleen maar een zelfstandige beslissing is zonder meer, maar dat soms omstandigheden worden gecreëerd door een maatschappelijke of psychologische ontwikkeling in de massa waardoor een ieder, die enigszins onevenwichtig is, veel sneller zal komen tot deze zelf gekozen dood. Realiseer u dat.

Het wereldgebeuren loopt ergens een beetje op rails. Als mensen denken dat de geschiedenis uit de rails loopt, dan is het niets anders dan een wissel waar men overheen dendert, terwijl de wereld haar normale spiraalloop van gebeurtenissen vervolgt.

Wij kunnen daarom ook zo lekker goochelen. Wij kunnen parallellen vinden tussen de wijsgeren van de oudheid en de staatslieden van het heden.

Wij kunnen op een gegeven ogenblik parallellen vinden tussen spanningen, economische verhoudingen van het verleden en het heden. Dan lijkt het misschien allemaal een beetje dubieus. Je zegt dan: Dat zeg je nu wel.

Maar gaat u het na, dan zult u tot de conclusie komen dat bepaalde ontwik-

kelingen in het verleden evenmin waren te voorkomen als in het heden.

In de oudheid (laten we Rome maar weer als voorbeeld nemen) had Rome een toenemende stadsbevolking. Daardoor had de stad een tekortschietende productie van granen en moest dat importeren. Omdat het graan moest importeren, werd het gedwongen zijn macht uit te breiden ook in gebieden waar graan in overvloed werd verbouwd. Maar toen het graan eenmaal op deze manier verworven kon worden, breidde de stad zich nog verder ongebreideld uit. De stadsbevolking verdubbelde in 50 jaar. Hierdoor moest men meer aan graan weghalen dan verantwoord was tegenover de bevolking van de landen die men overheerste. Daardoor ontstonden in die landen opstandige bewegingen die veel meer zeggenskracht hadden dan men zou verwachten. Het resultaat daarvan was indirect weer: de beïnvloeding van een aantal legioenen en zelfs de strijd van verschillende generaals om de Caesartitel en de voorname plaats in Rome. Dat is onvermijdelijk.

Als je dat nagaat, dan zie je: het een schuift in het ander. Het is een soort Chinese puzzel: als je één stukje weghaalt, valt het gehele beeld uit elkaar. Maar alle stukjes zijn in de historie aanwezig. Alle stukjes zijn ook in de wereld van vandaag aanwezig. Als er één stuk wegvalt, dan stort het hele beeld in elkaar. Dan zal een vrije samenstelling, een vrije keuze in de wereld weer gemakkelijker mogelijk worden.

Wij hebben nu te maken met een toenemende bevolking, vooral in de industrielanden. Die groeiende bevolking is in aantal afgeremd, terwijl ze het verbruik op zich vermeerdert. Als het verbruik in 1900 voor de westerse industrielanden ongeveer 1 1/3 was van wat werd verbruikt in de minder ontwikkelde landen (de landbouw gebieden) zo is die factor nu practisch 7. Dat wil zeggen, dat u zevenmaal meer artikelen eist voor een normaal leven dan de eerste levensnoodzaken zijn voor b.v. Derdewereldlanden. Het resultaat is geweest dat er dus een verarming ontstond van de z.g. Derdewereld. En het resultaat daarvan was weer, dat er overal groepen werden gevormd die weerstand begonnen te bieden aan de bezetter.

In India hebben we de beweging gehad van de Tugs, de volgers van Kali-Durga, die zeker niet alleen die enorme opstand hebben ontketend. Zij hebben een groot aantal Engelsen uitgemoord, heel veel soldaten omgebracht en zijn eigenlijk alleen tot staan gebracht, omdat de godin die zij vereerden een vijandin was van sommige andere geloofsvormen. Daardoor konden de Britten de hulp krijgen die zij nodig hadden. Sedertdien heeft zich die geschiedenis overal herhaald en soms op de meest krankzinnige manier.

Als je op het ogenblik kijkt naar de situatie in Abessinië en Erithrea, dan kom je met verbazing tot de gevolgtrekking dat de opstandelingen in Erithrea, als het erop aankomt, zelfs iets betere levenscondities kennen in de door hen beheerste gebieden dan de gemiddelde bewoner van Abessinië, enkele bergstammen uitgezonderd die op de hoogvlakten leven.

Dan komen we verder tot de conclusie dat men een bewind heeft gevormd dat eigenlijk nog erger is en als het erop aankomt nog een beetje corrupter dan dat van de afgezette Negus. Dat bewind met al zijn misbruiken wordt gesteund doorRusland, het oostblok dus. Tot voor kort werden de opstandelingen in Erithrea gesteund, direct of indirect, door geldgevers en wapenleveranciers, vooral uit Italië, Tsjecho-Slowakije en de Ver. Staten. Vreemd genoeg ook Tsjecho-Slowakije, een oostblokland. Die steun is op dit ogenblik voor een groot deel weggefallen. Waarom? Niet omdat er in het gebied dat zij beheersen weliswaar menswaardiger condities zijn gekomen, maar omdat die condities op zichzelf niet tellen. Het gaat over concessies, over winstmogelijkheden. Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd blijven.

Laten we eerlijk zijn. Er zijn heel veel mensen die op het ogenblik spreken over de kwaliteit van het onderwijs, terwijl ze bedoelen: de zekerheid van hun baantje. Zo zijn er heel veel mensen die spreken over hun recht om in de trend mee te lopen, terwijl ze in feite denken aan hun caravan of hun reeds besproken reis naar b.v. Spanje. U moet zich dat gewoon indenken.

U moet zien wat er gebeurt. En dan begrijpt u dat de partijen eigenlijk worden gedreven door een conflictsituatie, die oorspronkelijk het conflict is geweest tussen een onderontwikkelde wereld (de boerenstand in Rusland b.v. en de arbeiders) en de bovenlaag die nu wordt voortgezet in het conflict rijke landen - arme landen en steeds verder tot ontwikkeling wordt gebracht n vreemd genoeg de eigen invloedsverdeling binnen landen. Dus in uw land, maar ook in Spanje, Italië, Griekenland enz. De enige uitzondering in Europa kun je maken voor Zwitserland, omdat het een land is waarin de democratische traditie al zo oud is geworden, dat men eigenlijk het beeld niet kan verdragen van een verstoring van die traditie. Voor alle andere landen geldt het wel.

Je kunt natuurlijk roepen: Er is weer neo-fascisme in West-Duitsland. Dat is inderdaad waar. Maar is dat neo-fascisme zoveel anders dan het ultra links gebrul plus de pressie plus de training o.m. in sabotage die bepaalde links groepen in Nederland erop na houden?

Het is zo gemakkelijk om alles in termen uit te drukken en daarmee achter de grote leider aan te lopen. En dan mag hij een Den Uyl zijn, hij mag een Van Agt zijn, het geeft niet wie het is. Die grote leider is onder omstandigheden - of hij het wil of niet - de grote misleider. Want hij heeft uw gehoorzaamheid nodig, niet uw besef en uw bewustzijn. Maar al ben je gevangen binnen een aantal ontwikkelingen en condities die je niet kunt te niet doen, zo kun je wel degelijk door je eigen gedrag de betekenis ervan in het wereldgebeuren veranderen. De historie zou zich voortdurend op gelijke wijze moeten herhalen. Dit gebeurt niet omdat de mentaliteit, de middelen, de mogelijkheden van de mens anders worden.

De achtergrond van de wereldgeschiedenis is niet alleen maar te schetsen in een menselijke evolutie hoe graag sommige mensen dat ook doen. Ze is alleen te schetsen in een begrip van een zich steeds herhalende reeks invloeden waarbij wij spreken over een spiraal, omdat er een mate van tijdsversnelling in het verloop van deze cyclus plaatsvindt waardoor de mens, gezien zijn mogelijkheden en middelen, afwijkend kan reageren binnen de condities die hem door deze hele historische spiraal worden opgelegd.

Nu begrijpt u misschien waarom ik zo sterk de nadruk heb gelegd op de psychologie. De psychologie van de massa, de verslaafdheid aan het gezag, de opstandigheid die op zich alleen kan worden gerechtvaardigd door een conformiteitsgevoel dat de opstandeling krijgt, maar waarbij zijn denken, bewustzijn en reageren op de buitenwereld eenzijdig wordt beperkt door een leiding of een leider. Als je/wereld zo beziet, dan ga je ook begrijpen waarom geestelijke invloeden van zo'n grote kracht kunnen zijn. / de

Ik kan mij echt voorstellen dat er mensen zijn die zeggen: Jullie roepen overal iedereen op om over vrede te mediteren, maar wat kan dat uithalen? Dat is één invloed die praktisch niet wordt bespeeld door de gevaarlijke leiders in deze wereld. Zeker, in secten vinden we mensen die met die geestelijke kracht werken. Ze zijn echter minderheden; ze hebben geen mogelijkheid tot overheersing. Dat wil zeggen, dat u een braakliggend gebied van harmonische mogelijkheden kunt aanboren; dat u daardoor beïnvloedingen kunt scheppen die de reactie van de mensen veranderen en daarmee zou de onzekerheid van de leiders kunnen toenemen. En als er onzekerheid bij de leiders ontstaat, dan wordt het psychologische juk waaronder zoveel mensen gebukt gaan iets minder. Ze krijgen dan meer bewegingsvrijheid, ze gaan weer iets meer van de werkelijkheid zien. Zelfs een kleine verschuiving is al voldoende om het de verborgen machten van deze wereld onmogelijk te maken hun voornemens voor de komende vijf à zes jaar door te zetten.

Verborgen machten. Voordat ik het onderwerp besluit, zal ik daarover iets zeggen.

Er zijn op deze wereld een groot aantal internationale belangengroepen. Achter deze belangengroepen gaan soms groepen personen schuil (soms zelfs enkelingen) die echter t.a.v. elkaar een wonderlijk sterke verbonden-

heid kennen. Er zijn verhalen bekend geworden, o.a. van een wapenhandelaar, die eigenlijk de hele ontwikkeling van Afrika een lange tijd in de hand heeft gehad en die mede aansprakelijk is geweest voor een aantal Balkanoorlogen.

Er zijn soortgelijke verhalen bekend over mensen, die met een of ander handelsproduct ineens in staat waren om a.h.w. de regering over te nemen in een aantal landen. Deze groepen treden niet op de voorgrond. En zelfs als u hoort van United Chemicals of van de een of andere fruitmaatschappij e.d., dan moet u niet denken dat de directeur ervan een figuur op de achtergrond is. Die figuren zijn in feite de manipulators die meestal alleen met uit nominale waarde bestaand kapitaal een zodanige invloed hebben op de wereldmarkt en daardoor op het politieke gebeuren, dat ze de mensen naar hun hand zetten. Niet alleen met wapengeweld, maar door wat je kunt noemen indoctrinatie; door het scheppen van een zeker geloof.

Het aantal van dergelijke groepen op aarde is niet zo groot. Maar op het ogenblik, dat deze mensen anderen niet meer kunnen verblinden door hun schijnbare rechtvaardigheid, de belangrijkheid van hun producten, de werkgelegenheid die ze scheppen en al die dingen meer en je begrijpt hoe ze daarachter internationaal schuiven en manipuleren, kun je hun propagandawaarde verminderen. Al deze groepen berusten in hun macht op het vermogen om ongemerkt de publieke opinie zodanig te beïnvloeden dat het volk uit zichzelf, zonder te beseffen wat er wordt gesuggereerd, grijpt naar die machtsmiddelen en die leiders volgt die de representanten zijn van hetgeen een dergelijke groepering wenst.

Sprookjes over wat er gebeurd is tussen Engeland, Duitsland en Amerika in de wereldoorlog zijn er voldoende. Maar het is wel eigenaardig dat daar, waar internationale belangengemeenschappen een rol hebben gespeeld er plotseling opbouw mogelijkheden waren in Duitsland die, gezien alle condities van overgave, alle condities die openbaar aan dit land waren gesteld, ondenkbaar waren. Realiseert u zich dat b.v. de Kruppwerke voor 85 % was vernietigd en één jaar na de beëindiging van de oorlog weer 55 % van de productiecapaciteit weer had herwonnen en tot 90 % was opgeklommen in minder dan 4 jaar. En dat in een land waar geen middelen zijn en met kapitalen die officieel in beslag genomen zouden zijn. Met leiders, die eigenlijk als oorlogsmisdadigers worden beschouwd en met moeite worden vrijgekocht. Hoe kan dat? Realiseer u dit:

Zakelijke belangen kennen geen vijanden. Ze staan soms aan beide kanten van een oorlog waarin u idealistisch uw leven opoffert. Zij manipuleren u in uw denken en uw geloven. En als er dan een kruis op de kerk staat in plaats van een Colafles, dan is dat alleen omdat u in dat kruis al een lange tijd gelooft, maar de betekenis ervan wordt die van een Colafles.

Realiseer u dat er verborgen machten zijn die u manipuleren. Realiseer u dat zelfs in uw eigen land, hoe vreemd het ook moge klinken, er een aantal families is dat zelf niet aan politiek doet en toch bepaalt wat de politieke mogelijkheden en constellaties in uw land zullen zijn, omdat u achter uw leiders aan loopt.

En denkt u dan nog een keer aan die zelfmoord in Guyana. De zelfmoord van mensen die daaraan niet meer konden ontkomen. Sommigen wilden niet en werden dan gedood door anderen, die bleven geloven aan de bevrijding, aan het koninkrijk dat nabij zou zijn. U kunt ook zo reageren. Vele mensen zullen zo reageren. Maar alleen zij, die zich kunnen losmaken van deze schijnbaar bindende suggestie, zullen in het kader van onveranderlijke condities en beïnvloedingen een zekere vrijheid van leven, van denken en van manipuleren tot stand kunnen brengen.

Ik beseff, dat het behandelen van een onderwerp als deze in een cursus als invaller de nodige moeilijkheden met zich brengt. Mogelijk wijkt mijn wijze van betogen af van wat u gewend bent. Desalniettemin meen ik dat ik u in duidelijke, niet mis te verstane termen het een en ander heb gezegd over

de achtergronden van alles wat er op deze wereld gebeurt. Ik hoop, dat u heeft begrepen dat het hoofdthema achter al deze verklaringen is: het vinden van een innerlijke vrijheid om te putten uit je vermogens en gebruik maken van je gevoeligheden, opdat je niet de slaaf wordt van anderen, maar in vrijheid en volgens waarheid kunt reageren in de omstandigheden waarin je moet leven.

x De onrust die u heeft aangeduid in uw betoog moet dus eigenlijk een beetje worden bevorderd om het invloedsgebied van de leiders terug te dringen.

- Degenen die dat tot stand willen brengen, kunnen dat alleen doen door andere leiders of andere systemen (dat komt op hetzelfde neer) te volgen. Het is duidelijk, dat dit even verwerpelijk is. Maar je zelfstandig maken betekent wel, dat je daardoor grotere effecten kunt bereiken alleen door je nuchterheid, door je niet-betrokken-zijn in zekere zin en gelijktijdig door te handelen volgens werkelijk erkennen. Denkt u maar aan het sprookje van de Kleren van de Keizer. Iedereen riep: O, hoe mooi! Totdat er één kind riep: De Keizer loopt in z'n naakje!

Als je kijkt naar al datgene wat moderne staatslieden zich permitteren, dan heb je toch hoop dat er eens iemand zal zijn, die die ene opmerking zal maken, wanneer ze met hun belangen statig voorbij trekken: Ze zeggen wel dat ze de edelste idealen in zich dragen, maar in feite lopen ze in hun naaktje.

Dat is het enige dat de bedoeling is. Dus geen actie tegen, maar gewoon een besef ervan en op kritieke momenten het duidelijk maken van dit besef, opdat anderen ineens begrijpen wat er aan de hand is. Als u een voorbeeld wilt hebben:

U gaat naar de een of andere vergadering. Er is een schitterend betoog van anderhalf uur. U applaudiseert luid mee. Daarna staat u op, u pakt de microfoon die aanwezig is om eventuele vragen te stellen en u zegt: "Ik heb u anderhalf uur vol bewondering aangehoord, maar wat heeft u nu eigenlijk gezegd?" Dan moeten ze precisiëren. En als ze moeten precisiëren, dan wordt ook duidelijker waar de samenhang faalt.

-:-

DE ONTWIKKELING VAN HET DENKEN.

Als we het denken van de mens zien in de allereerste stadia van het mens-zijn, dan komen we tot de conclusie dat er hoofdzakelijk een nutsdenken is; d.w.z. de redelijke processen blijven bepaald tot datgene wat direct met de instandhouding van het eigen leven en van de soort te maken heeft. Al het andere wordt aangevuld met driftleven en met wat u tegenwoordig intuïtie noemt. Daarna wordt de gemeenschap ingewikkelder. Dit betekent, dat het denken dus meer factoren moet bevatten, maar gelijktijdig dat over bepaalde problemen ook meer bewust moet worden nagedacht.

Dit bewust nadenken resulteert in een overbrengen van het denkproces in de richting van het onverklaarbare. Nadenken over b.v. de krachten van de natuur is aanleiding tot het ontstaan van godsbeelden. De verbondenheid, die men gevoelt met voorgangers, is aanleiding tot voorouderverering.

Als je dan nog een stap verder gaat, dan blijkt dat het denken steeds meer speculatief wordt. Dat wil zeggen; aan de ene kant ben je door het denken in staat om bepaalde dingen eenvoudig te stellen en van die stelling uit te gaan. Dit is de aanleiding tot de eerste schriftvormen, de eerste vormen van astrologie, de eerste vormen van werken over zeevaartkunde en al wat daarbij hoort. Gelijktijdig ben je in staat theorieën op te bouwen die niet meer met de werkelijkheid behoeven samen te hangen, mits ze maar voor iets wat in de werkelijkheid bestaat een verklaring geven. Tegenwoordig noemt men dat mystiek, maar eigenlijk is het de eerste vorm van filosofie.

Naarmate de menselijke samenleving ingewikkelder wordt, komen er mensen die steeds meer denkbeelden met elkaar moeten kunnen combineren; die dus over een grotere kennis moeten beschikken. Het is niet meer voldoende om alleen de ervaringen van vorige geslachten middels overlevering te vernemen. Het is noodzakelijk om kennis te nemen van het denken, van het leven en ook van de feiten die anderen hebben geconstateerd. Het resultaat is dat we te maken krijgen met een denken waarbij elk gegeven dat van buitenaf komt zonder enige kritiek als juist wordt aanvaard. Dit is noodzakelijk, want het is niet te controleren. En door oncontroleerbare feiten als zekerheid aan te nemen (ik denk in dit geval aan de vele wonderlijke verhalen die zeevaarders meebrachten) brengt de mens ertoe om zijn wereld in een meer geordend geheel te zien.

Het proces van de werkelijke ordening der wereld middels het denken begint ongeveer 6000 jaar v. Chr. Daarna wordt het denken steeds meer aangevuld met ervaring en langzamerhand met onderzoek. Er is sprake van een bewust uitbreiden van kennis in een tevoren door denken bepaalde richting. Specialismen ontstaan meer en meer. Het zijn niet alleen meer kundigheden of vaardigheden, maar het zijn wel degelijk ook theoretische benaderingen van feiten die overigens dan wel weer moeten worden omgezet in praktisch hanteerbare.

Er is een periode - ongeveer 500 v. Chr., tot ongeveer 300 n. Chr. - waarin zelfs de theorie als zodanig onafhankelijk begint te bestaan. Het denken is dus een wereld geworden waarin je creatief een wereldbeeld scheidt en dit eenvoudig presenteert als een waarheid/alle feiten ondergeschikt moeten worden gemaakt. Indirect heeft dat invloed gehad op de benadering van de wereld vanuit het geloof. Het christendom en later ook de islam zullen deze voor hen voornamelijk Griekse invloed bijzonder sterk hanteren. Daardoor komen ze tot dogmata die op geen enkel feit gebaseerd zijn./ waaraan

Als we verder gaan, zien we dat het denken langzamerhand een experimenteel denken wordt. Dit loopt van ongeveer 500 tot ongeveer 1700. In deze periode denkt de mens zelf. Wetenschap is geen kwestie van teamwork. Het is eigenlijk een soort esoterische bezigheid. Vandaar ook dat alchemisten en dergelijken de werkelijke wetenschappers van die periode zijn. Er blijven nog lange tijd sporen daarvan over.

Als u denkt aan Pasteur, dan denkt u aan een man die een grote wetenschappelijke ontdekking heeft gedaan. In feite was hij echter een eenling, die een eigen theorie verkondigde en op grond daarvan de bewijzen ging zoeken en de mogelijkheden ging onderzoeken waaruit ten slotte o.m. zijn proces van ontsmetten, pasteuriseren e.d. zijn voortgekomen. Zijn eerste proces is begonnen met de erkenning dat miltvuur kon worden overgebracht door een besmetting opgelopen in een weiland.

Als we dit allemaal heel kort samenvatten, dan zeggen we: Het denken van de mens gaat dus steeds meer naar een innerlijk erkennen toe, dat kan worden uitgedrukt in een nieuwe benadering en hantering van feitelijkheden.

Er komt een ogenblik, dat daardoor de kennis van de mens die hij zonder meer ter beschikking kan krijgen zo groot is geworden, dat hij niet meer op verschillende gebieden tegelijk kan opereren. Vergelijkenderwijs: Paracelsus was een goed chirurgijn. Dat wil zeggen: hij opereerde, hij was een magisch genezer, hij was alchemist, hij was deskundige op het gebied van metalen en botanica. Tegenwoordig is het niet meer mogelijk dat iemand al deze wetenschappen in die mate beheerst. Het resultaat is specialisatie.

Specialisatie betekent: het verkrijgen van zeer veel kennis en daardoor ook een denken in de richting van weer nieuwe feiten vanuit deze basiskennis waarbij echter het afgeronde geheel, dat vroeger een grote rol speelde, wegvalt.

Het menselijk denken verbrokkelt. Er komt een vorm van denken in zwang waarbij men uitgaat van enkele feiten en op grond daarvan de gehele wereld beoordeelt. Dit is de huidige situatie. De volgende stap zou uit de aard der zaak zijn dat men wederom probeert om vele feiten in een samenhang te zien. Het selecteren van feiten in overeenstemming met de eigen theorie, zoals dit nu gebeurt, gaat dus plaatsmaken voor het zoeken naar een synthese tussen de schijnbaar tegengestelde feiten en theorieën waarvan men kennis kan nemen.

Het synthetisch denken brengt de mens ook weer dichterbij de "ik"-erkenning. Wij krijgen dus een vermenging van wetenschap, denken, esoterie en mystiek beleven. Wanneer dit punt is bereikt, zal de mens de wereld als nieuw zien. Hij zal daardoor in die wereld ook een totaal andere en geheel nieuwe beheersingsmethode vinden en vandaaruit ongetwijfeld kunnen komen tot vormen van harmonie, maar ook beheersing van de nu nog paranormaal genoemde krachten van de mens, die vanuit een huidige standpunt ondenkbaar is, maar die het gelijktijdig mogelijk zal maken zowel de mens als zijn wereld aan te passen, maar ook de wereld volledig harmonisch aan te passen aan de mens, zodat hij daarin als een bewust en werkend deel van het geheel kan bestaan.

Het denken van de mens en de ontwikkeling daarvan toont dus aan, dat in vele gevallen verandering van denken noodzakelijk is wil een volgende fase van mens-zijn bereikbaar worden. Dit geldt ook voor de huidige tijd.

-:-

x In de huidige wetenschap is er een synthetiseren van denken. Maar de kloof tussen de wetenschap en al het andere (het paranormale, het esoterische) is dermate groot dat ik mij niet kan voorstellen dat die kloof binnen korte tijd zal worden overbrugd.

- Ik heb niet gezegd in korte tijd. De kloof tussen wetenschap en werke-

lijkheid is op het moment, dat de wetenschap zich baseert op haar verklaringen die zij kan aantonen met bewijzen, ook als dezelfde feiten in een andere bewijsvoering bruikbaar zouden zijn. Verder weten wij dat de wetenschap, althans tot nu toe, niet bereid is om waar vele verklaringen mogelijk zijn de eenvoudigste verklaring allereerst te aanvaarden en te onderzoeken. Ze gaat eerst uit van datgene wat strookt met de reeds bestaande stellingen, theorieën en proeven. Daar komt de hiaat uit voort. Als men echter begint met het verschijnsel te accepteren en dan - uitgaande van de verschijnselen - de feiten benadert, dan komt men tot een heel ander resultaat. Het betekent echter wel, dat men daarmee de eenzijdige dogmatische benadering, die in elke wetenschappelijke discipline ondanks alles nog aanwezig is, terzijde stelt en daarmee dus ook eigen gevoel van meerwaardigheid prijsgeeft.

In de wetenschap bestaat ondanks alles een zeker gevoel van uitverloren zijn. Misschien te vertalen als een mentale meerwaardigheid waardoor men geneigd is de exclusiviteit van de eigen discipline boven alles te verdedigen. Het is deze menselijke factor die een dichten van de kloof tussen b.v. het paranormale en de wetenschap voorlopig althans belet.

x Kunt u voor degenen die zich daarvoor willen inzetten enige mogelijkheden aangeven om die kloof toch te overbruggen?

- U kunt die kloof nooit bij anderen overbruggen, alleen vanuit uzelf. Als ik u enige raadgevingen te dien aanzien mag geven, dan zijn ze als volgt:

1. Waar vele verklaringen mogelijk zijn moeten wij van de eenvoudigste uitgaan, zelfs als deze niet logisch schijnt. Eerst als wij de onjuistheid daarvan hebben bewezen, gaan we over tot een volgende reeks proeven en de op één na eenvoudigste verklaring.
2. Een theorie kan nooit in de plaats van feiten treden. Dat wil zeggen, dat een theorie pas dan betekenis of waarde heeft, indien zij experimenteel en bij herhaling bewijsbaar is. Deze bewijsbaarheid dient dan dermate exclusief te zijn dat daardoor alleen deze ene theorie wordt onderstreept. Zijn er meer verklaringen van de feiten mogelijk, dan mag dit niet worden gehanteerd als een bewijs voor de juistheid van een bepaalde theorie. Men kan daarmee alleen de waarschijnlijkheid ervan onderstrepen.
3. Een mens, die een beroep doet op zijn onbewuste en geestelijke krachten wijkt daarmee zeker af van datgene wat wetenschappelijk wordt aanvaard. Door dit te doen kan men echter juist functioneren, daar men door het geheel van de wetenschappelijke gegevens plus de feiten waarover men beschikt al die factoren pleegt te elimineren op grond van intuïtie (dus gevoelsmatig) welke in dit geval niet ter zake doende is. Ik wil erop wijzen dat er heel veel goede chirurgen en bekende doktoren zijn die in hun diagnostiek en ook in hun operatieve handelingen dermate grote resultaten behalen dat het geniaal lijkt waarbij men echter vergeet dat deze mensen spontaan uit b.v. 15 mogelijke verklaringen de enige juiste nemen. Deze spontaniteit is niet wetenschappelijk verantwoord, noch als zodanig te verklaren. Probeer daarom uw eigen intuïtie bij elke benadering in te schakelen.
4. Probeer nooit iemand te overtuigen van de juistheid van uw benadering, maar confronteer hem met feiten die voor hemzelf met zijn bestaande theorie niet te verklaren zijn en wel op een zodanige manier, dat hij ze ook niet gemakkelijk terzijde kan schuiven. Hierdoor helpt u de mensen te confronteren met de kloof die er bestaat tussen feit en wetenschap. En hierdoor zult u hen ook helpen om langzaam maar zeker hun eigen wetenschappelijke benadering te veranderen.

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I H O U D.

JANUARI 1979.

24e jaargang.
Nummer 4.

MENSELIJKE KRACHTEN

Incarnatiestructuren

CI blz. 39

Magie

CI " 48

WERELDGEBEUREN

Veranderingen in het geloof

CII " 35

Het debâcle

CII " 41

Aanpassing

CII " 48

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK IV.

INCARNATIESTRUCTUREN.

Een mens heeft de beschikking over twee verschillende structuren in de tijd. De eerste is de genetische structuur, de tweede is de geestelijke structuur.

De genetische structuur.

In de verschillende genen zit informatie opgeslagen die niet alleen betrekking heeft op de bouw van het lichaam, maar die ook verband houdt met de erfelijke kwaliteiten en de wijze waarop die eens beleefd zijn. Om kort te zijn: een menselijk lichaam kan een structuur bezitten waarin het sterkste gen een aantal herinneringsinformaties afgeeft. Deze herinneringsinformaties komen gelijk aan een incarnatieherinnering, maar hebben geen betrekking op het "ik", doch slechts op de stoffelijke gang van zaken. Er bestaat zelfs een mogelijkheid (in dat geval moeten wij ten minste een aantal gebalanceerde genen hebben) waarin de mannelijke en de vrouwelijke factoren, waarin de z.g. gemengde herinneringen ontstaan, even sterk zijn. Hierin worden informaties uit twee verschillende levens samengevoegd tot een belevingsverhaal.

Is men hiermede bezig, dan blijkt in vele gevallen dat een deel van de informatie schijnbaar onjuist is. Schijnbaar, want het heeft vaak betrekking op twee verschillende taalgebieden, twee verschillende steden of streken, twee verschillende mensen en vaak ook op twee verschillende geslachten.

Het is duidelijk, dat hierdoor deze herinneringen nu niet bepaald interessant zijn. Ze zijn hoogstens interessant, als men wil nagaan in hoeverre herinneringen in de materie en ook in het leven kunnen worden vastgelegd. Maar dat kunnen wij bij dieren ook zien. Jonge dieren blijken, als de ouders lange tijd b.v. in een bepaalde rivier hebben gejaagd, over de omgeving bijzonder goed ingelicht te zijn. Het is alsof ze hun weg kennen zonder dat ze er ooit direct zelf zijn geweest.

De geestelijke structuur.

Deze is belangrijker. U zult begrijpen dat niet elke geest eenzelfde niveau heeft. Een niveau is erg belangrijk, niet alleen voor incarnatieherinneringen, maar ook voor incarnatiefixatie; d.w.z. de vastlegging van gegevens over incarnaties. Daarom moeten wij eerst proberen de verschillende kwaliteiten van de geest nader te omschrijven.

Het A-type.

Dat is de lager ingestelde mens, het lager ingestelde "ik", dat heeft geleefd in lichamen waarin lustgevoelens een bijzonder grote rol hebben ge-

speeld en daarnaast angstgevoelens. Herinneringen aan vroegere incarnaties zullen bijna altijd bestaan uit flarden van geweld of van overdaad. Al het andere blijft buiten beschouwing. In een dergelijk geval zijn er zeer vele incarnaties te registreren. Want iemand, die nog niet gevorderd is, zal over het algemeen minder lang in een lichte sfeer kunnen vertoeven. Komt hij in een duistere sfeer, dan is hij ook niet bewust genoeg om lange tijd in die duistere sfeer gebonden te blijven. Hij zal dus tamelijk snel incarneren in vergelijking met anderen. De gemiddelde incarnatieperiode voor dergelijke geesten loopt van 50 tot ongeveer 300 jaar.

Het B-type.

Hier hebben wij te maken met iemand die een zeker aantal inwijdingen of tenminste één inwijding heeft ondergaan. Dit zijn geestelijke inwijdingen. We kunnen van hen zeggen dat hun belangstelling in de richting gaat van het intellectuele. Dus zaken als geweld, sex, eten enz. maken minder indruk; die zijn a.h.w. bijkomstigheden.

Zo'n geest zal zijn inwijding meestal verkrijgen door af te dalen in een duistere sfeer, daarin enige tijd te vertoeven om daarna met de verkregen beheersing op te gaan naar een lichte sfeer. In 9 van de 10 gevallen speelt zich iets dergelijks af kort na de dood of tijdens het stoffelijke bestaan. In deze gevallen is de herinnering gelegen in de kennis.

Als een wonderkind muzikaal begaafd op de wereld is gekomen, dan is de kans groot dat we hier met een entiteit van het B-type te maken hebben.

Hier worden expressiemogelijkheden gezocht. Hier wordt in de herinnering vooral filosofie, weten of kunde gewekt. Bij dergelijke typen is overigens de incarnatiecyclus aanmerkelijk langer en loopt tussen de 150 en 500 jaar.

Het C-type.

Bij een C-incarnatie hebben wij te maken met een entiteit die tenminste in één of in twee levens een hoog-geestelijk peil heeft bereikt. De belangstelling is hier niet meer gelegen in communicatie, maar in besef. Alles wat hierbij naar voren komt is over het algemeen denkwerk. Als wij te maken hebben met een uitzonderlijk wetenschapsman, dan is de kans groot dat deze tot het C-type behoort. Hij heeft namelijk de neiging intuïtief te reageren en gelijktijdig toch redelijk te onderzoeken. Onder deze typen vallen echter ook anderen, b.v. geestelijke leiders van bepaalde kwaliteit. Niet allemaal. Er zijn er bij die erg laag staan. Sommige geestelijke leiders hebben ook hoge geestelijke kwaliteiten. Wij vinden daaronder zeer goede en vaak bekende filosofen, magiërs, onderzoekers van het paranormale en in enkele gevallen onderzoekers van het onbekende. Hun incarnatiecyclus loopt eveneens weer langer. Die ligt tussen de 150, als er nog een incarnatienoodzaak wordt erkend en ongeveer 3000 jaar.

Het D-type.

Dit komt heel zelden voor. Het D-type is de bewuste incarnatie. Bij de bewuste incarnatie is er sprake van een besef van geestelijke werelden en waarden dat ook stoffelijk blijft voortbestaan. Verder is er sprake van een aanvaarde taak. In deze gevallen kunnen de incarnatiemogelijkheden liggen van ongeveer 3 dagen na de dood tot ongeveer 5000 jaar. Dat is sterk afhankelijk van de taak die men wil volbrengen en datgene wat men als mogelijkheid zoekt.

Wij hebben dus als basis een aantal verschillende typen. Een verdere uiteenzetting is voorlopig overbodig. Het zal u duidelijk zijn dat er heel wat meer typen te vinden zijn, want mixturen tussen A en B en zelfs A en D komen wel voor. Maar in die gevallen nemen wij maar aan dat het laagste type bepalend is.

Dan hebben wij het leven dat je leidt. Het leven dat je in het verleden hebt geleid is van invloed op het leven dat je nu zult hebben. En dan

niet in de bekende karmatische drang van: je hebt hem toen geslagen, dan kom je nu in een situatie waarin hij jou zal slaan. Een dergelijke poppenkast kennen wij niet. Maar een leven waarin iemand b.v. priester is. Dat kan zijn van de een of andere afgod. Misschien is hij in het begin wel sjamaan geweest. Hierdoor wordt zijn gerichtheid verder bepaald. Binnen de straal waartoe hij behoort (dat is nl. zijn ontwikkelingstijd) zal hij dan ook steeds weer dit priesterlijke element zoeken.

Hij kan dat op heel verschillende manieren doen. Zo iemand kan pastoor worden. In het verleden is hij misschien orakel geweest en in het heden is hij medium of onderzoeker van parapsychologische verschijnselen. Al die mogelijkheden zijn er. Omdat er tussen verleden en heden altijd een lijn van ontwikkeling bestaat, moet verder rekening worden gehouden met de instelling van de persoonlijkheid. Hier zeggen wij dan dat de eigen instelling van de persoonlijkheid kan zijn gericht op het "ik" of op de buitenwereld.

Bij een altruïstische lijn vinden we een zeer sterke verbondenheid met wereld en wereldgebeuren. Bij incarnatie zal steeds weer een brandpunt van de menselijke historie worden opgezocht en juist daar zal het ego proberen zich verder te manifesteren.

Hebben wij te maken met een op het "ik" gerichte persoonlijkheid, dan zal deze juist zoeken naar die punten waar het "ik" met zo weinig mogelijk moeite zo goed mogelijk kan leven.

Het klinkt misschien wat vreemd, als je dat zo allenaal uiteenzet, maar wij moeten er rekening mee houden dat dergelijke structuren inderdaad bestaan. Het zijn vuistregels. Ze zijn niet te vergelijken met een kosmische wet. Een ego heeft nu eenmaal de neiging een eenmaal begonnen ontwikkeling voort te zetten, ook in andere incarnaties, zoals het eveneens geneigd zal zijn een zoeken naar kennis op aarde eventueel in de sferen enige tijd te continueren.

De moeilijkheid hierbij is dat iemand, die in tien incarnaties een korte tijd heeft geleefd, de elfde incarnatie lang kan leven en dat dan, wanneer de gemiddelde leeftijd van de vorige incarnaties is bereikt, een breekpunt optreedt. Het is belangrijk om ook dit te beseffen. Bij dit breekpunt kun je plotseling een totaal nieuwe geestelijke ontwikkeling doormaken. Het is ook mogelijk dat alle belangstelling voor het leven wegebt. Dat kun je dan wel via de psychiatrie verklaren, naar het feit dat dit bij zoveel mensen volgens deze zelfde regel voorkomt, maakt duidelijk dat de gemiddelde ontwikkelingsduur in een aantal incarnaties ongeveer gelijk zal zijn.

Hoe is een incarnatiestructuur ongeveer samengesteld? Wij kunnen dit verklaren aan de hand van enkele voorbeelden. Wij gaan uit van een A-incarnatie of A-type.

In een A-incarnatie is, zoals ik reeds heb gezegd, het lustleven nogal van belang. Dit betekent dat er dan ook grote angsten zijn. Lust en angst zijn namelijk zaken die elkaar voortdurend aanvullen. Hier is het gehele leven geconcentreerd op uiterlijkheden. Iemand, die op deze manier opnieuw op aarde komt, zal proberen diezelfde uiterlijkheid weer terug te vinden. We krijgen dan vertoningen die gebaseerd zijn op het verleden, dus de vorige incarnaties. Gegevens en angsten van de vorige incarnatie bepalen het gedrag, maar tevens de wijze waarop men zich manifesteert vanuit een meer geestelijk standpunt.

De bewustwording impliceert in dit geval: een weinig sterk innerlijk leven. Naar buiten toe een betrekkelijk sterk leven. Een sterke gebondenheid aan de buitenwereld en pogingen om zichzelf juist in die buitenwereld bijzonder sterk te manifesteren en daar aanzien te gewinnen.

Nu kan zo'n A-type altruïstisch of egoïstisch zijn, want beide mogelijkheden blijven bestaan. Is er sprake van altruïsme, dan betekent het dat het contact met de buitenwereld eigenlijk een belasting van het "ik" is. Hier-

door kan bewustwording en zelfs een beperkte inwijding worden bereikt.

Bij een B-type zal de structuur iets anders verlopen. In de eerste plaats krijgen we hier eerder een juiste keuze van lichaam. Dat heeft al een groot voordeel, want zo iemand zal meestal stoffelijk over de capaciteit beschikken die hij nodig heeft om zich stoffelijk uit te drukken. Bij het A-type is dat maar zelden geheel het geval.

Kijken wij nu naar de situatie zoals die zich verder ontwikkelt bij het B-type, dan blijkt dat hier vaak fragmenten van vorige incarnaties aanwezig zijn. Ze spelen in het droomleven een rol en ze werken vanuit het onderbewustzijn conditionerend. Maar deze conditionering is beperkter dan bij het A-type. Er is dus een grotere wilsvrijheid. Opvallend is verder dat een zekere wilszwakte in bepaalde opzichten te noteren valt. Hier is kennelijk een fout uit het verleden naar het heden overgebracht en bij de keuze van lichaam heeft deze fout meegespeeld. De cyclus zou je dan terug kunnen volgen. En dan kom je tot de conclusie dat, als in twee incarnaties in het verleden sprake is geweest van een verslaafdheid, deze verslaafdheid - waartegen men zich probeert te verzetten en vaak tevergeefs - zal doorwerken tot in het heden toe.

Kijken we naar een C-type, dan is het duidelijk dat wij heel andere kwaliteiten ontmoeten. Hier is namelijk een zo sterk geestelijk werken en bewustzijn aanwezig dat hierdoor niet alleen een domineren van keuze ontstaat, maar zelfs een domineren van bepaalde lichamelijke eigenschappen. Om u een eenvoudig voorbeeld te geven:

Een C-type zal op grond van vorige incarnaties misschien wel een lichaam kiezen waarin zwakke punten aanwezig zijn, maar zal gelijktijdig over een levens- en wilskracht beschikken waardoor die fouten bewust kunnen worden verdrongen of zelfs teniet kunnen worden gedaan. De manier van uiting is ook een andere. Hier zien wij niet een herhalen van het verleden, zoals bij de eerste typen voorkomt, maar we zien denkprocessen, die vanuit aardse standpunt krankzinnig lijken, omdat ze niet kunnen worden verklaard. Het is alsof men intuïtief op een punt begint zonder dat men al het voorgaande heeft doorgewerkt; dat voorgaande ligt dan in vorige incarnaties vast. De ontwikkeling van standpunt en kennis is dus eigenlijk niets anders dan een vervolgen van een proces dat al in het verleden heeft bestaan.

Een typisch voorbeeld van een dergelijke incarnatie is de bekende Einstein. Deze man is filosoof geweest in de Griekse tijd. Hij is mathematicus geweest in de gloriejaren van de Italiaanse Renaissance. Hij blijkt nu die wiskunde te hebben doorgevoerd tot een totaal nieuw inzicht. Opvallend hierbij is bovendien: in beide vorige incarnaties heeft hij gereisd. In de laatste incarnatie heeft hij zich van zijn geboorteplaats verwijderd en is in een ander land tot aanzien gekomen. Hier zit een vast patroon in. Dit patroon zouden wij bij honderdtallen mensen kunnen terugvinden.

Dan blijft nog over de opbouw van de structuur in een D-type. Een D-type is sterk gericht op het brengen van licht. Het is een ingewijde. De geestelijke waarde is de meest belangrijke. Dit kan egoïstisch gebeuren waarmee het "ik" zichzelf tot centrum maakt. Hieruit komen priesterkoningen voort; mensen die proberen de grote leraar of de grote leider uit te hangen. Het kan ook altruïstisch zijn en dan krijgen wij mensen als de stichters van grote godsdiensten, de wonderdoeners, de vernieuwers. In deze gevallen ligt de vorige incarnatie meestal ver terug. Dit betekent dat voor een D-structuur in praktisch elke incarnatie een lichaam wordt gezocht dat in eigenschappen en kwaliteiten niets te maken heeft met het vorige stoffelijke bestaan, maar dat daarentegen geheel is aangepast aan de geestelijke eisen, die men gezien de aanvaarde taak, zich op dit ogenblik stelt. Het resultaat is, dat de lichamelijke kwaliteiten van het D-type in alle incarnaties sterk verschillen; dat ze in alle incarnaties steeds weer totaal andere mensentypen zijn en dat zij in elk optreden juist die plaats kiezen vanwaaruit hun invloed het grootst kan zijn.

U ziet, met deze incarnatiestructuren hebben wij te maken met een soort regel. Die regel geldt uit de aard der zaak ook voor u. Als u nu wilt weten of u een A-, B- of C-type bent (over D praten we maar niet, anders zou u niet hier zitten) dan kunnen wij het volgende stellen:

A-type.

Is eten en zijn andere genietingen en lichaamsprocessen voor u van het grootste belang? Bent u daardoor gebiologeerd? Houdt u zich er steeds of zeer vaak mee bezig? Zo ja, dan is de kans groot dat u een A-type bent.

Richt u zich hierbij op anderen, ziet u met vreugde dat anderen die genietingen hebben, dan bent u altruïstisch. Neemt u het anderen kwalijk, als zij iets hebben wat u niet heeft of niet meer heeft, dan bent u egoïstisch.

B-type.

Beschouwt u de stoffelijke zaken als aanvaardbaar en aangenaam? Eigenlijk een voorbijgaande kwestie, een soort spel, terwijl daarachter de gevoelens van verbonden zijn met mensen belangrijker zijn, dan bent u waarschijnlijk een B-type. Als B-type zult u over het algemeen in uw denken en dromen zeer bezig zijn met lot van anderen en de vraag hoe u deze kunt helpen, vooral als u altruïstisch bent ingesteld. Ook als u egoïstisch bent ingesteld, zult u een ongeveer gelijke benadering kennen. Maar hier denkt u zichzelf als b.v. de wonderdoener, de wetenschapsman, de machthebber e.d. Al die typen die vanuit zich iets tot stand brengen, terwijl u zich in het eerste geval bezighoudt met het probleem van de ander en de oplossing daarvan zoekt zonder dat u daarbij zelf een rol wenst te spelen.

C-type (voor zover aanwezig)

Als u in uw gedachten voortdurend bezig bent met een bepaald probleem en in uw hele leven eigenlijk alles doet om dat ene probleem te toetsen, zeker als dit probleem vanuit het huidige stoffelijke standpunt bijna abstract is, dan kunt u aannemen dat u een C-type bent. Bent u egoïstisch, dan zult u proberen meer te weten dan anderen. Bent u altruïstisch, dan zult u proberen door uitwisseling van gedachten anderen te helpen verder te komen, terwijl u gelijktijdig de kennis van anderen tracht te absorberen.

U ziet, het is gemakkelijk genoeg. Zo kunt u een beetje nagaan waar u bij behoort. Wat op het ogenblik de situatie op aarde betreft, het merendeel van de mensen is wel een A- of een B-type.

Voor velen is het ook belangrijk hoeveel incarnaties ze hebben gehad. Het aantal incarnaties is onbelangrijk. Als een aantal levens een voortdurende herhaling is van steeds dezelfde belevingen, dezelfde fouten, dezelfde benaderingen, dan kunnen we rustig zeggen dat al die levens voor één tellen. In dat geval moeten wij aannemen dat degenen die tot de A- en de B-typen behoren gemiddeld tussen de 7 en de 400 incarnaties achter de rug hebben. Hebben we de C- en de D-typen, dan is het aantal incarnaties niet te bepalen.

Bij het C-type kunnen wij aannemen dat het aantal incarnaties tenminste 7 bedraagt.

Bij het D-type is het mogelijk dat er sprake is van 1, 2, 3, maar ook van honderden incarnaties. Dat is sterk afhankelijk van de taak die men zich stelt en de wijze waarop men werkt op of voor de materie.

Herinneringen.

A- en B-typen zullen over het algemeen tamelijk weinig herinneringen hebben aan het verleden. Het B-type is meer geïnteresseerd in vroegere bestaansvormen en in het verleden dan het A-type en zal op grond hiervan een bijzondere belangstelling ontwikkelen voor bepaalde gebieden. Men kan zich bijzonder verwant voelen met b.v. de India'se cultuur, Oud-Egypte, de Indiaanse geschiedenis enz. In dergelijke gevallen is het waarschijnlijk dat een of meer van de vorige incarnaties zich hebben afgespeeld in het gebied waarvoor men nu nog belangstelling heeft.

Voor het C-type is deze bepaling niet zondermeer te geven. Wel is opvallend dat de gedachtenstroom over het algemeen wordt gecontinueerd, zodat iemand die zich bezighoudt met bepaalde filosofieën ongetwijfeld in het verleden heeft geleefd in landen waar dergelijke filosofieën of de grondbeginselen daarvan bestonden. Op grond daarvan kunt u dus ook weer ongeveer bepalen waar u zoudt hebben geleefd.

Dan is belangrijk in de structuur het feit, dat men zelden alleen incarneert.

Voor B-typen geldt dat de incarnatie alleen of met uitverkorenen geschiedt. In deze gevallen is het een gemeenschappelijke taakaanvaarding.

Bij het C-type blijkt dat er wordt gezocht naar contacten. Deze contacten zijn zuiver mentaal. Ze kunnen tot stand komen door uitwisseling van gegevens: briefwisseling, wederkerige belangstelling voor elkaars proeven, literatuur etc. etc. Persoonlijke contacten komen zelden voor.

Bij het B-type blijken de persoonlijke contacten juist van heel groot belang te zijn. Hier zijn in de omgeving altijd wel mensen te vinden met wie men vroeger, op welke wijze dan ook, heeft geleefd. De moeilijkheid daarbij is echter dat er een verwisseling van rol kan zijn. Uw moeder van vijf incarnaties geleden kan nu uw jongste bediende zijn. De bedelaar, die u eens een aalmoes heeft gegeven, is nu misschien de man van sociale zorg die u helpt. Het zijn wat vergezochte voorbeelden, maar dit om duidelijk te maken hoe sterk dit kan verschillen. Hierbij moet u altijd rekening houden met het feit: degenen met wie ik mij om welke reden dan ook verbonden gevoel zonder dat dit op zuiver stoffelijke waarden is gebaseerd, behoren tot mijn vroeger bestaan.

Voor het A-type geldt over het algemeen dat alleen bepaalde kwaliteiten belangrijk zijn. De incarnatie is meestal een groepsincarnatie waarin men wel van rol heeft verwisseld met een aantal anderen. Om een voorbeeld te geven: Men is samen soldaat geweest in het Romeinse legioen ongeveer in 50 v. Chr. Daarna is men tezamen op kruistocht gegaan. Daarna heeft men tezamen een boerenrevolutie op touw gezet in een of ander land, of men heeft misschien gevochten in het leger van Pappenheim, van Tilly of van een andere legeraanvoerder. Nu is men weer samen en bezig een sociale reformatie voor te bereiden. Dat zijn dus groepen.

Wat ben ik geweest? is een vraag die heel veel mensen zichzelf stellen. Belangrijk is het natuurlijk niet, want ten slotte bent u het eindproduct van alle vorige incarnaties. Probeer vandaag zo goed mogelijk te leven, zo ver mogelijk vooruit te komen geestelijk en anderszins en u zult daarmee alle problemen van het verleden als vanzelf oplossen. Maar een zekere nieuwsgierigheid zal er altijd bestaan. Laat mij een voorbeeld geven van een ontwikkeling die met een B- en een C-type of tussen die beide in te maken kan hebben.

Een jonge jager leert van een oudere jager in een ver verleden. De jonge jager wordt later leerling van een sjamaan. Hij helpt met de zo verworven kennis en krachten degene die hem eens heeft leren jagen. De daarop volgende incarnatie: De jonge sjamaan is leerling-priester. De oude jager daarentegen blijkt nu plotseling een gezaghebbend priester te zijn die meer administratief is ingesteld. De jongere is meer geestelijk ingesteld. Door een uitwisseling en samenwerking bereiken ze tezamen iets.

Volgende incarnatie: De jongere is leerling geworden van een bekende goeroe en zwerft door India. Hij wordt langzamerhand zelf leermeester, neemt een leerling aan. (Vergeet niet de geslachten die later buiten beschouwing staan. Nu is het allemaal mannelijk, maar het kan net zo goed wisselend mannelijk of vrouwelijk zijn, zelfs zo dat de een de ene keer man is, de andere keer vrouw en omgekeerd, dat is van weinig belang.) De jongere krijgt nu de oudere als leerling. De oudere absorbeert de kennis, die de jongere hem geeft en komt nu plotseling tot nieuwe geestelijke ontdekkingen.

Volgende fase: De oudere is de filosoof. De jongere is de leerling in filosofie. De jongere probeert daarin geestelijke elementen door te voeren. De oudere daarentegen probeert de logica door te voeren.

Eindresultaat: beiden komen tot een meer logische benadering van fenomenen waarbij de innerlijke krachten niet over het hoofd worden gezien.

We gaan weer een stap verder. Stel u voor dat de jongere in dit geval weer de hoofdrol speelt (het is niet noodzakelijk, maar het kan).

Hij wordt b.v. abt van een klooster, terwijl de ander zwerfend krijgsman is. Deze vindt hulp in dat klooster en wordt misschien nog bekeerd ook, als je er een mooi verhaal van wilt maken. Op deze wijze staan ze elkaar weer bij.

Nu komen we in het heden terecht en dan blijkt ineens dat de jongere b.v. een leermeester is op een of ander geestelijk terrein. De ander is zoekend op dat terrein. De oudere aanvaardt de leringen, werkt daarmee op zijn eigen wijze en komt tot persoonlijke inwijdingen die weer afwijken van die, welke de jongere heeft doorgemaakt. Hij acht zich misschien zelfs de meerdere, dat kan even goed, maar beiden hebben een zodanige invloed op elkaar gehad, dat ze a.h.w. wederkerig inwijding voor elkaar mogelijk hebben gemaakt.

Dit is nu maar één klein voorbeeld. Je zoudt dit duizendmaal kunnen doen.

Een bekend Indisch verhaal nu zegt dat een man zich bewust was van al zijn mannelijke incarnaties en door een vergissing als vrouw werd geïncarneerd. Zij was al getrouwd en had een paar kinderen. Toen kwam een god tot de conclusie dat er een fout was gemaakt. Die god ging naar de vrouw toe en zei: "Als je nog wilt, kun je zo overstappen. Ik maak een man van je en dan kun je je incarnatiereeks vervolgen." Waarop de vrouw zei: "Nee. Wat ik nu heb beleefd, zou ik nooit willen missen. Ik geloof, dat ik gelukkiger ben door vrouw te zijn dan ik ooit zou kunnen zijn als man. Door wat ik nu leer en begrijp, zal ik later in staat zijn beter te leven en meer te begrijpen."

Al deze dingen moet u zien als mogelijk waar, want die voorbeelden zijn natuurlijk betrekkelijk willekeurig. Dergelijke verhalen zijn eigenlijk parabels.

Ook u heeft een persoonlijkheidsstructuur. Als u nu alleen maar weet, of u een A-, B- of C-type bent, dan weet u al meer. U weet dan in ieder geval op welk terrein u kunt bereiken en op welke manier u verder kunt komen. U kunt aan de hand van hetgeen ik hier heb gezegd omtrent deze typen nagaan of er voor u sprake is van een groepsincarnatie, dan wel van een beperkte incarnatie waarin men wel anderen ontmoet met wie men vroeger heeft geleefd, of dat er sprake is van in feite voornamelijk mentale contacten met degenen met wie men vroeger heeft samengewerkt. Daardoor krijgt u een klein beetje visie op uzelf.

Als u terugdroomt (ik meen dat we daar al eens over hebben gesproken), dan kunt u natuurlijk uit die droomfragmenten wel ongeveer afleiden waar u heeft geleefd en waar u bent geweest. Kijkt u naar uw belangstelling, dan vindt u ook indicaties voor de gebieden waar u zeer waarschijnlijk heeft vertoefd. Maar kijk niet teveel terug naar wat u bent geweest. Probeer eerder te ontleden wat u nu bent.

Als u denkt: ik kom met spijt (als u hier zit, zal het u ongetwijfeld spijten) tot de conclusie dat ik maar een A-type ben, dan zegt u: Dat is he-

lemaal niet erg, want ik kan niet onmiddellijk veranderen. Maar ik moet wel de diepere betekenis zoeken van deze materiële belangstelling. Laat mij dan vooral proberen meer altruïstisch te zijn. Hierdoor heeft u grote kans dat u geestelijk evolueert en daardoor een volgende maal in een hogere keten van incarnaties terecht te kunnen komen.

Bent u een B-type, dan zult u zeggen: Ik wilde dat ik een C-type was. Helemaal niet erg. Als u ontdekt dat u een B-type bent, realiseer u dan dat uw belangstelling tweedelig is: a. het element dat voor een groot gedeelte eigenlijk bijna speels is, b. het element diep in uzelf dat de bittere ernst van het leven opvat. Realiseer u dan dat die bittere ernst van het leven zo positief mogelijk moet worden uitgewerkt. Probeer niet uw gedrag te veranderen, dat helpt u weinig. Probeer liever te beseffen wat u innerlijke werkelijk bent, wat u werkelijk wilt en probeer die wil en dat denken weer zoveel mogelijk over te brengen in een altruïstisch kader waardoor u met anderen werkt voor anderen, werkt en leeft. Dat kan heel belangrijk zijn.

Bent u een C-type, dan zult u waarschijnlijk een aantal herinneringen hebben aan vorige incarnaties. Maak u daar geen zorgen over. Dat verleden is voerbij. Beroem u er ook niet op. Want per slot van rekening, u staat ook niet op te scheppen over uw afgelegde kleding. Realiseer u echter wel dat uw mentale contacten alleen dan zin hebben, indien daaruit belangrijke geestelijke waarden voortkomen. En realiseer u ook, dat u niet het oude werk weer moet gaan doen, maar dat u door te behoren tot deze cyclus, tot dit structuurtype, a.h.w. geroepen bent om te vernieuwen. Zoek dan datgene waardoor u, voortgaande op hetgeen u innerlijke voelt, aan de wereld nieuwe denkbeelden, nieuwe varianten van bestaan en van denkwijze kunt geven. Op die manier bereikt u het beste wat mogelijk is.

Wat het C-type betreft, als zij het zelf niet weten, dan zijn ze geen C-type. Over het D-type behoeven we niet te praten...dus kan ik hiermede volstaan.

Nu nog dit: In de kosmos kan er een wisseling zijn waardoor je de ene keer incarneert in de stof op aarde en de andere keer op een andere planeet. Ofschoon dit niet zo vaak voorkomt (alleen bij C-typen zien wij dat wel eens), zal hierdoor een soort vervreemding ontstaan. Je hebt het gevoel dat die wereld eigenlijk maar tamelijk belangrijk is. Er komen vaak visies uit voort als: de mensen uit de ruimte zullen komen om ons te helpen of iets dergelijks. Het is een terughunnen naar het andere bestaan. Vergeet echter niet dat u, door te incarneren op een andere planeet t.a.v. de aarde soortgelijke gevoelens zult koesteren.

Houdt u niet teveel bezig met datgene wat elders ligt, ook als u innerlijk dit soort heimwee ervaart. Probeer u af te vragen wat u mist en tracht het hier zelf te maken. Het is misschien een beetje vreemd om dit te zeggen: Juist als u zo wisselend incarneert, moet u een soort doe-het-zelver zijn. Toch is dat eigenlijk waar. U kunt in uw leven zeer veel waarmaken en zeer veel bereiken, indien u bereid bent zelf in de wereld iets tot stand te brengen. Zoek het dan niet als iets wat voor de hele wereld geldt. Zoek het als iets wat voor u uw relaties met de wereld steeds sterker bepaalt. Op die manier kunt u dat heimwee vergeten en kunt u binnen het kader van uw normale structuur en volgens uw normale type een optimaal resultaat bereiken in uw huidige incarnatie.

Ik meen, dat ik hiermede voldoende heb gezegd. Realiseer u dat u behoort tot een bepaald type en dat bij dit type eveneens een bepaalde incarnatiestructuur behoort.

Realiseer u dat uw lichaam eveneens een soort incarnatiestructuur heeft die echter, al heeft u daar nog zo'n levendige herinnering aan, niets zegt t.a.v. uw geestelijk bestaan.

Realiseer u dat u, eenmaal in een bepaalde ontwikkelingsgang gevangen, deze

niet zonder meer ongedaan kunt maken. U kunt wel nieuwe elementen toevoegen aan uw geestelijk besef en vermogen, maar u kunt niet datgene wat is teniet doen.

Bestrijd niet de krachten en tendensen die in u bestaan, maar probeer ze aan te vullen met andere, zodat u voor uzelf een zo aanvaardbaar mogelijk en t.a.v. de wereld gelijktijdig een zo goed mogelijk resultaat verkrijgt.

Wie hiermede rekening houdt, zal de structuur van de incarnaties misschien wat beter begrijpen, maar hij zal daarnaast, zonder twijfel ook voor zichzelf van de huidige incarnatie meer kunnen maken. Ik hoop, dat deze korte uiteenzetting daartoe heeft bijgedragen.

x In een vereniging in het oosten van het land wordt gesteld dat Meester Morya en Inayat Khan één incarnatie zijn. Is dat juist?

- De stelling is niet geheel juist. U moet het volgende goed onthouden: Eén persoonlijkheid kan maar in één hoofdlichaam incarneren. Hij kan daarnaast een soort verdubbelingseffect toepassen waardoor hij elders in verschijning treedt; maar dat zijn dan geen zuiver stoffelijke voertuigen. Een andere mogelijkheid is de overschaduwing. Een entiteit van hoge orde (D-type) kan op aarde om welke reden dan ook één of meer mensen overschaduwen. Dat wil zeggen, dat dezen, maar niet volledig en niet te allen tijde a.h.w. de persoonlijkheid van een dergelijke geest weergeven en daardoor de taak, die deze wil volvoeren, voorbereiden. Het is zelden zo, dat zo'n taak langs deze weg kan worden voltooid.

Als men dat allemaal overziet, dan wordt duidelijk dat vele stellingen met een korrel zout moeten worden genomen. Maak u daar niet druk over. Interesseert het u nu werkelijk of u met Piet Jansen of met Meester Morya te doen heeft, als de kracht en de wijsheid die daaruit voortkomen u helpen om uzelf beter te kennen en beter te leven? Dat is het enige waar het op aan komt.

In deze tijd zoeken ontzettend veel mensen naar leiding. Ze willen een soort wetgever boven zich weten. Iemand, die de verantwoordelijkheid draagt. Maar het is de tijd van Aquarius en dat is juist de tijd waarin men weer moet leren zelf zijn verantwoordelijkheden te aanvaarden, zelf zijn streven te bepalen en op eigen krachten te bereiken. Ik meen, dat deze beweging juist dit facet van de huidige tijd teveel buiten beschouwing laat.

x Hoe wordt het vanuit de geest geregeld dat de incarnatie plaatsvindt in de buurt van personen waarmee je vroeger geleefd hebt?

- Jansen woont in Bussum en heeft een aardig baantje gekregen in Haarlem. Daar bleken nog anderen nodig te zijn. Dus waarschuwde hij een neef die een zoon had. Die zoon ging daar ook werken. De neef op zijn beurt kende weer een nicht. Zo werd het op den duur bijna een familiebedrijf, want die mensen deden het goed, ze werkten goed samen en elke keer, als er weer een plaats vrijkwam werd die dus automatisch ingenomen door de familie. Toch reisden ze altijd weer terug en woonden allemaal bij elkaar in de buurt van Bussum. Het in verschijning treden in Haarlem had het karakter van een teamwork waarbij een ieder weliswaar een eigen taak had, maar iedereen tevens de ander hielp om zijn taak beter te vervullen.

M A G I E.

Magie is een wetenschap die gaat over datgene wat de geest wel en de stof niet weet. Het is duidelijk, dat de mens onder zijn kwaliteiten ongetwijfeld bepaalde magische eigenschappen bezit. Onder die magische eigenschappen rekenen we o.m. het vermogen gedachten en gevoelens te projecteren en daarnaast ook het vermogen om krachten, die niet algemeen bekend zijn, in werking te stellen door eigen wil of door eigen gedachtenkracht.

Als wij ons bezighouden met magie, dan worden we altijd geconfronteerd met een groot aantal plechtigheden, verklaringen, namen, aanroepingen en formules. Deze dingen op zichzelf zijn alleen maar instrument. Zij geven niet de werkelijkheid aan.

Wanneer u iemand oproept met een bepaalde naam, dan wil dat nog niet zeggen, dat u een bepaalde entiteit zal zien verschijnen. Integendeel, uw afstemming op grond van de voorstelling die u aan de naam verbindt, bepaalt datgene waarmee u in contact komt. Eventueel dus ook de persoonlijkheid die verschijnt of de kracht die u aanboort.

Wij zijn als mens op aarde een lichaam waarin zich een geest bevindt die het vermogen heeft tenminste de gekende sferen aan te boren. Wij kunnen dus krachten ontlenen aan deze sferen. En omdat wij dit stoffelijk niet kunnen aanvaarden of kunnen verklaren, zullen wij daar meestal godsdienstige of andere bijgelovige voorstellingen aan verbinden. Voor degenen die nu denken dat ik alle godsdiensten en alle bijgeloof over één kam scheer het volgende:

Een godsdienst is in feite een aantal bijgelovigheden die zodanig een gevestigde instelling zijn geworden dat op grond daarvan een ethische lering kan worden uitgedragen, ofschoon veel van hetgeen men daaraan pleegt te verbinden toch werkelijk tot het bijgeloof blijft behoren.

Als wij ons afvragen hoe een mens kan werken met magie, dan kunnen wij daarop het volgende antwoorden:

Hij, die in zich een zuiver gedachtenbeeld weet te ontwerpen van een toestand, een daad of een situatie waarin hij zelf een rol speelt of waarmee hij door zijn gevoelens of gedachten verbonden is, bezit de mogelijkheid de krachten die rond hem zijn zodanig in werking te stellen dat het lot (d.w.z. het gehele gebeuren buiten hem) daar waar het mogelijk is graviteert in de richting van de geprojecteerde voorstelling.

Het is dus niet zo, dat u iemand zonder meer kunt doden met magie. Het is wel, dat u de doodsgedachte voor iemand dichter bij kunt brengen. Het is niet zo, dat u een mens met magie kunt genezen, maar wel dat u zijn afweerkrachten en zijn vermogen om geestelijke krachten te ontlenen aan zijn eigen persoonlijkheid dan wel aan de omgeving kunt vergroten.

Als u gedachten of gedachtenbeelden probeert uit te zenden, dan kunt u nooit uitzenden naar degenen die daarop niet zijn afgestemd. U kunt alleen gelijkgestemden bereiken. In de magie is het echter zo, dat er veelal gebruik wordt gemaakt van voorstellingen waaraan anderen geloven. Dit is een heel belangrijk punt.

Als iemand gelooft, dat het morsen van zout ongeluk brengt, dan behoeven wij hem helemaal geen ongeluk toe te wensen. Wij behoeven hem alleen maar zout te laten morsen, dan zorgt hij zelf wel voor het ongeluk. Als iemand bang is door magie of door geesten te worden gedood, dan behoeven wij helemaal geen geesten uit te sturen. Wij behoeven hem alleen maar te laten weten dat wij een geest op hem hebben afgestuurd (die bestaat dan wel niet), maar de man gaat dood door zelfsuggestie. Dergelijke dingen zijn natuurlijk onvoorstelbaar. De meeste mensen denken dan ook dat het dwaasheid is. Maar men realiseert zich niet hoezeer men afgaat op suggesties.

Als iemand u vertelt, dat het u slecht gaat, dan gaat het u steeds slechter. Als u wordt verteld dat u er goed uitziet, dan kunt u misschien lichamelijk niet zo goed zijn, maar als u daarin gelooft, dan gaat u zich natuurlijker gedragen, door dit natuurlijker gedrag stelt u uw lichamelijke processen in staat de toestand te normaliseren en u gaat inderdaad beter worden. Overigens een oud doktersrecept. Vandaar dat menig dokter zei: Blijf maar een tijdje in bed. Ik zal je wel een medicijntje geven daar zul je wel beter van worden. Dat was dan aqua distillata met een kleurtje.

Een andere vorm van suggestie zien wij b.v. in de sociale suggestie: dit is ons recht. Een ieder die goed nadenkt weet dat het geen recht is. Maar als men het lang genoeg herhaalt, gaan de mensen dat geloven. Maar dan zullen ze ook elke andere handelwijze beschouwen als een aantasting van dit recht. Dientengevolge wordt er een situatie geschapen die niet met de feiten maar wel met suggestie in overeenstemming is.

Suggesties worden feiten op het ogenblik, dat wij in staat zijn ze sterk genoeg op de mensen af te drukken. Dit is een magisch aspect. Er zijn zelfs mensen die een bepaald soort koffie lekker vinden, omdat op de t.v. "oma het altijd zo lekker zet" en die, als ze een andere smaak van een koffie krijgen die kwalitatief veel beter is, zeggen: Bah, wat heb je nu voor bocht! De macht van de suggestie.

De reclame is ook de macht van de suggestie. Dus zegt u a.u.b. niet dat magie bijgeloof is. Want magie is niets anders dan gebruikmaken van dezelfde eigenschappen van de mens en dezelfde mogelijkheden voor de mens als worden gebruikt in de reclame, in de politiek, in de kerken en overal elders.

Als je eenmaal een bepaald standpunt stipuleert en je gaat daar consequent van uit, dan kun je mensen zover brengen dat ze dit standpunt als het enig juiste gaan beschouwen. Dientengevolge zullen ze hun hele leven hun gedrag aanpassen aan dit standpunt. Wat meer is, hun ervaringen zodanig in zichzelf censureren dat ze schijnbaar met het gestelde in overeenstemming komen. Dit nu is de hele kwestie van de magie.

Ieder van u is een heel goed orakel, indien hij maar in staat is datgene wat hij zegt met volledige overtuiging en geloof over te brengen. Degenen die het horen, zullen het dan zelf wel waarmaken.

Als u geestelijke krachten oproept (geestelijke krachten zijn overal om u heen), dan kunt u alleen die krachten werkelijk gebruiken die in overeenstemming zijn met hetgeen u zelf bent. Stel u dus op uzelf in. Roep de krachten aan, niet die anders of hoger zijn dan u, maar die meer kunnen doen dan u. Alleen door deze manier van denken bent u al in staat uw beperkingen op te heffen, geestelijke krachten uit uw eigen werelden en sferen uit de geest naar de stof over te brengen en eventueel te transformeren in iets wat bruikbaar is.

Als u zich verder realiseert dat uw geest verbonden is met de totale wereld en niet alleen naar met de persoonlijkheid die u nu bent, dan wordt het ook duidelijk dat iemand, die een deel van zijn geest of besef kan verbinden aan een voorwerp, op dat punt qua geestelijke werking en straling precies zo kan werken als iemand die persoonlijk aanwezig is.

Magie is geen wonder. Het is gebruikmaken van de volgende kwaliteiten:

1. Elke mens, die geestelijk enigszins bewust is, is verbonden met het totaal van alle geestelijk bewustzijn op de gehele wereld. Dat wil zeggen, dat elk bewustzijn, zelfs het laagste, waarmee hij overeenstemt, door hem kan worden gebruikt om daarin zijn wil of persoonlijkheid tot uiting te brengen.
2. Degene die bewust is en een bewuste voorstelling heeft, is altijd de sterkere van degene die niet bewust is en geen bewust voorstelling heeft.

3. Elke verklaring die wordt gegeven kan goed zijn zolang de gevolgen deze schijnbaar bevestigen. Dit houdt in, dat de meeste verklaringen die op aarde worden gegeven niet juist zijn, maar door zoveel verschijnselen bevestigd schijnen te worden dat ze als leerstellingen gaan gelden. Op dat ogenblik maken de mensen die leerstellingen zelf verder waar.
4. Als u een beroep wilt doen op uw eigen magische vermogens, dan zult u moeten beginnen met de beperkingen die u voor uzelf erkent terzijde te stellen. Naarmate u meer gelooft in uw kunnen en uw mogelijkheden, zult u over meer krachten en energieën beschikken. En als u dat niet kunt doen zonder allerlei formules, ga uw gang. Als u dat alleen kunt doen met bepaalde talismans, of het nu een scapulier is of een of ander amulet dat door een neger is gemaakt, ga uw gang. Deze middelen zijn hulpmiddelen. Het is niet de magie van de voorwerpen of de gezegendheid van medailles, rozenhoedjes e.d. Realiseer u goed: deze dingen op zichzelf zijn niets. Het is het besef, de aanvaarding van de mens die belangrijk is.

Als u uw eigen krachten wilt gebruiken, leer dan in uw geloof en voorstelling bepaalde zaken te beschouwen als een ontheffing van de door u erkende stoffelijke wetten. U zult tot de conclusie komen dat geestelijke krachten heel veel tot stand kunnen brengen dat verder gaat dan de stoffelijke rede en logica aannemelijk maken.

--:-

BESCHOUWEN.

Wanneer ik beschouw, dan zie ik niet alleen, maar ik ervaar. In het beschouwen is het mijn denken, zo goed als mijn waarnemingsvermogen dat erbij betrokken is. Het zijn mijn emoties, zo goed als mijn verstand die verwerken wat ik waarneem of waarop ik mij concentreer.

Beschouw ik innerlijke zaken, dan concentreer ik mij op iets in mijzelf. Beschouw ik iets buiten mij, dan richt ik mij op iets wat buiten mij bestaat. Maar in alle gevallen probeer ik met mijn gehele wezen daarbij betrokken te zijn; met mijn gehele wezen a.h.w. te absorberen wat het gestelde kan zijn. Daardoor krijgt de beschouwing zo'n grote betekenis. Want door de beschouwing word ik één met het beschouwde. En in deze eenwording ontstaat begrip voor hetgeen het beschouwde in wezen voor mij betekent.

Beschouwen betekent, dat je al datgene wat in het andere of in jezelf ligt gaat erkennen, omdat je de grenzen wegneemt tussen jou en dat andere bestaan.

Werkelijk beschouwen betekent vanuit een innerlijke eenheid met het beschouwde komen tot een beleving van de betekenis daarvan en zo het waarmaken van al datgene wat in het beschouwde aanwezig is.

:--:-:

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK IV.

VERANDERINGEN IN HET GELOOF.

Als wij de ontwikkeling zien van de geloofspraktijk over de gehele wereld, dan zijn er een paar punten die onmiddellijk opvallen.

Er blijkt een grote hunkering te zijn naar gezag. Gezag en uitverkiezing zijn voor vele mensen bijzonder belangrijk in deze dagen. Juist degenen, die niet het vermogen hebben zichzelf geestelijk of anderszins staande te houden, grijpen naar de grote gezaghebbers: de stem van God, de profeten. En of ze nu dominee of ayatullah (Khoumeini) of anders heten, ze maken er gebruik van. Al deze figuren (eigenlijk fanatici), bezeten door zichzelf en zich rechtvaardigend met een geloof, proberen op deze wereld macht in handen te krijgen. De macht die hen voor ogen staat is een absolute macht. Het is niet alleen maar een dictatuur die ze nastreven. Neen, het is veel meer. Zij willen de gehele mens beheersen. Zijn ziel ketenen aan hun godsbegrip. Zijn moraal ketenen aan hun visie op hetgeen juist is en de gehele wereld verplichten te beantwoorden aan hetgeen zij wenselijk achten.

Er zijn heel wat secten van die soort, dat zal u bekend zijn. Ongetwijfeld bent u de laatste tijd meermalen geconfronteerd met publicaties op allerlei gebied die zich bezighouden met verschijnselen als: de zelfmoord van een secte of de eigenaardigheden die in een andere secte ontstaan.

De mens van vandaag leeft in een wereld waar hij niet tegenop kan. De schijnbare bereikingen van deze tijd betekenen ook de kwetsbaarheid van deze tijd. Wie van u in deze dagen heeft gekeken naar de wijze waarop het verkeer zich afwikkelt, de moeilijkheden die er dreigen bij verwarming, verlichting, ziet hoezeer de mens afhankelijk is van een groot aantal andere mensen alleen maar om in leven te blijven en hoe de natuur daarbij op zeer korte termijn kan ingrijpen, die zal moeten toegeven: de onzekerheid van de mens is niet ongerechtvaardigd. Maar er is meer.

Wij bevinden ons nu in de aanloop van de Aquariustijd. De Aquariusinvloeden zeggen dat je moet streven naar verbondenheid en broederschap. Maar verbondenheid en broederschap kun je alleen bereiken, indien je een deel van je visie terzijde durft zetten. Je kunt natuurlijk vroom in de naam des Heren verdergaan, maar kom je daarmee ergens terecht? Ik meen van niet.

Als iemand bezig is met b.v. een anti-abortusbeleid, dan is dat op zichzelf te begrijpen. Maar zo iemand handelt regelrecht tegen de drang van deze tijd dat broederschap ook betekent een wederkerige vrijheid, een elkaar bijstaan zonder te vragen of het wel beantwoordt aan de gestelde regels. Misschien zou je het het best als volgt kunnen zeggen:

In het christendom zien we een toenemende druk in de richting van het absolute christendom: de uitverkiezingen, de kerken met wonderdoeners aan het hoofd, de kerken met algehele gezaghebbers die het einde der wereld aankondigen en ondertussen zorgen dat zij hun verdiensten opvoeren. Wij hebben te maken met mensen die hun begrippen over sociale en politieke strijd hebben omgezet in wetten van God. Al die mensen komen in botsing met de werkelijkheid waarin de mens zoekt naar verbondenheid en broederschap.

O, die kun je overal vinden. Je kunt ze net zo goed vinden bij de Hare Krishna, the youth for Christ en bij al die andere bewegingen. Je kunt erbij horen, al dan niet tegen contante betaling. Maar als je er eenmaal bijhoort, dan hoor je bij een zeer aparte, zeer selecte groep. De anderen tellen dan niet mee. Jij bent uitverkoren. Jij hebt het ware woord. Jij hebt de ware bewustwording, de ware inwijding, de ware broederschap en de rest deugt niet. En daardoor kom je in conflict met de wereld die je nodig hebt. De extreme reacties, die we op het ogenblik zien zijn ongetwijfeld een direct nevenverschijnsel van deze behoefte om enerzijds grote zekerheid te vinden, een vast gezag, anderzijds om erbij te kunnen horen.

Er zijn natuurlijk ook andere ontwikkelingen gaande. Laten we een paar eenvoudige voorbeelden geven.

Juist in de westerse landen is de ontkerstening in de laatste tien jaar met rond 1/5 van het aantal gelovigen toegenomen. Dat wil zeggen, dat 20 % van de mensen hun kerkelijk geloof hebben verruild met hoogstens een vaag zwaaien met een PG-, RK- of ander vlaggetje; en dat alleen bij feestelijke gelegenheden. Dat betekent tegenwoordig: dopen, trouwen en sterven. Dus al die mensen gaan een eigen weg zoeken. Zijn die mensen daarom bereid om helemaal zonder God te leven? Ik geloof het niet.

God is meer een persoonlijke zaak geworden. God is niet iemand die spreekt door de dominee, de Paus of uit de Schrift. God is een kracht geworden die in je hart leeft. Leven met die God betekent, dat je eigen leven een veel persoonlijker uiting, een veel persoonlijker karakter krijgt. Wie zich dat gaat realiseren ziet in, dat er op dit moment in feite een nieuw geloof in opbouw is: het geloof in een God waarmee je zelf contact moet hebben en vanwaaruit je verder de wereld kunt benaderen. Een God waarvoor je overal bijhoort en niet alleen bij een bepaalde groep.

De mensen geloven bijna niet meer in de onfeilbaarheid van alles wat er geschreven staat. Zoals enerzijds de korán door iedereen wordt uitgelegd naar eigen believen en anderzijds de boeddhistische leer door vele verschillende secten met ieder een eigen explicatie wordt verminkt, zo is ook het christendom allang zijn werkelijke betekenis kwijtgeraakt. Zelfs het jodendom is niet meer in staat zichzelf te zien zoals het is volgens de bijbel: een uitverkoren volk dat zijn uitverkorenheid alleen kan bewijzen door Gods hulp en bijstand. Ze geloven tegenwoordig meer in nieuwe machinegeweren en nieuwe vliegtuigen.

Het is het geloof van Aquarius. Het geloof waarin juist die speciale groepen geen betekenis hebben. Het geloof waarmee je niet anderen iets verbiedt wat je voor jezelf onjuist acht, maar waardoor je zelf juist leeft en een ander de mogelijkheid geeft om dat op zijn manier te doen. O, ik weet het, de tolerantie is op het ogenblik niet groot genoeg daarvoor.

Ik stel nu om een kort overzicht mogelijk te maken de voornaamste regels van deze nieuwe godsdienst zoals ze bijna spontaan aan het groeien is en binnenkort wel een bevestiging krijgt vanuit meer gezaghebbende bronnen overal:

1. Er is een god. Die God kan ik alleen in mijzelf beleven. Uit die God kan ik alleen zelf leven. Mijn relaties tot de mensen worden bepaald door de wijze waarop ik mijn God beleef en de wijze waarop ik mijzelf meen te kunnen waarmaken.

2. De kracht die ik aan mijn God ontleen, kan ik gebruiken om in mijn wereld anderen te helpen. Elke dwang, die ik op anderen uitoefen daar waar dit niet strict noodzakelijk is, is verkeerd.
 3. Het demonische is gelegen in de beperking van de ander en in de verwerping van delen van het leven door mijzelf.
- Als je dit geloof voorop hebt gesteld, dan worden de volgende regels nog veel eenvoudiger.
- a. Ik kan met een ieder samenkomen, op welke wijze dan ook, om zo mijn God te beleven.
 - b. Ik kan in een ieder mijn God vinden.
 - c. Ik kan elk geloof aanhoren en daarin iets van mijzelf terugvinden.
 - d. Ik kan elk woord dat ik spreek zien als een soort verlengstuk van het Goddelijke dat in mij woont.

Dit is een levenshouding. In die levenshouding staat echter ook: Ik moet in de eerste plaats op mijn innerlijke kracht betrouwen. Niet de computer, maar de kracht in mij is van belang. Niet datgene wat berekend is door deskundigen, maar datgene wat in mij leeft, geeft mij een visie op de toekomst, op mijn verplichtingen, mijn taken en de werkelijkheid. Wie op die manier verdergaat zal ongetwijfeld stuiten op het verzet van degenen die uitroepen, dat met een dergelijk geloof toch alle zedelijkheid te gronde moet gaan, alle moraal moet verdwijnen en dat er niets kan overblijven van een goddelijke werkelijkheid, dat Satan dan zal heersen op aarde. Dat zal er gezegd worden.

Maar wat zijn de feiten? Er is meer kwaad bedreven door geestdrijvers, die hun uitlegging van wat zij hun geloof achtten aan anderen opdrongen dan door mensen die vrij waren. Er is meer teniet gedaan door het verschil dat men maakt tussen zichzelf en anderen dan er ooit is teniet gedaan door verbondenheden die zijn ontstaan.

Een mens, die niet kan begrijpen dat de regels van het mens-zijn niet identiek zijn met de wetten van een bepaalde kerk of levensbeschouwing, zal nooit verder komen. Zij zijn het die in deze tijd de grote moeilijkheden te verwerken krijgen die onvermijdelijk zijn.

Er komen krachten uit de kosmos. De meesten van u weten dat wel. Neem nu dit jaar. De heerser is Saturnus. Waar Saturnus heerst daar worden allerlei zaken openbaar, daar komen conflicten naar buiten. Dat kan niet anders, dat is een kosmische invloed. Het is een wet, die in de kosmos heerst en die op een bepaalde manier op aarde uitwerkt. Maar als dat allemaal gebeurt, dan betekent dat eens te meer dat de mens om toch juist te kunnen leven nog maar één betrouwbare mogelijkheid heeft, namelijk uitgaan van zijn innerlijke erkenning van juistheid, of zo u wilt van de stem Gods of van het geweten. Als hij dat niet doet, ontstaan er problemen.

Als we kijken naar de toekomst, dan zien we daar een aantal jaren waarin ongetwijfeld allerlei conflicten onvermijdelijk worden. De tijd tussen nu en 1985 is een zeer kritieke tijd. Niet alleen kritiek omdat er een wereldoorlog mogelijk is, omdat er geweld dreigt of omdat overal revoluties zullen uitbreken, dat de aarde zal beven en hier en daar heel eigenaardige vloedgolven en vulkanische werkingen zullen optreden. Neen, doorgewoond omdat de mensheid in deze tijd wordt geconfronteerd met het falen van haar techniek en het falen van haar kerkelijk geloof. Dat geldt hier, dat geldt in India, het geldt overal. Dus niet alleen voor één godsdienst of voor één geloof. Dit falen zou ik u misschien nader moeten verklaren om mijn onderwerp duidelijker uit de verf te laten komen.

Zoals ik al heb gezegd, heeft een enkele koudegolf (die overigens nog wel korte tijd zal aanhouden) de mens met zijn eigen onvermogen geconfronteerd. Verbindingen zijn verbroken. In de steden wordt de aanvoer van levensmiddelen en verder levensbehoeften moeilijk. De electriciteitscentrales kunnen het niet meer aan. De gasproductie en het gastransport in onvoldoende mate is in

delen van Europa al erg moeilijk geworden. En toch is er niets gebeurd, behalve dat er eindelijk weer eens een winter kwam zoals er vroeger meer zijn geweest.

De mens heeft gedacht: wij hebben het allemaal zo mooi geregeld. Wij hebben zonnepanelen daarmee kunnen we dan electriciteit opwekken en warmte aan onttrekken. Ja, als de zon schijnt wel, maar met een bedekte hemel en met een temperatuur van laten we zeggen 15 gr. onder nul wordt dat toch wel erg moeilijk.

Die mens roept uit: Mijn computer kan alles voorspellen. Nou, alle weer-voorspellingen van de laatste tijd zijn mis geweest. De mens zegt: Wij kunnen overal rekening mee houden. Zeker, maar de voorraden waarmee men rekening heeft gehouden zijn in bepaalde gevallen niet transportabel zoals op het ogenblik blijkt in zowel Rusland, Finland als Denemarken. Daar waar men meer op zichzelf pleegt te vertrouwen is de toestand een beetje beter, zoals in delen van Noord-Zweden. De mens heeft altijd gedacht: ach, dat is toch best voor elkaar. De treinen rijden wel en als de boten niet meer varen dan doen we het met een auto. En als dat ook niet gaat, dan doen we het met een vliegtuig. Maar die dingen doen het niet.

Wat de computers betreft, degenen onder u die geloven in de heilige computer - en dat zijn er nogal wat - zullen ook wel geconstateerd hebben dat computers zeer eigenaardige grillen hebben. Ze nemen b.v. niet aan dat u "neen" zegt. Als u één keer "ja" heeft gezegd, dan moet het "ja" blijven. De P.T.T. zal daar nog wel moeilijkheden mee krijgen. Ze gaan uit van een vast verkeerspatroon. Ook als dat patroon verandert, blijven ze reageren alsof het verwachtingspatroon het oude is, zoals gebleken is bij de verkeerscomputer in Utrecht.

Men is op een gegeven ogenblik van zoveel technische voorzieningen afhankelijk dat men niet meer kan begrijpen hoe hulpeloos men is, omdat men niet begrijpt hoe beperkt de mogelijkheden zijn. Een eenvoudig voorbeeld?

Ongeveer 1/3 van de bewoners van deze stad heeft elektrische verwarming of een verwarmingssysteem waarbij electriciteit een noodzakelijk bestanddeel is: brandstofpompen e.d. Het uitvallen van de stroom gedurende 24 uur behoort ook nu tot de mogelijkheden. En als het dan zo koud is, hoe wilt u zich dan warm houden? Met klappertanden? Als u dat reëel bekijkt, dan is de maatschappij ontzettend kwetsbaar. De komende jaren zal die kwetsbaarheid steeds weer op verschillende manieren worden aangetoond. Dat betekent dat de onzekerheid van de mens veel groter wordt, dat hij wel moet terugvallen op enerzijds een vertrouwen op zichzelf en voor zichzelf moet zorgen, anderzijds moet vertrouwen op de samenwerking met anderen.

Natuurlijk, er zijn langdurige perioden van ellende nodig willen de mensen tot een matige samenwerking komen. Maar het is die samenwerking, die in het kader van het geloof van een nieuwe tijd waarover we nu spreken noodzakelijk en onvermijdelijk is geworden, ook zuiver materieel. Deskundigheid blijkt keer op keer te falen. Dan moet je dus zoeken naar een andere uitweg en die is: zelf leven, zelf doen.

Als alles goed gaat, als je denkt alles onder controle te hebben, dan kun je idealistisch en perfectionistisch denken zoals men in Nederland meestal doet. Daar heeft men de sociale voorzieningen dermate verfijnd opgezet, dat niemand er meer weg in weet en zo iedereen het zijne kan krijgen, als hij maar handig genoeg is om gelijktijdig strijdige artikelen aan te halen bij zijn eis. Dat zijn doodgewone dingen waar men op dit moment niet bij stilstaat. Maar als in Nederland de staat op een gegeven ogenblik niet meer de mogelijkheid heeft - en dat is zeker niet uitgesloten - om laten we zeggen in 1980 al die sociale voorzieningen te handhaven, wat dan? Dan zijn er een hoop mensen, die niet meer weten hoe ze het moeten doen. Die niet meer weten waar ze naartoe moeten. Want iedereen zegt: Ik heb toch mijn recht. Degene, die het sterkst is (die bezit heeft), zegt: Mijn recht blijf ik handhaven. Het resultaat? Dat zult u wel zien.

Het resultaat is dan dat de mensen elkaar moeten helpen - ten koste van alles desnoods - om voor zichzelf nog een bepaalde levensmogelijkheid te behouden. Dat ligt allemaal in de lijn van Aquarius. Als je in de ellenende zit, dan is het veel belangrijker dat je een buurman hebt die bereid is jou te helpen als het nodig is dan de vraag of hij nu met een, twee of drie vrouwen slaapt of misschien een andere voorkeur heeft. Dan gaat het erom wat hij voor jou kan betekenen. Maar daar moet je iets tegenover zetten: de aanvaarding en van jouw kant ook betekenis winnen voor de ander, dan valt de kritiek vanzelf weg. Het wordt dan veel moeilijker de mensen te beoordelen en te veroordelen. Je kunt alleen nog maar kiezen tussen je klakkeloos te onderwerpen aan geweld of opkomen voor jezelf.

Dan is het ook niet meer zo interessant te spreken over het onrecht in perfide staten. Je hebt het veel te druk met te zorgen dat het onrecht in je eigen omgeving niet gaat domineren.

Kijk, die situatie ligt op het ogenblik a.h.w. klaar. Ze is onvermijdelijk. En als je nergens meer in kunt geloven, niet meer in de juiste bestuursvorm, niet meer in de computer, niet meer in de technische cultuur, niet meer in de verworvenheden van onze beschaving, waar moet je dan nog in geloven? Als je nergens in gelooft, kun je aan jezelf ook niet geloven en dan heb je niets meer. Het antwoord is duidelijk:

Je moet geloven aan de kracht in jezelf. Je moet geloven dat er een weg en een mogelijkheid is om ondanks alles toch het goede te bereiken en waar te maken. Je moet begrijpen dat iedereen het op zijn eigen manier moet doen, omdat je eenvoudig niet meer de mogelijkheid hebt om anderen te betutelen. Dat is de basis waaruit het geloof voortkomt.

In deze periode begint het. De ontwikkeling van het denken, van de innerlijke inwijdingen is traag, maar toch wel actief op gang gekomen. Nu komt er een wereld met steeds veranderende omstandigheden, met ongetwijfeld in de nabije toekomst ook een aantal heel grote rampen. O, niet dat u daar veel last van zult hebben, maakt u zich geen zorgen. In de wereld zal er een verstoring zijn van alle verwachtingen van gestelde waarden en problemen. De mens wordt terugverwezen naar zichzelf. En als hij dan die innerlijke kracht leert gebruiken, als hij daarmee leert werken, als hij gelijktijdig solidair is met zijn medemensen, dan blijken er ondanks rampen en ondanks grote veranderingen wel degelijk mogelijkheden te zijn. Maar de solidariteit kan dan niet meer berusten op een groepsbelang. Ik geloof dan ook niet, dat men de toestand kan verbeteren door te demonstreren of door de tegenstander neer te schieten of auto's in brand te steken. Dan moet je werkelijk in jezelf grijpen.

Wat is nu de situatie in deze aanlopende Aquarijperiode? Dat loopt nog ongeveer 690 jaar, dus u heeft nog wel even de tijd.

De mens, die zich bewust wordt van zijn innerlijke kracht, leert daarvan bijna automatisch gebruik te maken.

De mens, die niet meer kan vertrouwen op allerlei waarschuwingssystemen rond hem die de taak a.h.w. overnemen, zal weer in zichzelf en middels zijn zintuigen de waarschuwingen gaan zoeken waardoor hij tijdig op de hoogte is van gevaar.

De mens, die niet meer kan rekenen op een automatische verzorging, zal zich gaan afvragen wat hij werkelijk nodig heeft en hoe hij dat zo lang mogelijk kan behouden. De mens zal daarbij ook voortdurend op zijn innerlijk weten, zijn innerlijke gevoelens een beroep moeten doen. Maar het gaat verder dan dit.

Het is natuurlijk heel prettig als de dames kunnen bevallen in een gespecialiseerd ziekenhuis in een lichte kamer, met fleurige bloemen en bovendien de gaven van babykleertjes aan het bed. Maar als dat niet meer zo kan, als die voorzieningen niet meer functioneren, dan moet er ook bevallen worden of het je bevalt of niet. En als het dan zover is, dan zal iedereen moeten helpen. Ook de buurvrouw, ook papa wiens taak de laatste tijd was teruggelopen tot het uitdelen van sigaren en het opzetten van een hoge borst.

Dan zal iedereen bereid moeten zijn om iets te doen. Als mensen ziek zijn en er zijn geen doktoren bereikbaar, dan moet je die mensen genezen. En als je dan geen geneesmiddelen hebt, dan probeer je het met geestelijke genezing. Met geestelijke kracht kun je heel wat doen. Als er geen mogelijkheid meer is om via de t.v. of de radio te horen wat er elders gebeurt, dan is het misschien mogelijk om je gedachten uit te zenden en zo het een en ander te vernemen omtrent een situatie waarvan je graag op de hoogte wilt zijn.

Helderziendheid is eens deel geweest van een enorm communicatienet dat zich vroeger over heel Egypte heeft uitgestrekt. Het gebruik van helderzienden was b.v. een van de redenen dat de beruchte Denghis Khan bij zijn opmars zo prima rekening wist te houden met de tegenstand die hij zou ontmoeten. En vóór de semaforen als eerste seindienst in Frankrijk werkzaam waren, is er een tijd geweest dat generaals bijzonder gevoelige mensen bij zich hadden in de Staf die hun aanwijzingen gaven. Ze zeiden: Ik geloof, dat dit of dat kan gebeuren. Waarmee de generaals dan rekening hielden. Dat soort dingen gaat terugkomen.

In een wereld waarin de betrouwbaarheid van de cultuur en de beschaving minder wordt, moet je meer op jezelf gaan rekenen. Als er geen leidingwater meer is, dan moet je je toch gaan afvragen waar je redelijk drinkbaar water vandaan kunt halen. Als er geen gas meer is, dan moet je toch eens overwegen hoe je misschien met hout kunt stoken; dat is nog wel ergens te krijgen. Misschien kom je dan ook tot de ontdekking dat asfalt ook kan branden. Ik wil maar zeggen: je moet je dus aanpassen.

Nu denkt u dat ik bezig ben met een voorspelling van enorme rampen in de komende tijd. Maar ik wijs u alleen op zaken die incidenteel, maar wel bij voortduring in de komende tijd hier en daar zullen optreden.

In uw eigen land zal het voorlopig niet zo'n vaart lopen. U heeft nog voldoende last van vakbonden, regeerders en de bijkomende partijen. In andere landen kan dat heel wat erger worden zoals in Turkije, India, Indonesië, de Philippijnen, rond de Hawai-eilanden. En laten we niet spreken over Chili waar dit jaar ook een paar schokkende ontwikkelingen zullen plaatsvinden dank zij de natuur. Dit betekent, dat de mens wordt verwezen naar zichzelf en dat steeds meer mensen gaan begrijpen dat zij op zichzelf moeten kunnen terugvallen. En dan heb je die innerlijke kracht, die God juist bijzonder hard nodig.

Het geloof van de toekomst is geen geloof in artikelen, maar geloof in krachten. De uitwerking daarvan ligt niet in de bouw van kerken en de uitdeling van sacramenten, maar in het verrichten van die paranormale prestaties die nodig zijn om medemensen te helpen. De moraal daarvan zal niet gelegen zijn in wat je wel of niet moogt eten, wat je wel en niet moogt doen en onder welke omstandigheden het ene wel en het andere niet is toegestaan. Het ligt alleen in de vraag: Hoe kan ik komen tot een zo harmonisch mogelijke samenwerking met anderen? Een dergelijk geloof is zich aan het ontwikkelen.

In zo'n geloof zullen wij zien dat het sectarisme, dat nu overal om zich heen grijpt, sterker wordt. Dit sectarisme is het toevluchtsoord van de mensen die de moed niet hebben om zelf de verantwoordelijkheid op zich te nemen. Mensen, die zich liever de hersens laten spoelen dan zelf na te denken en voor een vraag komen te staan waarop zij geen antwoord weten. Maar juist deze secten zullen in hun confrontatie met een wereld, die zij als vijandig beschouwen, steeds meer aan zichzelf te gronde gaan. Wie dit beseft, kan het naar ik meen met de conclusie van dit onderwerp wel eens zijn:

Er ontwikkelt zich een nieuw godsbesef en daaruit een nieuwe vorm van een persoonlijke godsdienst. In deze godsdienst zijn uiterlijkheden en regels van minder belang. Het is de innerlijke harmonie en het gebruik van

innerlijke krachten die in de plaats treden van de uiterlijkheden welke in deze tijd nog steeds bestaan.

-:-

x Is dit een beetje een openbaring van hetgeen de nieuwe Wereldleraar en de Wereldmeester hebben gezegd?

- Het is daarvan geen openbaring. Het is wel iets waardoor de zin van hetgeen zij hebben gezegd en geleerd veel duidelijker wordt. Want nu gaat blijken dat hetgeen zij hebben gezegd niet alleen maar theorie is, maar dat het zelfs een praktische noodzaak zal worden, zodat het een voorbereiding is geweest niet alleen op een hiernaals, maar ook op een juister feitelijk bestaan op deze wereld.

x In hoeverre is het voor de mensen in de steden mogelijk om selfsupporting te worden?

- Dat lijkt heel erg moeilijk en het betekent dus ook dat ontstedelijking steeds verder zal voortgaan. Er worden steeds meer mensen naar buiten gedreven. In uw land zal dat misschien moeilijker zijn dan elders. Maar als we kijken naar de satelliet-steden zoals die zich hebben gevormd rond elke grote stad in de Ver. Staten, dan hebben die mensen daar allemaal tuintjes. Zelfs u kunt, indien het nodig is op uw balkon nog wel het een en ander aan voer telen. U heeft veel meer mogelijkheden. Bovendien, als u die mogelijkheden niet heeft, dan trekt u weg.

Er bestaat een heel bekende profetie. Ze is niet van ons en is al wat ouder. Ze eindigt ongeveer als volgt:

"De puinhopen van Londen zijn groene heuvels geworden. Kinderen dansen waar eens mensen zich hebben voortgehaast. Maar de wereld is herborren. De natuur heeft recht hervonden en de mens zichzelf."

Ik kan u voor de komende dagen nog één raad geven: Pas u steeds aan het ergste aan, dan valt het u voortdurend mee. Maar denk niet, dat het beter zal gaan, want als u dat doet, dan valt het voortdurend tegen.

-:-

H E T D E B A C L E .

Als je dat zo zegt, denkt iedereen: welk débacle zal hij bedoelen? Want er zijn er in deze dagen zoveel. Neem b.v. het politieke débacle. Het CDA dat zich op het ogenblik ongenueerd gedraagt als een amoebe die voldoende voeding heeft gehad en nu op het punt van splitsing staat.

Het débacle van de politici die over het algemeen met al hun specialismen zo kortzichtig zijn dat ze teveel denken aan hun eigen belangen en partijbelangen en daardoor niet komen tot reële oplossingen. Dat geldt voor de staatslieden precies hetzelfde.

Kijk nu naar Begin en Sadat. Het zou zo gemakkelijk zijn, als ze allebei ook maar één stap terug zouden doen (dat hoeft niet eens in het openbaar te gebeuren), dan zou er een overeenkomst kunnen worden gesloten. Maar Begin denkt natuurlijk aan zijn partij en met de partij denkt hij aan de moeilijkheden die in zijn land politiek en anderszins zouden kunnen ontstaan, als er een erkenning van de Palestijnse staat of de mogelijkheid daartoe zou

plaatsvinden. Sadat aan de andere kant begrijpt heel goed dat hij veel kan doen. Maar je kunt toch niet ingaan tegen de moslims die meestal pro-arabisch zijn. Dientengevolge is er geen vrede.

Het is eigenlijk overal hetzelfde. Neem Carter, die nog steeds de overtuiging heeft dat zijn glimlach de pleister op alle wonden is. Hij denkt, dat hij met peanuts de wereld kan kopen. Dat is nog lang niet waar.

Dan de andere kant zie je Breznjef, die op dit moment nog steeds in de overtuiging verkeert dat hij op de oude koers kan verder gaan zonder binnenslands of buitenslands moeilijkheden te krijgen en een soort afpersingspolitiek kan spelen zoals vele anderen het doen. De vakbondsleiders hebben dat afgekeken van de grote politici. Neen, als je over debâcle spreekt, dan spreek je eigenlijk over zoveel verschillende zaken dat mijn titel maar al te zeer gerechtvaardigd is.

Laten wij beginnen bij het economische debâcle. In de economie is men steeds uitgegaan van het standpunt dat alles moet groeien. Dat kan natuurlijk wel, maar dan moet je het ook regelmatig kunnen begieten. De grote moeilijkheid is nu dat je een voortdurende economische expansie alleen dan kunt handhaven, indien je een steeds groeiend afzetgebied hebt. Maar er zijn steeds meer volkeren die zich niet meer willen laten afzetten. Dat betekent dan weer dat daardoor de economische groei eruit is. Als dat het geval is, dan betekent dat ook dat alle plannen, alle verwachtingen eigenlijk beschaamd worden.

Er zijn fabrieken gebouwd alleen omdat men rekende op een groei in deze jaren die nu niet optreedt. Men heeft arbeiders aangenomen en arbeidskrachten vastgehouden, omdat men meende dat de economie toch wel weer een opleving zou vertonen. En nu blijkt dat dat niet het geval is. Maar niemand wil een stapje terugdoen. Het winstpercentage moet gehandhaafd worden. De lonen moeten verder omhoog en zo kunnen we doorgaan. Het resultaat is, dat de economie op zichzelf best gezond is te maken, maar dat ze alleen gezond kan zijn, indien ze zich weer beperkt tot een productie die in overeenstemming is met de behoefte en tevens een loon aanbiedt waardoor in die behoefte werkelijk kan worden voorzien zonder dat er verder luxe is.

Het is eigenlijk op het ogenblik met de mensen zo gesteld, dat ze om te skiën naar Zwitserland gaan waar geen sneeuw ligt en dan thuiskomen in Nederland waar een heel pak ligt. Dat klinkt een beetje vreemd, als je dat zo opmerkt, maar is het eigenlijk niet waar?

De mensen gaan overal ver weg. Ze willen naar Afrika, naar India. Ze gaan naar Disneyland en weten niet eens dat er een vergelijkbaar amusementspark in Nederland bestaat, laat staan dat ze zich realiseren dat er een Disneyland is opgebouwd in West-Duitsland. De mensen willen allemaal heel ver weg gaan. Ze willen grote bestedingen doen. Ze willen steeds snellere en betere auto's hebben waarmee ze steeds minder hard kunnen rijden en steeds minder aan een auto hebben, terwijl die steeds meer kost. Op die manier kom je nergens.

In de economie zal moeten gelden dat men begint een beperking toe te passen op elk terrein. Dat wil zeggen: een beperking van productie-uitbreiding en van productie-intensificering. Dat men daartegenover stelt een matiging van loon, een beperking van werktijd en gelijktijdig een consumptiepatroon dat niet zozeer aan luxe, maar aan eerste levensbehoeften is gewijd. Maar wie dat vertelt, kan het nooit verkopen.

Er zijn voldoende leiders die alle kleinere leiders onder de voet lopen met de eisen die ze hebben voor degenen waarvan ze aannemen dat ze hen zullen volgen. En dan blijkt, dat het/zo gemakkelijk gaat. Een typisch voorbeeld hiervan kunt u in uw eigen land zien: de staking van de binnenschippers. Die is op het ogenblik al uiteengevallen in de fatsoenlijken en de knokploegen. Nu is het zo, dat de fatsoenlijken de knokploegen niet kunnen erkennen, maar dat de knokploegen het niet nemen, als de pogingen niet door de fatsoenlijken worden erkend. Dus binnenkort gaan ze onderling knokken. In Knokke

is een casino en dan is het maar een gok wie daar met de winst gaat strijken. De meesten verliezen. Als je het zo bekijkt, dan zit het met de economie niet erg mooi.

Er zijn ook nog andere moeilijkheden. De winter in Rusland heeft in bepaalde streken zo hard toegeslagen dat daardoor een vertraging van de voedselproductie in de lente zeer zeker te verwachten is. Dat staat nu al vast. Maar helaas heeft men wel een behoorlijke productie nodig, anders is er een tekort aan eten. Dientengevolge moet er nu reeds methoden worden uitgevonden waarmee men toch in korte tijd meer voedsel zou kunnen verkrijgen. Dat kun je natuurlijk het best doen door het ergens weg te halen waar ze het wel hebben; in een satellietstaat b.v. die niet zo hard is getroffen. Maar die neemt dat ook weer niet. Die mensen denken dan: wij vreten ons liever in één keer zat en dan lijden we samen met jullie honger dan dat wij honger lijden, terwijl jullie je zat eten: U vindt dit misschien een eigenaardige manier van betogen. Maar het is zo, dat er reeds nu schade is aangericht in bepaalde gebieden ten aanzien van de landbouw.

Het gaat een heel goed wijnjaar worden, maar er zal ontzettend weinig wijn zijn, want er zijn heel wat wijnbouwgebieden getroffen. Nu is dat gezien de economische opzet in Frankrijk op het ogenblik ideaal. Want daar heeft men nu zo weinig wijn dat men toestemming kan krijgen om met goedkopere wijn (uit Tunesië b.v.) de zaak aan te lengen om het dan toch als een duur merk te verkopen. Dat ziet men dan gelijktijdig als hulp aan onderontwikkelde gebieden; vooral de onderontwikkelde wijnsmaak van de noorderling.

Er is een tijd geweest dat Bordeaux een geweldige reputatie had. Toen bleek op een gegeven ogenblik, dat men alleen maar "eau" kon zeggen; Bordeaux was het niet meer. Het resultaat was dat de verkoop van de Bordeaux aanmerkelijk is teruggelopen. Dat had weer tot gevolg dat de wijnboeren dus meer steun van het gouvernement moesten gaan vragen om goed te maken wat de verkopers door hun vervalsingen hadden bedorven. Als je dat allemaal zo bekijkt, dan zeg je: Op het ogenblik is een débâcle voor zeer vele zaken heel dichtbij.

Men is ook onlogisch. Ik neem Nederland als voorbeeld. In Nederland is het op het ogenblik zo, dat gezien de manier waarop het spoorwegnet wordt geëxploiteerd de gemiddelde kosten ongeveer 100 % hoger liggen dan de gemiddelde inkomsten. Dit geldt zeker voor het reizigersvervoer en in mindere mate voor vrachtvervoer. Nu zou daar natuurlijk wel een oplossing voor te vinden zijn. In de eerste plaats: doe afstand van heel veel luxe. Vernieuwing is goed, maar het kan wel eens te kostbaar worden. In de tweede plaats: beperk de betaling van de niet direct aan het vervoersbedrijf verbonden kosten en probeer 100 % van die kosten op rekening van de staat te brengen. Sla elke Nederlandse burger eenvoudig aan voor een vervoerspas. Dan zal blijken, dat gezien deze heffing de staat gemakkelijk het gehele spoorwegvervoer inclusief het vrachtvervoer kan financieren, dat er geen tekorten meer optreden en dat gelijktijdig het treinverkeer in een grotere en betere frequentie kan verlopen dan op het ogenblik het geval is. Maar ja, dan moet je iets voor niets geven en dat kan niet.

Zo blijkt het in Egypte ook heel goed mogelijk te zijn om de daar heersende armoede op te heffen, mits men zou uitgaan van een gemiddelde verbruiksvergunning per hoofd, die voor alle klassen gelijk is en gelijktijdig van kracht wordt. Als men dat namelijk zou doen, dan zou dit land beschikken over genoeg voorraden om iedereen voldoende te voeden, voldoende te kleden en voldoende te huisvesten. Zeker, er zal wat luxe verloren gaan, maar dat is ook alles. Als je kijkt naar de manier waarop het nu wordt aangepakt (met omkoperij, met allerlei ophitserij), dan kom je tot de conclusie dat die gehele economisch-sociale opzet eigenlijk een volkomen débâcle is.

Maar we zijn er nog niet. Ik verwacht in het komende jaar een zevental schandalen waarbij hoge regeringspersonen betrokken zijn. Nu is de grote

moeilijkheid van deze heren helemaal niet dat die schandalen er zijn. Per slot van rekening, iedereen heeft wel een of ander geraamte in een kast staan, nietwaar. Maar het feit is, dat ze net doen alsof dat er niet is. Heel veel heren die zich als bijna heilig voordoen, zoals St. Andries I, blijken niet alleen een flatje te hebben, maar ook uitgebreide gebruiksmogelijkheden daarvoor welke niet onder de gezinsplanning vallen.

Een dergelijk schandaaltje kan wel eens erg lastig worden. Dan zijn er ook nog heren die in het verleden allerlei dingen hebben gedaan die niet mogen. Er zijn ook heren die dank zij de medewerking van hun collega's bepaalde zaken hebben kunnen verdoezelen, die eigenlijk al openbaar hadden moeten zijn. Nu wil ik het helemaal niet hebben over Menten. Menten is een zaak van centen. Maar toch, als je ziet wat er allemaal aan de hand is, dan kijk je alleen in Nederland je ogen al uit. Dan zal menig goede en rechtgeaarde Nederlander uitroepen: O, hoe is het mogelijk, deze onzedelijkheid, deze verkwisting, deze omkoopbaarheid in ons toch zo fatsoenlijk land!

Hetzelfde speelt zich ook af in West-Duitsland. In dit land komen ook een aantal heren op een gegeven ogenblik aardig voor het blok te zitten. Zelfs sommige anti-nazi's die met hun SS-verleden zeer in hun maag zitten.

Dan hebben we ook nog de situatie in Italië. Italië waar een groot aantal schandalen van de opperten waarbij regeringspersonen betrokken zijn openbaar gaan worden en waar dan natuurlijk de strijd tussen de communisten en de kerk weer een ander karakter gaat krijgen; iets waar de Paus ongetwijfeld wel raad mee weet. Maar ja, als de Paus geen raad meer weet, dan is de geest weg.

Engeland heeft ook nog een paar heel leuke schandalen te verwachten, waaronder één waarbij het koninklijk gezin is betrokken.

In Nederland is het trouwens ook niet brandschoon.

In de U.S.A. komen een paar heerlijke zaakjes aan het licht, o.a. het bureau dat nog steeds de Indianenzorg beheert komt in een vreemd daglicht te staan. Daarnaast blijkt, dat er in bepaalde gebieden, zoals de steden New York, Chicago, Denver, San Francisco, Oklahoma City, de meest wonderlijke manipulaties met gemeenschapsgelden zijn uitgehaald.

O, het zal wel zo'n vaart niet lopen, denkt u dan. Maar het betekent wel, dat de betrouwbaarheid van de autoriteiten wordt aangetast. Men heeft eens gezegd: De vrouw van de stadhouder moet boven alle verdenking staan (Potifars vrouw). De vrouw misschien nog wel, maar de stadhouder zelf staat in een vreemd daglicht. Dat is in vele landen een reden om het geloof aan het gezag op te zeggen. Maar wat blijft er dan over? Terreur. Terreur over en weer.

U kunt het nu zien bij de Sjah waar de Perzen elkaar uitpersen en men hoopt de Sjah af te persen om daardoor voor Perzië toch weer een mogelijkheid te scheppen om de druk wat te verminderen. Maar dat gaat ook niet zo gemakkelijk, omdat er twee partijen tegelijk aan het werk zijn. En wat gebeurt er dadelijk, als de ayatullahs hun zin hebben gekregen? Heel eenvoudig: Er blijken dan plotseling schandalen te zijn waarbij o.a. de voorman van de "komijne kaas" Khomeini betrokken is. Deze heeft namelijk nogal vreemde manipulaties uitgehaald. Deze manipulaties werpen bovendien een zeer eigenaardig licht op de situatie waarin bepaalde Franse regeringspersonen zichzelf hebben geplaatst. Ik noem nu maar een paar feiten, er zijn er nog veel meer.

Maar als de mensen niet meer kunnen geloven in hun voorgangers, de predikers van hun geloof, de staatslieden die alle verantwoordelijkheid voor hen moeten dragen wat blijft er dan nog over? Niet veel. Dan moet er naar een nieuwe weg worden gezocht. Die nieuwe weg zal ongetwijfeld met een hele hoop hobbels bezaaid zijn, want het is duidelijk dat de machthebbers niet bereid zijn om zonder meer hun macht aan de kapstok te hangen. Zij zullen hun macht willen behouden langs slinkse wegen of op welke andere manier dan ook. Maar het volk wil hen niet meer en kan hen niet meer

aanvaarden. Dan krijg je toch een volkomen débâcle. Iran is maar een voorbeeld van wat zich in vele landen en gebieden zal gaan afspelen in de komende jaren.

Als ik dit nu zo zeg, dan zal er voor u toch wel een beeld gaan rijzen van een wereld in verwarring. En daar zitten we nu precies in. Het débâcle is helemaal niet het débâcle van de mensheid, maar van de illusies die de mensheid heeft opgebouwd.

Er zijn nog heel veel mensen die geloven dat een bankier een rechtschapen en eerlijk mens is, maar dat kan wel eens verkeren.

Er zijn heel veel mensen die nog steeds geloven dat wat in de bijbel staat altijd van toepassing is. Dat blijkt echter niet waar te zijn.

Het is het débâcle van een maatschappij, van een maatschappelijke visie, van een geloof in eigen mogelijkheden waardoor men aan de werkelijkheid is voorbij gegaan. Dat is het grote débâcle. Dan moeten we kijken, of er ondanks alles niet een paar optimistische punten te vinden zijn.

In Afrika krijg je dit jaar natuurlijk weer voortdurend oorlogen. En als er geen oorlogen zijn, dan is er wel een binnenlandse strijd waarbij de ene stam de andere om hals brengt. Ze doen daar ontzettend veel om beperking van de wereldbevolking in de hand te werken. Maar wat blijkt nu?

Men heeft daar een aantal westerse ideeën overgebracht met het gevolg, dat de mensen daar iets verwachten. Wat zij verwachten is echter niet datgene wat voor hen mogelijk is. Zij zouden moeten grijpen naar hun eigen benadering, hun eigen middelen. Zij zouden moeten proberen met zeer eenvoudige middelen iets op te bouwen wat nog net aanvaardbaar is voor het westen, maar wat in overeenstemming is met hun traditie, hun eigenleven. Die mogelijkheid is er en zal bij gebrek aan beter ongetwijfeld meer en meer worden benut.

Het is erg aardig om allerlei beestjes uit hout te snijden; seriewerk voor de westerse markt. Maar als ze in het westen geen geld meer hebben, dan kopen ze geen beestjes; die hebben ze dan zelf. Dus je zult iets nuttigs moeten maken. Dat geldt ook voor zoveel andere dingen.

Als je kijkt naar de gehele ontwikkeling zoals die zich op het ogenblik afspeelt in India, dan zie je dat daar een débâcle onvermijdelijk is. Wat gebeurt daar?

Wij krijgen de trek naar de grote steden plus de hongerproblemen die daaruit voortkomen.

We krijgen te maken met een verkeerde benadering van de dorpsgemeenschappen waardoor niet een optimaal product kan worden verkregen. Men heeft daar veel voedsel nodig, meer dan er in feite is. Men gaat uit van een marktstructuur die niet in overeenstemming is met de middelen en de mogelijkheden van het volk. Als men daar nu terugkeert in de richting van de kleine comungemeenschappen (dat is hier en daar gebeurd), dan blijkt dat zo'n kleine gemeenschap voor zichzelf een betere watervoorziening kan verzorgen, dat men door gezamenlijk de velden te bebouwen veel meer resultaten krijgt, een veel betere opbrengst en ook groter rendement dan als ieder alleen voor zijn eigen lapje grond zorgt.

Men ziet dat kleine industrieën kunnen worden opgebouwd waarbij de vrije tijd goed wordt besteed. Die kleine gemeenschappen halen het wel. Maar zij hebben dan ook geen mogelijkheid meer om zich te voorzien van een uitgebreide hoeveelheid priesters, saddoes en hoe al die heilige mannen ook mogen heten, die gehuld in as en schaamteloosheid zichzelf martelend de eeuwigheid zitten te verkondigen zonder daarbij hun consumptie van het tijdelijke te beperken. Die kun je dan gewoon niet meer hebben.

In India zal de ontwikkeling enorm veel moeite kosten, want men heeft steeds iets willen bereiken. En degenen die wat hebben bereikt in eigen ogen, zitten daardoor in een westerse traditie. Ze zijn klerk geworden of misschien militair. Ze zitten in de handel, maar ze zijn niet meer de mensen die met eenvoudige middelen het meest willen bereiken. Als u dat goed in de

gaten houdt, dan wordt u duidelijk wat het probleem is. Het debâcle ligt niet in de mensheid. Het ligt in het systeem waardoor de mens waarden hanteert die niet van toepassing zijn op zijn werkelijke mogelijkheden en omstandigheden.

Het zou zeker goed zijn om hieraan een kleine toekomstvisie te verbinden.

Wij moeten er rekening mee houden dat de eerstkomende 10 tot 15 maanden (dat verschilt per gebied) de ontwikkelingen aanmerkelijk sneller zullen verlopen dan men verwacht. Er zijn sterke fluctuaties te verwachten b.v. in economisch opzicht, opleving in de wereldhandel, die weer in elkaar zal stortten. Wij zullen dat zien in omzet, in productie en wat dies meer zij. Het is duidelijk, dat de conflicten die dan ontstaan voortkomen uit een verwachting dat een zich aankondigende goede tendens zal doorzetten. Dat betekent, dat in Nederland arbeidsconflicten mogelijk zijn waaraan men zeker niet zou zijn begonnen, indien men de ineenstorting van de wereldmarkt zou hebben voorzien.

Er zijn bepaalde aspecten waarmee je moeilijkheden kunt krijgen. Bijvoorbeeld: de opleving van de dollar. Die opleving heeft indirect op de gehele geldhandel invloed. Maar dat wil ook zeggen op de mogelijkheid om huizen te bouwen. De huizen moeten goedkoper worden of ze worden onverkoopt. Dat is dan in Nederland het geval.

Als ik verder kijk, dan zie ik een paar heel eigenaardige verschijnselen. Nu hebben we het niet over de vliegende schotels, die natuurlijk prompt weer worden ontmaskerd als uitelkaar vallende satellieten en dergelijke. Kortom, alles behalve dat wat het werkelijk is.

Wij zullen ook te maken krijgen met elektrische verschijnselen in de atmosfeer. Die elektrische verschijnselen kunnen op uw breedtegraad tot zeer hevige onweders aanleiding zijn en ze kunnen in de winter in enkele gevallen ook noorderlicht veroorzaken. Die lading gaat dan weer gepaard met magnetische stormen.

Magnetische stormen betekenen een ontregeling van alle op magnetisme gebaseerde apparaten en apparaturen, bovendien vaak een storing in uurwerken die veel stalen onderdelen hebben. Het is begrijpelijk dat daaruit nogal wat verwarringen kunnen voortkomen. Het zou zelfs indirect moeilijkheden kunnen veroorzaken op de oceanen waar elektrische installaties plotseling falen, waar kompassen e.d. voor enkele dagen onbruikbaar zijn en je dan maar moet zien waar je aan land komt. Dan zit men weer op het peil van Columbus: God zegene de greep.

Als ik die verschijnselen zie (in de eerstvolgende 10 maanden), dan denk ik: er zit nog wel het een en ander te werken in de aardkorst. Er zullen nog wel wat aardbevingen en vloedgolven komen. Dat is allemaal op zichzelf niet erg, als je erop rekent. Maar als je daar nu net niet op rekent, dan kunnen ze heel vreemde dingen tot stand brengen.

Ik denk, dat er wel wat rampjes zullen gebeuren. En als ik zie hoe men daarop zal reageren, dan wordt dat een debâcle. Bij die rampen is het eerste dat nodig is: menselijk hulp. Geen opengestelde gironummers, geen verklaringen van staatslieden, geen bezoek van vooraanstaande personen aan rampgebieden. Wat nodig is, is doodgewoon hulp. Die hulp moet dan gegeven worden niet vanuit het standpunt van: wij zullen je alles teruggeven van wat je hebt verloren, want dat is niet mogelijk. Maar vanuit het standpunt: wij stellen jullie in staat zo snel mogelijk het rampgebied te verlaten en geven jullie de eerste levensbehoeften waardoor jullie jezelf voorlopig kunt handhaven. Op die manier zou het moeten gaan.

Als ik dan nog even naar de aandelen markt kijk: Dow Jones draait op een gegeven ogenblik dol. Het is net of de koersen de hik hebben: hup omhoog, hup omlaag. Wat voor speculanten misschien heel aardig is, als ze er feeling voor hebben, maar wat wel betekent dat de hele geldmarkt wordt ontregeld. Degenen die aandelen hebben zullen er waarschijnlijk wel een paar

stropjes aan hebben. In de praktijk komt het er wel op neer dat de gelden, die normaal voor aankoop van luxe goederen zouden worden gebruikt, nu verdwenen zijn. Het is één geluk, dat er maar heel weinig mensen zijn die aandelen op marge hebben.

Dat wil zeggen, dat men een lening sluit waarmee men een nog niet betaald aandelenpakket als onderpand geeft. Men geniet dus wel de rente van de aandelen, maar in feite werkt men met het geld van een geldgever, een bank b.v. Als de rente, die de aandelen opleveren hoger is dan de rente die men moet betalen aan de bank, dan is men goed af. Maar als de waarde van die aandelen daalt, dan blijkt dat de lening is overtrokken; er is geen voldoende onderpand meer. En dit betekent niet meer zoals vroeger dat dan de lening wordt opgezegd en de aandelen worden verkocht. Nu moet men meer gaan betalen. Dat betekent, dat heel veel mensen, die in de luxehandel zitten in grote moeilijkheden zullen geraken. In Nederland zullen er b.v. minder lederen bankstellen worden verkocht dan in de afgelopen jaren. Wat ik hiermee probeer duidelijk te maken is dit:

Wij moeten er rekening mee houden dat juist in de z.g. luxehandel grote slagen zullen vallen. Dat betekent b.v. dat de kleine industrie in Nederland op een gegeven ogenblik op het dak kan gaan zitten, omdat b.v. costuums die nog hier gemaakt kunnen worden te duur zijn voor degenen die ze zouden moeten dragen.

De hele wereld moet een nieuwe aanpassing zoeken. Men moet een nieuwe benadering zoeken van het leven. En die benadering van het leven is zeker niet gelegen in een vasthouden aan hetgeen je hebt en zien dat je wat meer te pakken krijgt, want dat kan niet meer. Het betekent, dat je je eigen weg moet leren gaan, dat je zelf zult moeten werken voor hetgeen je nodig hebt, dat je zelf zult moeten doen wat noodzakelijk is en dat je alle ideeën van uitbreiding (economisch, gezins of anderszins) voorlopig maar in de koelkast moet zetten.

Hiermee ben ik dan aan het einde gekomen van deze beschouwing over het débacle. Het débacle van de mensheid, die in haar besef niet heeft kunnen meegroeien met de werkelijke mogelijkheden en de middelen waarover ze beschikt, die daardoor de middelen waarover ze beschikt voortdurend misbruikt, haar mogelijkheden overschat en situaties schept die zij niet meer aankan. En als u dat te pessimistisch is, denk dan maar zo: Een mens komt er door, maar een hele hoop pretenties zullen moeten sneuvelen.

-:-

A A N P A S S I N G .

Aanpassing is eenvoudig: begrijpen wat er is en je zo gedragen dat je zo dicht mogelijk bij het mogelijke leeft zonder gelijktijdig alles wat je graag zouwt hebben overboord te gooien.

Als je dus ziet dat je niet alles kunt doen, moet je er een mouw aan passen door je zodanig aan te passen dat je net datgene doet wat bijna niet mogelijk is, maar toch nog net haalbaar. Het is politiek gezegd: het voortdurend werken met het uiterst haalbare zonder ooit illusies te koesteren omtrent verdere mogelijkheden.

Je aanpassen betekent: in jezelf leven met jezelf, vanuit jezelf de wereld zien zonder pretenties, zonder verwachtingen, zonder beroep op anderen en op deze wijze steeds bewuster en met eigen middelen meer bereiken.

Ook geestelijk betekent aanpassing niets anders dan: het overboord gooien van al datgene wat in feite geen zekerheid is. Ik vind het b.v. krankzinnig dat men zegt: Getuigen in de zaak Menten kletsen over onbewezen dingen, terwijl ze de pastoor en de dominee rustig hun gang laten gaan. Die zou men dan juridisch op dezelfde wijze moeten aanpakken.

Ik geloof, dat de mens geestelijk steeds meer moet terugkeren tot datgene wat hij in zichzelf beleeft en wat hij uit zichzelf kan voortbrengen en dat hij zijn gedrag, zoveel mogelijk aanpassend aan de verwachtingen die buiten hem bestaan, toch in de eerste plaats moet baseren op de innerlijke krachten en de middelen waarover hij beschikt. Op deze manier zal hij het optimale kunnen bereiken dat voor hem in dit leven mogelijk is.

Wie in deze aanpassing rekening houdt en met de materiële en met de geestelijke mogelijkheden die hem werkelijk ter beschikking staan, die zal bereiken wat mogelijk is. Hij zal niet teleurgesteld zijn in zijn leven en hij zal na zijn leven geestelijk op een lichtende weg verder kunnen gaan.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

FEBRUARI 1979.

24e jaargang.
Nummer 5.

MENSELIJKE KRACHTEN

Engelen, duivelen en nog zo wat
De betekenis van literatuur
Het wonder

CI blz. 51
CI " 58
CI " 62

WERELDGEBEUREN

Het witte licht en fanatisme
Sociale magie en de reactionairen

CII " 49
CII " 56

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK V.

ENGELLEN, DUIVELLEN EN NOG ZO WAT.

Als wij bepaalde overleveringen nagaan, dan treffen wij o.a. mooie zinssneden aan zoals dat "de zonen des hemels ingingen tot de dochteren der mensen." Eénrichtingsverkeer kennelijk. Realiseren wij ons wat er wordt gezegd, dan staan wij toch wel wat vreemd te kijken. Hier wordt een direct contact verondersteld tussen de zonen des hemels, wat ze dan ook mogen zijn, en de mensen. Als dat nu alleen in bijbelse kringen zou worden verteld, zou men zeggen: Dat is een specifiek bijgeloof. Maar wij komen het overal tegen.

Wij horen van goden die mens worden. De verhalen uit India b.v. De verhalen van de goden die op aarde komen uit China. De manitou's, die in allerlei gedaanten met de mensen verkeren in de vele indianenverhalen. Zo kunnen we nog even doorgaan. Over de gehele wereld bestaan er overleveringen dat er ergens uit de hemel - hoe dan ook - mensen of wezens zijn gekomen die tot de genetische reserves van de mensheid hebben bijgedragen.

Als wij daarbij blijven stilstaan, dan moet daarvoor natuurlijk een verklaring worden gevonden. Want van zoiets kun je niet zeggen: Het zijn geesten die even stof zijn geworden. Het zijn wezens geweest die kennelijk stoffelijke voertuigen hadden en zich als mensen of zo goed als mensen konden gedragen.

Nu is er een heel, heel lange tijd geleden in dit zonnestelsel een planeet geëxplodeerd. Op die planeet woonden mensen die het geestelijk en ook technisch heel ver hadden gebracht. De geestelijke zijn overgegaan en de technici zijn geëxplodeerd. Daar begint eigenlijk de incarnatiegeschiedenis die erg interessant wordt, als we kijken naar de ontwikkelingen op aarde.

Er zijn kennelijk een aantal van deze wezens stoffelijk op aarde geweest en heel waarschijnlijk zijn zij de directe oorzaak voor de verhalen over engelen en goden in het allereerste begin van de menselijke geschiedenis. Daarna zijn er nog velen geïncarneerd op aarde. Ook dat is te begrijpen. De omstandigheden op aarde waren weliswaar primitief, maar de levensvorm was vergelijkbaar met hun eigen levensvorm. Degenen, die geestelijk ver waren gekomen, zullen ongetwijfeld hebben geprobeerd om op hun manier bij te dragen tot een verdere ontwikkeling van die mensheid en dus ook tot de incarnatiemogelijkheid voor al degenen die op hun eigen planeet waren mislukt. Dat is al heel lang geleden. Wij vinden er soms sporen van terug in legenden, overleveringen. Er zijn zelfs sprookjes waarin wij soortgelijke zaken nog tegen komen.

Als ik die incarnatiemogelijkheden echter nader ga beschouwen, dan rijst in mij nog een andere vraag. Een geest kan incarneren, ook een zeer bewuste geest kan dat. Juist nu wij weten dat deze entiteiten op aarde zijn geïncarneerd en dat anderen als beschermgeesten op aarde zijn gaan optreden, wordt

het ook mogelijk dat sommige van hen met hun bereikte geestelijke inzichten, hun invloed en mogelijk ook hun technische kennis zijn afgedaald op aarde, een stoffelijke vorm hebben aangenomen en zijn geïncarneerd. Dat zou misschien een verklaring zijn voor de overlevering dat zoveel vorstengeslachten van goden afstammen of ergens zelfs goden zijn. Ik heb getracht om in dit verband de zaak eens na te gaan. Ik kom dan tot een wonderlijke conclusie:

Zowel de z.g. engelen als de duivelen waarvan wij op aarde zoveel horen zijn wezens, die op aarde geïncarneerd hebben geleefd. Ze zijn niet alleen maar onlichamelijke geesten die ergens in een verre ruimte zwerven. Ze zijn wel degelijk persoonlijkheden, die vanuit de geest op aarde stoffelijke lichamen hebben gekozen. Wat meer is, elk van hen heeft een bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van de wereld. Elk van hen heeft daardoor bepaalde vormen van bewustwording in omloop gebracht.

Wij kunnen hier denken aan die legendarische koning van Egypte, de priesterkoning Esir, die o.m. aansprakelijk wordt gesteld voor de grote graanculturen welke in die tijd in Egypte zijn ontstaan. Van deze Esir (later Osiris) wordt verteld dat hij twee raadslieden had. De een dacht technisch, de ander dacht agrarisch om het in moderne termen te zeggen. Door dit verschil is er eigenlijk een aantal moeilijkheden ontstaan. Het lijkt wel, of de technici (eveneens in een incarnatievorm) soms hebben geprobeerd een deel van hun bereikingen aan de mensheid over te dragen. Als dit denkbaar is, dan is het ook aan te nemen dat er onder de mensheid incarnatiecycli zijn die in het bijzonder georiënteerd zijn op één van beide groepen, dus met beschermgeesten, met incarnaties op aarde. En wie zegt ons dat in deze tijd ook niet geesten, die al op die andere planeet hebben geleefd weer op aarde zijn geïncarneerd?

Ik hoop, dat ik tot zover een aannemelijk verhaal heb verteld. Ik ben mij ervan bewust dat zeer veel hiervan door deskundigen zal worden betwijfeld. Waar het mij echter om gaat, is de achtergrond te vinden van bepaalde bewustwordingsrichtingen en ook van de namen die daar vaak in worden gebruikt.

Denk b.v. aan de mensen die, behorend tot een esoterisch-geestelijk systeem, zich de zonen van de Weduwe noemen. Of in andere groeperingen: de zonen en de dochteren van de Weduwe. Nu vraagt u zich af: Wie is die Weduwe? Als we dat gaan napluizen, komen wij terecht bij de Lilith-verhalen.

Zoals u weet, zou het dierlijke wezen Lilith de eerste vrouw van Adam zijn geweest. Eva zou de eerste menselijk vrouw zijn geweest. Daar is nog van alles omheen gevlochten. Nu ben ik ervan overtuigd dat deze legende, net zo goed als de Adam en Eva-legende inderdaad niet meer is dan een gelijkenis. Maar als wij aannemen dat er op aarde twee verschillende takken van leidende incarnaties zijn, dan krijgt die gelijkenis toch wel een zeer bijzondere betekenis.

De Eva-incarnatie zouden we dan kunnen zien als de toch wat technische incarnaties met de nadruk op stoffelijke ontwikkeling. Daarentegen zouden wij de z.g. dierlijke Lilith-incarnaties eerder als een introverte reeks incarnaties kunnen zien waarbij de innerlijke factoren de voornaamste rol spelen. Het zou ook verklaren waarom in een tijd als deze er een aantal mensen zijn die eigenlijk met deze technisch-materialistische beschaving geen raad weten. Hun zoeken naar de innerlijk-geestelijke betekenis, hun poging om zich opnieuw te ontplooien maakt hen a.h.w. tot de kinderen van de Weduwe, van die andere kant.

Ik heb dit willen ontwikkelen om duidelijk te maken dat niet alle mensen tot eenzelfde bewustwordingscyclus behoren, en dat er - gezien de voorgeschiedenis - dus mensen zullen zijn, die a.h.w. veroordeeld zijn tot technisch-materialistisch denken, terwijl er anderen zullen zijn die eigenlijk moeten kiezen tussen een bijna dierlijk bestaan of een in zichzelf keren en innerlijk een grote geestelijke hoogte bereiken.

De zeven stralen, die van invloed zijn voor elke incarnatiegang (zij bepalen immers tot welke Heren, dus tot welke leerschool u in uw incarnaties

behoort) hebben hierop geen invloed. Je zoudt kunnen zeggen dat ze, ofschoon de aanduiding niet juist is, in hun straal een positieve en een negatieve ontwikkeling hebben. En dan is positief of negatief natuurlijk een beoordeling die afhankelijk is van de richting waartoe je zelf behoort, dat is duidelijk. Want kosmisch gezien is het niet positief of negatief, maar zijn beide krachten complementair; ze vullen elkaar aan.

Als u nu behoort tot degenen die in zichzelf zoeken, dan zal het opvallen dat al deze incarnatiereeksen ook een bijna primitieve stoffelijke vrijheid nastreven. Zij zullen geneigd zijn zich te verzetten tegen b.v. al te hechte banden. Ze proberen zichzelf waar te maken zowel stoffelijk als anderszins door gewoon zichzelf te zijn. Zij proberen steeds weer te ontkomen aan de hun opgelegde regels en wetten. Onder deze mensen zullen wij veel magiërs en leermeesters vinden, maar ook gewone mensen.

Als we dan de technische kant bekijken, dan zien wij dat hier de methoediek van het leven veel belangrijker is dan het "ik". Het is een poging om direct aan wetten te gehoorzamen. En als ze er niet zijn, dan schep je ze. Het is een zoeken naar regels waardoor je de wereld kunt beheersen, maar waarbij je jezelf ook aan die regels onderwerpt. Het is duidelijk, dat je beide groepen ook als de vrije en innerlijke en als de gebonden en uiterlijke kunt aanspreken.

Nu zullen heel veel mensen willen zeggen dat degenen, die zich aan de regels houden, de engelen zijn. Ik ben geneigd dat te ontkennen. Ik zie daar meer de duiveltjes in.

Een engel is een kracht, die uit het goddelijk Licht volgens zijn geaardheid het Goddelijke waarmaakt.

Een duivel is juist iemand, die het innerlijk alleen gebruikt om het uiterlijk vorm te geven, waarvoor hij het innerlijk misschien imiteert, maar zeker altijd weer zichzelf gebonden acht aan zijn eigen creatie. Dan wordt het voor mij ook heel duidelijk waarom de mensen zo in moeilijkheden komen over engelen en duivelen.

In de tijd dat het christendom nog in het beginstadium was, gingen de mensen de bossen in en eerden daar de nimfen en de saters. Nu zijn nimfen en saters langzaam maar zeker demonen geworden en voorbeelden van duivels ingrijpen. De engelen die Israel verdedigen kunnen we misschien beschouwen als engelen. Maar ze werken dan wel volgens vaste regels. Hun poging tot ingrijpen gaat voortdurend gepaard met technische gegevens, b.v. het opstellen van schilden, zodat ze de zón weerkaatsen. Iets wat Salomo een paar keer heeft uitgehaald om de vijand te verblinden. Al die dingen doen mij vermoeden dat veel van die z.g. engelen eigenlijk duivels zouden moeten heten en omgekeerd.

Dat is erg verwarrend. Daarom heb ik ook mijn onderwerp engeltjes, duiveltjes enz. willen noemen. Want u kunt een engel of een duivel zijn. Wie van ons kan zeggen tot welke ontwikkelingsgang u behoort. Dat is moeilijk te zeggen. En als je teruggaat in het verleden en je probeert je ontwikkelingen na te gaan, dan zul je vaak dingen ontmoeten waarvan je zegt: Dat schijnt toch wel erg veel in mij te zijn voorgekomen. En misschien dat je op grond daarvan toch wel kunt zeggen tot welke richting je behoort. Ik zal daarvan ter verduidelijking enige voorbeelden geven.

Iemand gaat terug in zijn verleden en heeft daarin o.m. de volgende incarnaties: zeekapitein, priesteres, prediker, zwerver, niet gebonden dame in de tijd der grote hoven. Iemand, die al deze incarnaties heeft gehad, die heeft in zijn banier "vrijheid" geschreven. Zo iemand kan ook roofridder zijn geweest. Dat wil dus niet zeggen, dat alles wat is gedaan goed is, maar het wil zeggen dat in elke incarnatie dit zoeken naar de grote vrijheid, het leven vanuit jezelf, de hoofdrol heeft gespeeld. Zo iemand behoort dus tot de esoterische gerichtheid.

Dan moeten wij daarnaast een ander nemen. Deze persoon is geweest: hogepriester, ambtenaar, hij heeft in de handel gezeten, hij is een hoogge-

plaatst maar toch ondergeschikt militair geweest, hij is hoveling of hofdame geweest en in de laatste incarnatie geïndigd als koopman of pastoor. In al deze gevallen hebben wij te maken met iemand, die zoekt naar een geborgenheid, naar regels waaraan hij gebonden is. Die regels zijn voor hem het belangrijkste. Hij zoekt met die regels naar een maximale stoffelijke ontwikkeling. Deze mens behoort dan tot de extroverte richting of - wat men ook kan zeggen - tot de demonische richting.

Belangrijk is natuurlijk ook tot wat voor straal u behoort. Stel, dat u behoort tot de z.g. blauwe straal. Dan wil dat zeggen, dat uw ontwikkeling er een is waarin techniek en wijsheid een rol spelen. Dan kunnen wij te maken hebben met de technicus-filosoof, die zijn denkbeelden wel een technische structuur probeert te geven, maar die in de eerste plaats zoekt naar het onbekende (de introverte zijde).

Dan hebben wij aan de andere kant (de extroverte zijde) iemand, die uitgaande van de bestaande kennis, zoekt daaruit zoveel mogelijk machtsmiddelen te ontwikkelen. Dus de man, die à la Einstein zoekt naar het onbekende moeten wij dan rangschikken onder de engelen en de man, die een atoombom maakt omdat de wetenschap hem daartoe nu eenmaal in staat stelt, moeten we tot de duivelen rekenen. Zo precies verdeeld zal het in de mens zelf natuurlijk niet zijn. Ik denk aan een mens als Oppenheimer, die op een gegeven ogenblik zegt: Wij hebben het wel gedaan, maar het is niet aanvaardbaar. Vergeet niet, dat die onaanvaardbaarheid dan niet voortkomt uit hetgeen men maakt, dus dat men de verantwoordelijkheid daarvan erkent, maar dat men zegt: Voor de gevolgen kan ik geen verantwoordelijkheid aanvaarden. Dat is heel iets anders dan iemand die zegt: Ik heb de mogelijkheid om een reputatie te krijgen en misschien rijk te worden, maar ik kan dit eenvoudig niet tegenover mijzelf verantwoorden, omdat ik daarin gevaren zie die ik innerlijk nog niet kan overwinnen. Ik kan dus ook niet aannemen dat een ander dat doet.

Neem nu b.v. de rode straal. In de rode straal zijn moed, maar ook hartstochten vaak erg belangrijke ervaringswegen. Positief is iemand die zegt: Voor mij is de liefde en de vriendschap het enig belangrijke. Of ik daarvoor nu oorlog moet voeren en mijn leven daarvoor in de waagschaal stellen of dat ik mij moet opofferen, dat komt voor mij voort uit die liefde. Ik maak mijzelf waar en alles wat ik naar buiten toe doe, is eigenlijk niets anders dan de uiting van iets wat in mij bestaat. Dat is de ene kant.

Aan de andere kant is er iemand die zegt: Ik wil graag dit of dat hebben. Een vrouw b.v. zoekt naar een rijke man om mee te huwen. Een man, die zeer berekenend de dochter van zijn baas trouwt. De man, die onmiddellijk bereid is om leiding te geven bij een oorlog, maar die wel in het hoofdkwartier wil zitten waar het redelijk veilig is. Dat soort mensen. Met die indeling - ik heb maar een paar voorbeelden gegeven - krijg je langzamerhand begrip voor een spel van evenwichten dat zich afspeelt.

Op aarde zullen er in ongeveer gelijke verhoudingen entiteiten incarneren, die de z.g. positieve en de negatieve ontwikkeling hebben. Dus van de twee kanten zijn er evenveel. Nu blijkt, dat zij oude krachten zijn en gebonden aan de beschermgeesten, die behoren tot hun eigen ras. Al wat genetisch daaruit is voortgekomen, hoe vervaagd het misschien in de loop der tijden is, staat nog in meer of mindere mate in verbinding met deze beschermgeesten. Hierdoor zullen er op aarde altijd bepaalde groepen zijn die in wezen door hun onderlinge strijd (het geestelijke of het uiterlijke) het lot van de aarde en daarmee de condities voor incarnaties van anderen, die daar niet bij betrokken zijn, mede bepalen.

Als u nu incarneert, is het mogelijk dat u behoort tot de ene of tot de andere kant. Maar erg waarschijnlijk is dat niet, denk ik. Als wij die twee bijzondere richtingen van incarnaties bezien, dan zullen ze tezamen ongeveer 3/10 % uitmaken van de wereldbevolking. Dat is nog heel wat, maar het is in verhouding zo weinig dat we kunnen zeggen: U bent waarschijnlijk iemand die behoort tot de aardcyclus en met de incarnatiereeks op deze wereld is begonnen.

Dan vraag je je af: Hoe oriënteer je je? Het blijkt dan, dat je als mens, dus als aardwezen, eigenlijk door beide richtingen wordt aangetrokken. Je voelt je zowel aangetrokken tot de esoterische geneigdheid als tot de exoterische. Tussen beide is het heel erg moeilijk te kiezen. Aan de ene kant zul je als mens de ontwikkelingen van de aarde erg moeilijk vinden, maar toch daaraan deel willen hebben en ook je portie ervan willen krijgen. Aan de andere kant wil je ook die innerlijke vrijheid beleven en daardoor de ongebondenheid vinden die voortkomt uit het ware besef van de werkelijkheid.

Dan kan een normaal mens een soort gespletenheid ervaren. Als u dat niet begrijpt, zegt u: Ik wil altijd het goede en ik doe altijd het kwade. Maar is dat wel zo? In deze incarnatie heeft u een eigen bewustwordingscyclus. U bent bezig door te dringen tot een hoger besef van het licht, u vrij te maken van de noodzaak om in de materie te leven. Wat u nu wilt, is vaak datgene wat innerlijk belangrijk is. Het is het esoterische gedeelte van uw belangstelling. Maar u wordt mede gedomineerd door de wereld waartoe u behoort.

Het exoterische bepaalt de mogelijkheid tot verwerkelijking van het esoterische; en dat gaat heel erg ver. Want zolang uw innerlijk wezen niet zodanig bewust is van zichzelf, van zijn eigen krachten en mogelijkheden dat het daardoor naar buiten toe de feiten kan beïnvloeden, is het slachtoffer van de feiten buiten het "ik". En als die strijdigheid in u bestaat, dan is het dus niet waar dat u het goede wilt en het kwade doet. Het is zo, dat u niet de innerlijke kracht heeft om het ideale, dat u innerlijk erkent, waar te maken en daardoor machteloos bent t.a.v. de invloeden die u van buiten af manipuleren. U bent het slachtoffer van de regels omdat u de innerlijke vrijheid en kracht nog niet heeft gevonden.

Dan moeten wij daar natuurlijk uitvluchten voor vinden. Ik wil het goede en ik doe het kwade, dus de duivel zit achter mij aan. Ik denk dat menige duivel, als hij zo naar de aarde kijkt, denkt: Ik ga maar in mijn leunstoel zitten, want ze doen het zelf wel. Ongetwijfeld zal ook menige engel denken: Ach mensen, wat doen die uiterlijkheden ertoe, als het innerlijk nu maar het licht vindt en je de bereidheid hebt om met dat licht te werken. En daar ligt nu net het criterium.

Engelen en duivelen zijn er plenty vanuit ons standpunt. Elke geest die ons aan regels bindt, die ons wil vastbinden aan materie, aan materiële waarden, aan veruiterlijking is voor ons een duivel. En iedere kracht, die ons die innerlijke vrijheid wil geven, die ons door het licht onafhankelijk wil maken van alles buiten de Godheid waarin wij bestaan, is voor ons een engel. Van beide soorten zijn er als geleide- en beschermgeesten zeer velen te vinden.

Maar zijn die engelen en duivels dan wezens die ons op de een of andere manier dirigeren? Ik meen van niet. Ik denk, dat het voornamelijk aan onszelf zal liggen.

Incarnatie na incarnatie bouwen wij voor onszelf een gerichtheid op. Als u uitgaat van het heden, dan zult u ontdekken dat het innerlijk niet altijd, maar wel in bepaalde gevallen, u toch de mogelijkheid geeft de uiterlijke omstandigheden aan te passen of te veranderen. U heeft er later misschien spijt van - dat gebeurt nogal eens - maar als u heel diep in uzelf kijkt, dan zegt u: Ik had het niet anders kunnen en mogen beleven, niet anders mogen doen. Dat is een heel belangrijk punt. U heeft dus een mate van vrijheid, maar die wordt nog voortdurend belemmerd.

Wanneer u weer incarneert, zal de mate van vrijheid, die u innerlijk heeft gevonden, gepaard gaan met zelfkennis en al die mooie dingen meer, groter worden. Dit is uw streven. U streven bepaalt de waarde van het esoterisch of exoterisch element in de volgende incarnatie. De tussenliggende geestelijke beleving kan dit streven intensifiëren en dus de waarde die u nastreeft vergroten. Maar bij die incarnatie zult u weer in diezelfde

richting gebonden zijn.

Ik stel op grond van dit alles: Engelen en duivelen en vele andere soorten onbegrepen waarden zijn voortdurend in uw wezen te vinden. Het zijn contacten ontstaan door uw eigen harmonie. Maar uw harmonie is bepaald door de richting van uw incarnatie.

Het kan voor u zonder meer noodzakelijk zijn om wat ik noem stoffelijk-technisch te leven en te denken, want u heeft geen andere uitweg. Dit is uw enige mogelijkheid om u verder te ontwikkelen. Een ander kan alleen maar vanuit de esoterische weg verder gaan en voor deze is de gehele stoffelijke gang van zaken eerder een belemmering, tenzij het voert tot verrijking van zelfkennis en van het innerlijk weten. Dat is heel belangrijk, want bij elke volgende incarnatie zult u dus zuiverder het type worden waarvoor u heeft gekozen; waartoe u behoort.

Dit betekent ook, dat in de mensheid die ontwikkelingen zo ver van elkaar af komen te staan dat we op een gegeven ogenblik de oude situatie zien herontstaan. Waar aan de ene kant de kaste is die zich bezighoudt met de materie en aan de andere kant de kaste staat van de bewust wedergeborenen, van de priesters, de sjamanen, de heiligen, van degenen die met de geesten leven en werken en misschien soms in verschijning treden als een soort halfgoden.

Dit is niet erg democratisch, vind ik. In een democratie probeer je alles te nivelleren. Maar ik heb soms het gevoel dat iemand, die nivelleert, probeert ijskasten, eieren en peren bij elkaar op te tellen alsof ze gelijke eenheden zouden zijn. In de werkelijkheid ben je gebonden aan je incarnatiecyclus.

Nu zult u zeggen: Hoe weet ik nu waartoe ik behoor? Lieve mensen, als u even nadenkt, wordt u dat wel duidelijk. Wat regeert er in uw leven? Gaat het u om status, om inkomen, om erkenning? Bent u steeds bezig er een beetje beter voor te staan dan uw burens? Dan zult u zeer waarschijnlijk behoren tot de technisch-materiële ontwikkelingstak. Dat is helemaal niet erg zolang u het erkent.

Als u in uw leven steeds weer merkt dat u door allerlei innerlijke impulsen wordt beroerd, dat u afwijkt van de norm, dat u voorschriften eerder beschouwt als een soort startplaats voor het leven dan als de bepaling ervan, als u in uzelf voortdurend weer probeert krachten aan te boren, ook al weet u daarmee geen raad, dan behoort u tot de esoterische ontwikkeling. Ik meen, dat dat belangrijk genoeg is. Wij hebben al het een en ander gezegd over ontwikkelingen waartoe u kunt behoren. Dat kunt u dan vergelijken met hetgeen nu is gezegd.

Tot welke straal u behoort? Ach, er zijn zoveel methoden om daar achter te komen. Zelfs uw voorkeur voor kleuren kan daarbij een rol spelen. In de praktijk kunt u wel zeggen: Wat is het dat voor mij de meest intense, de belangrijkste beleving geeft? Waardoor voel ik mij emotioneel het meest beroerd? Als u dat weet en het is b.v. mystiek, dan behoort u tot een bepaald deel van de blauw ontwikkeling. Is dat vaak de hartstocht van het leven, het uzelf op de proef stellen, het avontuur a.h.w., dan behoort u tot de rood ontwikkeling. Bent u een gelijkmatig mens en bent u alleen gelukkig, als u rond u steeds een sfeer van gezelligheid, van licht heeft, dan behoort u waarschijnlijk tot de gele straal. Bent u iemand, die naar buiten toe een beheersing zoekt doordat hij in zich regels stelt (geloof dus) of bent u iemand, die in zich een kracht zoekt op grond van onredelijke normen en vormen maar wel probeert daarmee te werken, dan behoort u tot de groene straal. Op die manier kunt u zelf wel een beetje uitmaken waar u bij behoort. Later, wanneer u weer bevrijd bent van deze stoffelijke ankers, dan zult u dat waarschijnlijk nog intenser ervaren. Nu moet u nog dit beseffen:

Wanneer u verder komt in dit leven en wel in het kader van uw eigen gerichtheid plus de straal waartoe u behoort, dan zal elke volgende incarnatie een vermeerdering kunnen betekenen en heel waarschijnlijk in een ver-

bluffend snel tempo. Als u daarentegen in uw huidige incarnatie tekortschiet omdat u geen vrede kunt vinden met uzelf of op de een of andere manier geïsoleerd raakt van uw wereld - het ligt er maar aan hoe u bent georiënteerd - dan kunt u er zeker van zijn dat uw volgende incarnatie alleen een herhalingsoefening is. Dan doet u alleen die dingen, die u nu al heeft gedaan in de hoop dat u er dan wel meer bewust door kunt worden.

Al uw vorige incarnaties samen hebben u gevoerd tot hetgeen u nu bent. Uit al die vorige incarnaties is ook een verdere definitie gekomen van de voor u juiste richting, of u het nu naar buiten toe zoekt of naar binnen toe. Aanvaard dit. Het is dwaas te denken dat u innerlijke krachten kunt ontwikkelen door alle uiterlijkheden te onderdrukken, tenzij u iemand bent die inderdaad de esoterische richting reeds gekozen heeft als basis.

De ene mens zal het buiten zich moeten zoeken, een ander in zich. De een zal het moeten zoeken via wetten en vaststaande technieken, de ander zal het intuïtief moeten zoeken. Als u dit beseft, dan heeft u een kleine handleiding tot het juister ontwikkelen van de krachten die in u leven.

Ik beëindig dit onderwerp met een paar kleine voorbeelden om u duidelijk te maken waar het verschil ligt. Dan nemen we iets wat heel veel mensen willen: iemand genezen. Zij behoren tot de esoterische groepering. Dan ga ik mij niet afvragen hoe ik moet genezen, welke regels er zijn. Ik zal waarschijnlijk niet eens een diagnose stellen. Ik zal gewoon zeggen: Ik wil genezen. Ik laat het van binnenuit komen.

Behoor ik nu tot die andere, de exoterisch gerichte groep, dan kan ik dat niet doen. Ik heb dan voorschriften nodig, handleidingen, regeltjes. Dan moet ik een systeem hebben, een soort ritueel. Ik zal dan met dat ritueel die kracht kunnen aanboren. Zonder dat ritueel lukt het mij niet. Dit is een verschil, dat u allemaal kunt begrijpen, neem ik aan.

Vrij, esoterisch, vanuit jezelf werken. Bepalen is niet nodig. Gebonden, materieel, technisch, exoterisch betekent: ik moet van buiten mij de kennis, de regels en de methodiek hebben waardoor ik mijn innerlijke krachten kan activeren. Probeer niet dit te veranderen. Dat is doelloos en brengt u alleen maar allerlei conflicten. Probeer eerder te werken op de manier waarop voor u de meest juiste werkwijze is te bereiken. En als dat is met regels, wees dan niet bang die regels te volgen. Als het is vanuit de innerlijke vrijheid zonder nadenken, werk dan zonder dat nadenken en u zult de beste resultaten hebben. U zult daardoor tevens een scala van ervaringen en emoties opbouwen die precies passen bij uw behoefte tot verdere bewustwording.

Zo ziet u, engelen en duivelen hebben veel te maken met uw incarnatie. Maar wat een engel is voor de een, kan een duivel zijn voor een ander en omgekeerd.

Wij moeten de harmonie vinden voor onze eigen ontwikkeling. De harmonie, die is opgebouwd in vele incarnaties en vandaaruit verder leren gaan. Dat impliceert, dat wij in deze incarnatie moeten aanvaarden zo goed wij kunnen wie en wat wij zijn en werken met de middelen, die voor ons de beste en de juist geldende zijn.

x Zijn er geen mensen die de gulden middenweg bewandelen?

- Er zijn overal wel hybriden te vinden. Het bewandelen van de gulden middenweg is in feite voor de mens niet mogelijk. De gulden middenweg kunnen wij voor de wereld gebruiken maar niet voor onszelf. Wij kunnen eenvoudig het bewustzijn en de bewustwording die achter ons ligt niet ten dele uitschakelen, omdat dat beter uitkomt t.a.v. het evenwicht dat er nu in

de wereld bestaat. Daarom zijn er maar heel weinig wezens die beide kanten in zich kunnen verenigen en uit zich kunnen manifesteren zonder daardoor hun verdere bewustwording in gevaar te brengen of om het heel eenvoudig te zeggen: Je kunt kiezen voor God of voor de duivel, maar je kunt moeilijk een handeltje drijven waarbij je naar beiden exporteert en importeert, want dan ga je zelf daaraan failliet.

x U had het over de 3/10 % van de wereldbevolking die door incarnaties van een andere planeet zijn beïnvloed. Loopt de aardse stroming daaraan parallel?

- Ik heb getracht duidelijk te maken dat bij de mens deze innerlijke waarden en daarmee de scherp gedefinieerde noodzaak tot leven op een bepaalde manier niet in die sterke mate aanwezig is, maar dat er wel een verwantschap met die gerichtheid bestaat. Dat betekent dus, dat de mens minder gedreven is tot deze schijnbare eenzijdigheid dan degenen die tot de 3/10 % behoren. Aan de andere kant betekent het ook, dat u zelf behoort tot een bepaalde straal. In die straal vindt u de beste ontwikkeling langs die zijde die u via vele incarnaties waarschijnlijk langzamerhand eigen is geworden. Het verschil dus tussen degenen die van de andere planeet komen en u is in feite dat degenen, die op de planeet zitten, gefixeerd zijn in die richting en niet anders meer kunnen. Zij hebben geen uitwijk-mogelijkheid meer, terwijl u die uitwijk-mogelijkheid in zekere mate bezit. Maar als u die teveel gebruikt, dan brengt u daarmee uw bewustwording schade toe.

-:-

DE BETEKENIS VAN LITERATUUR.

Literatuur is een uiting van de mens. Daarin beschrijft hij datgene wat er in hem leeft. Een goed schrijver lijkt zich te identificeren met degene die hij beschrijft. In de loop der tijden veranderen de zaken natuurlijk.

Er is een tijd geweest dat er barden waren. Barden die rondtrokken en de verhalen vertelden voor het volk en daarnaast deftige complimenten wisten te maken aan de edelen en hooggeplaatsten. In hun tijd was het verhaal, vooral het heldenverhaal het wonder. Dan zijn daar de riddersverhalen waarin je wordt geconfronteerd met zwaardgevechten, wonderlijke transformaties, met tovenaars en helderzienden, met heksen en demonen. In die wereld wordt het duidelijk hoe de mens eigenlijk denkt en leeft.

In de mens is een behoefte om in de eerste plaats trouw te zijn aan zichzelf. In de praktijk is hij dat niet. Hij wil een held zijn. Niet zozeer om bewonderd te worden als held, maar om voor zichzelf te weten dat hij niet heeft gefaald. In die verhalen komt naar voren hoe de mens innerlijk leeft. Alle wonderen waarover wordt geschreven, hangen direct samen met zijn innerlijk geloof aan de onbekende krachten van de natuur, de invloed van de goden, de werking misschien van demonen in de wereld rond hem. Hij beschrijft a.h.w. een wereldbeeld.

Een wereldbeeld vind je eigenlijk overal terug. Lees, wat mij betreft de bijbel en kijk in de verschillende delen daarvan hoe de wereld eruit ziet. Je ontdekt mensen, die daar in wanhoop neerzitten en eigenlijk alleen nog maar geloven in een bovennatuurlijke kracht die hen kan helpen. Maar er zijn ook mensen, die door hun geloof komen tot prestaties die anders onvoorstel-

baar zijn. Wij zien mensen, die van een slinkse streek een heldendaad maken omdat het door hun eigen partij wordt gedaan en die dat wat ze anderen aandoen niet rekenen, omdat die immers "niet bij ons horen".

Je ziet de dichtertelijkheid van een Hooglied van Salomo, een van de mooiste liefdesliederen die ooit geschreven zijn. Er zijn wel nog een paar meer, maar dit is toch wel een van de bekendste.

Even later krijg je te maken met mensen die je onwillekeurig herinneren aan figuren die je in deze tijd nog steeds tegen het lijf kunt lopen.

Er zijn er bij die redeneren vanuit de rechtlijnigheid van de wet en het gezag dat zij bezitten. Er zijn er bij die als aarzelende zielen zoeken naar een compromis met de werkelijkheid en het niet kunnen vinden omdat ze zichzelf niet vertrouwen. Je vindt er degenen die doem en vernietiging prediken, terecht of ten onrechte, alsof ze daardoor zichzelf buiten de ramp willen plaatsen.

Kijk naar de verschillende verhalen van de oude Indiërs. Kijk hoe ze hun helden en hun goden creëren. Hoe ze eigenlijk hun levensstijl, hun hele levensbeschrijving daarin onderbrengen.

Kijk naar de verhalen van China. De verhalen over rovers die helden zijn en over ambtenaren die het niet zijn of omgekeerd.

De literatuur is de weerspiegeling van een beeld van de wereld, zoals de mens die in zich draagt met al zijn angsten en al zijn conflicten.

Daarom ben ik ook niet geneigd, zoals vele mensen doen, om bepaalde vormen van literatuur terzijde te schuiven. Men zegt dan: Dat is een keukenmeidenroman. Zij, het kleine werkstertje ziet hem, de directeur van een Internationaal. Zij droomt van hem. Hij ontmoet haar nog een keer en hij droomt ook van haar. Ze blijven dromen en ze krijgen elkaar bijna, maar er komt weer wat tussen. Nu kunnen we zeggen: Dat is onzin. Maar is het niet de droom van een mens, die zich hulpeloos voelt en hoopt op het wonder dat in dit geval dan liefde heet? Het wonder waardoor hij ontrukkt wordt aan zijn eigen beperkingen. Zo bekijken de meeste mensen het niet, maar toch is dat waar.

De moderne roman moet een beetje progressief zijn om niet te zeggen een beetje wonderlijk. Zo in de stijl van de pastoor en de lichtekooi. De pastoring door de straten en zag haar, de lichtekooi. O, wat was ze fraai. Gebouwd was zij als uit stainless steel en in haar zat een kleine vogel.... Ja, absurd. Maar in dat absurdisme, in die wonderlijke mengeling van filosofie, angstdromen en poging tot shockeren, eigen aan deze tijd, zit toch ook weer het hele verzet van de mens. Het is zijn innerlijk wezen.

Als je het ~~o~~ bekijkt, is het niet zo vreemd dat men aan bepaalde liederen in de oudheid een zeer grote kracht toekende. Dat er zelfs nu nog groepen zijn die in oude en lang vergeten talen allerlei aanroepingen opdreunen en met hun begrip van die aanroepingen verwachten dat het een wonder zal brengen. Want door wat er in ons leeft maken we datgene wakker wat in ons bestaat. En daar kijken de mensen overheen. Zij denken: Literatuur, kunst, dat is iets uiterlijks of hoogstens het onbegrepen zieleleven van de kunstenaar dat hij zijns ondanks aan de massa moet verkopen om te eten. De goede kunstenaars eten er dan ook heel goed van.

De werkelijkheid is, dat de literatuur van elke tijd - of u nu de victoriaanse roman neemt of u bezighoudt met Het Stenen Bruidsbed - een poging is om weer te geven hoe de mens in zijn wereld leeft. En dat wil ook zeggen welke krachten hij in zichzelf erkent en niet tot uiting kan brengen, in welke machteloosheid hij zich gevangen waant. In de literatuur stelt de mens de grenzen van zijn aanvaarding en zijn kunnen.

Ik kan begrijpen dat u dit in deze cursus een vreemd onderwerp vindt. In u bestaan echter allerlei krachten, maar ook verbindingen met de oneindigheid. Er zijn perioden dat bepaalde aspecten daarvan bijzonder naar voren komen. U heeft steeds weer tijden dat de gruwelroman bijzonder veel aandacht krijgt. Dan duiken de Dracula's weer overvloedig in series op. Overal spoken de demonen rond en overal is daar dan weer de wonderdoener met zijn zilveren kogel of zijn heilige amulet die alles weet te verslaan. Het is het symbool

van een mensheid, die zich gevangen voelt in een demonische wereld, die werkelijk meent in een soort tussenrijk beland te zijn waarin alles alleen maar vaag, vies en vuil is en het gevoel heeft dat er toch een middel moet zijn om zich te bevrijden. Dat laatste is dan een positief iets.

Het gaat niet om de oplossing die wordt gevonden. Als u die romans leest, is het o, zo kinderlijk. De een loopt met een stel staken vampiers te vernagelen. Een ander bevriest ze met heilig water, schiet ze dood met heilige olie of brandt ze met een beetje gewijde sulfur. De werkelijkheid is dat wij in onszelf de macht erkennen om dit demonische, dat wij rond ons zien, kwijt te raken. De literatuur is wat dat betreft voor het tijdsgewricht maar ook voor de mogelijkheid van de mens daarin vaak ken-
tekenend.

U zoudt het niet vermoeden, als u al die doktoren ziet die allemaal wonderlijke belevenissen hebben, al die mooie verpleegsters die dan toch de miljonair trouwen, dan heeft u het idee: daar is toch niets innerlijks bij. Maar het zijn de sprookjes van deze tijd. Het zijn de sagen en legenden die uit het menselijk bewustzijn worden geconstrueerd en die tevens gebaseerd zijn op het verlangen, de angst en de innerlijke waarden van de mens. En dan is alle literatuur ergens hoopgevend. Want altijd weer zit er achter het duister het licht.

O zeker, dan mag je de mensen shockeren door van je God een ezeltje te maken, zoals een bekend bekeerd schrijver in Nederland heeft gedaan, maar aan de andere kant zeg je ook: Ik heb het gevoel dat ik tot God kan ingaan. Ik heb een verbondenheid met die kracht. En dat wordt over het hoofd gezien.

Je kunt lachen om mensen, die met veel drieletterwoorden proberen de goegemeente te shockeren, maar als je daar achter kijkt, dan is het de droom van een avontuur. Een "ik" dat wil uitreiken naar een nieuwe werkelijkheid. En als je dat erin kunt lezen, dan wordt duidelijk dat de literatuur heel vaak een aanwijzing is voor de begrenzing die je in jezelf erkent.

De boeken die u leest, ongeacht van welke klasse (u hoeft mij niet te vertellen dat u alleen Shakespeare leest of dat u zich bezat aan Goethe en Dante Alighieri, dat geloof ik toch niet), dan moet u daarin eens kijken: wat is de grens, wat is de beproeving welke in die literatuur speelt en wat is de oplossing die u schijnbaar zo aanspreekt? Dan zult u tot de conclusie moeten komen: het is iets wat ik in mijzelf erken. Dit zijn de grenzen waarbinnen ik meen te leven. In mijn boek is er altijd wel weer een oplossing. Dus is die er ook in mij.

Wij moeten door de grenzen van de gewoonte heenbreken. En dat gebeurt ook elke keer. Het is de man op de verre expeditie, die op een gegeven ogenblik uit een schoenveter, een elastiekje en een stukje bamboe het vliegtuig maakt dat hij nodig heeft. Maar dat kunt u ook. Dat is niet alleen maar fantasie. Het betekent, dat er in u ergens een kracht en een vermogen zit waardoor u veel meer tot stand kunt brengen dan u eigenlijk gelooft. Dat u in u krachten en mogelijkheden bezit die veel verdergaan dan de goegemeente ooit zal veronderstellen. Het betekent, dat er voor u een uitweg uit uw situatie is, ook als u die op het ogenblik nog niet zo ziet. Dat er voor u een nieuwe weg is, een geestelijke weg, een krachtige weg, een lichtende weg, als u maar de moed heeft het lichtende zwaard in de hand te nemen en op te trekken tegen het duister rond u, uw geestelijke krachten uit te zenden om het demonische rond u te verslaan.

Niets is onoverwinnelijk. Geen licht en geen duister, geen mens en geen door de mens te kennen godheid. Als u dit beseft, weet u ook: in mij heb ik krachten en bronnen, die ik kan aanboren waardoor ik verder kan gaan dan redelijk denkbaar is.

De literatuur schetst in elk tijdsbestek weer de grenzen, die de gemeenschap opbouwt. De grenzen die je voor jezelf onwillekeurig zoudt aanvaarden. De grenzen waardoor je niet verder kunt komen. En heel vaak is er een soort

Deus ex machina nodig: een god van de machine. Het mirakeltje dat is ingebouwd om de oplossing alsnog gunstig te laten verlopen. Maar die Deus ex machine is datgene wat je in jezelf draagt, want in je heb je krachten en mogelijkheden die verdergaan dan voorstelbaar zijn. Je hebt een uithoudingsvermogen dat veel groter is dan je veronderstelt. Je hebt in je een vermogen om meer vrede te vinden dan je denkbaar acht. Je kunt in jezelf grotere kracht opwekken dan de wereld ooit wel zal geloven. Dat zegt u de literatuur.

Wanneer u dan in de geschriften van vele eeuwen duikt en u het ene ogenblik doolt in de wereld van Dickens, het volgende ogenblik u misschien bezighoudt met de oude schrijvers van Rome of de filosofen uit een ver- ver- leden, als u zich verdiept in de Dodenboeken van Egypte of Tibet, besef dan: het zijn mensenwerken. In die tijd hebben mensen beschreven hoe ze de ontvluchting aan hun eigen beperking zagen. Begrijp dan dat u moet uitgaan van de normen van uw tijd. En of het dan begint met het Fregatschip Johanna of met Havank lost het op, dat maakt niet zoveel uit. Er zijn grenzen en beperkingen en u kunt daar doorheen komen. Juist het feit dat de grens doorbroken kan worden, dat het schijnbaar onmogelijke toch mogelijk is, moet u zeggen dat dit ook voor u geldt, dat ook u in u de reserves, de mogelijkheden en vermogens bezit waardoor u verder kunt gaan dan de grenzen die de maatschappij u stelt. Daarom heb ik vandaag u iets willen zeggen over literatuur.

Literatuur die in feite een soort spiegel is. Een soort landkaart waarin u duidelijk wordt gemaakt wat uw tijd, uw wereld of een vroegere tijd en een vroegere wereld heeft gedacht en wat ze desondanks mogelijk acht. Het is dat desondanks dat voor ons belangrijk is. Dat desondanks betekent het overschrijden van grenzen en het bereiken van een zelfverwerkelijking die door het innerlijk licht van de mens tot stand is gekomen en hem de mogelijkheid geeft zichzelf in zijn volledigheid te kennen en te uiten.

- x Alle boeken van Agatha Christy zijn gebaseerd op gruwel- of moordverhalen. Hoe komt het dat zij zoveel van dergelijke verhalen te boek kon stellen?
- Ik zou zeggen: dat is de tegenstelling tussen haar eigen, over het algemeen nogal rechtlijnig bestaan en de conflicten in de wereld. Zij construeert de gruwel niet omwille van de gruwel, maar omwille van de oplossing. Voor haar is het hele leven een puzzel. En zoals zij in de kleine dingen zelf voortdurend probeert die puzzels op te lossen, zo doet ze dat in haar boeken. Het zijn verbale rebussen waarin voortdurend tot uiting komt dat degene, die waarneemt en denkt, het raadsel kan oplossen en daarmee gelijktijdig de tegenstander kan overwinnen. Als u de boeken op die manier leest, dan zult u merken dat ook deze schrijfster, die overigens past in een tijdsbestek dat nu langzamerhand ten einde is gekomen, de oplossing geeft voor de wereld van haar tijd.
- Kijk uit! zegt ze. Besef, dat alles verdacht kan zijn. Besef, dat alles een beetje anders kan liggen dan u denkt. Voeg het dan tezamen en u zult de oplossing vinden van uw probleem en daarmee de schuldige, de misdaad, het onaanvaardbare uit uw leven kunnen bannen. Iets waaraan vele "Agatha Christy-schrijvers" niet aan zullen denken.

-:-

H E T W O N D E R .

Een wonder is een gebeuren dat de rede niet bevatten kan, dat verdergaat dan alle wet en boven het kunnen van de mens uitgaat. Het toont dat er meer bestaat dan dat wat het zintuig gadeslaat en er in de rede leeft.

Toch is het geen wonder dat u leeft; is het geen wonder dat de sterren gaan langs vastgelegde banen; is het geen wonder dat de wetten der natuur van uur tot uur in volle kracht hun machten tonen in het bestaan.

Een wonder is de kracht die in u leeft.

Een wonder is het witte licht dat plots u vleugels geeft en vliegen doet tot hoger bestaan en door de poorten gaan misschien van nieuwe werkelijkheid.

Een wonder is een mens die - levend in de tijd - toch eeuwig is en zonder grens, die klein als mens toch deel is van de totaliteit.

Een wonder is de werkelijkheid, wanneer we haar een ogenblik beseffen. En leven wij die werkelijkheid, dan spreekt ze ook door ons, dan maakt ze mogelijk een gebeuren, dat niet meer past in zin en rede van de beperktheid en de tijd. Dan openbaart zich voor een kort moment het flikkerend zwaard der eeuwigheid. En wat het beroert dat is niet meer. Het verandert zich of keert weer tot wat het eens geweest kon zijn.

Zo spreekt de werkelijkheid haar taal. En waar de mens die niet verstaat, wordt het een onbegrijpelijk iets dat hij met zijn gevoelens ondergaat en "wonder" noemt: een werkelijkheid.

Een werkelijkheid die steeds bestaat, maar die in het onbegrip van het zijn verdrongen wordt of - dat is ook mogelijk - vaak onbegrepen sporen achterlaat waardoor de mens van redelijkheid beroofd in zich niet meer beseft wat was en wat hij is, maar in een andere kracht gelooft dan die welke het wonder baart: de totaliteit.

Dan zegt hij: Zie, hoe uitverkoren ben ik niet dat de God in mij deze werkelijkheid gemanifesteerd zou hebben. En wie zich uitverkoren voelt en niet begrijpt hoe kracht bedoelt voortdurend kracht te zijn en wet een wet is door de tijd en buiten de tijd, de werkelijkheid omgrenzend en omschrijvend, ach, die verwondert zich over het wonder. Maar dat wonder is niet blijvend, omdat het niet begrepen wordt.

Zo wordt het een deel van een werkelijkheid waarin het "ik" beseffen kan een zijn, dat verder voortgeleid het "ik" tot plaatsen waar geen wonder is, maar slechts het onbegrens verstaan, bestaan en leven.

Is het geen wonder dat een stem, die woorden heeft gesproken zonder te beseffen wat ze sprak? Woorden, die straks neergeschreven u zeggen wat een wonder is.

: - t - :

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK V.

HET WITTE LICHT EN FANATISME.

Als wij ons bezighouden met alle invloeden die op de wereld optreden, dan is het zo gemakkelijk te zeggen: Er komt een periode van wit licht en dat betekent tegenstellingen. De meeste mensen zien echter over het hoofd dat die tegenstellingen vaak iets in beweging zetten. Als u de laatste tijd de ontwikkelingen in Perzië heeft gevolgd, dan zult u wel gemerkt hebben hoe verbeterd enerzijds en hoe onzeker anderzijds de houding van alle betrokkenen is, of u nu spreekt over de ayatollah, de sjah of over alle anderen inclusief de generaals en de huidige minister-president.

Hier wordt u geconfronteerd met de gevolgen van wit licht in een periode waarin ook veel rood licht voorkomt. Dergelijke perioden zijn er al eerder geweest. Als wij denken aan b.v. de tijd van de sociale revolutie in 1870, dan zien wij hoe daar een enorm aantal onzekerheden ontstaan en hoe daardoor tevens de standpunten verhardden, hoe de mensen op een gegeven ogenblik alleen nog maar denkbeelden nastreven en praktische mogelijkheden buiten beschouwing laten.

In de huidige periode zien wij die ontwikkeling evenzeer overal optreden. U zult er misschien nog niet zoveel van gemerkt hebben in uw eigen omgeving. Ik kan u garanderen dat soortgelijke ontwikkelingen hebben plaatsgevonden en nog plaatsvinden in EEG-verband, in de relatie tussen Engeland en een deel van zijn satellietstaten. Ook elders in Azië zien wij dit aspect een grote rol spelen.

Wit licht betekent: het zuiver zien. De mogelijkheid tot scherp erkennen van alles wat er bestaat en wat er niet bestaat. Maar een mens leeft niet alleen bij de stoffelijke feiten. Hij heeft wel degelijk in zich droombeelden, misschien angstbeelden, verwachtingsbeelden en deze bouwt hij voor zichzelf uit tot een absolute zekerheid.

Als wij zien hoe een ayatollah in feite terug wil naar een theocratische dictatuur, dan lijkt dat in de ogen van een modern mens een beetje belachelijk. Maar voor hem is er maar één waarheid: de waarheid van zijn godsdienst waaraan hij alles ondergeschikt wil maken. Wat dat betreft heeft hij vele medestanders. Denk b.v. aan de overigens verstandiger opererende Paus. Denk aan personen in uw eigen omgeving als Van Agt, Gijzen. Deze mensen hebben een denkbeeld dat zo heilig is, dat ze het in de plaats van de feiten zetten. Nu zien zij de feiten scherp, helder en duidelijk. Het enige wat ze echter niet kunnen doen, is hun eigen visie aanpassen aan de feiten. Toch moet er een eenheid zijn. Daarom probeert men de feiten aan te passen aan de theorie. Dit ontwikkelt in de mens een steeds voortgaande frustratie, want men kan de werkelijkheid niet zonder meer aanpassen aan menselijke denkbeelden.

Men kan mensen niet veranderen zodat ze opeens allen even solidair en even edel zijn en daardoor dus een ideaal socialisme creëren. Men kan gelovi-

gen niet zozeer terugwijzen naar een hemelse verwachting dat ze hun aardse ellende vergeten. Men kan de ontwikkeling van een moderne staat niet tegenhouden in de naam van Allah. Maar als we zo beginnen, dan kunnen we niet anders meer dan kiezen. De keuze die wij maken zou normaal zijn: wij kiezen voor de feiten. Laten wij ons eerst bij de feiten neerleggen en dan zien hoe we verder kunnen komen. Maar dat is op dit moment voor vele belangrijke personen niet goed mogelijk.

Als de Paus op dit ogenblik toegeeft dat zijn kerk heeft gefaald hoe dan ook of - in een andere richting - probeert zijn kerk weer tot een wereldgezag te verheffen, dan verloochent hij de totale ontwikkeling ervan die eeuwen heeft geduurd en waarin een onfeilbare kerk met een onfeilbare paus uitspraken heeft gedaan. Je kunt die niet wegpraten. Hij zou zijn eigen geloof verloochenen, indien hij zich zou aanpassen aan de feiten.

De ayatollah heeft precies hetzelfde gedaan. Ook hij leeft in een droomwereld. In een wereld die teruggaat, de tijd van de heilige oorlogen, het omverwerpen van alle afgoden. Hij wil een nieuwe heilige oorlog waarin de roem en de eer van Allah en zijn profeet wederom worden bevestigd; en dat kan niet. Want dit is geen tijd meer om met kamelen op te trekken. Het is een tijd van oliebelangen. Dit is geen tijd meer waarin je de massa's onbepaald kunt blijven beheersen, ook als je ze zover kunt krijgen dat ze je toejuichen en volgen.

Het fanatisme dat deze mensen drijft is enerzijds een zelfbevestiging, een kracht van geloof. Anderzijds is het ook een wanhopig verzet tegen de werkelijkheid waarmee ze niet kunnen leven zonder gelijktijdig toe te geven dat wat ze hun hele leven hebben gedaan en gepredikt niet geheel juist was. Zo gezien is het begrijpelijk, dat deze mensen hun denk- en droombeelden gaan uitstralen als een werkelijkheid; dat men probeert de mensen a.h.w. om te kopen door eigen optreden, maar ook door de belofte die men geeft; dat men spreekt over de nieuwe mogelijkheden, die er in een islamitische republiek voor het gewone volk zullen zijn door een grotere sociale rechtvaardigheid. Of men spreekt over de hemelse krachten die door gebed en het trouw volgen van de wetten van de kerk ongetwijfeld zullen ingrijpen in alle onrecht zoals het op de wereld bestaat. Dit fanatisme grijpt die mensen. Vergeet niet, dat de mensen die een dergelijk beeld aanvaarden ook op de vlucht zijn voor de feiten.

Die feiten zijn niet altijd even smakelijk. Het zijn de feiten van b.v. een Savak (de geheime politie van de Sjah) die martelt. Het zijn de feiten van een dictatuur die in bijna geheel Zuid-Amerika geheime gevangenschappen en moordcommando's heeft. Een wereld van armoede waaraan men zich niet kan onttrekken en waar eigenlijk alleen nog maar de hoop op een eeuwige zaligheid overblijft. Zo ontstaat het fanatisme.

Wat zal er gebeuren, als fanaten het lot van de mensheid in handen krijgen? In het begin zullen zij in staat zijn om ook anderen, zelfs in het witte licht van de werkelijkheid, hun droombeeld te laten najagen. De discrepanties worden daardoor steeds groter. Je kunt in het begin de hartstochten die worden opgewekt (zeker wanneer invloeden van het rode licht onmiddellijk op het witte licht volgen zoals in deze periode vaak zal gebeuren) zodanig richten dat ze je helpen het bestaande aan te tasten, maar zonder dat je droombeeld daardoor dichterbij komt.

Het is misschien een beetje moeilijk om dit als mens te overzien. Daarom wil ik proberen u in dit onderwerp duidelijk te maken wat er zich in feite afspeelt.

Stel u een ogenblik voor dat we te maken hebben met hemel en hel; niet als werkelijkheden maar gepersonifieerd door invloeden. De hel zegt: "Als je maar eerlijk en oprecht dient, zul je gered worden. De zaligheid die ik je bied is even groot als die van de hemel. De hemel is onzeker. Ik toon je de weg om je ideaal te bereiken." En ze goochelt misschien de mensen zelfs een soort hemel voor, die echter onmiddellijk weer in

een grot van verschrikking verandert op het ogenblik, dat je haar betreedt.

Als je verdergaat, dan zie je ook de hemel. De hemel echter kan weinig bieden. Het licht namelijk kan alleen de werkelijkheid bieden. Die werkelijkheid omvat alles: geestelijke waarden, stoffelijke waarden, het scheppend proces en de voortdurende gang van invloeden van geestelijke en materiële aard door de gehele kosmos. De hemel kan niet zeggen: Ik zal je geven. De hel belooft. De hemel is. En dit is de tegenstelling waarin je je op het ogenblik bevindt.

Er is eens gezegd: Als God de hemel en de hel heeft voortgebracht, dan is Hij voor beide aansprakelijk. Ze zijn beide gebonden aan zijn wet en zijn wesen. Dat is ongetwijfeld waar. Dan kun je ook zeggen: Wanneer in de mensheid de tegenstellingen groeien door kosmische invloeden, dan komt dat omdat zij deel zijn van de mensheid als zodanig. Niet omdat twee belangen tegen elkaar strijden, maar omdat een en dezelfde mens in een gespletenheid probeert zichzelf te rechtvaardigen t.a.v. zichzelf zonder te beseffen hoe hij wordt gemanipuleerd.

Dit beeld zal u nog duidelijker zijn, als ik u vertel dat er invloeden uit de geest zijn die in de mens besef wakker maken. Maar een besef, let wel, dat geen rekening houdt met zijn persoonlijkheid, dat ook geen rekening houdt met zijn geloof, zijn fantasie, zijn leerstellingen. Een invloed die eenvoudig is.

Het witte licht is in dit geval scherp, helder, verterend. Wanneer het witte licht je treft en je zoudt het kunnen aanvaarden zoals het is, dan breekt het tal van idealen in je af. Dan verbrandt het een hoop illusies die je omtrent jezelf en je wereld koestert en het laat je achter met de kille zekerheid: zo is het. En in die zekerheid ook met de kracht om te leven met het bestaan. Maar welke emens aanvaardt dit?

Deze geestelijke werkelijkheid van het witte licht is niet te verteren, als het betekent dat alles wat je stoffelijk bent zinloos wordt. Het heeft geen waarde voor je op het ogenblik, dat de hele structuur van de wereld rond je zinloos blijkt. Een waanzinnig spel van denkbeelden.

Wanneer er een mystieke (paars of violet licht) geestelijke invloed uit de ruimte komt, dan zijn alle mensen plotseling geneigd tot innerlijke verdieping; dan dromen ze. Maar ze dromen weer in de termen van hun eigen werkelijkheid. Ze dromen in de termen van hun verheffing of van de genade Gods. Ze dromen in termen van inwijding: het doorschrijden van de poorten. Maar ze dromen niet over het feit van die invloed: een besef dat in het Al bestaat en waarvan je deel bent.

Een rode invloed is vitaliteit, ook strijdlust. Maar de mens kan het zo niet aan. Datgene wat zou betekenen dat je fel en duidelijk alles wat je bent moet gaan uitbeelden, zodat je niet meer kunt terugschrikken voor je eigen beperkingen, wordt omgezet in hartstocht, in verwijt tegen de ander, in strijdlust waarbij je jezelf als factor buiten beschouwing laat en slechts anderen wilt aanpassen aan wat jij wenst of wat jij bent.

Dit is een werkelijkheid, die zeker ook de toekomst blijft beheersen, want we zitten in een periode van grote omwentelingen waarin de mensheid zelf niet meer weet wat ze is en wat ze doet. Zou het daarbij blijven, dan zouden we kunnen aannemen dat dit alles zich alleen op geestelijk niveau afspeelt. We zouden verschijnselen zoals die in Perzië, het optreden van staatslieden en pausen kunnen zien als een nevenverschijnsel. Maar helaas zijn er ook nog stoffelijke invloeden.

Vanuit de gloeiende ovens in het midden van de Melkweg branden stralingen zich een weg naar buiten. Ze veranderen voor een deel de aard en de structuur van de ruimte. Voor een deel stuwen ze stofwolken voor zich uit en al wat daardoor wordt getroffen verandert. Het zijn maar korte veranderingen. Je merkt het haast niet op. Bijvoorbeeld: Wanneer uw lichaamstemperatuur 5 graden daalt en de algemene temperatuur daalt ook 5 graden, dan blijft het voor u even warm. De verandering is er echter wel. Als die verandering dan ook betekent dat daardoor de aarde anders gaat reageren, dan sta je voor een

onbegrepen situatie. Voor jou is het hetzelfde gebeven, maar het gaat anders. Het is alsof alles je tegenstander wordt.

Nu zijn er in dezelfde orden van grootte waarin we de geestelijke invloeden plegen aan te duiden ook stoffelijke invloeden, zoals u bekend zal zijn. Deze invloeden veranderen bijna onmerkbaar, maar praktisch voor de gehele planeet tevens een aantal werkelijkheden. Het zijn reactiemogelijkheden, het zijn levensmogelijkheden, het zijn vitaliteitskwesities. Er zijn tijden dat iedereen uitroept: O, wat ben ik moe! Er zijn ook tijden dat iedereen uitroept: Ik voel het in mijn bloed, de lente komt! Dan verklaren wij dat alleen door verandering van zonneshijn-verhoudingen, luchtelectriciteit, de hoeveelheid ultraviolette straling en dergelijke. Dat is natuurlijk niet waar. We weten dat dergelijke perioden van vitaliteit ook voorkomen in hartje winter, wanneer er heel weinig licht is en zeker niet de zoete warmte die men dan pleegt te associëren met die lentegevoelens.

De kosmische impulsen van stoffelijke aard zijn nu in aantal aan het toenemen, niet zozeer in intensiteit. Op het ogenblik betekent dat wankelmoedigheid, onzekerheid. Al datgene waarop je stoffelijk meent te kunnen rekenen wordt niet echt waar. De uitdaging, die je doet aan het lot, wordt niet aanvaard, maar gelijktijdig speelt het noodlot op een andere manier een eigenaardige rol. Laten we zeggen: Een ayatollah verwacht te worden vermoord, maar na twee dagen krijgt hij last van enorme buikklachten. Die zijn voor hem schadelijker dan de dood, want dat maakt het hem onmogelijk zo vitaal op te treden als noodzakelijk zou zijn om zijn doeleinden te bevorderen. Dit is maar een voorbeeld.

Indien dit tempo van wisselingen toeneemt en daarbij de materiële vitaliteit en zwakte elkaar steeds meer gaan afwisselen (bovendien zijn er nog die vreemde invloeden uit de geest), dan moet hierdoor het lot van de wereld in de komende tijd sterk worden beïnvloed.

Stel u nu het volgende beeld voor: Het geestelijk witte licht herhaalt zich met betrekkelijk snelle frequentie in de komende 15 jaar. Dat wil zeggen, dat het witte licht dus de mensen steeds weer confronteert met de werkelijkheid. In ongeveer 70 % van de belangrijke opvlammende witte invloeden zien wij bovendien dat daarna een iets langer durende invloed van rood licht van geestelijke aard volgt. Dit betekent, dat de verwerking van gegevens en erkenningen die het witte licht heeft voortgebracht ongetwijfeld wel heel sterk emotioneel om niet te zeggen hartstochtelijk zal zijn. In de stoffelijke ritmen zien wij dus dit stottereffect, deze golven die in steeds sneller tempo en vaak wisselend van aard de aarde treffen. Wanneer eens een dergelijke invloed ongeveer 12 dagen nodig had om de hele wereld actief te treffen (d.w.z. gevolgen te wekken) zo blijkt nu dat dit ongeveer in 36 uur een feit is. Dus na 36 uur zijn er kenbare gevolgen.

Gelijktijdig zien wij dat, als de gevolgen eens een gemiddelde duur hadden van ongeveer 17 à 18 dagen, de uitwerking van die stoffelijke invloeden nu beperkt blijft tot ongeveer 6 à 7 dagen. Deze wisseling zal zeer waarschijnlijk aanhouden tot ongeveer het jaar 2000. Dit houdt in, dat wij in de komende tijd worden geconfronteerd met een vergelijkbare situatie van dit ogenblik. Dat betekent, dat denkbeelden in steeds sterkere mate zullen worden gesteld tegenover feiten. Dat wil zeggen, dat de mensen steeds meer vanuit emotionaliteit zullen reageren en steeds minder uit erkenning van feiten en waarheden. Dat betekent, dat de mens in die komende periode voortdurend bezig is om een zelfbevestiging te zoeken en niet weet hoe hij dit tot stand moet brengen.

Wat kunnen we dan verwachten? Allereerst natuurlijk voor zeer velen: het zoeken van voormannen. Mensen die ze volgen. Mensen die gezag hebben. Zoals een zekere dominee met zijn kerkje (in Guyana) die zichzelf als een soort God de Vader beschouwde en die zijn laatste volgelingen (bijna duizend in getal) meesleepte in een algemene zelfmoord. Dergelijke dwaasheden, zoals men dat op aarde beschouwt, zullen meer en meer voorkomen. Een soort kamikase-

mentaliteit. De stormwind van de emoties waardoor het "ik" zichzelf offert om een ideaal te kunnen behouden dat in feite al is verstoord.

Daarnaast is daar natuurlijk de mogelijkheid van samenwerking. Juist als mensen niet zo gebonden zijn aan leiding en een klein beetje zelfstandiger blijven, zullen ze nolens volens zich moeten gaan aansluiten bij anderen zonder daarbij te letten op precies gelijke instelling of wet. Het is een samenwerking die door de feiten wordt gedictieerd en waarin het eigen ideale beeld nog wel behouden blijft, maar wordt onderworpen aan de feitelijke mogelijkheden.

In de eerste periode zullen de leiders ongetwijfeld de hoofdrol spelen. Laten we aannemen, dat dat van heden af nog een 7 of 8 jaar duurt. In die tijd moeten we dus ook rekening houden met de mogelijkheid dat grote massa's, opgezweept door idealen die in strijd zijn met alle mogelijkheden en werkelijkheid, zullen proberen die werkelijkheid naar hun hand te zetten, ook met het meest krankzinnige zelfbedrog, ook met het meest brute geweld. In sommige gevallen zelfs door bewuste zelfmoord.

Degenen, die niet zo sterk gebonden zijn, zullen daarentegen juist in die samenwerking een hechte eenheid gaan vormen die op de feiten is gebaseerd.

Nu kunnen dromen nooit onbeperkt tegen de feiten op. Dat wil zeggen, dat de machtsstructuren van de heersers die nog ongeveer 6 à 7 jaar kan aanhouden, zo hier en daar eigenlijk reeds is verstoord en steeds sterker zal worden verstoord door een soort nuchterheid. Een nuchterheid waarbij de dromen, de idealen en het geloof wel een rol spelen, maar de feiten wel voorop staan. Dat impliceert dat deze samenwerking (broederschappen) tijdens conflicten vaak besmettelijk zal werken. Het betekent, dat mensen van verschillende partijen ineens ontdekken dat ze meer gemeen hebben dan hen scheidt en dat wat hen scheidt alleen maar een gedachte is, terwijl de feiten hen nopen samen te werken. Dit zal volgens mij het geval zijn totdat deze periode eindigt. Scherpe fluctuaties daarin zijn denkbaar en het z.g. stotterritme van de materiële krachten uit de kosmos zal ongetwijfeld hierbij betrokken zijn.

Ik verwacht korte golven van intense samenwerking, gevolgd door eveneens niet lange perioden van lusteloosheid. Dit betekent wel, dat de gehele geestelijke ontwikkeling van de mensheid in een nieuw daglicht komt te staan. De onzekerheid en het fanatisme tezamen dwingen langzaam maar zeker tot het erkennen van al datgene wat eigenlijk niet past in de denkbeelden van de moderne samenleving. Dit betekent, dat visies op menselijke waardigheid en menselijke rechten anders gaan worden. Dit betekent, dat inzichten over geoorloofde en ongeoorloofde praktijken anders gaan worden. Dit betekent vooral, dat de mens vanuit een geestelijk standpunt gaat proberen zijn wereld met anderen samen op te bouwen.

Vanaf 1990 neem ik aan, dat deze broederschap het gehele uiterlijk van de aarde steeds sterker gaat beheersen. Geen 3e en 4e wereldoorlog. Een 3e is misschien nog mogelijk, maar geen 4e meer. Eerder een samensmelting van menselijke begrippen en belangen waarbij men in een eerlijke erkenning van de feiten samen probeert iets tot stand te brengen. Het begin van de broederschap der mensen.

Zolang die invloed van wit licht blijft duren, moeten wij rekening ermee houden dat zelfs bij dit samenwerken en bij deze op feiten gebaseerde broederschap enig fanatisme niet kan uitblijven door de daarop steeds volgende rode invloed. Veel zal voornamelijk emotioneel moeten worden verwerkt.

Als ik tracht om voor de gehele wereld een beeld te vormen van de ontwikkelingen tot het jaar 2000, dan denk ik natuurlijk in termen van opstanden, revoluties. Ik denk in termen van fascisme en andere vormen van dictatuur. Maar vooral denk ik in termen van mensen die zich ontworstelen aan de uiterlijke druk. Daarom geloof ik dat we kunnen zeggen: In Europa zullen de grenzen vallen binnen 12 jaar. Dit betekent niet alleen de grenzen tussen

de westelijke landen, maar ook de grenzen met de z.g. oostblok-staten. Ik geloof, dat samenwerking en vrije uitwisseling in dit gebied zonder meer mogelijk zal worden. Ik meen, dat gelijktijdig in Azië een soortgelijk proces zich afspeelt waarvan de eerste samenwerkingen en eenheden waarschijnlijk al binnen 3 jaar kenbaar worden, maar het totale proces van langzame versmelting en het wegvallen van grenzen ongeveer wel 20 jaar zal vergen; dus tot kort voor het jaar 2000.

In de Ver. Staten zie ik grote veranderingen die aanvankelijk zeer chaotisch aandoen. Ik zie een zich terugtrekken van de meeste mensen in een sfeer van mogelijkheden en eigenbelangen. Gelijktijdig zie ik daaruit ontstaan een vorm van verbondenheid, die op basis van erkende noodzaken en belangen een samenwerking met steeds meer mensen elders tot stand brengt. Ik geloof, dat de grenzen tussen Mexico, U.S.A. en Canada zullen wegvallen in ongeveer 14 jaar.

In Zuid-Amerika is het wat moeilijker om de zaak te overzien. Ik neem aan, dat daar een lange tijd kleine, bijna feudale groepen blijven bestaan, die gedwongen tot samenwerking op den duur zich vooral zullen richten op andere eenheden. Dat kan zijn Europa, dat kan zijn Azië en zelfs Noord-Amerika. De samensmelting van deze volkeren - gezien de enorme achterstand in bepaalde ontwikkelingen en daarnaast de vele grote en magische overtuigingen die in Zuid-Amerika een rol spelen - is volgens mij niet te verwachten vóór het jaar 2025.

Den rest ons alleen nog Afrika. Afrika zal beginnen met een strijd voor zelfstandigheid. Voor de blanke belangen daar zal dat zeker in de eerste 10 à 12 jaar zeer nadelig zijn. De onafhankelijkheid van het zwarte continent. Een voortdurende uitbreiding van de macht van de zwarte, maar gelijktijdig het besef van falen dat steeds duidelijker zal worden. Ik geloof, dat zich in deze periode wel een strijd zal ontwikkelen en er een aantal oorlogen zal zijn die in feite moeten worden gezien als stammenoorlogen. Daarna zal men echter beseffen dat, wil men in leven blijven en verdergaan een samenwerking noodzakelijk is, vooral omdat in die tijd veel van de westerse gulheid verdwenen zal zijn. Ik denk, dat er in Afrika na ongeveer 20 jaar een centrale bond wordt opgericht waardoor weer vele grenzen zullen wegvallen, niet alle, en er een sterke samenwerking komt waarin de de samenwerking tussen de noordelijke landen (oelislanten) en de zuidelijke landen (dus de zeer vruchtbare landbouwgebieden) vooral een grote rol gaat spelen. Afrika zal in die periode, denk ik, nog niet van zo grote betekenis zijn.

Australië blijft daar een beetje buiten. Dit land zal in die periode zeer waarschijnlijk een groot aantal immigranten opnemen en daardoor komen tot een verdere ontwikkeling van eigen mogelijkheden, vooral in het binnenland. Daardoor zullen de Australiërs zich ook gemakkelijker verwant kunnen voelen zowel met de ontwikkelingen in Europa als met de ontwikkelingen in Azië. Dit gevoel van verbondenheid zal mijns inziens ertoe bijdragen dat ze een lange tijd een soort uitwisselingspunt vormen voor de belangen van Europa, de Ver. Staten, Azië en zelfs waarschijnlijk, maar zeer beperkt, de Zuid-amerikaanse.

Wie dit alles ziet, moet wel beseffen dat deze ontwikkelingen alleen mogelijk zijn door het optreden van fanatici. Langs de weg van redelijkheid alleen kun je dat allemaal niet bereiken. Maar als het fanatisme een uiting moet zoeken in een wereld waarin inzicht in de werkelijkheid een grote rol speelt, dan zal het zich moeten aanpassen in zijn drijfveren en middelen aan datgene wat anderen bewegen. We zouden kunnen zeggen, dat het fanatisme dank zij de ontwikkelingen in het witte licht van de laatste tijd langzaam maar zeker een motor wordt, een stuwkracht, waardoor het vaak tegen eigen hoop, verwachting en wens in een steeds grotere aanpassingsmogelijkheid schept ten aanzien van anderen.

Wit licht is niet altijd prettig. Wit licht laat alle dingen zo onverhuld zien. Met wit licht kun je niet meer smokkelen met de edelheid van je bedoelingen, met je leeftijd of met de waarde van hetgeen je anderen wilt aanbieden. Het onthult alles. Daarom is wit licht voor deze wereld op dit moment in vele gevallen eerder een gevaar dan een zegen, want wit licht ontmaskert.

Aan de andere kant: het carnaval van de ideologen moet langzamerhand plaatsmaken voor de opmars van de realisten. Dat klinkt dan niet aangenaam, maar het is onvermijdelijk. Wie leert zien wat werkelijk mogelijk is, wat werkelijk belangrijk is, die zal zeker de ontwikkeling anders inschatten dan de meesten doen. Zo iemand zal beseffen dat bij alle geestelijke nood en geestelijk lijden, bij alle emotionele verstoordheid die zeker in de komende periode overal weer zal optreden ook een geestelijke bewustwordingsmogelijkheid ontstaat.

Het gaat er niet om met de hemel de duivel uit te drijven of met de duivel de duivel. Men handelt wel alsof dat zo zou zijn. Het gaat erom met het licht van de hemel de duivel te omarmen, opdat hij wederom de engel kan worden die hij in wezen is. Het gaat erom al deze ontaarding van het maatschappelijk zijn, maar ook van het geloof, van het filosofisch en esoterisch denken te herleiden tot iets wat bruikbaar is. Iets waardoor de mens kan leven in een werkelijkheid die verder gaat dan zijn materiële wereld, zonder de materie uit het oog te verliezen door wat hij geestelijk bereikt en zonder het geestelijk bereikte altijd weer in een keurslijf te persen, opdat het zal beantwoorden aan hetgeen hij stoffelijk mogelijk acht.

Wit licht is het kenmerk van de komende periode. Wit licht betekent misschien de ondergang van veel wat u nu waardevol noemt. Maar wit licht betekent ook, dat het fanatisme, dat ook zonder wit licht altijd wel de kop opsteekt, langzaam maar zeker wordt geconfronteerd met een onontkoombare werkelijkheid.

De kosmische werkingen zelf van geestelijke en stoffelijke aard zijn bezig de mensheid te veranderen. De geestelijke bewustwording van de mensheid a.h.w. te dwingen in de richting van een werkelijkheid, die in alle werelden gelijk bestaat: de werkelijkheid van de wetmatigheden die wij zien als de eigenschappen van de Schepper.

x U zegt, dat de kosmische invloeden de mens dwingen, maar dat kan toch niet echt waar zijn.

- Mag ik een eenvoudig voorbeeld geven? Als het hier heel erg warm wordt en u transpireert overmatig, dan wordt u gedwongen meer te drinken, als het mogelijk is. Dat is een natuurlijke reactie. Als u komt te leven in een wereld waarin de gemiddelde tijdsindeling een andere is dan die welke u gewend bent, dan zult u zich daaraan moeten aanpassen wilt u kunnen leven in die gemeenschap. Dan wordt u niet gedwongen, maar u heeft praktisch geen alternatief. In deze zin dwingen de kosmische krachten. Het witte licht kan voor u een inwijding betekenen, maar dan zoudt u uzelf en al uw illusies omtrent uzelf, uw wereld en zelfs uw geloof moeten prijsgeven. Dat zult u niet doen, want voor u is dat zo iets als zelfvernietiging. U heeft de mogelijkheid, u bent vrij. Maar ik denk, dat u gedwongen zult worden in de richting van een kiezen. En dan zult u kiezen voor een leider of voor uw eigen beseff van noodzakelijkheden. Hoe u die keuze doet, dat ligt weer aan uw eigen structuur. Bent u te zeer ingesteld op b.v. een bepaalde godsdienst, een bepaald sociaal systeem, een indeling van de gemeenschap, dan zult u ongetwijfeld dank zij dit witte licht fanaat worden. U zult dan proberen juist de waarheid te bemantelen door de werkelijkheid die u ziet aan te passen aan uw droombeeld. Daaraan kunt u niet ontkomen; het is ingebouwd. Zeker, het is natuur. Maar het is niet zo natuurlijk dat we mis-

schien de kans hebben om daaruit iets goeds voort te brengen. Als een vernietiging algemeen is, dan betekent ze een einde. Maar een selectieve vernietiging betekent vaak een sterker begin voor een volgende ontwikkeling. Dat houdt in, dat er inderdaad een dwang is. Wanneer in de savannen het aantal leeuwen te groot wordt, dan vinden de dieren steeds minder prooi. De leeuwen verhongeren. Maar die overblijven zijn genetisch sterker. Dat betekent, dat ze meer kunnen doorstaan en dat ze - minder in aantal - toch meer voedsel kunnen vinden. Het is alsof een natuurlijke regel een rol speelt. Je kunt je eraan onttrekken, maar de mogelijkheid daartoe is - gezien de feiten - betrekkelijk gering. Daarom meen ik dwang en dwingen wel degelijk terecht gebruikt te hebben.

-:-

SOCIALE MAGIE EN DE REACTIONAIRES.

Er is op het ogenblik een geloof dat, als je het heilige woord uitspreekt alles mogelijk kan maken. Het woord waarmee de gehele wereld verbeterd kan worden: subsidie. Het betekent een bijdrage van het Rijk, subsidiair van de Provincie of van de Gemeente. Iedereen ziet zijn dromen waar worden uit deze onmetelijke schat waaruit voortdurend de bijdragen komen neerdalen. Het schip aan de hemel waaruit alles mogelijk wordt. Zelfs reactionairen zijn zover gekomen dat ze tot bestrijding van het misbruik van overheidsmiddelen subsidie vragen om een campagne te voeren.

U zult begrijpen dat we deze zaken een beetje reëel moeten bekijken. Misschien noemt u mij dan later reactionair of wat anders. Dat hindert niet, want dat zijn alleen maar namen.

Sociale magie is gebaseerd op het denkbeeld dat zolang iedereen gelooft dat iets mogelijk is dat inderdaad mogelijk is. Als een ieder zegt dat iets gebeurt, dat inderdaad gebeurt. Kortom, het magische woord.

Het magische woord snelheidsbeperking bijvoorbeeld. De veilige snelheid op de autosnelwegen is 100 km per uur. Dus zeggen wij dat iedereen alleen 100 km per uur mag rijden. En dan is dat zo, behalve wanneer je zelf op de weg bent natuurlijk.

Wij zeggen dat kunst datgene is wat de leek niet begrijpt. Dientengevolge roepen wij alles wat onbegrijpelijk is tot kunst uit. Het onbegrijpelijke voor de leek moet geestelijk en sociaal hoger staan dan al die platvloerse dingen die iedereen kent, dus moet het gesubsidieerd worden. Dus wordt dank zij de subsidie een vorm van kunst geboren, die in wezen geen kunst meer is, maar die a.h.w. kunstmatig een geheimzinnigheid en een vervreemdingseffect wekt waaraan een ieder zich dan kan laven, als hij zat is geworden van de dingen die hij kan begrijpen.

Het wonderlijke is, dat degenen die daarvoor opkomen niet eens begrijpen dat hun eigen taal op zichzelf een voldoende absurdisme inhoudt om een ieder die het onbegrijpelijke wil genieten ruimschoots van alles te voorzien wat hij nodig heeft.

Er zijn zoveel van die zaken in de wereld en zeker ook in uw eigen land waarbij men zich afvraagt: Hoe zit dat eigenlijk? Kijk, als u een lening sluit bij een bank, dan tekent u een contract. U heeft zich bereid verklaard om elke maand een bepaald bedrag terug te betalen. Verder is er niets aan de hand. Dat gaat een tijdje goed, totdat u tot de con-

clusie komt dat de dingen die u voor dat geld heeft gekocht eigenlijk al bijna versleten zijn. Dan zegt u: Zo heb ik het niet bedoeld, ik betaal niet meer. Vreemd? Helemaal niet vreemd.

Er is pas geprotesteerd door een aantal soldaten, die een bepaald onderdeel hebben gekozen waarvan ze wisten dat het voor NAVO-taken enz. bestemd was, omdat dat zo lekker dicht bij huis lag. En nu blijkt, dat ze een dergelijke taak werkelijk moeten vervullen, beginnen ze onmiddellijk te protesteren. Dat was helemaal de bedoeling niet. Ze wilden alleen dicht bij huis zitten.

Wat is nu het verschil tussen die twee gevallen? Is een contract dan geen contract. Misschien denkt u er anders over. Het wonderlijke van de sociale magie is nu, dat je de Bank die heilig is, want het geld is heilig, nooit zult mogen bedriegen. Daar kan men met deurwaarders e.d. de zaak doorzetten. Maar nu het gaat over een sociaalcontract of misschien over minder concrete zaken, nu kan men onmiddellijk protesteren. Nu kunt u zeggen dat de zaak niet deugd.

Ik vind dat allemaal een beetje vreemd en ik vraag mij wel eens af, of de mensen die geloven in de magie van het roepen en schreeuwen wel begrijpen wat ze in feite doen? Want wat is sociale magie eigenlijk?

Sociale magie is alleen dan mogelijk, indien een ieder ermee accoord gaat. Het is de magie die ontstaat, als een hele gemeenschap uitgaat van een en hetzelfde standpunt, van een en hetzelfde geloof en daardoor werkelijkheden schept voor zichzelf die zonder dit niet mogelijk zouden zijn. Maar wie kan uit gehakt een koe maken? Je kunt uit elke koe gehakt maken. Zo is het bij de sociale magie ook.

Als je een beetje reactionair kijkt naar de verdeeldheid van al die groepen, die elk een eigen belangetje voorstaan, dan kun je zeggen: Jullie zijn bezig gehakt te maken van de werkelijkheid. Maar hoe willen jullie daaruit eens weer een gemeenschap tot stand brengen? Hoe meer je de gemeenschap verdeelt, hoe kleiner de mogelijkheid wordt dat ze ooit nog als gemeenschap kan functioneren. Zeker, er is een bijgeloof. Denkt u maar aan die heel oude leuze, die in de eerste grote crisis van U.S.A. bekend is geworden als de Wallstreet Krach: Keep smiling. Blijf glimlachen, dan gaat het je beter. Gaat het je dan werkelijk beter? Neen, maar als iedereen glimlacht, dan voel je het misschien minder erg.

Wij leven in een wereld waarin we materieel maar ook geestelijk op een gegeven ogenblik zover moeten komen, dat we de verbetering opzij kunnen schuiven, dat we kunnen glimlachten. We moeten komen op een punt dat wij tenminste op één of meer terreinen nu eens allemaal samendoen. Maar wie doet dat? Het is heel duidelijk.

Er is een geschil tussen werkgevers en werknemers. Als je het beschouwt, lijkt het net een poppenkastdrama van de Dam dat al vele malen is opgevoerd, waarin de Dood steeds weer zijn lange nek uitsteekt en steeds weer naar beneden wordt getrokken door Jan Klaasen om ten slotte door een knuppelslag op z'n kop toch in de kist te verdwijnen. Je kunt dan zeggen: Maar dat is een reactionair standpunt. Wij moeten het recht van de massa verdedigen. Zeker, de massa heeft natuurlijk recht. Zij heeft recht op haar aandeel in de koek, maar niet op meer dan haar aandeel, anders krijgt een ander geen koek. En wat er dan overblijft is bilkekoek; dan krijg je alleen maar een enorme crisis, een enorme ellende.

Wij hebben een verworven recht, zo roept men overal uit. Kijk, dat is nu ook een vorm van sociale magie. Het staat vast dat ambtenaren niet mogen staken, maar ze hebben al enkele malen gestaakt en daar is niet ingegrepen. Dat betekent dus, dat staken in feite de facto is aanvaard en als zodanig een verworven recht is van de ambtenaar die dus tegen elk verbod in mag staken zonder enige consequentie omdat hij al één keer heeft gestaakt zonder dat men er iets tegen heeft gedaan. Dit is een redenering die we heel vaak aantreffen. Het is een vorm van magie.

De regel geldt niet meer op het ogenblik, dat de praktijk anders is dan de regel. Best. Maar dan moet de regel ook niet meer worden gehandhaafd. Wij moeten weten waar we aan toe zijn.

Is dat geestelijk eigenlijk niet precies hetzelfde? Als je kijkt naar de religieuze magie die ook zo vaak voorkomt, dan vraag je je wel eens af, of de mensen wel weten wat ze doen. "Ja, dat is heel erg voor je. Je moet maar veel bidden. Ik zal ook voor je bidden, dan komt het wel in orde." Als dat nu werkelijk wordt geloofd, dan gaat het inderdaad beter. Maar als één van de twee die bij zo'n gesprek betrokken zijn het niet gelooft, dan gaat het niet beter; het gaat slechter. Het is een magie die emotioneel is.

"O, wat zullen we gelukkig zijn, wanneer we vrij zijn." Zeker, maar als je zo vrij bent dat je niet meer weet waar je gelukkig mee kunt zijn, wat houdt je dan nog over?

Het is zo moeilijk om voor allemaal een punt te vinden waar je werkelijk gelukkig kunt leven. Ze zeggen dan: Het is erg reactionair als je zegt dat mensen moeten werken voor hun brood. Natuurlijk, je kunt toch niet verwachten dat een geschoolde werkloze sneeuw gaat ruimen, als dat toevallig nodig is. Zeker niet voor die paar centen die hij krijgt. Zo redeneert men dan. Aan de andere kant zou je moeten zeggen: Iemand, die leeft op kosten van de gemeenschap of van een gezin, zal toch ook binnen dat gezin bepaalde taken moeten verrichten. Het is heel goed dat kinderen zakgeld willen hebben, maar laat ze daar dan ook wat tegenover stellen. Reactionair? Zeker.

Maar het blijkt dat die sociale magie niet werkt. Dan blijkt voortdurend weer waar we ook gaan kijken, dat het idee van "wij allemaal samen stellen dat dit waar is en dus is het waar" niet opgaat.

Nederland is, vooral als het anderen betreft, uitermate progressief. Maar heeft het met al die progressiviteit werkelijk iets veranderd? Het gekke is dat het eigenlijk alleen daar iets heeft veranderd waar het heeft teruggegrepen naar zaken die tot dat reactionaire verleden behoren. Zeker, men heeft veel goeds tot stand gebracht, maar meestal meer door de bijdragen die de mensen hebben gegeven voor een bepaald project dan door de veel grotere bijdragen die hun werden gegeven van staatswege om de betrokkenheid bij de Derde Wereld kenbaar te maken. U moet mij niet kwalijk nemen dat ik dat zo zeg.

Het gaat mij er helemaal niet om uw wereldje te ontluisteren, duidelijk te maken dat al die denkbeelden van subsidiëring, de rechten die een mens toekomen enz., nu allemaal moeten worden afgeschaft. Ik probeer duidelijk te maken dat de magie van de gemeenschap is gelegen in haar eensgezindheid. Alleen daar waar de mensen één zijn in streven, denken en begrip kunnen zij tezamen meer bereiken dan redelijk kan worden verwacht. Alleen daar waar de mensen bereid zijn om in de gemeenschap ook voortdurend hun eigen taak, hun eigen aandeel volledig te vervullen, kan die gemeenschap functioneren. En als een gemeenschap daartoe in staat is, dan gebeuren er ook wonderlijke dingen.

Herinnert u zich nog het Wirtschaftswunder? Er was een Duitsland dat helemaal verslagen was. Iedereen zei: Nou, dat zal wel nooit meer goed gaan. Nu zeggen ze misschien: Dat komt door de steun die ze van anderen hebben gekregen. In feite kwam dat alleen, omdat men toen maar één behoefte had: zich boven al die ellende uit te werken. Omdat de mensen alles vergaten, behalve één ding: het moet beter gaan met de zaken. Nu valt dat weg. En als deze mentaliteit verdwijnt, zit West-Duitsland helemaal in de put.

Het is hetzelfde met een totalitaire staat waar dan ook. Zolang de mensen geloven in de zin ervan, is die staat onvoorstelbaar sterk. De macht van Hitler lag in de eensgezindheid die hij onder het volk tot stand bracht. We kunnen zeggen: Het is verkeerd afgelopen, maar het feit blijft bestaan, dat Hitler in betrekkelijk korte tijd een groot gedeelte van de crisis heeft opgelost in zijn land. Dat hij in staat is geweest een gevoel van eensgezind-

heid en verbondenheid te wekken dat zelfs nog door het voortbestaan ervan na de val een Wirtschaftswunder en alles wat er bij dat systeem behoort heeft mogelijk gemaakt.

Als je dat allemaal beschouwt, dan wordt duidelijk: een gemeenschap kan haar kracht alleen aan haar eensgezindheid ontleenen. Dat betekent, dat Nederland maar heel weinig sociale wonderen tot stand kan brengen. Want u weet hoe het gaat in Nederland: Twee Nederlanders hebben verschil van mening. Drie Nederlanders beginnen te denken over partijvorming en als er vijf Nederlanders zijn, zal er één wel een protestmeeting op touw zetten. Dat acht ik helemaal niet verkeerd. Ik zeg alleen: Wat is de consequentie ervan? Je kunt het je beroepen op vaste afspraken en vaste regels reactionair noemen.

Er zijn heel wat mensen die mijn standpunt, dat ik zoeven heb gegeven t.a.v. de soldaten, belachelijk vinden. Zij zeggen: Dat is geen vergelijking. Hier gaat het om een Bank, om je geld en daar gaat het misschien om je leven. Maar als je een contract tekent.....wat is dat dan? Je geld of je leven? Het komt voor mij op hetzelfde neer. Dus: een reactionair standpunt. Maar als je niet kunt vertrouwen op gemaakte afspraken waar blijf je dan? Als je niet meer kunt vertrouwen op de eerlijkheid van datgene wat in anderen leeft waar blijf je dan? Als er geen regels en geen werkelijke wetten meer zijn waar blijf je dan?

Ik wil helemaal niet pessimistisch zijn. De vorige spreker heeft ongetwijfeld duidelijk gemaakt dat het geheel een positieve ontwikkeling is. Maar ik zeg: Die positieve ontwikkeling zou veel positiever kunnen zijn, als de mensen eindelijk eens stonden voor hetgeen ze zeiden. Als de mensen de verantwoordelijkheid werkelijk aanvaarden voor hetgeen ze doen. Als de mensen eindelijk eens in plaats van woorden daden stellen. Als mensen in het geheel van het maatschappelijke en geestelijke bestaan beseffen dat je je niet kunt losmaken van de regels, want dat je bij een verwerpen van de regels alleen komt te staan en dat daarmee het magisch mogelijke teniet wordt gedaan.

Misschien moet ik nog verklaren waarom ik de term "sociale magie" zo uitvoerig heb gebruikt. Laat mij het zo stellen:

In elke gemeenschap kunnen geestelijke eigenschappen op de voorgrond treden door de overeenkomst van gedrag en denken in de gemeenschap. Als 10.000 mensen gelijktijdig denken aan en bidden om genezing (of dat nu in Lourdes is, mijnentwege aan de Ganges of ergens op een Malieveld), dan zal er een kracht aanwezig zijn die genezing mogelijk maakt. Maar het is dan de gemeenschap die dat mogelijk maakt. Daarom juist heb ik de term "sociale magie" gebruikt. Het is een gemeenschappelijk te boven gaan aan de redelijke verwachtingen, de redelijke ontwikkelingen. En als u dan zegt: Als je dat dan zo belangrijk vindt, waarom stel je daar het reactionaire tegenover? Dat wil ik dan ook even duidelijk maken.

Een reactionair is iemand die remmend werkt hetzij door zijn uiterlijkheden, hetzij zelfs door zijn inzichten. Als zodanig is hij iemand die vaak de splitsing, het verval kan belemmeren. Terwijl hij, opgenomen in de gemeenschap, zijns ondanks toch zal worden meegesleept door de vooruitgang. Hij is dus geen gevaar. Integendeel, hij is een hulp voor de gemeenschap, omdat hij haar helpt wat meer eenheid te bewaren en door die eenheid de mogelijkheid te vinden meer waar temaken dan redelijk kan worden verwacht, uit te gaan boven al het redelijk gestelde en in zich een vrede of een kracht te vinden die verder gaat dan datgene wat men redelijk gezien uit de ontwikkeling kan verwachten.

Een volk, waarin de eenheid verder gaat dan de verdeeldheid, dat vindt wegen en middelen, dat vindt zijn eigen grootheid, dat vindt zijn eigen geestelijke ontwikkeling waardoor wonderen niet meer zijn uitgesloten. Een volk, dat tegen zichzelf verdeeld is en zich steeds verder splitst in kaar bestrijdende belangengroepen, is geen volk meer, is geen gemeenschap el-

meer en maakt vele positieve ontwikkelingen onmogelijk door de onderlinge strijdigheden. Dit heb ik nog willen toevoegen aan het eerste onderwerp, omdat zoveel mensen niet begrijpen waar het om gaat.

Ik vind het allemaal heel mooi, als iemand zit te oren over het witte licht en het rode licht. Maar dat zijn omstandigheden. De omstandigheden worden echter beheerst door de reactie van de mensen daarop.

De mens alleen kan geen verandering tot stand brengen tegen zo'n rode invloed. Maar een groot aantal mensen samen wel. Een groot aantal mensen, die tezamen denken aan vrede kunnen veel moord en doodslag voorkomen. Een aantal mensen, die samen denken aan de zekerheid die ligt in de regel, kunnen daardoor zeer veel onzekerheden en geweld voorkomen die anders ongetwijfeld zouden gebeuren. Mensen, die tezamen één geestelijke zekerheid nastreven en in die zekerheid leren handelen vanuit een geestelijk standpunt, zijn in staat alle materiële beïnvloedingen van de kosmos eenvoudig te neutraliseren. De geestelijke inwerking van de kosmos zullen ze beter beseffen en daardoor juist kunnen gebruiken.

Heus, er zijn heel veel mogelijkheden voor een positieve ontwikkeling, maar dan moet u wel één ding in de gaten houden: Een eenling kan voor zichzelf met de geestelijke krachten positief werken, maar niet ten aanzien van zijn omgeving. Maar een groot aantal mensen tezamen kan uit geestelijke en stoffelijke stralingen een magie tot stand brengen waardoor het ongelooflijke mogelijk wordt, het onwaarschijnlijke kan gebeuren.

Ik meen, dat iemand die zich bezighoudt met beïnvloedingen, met de geestelijke ontwikkeling in deze tijd, dat hij daar toch wel wat aandacht voor over moet hebben.

Er bestaat geen magisch woord "subsidie". Maar er bestaat wel een ander magisch woord dat moet worden beleefd om het kracht te verlenen. Noem dat dan maar medemenselijkheid of naastenliefde. Als die dingen in u leven, dan kunt u meer tot stand brengen dan met subsidie.

:--:~:

E I N D E .

Kan er een einde zijn? Als er een einde is, dan houdt alles op. Of is een einde slechts een woord waarmee ik aanduid een nieuw begin, een verdergaan op andere wijze. Het treden in een andere wereld. Het leven in een andere waan. Een nieuw bestaan ontdekken. Heeft een cirkel ooit een einde? Daar waar je vertrekt, daar keer je terug en je herkent soms die plek niet eens. En je zegt elke keer, wanneer je rusten moet: Dit is het einde.

Wanneer een mens gaat slapen en zijn ogen sluit, dan blust hij ook zijn wereld uit en leeft een ogenblik in een ander zijn, in een andere droom, in andere werkelijkheid. Maar als hij weer ontwaakt, beseft hij toch: ik leef weer voort. Gisteren is voorgoed vertrokken, is overleden, weggevaagd. En al wat je nog van gisteren in je draagt, heeft alleen vandaag, in de krachten van vandaag zijn eigen waarde.

Een eind komt elk ogenblik aan het ogenblik dat het wat betekend heeft, maar gelijktijdig is het een besef dat altijd verder leeft en zonder einde verder gaat: de cirkel van bestaan dat heel de kosmos omvaamt en eindeloos het erkennen mogelijk maakt, terwijl het "ik" steeds weer zegt, al zuchten slakend: Dit is het einde.

:--:~:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzaken”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

MAART 1979.

24e jaargang.
Nummer 6.

MENSELIJKE KRACHTEN

Fantasie en projectie

CI blz. 63

Engelen

CI " 69

Tegenstellingen

CI " 74

WERELDGEBEUREN

Geest-stof verhoudingen

CII " 61

Wijze mannen

CII " 70

Samenwerking

CII " 73

Band

CII " 74

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK VI.

FANTASIE EN PROJECTIE.

Wat fantasie is weten de meeste mensen wel. U heeft het vermogen in het denken om allerlei voorstellingen op te bouwen. Dat deze voorstellingen echter voor het "ik" een zekere mate van realiteit bezitten, ontgaat de meeste mensen.

Als u zich kunt voorstellen dat u beschikt over licht, dan is dit licht een werkelijkheid. De fantasie namelijk is niet alleen maar een willekeurige samenvoeging van denkbeelden. Ze is tevens een afstemming van het "ik" op bepaalde waarden die in de kosmos bestaan. Het resultaat van dit alles is, dat elke fantasie die zich in u afspeelt, vooral als ook een wil daarbij een rol speelt, u in staat stelt om bepaalde energieën aan te boren die in de kosmos aanwezig zijn.

De mens heeft het vermogen om zich in te stellen op praktisch elke energie die valt binnen het kader van zijn emotioneel leven en zijn bewustzijnsmogelijkheid. De moeilijkheid is, dat de mens de projectie van deze waarden naar zijn eigen wereld over het algemeen maar zeer ten dele beheerst, soms zelfs geheel niet. Dat betekent weer dat in de fantasie energieën worden opgedaan en energieën verloren gaan. Wat de mens ten slotte overhoudt is alleen maar een kater. Ik zal trachten in dit onderwerp juist deze kwaliteit van de innerlijke mens wat nader te belichten.

Elke fantasie bestaat uit twee bestanddelen. In de eerste plaats het "ik". In de tweede plaats de wereld daarbuiten. Het gehele mechanisme van de fantasie draait altijd om de relatie tussen beide. Het is dus een relatie tussen mijzelf en een fictief heelal. Maar er is een werkelijk heelal en als ik mij afstem op bepaalde delen daarvan, dan heb ik ook een verbinding met de energieën die daarin bestaan en eventueel met de kwaliteiten en eigenschappen die daar aanwezig zijn. Mijn fantasie is als zodanig dus eigenlijk het afstemmingsmechanisme op het ogenblik dat ik leer deze juist te gebruiken.

Menigeen zal zich erover verbaasd hebben dat wij in vele Grimoires (toverboeken) allerlei beschrijvingen aantreffen van geesten en demonen, daarin zelfs voorbeelden kunnen aantreffen van hun handtekeningen, hun persoonlijke zegels en ook nog andere zegels. Het is duidelijk, dat een geest die in de hemel leeft of in andere regionen, heus geen handtekening komt zetten. En het is ook duidelijk dat een dergelijk zegel eigenlijk niets anders is dan een samenstelling van symbolen, die alleen op aarde een betekenisbezit. Maar die voorstelling is nodig.

Het belangrijke hierbij is, dat de magiër door zijn denken tot een voorstelling komt (hoe fantastisch deze ook moge zijn en niet aangepast aan

werkelijke feiten) waardoor hij in contact komt met de kracht die hij probeert te bereiken.

Nu kunnen we evengoed de Aartsengel Michael oproepen als de een of andere Heer uit de duisternis. Natuurlijk is het niet altijd even eenvoudig. Het is duidelijk dat een zeer hoge engel moeilijker te bereiken is. Ook een Heer van het duister is veel moeilijker te bereiken dan het een of ander willekeurig rondzwerfend geestje. Theoretisch kunt u elke kracht, die u zich voldoende kunt voorstellen en waarvoor er een afstemmingsmogelijkheid is, bereiken.

Een geest, of hij nu een engel is of een demon, bestaat echter niet alleen uit een besef en een wil. Hij bestaat uit een aantal eigenschappen. Deze eigenschappen zijn niet alleen beperkt tot deze persoonlijkheid, maar ze zijn een aantal krachten en invloeden, ontleend aan de kosmos zelf, die in een bepaalde verhouding samenkomen. Je zoudt dus kunnen zeggen: Wanneer ik een engel oproep met een bepaalde voorstelling daarbij, dan probeer ik eigenlijk een cocktail van kosmische krachten te bereiden met de mij bekende eigenschappen.

Nu heeft u die invloed, maar u moet haar ontladen, want de afstemming op zichzelf is niet voldoende. U moet datgene wat u ontvangt kunnen doorgeven om meer te kunnen ontvangen van wat u heeft aangeboden.

Als u een mens geneest, dan kan dat uw eigen kracht kosten. Maar het kan ook zijn dat u door uw manier van instellen kosmische krachten aanboort, onverschillig in welke verhouding. Dan zult u naarmate u meer van die kracht geeft, meer van die kracht ontvangen. En dat betekent dat u opgeladen uw behandeling beëindigt. De uitputting, die vaak optreedt bij magnetiseurs, blijft dan achterwege. Maar het betekent ook, dat u alleen op bepaalde gevallen vat heeft. Dat is iets waar de meeste mensen aan voorbij lopen. Zij denken: als ik dat kunstje ken, dan werkt het overal en altijd. Dat is niet waar. Het werkt alleen daar, waar mijn patient in dit geval behoefte heeft aan de energie die ik door mijn voorstelling uit de kosmos aantrek, en wel in een specifieke samenstelling.

Nu denkt u: genezen, dat is een oud verhaal. Er is al veel over gezegd. Maar waarom zouden wij het bij genezen laten? Er zijn krachten, die in staat zijn uw kennis te vergroten. Er zijn krachten, die uw kunstvaardigheid kunnen vermeerderen, als u maar de juiste kracht aanboort. Daarom is het belangrijk dat u met de fantasie weet wat u doet.

Het is gemakkelijk genoeg om een beeld te scheppen van mijnentwege een verheerlijkte Jezus juist uit het Paasgebeuren ontwaakt. Maar wat betekent die voorstelling? Overwinning op de dood? Neen, in wezen betekent ze sublimatie.

Als ik bepaalde waarden in mij (stoffelijke of andere) zou willen sublimeren tot een hoge geestelijke betekenis of tot een hoge gevoeligheidsgraad, dan kan ik van die voorstelling gebruikmaken. Maar als ik genezende kracht of kennis nodig heb, dan zal mij deze voorstelling, hoe intens ook beleefd en hoe sterk ook mijn wil om een bepaald doel ermee te bereiken, niets tot stand brengen.

Nu kunnen wij voor die fantasieën wel enkele regels geven. Wij zullen dan uitgaan van de mensen, die in deze tijd nogal eens kwellende duistere fantasieën of dromen hebben.

Als u droomt van een duistere wereld en u stelt uw wil daar tegenover met een kreet om licht, dan krijgt u de bescherming die u nodig heeft. U zult dan naar gelang van uw situatie en afstemming symbolen van licht werkzaam zien worden. Soms zijn het stemmen die u geleiden. Soms is het een lichtend zwaard waarmee u zich kunt verdedigen. Alles is afhankelijk van de omstandigheden.

Om dit tot stand te brengen zijn er twee dingen nodig: a. het duister (de emotionele geestelijke nood waarin u verkeert), b. de wil om het licht te vinden. Nu denken de mensen: dat is een droom. Ik krijg in die droom hulp,

maar wat heb ik er aan? Neen, je moet doorzetten. De kracht die je ontvangt - of dat nu in de vorm van een zwaard is, van een lichtend kruis of van iets anders of een stem die je geleidt - die fixeer je in jezelf als een soort wachtwoord. Op het ogenblik, dat je in je leven met duisternis, met troebele zaken wordt geconfronteerd, neem je het wachtwoord dat je uit de fantasie hebt gedistilleerd, je denkt sterk daaraan en laat dit volgen door het begrip Licht. Op dat ogenblik treden de volgende verschijnselen op:

Een mogelijkheid tot innerlijke verlichting; d.w.z. een duidelijker inzien van de feitelijke situatie. Gelijktijdig is er ook het ontlenen van kracht. Ik ontvang zoveel kracht op dat moment, dat ik de noodzakelijke inspanningen (of dit nu geestelijke zijn of tot op zekere hoogte zelfs lichamelijke) kan volbrengen. Ik kan bovendien daaruit nog een afscherming afleiden.

Wanneer ik namelijk het wachtwoord gebruik en het begrip Licht, dan heb ik daarmee mijn gehele fantasietoestand a.h.w. weer in leven geroepen en ik maak nu uit dit licht wat ik nodig heb. Ik vorm met mijn gedachten uit het licht een ketting waarmee ik mij veranker aan een lichtende wereld. Ik maak uit dat licht een soort bol waar ik middenin sta waardoor ik dus niet meer kan worden aangevallen. Het wonderlijke is, dat hierdoor de agressie van mensen en geesten aanmerkelijk afneemt. De projectie van een dergelijk fantasiebeeld kan wel degelijk dus ook praktische betekenis en nut hebben.

Maar laten we verder gaan, want niet iedereen zal naar ik hoop alleen maar dromen van duistere krochten en hoge gebergten waarin een onderwereld schijnt te zijn verborgen.

U droomt misschien van een lichtende wereld of van een tuin en u ontmoet daarin verschillende personen. Nu is het belangrijk, dat u in een dergelijke fantasie rekening ermee houdt dat zowel overledenen als nog levende personen daarin kunnen voorkomen. De verbinding die u zoekt, is er kennelijk één met wij Zomerland noemen. Maar Zomerland is door uittreding ook te betreden voor andere personen.

Heeft u te maken met mensen waarvan u weet dat zij nog in leven zijn, dan kan de voorstelling van de fantasie, opnieuw opgebouwd (dus het reconstrueren van die beleving) ten gevolge hebben dat er een z.g. sympatische band ontstaat tussen u en de persoon, die u daar heeft ontmoet. Telepathische projectie over en weer is mogelijk, ongeacht de afstand. Na het oproepen van een beeld blijft die mogelijkheid bestaan voor een periode van ongeveer 20 uur, iets meer of iets minder. U kunt deze methode dus gebruiken om gedachtenprojecties doelmatig te richten.

Het kan echter ook zijn dat u te maken heeft gehad met overgeganen. Nu hebben overgeganen een andere visie op de wereld dan mensen; dat heeft u bij ons waarschijnlijk ook opgemerkt. Dat op zichzelf is geen bezwaar. Maar als u nu met een probleem zit en u heeft het gevoel: ik ben te subjectief, ik kan het niet overzien, dan is het misschien goed weer een contact op te bouwen en daarbij zeer sterk te denken aan een der overgeganen met wie u in het fantasie- of droombeeld contact heeft gehad. Dan ontstaat weer datzelfde, namelijk een soort band. Als u nu uw probleem uitzendt, dan is de kans heel groot dat u een veel objectievere visie terugkrijgt dan die welke u tot op dat ogenblik heeft gehad. Door vanuit dit meer objectievere standpunt uw handelen te bepalen, kunt u op aarde beter ingrijpen in situaties die normaal gezien onoverzichtelijk zouden zijn.

Ach, het is heel aardig, als je de mens vertelt dat hij over magische vermogens beschikt. Dat is natuurlijk wel waar, maar gelukkig weten de meeste mensen daar weinig van, anders zou er heel wat afgeknoeid worden in de toverij. Wat we echter moeten beseffen is:

Een fantsiewereld kan door mij worden opgebouwd. Ik kan dus bewust uitgaan van een bepaalde visie. Ik construeer een gedachtenwereld. Op het ogen-

blik, dat deze constructie enige analogie met de werkelijkheid gaat vertonen, ongeacht welk deel ervan en waar, zullen er factoren in de fantasie binnentreden die niet door het "ik" worden veroorzaakt en ook niet door het "ik" worden beheerst. En dat is nu juist het aardige. Wij hebben dus te maken met een droom die we zelf tot stand brengen en gelijktijdig met waarden, die we niet beheersen, maar die van buitenaf daarin worden geprojecteerd.

De fantasie is meer dan alleen maar het samenvoegen van beelden tot een onwaarschijnlijkheid of tot een leuk verhaal. Als wij de fantasie op de juiste wijze leren hanteren, is ze voor ons een mogelijkheid om contact te krijgen met andere werelden, andere mogelijkheden en krachten dan wij in onze wereld normaal kennen. Het zijn juist deze niet door ons bedachte en beheerste verschijnselen die voor ons het belangrijke zijn.

Als ik in een fantasie uitga van bepaalde voorstellingen, dan kan ik daar natuurlijk aan refereren. Dat is echter altijd maar betrekkelijk, want het kan zijn dat ook de werkingen die ik meende te bespeuren in mijn fantasie bestonden en niet in de werkelijkheid. Maar het onbeheerste element in de fantasie betekent, dat ik ofwel te maken heb met een beïnvloeding van buitenaf, dan wel met eigenschappen en kwaliteiten van mijn eigen wezen die niet tot mijn bewustzijn zijn doorgedrongen. Door op deze niet beheerste factoren in het fantasiebeeld een beroep te doen krijg ik dus een afstemming waardoor de eigenschappen en kwaliteiten van deze zaken kunnen worden overgedragen aan mijn huidige persoonlijkheid en zelfs door mijn huidig waakbewustzijn kunnen worden gericht.

Nu weet ik wel, dat er ook mensen zijn die dromen van enorme mogelijkheden. Zij dromen ervan dat ze hele legers plotseling tot vredelievendheid brengen, de wapenfabrieken bewegen om voortaan in de ploegenproductie te gaan. Dat is natuurlijk onmogelijk. De kracht die wij ontleenen aan de kosmos, zelfs als zij in wezen onbeperkt is, zal altijd beperkt worden door ons eigen "ik". Het eenvoudigste voorbeeld daarvan is: Als u een batterijtje van $4\frac{1}{2}$ V heeft, dan kunt u de polen vasthouden en er gebeurt niets. Of toch wel? Want in uw lichaam kan daardoor een bepaalde oplading ontstaan. Als u dat doet met 220 V, dan garandeer ik u dat u de bibberatie krijgt. Dat is ook pijnlijk. Doet u dat met 15000 V, dan kunt u aan onze kant overdenken wat er fout is gegaan.

Zo is het ook met deze krachten. Wij kunnen nooit een energie verdragen die hoger is dan ons eigen verwerkingsvermogen. Dit impliceert, dat wij niet de hele wereld kunnen gaan verbeteren, maar dat wij wel stukjes ervan kunnen verbeteren. Het betekent niet, dat we alle kennis van de kosmos ineens terbeschikking krijgen, maar wel dat wij zeer specifieke delen van die kennis in ons kunnen laten opwellen en zich a.h.w. kunnen laten invoegen in onze normale kennis, in ons normaal wereldbeeld. Daardoor is de fantasie een zeer machtig middel, als je weet hoe haar te gebruiken.

Nu zullen heel wat mensen denken: Ach, er is nog wel wat verschil tussen mensen. Wat de een kan, kan de ander niet. Het fantasieleven van de een is het fantasieleven van de ander niet. Het gevoelsleven van de een is niet gelijk aan dat van de ander. U heeft echter uw eigen specifieke waarden. Er kan in u niets bestaan wat niet in de kosmos elders is vertegenwoordigd. Dat is een belangrijk punt. Elke fantasievoorstelling kan een vertekend beeld zijn in mij opgebouwd van een werkelijkheid die elders bestaat. Maar voor de kracht van de gedachte en voor de kracht van de geest bestaat er geen feitelijke afstand. Ook als het in een heel ander Melkwegstelsel zou bestaan, dan is nog één schrede voldoende om in die andere situatie te komen, maar ook te beschikken over de middelen en krachten. En met één stap kun je weer terug en kun je misschien wat meenemen.

De werkelijkheid van de geest kun je misschien het best als volgt omschrijven: Wanneer de geest zich van een bepaalde plaats bewust is en zich concentreert op een andere plaats, dan bevindt hij zich op die andere plaats

en de eerste is geheel verbleekt. Als een entiteit zich concentreert op bepaalde contacten of mededelingen - negatief of positief - dan zullen die contacten zijn wezen bepalen. Is hij in staat om die contacten uit te schakelen en daarvoor andere in de plaats te stellen, dan is het eerste contact zo volledig verbroken dat het is, alsof het er nooit is geweest.

Deze mogelijkheden bestaan in de geest, maar ze bestaan ook wel degelijk in de mens, want de mens heeft een geest. De mens beschikt over fijnstoffelijke voertuigen die kunnen worden gebruikt om krachten en waarden van de geest geheel of ten dele om te vormen tot stoffelijke energieën of mogelijkheden. En dat is nu juist hetgeen waardoor we in staat zijn veel te volbrengen.

Op gevaar af sommigen van u te beledigen zou ik willen zeggen, dat veel geloof in feite bijgeloof is. Er zijn mensen die denken dat, als zij een plaatje van de H. Isidorus of Aliakus boven de deur hebben bevestigd er geen demon kan binnentreden. Dat is natuurlijk kolder, want dat is dan wel de demon die heeft medegewerkt aan de uitvinding van de drukkunst. Ik heb soms zelfs het idee dat de duivel degene is geweest die de eerste kerken heeft uitgevonden. En om een bekend, maar langzamerhand enigszins vergeten schrijfster te citeren: "Daar waar de priester voorgaat, kan de duivel gewoonlijk rustig volgen."

Maar als ik geloof in die kracht (het plaatje heeft die kracht dus niet, maar ik geloof erin), dan is dit geloof in feite gelijk aan een fantasie. Het is een in mij opgebouwde niet-werkelijke voorstelling. Nu het aardige: Omdat dit plaatje voor mij enerzijds de fantasie doet ontstaan en anderzijds de kracht gericht voorstelt, kan dit op zichzelf volkomen nutteloze, onschuldige en zelfs onaesthetische plaatje al datgene tot stand brengen wat de gelovige eraan toeschrijft.

Je kunt denken dat een bepaalde steen eens betreden is door noemt u maar op... Mohammed, Mozes of een andere grootheid en dat de kracht van deze heilige persoonlijkheid in die steen berust. Vergeet dat maar rustig, want een steen waarin de kracht van b.v. Mozes zit, zou over het algemeen de mensen van heden zwaar op de maag liggen. Maar ik geloof dat. De steen is dus niet meer een steen, ze is de voorstelling van een machtsinhoud. Als ik met een intens geloof dat de beroering van die steen mij zal genezen, mij zal bevrijden, die steen in volle concentratie beroer, dan wekt hij in mij de kracht die ik mij in de steen had voorgesteld. Ze zit niet in de steen, ze is ontladen in mij. Maar de werking is precies gelijk. Dit is een verklaring, meen ik voor vele wonderen.

Een wonder ontstaat op het ogenblik, dat een mens zo volledig gelooft dat hij niet meer volgens de ratio, maar volgens de geloofswaarde plus de emotie denkt en leeft. Op dat ogenblik verplaatst hij zich in een wereld waarin vele rationele samenhangen tijdelijk onderbroken kunnen zijn; dus kan het wonder gebeuren.

Ik heb mensen wel eens horen zeggen: Het christendom vertelt ons over zoveel wonderen, maar ik zie er nooit een gebeuren. Ja, met de huidige opvoeding is dat ook geen wonder. De mensen denken immers dat ze alles weten. Maar als je denkt dat je alles weet, dan kun je immers niet meer aannemen dat iets anders is dan je hebt geleerd. Daarin ligt de grote moeilijkheid. Dus voor ons is de enige ontvluchting aan die begrenzing niet meer gelegen in een geloof, want dat is gelimiteerd en aangepast, maar in een fantasie.

De fantasie is, zo stellen wij, volledig vrij. Als ik mij een wereld wil voorstellen met draken en ridders waarin St. Joris voortdurend jonkvrouwen bevrijdt en Roodkapje rondloopt om verversingen aan te bieden, alsof ze de koningin zou zijn bij de Kerstbijeekomst ten paleize, dan is dat op dat ogenblik waar voor mij, want ik zal geen redelijke grenzen of kennismaten stellen t.a.v. mijn fantasiebeeld. En dat betekent, dat ik door die fantasie de grens heb veranderd. Ik heb mijn werkelijke mogelijkheden weer geactiveerd, omdat ik

nu buiten de normen van mijn wereld die ik ken, waarmee ik werk en waarmee ik rekening houd toch tot de juiste afstemming kan komen. Kan ik in mijn fantasie ook nog zover gaan dat ik geloof, dat de krachten en waarden die daar zijn ontstaan direct zullen doorwerken in de materie, dan blijkt dat vanuit mijzelf deze krachten inderdaad in de materie werken.

Over het algemeen - u zult dat waarschijnlijk al eens eerder hebben gehoord - zullen die krachten uittreden uit het voorhoofd- of keelchakra. Voor enkele vormen van kracht kan ook het borstchakra in aanmerking komen. Het kruinchakra, wanneer dat actief is, kan die kracht natuurlijk altijd door laten. Maar als dat voldoende open is, dan heb je de fantasie niet meer nodig, omdat je verschillende werkelijkheden gaat beseffen en dus de krachten uit die verschillende werkelijkheden ook weet om te vormen totdat ze in je eigen ogen werkzaam kunnen zijn. Het is dus vanuit de eigen aura, vanuit het eigen "ik" dat die krachten worden ontladen.

De gedachtenwereld van de mens is zo groot dat ze onder omstandigheden een volledige kosmos kan omvatten. Alle waarden en wetten van die kosmos kan de mens gebruiken om daaruit de krachten te verzamelen, die hij dan volgens zijn eigen beperking en wezen uitstraalt uit zijn verschillende chakra's en hanteert in de wereld rond hem, zodat hij resultaten behaalt die volgens de ratio niet binnen oorzaak-en-gevolg vallen zoals deze op aarde gebruikelijk zijn.

Ik hoop, dat ik met dit onderwerp uw aandacht heb gevestigd op iets wat voor u van belang kan zijn.

Het is mij bekend, dat zeer veel mensen dromen en dat nog veel meer mensen fantaseren. Sommigen bereiken zelfs door hun fantasieën een zeer hoge plaats op aarde, maar dat komt omdat ze anderen in hun fantasieën kunnen doen geloven. Dezen wil ik even uitsluiten.

U fantaseert ook. U heeft ook uw eigen gedachten en denkbeelden. Ga nu eens niet uit van het stoffelijke bewijs dat u wilt hebben volgens redelijk normen. Ga uit van die fantasiewereld waarin alles mogelijk is. Laat vanuit die fantasiewereld de toestand ontstaan en de kracht die u verlangt en zeg dan tot die kracht: Ook buiten mij ben je kenbaar. Dat kan in de fantasie vervlochten zijn.

Begrijp, dat elk resultaat dat u bereikt voortkomt uit een bepaalde fantasie. Wanneer de fantasie opnieuw wordt gewekt, zal de afstemming van het "ik" vergelijkbaar zijn en zal er een vergelijkbaar effect buiten het "ik" bereikt kunnen worden. Dat betekent, dat zelfs tot op zekere hoogte een wetenschappelijke waarde kan worden gehecht aan al hetgeen zo tot stand wordt gebracht, want de proeven zijn herhaalbaar.

Besef, dat vele fantasieën geen resultaat opleveren. Als dit het geval is, vraag u het volgende af: Heb ik mij in mijn fantasie beziggehouden met iets wat betrekking heeft op mijzelf en de wereld waarin ik waakbewust pleeg te leven of ben ik bezig geweest met bepaalde controversen die zich alleen in mij afspelen? Zolang uw fantasie alleen met uw innerlijk te maken heeft, zal het uiten van die krachten zeer moeizaam zijn en mislukkingen zijn dan veel voorkomend. Indien uw fantasie betrekking heeft op een specifiek en nauwkeurig omschreven beeld van uw eigen werkelijkheid op aarde en gelijktijdig van een bovennatuurlijke, dus niet meer rationeel samengestelde wereld, dan zal u blijken dat resultaten bereikbaar zijn.

Wie hiermee wil experimenteren geef ik de raad te beginnen met kleine dingen. Probeer een plant voor de tijd te laten bloeien. Probeer insecten te weren uit een vertrek. Probeer eens iemand te genezen of probeer eens een voorwerp ergens anders neer te leggen. Dat zijn gewoon fantasieën. Als u met deze dingen op een gegeven ogenblik resultaten krijgt, dan kunt u vanzelf verder gaan.

Wat het verplaatsen van voorwerpen betreft, wil ik nog één ding opmerken: U moet er natuurlijk iets eenvoudigs, iets lichts voor nemen, b.v.

een potlood of een ballpen. Wanneer u dat doet, moet u zeker weten op welke plaats het voorwerp zich bevindt. Daarna moet u het eigenlijk een beetje vergeten zijn. Dit is een moeilijkheid, tenzij u bewust zo'n voorwerp ergens verbergt, een aantekening daarvan maakt en na een week de proef neemt, als u het al bijna vergeten bent en het geen directe felle indruk meer maakt op uw voorstellingsleven. Als dan blijkt, dat de plaats is veranderd, zelfs als het niet de plaats is die u zich in uw fantasie voorstelde, dan heeft u resultaat geboekt. Herhaal de proefneming dan zo lang totdat u de plaats waar het voorwerp zich zal bevinden eenvoudig kunt bestemmen vanuit de fantasie. U heeft dan zelfs een bepaalde telekinetische kwaliteit ontwikkelt.

Realiseer u verder dat uw fantasie niet beperkt hoeft te zijn tot het onmiddellijke heden. U kunt zich ook voorstellen, dat u kosmische of telekinetische kracht a.h.w. in uw hart bergt. Stel u maar voor dat daar een zak zit waar u het in propt om ontladen te worden op een later tijdstip. Hierdoor kunt u het gebeuren met enige training ook verplaatsen naar situaties waarin u heel gewoon bewust bezig bent met uw normale werkzaamheden en toch opeens de beschikking krijgt over deze extra energie. Op z'n minst genomen, meen ik, is dit een proefneming waard.

Ieder van u zal voor zichzelf moeten uitvinden wat in zijn eigen denk- en fantasieleven de meest motiverende kracht is. Want u moet een wereld hebben die u niet alleen op afstand tekent, maar een wereldje waarin u zich werkelijk kunt inleven. Als u dat heeft gevonden, zal al het voorgaande tot een van uw mogelijkheden gaan behoren. En zo dit het geval is, dan heeft u iets meer ontdekt van de innerlijke mogelijkheden en krachten van de mens.

Daarnaast heeft u een nieuwe weg gevonden om uzelf meer werkelijk te maken, ongeacht de schijnbare beperkingen die uw stoffelijke wereld u pleegt op te leggen.

-:-

ENGELN.

Mensen hebben een indeling gemaakt waarmee de engelen in allerlei soorten worden verdeeld. Er zijn engelen, die speciaal met de muziek belast zijn. Gabriël, een uitstekende bugelspeler (hij oefent steeds voor het Laatste Oordeel). Michaël, die het zwaard hanteert als niemand anders. Azraël, die voor het transport zorgt van uw wereld naar de onze en zo zijn er meer.

Nu is het natuurlijk heel aardig om die functie-indeling te maken, maar als je het heel goed bekijkt, dan deugt het niet. Want wij gaan nu functies benoemen met de naam van engelen. Zoals we ook bepaalde functies benoemen, als we het hebben over duivelen. U spreekt b.v. over Phoenix, een van de opperduivels volgens een bepaalde hiërarchie.

Phoenix is een dichter, een leraar; alleen wel aan de verkeerde kant. Dan kun je spreken over mensen, die zich zo'n beetje met de regering bezighouden, die zich alleen met grote zaken bemoeien zoals Lucifer; signatuur: Lucifuge Hofocale.

Op deze manier heeft de mensheid eigenlijk allerlei kwaliteiten van de kosmos tot persoonlijkheden gemaakt. Maar een engel is eigenlijk alleen maar een engel op het ogenblik, dat hij leeft in het licht.

Dus als u in het licht leeft, bent u een engel. U ziet er wel niet naar uit, maar het is nog steeds mogelijk.

Een geest, die in het licht leeft, heeft zijn eigen kwaliteiten en eigenschappen. Iemand, die b.v. dokter is geweest, kan misschien in de geest verder gaan in de geneeskunde, maar hij zal dan ook steeds meer worden geconfronteerd met geestelijk lijden. En dat wil weer zeggen, dat hij zich dan gaat specialiseren in het wegnemen van geestelijk lijden. Een generaal (als er tenminste een generaal is die een engel kan worden, wat ik betwijfel) zal ongetwijfeld van zijn standpunt uit gaan denken en zeggen: "Ik moet strijden voor het recht." Hij zal zich bezighouden met een zo direct ingrijpen waar hij onrecht erkent.

Zijn ze engelen of niet? Voor de mensen wel. Want voor de mensen is alles een engel op het ogenblik dat het beantwoordt aan de voorstelling. Trouwens, ik geloof dat een hele hoop mensen het heel erg prettig vinden dat engelen iets anders zijn dan mensen. Want als zij wisten dat ze onder omstandigheden engelen zouden kunnen worden, dan zouden ze zichzelf met blote billen ergens aan het plafond zien hangen als een kruising tussen een mislukte cupido en de eeuwige zaligheid in de kinderjaren. Dat zijn natuurlijk dingen die voor een mens onvoorstelbaar zijn. En zo zegt men dan:

Er zijn toch heel veel geesten die niet op aarde geleefd hebben. Natuurlijk. Maar zijn dat nu engelen of duivelen? Het ligt er maar aan welke richting je bent toegedaan.

Kijk, als u nu toevallig een duisterling zoudt zijn - dat is mogelijk - dan zoudt u zich in het duister waarschijnlijk veel prettiger voelen dan ooit in het licht. En als u iemand bent die het licht in zich draagt - al is het maar een vonkje - dan zoudt u in het licht gelukkig zijn en niet in het duister. Zoals dat voor u geldt, zo geldt dat ook voor anderen. Zo geldt dat ook voor entiteiten die niet op aarde hebben geleefd. Maar wie zegt, dat ze niet elders in de materie hebben geleefd?

Voordat de geschiedenis van de mensheid op aarde begon, was er al een andere mensheid. De restanten van die mensheid zijn op deze aarde geïncarneerd; die zijn naar een andere school gegaan. Degenen die dat niet hebben gedaan, zijn zij dan de Zonen des Hemels geweest? Het is moeilijk om daarover na te denken.

Als wij met engelen te maken hebben, dan moeten we in de eerste plaats wel beseffen, dat de engel die wij aanroepen een functie is van het licht; niet een persoonlijkheid zonder meer. Als u vraagt om bescherming en u vraagt dat aan een engel of een engelbewaarder, dan behoeft dat niet altijd een en dezelfde persoon te zijn. Niet elke engelbewaarder ziet er hetzelfde uit en niet ieder heeft dezelfde kwaliteiten, eigenschappen en mogelijkheden. Maar ze hebben allemaal licht. Ze reageren vanuit het licht en ze proberen u te behoeden, wanneer u als een wezen waarin licht woont door het duister wordt bedreigd. Dat is dan het engelachtige eraan.

Er zijn heel veel mensen die denken: Engelen zijn een soort mensen met duivenvleugels die al harpspelend: Gloria, gloria, gloria roepen en bijna niets anders te zeggen weten. Vergeet dat maar. De wereld van de engelen is een wereld die zelfs erg veel lijkt op een menselijke wereld. Ieder heeft zijn eigen werk, zijn eigen functie. Er zijn taakverdelingen. O, niet zo bindend. Ik kan mij niet voorstellen, dat er een engel minister-president wordt en zegt: Ik ga met een Bestek 81 beginnen, of met een programma voor gelijkmatige inkomstenverdeling. Daar denkt een engel eenvoudig niet aan; daar is hij een engel voor. Het zijn de idioten die aan dergelijke dingen denken. De mensen denken dat uiterlijkheden belangrijker zijn dan de innerlijke mens.

Een engel heeft anders geleerd. Maar als hij de kracht heeft om licht in zeer grote intensiteit naar de aarde te voeren, indien dat nodig is, dan zal dat wel een strijdende engel zijn. Want als het ergens heel donker wordt, dan komt hij aanzetten en geeft hij dat licht. De mensen zeggen dan: Dat is een engel. Maar misschien zeggen wij dan: Dat is een luchtgeest met

een hoog bewustzijn. Want voor ons is zo'n persoon nog een elementaal, omdat hij gebonden is in zijn levensvormen aan delen van de atmosfeer. Maar hij kan met datzelfde licht werken. Hij kan a.h.w. zijn licht gebruiken om het duister te verteren. Dat noemt men dan een strijdbare engel.

Wie zal dan zo iemand zeggen wat nodig is? Misschien niemand. Maar het kan ook zijn dat er iemand komt die weer wijzer is, een andere vorm van licht heeft en dat die de luchtgeest aanspreekt en hem zegt: Kijk eens even naar Den Haag. Daar moet je toch wat duister weghalen. De ander zegt dan: Je hebt gelijk. Er is inderdaad duister. Laat mij dat maar eens wegnemen. Zo gaat dat.

De werelden van geesten, engelen e.d. lopen zo ontzettend dooreen dat het heel erg moeilijk wordt om daar een soort bepaling uit te halen die klopt met alle mooi indelingen die in alle heilige boeken staan, die kaballisten hebben berekend, want de kosmos bestaat uit twee tegen-gestelde richtingen.

Er is een bewustwording die wij de lichtende noemen omdat ze naar het licht toegaat. Er is een afdalende bewustwording die naar het duister gaat. Maar wat uit het licht komt en het licht niet kan aanvaarden dat keert terug. Dat zal terugkeren naar de wereld, naar de materie. Het zal vanuit de materie terugkeren naar de duisternis en uit de duisternis weer verder stijgen naar het menselijk zijn en door alle sferen naar het licht tot het ogenblik, dat het licht wordt begrepen.

Voor het duister is het precies hetzelfde. Alleen de kwelling die duister kan betekenen voor iemand, die zich niet bewust is van zijn innerlijk licht, die kwelling bestaat ook voor een duistere geest, die door het licht heen moet, want hij is zich niet voldoende bewust van zijn eigen duisternis. Al die benoeringen zijn dus op zijn minst genomen dubieus. Maar de voorstellingen die wij eraan verbinden zijn die welke de mensen zich maken.

Als wij nu toch bezig zijn, waarom zouden we ons dan niet voorstellen dat er engelen zijn? Waarom zouden we ons dan niet voorstellen dat er iemand kan zijn die op aarde misschien een Witte Heks wordt genoemd, een Witte Tovenaar en die eigenlijk een engel is. Waarom zou dat niet kunnen? Waarom zou er onder u niet ergens een verkapte engel of duivel kunnen zijn?

Het is natuurlijk gemakkelijk om het allemaal in te delen, netjes in verschillende sferen. Daar zitten de Tronen, daar de Heerschappijen, daar de Aartsengelen. Maar de schepping is geen theater. Als u zalig of heilig wordt of alleen nog maar net goed genoeg bent voor de hemel, dan betekent dat niet dat u hier of daar terecht komt in het hemelse theater, dat u om een engel te zijn ook een plaats moet hebben in de engelenbak. Of dat u een logeplaats krijgt als u heilig bent. Het is krankzinnig als je op die manier de werkelijkheid benadert.

Ik zal proberen of ik daarover het een en ander kan zeggen. Onder engelen verstaan wij alle geesten, die uit het licht komen en die de krachten des lichts op welke wijze dan ook tot uiting kunnen brengen in de wereld waarin wij leven. Dit betekent, dat engelen vele verschillende voorgeschiedenissen kunnen hebben, dat ze niet naar soort kunnen worden ingedeeld, maar alleen aan de hand van de werking die ze voor ons vertonen.

Als wij ons beroepen op een bepaalde naam of kracht, dan beroepen wij ons op een werking, niet op een persoonlijkheid.

Als wij ons beroepen op het licht - in welke vorm en gedaante dan ook - dan beroepen wij ons in feite op God die de kracht van het licht is.

Als wij vrezen voor het duister of ons beroepen op het duister - wat ook het geval moge zijn - dan doen wij dit niet in de eerste plaats op een bepaalde persoonlijkheid, dan doen wij dit op een bepaalde eigenschap. Het zijn de eigenschappen, die wij oproepen die ons zullen beheersen. Als dan later degene die die eigenschap heeft gehad aan ons een verschrikkelijke of een verheerlijkte vorm heeft getoond, dan is dat een tweede. Want dat is onze relatie met degene die de kracht voor ons tot uiting heeft gebracht.

Het gaat echter niet om de persoonlijkheid maar om de kracht. Wanneer we dat beseffen, dan kunnen wij alle belemmeringen die rond ons zijn opgebouwd - zowel t.a.v. de hel als van de hemel - wegvagen door ons te beroepen op de werkelijke Meester en de kracht van alle dingen: de Eerste Corzaak, de Schepper, God die is het Licht van hemel en aarde, het Begin en Einde van alle dingen.

Als we dat zo zeggen, dan klinkt dat erg vroom, want dat is ook een voorstelling. Maar het is een voorstelling die tamelijk dicht bij de werkelijkheid komt, zeker volgens menselijke normen.

Wie een engel aanroept beseffe: de naam van de engel heeft slechts betekenis, indien wij de eigenschap van de engel kennen. Wanneer wij de naam van een demon aanroepen, heeft deze slechts betekenis, indien wij het wezen, dus de geaardheid of de werking van de demon kennen. Het is deze kennis die noodzakelijk is. En als wij geen naam kennen en wij beroepen ons op een kwaliteit of een eigenschap, dan zal zij ons geworden, dan krijgen wij die. Ook als dat helemaal niet met engelen vleugelen komt aanruien of met gespletten staarten en hoorntjes komt aansnellen. De eigenschappen waarop wij ons in de kosmos beroepen, zullen ons beroeren. De krachten waarmee wij ons verbonden achten, zullen op ons inwerken. En dan is het misschien gemakkelijker om engelen in te delen.

Er zijn heel veel engelen waar we niets aan hebben. Die engelen beschikken eenvoudig niet over de krachten of de waarden die we nodig hebben. Er zijn echter zeer veel lichtende krachten die kunnen beantwoorden aan onze noden, aan onze kwaliteiten, aan onze behoeften van het ogenblik. Beroep u op het licht en deze krachten zullen komen. Aanvaard die krachten en ze zullen zich manifesteren. En als ze zich manifesteren, wat geeft het dan nog hoe ze heten?

Het is glad geweest kort geleden. Stel, dat u eens een scheve schaats heeft gereden en met een smak op uw achterwerk terecht komt en niet over-eind kunt krabbelen. Daar komt iemand en die steekt u een hand toe. Gaat u dan eerst vragen wie hij is, wat zijn positie is in het leven? Of zegt u: Help mij. Zo zoudt u tegenover engelen en alle andere krachten moeten staan.

De hele kosmos is verzadigd van entiteiten; veel meer dan u zich ooit kunt voorstellen. Van allerlei vormen, van allerlei planeten, van allerlei niveaus van bewustzijn. Allen kunnen u helpen, indien u zich beroept op de eigenschappen die zij vertegenwoordigen.

Wat zijn de eigenschappen van engelen die een mens nodig heeft? Dat er een engel is die u vertelt waar u een schat kunt vinden? Dat moet u aan Amor overlaten of aan de lagere regionen. Maar als u nu zegt: Ik zit in het duister, ik zie niets meer, ik weet het niet meer. Dan kunt u zich beroepen op het licht. En dat licht zal u gegeven worden. Want dan is er altijd wel een entiteit of misschien zijn er vele entiteiten die antwoorden op datgene wat u nodig heeft, datgene wat u vraagt.

De engelen die we nodig hebben zijn de krachten, die in staat zijn ons innerlijk duister, onze innerlijke verwarring te verlichten. Wij kunnen engelen nodig hebben die ons leiden, die ons als gids dienen op een ogenblik dat wij niet meer weten waar wij moeten gaan.

Er kunnen krachten zijn die ons duidelijk maken wat licht is voor ons. Wij weten niet altijd wat voor ons de lichtende of de slechte beslissing is. Er zijn engelen die ons kunnen helpen door ons te genezen, ons bij te staan of ons de geestelijke kracht geven om op de juiste wijze voort te leven. Daarop kunnen wij ons beroepen.

Er zijn engelen die ons kunnen helpen om een harmonie uit te drukken op welke wijze dan ook, hetzij als kunstenaar, als mens of alleen als medemens tegenover een andere. Als wij dit beseffen en ons daarop beroepen, dan komen zij tot ons en zij geleiden ons. Wat allemaal wel heel mooi klinkt, maar je ziet ze nooit. Misschien een enkele keer, als je diep in gedachten

zit, dan zie je ze rond je. Dan zie je de krachten van licht en soms ook de krachten van duister. En als je ze ziet, dan beseft je op een gegeven ogenblik: ik ben niet alleen. Maar je beseft ook: er is meer dan ik alleen. Ik geloof, dat dat het meest belangrijke is.

Wie werkelijk engelen zou willen horen zingen, moet de harmonie in zichzelf bevorderen door zich te beroepen op het licht. Dat wat dan rond hem ontstaat, is de samenklank die men wel eens de harmonie der sferen of engelenzang noemt.

Wie de fout maakt om zich te beroepen op het duister, die hoort de chaos, de verwarring, het geroezemoes rond zich dat uit de perfecte disharmonie kan voortkomen. Dus eigenlijk doe je het voor een groot gedeelte zelf. Maar er zitten wel een paar haakjes aan.

Wanneer u zich beroept op een engel, dan zult u zich voortdurend op die engel moeten blijven beroepen om het contact in stand te houden. Een engel helpt namelijk maar per geval. Als u weet, dat een lichtende kracht u geleidt, dan moet u zich steeds weer op die kracht richten, opdat ze in uw nabijheid komt en zij u kan helpen. Maar als u met het duister om welke reden dan ook een pact aangaat of gewoon een beroep daarop heeft gedaan, dan moet u er wel zeker van zijn dat u zult moeten vechten om de krachten uit het duister, die u op deze manier met u verbonden heeft, weer van u af te schudden. Dat is het grote verschil.

Als u nu merkt dat er teveel duister aan u vast zit, dan is er maar één weg: zoek in uzelf naar licht, naar harmonie met het licht. Doe een beroep op de krachten, die u kunnen helpen en beschermen, die u kunnen geleiden. Dan zult u zien dat het duister wegvalt.

Dit is een simplistische voorstelling, natuurlijk. Engeltjes en duiveltjes, wie gelooft er nog in? In de Screwtape Letters (?) schrijft de ene duivel aan de andere: Het is zo ellendig, we kunnen mensen krijgen die niet aan ons geloven en dat is goed. Of we hebben magiërs nodig, die juist zeer intens aan ons geloven, dat is ook goed. Maar als wij het nu zover kunnen brengen dat er magiërs komen die aan niets geloven maar toch met onze kracht werken, dan hebben wij het gewonnen. Dat is eigenlijk de quintessens van engelen en duivelen.

Wanneer wij met het licht bezig zijn, dan grijpen wij naar iets wat groter is, intenser, lichtender dan wijzelf en daar moeten wij ons voortdurend aan vastklampen. Maar als wij ons bezighouden met het duister, dan kan ons dat ook veel geven. De prijs is meestal erg hoog, maar het kan. Het duister zal zich dan aan ons vasthaken. Het zal proberen ons licht weg te vreten. Dat is nu het grote verschil.

Als u dus bezig bent over engelen en duivels, denk dan maar niet aan persoonlijkheden, ook als er persoonlijkheden betrokken zijn bij de werkingen die wij aan engelen en duivelen toeschrijven. Denk gewoon aan een kracht waarmee u te maken heeft.

Realiseer u dat het licht in duizenderlei vormen gepersonifieerd kan worden en het duister evenzeer.

Realiseer u, dat u op het duister evengoed een beroep kunt doen als op het licht, maar dat in beide gevallen daaraan bepaalde consequenties verbonden zijn.

Beseft, dat elke kracht van licht die tot u komt om u te helpen voor u een engel is. Elke kracht is duister die zich - hoe dan ook - aan u vastklampt voor u een duivel is. Maar dat zij voor zichzelf niets anders zijn dan zielen, die proberen te leven volgens de kracht die hen is ingelegd, volgens de wet die zij als de juiste beseffen en op hun wijze proberen waar te maken wat kosmisch gezien onvermijdelijk en noodzakelijk is: de versmelting van licht en duister waarin alles terugkeert tot de ene grote Eenheid.

TEGENSTELLINGEN.

Tegenstellingen vinden we overal, zelfs in onszelf. Een van de grootste tegenstellingen ligt b.v. in hetgeen wij willen en in hetgeen wij doen. Want wij willen altijd het goede en wat doen wij voortdurend?

Ook in de wereld rond ons zijn tegenstellingen. Tegenstellingen zijn noodzakelijk. Als het altijd licht is, dan weet je niet wat duister is.

Als het altijd duister is, dan weet je niet wat licht is. Maar als duister en licht elkaar afwisselen, dan zie je de gehele scala van mogelijkheden.

Als je je bezighoudt met humor, dan kun je lachen om alle dingen.

Maar als je de ernst der dingen dan niet meer beseft, dan is je humor zinloos geworden; dan is ze een ijle, ledige spot.

Als je de ernst zo sterk overtrekt dat de humor teloor gaat, dan heb je vergeten te lachen om het leven. Dan heb je alles zo absoluut gemaakt, dat het je als een loodzware keten omsluit die het je niet mogelijk maakt om geestelijk een ogenblik uit te vliegen en even de vrijheid te genieten.

De meeste mensen zijn zo ontzettend serieus. Dan zeg ik: Geef mij dan maar de tegenstelling tussen de luchthartigheid en de klaterende lach aan de ene kant en de diepe ernst en het diepe beseft aan de andere kant.

Als die twee elkaar afwisselen, dan leer je het leven kennen. Dan leer je de totaliteit beseffen. Dan kun je werkelijk bewust worden. Maar als je het maar aan één kant houdt, dan kom je niet ver.

Ik denk, dat God Zelf de aarde en de hele kosmos zo heeft geconstrueerd, dat ze begrensd worden door twee absolute tegenstellingen, omdat door de tegenstellingen en de afwisseling tussen beide het mogelijk is de werkelijkheid van Zijn schepping te kennen, de werkelijkheid van je eigen plaats in het geheel niet alleen te leren beseffen, maar te leren waarmaken en daardoor een eenheid te verwerven met de totaliteit waarin alle tegenstellingen eens wegvallen.

:--:

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK VI.

GEEST-STOF VERHOUDINGEN.

Als wij worden geconfronteerd met het totale wereldgebeuren, dan zijn er altijd onverklaarbare veranderingen. Deze blijken zelfs niet door bepaalde invloeden uit de kosmos zonder meer verklaarbaar te zijn.

Als we in de geest kijken, dan zien we een groot aantal entiteiten waartoe onder de belangrijkste behoren: de Witte Broederschap, het Verborgene Priesterrijk. Deze blijken zich bezig te houden met het gebeuren op aarde, maar op meer algemene schaal. Je kunt daardoor zien dat de geest soms in het wereldgebeuren ingrijpt, maar dat dit slechts heel zelden ten doel heeft om de mensheid moeilijkheden of lijden te besparen. Het is over deze omstandigheid dat ik vanavond het een en ander wil zeggen.

De Witte Broederschap heeft zich voorgenomen ook in deze tijd beperkte conflicten van allerlei omvang toe te laten, uitgaande van het standpunt dat, als voldoende beperkte conflicten op een redelijk bevredigende manier kunnen worden opgelost, daardoor het gevaar voor een wereldoorlog kleiner wordt. Dat houdt dus ook in dat op het ogenblik, waar het gevaar voor een wereldoorlog theoretisch tamelijk groot is, deze Broederschap uitgaat van het standpunt dat dit niet kan gebeuren en als er personen zijn die dat zouden willen doorzetten, zij daar dan zouden moeten ingrijpen.

De geest probeert dat in de eerste plaats te doen door inspiratie. Je kunt bij een aantal mensen gelijktijdig ongeveer dezelfde ideeën doen ontstaan. Hierdoor komt er een afwijking van een normaal programma van denken en dus ook een andere benadering van een stoffelijke situatie. Indien zo'n groep voldoende invloed heeft, dan zal ze daardoor een veranderd aantal acties kunnen veroorzaken. Dat geldt zeker, als je een aantal regeerders of andere belangrijke personen, b.v. generaals, officieren e.d. kunt bereiken. Dat de mens desondanks met deze conflicten te maken heeft is bijna onvermijdelijk.

Vanuit een geestelijk standpunt bevinden wij ons nu namelijk in een overgangperiode waarbij op betrekkelijk korte termijn grote veranderingen van de menselijke mentaliteit noodzakelijk zijn en dit ook voor de bewustwording.

Wij weten allen dat er op een gegeven ogenblik - hoe dan ook - een eind zal moeten komen aan een steeds sterker wordende invloed van materialisme dat langzaam maar zeker de geestelijke waarden zowel als de stoffelijke mogelijkheden beperkt en zelfs de levenscondities op aarde begint te bedreigen. Nu hebben al deze groepen entiteiten (ik heb er maar twee genoemd, er zijn er veel meer) hun eigen ideeën en hun eigen voorkeuren.

De O.D.V. b.v. probeert vooral de verdraagzaamheid te bevorderen. Daarnaast probeert ze ook de mensen de werkelijkheid te laten zien van sommige situaties.

Bij de Broederschap van Liefde (die ook bestaat) heb je te maken met mensen die zeggen: Neen, we moeten juist alleen de medemenselijkheid bevorderen. Ze behoeven elkaar niet te begrijpen of te waarderen, als ze zich nu maar voor elkaar verantwoordelijk gevoelen en dus een grote mate van naastenliefde tonen.

Wij zijn het op onze beurt daar weer niet mee eens, omdat wij zeggen: Als de mensen met die liefde beginnen, dan zitten ze een sappige biefstuk te eten, terwijl ze ondertussen maatregelen beramen om een paar arme zeehondjes te redden. Zij vergeten daarbij dat er zoveel koeien worden gedood voor vleesvoedsel en dat ze tevens bereid zijn maatregelen te treffen om de zeehonden te sparen ook als dit mensenlevens kost. Dergelijke dingen kunnen we dus niet hebben. Wij zeggen: De mensen moeten elkaar begrijpen.

De Witte Broederschap zegt dan weer: Dat begrip is wel goed, maar het is niet in de eerste plaats noodzakelijk. Want als de omstandigheden zodanig zijn dat de mensen moeten samenwerken, dan komen ze wel tot een onderlinge waardering en begrip.

De O.D.V. vindt dan weer: Dat bestaat dan wel een tijdje, maar dat gaat al heel snel verloren. Als u een voorbeeld wilt hebben, denkt u dan aan de samenwerking tussen communisten en uiterst rechtse groepen en christelijke groepen in de tijd van de bezetting in Nederland. In die tijd was er geen verschil tussen een pater en een voorman van de roodste vakvereniging die er maar was; ze werkten samen. Ze waardeerden elkaar. Nederland was één. Totdat het bevrijd was, toen viel het weer in duizend stukken uiteen. Een dergelijke situatie kun je volgens ons overal verwachten.

De mensen van het Verborgene Priesterrijk bekijken het weer anders. Zij zeggen: Wat wij nodig hebben is de overwinning van de geest op de stof. Indien wij voldoende mensen kunnen inwijden, indien wij voldoende geesten rijp kunnen maken voor het begrip van een grotere werkelijkheid, dan zal als vanzelf het materialisme verdwijnen en de mensen zullen beter gaan werken. Zo zijn er duizend-en-één groeperingen. Sommige grotere, sommige kleinere, sommige middelmaatjes, middenstanders van de geest zoals de O.D.V., die proberen om elk op hun eigen manier iets bij te dragen aan de ontwikkeling van de mensheid.

Als wij nu als voorbeeld een recente situatie nemen, dan kijken wij naar de relatie Vietnam - China. U moet zich dan toch wel met enige verbazing realiseren dat China op dit ogenblik - althans officieel en niet praktisch - bezig is om voorbereidingen te treffen om zich terug te trekken. Het is duidelijk, dat hier een ommekeer heeft plaatsgevonden die zeer waarschijnlijk voornamelijk is gelegen in de politieke leiding van China en in een deel van de legerleiding. Hier is dus ingegrepen. Hier zijn bepaalde denkbeelden geïnspireerd. Op grond daarvan moet het mogelijk zijn om een werkelijk groot conflict te voorkomen, terwijl tussen de tegenstanders misschien wel wat haat, maar vooral onderling respect is ontstaan. Dat is nu precies wat we nodig hebben; niet de haat, maar wel het respect.

Kijken we naar situaties zoals die zich op het ogenblik ontwikkelen in Rhodesië, Zuid-Afrika en dergelijke landen, dan komen we tot de conclusie dat er ook hier iets moet veranderen. Die verandering kan echter nooit worden verwezenlijkt door een van beide partijen te laten winnen. Als in Zuid-Afrika de zwarten winnen, dan is het voorbij met de gehele ontwikkelingsmogelijkheid die de blanken hebben gegeven; de blanken doen veel. Omgekeerd is het niet mogelijk de blanken verder te blijven handhaven, daar dan langzaam maar zeker geheel Afrika zich tegen hen zal gaan keren. Er is dus een compromis nodig.

Dat compromis kan worden bereikt door de ontmaskering van bepaalde figuren die een beetje te fanatiek zijn aan beide zijden. Dat kan gebeuren door beperkte conflicten te zeer in de openbaarheid te brengen, zodat beide partijen zich gaan afvragen wat zij eraan hebben. Het kan ook gebeuren

door hulp te bevorderen voor de kleurlingen (de naturellen) waardoor zij in staat zijn om wat kennis betreft het wat beter op te nemen tegen de blanken.

Datzelfde geldt in wat andere mate voor Rhodesië. In dat land is er op dit moment wel een z.g. zwart bestuur (eerder een gemengd bestuur), maar hier is wel sprake van een elitair bestuur. Het is een zeer bepaalde groep die hier aan het bewind kan komen en vele anderen kunnen hun eigen denkbeelden niet kwijt. Het is duidelijk, dat daaruit conflicten moeten voortkomen. Maar die conflicten moeten dan worden uitgevochten zonder dat hierdoor andere staten in het geding komen, zonder dat hierdoor tussen Rhodesië en andere landen een oorlogstoestand ontstaat. Ook daarvoor zijn er bepaalde gegevens en inspiraties nodig en die worden dan ook verstrekt.

Hetkan ons eigenlijk heel weinig schelen, of er nu sprake is van een islamitische dictatuur of van een Sjah-in-Sjah dictatuur in Perzië. Dat maakt helemaal niets uit. Maar wat wel belangrijk is: er zijn in dit volk zo grote verdeeldheden, zo grote verschillen ontstaan en zo'n beperkt gevoel van persoonlijke verantwoordelijkheid dat een groot aantal rellen en conflicten hier noodzakelijk is om de mensen attent te maken op de samenwerkingsmogelijkheden die er wel degelijk zijn. Juist daar waar mensen weinig verantwoordelijkheid dragen zijn ze erg compromisloos. Dat kunt u zelfs zien in de Tweede Kamer. De partijen die geen regeringsverantwoordelijkheid dragen zijn altijd veel feller en orthodoxer in hun benadering van problemen dan degenen die wel deel uitmaken van de regeringscoalitie. Dat kunt u in andere landen eveneens zien. Het gaat dus hier om: Men moet die mensen beïnvloeden op het juiste ogenblik en men moet ervoor zorgen dat een aantal compromissen mogelijk wordt.

Deze compromissen moeten dan worden gesteund door een natuurgebeuren. Iets wat ook voor de Broederschap en Zusterschap van Liefde erg belangrijk is, want daardoor kan de mens weer worden gewekt tot interesse voor zijn naasten, tot medelijden, medegevoel en dat kan naastenliefde worden.

Met dergelijke rampen kun je ook weer voorkomen dat een groot aantal geschillen worden uitgevochten op een manier die niet aanvaardbaar is. Je kunt b.v. door een aantal industriële rampen de mensen erop attent maken dat hun huidige benadering van de samenleving en hun visie op de belangrijkheid van industrieën toch wel wat verkeerd is ingeschat. Als je dat allemaal tot stand kunt brengen, dan heb je eigenlijk een wijziging gebracht in een stoffelijke ontwikkeling; en dat kan erg belangrijk zijn.

Maar een geest zit ten slotte niet te springen om de aarde nu stoffelijk zo te veranderen dat ze een paradijs wordt. Wij gaan nog steeds van het standpunt uit: als u bij ons komt, dan heeft u het paradijs, tenminste als u niet bang bent voor uzelf. Zolang u op aarde bent, moet u voornamelijk leren. Een school kan meer of minder prettig zijn, maar leren moet je. En als de aarde nu maar ontwikkelingsmogelijkheden geeft waardoor geestelijke bewustwording mogelijk is, dan kun je als vanzelf aannemen dat de aarde - geestelijk gezien - aan haar doel beantwoordt.

Dat zijn zaken waarover de mensen natuurlijk heel anders plegen te denken. De geestelijke groepen die proberen in te grijpen en invloed uit te oefenen, gaan uit van een geestelijk standpunt. Daarom is het voor u erg belangrijk te beseffen dat de geest zich niet bezig zal houden met menselijke nood zonder meer. Al zou de helft van de wereld een soort Sahel worden, dan zou de geest daar nog geen reden in zien om te zorgen voor regenwolken en al die dingen meer. Zij zou zeggen: De mensen moeten leren leven onder die condities, want alleen als ze zelf sterk genoeg zijn om de juiste oplossing te vinden, zullen ze een bewustwording hebben doorgemaakt. Maar dan is hun benadering van het leven een andere geworden en daardoor zullen zij hun ervaringen op een nieuwe manier kunnen interpreteren wanneer ze zijn overgegaan. Aan de andere kant is het ook duidelijk, dat de geest er geen belang

bij heeft dat er driekwart van de wereld wordt uitgeroeid. Eén atoomoorlog en je zit ineens met een enorm tekort aan huisvestingsmogelijkheid voor degenen die willen incarneren. Dus dat moet zoveel mogelijk worden voorkomen. Een beperkt conflict, zelfs een atoomconflict zou geestelijk gezien onvermijdelijk en aanvaardbaar kunnen zijn. Maar niet een conflict waarbij een zo groot deel van de wereld wordt geschaad dat eigenlijk de gehele ontwikkelingsgang van de mensheid terugvalt tot nul, tot het stenen tijdperk.

De geest heeft wel medelijden met de mensen en zij wil de mensen wel helpen, maar een groep gaat niet uit van een persoonlijke benadering. De benadering is altijd meer algemeen. Als wij in deze tijd kijken naar wat er gaande is (ik meen, dat het u wel zou kunnen interesseren), dan zien we in de eerste plaats dat de Witte Broederschap bezig is om haar planning van het voorgaande jaar grotendeels af te sluiten. Zij heeft op dit moment een aantal mogelijke geschillen. Het zijn er in het geheel 6 waarvan tenminste 4 met oorlogshandelingen. Ze neemt aan, dat hierdoor een groot gedeelte van de druk die in de mensheid bestaat tijdelijk ontladen kan worden; de mensen worden dan wakker geschud voor bestaande gevaren. Ze neemt verder aan, dat ze bepaalde rampen nog kan beperken (dat geldt vooral natuurrampen), terwijl ze andere rampen eenvoudig laat gaan. Die zullen zich overigens pas na de volgende week ontwikkelen.

Dan komen er dit jaar waarschijnlijk ook nog een paar grote rampen. Men gaat gewoon uit van het standpunt: Wanneer dat gebeurt, dan wordt de mens even met zijn eigen machteloosheid geconfronteerd en misschien dat hij dan anders gaat denken over de manier waarop hij leeft.

De grootste golven van geestelijke energie zijn altijd gericht. U herinnert zich dat ik u heb verteld over kosmische invloeden, die met een omlooptijd van ongeveer 36 uur, vooral op een bepaalde breedtegraad, het gehele aardoppervlak bestrijken en dan achtereenvolgens in verschillende landen een vergelijkbare ontwikkeling en vergelijkbare conflicten laten zien.

Als wij te maken hebben met ingrijpen uit de geest, dan is dat niet het geval. De geest werkt op een bepaald gebied en dat is meestal zeer beperkt. Als zij probeert inspiratief invloed uit te oefenen, dan is zij - zelfs als het over de Witte Broederschap gaat - meestal beperkt tot maximaal 250 personen. Deze personen worden dan niet uitgezocht op grond van hun persoonlijkheid, maar op grond van hun betekenis en hun bereikbaarheid.

Dan zal er verder nazorg nodig zijn bij een dergelijk ingrijpen. Want als een geest heeft ingegrepen, dan ontstaat er een situatie waardoor bij velen wel een mate van onbehagen zal optreden. Dit houdt in, dat de nazorg moet worden gedaan door groepen die daarvoor geschikt zijn.

In de laatste 4 maanden is onze Orde zeer sterk ingeschakeld bij een aantal conflicten. Hierbij gaat het voornamelijk om nazorg. Op dit moment is een groot gedeelte zelfs ingezet in het conflict Vietnam - China. Dat houdt in, dat wij daar bezig zijn de mensen te wennen aan de situatie en hen te inspireren om zich aan te passen aan de mogelijkheden, ook als dit betekent dat ze misschien hun wijze van denken en van leven enigszins zouden moeten veranderen. Wij hopen daarmee aardige resultaten te behalen.

Nu is de hoofdivloed nog die van de Witte Broederschap, maar die zal waarschijnlijk over ongeveer 10 dagen afgelopen zijn. Dan doen ze daar niet veel meer. Zij hebben dan alles gedaan wat ze konden doen. De Orde zal daar dan waarschijnlijk nog 45 dagen actief blijven over grote gebieden, dus met inzet van heel veel van onze leden. Daarna blijft er nog enige nazorg, maar dat is tamelijk weinig. Dat is 10 % van degenen die oorspronkelijk zijn ingezet.

Als wij proberen na te gaan op welke wijze een harmonie wordt bepaald, dat is ook belangrijk, dan blijkt het volgende:

Vanuit de Witte Broederschap wordt altijd gewerkt met harmonie op basis van een denkbeeld. Er wordt dus altijd iemand genomen waarin de mogelijk-

heid van het denkbeeld reeds aanwezig is. Zijn er een groot aantal personen en kan men slechts enkelen gebruiken, dan kiest men diegenen met wie de grootste harmonie in de kortst mogelijke tijd bereikt kan worden, zodat een optimale inspiratieve werking het eindresultaat is. Bij de keuze van personen houdt men wel rekening met de positie, maar in vele gevallen zal men een compromis moeten sluiten. Om u een voorbeeld te geven:

Een zeer belangrijk regeringspersoon is niet direct te bereiken. Wel kan zijn secretaris of secretaresse worden bereikt, daarnaast misschien zijn vrouw of een goede vriend. Dan worden deze personen beïnvloed en geïnspireerd. Afgestemd op de persoonlijkheid van de staatsman zullen ze dan bepaalde denkbeelden en voorstellen doorgeven. Op zo'n manier kan men dan wel wat doen.

Nu zijn we op het ogenblik bovendien bezig (het is een project waarbij het Verborgene Priesterrijk nogal actief is) met beïnvloedingen die ten doel hebben in Europa inclusief Engeland en de Ver. Staten een bepaalde verandering van besef tot stand te brengen. Men gaat hierbij uit van een groot aantal z.g. leraren. De geïnspireerde mensen kunnen van alles zijn. Het zijn misschien mediums, maar het kan net zo goed een pater, een pastoor, een senator of wat anders zijn. Deze personen worden met een lichte afwijking van de oorspronkelijke richting die zij volgen in hun denken a.h.w. gedwongen te zien waar ze naartoe gaan. Als dit lukt, dan zullen zij daartegen een zekere weerstand gaan ervaren; dat ligt in hun persoonlijkheid.

Zij realiseren zich wat zij aan het doen zijn en zoeken dus een manier om te blijven wat zij zijn, maar ook om te voorkomen dat er gevolgen zullen zijn waarvoor zij vrezen. Op die manier kun je afbuigen wat er gebeurt. Dit zal zich vooral in Frankrijk voordoen t.a.v. een bepaald deel van de regering. In Engeland heeft men zich op het ogenblik geconcentreerd op een aantal werkgevers en op 2 specifieke vakbonden.

In de Ver. Staten heeft men zich vooral gericht op enkele van de kleine staten o.a. Californië en Nevada. In deze twee staten meent men namelijk veranderingen tot stand te brengen die dan een weerslag zullen hebben in het gehele land etc.

Er is een kleine groep die spreekt over liefde en rechtvaardigheid (ze noemt zich ook zo) die bezig is om schandalen op te rakelen. Ze halen oude koeien uit de sloot waar ze maar kunnen. Het gaat hen niet erom mensen in verlegenheid te brengen of plotseling ergens regeringen en instanties in moeilijkheden te brengen. Het gaat er doodgewoon om de mensen duidelijk te maken hoezeer ze eigenlijk worden bedrogen. Volgens hen is rechtvaardigheid alleen dan te bereiken, indien een ieder die een oordeel moet vellen weet waarover hij exact moet oordelen. En daar mankeert het in de moderne wereld nogal eens aan.

Een groep die zich de Bevrijding van het Bloed noemt (het is van christelijke origine. Het valt mee dat ze niet het Lam erbij hebben gehaald) heeft zich op het ogenblik gewend tot bepaalde dictaturen voornamelijk in Afrika en twee dictaturen in Zuid-Amerika. Ze zijn daar bezig om ontwikkelingen mogelijk te maken waardoor een val van een regime teweeg kan worden gebracht of - wat men eigenlijk nog veel liever heeft - een evenwichtssituatie tot stand wordt gebracht waardoor de gewone mensen de kans krijgen zich te ontwikkelen zonder dat ze de vrijheid hebben om nu eens aan het plunderen te slaan en dat soort dingen. Hun invloed is op dit moment voornamelijk op Afrika gericht. Daarnaast zijn ze ook bezig o.m. met Chili. Dat is heel eigenaardig. U zoudt het eerder van andere staten verwachten: Nicaragua of zo. Neen, ze zijn met Chili bezig. Zij menen, dat daar op het ogenblik grote resultaten te behalen zijn.

Als u het zo bekijkt, dan is de wereld eigenlijk omringd door een groot aantal geestelijke groepjes, die elk op hun eigen manier en op een plaats die hen de meest juiste lijkt werkzaam zijn. Opdat u niet zoudt denken dat

er hier sprake is van een absolute anarchie, moet ik u eraan herinneren dat er een soort gemeenschappelijk plan bestaat.

Elke keer wanneer het Wesakfeest wordt gevierd, is de Grote Raad bijeen. Deze Grote Raad bestaat uit een onbepaald aantal leden waarvan elk lid zijn waardigheid alleen bewijst door het bewustzijnsniveau waarop hij opereert en zijn belangstelling voor hetgeen er gaat gebeuren. Het aflezen van de z.g. neveninvloeden, die altijd nabij het Altaar worden gedaan, geschiedt door degenen die de kosmische invloeden aan het aflezen zijn. Het gaat hier dus niet om zuiver geestelijke invloeden, maar om de goddelijke Kracht die wordt aangeropen en de invloeden uit de stoffelijke kosmos die optreden.

In enkele gevallen wordt nog wel rekening gehouden met z.g. Heerschappijen. Dat zijn dan zeer hoog-geestelijke gebieden die niet op de enkele mens inspelen, maar die vaak een bepaald signaal geven waardoor ook de aarde getroffen kan worden. Uit het geheel daarvan wordt een z.g. werkplan opgebouwd. Dat klinkt misschien erg administratief, maar in feite is het veel eenvoudiger.

Men projecteert voortdurend de waarnemingen van ca 100 personen over elkaar. Er ontstaat dan een soort kaart waarbij de verschillen in waardering elkaar opheffen. Die kaart bevat vergelijkenderwijs gesproken kleuren, bepaalde lijnen en lijnvormen, soms zijn er zelfs contouren in te vinden. Als je die allemaal bij elkaar voegt, dan kun je daaruit ongeveer aflezen wat de aarde zal bereiken en wanneer.

Daar de Witte Broederschap deskundigen heeft (er is een waarnemingsnet in de geest waar men zich voortdurend bezighoudt ook met de actualiteit), weet men wat ongeveer de geestelijke mogelijkheden zijn van de mensheid in een bepaalde periode. Men kan verder nagaan wat de overheersende tendensen van ontwikkeling zijn op verschillende gebieden: sociaal, economisch, strategisch. Die worden dan ingevuld op de kaart. Daardoor ontstaat er een aantal mogelijkheden. Waar de mogelijkheden teveel zijn (laten we zeggen dat we 20 mogelijkheden hebben), is er geen directe beheersingsmogelijkheid. De Witte Broederschap kan wel reageren, maar alleen tijdens de ontwikkeling. Dit is weer voor een algehele indeling van taken, onderlinge afspraken over hetgeen men gaat doen natuurlijk niet bevorderlijk. Wij gaan dus uit van die punten, die een zeer klein aantal ontwikkelingsmogelijkheden geven. Als de keuze 5 à 6 is, dan is dat ideaal.

Nu wordt bij de verschillende ontwikkelingsmogelijkheden gekozen voor een bepaalde reactie. Deze reactie is, gezien de bewustwording van de mensheid, de meest wenselijke en voor het behoud van incarnatiemogelijkheid op aarde de beste. Dan wordt door een aantal entiteiten, die zich daartoe bereid verklaren, ingewerkt op de mensen ter plaatse en ook op de omstandigheden ter plaatse. Dat kan betekenen dat men zich zelfs bezighoudt met het regelen van het weer, het beïnvloeden van de werking van de aardkorst, opdat die mogelijkheid de grootste waarschijnlijkheid krijgt. Men probeert als het ware de minder gunstige mogelijkheden te elimineren en gelijktijdig de beste mogelijkheid zoveel mogelijk te bevorderen.

Als dat is gebeurd, blijven er een groot aantal meer twijfelachtige keuzen over. De Witte Broederschap heeft dan haar eigen planning vastgelegd. Een groot aantal geestelijke groepen (ook onze Orde) werkt daarin mee onder de hoede van de Witte Broederschap. Dan blijven er nog een aantal vagere keuzepunten over waaraan men zich kan gaan wijden, wanneer men personeel en tijd over heeft.

Hier wordt dan weer een keuze gemaakt. Enkele groepen zeggen dan: "Wij gaan op dit terrein dat proberen. Zijn jullie het daarmee eens?" Dat laatste is erg belangrijk, want het kan zijn dat b.v. de Orde een bepaald project op zich neemt en zegt: "Wij kunnen dat niet alleen doen" en dat ze b.v. de Broederschap van Liefde erbij halen. Of dat ze zeggen: "Wij willen wat extra bijstand hebben van de Witte Broederschap, kan dat?" Op die manier

wordt dus langzamerhand de zaak zo ingedeeld dat de meeste te beïnvloeden keuzemogelijkheden van ontwikkeling op aarde gedekt zijn door bewegingen, die zich daarmee bezighouden.

Er blijft dan een aantal mogelijkheden (nog steeds ongeveer 20, soms iets meer) over met een beperkte keuze, ongedekt zoals dat heet. Hiervoor is geen enkele groep die zich als groep inzet. In deze keuzemogelijkheden bestaat altijd nog de kans voor entiteiten, die niet gebonden zijn of die niet voor hun eigen groep bepaalde dingen moeten doen, om zich bezig te houden met beïnvloedingen daar ter plaatse. In de praktijk komt het erop neer, dat je voor de Witte Broederschap op aarde gemiddeld 15 tot 20 punten per jaar hebt waarop een optimale inzet mogelijk is. Daarnaast zijn er ongeveer een 30 plaatsen waarop kleine groepen zich gaan concentreren; groepen dus die nog wat te zeggen hebben.

Dan blijft er ruim een 100 keuzemogelijkheden over waaraan zeer kleine groepen zich wijden. De rest van de mogelijkheden wordt dus eigenlijk niet beïnvloed, tenzij opeens blijkt dat het noodzakelijk is om een evenwicht te bereiken in de plannen die men heeft gemaakt, dus in relatie tot een van de hoofdprojecten.

Als u dit allemaal hoort, dan denkt u: die geesten maken zich toch wel druk. Heel veel mensen zullen zich afvragen waarom? Dat is heel eenvoudig: Als u in een oudercommissie zit, dan wilt u wel graag dat uw kinderen het beste onderricht krijgen. Wij hebben een geestelijke wereld verdeeld in een ontelbaar aantal kleine wereldjes en sferen waarin de "volwassenen" leven; degenen die in de geest zijn en weer de beschikking hebben over het grootste gedeelte van hun werkelijk bewustzijn. Maar wanneer ze incarneren, moeten ze een groot deel daarvan achterlaten. Ze worden dus tijdelijk a.h.w. kinderen.

In deze kindtoestand moeten ze leren. En zoals u voor uw kinderen het beste onderwijs wilt hebben, omdat u weet dat ze eens volwassen mensen zullen worden, zo willen wij voor een ieder, die incarneert op aarde, de beste mogelijkheden tot ontwikkeling hebben. Zowel de beste scholing, dus de mooiste ervaringsreeks, als ook de meest gunstige situaties; dus de stoffelijk prettige verhoudingen waarin die ervaring kan worden opgedaan. Daarmee houden wij ons bezig.

Het is eigenbelang. Vandaag ben ik aan het beïnvloeden. Maar wie weet of ik over een paar honderd jaar niet zelf ineens een incarnatiedrang voel en op aarde zal moeten zijn. Alles wat ik dan heb gedaan voor anderen op aarde, heb ik eigenlijk mede voor mijzelf gedaan. Er is dus een enorme binding tussen alle sferen waaruit incarnatie nog noodzakelijk kan zijn of zelfs maar mogelijk is en uw aarde. Het is voornamelijk deze band die een grote rol speelt.

Ook de zeer hoge entiteiten, die nooit meer zullen incarneren en die bij de Witte Broederschap vaak in de leiding zitten, zullen zich met de aarde verbonden voelen, want zij behoren immers tot degenen die de lering geven in de wat lagere sferen. In die sferen kunnen zij de beste resultaten bereiken, de grootste bewustwording weer tot stand brengen bij de daar vertovende entiteiten, als zij een gunstige mogelijkheid tot aanvulling van hun bewustzijn hebben gevonden op aarde.

Geestelijke invloeden zijn dus niet alleen maar zaken die je zo van buitenaf bekijkt of een soort willekeurig en grillig ingrijpen van een aantal geesten die toevallig denken dat zij weten wat goed is voor de mens. Neen, er is sprake van een opbouw vanuit de geest, van een bewustwordingsmogelijkheid en mede van eigenbelang. Het is voor de geest belangrijk, dat bepaalde bewustwordingsmogelijkheden in de stof blijven bestaan. Hierdoor komt dan deze opbouw tot stand.

Nu zijn er natuurlijk veel mensen die zich onmiddellijk afvragen: Wat moeten wij dan doen met de ingewijden op aarde? Een ingewijde op aarde is

iemand, die zoiets is als een vertegenwoordiger van een groot bedrijf. Hij kan wel wat artikelen afleveren, maar hij is toch voor een groot gedeelte afhankelijk van de producent. De ingewijde heeft een eigen bewustzijn en hij kan dat delen met anderen, zeker. Maar de krachten, die hij nodig heeft zodra ze zijn mogelijkheden te boven gaan, die moet hij uit de geest krijgen. En als hij eerlijk is, zal hij moeten toegeven dat het meeste van hetgeen hij doet alleen mogelijk is, omdat hij een harmonie met de geest of met een deel van de geest heeft.

De ingewijden op aarde, dat zijn er op het ogenblik aardig wat, hebben eigenlijk een dubbele taak vanuit ons geestelijk standpunt. In de eerste plaats zijn ze waarnemers. Omdat ze voortdurend met ons in contact staan, maken ze ons attent op de menselijke waarde en waardering t.a.v. gebeurtenissen die plaatsvinden. Hierdoor kunnen wij onze beïnvloedingen en inspiraties gemakkelijker aanpassen aan hetgeen er werkelijk nodig is.

In de tweede plaats wijden zij in. Nu is de inwijding een beetje traag geworden. Wij zitten op het ogenblik in de tijd van de massa-inwijdingen, zoals u weet. Die zijn echter niet mogelijk door een enkele ingewijde in de stof, maar zij kunnen het wel voorbereiden. Zij maken a.h.w. een plan voor ons waarmee ze aangeven waar wij de grootste mogelijkheden hebben om inwijding voor mensen te bereiken. Wij zien ook vanuit hun standpunt en niet alleen vanuit het onze de misbruiken die er op aarde zijn ingeslopen; ook in geestelijke bewegingen, kerken, esoterische scholen. Doordat wij begrijpen wat er aan de hand is ook vanuit een stoffelijk standpunt, zullen wij niet alleen ingrijpen vanuit ons geestelijk denken (dat is onjuist en dit kan niet), maar we zullen zien: dit wekt deze of gene mentaliteit en die mentaliteit is wel goed. Wij bestrijden dan misschien een kwaal met een kwaal, maar het is nuttig omdat daardoor toch weer de inwijdingsmogelijkheden worden vergroot, de geestelijke bewustwordingsmogelijkheid wordt vergroot en veelal zelfs de mogelijkheid voor mensen om met onze wereld meer bewust in contact te treden. Dat kan van groot belang zijn.

Geestelijke invloeden zijn er plenty. Wat die invloeden precies zullen worden in het wereldgebeuren, dat weten wij eigen niet.

Wij zitten weer voor een Wesakfeest. En aangezien wij nog rekening moeten houden met de zware heerschappij van Saturnus voor een paar maanden en verder rekening moeten houden met een invloed van Pluto die zeer sterk kan worden in de komende tijd, is het noodzakelijk om de werkelijke plannen en voorstellen aan te passen aan de invloed, die op het Wesakfeest wordt geconstateerd. Dan pas kunnen wij zeggen: De kosmos geeft ons deze mogelijkheden, dat zijn de beperkingen vanuit het zonnestelsel, dat zijn de beperkende invloeden die van buitenaf komen en daardoor zullen wij de mensen dit of dat het best kunnen geven.

Ik heb met dit onderwerp geprobeerd u duidelijk te maken dat het niet alleen een sprookje is dat de geest ingrijpt, maar dat het wel een sprookje is dat de geest ingrijpt om de mens op aarde tot een edel wezen te maken. Daar gaat het helemaal niet om. Het gaat erom de mens te maken tot een bewust wezen. En een bewust wezen is heel vaak een wezen dat een hoop ellende heeft, dat volgens menselijke opvatting ontzettend veel heeft gezondigd. Het zijn zeker niet de saaie en brave burgers van wie wij het meeste heil kunnen verwachten in dit opzicht. Dus begrijp wel:

De geest wil geen paradijs op aarde stichten. Dat heeft u niet nodig. Wat heeft u aan 60 jaar paradijs, als u verder in de eeuwigheid op een houtje kunt bijten? Wat u nodig heeft op aarde is een bewustzijn waardoor u in de sferen steeds meer een soort paradijs kunt vinden.

Dan zult u nu ook begrijpen waarom vele ingrepen uit de geest menselijk gezien niet zo aanvaardbaar zijn. Als je vulkanen laat uitbarsten, de aarde laat beven en je zorgt ervoor dat het op bepaalde punten veel heftiger is

dan nodig is, dan lijkt dat wreed. Maar als je ziet wat de invloed is op de gehele bewustwording van de mensheid en op de ontwikkeling van bepaalde gebieden, dan blijkt het in feite gunstig te zijn, want de geestelijke waarden van de mensen worden daardoor bevorderd.

Ik hoop, dat ik u duidelijk heb gemaakt dat in het wereldgebeuren de geest niet alleen een rol speelt, maar dat ze vanuit haar eigen standpunt bepaalde doelen nastreeft. Ik heb ook getracht u duidelijk te maken dat deze niet in overeenstemming zijn met menselijke waarderingen, maar zuiver uitgaan van hetgeen geestelijk aanvaardbaar en nuttig wordt geacht. En laten we dan niet vergeten dat, althans volgens ons (dat is ook een standpunt van de Orde) voor al die geestelijke ingrepen - waar dan ook en hoe dan ook - moet gelden dat de geest niet alwetend en onfeilbaar is. Ze weet veel en ze zal misschien in verhouding minder grote fouten maken dan de mensen, maar fouten maken ze.

Zo is er ook voor ons in dit alles nog een scholing gelegen en worden wij ons bewust van onze eigen onvolkomenheden die we dan misschien door een latere incarnatie kunnen uitwissen.

x Worden de mensen, die na een ramp of in een oorlog vol haat overgaan, direct goed opgevangen?

- Dat hoort er wel bij. Het is duidelijk, als je zoiets doet, dan moet je ook zorgen dat, althans geestelijk, de schade zoveel mogelijk wordt beperkt. Het zou toch helemaal geen zin hebben om rampen te veroorzaken, als daardoor een aantal halve demonen in omloop zouden komen. Het gaat ons er juist om een weg te tonen waardoor die mensen uit de diepte steeds hoger kunnen stijgen. Daar wordt voor gezorgd. Er zijn entiteiten die zich daarmee bezighouden.

x Is de toestand Egypte - Israel niet even gevaarlijk als de toestand in China?

- Op het ogenblik niet. Israel bevindt zich nu in een situatie waarin het de steun van het westen voor een groot gedeelte kan verliezen. Een steun, die niet zal worden geweigerd aan de arabische landen of aan Egypte. Dat betekent dat Israel zal moeten terugtreden; iets wat zijn staatslieden niet graag zullen doen, omdat daarmee hun aanzien en waarschijnlijk ook hun positie teloor zullen gaan. Maar als Israel blijft volhouden aan de eisen en normen die het nu hanteert, dan is binnen een jaar geweld niet uitgesloten. En dan heeft men niet meer de steun van buitenaf, die men tot op dit moment heeft gehad.

Ik wil hier bijvoegen dat ook in het internationale jodendom wel degelijk enige twijfels beginnen te rijzen t.a.v. de juiste politiek van Begin. En ook dit betekent weer, dat er het een en ander aan het veranderen is. Ten laatste wil ik erop wijzen, dat de emigratie uit Israel, vaak naar het oude land van herkomst, op het ogenblik sterk toeneemt zodat vele Israelies kennelijk ook niet overtuigd zijn van de houdbaarheid van hun positie. Dit alles tezamen zou toch wel duidelijk moeten maken dat Israel in gevaar is. Maar de arabische landen en de islam-landen hebben olie en daarmee hebben zij een enorme invloed en macht, ook op staten als Amerika en Rusland. Daar hoort verder bij dat ze contant kunnen betalen voor wapenleveranties en voor allerlei apparatuur die ze willen hebben. Daardoor zijn ze eigenlijk de meerdere van Israel dat voor een groot gedeelte afhankelijk is van financiering door anderen buiten het eigen land.

x Als China zich zou terugtrekken, hoe zit het dan met de les die Vietnam moet leren? Er werd gezegd, dat Vietnam zich onoverwinnelijk achtte omdat het een van de grootste landen van de wereld had verslagen.

- Dan zal men ongetwijfeld juist door het feit, dat China zich niet terugtrekt volgens de regels en eisen die Vietnam zou willen stellen, tot de conclusie moeten komen dat men voorzichtig moet zijn met de grote buurlanden. En dat lesje is eigenlijk al geleerd. Laten wij één ding niet vergeten (u heeft daarover geen volledige berichtgeving, wij wel): er zijn op het ogenblik 4 eliteregimenten in Vietnam, die practisch onoverwinnelijk werden geacht, verslagen en meer dan gedecimeerd door de Chinezen. Dat heeft hun een hoop gekost, maar ze hebben het klaargespeeld. Zij hebben ook aangetoond dat zelfs de moderne bewapening waarover de Vietnamezen beschikken niet voldoende doorslag gevend is om een aanval van China ook maar te stuiten. Deze les zal men ongetwijfeld lang in gedachten houden. Gelijktijdig zien we ook dat de Chinezen nu al bezig zijn met het winnen van invloed en zelfs infiltraties hebben gedaan zowel in Laos als in Cambodja. Dat betekent ook weer een lesje voor de Vietnamezen: wat zij kunnen, kunnen anderen ook. China op zijn beurt beseft nu wel dat je bepaalde dingen maar beperkt kunt doen, want als je daarmee te ver zoudt gaan, dan sta je plotseling geïsoleerd in de wereld en dat wensen zij niet.

-:-

W I J Z E M A N N E N .

In het deel van de wereld dat ik ongeveer 5 minuten geleden heb verlaten bevinden de mensen zich over het algemeen in wat moeilijke omstandigheden. Het wonderlijke daarbij is, dat zelfs waar een systeem van absoluut atheïsme wordt gepropageerd, steeds meer mensen zich weer wenden tot de z.g. "wijze mannen".

Deze wijze mannen zijn niet direct tovenaars. U moet dus niet denken aan een equivalent van een sjamaan of een doekoen. Het zijn eerder oudere mannen die een enorme levenswijsheid hebben vergaard en daarnaast ook een mate van helderziendheid bezitten. Hun werk is in Azië op dit moment wel heel erg belangrijk aan het worden, want zij leren de mensen a.h.w. vooruit te zien en ze helpen hen gelijktijdig om de zaak goed te interpreteren.

Ik heb net een aantal inspiraties achter de rug waarbij enkele van die wijze mannen mede betrokken zijn geweest. Eén van hen moest ik duidelijk maken dat je eigenlijk altijd meer moet kunnen prijsgeven van hetgeen je bezit om meer te worden wat je bent.

De wijze begon de mensen te vertellen over de aap, die werd gevangen door hem een vrucht te laten pakken door een gat. Als hij de vrucht eenmaal in zijn greep had, dan kon hij zijn pootje niet meer terugtrekken. De aap wilde de vrucht echter niet loslaten. Daaraan verbond de wijze dan de lering, dat bezit eigenlijk maar een heel betrekkelijk iets is; dat een mens eerst moet proberen te leven; dat hij, die met anderen samenwerkt in het leven heel veel kan bereiken; en dat hij nooit moet proberen de grote prijs te pakken. Want hoe meer je vergaart aan invloed of aan bezit, des te moeilijker het voor je zal worden om nog in vrijheid verder te gaan. Ik vond dit een zeer treffend geheel.

Een vraag werd hem toen gesteld over het probleem van 2 jongens, zonen die ten oorlog waren getrokken. Hoe kunnen wij hen helpen? De wijze sprak: Wie zich zorgen maakt over een ander, zal de ander belasten met zijn gevoelens van mistroostigheid. Zo zend uw vertrouwen uit naar

hen die in moeilijkheden verkeren. Vertrouw in hen, daardoor zullen zij misschien voldoende zelfvertrouwen krijgen om aan hun moeilijkheden te ontkomen en zij zullen de moed kunnen opbrengen die nodig is om te handelen op het juiste ogenblik.

Het zijn maar enkele voorbeelden van wat ik een uur tot 5 minuten geleden heb meegemaakt. Ik geef u deze voorbeelden alleen om u duidelijk te maken dat die wijze mannen eigenlijk een sociale functie vervullen, maar dat ze gelijktijdig een raad geven die samenhangt met het gebruik van gedachtenkracht. In enkele gevallen maken ze zelfs duidelijk hoe je door goden op te roepen of bepaalde engelen aan te roepen (dat verschilt wel eens) kunt bereiken dat er in de natuur het een en ander gebeurt.

De hele wereld hangt samen met beïnvloedingen. Dat heeft u de afgelopen tijd in deze cursus kunnen horen. Maar wij vergeten heel vaak, dat wij bij elke beïnvloeding ook zelf een factor zijn. Wij zijn het zelf die in staat zijn om door onze gedachten, onze instelling, onze gedragingen zeer veel kunnen veranderen in ons eigen lot en in het lot van anderen.

Dat de wijze mannen in deze tijd zich voornamelijk bezighouden met raadgevingen in die richting mag mede worden toegeschreven aan inspiraties uit de geest, maar vloeit toch ook wel voort uit hun eigen wezen. Voor hen is het leven een samenvloeien van bezielende krachten. Zij erkennen een totaliteit van werkingen, die misschien op helderziende wijze kunnen worden geïnterpreteerd als gebeurtenissen in de toekomst, maar die toch vooral voor hen betekenen: de mens en zijn lot. Het lot van de mens is gebonden aan hetgeen hij zelf is en pas daarna aan hetgeen de wereld is.

De wijzen die in zovele dorpen (ook in Vietnam en zelfs in bepaalde delen van China) zich bezighouden met het geven van inzicht en raad zijn voorposten geworden van een nieuwe mentaliteit. Zij proberen op hun manier in de eerste plaats de mensen te helpen en misschien hun eigen reputatie te verstevigen. Maar wat zij doen is een werk dat veel meer omvat.

Als zij, zoals heel vaak gebeurt, hun ingrijpen aanwijsbaar mogelijk maken door middel van niet-stoffelijke krachten, dan maken zij gelijktijdig elke atheïstische benadering van het leven tot een aanfluiting. Als zij bewijzen dat gedachten van harmonie sterker kunnen zijn dan alle strijd, dan bewijzen zij daarmee dat gedachten belangrijker zijn dan ideologieën. Als zij bewijzen dat magische krachten kunnen worden gebruikt om zieken te genezen of om hinderpalen voor anderen op te werpen, dan bewijzen zij daarmee tevens dat de mens leeft in een wereld van ongeziene krachten waarmee rekening moet worden gehouden. Daardoor brengen zij de mens, die in het Oosten langzaam maar zeker begon te vervreemden van de basiswaarden van het oosters bestaan (een bijna naturalistische vervlochtenheid van geesten en normale gebeurtenissen) weer terug naar de werkelijkheid van eens. Het materialisme krijgt steeds minder vat in de periode waarin grote zorgen overheersen.

De raad van een wijze is heel vaak een praktische raad. In Azië, in Indonesië kwam iemand bij een wijze (een hadji) en vroeg hem: "Kunt u mij helpen, Heer, ik verkeer in moeilijkheden. Ik weet niet hoe ik mijn brood moet verdienen. Ik kan geen baantje vinden."

Toen sprak de wijze: "Wat is je grootste liefhebberij?"

De man zei: "Als ik tijd over heb, dan knutsel ik graag aan machines."

De wijze antwoordde: "Knutsel dan aan machines die anderen niet meer gebruiken en verkoop ze zodra ze werken." De man heeft er een aardig bedrijf door gekregen.

Dit is een raad niet alleen van zuiver materiële inhoud, want er zit tevens de kracht in van Allah, de kracht van engelen, de kracht van geesten die je moet aanroepen, de manier waarop je het moet doen en vooral ook je eigen betrokkenheid bij hetgeen je doet.

Wie zover komt dat hij dit gaat aanvoelen, is niet meer zo vervreemd van de wereld van de geest. En in een land waarin het eens heel normaal was dat de geesten van de natuur, van de omgeving, zelfs van de doden en de go-

den voortdurend nabij werden gevoeld en werden aangeroepen, is het belangrijk dat deze banden blijven bestaan.

Er is in India een inwijdingsweg geweest die nu is gesloten. Een weg, die via Nepal ging en nog veel verder. Het was een geestelijke inwijdingsweg natuurlijk, maar het was ook een stoffelijke inwijdingsweg. Die inwijdingsweg was alleen mogelijk, omdat juist in deze gebieden de bevolking zo zeer vertrouwd was met het bovennatuurlijk dat men daardoor alles wat er maar enigszins op leek grote mogelijkheden en kansen bood. Dit is voor een deel verdwenen, maar het zal terugkomen. O, geen nieuwe inwijdingsweg die ten slotte in de Karakourum eindigt. Er zijn daar nog enkele dorpen waar ingewijden wonen, zeker, maar dat gaat voorbij.

Nu gaan de wijze mannen uit en zij proberen, zelfs onder degenen die nu nog bepaalde disciplinen beoefenen, die in zelfkwelling of op een andere manier proberen bovennatuurlijke kracht te verwerven, de nieuwe wijsheid te brengen.

Die wijzen brengen - en dat is een wonderlijk verschijnsel - zeer vele leringen die direct ontleend schijnen te zijn aan de uitspraken van de Wereldmeester en de Wereldleraar. Het is alsof zij een voorbereiding aan het treffen zijn voor een nieuw soort geestelijk reveil; een erkenning van geestelijke waarden en geestelijke krachten gepaard gaand met een zuivere toepassing van het erkende in de materie.

Zij prediken dat grenzen overbodig zijn, ook grenzen van het menselijk gedrag. Maar zij prediken ook dat de mens in zichzelf zijn eigen mogelijkheden en grenzen moet erkennen en vandaaruit in de wereld moet reageren.

Zij verbieden de mens niet om deel te hebben aan alle dingen die er op aarde zijn. Zij verwerpen geen machines en geen gebruiken, maar zij zeggen wel dat machines en gebruiken alleen daar kunnen worden toegepast waar ze werkelijk de mens dienen.

Het is alsof de wijze mannen van het Oosten op dit moment te midden van enorme omwentelingen, grote revoluties, te midden van een ellende die u zich niet kunt voorstellen en een rijkdom waarvan u de omvang niet eens kunt raden, proberen het licht van de nieuwe tijd te doen uitstralen over een werelddeel dat zichzelf nog moet hervormen om weer tot grootheid en eenheid te kunnen komen.

De kenmerken van een wijze man kan ik u hier nog geven:

Wijze mannen zijn vaak, maar niet altijd oud; d.w.z. ten aanzien van hun omgeving. Zij hebben altijd een bepaalde geestelijke scholing of discipline achter de rug. Zij blijken altijd een grote kennis van en verwantschap met de natuur te gevoelen. Zij hebben praktisch allen een zekere mate van helderziendheid. Sommigen bezitten daarnaast nog andere gaven. Dat hun benadering niet meer is gebaseerd op demonstratie van het bovennatuurlijke, op de goocheltrucs van de illusie misschien en de hypnose, maar op een realistische benadering van de feiten, wijst volgens mij erop dat de werkelijke wijze mannen van Azië in deze dagen feitelijk de voorboden zijn van een geestelijke omwenteling waarvan de gevolgen, door mij althans, tot op dit ogenblik niet kunnen worden overzien.

Ik zou nog lang kunnen voortgaan met u voorbeelden te geven van hun wijsheid en u de verhalen te citeren die ze vaak aan de luisterende gemeenschap vertellen, maar het lijkt mij weinig zinvol. Ik heb dit onderwerp gekozen in overeenstemming met hetgeen in de cursus vooraf is gegaan om u duidelijk te maken dat in een ander gebied, dat voor u een heel groot probleemgebied schijnt te zijn, op dit ogenblik directe en werkelijk geestelijke waarden worden uitgedragen, die het gehele Oosten in staat zullen stellen in zeer korte tijd een toenemend aantal bewusten voort te brengen. Aan bewusten is heel veel behoefte.

Wijzen in uw eigen land worden niet gehoord, omdat hun argumenten niet in overeenstemming zijn met uw opvatting van leven. Daar waar slechts een generatie geleden de mensen nog geloofden aan de krachten van de natuur,

aan goden, aan het bovennatuurlijke, is een dergelijke benaderingswijze veel eenvoudiger.

U weet, dat er wordt gewerkt aan uw wereld. En als de mensen radeloos worden, dan zullen ook in uw streken wijze mannen opstaan. Mensen, die meer weten, meer aanvoelen dan de doorsnee-mensen. Dat gaat heel wat verder dan alleen het optreden van een medium. Dan gaat het om het verkondigen van een nieuwe leer op een zuiver praktische basis, maar gelijktijdig behelsend een nieuwe geestelijke vrijheid voor de mens.

De zekerheid dat dit proces zich nu afspeelt in Azië, houdt voor mij in dat voor de gehele wereld in de komende jaren een soortgelijke ontwikkeling mag worden verwacht. Dat betekent, dat de geestelijke veranderingen op de wereld dichterbij zijn dan u op grond van de uiterlijk kenbare feiten op dit ogenblik zou durven geloven.

x Zou het voor China zin hebben om weer terug te grijpen naar de oude leer van Tao?

- Dat gebeurt op dit moment reeds, zij het dat het nog niet een officiële verkondiging is. Mag ik u erop wijzen dat werken van Foe tsjoe, van Kung fu tse, van Lao tse op het ogenblik weer zijn toegelaten en dat deze werken weer verkrijgbaar zijn, zij het in beperkte mate. Dat betekent, dat er nieuwe benaderingen zijn waarin het oude denken van China naast de denkwijze van Mao aan het volk worden voorgelegd. Ik geloof niet, dat dit zou gebeuren, als het hele volk zich daar toch niet enigszins bij betrokken zou voelen.

:--:~:

S A M E N W E R K I N G .

Samenwerking. Samen: niet alleen. Werking: werken. Dat betekent een activiteit die je tezamen volbrengt. Het betekent een gebeuren dat je tezamen beïnvloedt. Wat zijn wij alleen en zonder anderen? Als wij alleen denken aan onszelf, dan zijn we opgesloten in een nauwe cel die misschien wel comfortabel lijkt, maar die op den duur ons steeds meer kwelt met een-tonigheid en verveling.

Wanneer je uitbreekt uit deze schijnbare geborgenheid, zul je zien dat anderen je hulp nodig hebben. Daar begint dan de samenwerking.

Samenwerking is niets anders dan helpen waar je voelt dat het nodig is. Dit betekent, dat die anderen dan jou zullen helpen, als jij hulp nodig hebt. Het is een basis, die vanuit een belangengemeenschap langzaam maar zeker harmonie tot stand brengt. En harmonie is het doel van het leven en van de geest zo goed als van de mens in de stof, die dit nog niet zo geheel beseft.

Samenwerking dat is de kracht van de sferen.

Samenwerking is de totaliteit van het Goddelijke welke zich manifesteert in ongetelde vormen die alle door hun samengaan toch weer het beeld van de totaliteit samenstellen.

Samenwerking dat is de verbondenheid, die ontstaat door een gezamenlijk streven, maar die langzaam maar zeker zich ontplooit tot een volledige eenheid waarin geestelijk geen grenzen meer bestaan en men tezamen een eenheid gaat vormen, die meer is dan elk afzonderlijk ooit zou kunnen zijn.

Samenwerking, kortom, is de eerste stap op de weg naar de wijsheid waaruit de volledige harmonie kan voortkomen.

B A N D.

Een band is datgene wat verbindt. Al wat leeft is met elkaar verbonden.

Er is achter alle kenbaarheid een bron waaruit we allen voortkomen.

Er is in al onze ontwikkelingen een voortdurende relatie met al het andere dat bestaat, want zonder het andere kunnen we niet eens beseffen wat we zijn. Er is dus altijd een band.

Soms zien we een band als een zeer bepaald aspect van ons leven.

Dan voelen we een verbondenheid die niet meer gebaseerd is op de totaliteit, op de wederkerigheid die normaal bestaat, maar zoeken wij een zeer specifieke eigenschap of kwaliteit met uitsluiting van andere te vinden in degene met wie wij ons verbonden voelen. Indien dit wordt beantwoord, is er een onverbreekelijke eenheid ontstaan die op dit terrein geldt en anders niet.

Als je zoekt naar banden, zoek je banden met de kosmos en je zult verbonden zijn met al het bestaande.

Als je een band zoekt met een medemens of met een bepaalde geest of entiteit, realiseer je dan dat deze band alleen een werkelijkheid kan blijven, indien je meer en meer tot een werkelijke eenheid met die ander bent geworden. Niet op basis van uiterlijkheden, maar op basis van een voortdurend absorberen van wat de ander is en een voortdurend jezelf laten absorberen door die ander, totdat hij aan jou gelijk wordt.

Eerst als je dit hebt bereikt, is de band een volledige en blijvende geworden. De banden met de gehele kosmos blijven te allen tijde bestaan.

!:-:-:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

APRIL 1979.

24e jaargang.
Nummer 7.

MENSELIJKE KRACHTEN

Projectie van menselijke krachten	CI blz. 75.
De balansen tussen licht en duister	CI " 79.

WERELDGEBEUREN

De nieuwe krachten en de oude kwalen	CII " 75.
De vreemde wetten van deze tijd	CII " 81.
Verantwoordelijkheid	CII " 84.
Spoken	CII " 86.

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK VII.

PROJECTIES VAN MENSELIJKE KRACHTEN.

In de mens leven verschillende vormen van kracht die alle kunnen worden herleid tot één oerkracht. Als een mens kracht projecteert, dan kan die kracht alleen worden geprojecteerd in overeenstemming met datgene wat hij uit de oerkracht kan ontlenen plus het beeld (de gerichtheid) die hij vanuit zichzelf tot stand kan brengen.

Het lijkt misschien wat eenvoudig als je het zo zegt. Maar een mens leeft nu eenmaal in een voorstellingswereld. Dat betekent, dat u niet willekeurig krachten kunt gaan uitzenden, want de betekenis daarvan is in uw eigen wereld te beperkt. U kunt de krachten natuurlijk richten volgens kosmische principes. Maar als u deze niet beseft, dan zult u ook daarmee weinig succes hebben, vrees ik. Laten wij dus proberen in de eerste plaats na te gaan op welke wijze de voorstelling van de projectie noodzakelijk is.

Indien u een voorstelling heeft van hetgeen u in de geest wilt doen en u kunt dit beeld reëel genoeg maken en daaraan het beeld van een bepaalde persoon verbinden, dan zal die kracht optreden en werken volgens de voorstelling van de eigen activiteit die u heeft ontworpen. Laten wij het eenvoudig stellen en een tikje overdreven.

U stelt zich voor dat u wit licht heeft. Vervolgens stelt u zich voor dat u iemand met een hamer op het hoofd slaat. Dan zal het licht dat u gebruikt de ander treffen en de kans dat hij hoofdpijn krijgt is groot. U kunt het natuurlijk omdraaien. U kunt zeggen: Ik wil een mens levenskracht geven. Wat ziet u als een symbool van levenskracht? Voor de een is het misschien de herrezen Jezus. Voor een tweede is het het gouden licht. Voor een derde misschien de een of andere figuur die daarmee speciaal belast is. Het geeft niet welke voorstelling u kiest, mits u zelf daarin gelooft en de betekenis daarvan kent.

U kiest deze figuur, deze werking of kracht. U neemt de voorstelling voor ogen van iemand die u daarmee wilt beroeren. U stelt zich dan voor wat er volgens uw wil gebeurt. Het wonderlijke resultaat is, dat datgene wat u in gedachten doet elders kenbaar wordt.

Dit zijn natuurlijk projecties op aarde. Ik heb hierbij gedacht aan het genezen van patienten, aan het benaderen van mensen via telepathische weg. Maar stel nu dat je datzelfde wilt doen met de geest.

Een mens kan zich een sfeer of wereld van de geest niet helemaal voorstellen. Hoe ze werkelijk is namelijk kan hij niet verwerken, omdat zijn hersens daarvoor niet voldoende referentiemogelijkheden bezitten. U neemt dan eenvoudig een voorstelling van uw hemel, van Zomerland of van het vagevuur als u daarin interesse heeft of van iets anders. Wanneer u zich de sfeer voldoende heeft opgebouwd en u stelt zich voor dat u spreekt tot een gestalte daarin,

dan is de kans groot dat een reëel contact wordt bereikt ongeveer 4 op 5. Dat wil dus zeggen dat u op deze manier contacten met werelden en sferen kunt maken.

Een geestelijke wereld echter heeft ook inhouden die een mens niet zo gemakkelijk overziet. Stel b.v. dat een algemeen beeld van de toekomst bereikbaar is in een sfeer van licht en u juist hierin niet meer weet welke kant u uit moet. Stel u dan in op die sfeer. Probeer in die voorstelling een figuur, een gedaante te vinden die u kunt aanspreken. Vraag een antwoord op uw belangrijk probleem.

Het antwoord dat u krijgt is niet betrouwbaar in tijd. Onthoudt u dat goed! Het is wel betrouwbaar in ontwikkeling. Als u b.v. in uw gedachten mee terugbrengt dat zo iemand heeft gezegd: "Over 7 weken komt er een verkeersverlamming en moet u grote omwegen gaan maken," dan staat het dus niet vast dat dat over 7 weken zal geschieden. Dat kan ook over 7 uur, 7 dagen, 7 maanden zijn. Het getal 7 zal echter een rol spelen, maar dat kunt u niet nagaan. Wel is zeker, dat u in uw contact op aarde met bepaalde punten gestoord zult worden. Rekening houdend met het feit dat die storing kan optreden, kunt u vele voorzorgen treffen waardoor de gevolgen daarvan niet te rampzalig voor u worden.

Uziet het, projectie is eigenlijk een soort spel. Een spel waarmee je de krachten van de werkelijkheid in een fantasiewereld brengt om daardoor vanuit die fantasiewereld de werkelijkheid weer te laten spreken.

Nu is het niet altijd zo, dat u alleen met mensen te maken heeft. U kent allemaal de verhalen over engelen, demonen en al die krachten en geesten die rondzweven. U kunt met deze krachten wel degelijk contact opnemen. Maar dan moet u weten wat de eigenschappen van die krachten zijn volgens uw besef. Er moet een voorstelling van zijn. U kunt dan uw denken projecteren. Dit is geen uittreding. Het is eerder een soort telepathisch contact. U krijgt dan reacties en antwoorden. Deze zijn nimmer betrouwbaar in tijd, nogmaals. In hun ruimtelijke aanduidingen zijn ze slechts ongeveer betrouwbaar. Maar ze zijn wel betrouwbaar - en dat is toch heel belangrijk - t.a.v. de inhoud.

De tendensen welke in de sferen kenbaar zijn, kunnen worden afgelezen, mits wij in staat zijn een deel van onze krachten te projecteren in een voorstelling waarin een sfeer of wereld ons bewustzijn kan benaderen.

Nu begrijpt u wel, dat die projectie ook bepaalde moeilijkheden kent. Laat mij een typisch voorbeeld geven: U heeft met een hamer op een vinger geslagen. Daarna slaat die vinger terug met elke uitslag. De pijn kunt u niet verdrijven door te zeggen: Ik wil deze pijn uitschakelen. Pas op het ogenblik, dat u de vinger kunt zien als een afzonderlijk, een apart staand deel van het "ik", dat van buitenaf kan worden benaderd, kunt u uw kracht daarop richten. Dan is het mogelijk die kracht zodanig te richten dat de pijnsignalen worden onderdrukt en dat ook de genezing aanmerkelijk sneller verloopt. Dat is typerend. U kunt dus uzelf wel genezen, maar alleen in zoverre dat u de delen, die u zelf benadert, voor het ogenblik niet beschouwt als deel van uzelf. U moet ze a.h.w. buiten uw werkelijke "ik" plaatsen.

Een mens heeft mogelijkheden te over, natuurlijk. Want een projectie van vermogens kan net zo goed plaatsvinden van hier naar Moskou of Peking, als u daar aardigheid in heeft of Kampala als u van rumoer houdt. Nogmaals, dit is dan geen uittreding. Uittreding is iets anders.

Het proces van de projectie kan zonder de uitschakeling van het stofelijk bewustzijn tot stand komen. Bij een uittreding moet je het later terugbrengen; en dat heeft bepaalde moeilijkheden. Zeker, de uittreding kan veel omvattender zijn dan een projectie ooit mogelijk is. Maar ik kan waakbewust werken. Dat wil zeggen: het gehele spel van de projectie kan onmiddellijk worden gevalueerd in mijn denken; het kan vanuit mijn denken en herinnering worden geregistreerd. Het kan eventueel gemoduleerd, dus aangepast worden.

Daarom is projectie voor velen zo belangrijk.

U kunt zeggen: Ik wil weten wat er gaande is in Moskou. Dan denkt u aan Moskou. U stelt zich voor dat er van u een straal uitgaat. Geef die een kleur, b.v. groen. Rood is voor Moskou te opvallend. Die groene straal zoekt dan geloofservaringen. Dat is het enige waarop ze kan antwoorden. Als er nu geloofszaken zijn, maar ook geloofsproblemen of conflicten waar geloof bij betrokken is, dan komt dat terug als gevoelens, als gedachten. Er ontstaat dan in u een beeld dat aardig dicht bij de werkelijkheid staat.

U kunt het ook omkeren. Ik zou u dan de raad willen geven om dat niet onmiddellijk naar Moskou of Peking te doen. Ik kan een straal licht uitzenden die is gebaseerd op mijn eigen vermogen. Wil ik daarmee een bevel overbrengen, laat mij dan maar uitgaan van wit licht. Wil ik daarmee in de eerste plaats kracht overbrengen, dan baseer ik mij op goud of geel licht. Wil ik emotionele uitwisseling of aflezing tot stand brengen, dan denk ik in helder rood.

Als u nu denkt aan die wereld of aan een plaats en u krijgt voor uw gevoel contact met een persoon daar, dan wil dat niet zeggen dat de gestalte van die figuur zoals u zich die plotseling kunt voorstellen echt is. Het kan heel goed fantasie zijn. Die figuur komt op een gegeven ogenblik tot een mate van zelfstandigheid; zij reageert, maar niet alleen volgens datgene wat u erin legt. Op dat ogenblik kunt u een kracht naar de ander toezenden. Degene die dan achter die gestalte verborgen is, die daarachter a.h.w. gecamoufleerd staat in de werkelijkheid, zal die kracht ontvangen. Dat kan een bevel zijn dat dan werkt als een zeer sterke suggestie. Dat kan een energie zijn die iemand misschien nodig zou kunnen hebben. Het kan zelfs de behoefte zijn om een bepaalde vraag te beantwoorden of om een bepaalde uiting tot stand brengen. U kunt op een afstand een medemens in zijn gedrag beïnvloeden; niet bepalen maar beïnvloeden. Elke mens heeft die mogelijkheden.

Projectie van energie, projectie van gedachten zijn allemaal zaken waaraan de doorsnee-mens een beetje voorbijloopt. Hij stelt het zich voor als wel mogelijk, maar niet voor mij. Maar u leeft in de wereld. Als u een kennis heeft die u wilt helpen en hij is niet in de buurt en u bent niet in staat om naar hem toe te gaan, dan kunt u denken aan die kennis, uw kracht projecteren en daarmee een resultaat bereiken die misschien zelfs nog beter is dan als u er zelf heen zoudt gaan en daardoor teveel afgeleid zoudt worden van het probleem.

Als u een medemens wilt afremmen, kunt u dat doen. De suggestie, die u uitzendt met de straal erbij, zal veel eerder doorwerken in die medemens dan uw argumenten, want uw argumenten die direct worden geuit, wekken altijd verzet. Er zijn heel veel mensen die het toch doen, omdat een ander heeft gezegd dat ze het niet moeten doen. In dit geval is het echter een beïnvloeding van het bewustzijn. Het komt uit de persoon, uit zijn eigen besef. Hij zal dus gemakkelijker responderen. Je kunt je relatie tot de mensen voor een groot deel bepalen door de uitzending van gedachten. Je kunt er heel veel mee tot stand brengen. Maar dan moet je ook begrijpen dat een projectie alleen goed is, indien de projector goed functioneert.

In dit laatste deel van deze les zou ik graag de projector in ogenschouw willen nemen.

Het eerste vereiste is: concentratie. Een juiste projectie van een kracht is alleen mogelijk, indien een deel van het "ik" zodanig op die kracht is ingesteld dat zij wordt gebundeld door haar hoogste intensiteit volgens eigen besef. Leer u concentreren. Concentratie is niet het gevolg van oefeningen, ook al kunnen die ertoe bijdragen. Concentratie is de eigenschap om op één ogenblik maar aan één ding tegelijk te denken. Als u die eigenschap bezit, kunt u met projectie al veel bereiken.

In de tweede plaats: Een projector heeft licht nodig. Een mens, die geen geloof hecht aan het licht dat in hem leeft, zal nooit iets kunnen pro-

jecteren. Hoe meer u gelooft in het licht in u, des te meer kunt u aan dat licht ontlenu, des te scherper en omvattender de projectie zal zijn. Richt u dus intens op uw eigen beeld van licht voordat u zich concentreert op een bepaald doel. Stel u die kracht zo intens mogelijk voor. Probeer haar te visualiseren. Probeer haar te horen, te voelen desnoods. Pas op dat ogenblik heeft u een voldoende intensiteit om met zekerheid te kunnen zeggen: Ik kan mijn projectie met goed gevolg volbrengen.

Een denkbeeld, dat door mij wordt geprojecteerd - of het nu genezend, suggestief of wat anders is - staat tussen het licht waarin ik geloof en de concentratie waarmee ik uitzend. Dat wil zeggen, dat ik voortdurend de relatie van het licht en de voorstelling, die ik ontwerp moet blijven beseffen en dat ik mij moet concentreren op het doel.

Het lijkt alsof dit verschillende processen zijn. Ik kan mij voorstellen dat een mens zegt: Ja, erg aardig, maar hoe doe je zo iets? Je moet zoveel tegelijk doen.

Wanneer u begint met oefenen, werk fase na fase af. Bent u eenmaal zover dat u weet wat u doet, ga dan niet meer fase na fase opbouwen, doch ga eenvoudig uit van licht en doel. De andere processen zullen automatisch optreden, indien u dat vele malen heeft gedaan. In het begin heeft u die verschillende fasen nodig.

In de derde plaats: Geen enkele projector zal een beeld geven, als er geen beeldscherm is. Mijn doel moet voor mij niet slechts de ontvanger zijn. Het moet iets zijn wat ik manipuleer, waarop ik nu met mijn besef de lijnen teken die daarin of daarop kenbaar zullen worden.

Als u zich bezighoudt met een ander, dan moet u zich voorstellen wat er gebeurt. Niet omdat het dan feitelijk gebeurt, maar omdat u alleen op die manier de geprojecteerde krachten op de juiste manier gebruikt. B.v.: Als u weet dat iemand grote moeilijkheden heeft met een verstopte neus, dan moet u zich voorstellen dat u gewoon een soort geestelijke pijpenreiniger door de neuskanalen haalt. Dat klinkt natuurlijk krankzinnig, maar daardoor heeft u wel precies gezegd wat u wilt bereiken. De kans is dan groot dat u inderdaad resultaat krijgt. U heeft nu op het projectiedoek voor degene die u wilt bereiken en helpen het beeld van het gebeuren getekend. Vergeet niet dat daardoor in de persoon zelf diens eigen kracht (levenskracht) en de instelling mede worden beïnvloed. Als u probeert om een werking in een ander tot stand te brengen, dan moet u dat zo doen dat zijn eigen krachtsverhoudingen en mogelijkheden daaraan zoveel mogelijk meewerken. Wie tegen de persoonlijkheid van een ander ingaat, zal vaak spanningen wekken en zelden resultaat verkrijgen.

Heel veel mensen denken: ze zijn heel mooi al die projecties. We zullen er wel eens wat mee gaan doen. Maar dat moeten we dan a.h.w. de wereld opleggen.

Neen. Het gaat niet om iets wat u de wereld, de werkelijkheid oplegt.

Het gaat om een soort parallel met de werkelijkheid die u in uzelf opbouwt.

Projectie is een kwestie van dromen en fantaseren, niet van wetenschap. Het is een mengsel van zelfvertrouwen, geloof en werkzaamheid en niet een omschrijfbaar aantal formules. Elke mens moet uitgaan van zichzelf, van zijn eigen wezen, zijn eigen denken, zijn eigen behoefte. Pas dan zal hij door zichzelf te aanvaarden zoals hij is en zich niet te willen aanpassen aan een ideaal de krachten die voor hem bereikbaar zijn en in hem mogelijk zijn op de juiste wijze kunnen projecteren. Hoe meer u verandert aan uzelf op het moment dat u bezig bent met projectie, hoe meer u van de kracht, die moet worden geprojecteerd, gebruikt om veranderingen in u tot stand te brengen die zeer waarschijnlijk onbelangrijk zijn. Realiseer u dat.

U moet niet zeggen: Als ik geestelijke kracht ga projecteren, dan moet ik eerst een ideale mens zijn. Het zou prettig zijn, als u er één zoudt zijn, maar die kans is nog veel kleiner dan de geschatte kans voor een explosie

van een kerncentrale. Dat wil zeggen, dat de geschatte kans wel heel gering is.

Wij hebben te maken met de onredelijke of bovenredelijke wereld. Die bovenredelijke of onredelijke wereld slaat terug in de redelijke wereld. Ons eigen gedrag, ons eigen denken, ons eigen beleven zal mede worden bepaald door datgene wat wij projecteren in anderen. Dat is zeker waar. Omgekeerd zullen wij worden beïnvloed door hetgeen anderen in ons projecteren. Dat is ook waar. Maar indien wij uitgaan van de kracht, van het oerlicht, van onszelf door onszelf te kunnen aanvaarden, dan is al het andere bijkomstig.

Alle projectie is gebaseerd op harmonie. Alle harmonie is gebaseerd op aanvaarding. Alle aanvaarding is de erkenning van de veelvoudigheid van waarden, mogelijkheden, vormen en invloeden zonder tussen deze een keuze te doen. Voor uzelf zult u die keuze op aarde altijd maken. In de geest moet u het niet doen. Zoek gewoon naar de lichtende werkelijkheid die in u bestaat en vraag u niet af hoe ze zich uit, mits u het gevoel heeft dat ze zich uit. De uiting is het belangrijkste.

Projectie is uiting. Uiting kan alleen worden bereikt - onthoudt u dat goed! - indien u de kracht projecteert in de aanvaarding van het bestaande en richt op een verandering van het erkende.

Ik ben zo vrij geweest om het onderwerp enigszins te bekorten, omdat ik het gevoel heb dat de stemmiddelen waarover ik beschik onvoldoende zijn om alles duidelijk te zeggen. Vergeef mij, als het daardoor misschien wat kort in details is geworden, maar zoals men zegt: men moet roeien met de riemen die men heeft.

-:-

DE BALANSEN TUSSEN LICHT EN DUISTER.

Er zijn altijd evenwichten te vinden in de kosmos. Die evenwichten zijn zodanig dat de totale waarde altijd precies dezelfde blijft. Om het eenvoudig te zeggen: Ik kan 20 duister hebben en dan moet ik 80 licht hebben, want het moet 100 worden. Ik kan het ook omdraaien: 80 duister en 20 licht. Die waardering komt van mijzelf; het is mijn eigen standpunt.

Er zijn geen lichte en duistere werelden in de zin van absolute werelden, zelfs niet zo half absoluut als de stoffelijke wereld is. Licht en duister is een verdeling die wij zelf tot stand brengen. Wij kunnen echter nooit iets aan de totale waarde veranderen. Wij leven namelijk in ons eigen wereldje, deel van onze persoonlijke schepping waarin nu eenmaal het geheel van onze mogelijkheden voor zover beseft mede tot uiting moet kunnen komen. Als je dat zo zegt - of je nu van licht of van duister uitgaat - dan begrijp je wel dat de mogelijkheden gelijk moeten blijven. Dan is alleen de waardering in mijzelf een andere. Dat kan aardige consequenties hebben.

Er was eens een heel goede god, die o.a. Fo Hi heette. Hij gaf overal de mensen hulp en steun, totdat hij bij een trappistenpater terecht kwam. Deze trappistenpater wist: wat geen christelijke engel is of een heilige dat is een duivel. Dus werd Fo hi voor hem een duivel. Het goede dat Fo Hi voor hem deed, werd demonisch, somber. En als gevolg daarvan leefde het patertje

dus in een wereld waarin de god van de ander voor hem de demon was die hem kwelde. Dit is een krankzinnig voorbeeld natuurlijk, maar zo maak je zelf veel uit t.a.v. alles wat je in de sferen beleeft en alle contacten die je hebt.

U leeft in een wereld waarin licht en duister in feite fifty fifty zouden moeten zijn. Je kunt namelijk niet leven zonder het duistere, omdat je anders het lichte niet voortdurend kunt beseffen en omgekeerd. Maar als u nu toevallig vindt dat de wereld helemaal niet deugt en u zit steeds te urmen over alles wat slecht is in de wereld, dan moet u eens zien: de wereld wordt steeds duisterder. Al die lichtende voorbeelden, die u uit het verleden of van elders heeft opgedoken, komen veel minder voor. Dat zijn geconcentreerde lichtstipje aan de grens van het mogelijke. Als u dit gaat begrijpen, dan zult u ook in uw contacten met de verschillende sferen een beetje anders gaan reageren.

Het is natuurlijk erg vervelend, wanneer er iemand aankomt die zegt: Ha, ha, jij bent verdoemd. Aangenomen dat er een idioot is die zoiets zou zeggen. Maar dan zegt u: Nou, dat zal gezellig worden met ons beiden. En dan zitten jullie ineens in het licht in plaats van in het duister. Zo ver gaat dat.

Demonen zijn krachten die door onszelf tot demonen worden gemaakt. Engelen zijn krachten die door onszelf tot lichtende wezens worden gemaakt. Misschien begrijpt u dit niet precies. Maar kunt u zich voorstellen, dat een gevleugeld wezen met heiligenkrans, gevouwen handen en dat niets anders zegt dan "Halleluja, leeft de Heer," op den duur een ontzettend vervelend kreng kan worden? Als u dat begrijpt, dan is die engel dus niet een echte engel. Het is een voorstelling van iets wat op den duur meer demonisch is dan wat anders.

Als u eens tegenover een duiveltje komt te staan, dan heeft dit duiveltje misschien heel goede ideeën. Natuurlijk, het heeft z' staartje en z'n bokspootjes en al die andere attribootjes, want zo denkt men aan dat wezen. Hij zegt u: Kijk, als u het zo doet, dan gaat het beter. Als u het zo doet, dan kunt u een ander helpen. Pas op, want daar zit gevaar! Zoudt u die dan niet eerder een engel noemen dan die vrome halleluja-prevelaar? Ja, dat is nu eenmaal een voorstelling die de mensen hebben.

Wanneer u in een duistere wereld komt en u zegt daar: Hier is het licht voor mij, dan heeft u licht. Het duister zal voor een ander wel blijven bestaan, maar u heeft licht. Uit dat licht kunt u altijd weer wat doen voor een ander die in het duister zit. En u kunt midden in de meest lichtende wereld zitten en zeggen: Ach, ik arme zondaar, ik verdien het niet. Laat alsjeblieft niemand zien hoe zondig ik ben. Maar dan zit u in het duister. Alles wat dan voor een ander licht is, wordt voor u extra duister. Als dat nu persoonlijk geldt, dan - en nu moet u even goed nadenken - is het toch duidelijk, dat de eigen persoonlijkheid de relatie bepaalt met de wereld en met het licht en het duister daarvan.

Wij zijn onszelf. Wij kunnen misschien alles licht maken op een heel klein duister streepje na. Of alles duister maken op een heel klein streepje licht na. Maar het totaal van onze mogelijkheden blijft gelijk. Om dit duidelijk uit te drukken bestaan er een paar heel eenvoudige regels en die wil ik u dan wel even voorleggen.

1. Daar het geheel van mijn mogelijkheden mijn persoonlijkheid omschrijft, zal het geheel van mijn mogelijkheden en denkbeelden altijd gelijk blijven, ofschoon de waardering die ik voor delen daarvan heb voortdurend kan variëren.
2. Elke kracht die met mij harmonisch is, zal ik beoordelen in verband met dat deel van mij waarmee zij harmonisch is. Ik beoordeel dus licht of duister in een ander op grond van een beoordeling die in mij bestaat.

3. Daar waar ik in mij licht en krachten van licht kan erkennen, zal ik door dit licht en de krachten van licht ook anderen kunnen beroeren voor zover zij mijn wereld, mijn beelden en mijn mogelijkheden kunnen aanvaarden.
4. Ik kan nooit alleen licht of alleen duister zijn, ook niet voor anderen. Maar ik kan wel in datgene waarmee ik harmonisch ben met anderen voor die anderen licht of duister betekenen en daarmee eenverandering in de voor hen bestaande verhouding van licht en duister in hun eigen wezen.

De werkelijkheid van ons leven bestaat uit vooroordelen, oordelen en feiten. Het jammere is, dat wij ons meer bezighouden met de vooroordelen en met beoordelen dan met de feitelijke werkelijkheid. Om u op dat punt ook wat te helpen moet ik het volgende zeggen:

- a. Wanneer iets werkelijk tegen de wil Gods is, kan het niet bestaan. Al wat bestaat is dus in overeenstemming met de wil Gods.
- b. Dan is al wat in mij bestaat en voor mij mogelijk is tevens de wil Gods, want anders zou het niet bestaan.
- c. Dan kan niets in mij, vanuit mij of door mij wezenlijk slecht zijn dan vanuit mijn eigen beoordeling.
- d. Als ik probeer alles van mijzelf te aanvaarden beseffend, dat ik zelf kies wat ik uit dit geheel licht en duister noem, dan zal ik op grond van hetgeen ik lichtend noem harmonieën kunnen opbouwen met al het andere dat deze zelfde waarde in zich draagt. Ook als het in de ander misschien als duister wordt beseft, terwijl het in mij licht is, is de harmonie van waarden belangrijker dan de beoordeling.

Er was een pastoor die heilig is verklaard. De pastoor van Ars. De duivel, zoals men vertelt, heeft zijn bed meermalen in brand gestoken, ofschoon ik mij afvraag of hij misschien rookte in bed. Deze pastoor van Ars werd gekweld door duivels. Waren dat wel duivels? Of waren het misschien krachten waarmee deze pastoor innerlijk harmonisch was, maar die hij niet als lichtend durfde aanvaarden. Dan zitten we meteen weer in de demonenwereld.

De demon is het wezen dat ik van hem maak. Hij kan mijn engelbewaarder zijn en hij kan de duivel zijn die mij te gronde richt. Dat ligt niet aan hem, dat ligt aan mij. Er zit één consequentie aan vast die heel veel mensen minder leuk zullen vinden: Al datgene wat u uit de werelden van de geest (licht en duister) beleeft, kan alleen door u worden beleefd, omdat het in u bestaat.

Begrijp, dat de beoording die u geeft aan de invloeden van buiten alleen zinvol kan zijn, indien u erkent dat u eenzelfde verdeling van waarden in uw persoonlijkheid tot stand heeft gebracht.

Ik wil nog het volgende stellen:

De natuur is bezield. In alle elementen leven bezielende krachten. Voorwerpen hebben een eigen patroon, een eigen weerkaatsing, een eigen aura. In planten leeft een ziel. Dieren beantwoorden aan datgene wat ze in de mensen ontmoeten en erkennen. Dieren reageren op elkaar, op elkaars uitstraling. Waarom zou dat dan allemaal slecht zijn?

Al deze krachten van natuurgeesten en wat dies meer zij, al deze krachten uit de verschillende sferen van licht en duister zijn niets anders dan de mogelijkheden tot harmonie die voor mij bestaan. De wijze waarop ik die harmonie voor mij waarmaak, bepaalt de betekenis van het contact. Vroeger zeiden ze: Als je een aardmannetje goed te vriend houdt, dan gaat alles goed op de hoeve. Maar vergeet niet om zijn bakje met pap buiten te zetten, anders wordt hij boos en wordt alle melk zuur en het bier slaat neer; het wordt bitter. Misschien is dat ergens wel waar.

Kijk, die krachten in de natuur zijn harmonisch. En als voor mij de uitdrukking van dit harmonisch-zijn, de erkenning van hun wezen het buiten zetten van een beetje pap is, dan zal ik daardoor mij verwant voelen in al wat ik doe op zo'n boerderij. Dat is meestal natuurverwant, dus het aardmannetje helpt inderdaad. Niet door mijn werk te doen, maar door voor mij een harmonie mogelijk te maken tussen de krachten van de natuur waarmee ik werk en mijzelf. Daardoor gaat alles goed. Ik weet wel, dat u denkt: het zijn sprookjes, maar goed, dan zijn het toch sprookjes die erg simpel zijn.

Als u bang bent in het donker waar ergens een vreemde kracht op u loert, een spook klaar staat om u te bespringen, dan is er misschien wel iets in dat duister. Maar u ziet het als een dreiging en daardoor wordt het duisterder dan duister. Ziet u het als iemand die u wil helpen en beschermen, dan wordt het duister lichter en wordt uw zekerheid groter. Het harmonie-principe bepaalt de verhouding voor de mens en daarmee ook zijn evenwichten tussen licht en duister, zijn verbondenheid met de kosmos in termen van licht en duister.

Er zijn heel wat mensen die dat dan onmiddellijk gaan toetsen aan de koran, de bijbel of andere schrifturen. Dat vind ik een beetje vreemd. Kun je schoenen passen door de model-beschrijving te lezen op de doos? In negen van de tien gevallen heb je schoenen die je niet passen, tenzij je toevallig de doos zoudt willen aantrekken. Waarom doen we dat dan wel t.a.v. het leven? Waarom gaan we t.a.v. licht en duister te rade bij allerlei algemene geschriften, allerlei voorschriften, allerlei methodieken van de geheimste esoterische inwijdingsscholen tot Ron Hubbard toe? Waarom eigenlijk? Misschien omdat we geen vertrouwen hebben in ons eigen harmonisch vermogen. Daardoor verwerpen we zeer veel wat voor ons goed kan zijn.

Besef, dat goed en kwaad in de eerste plaats in uzelf worden bepaald. Als u iets, hoe goed het ook wordt genoemd, als kwaad ervaart, is het voor u duister. Probeer dat duister te vermijden tot het ogenblik dat u kunt beseffen dat er licht in u is, dan pas kan het betekenis hebben.

Streef naar zoveel mogelijk licht in uzelf. Niet omdat het licht zo belangrijk is, want er zal altijd duister zijn om dat aan te vullen, maar omdat dit licht voor u beheersing en besef betekent.

Het duister is datgene waardoor wij vrezen beheersd te worden. Het licht is datgene waardoor wij onszelf beheersen en het duister kunnen afweren. Daar zit het hele aardigheidje van het evenwicht in.

Als u zoals de meeste mensen 10 % van uzelf als licht ervaart en 90 % als duister, dan zit u met dezelfde mogelijkheden als altijd, maar u maakt ze voor u tot een belasting. U roept mislukkingen nabij. U maakt a.h.w. ongelukken mogelijk. Indien u van die 10 % zoudt uitgaan en u zoudt het uitbreiden, steeds meer licht, dan zou er steeds meer harmonie zijn en steeds meer geslaagde feiten. En wat meer is: daar uw instelling niet alleen betrekking heeft op uw stoffelijk wezen maar op het geheel van uw uistraling, op alle geestelijke voertuigen die bij uw wezen behoren tot het werkelijk "ik" en het tijdloze toe, betekent het dat u bij elke erkenning van licht, bij elke positieve waarde-benadering komt tot een grotere eenheid met meer gebieden en daardoor tot de mogelijkheid meer kennis harmonisch daaruit op te nemen, meer besef daaruit harmonisch te verwerven en op den duur zelfs meer krachten daaruit bewust en gericht te gebruiken.

Licht en duister zijn zaken van uzelf. Laat ons het licht in ons zoeken. Niet omdat het duister slecht is, maar omdat het lichte voor ons het beheersbare weergeeft, het bewust hanteerbare. Hoe bewuster wij leren al hetgeen wij zijn, kennen en als mogelijkheid bezitten te hanteren, des te meer wij ook in staat zullen zijn een werkelijke bewustwording te bereiken en in elke sfeer, in elke wereld resultaten tot stand te brengen in overeenstemming met ons werkelijk wezen, onze wil en ons besef van het Goddelijke.

:--:

HOOFDSTUK VII.

DE NIEUWE KRACHTEN EN DE OUDE KWALEN.

Nieuwe krachten. Over niet al te lange tijd is daar het Wesakfeest en dan zullen wij kunnen aflezen wat er eigenlijk precies te verwachten is aan mogelijkheden. Maar ook nu kunnen wij al zien dat de invloeden van Aquarius de opstandigheid aanmerkelijk doen toenemen. Ik zal proberen om het onderwerp zo compact mogelijk aan u voor te leggen.

Wij hebben te maken met de krachten van Aquarius. Maar Aquarius zelf heeft ook een zekere mate van wispelturigheid. Dat wil niet zeggen, dat de Aquariuskrachten op zich niet op broederschap zijn gericht. Zij hebben echter de neiging om zeer sterk te reageren op de omstandigheden. Die omstandigheden zijn op dit moment het oude zeer waarmee de wereld zit. Ik kan u daarvan wel enige opsommen.

- a. Het denkbeeld van de groeiende economie.
 - b. De verhouding mens - werk.
 - c. De situatie bij de emancipatie van de vrouw.
 - d. De ontwikkeling van het internationale recht.
- Ik noem er nu maar een paar.

In al deze gevallen zal er de neiging zijn in te hazken op de omstandigheden van het ogenblik. Wanneer er een reactor bijna kritiek wordt, dan is het duidelijk dat de mensen daarop reageren. Maar ze zullen niet reageren overeenkomstig de feiten. Degenen, die vóór een dergelijke energieproductie zijn, zullen proberen de werkelijke fouten zoveel mogelijk te verdoezelen en menselijke oorzaken en menselijk feilen aan te geven als de werkelijke oorzaak. Omgekeerd zullen degenen, die tegen deze, toch niet ongevaarlijke methode van energiewinning zijn, onmiddellijk aanvallen op de veiligheid als zodanig onder het motto: Je kunt niet de levens van honderdduizenden mensen op het spel zetten alleen maar omdat je denkt, dat de kans van een ongeluk niet zo groot is. Dit is dus een poging om alles eenzijdig en nogal extreem te benaderen.

Hetzelfde zult u vinden in de economie. Neem b.v. de vraag of de economie kan blijven groeien? Er zijn mensen die zeggen: Dat is de enige oplossing. Alleen in een groeiende economie kunnen wij steeds meer arbeidsplaatsen scheppen en zo de welvaart voor alle mensen handhaven.

Je zoudt het natuurlijk ook anders kunnen doen. Je zoudt kunnen zeggen: De economie hoeft niet te groeien, als we alleen maar de producten van die economie een beetje beter en eerlijker verdelen, dan zou er ongetwijfeld voor iedereen wel werk zijn, alleen niet zoveel inkomen. Er zou voor iedereen ook een mogelijkheid zijn om zich redelijk gelukkig te gevoelen.

Ook hier weer twee partijen. De partij die die "ja" zegt. De partij die "neen" zegt. Die partijen botsen. De botsingen zoals die in de laatste tijd

plaatsvinden zijn nogal onredelijk. Onredelijkheid brengt vaak weer met zich mee dat men een verklaring moet vinden.

Een mens, die weet dat zijn eigen actie extreem is, zal proberen een ander daarvan de schuld te geven. Bijvoorbeeld de zaak Amin. Hier valt op, dat deze man voortdurend overwinningen meldt die hij niet werkelijk maakt, dat hij niet spreekt over de gelden die zijn overgemaakt en over de 24 kisten met zijn persoonlijke bezittingen, die zijn weggebracht o.m. naar Libië uit Entebbe. Hij zegt: Ik ben de rechtmatige heerser en iedereen moet mij steunen. Ik word aangevallen door andere staten.

Dat is niet helemaal waar. Hij wordt in feite voor driekwart aangevallen door zijn eigen mensen. Een kwart, waaronder kader en specialisten voor zwaardere wapens, behoren inderdaad tot het leger van een naburige staat. Maar nu heeft de naburige staat kennelijk ook geleerd hoe je moet liegen. Die staat zegt: Amin wordt helemaal niet aangevallen door onze troepen. Dat is helemaal niet waar. Het enige dat wij hebben gestuurd zijn doktoren, onderwijzers, ziekenverplegers en mensen die voor het amusement moeten zorgen. Het wonderlijke is: de mensen van het amusement spelen uitstekend op een stalinorgel en zijn met raketwerpers wel zeer bekwaam. Terwijl weer anderen kennelijk het ritme weten te ontlocken aan de grote artilleriestellingen. Een wat eigenaardige situatie.

Als we dat nu zo bespreken, dan zegt u: Dat is inderdaad waar. Daar heeft u gelijk in. Maar waarom zegt de een dit en zegt de ander dat? Dat is de grote vraag.

In de praktijk zien wij dat de heersende krachten en vooral de komende stromingen allerlei dingen onaanvaardbaar maken. De gewone mensen kunnen dat niet accepteren. Zomin als je kunt accepteren dat Amin zijn volgelingen en zijn tegenstanders uitmoordt naar believen, zo min kun je eigenlijk ook accepteren dat uit andere dan zuiver menslievende overwegingen iemand probeert een nieuwe strategische positie en stelling voor zich mogelijk te maken door Amin eruit te gooien. Dat komt er in feite op neer.

Zo kun je ook zeggen: Als de situatie in de kerk van Rome op het ogenblik moet worden gezien, dan kijken ze gewoon naar Nederland. Wij hebben te maken met twee mensen die zeggen: Het gezag ligt bij Rome dus bij ons. Jullie hebben allemaal "ja" te zeggen. Daar staan een aantal mensen tegenover die zeggen: Dat is wel zo, maar als we zelf niet kunnen meepraten, dan kan er eigenlijk helemaal niets gebeuren. Dus weer een strijdigheid die op zichzelf andere oorzaken heeft dan men zou vermoeden.

De moeilijkheid van de kerk in Nederland maar ook in vele andere Europese landen is onder meer het z.g. wegvallen van roepingen. Een roeping heeft iemand die zijn hele leven wil gaan wijden aan een leer; en daarvoor moet je toch wel gemotiveerd zijn, meen ik. Die roepingen komen niet. Waarom komen ze niet? Omdat de kerk niet in staat is een beeld te scheppen van een priesterlijke taak die opweegt tegen de voordelen die een gewone maatschappij biedt. Daar komt het eenvoudig op neer.

Nu probeert men een soort vergeestelijke sfeer, een bijna ziekelijk religieus denken tot stand te brengen en daaruit dan weer de leerlingen te verkrijgen die men nodig heeft om het apparaat in stand te houden. Als de kerk zo verdergaat, dan moet ze een keuze doen. Die keuze is niet zo gemakkelijk. Het is de keuze voor het gezag, voor de oude tradities, voor een absolute vrijheid waardoor het kerkelijke gezag geheel verdwijnt of voor een onbekende middenweg, die dan voornamelijk gelegen zou moeten zijn in het manifesteren van de goddelijke Kracht en het daardoor winnen van aanhangers.

Die uitweg durven de meesten niet aan. Dat betekent dus, dat de kerk grote klappen gaat krijgen. Dat is niet zo leuk voor de Paus, maar het is onvermijdelijk. Want wat ik voorzie (het is nog geen Wesak geweest en de aflezing heeft nog niet plaatsgehad dus dit wordt met voorbehoud gesteld) is dat ik geloof dat we met enkele golven van onredelijkheid te maken krijgen

die het einde van dit jaar in een zeer roerig bestaan kunnen veranderen. Er zullen dan niet alleen conflicten zijn; die zijn er nu ook wel. Bijv.:

Het Kabinet Van Agt zit in veel grotere moeilijkheden dan menigeen beseft en de politici willen zeggen. Het gaat namelijk niet alleen over een gat van één miljard in hun opzet, het gaat er doodgewoon om dat er op het ogenblik een scheiding van geesten plaatsvindt tussen de partners. De coalitie dreigt daardoor uit elkaar te vallen en het zal heel moeilijk zijn die te repareren. Dat kun je gewoon overzien.

Maar wat gebeurt er, als er een absolute gezagsontkenning op een bepaald gebied plaatsvindt, laat ons zeggen ongeveer een maand na de Troonrede? Wat dan? De kans daarop zit er voor Nederland in. Maar dat is niet alleen voor Nederland het geval. Dat ligt zo voor Spanje waar ook de tegenstellingen op dit ogenblik al wat meer kenbaar worden en een gebrek aan algehele aanhang juist de extreme groepen ertoe brengen zich op nieuwe maatregelen te bezinnen.

Dat geldt ook voor Italië waar de heersende macht wordt aangetast, maar niet in voldoende mate volgens de extremen en waar we kunnen verwachten dat vanaf juli, wanneer die invloed eigenlijk al begint (Nederland is altijd een beetje traag), toch zeker een vijftig politici ontvoerd, beschoten, neergeschoten etc. zullen worden. Dat zijn er nogal veel.

We kunnen kijken naar Rusland waar op het ogenblik de interne onrust groeiende is en waar vooral conflicten met de kleine naties binnen de Unie voortdurend weer de kop op steken.

We kunnen kijken naar China waar op dit ogenblik de moeilijke keuze tussen een althans schijnbare democratie en een absoluut regime de kop opsteekt. Vooral omdat blijkt, dat je door meer mensen de vrijheid te geven de mensen er ook toe brengt meer zelf te gaan handelen. En dat betekent, dat je ze niet meer aan een touwtje hebt.

Wat China betreft, is het aardig te vermelden dat niet alleen de misdadigheid in de laatste 5 maanden met ruim 40 % is toegenomen. Er zijn soorten van misdadigheid bij die lange tijd niet zijn voorgekomen. Er zijn ook lichte overtredingen bij, prostitutie b.v. neemt overal toe, maar diefstal, roof e.d. daar hoor je de laatste tijd heel weinig van. Het optreden van georganiseerde groepen die terreur uitoefenen in bepaalde provincies wordt dan wel voor de buitenwereld verzwegen, maar is ook een feit. Ook daar moet dus een krachtmeting gaan plaatsvinden. Ik vermoed dan ook dat in de periode juli - augustus in China die krachtmeting zal moeten worden doorgezet. En dat worden botsingen, dat kan niet anders.

De Ver. Staten zitten ook met enige moeilijkheden. Die moeilijkheden zullen zich op velerlei gebieden verscherpen. Er zullen acties komen van zeer grote bevolkingsgroepen tegen de regeerders. Oude schandalen, zoals b.v. de veevergiftiging, die eigenlijk al een tijd achter de rug is en de vele slachtoffers die daardoor gevallen zijn (ze hebben het vergiftigde vee gewoon laten slachten en verwerkt tot vleeswaren) zullen ook prompt op de voorgrond komen. Ik denk, dat er heel wat koppen op het punt staan te rollen. Maar ze zijn niet van plan te rollen en zullen dan waarschijnlijk gebruikmaken van allerlei duistere machinaties om hun eigen aanzien en macht te bewaren. Waar dat op uitloopt? Ik voorzie daar tenminste enkele malen een optreden van de z.g. Burgerwacht tegen wat men noemt agitators, linkse jongeren etc. Dit is op zichzelf niet zo belangrijk.

U denkt hieraan als aan een prognose. Maar zie het eerder eens als een aanduiding van een tendens, want daar gaat het om. De nieuwe invloeden zijn die welke altijd zijn opgetreden, maar die door Aquarius een bijzondere smaak hebben gekregen, een bijzondere gerichtheid.

Aquarius neemt op dit moment al zo sterk over, dat we kunnen aannemen dat zeer vele golven van rood licht vooral ook ideële onlusten zullen doen ontstaan. Vroeger waren het eerder misdadige onlusten en soms ook oorlogen, die eigenlijk zonder reden werden gevoerd, alleen maar uit prestige-overwe-

gingen. Nu krijgen we echter te maken met splitsing in de volkeren; huis tegen huis verdeeld. Dat is eenvoudig niet uit te bannen, omdat Aquarius ondanks alles een idealist is en een tikkeltje realist.

Wij hebben nu het witte licht. Dan zal dat witte licht in deze periode juist allerlei geestelijke en mystieke elementen in de massa eveneens wekken. Dat betekent, dat hij dus niet bereid is om zich op redelijke gronden te laten overtuigen. Je kunt natuurlijk de zaak tot het extreme opvoeren. Laten we een beweging nemen die sommige van u misschien na aan het hart ligt: de beweging van de vrouwenemancipatie.

Nu weten we allemaal dat het zo langzamerhand een beweging is geworden waarin de man het grote kwaad is en de dames het het best onder elkaar kunnen redderen, terwijl ze gelijktijdig elkaar die deugden toeschrijven (meer dan de man ooit heeft bezeten) die de man vroeger heeft gebruikt om te verklaren waarom het nodig was dat hij de vrouw zou leiden. Dat is dus een vorm van zelfmisleiding. Wat is hier nu eigenlijk de ellende? Nu, dat kunt u zien in deze tijd.

De neiging tot extremisme in denken. Dit betekent, dat een op zichzelf redelijk verlangen in het absurde wordt getrokken en men op een gegeven ogenblik zegt: Ach, die vrouwenemancipatie, dat zijn lesbiennes die hun gebrek aan mannelijkheid voor zich willen goedmaken. Dit is misschien niet altijd zo, maar dat is hetgeen er gebeurt. Dat betekent, dat er dus een tegengolf komt. Omdat hier de redelijkheid ontbreekt, verweert men zich tegen de onredelijkheid, maar zoals gebruikelijk gaat het kind dan met het badwater weg. Dit zult u in uw maatschappij waarschijnlijk kunnen constateren in de maanden november, december.

Ook in andere landen speelt dit een veel grotere rol dan u zoudt denken, maar gelukkig op een redelijker manier. Een aardige ontdekking van de betekenis van de vrouw en haar macht zullen de verschillende Mollahs en Tollahs in een pas van keizerrijk tot republiek geworden land moeten constateren. Ook hier wordt reeds duidelijk dat veel vrouwen niet bereid zijn een verantwoordelijke taak te vervullen en gelijktijdig als een onmondige te worden behandeld. Dat probleem spitst zich toe, wanneer er wit licht komt. Dan is het bijna zeker dat die vrouwen het als een roeping gaan zien om alleen die taak te vervullen waarvoor ze de erkenning krijgen. Ja, en dan kun je wel een wijze grijze baard hebben als leider, ik denk toch dat hij met de handen in het haar komt te zitten. Ik geef dit als een voorbeeld. Ik zou er zeker meer kunnen aanhalen.

De nieuwe invloeden zijn, omdat de Aquariuskracht steeds sterker wordt, op dit moment eigenlijk aan het veranderen. Het zijn wel de oude kosmische werkingen, maar zelfs Argol, die een lange tijd alleen negatief en vernietigend inwerkte, blijkt nu die vernietiging alleen te kunnen rationaliseren, als er een prestatie, een scheppen tegenover staat. En als dergelijke invloeden een andere tendens krijgen, dan komt er een verloop van zaken dat tegen de geldende verwachtingen van de mensen ingaat.

Als ik nu probeer de kracht in haar hoofdwaarde te zien, dan kan ik mij natuurlijk wel vasthouden aan Saturnus die heerst; het oude liedje. Maar er zijn bepaalde invloeden, die op dit moment zeer sterk zijn en die wel hoofdzakelijk uit de richting der Poolster komen. Deze invloeden zullen toenemen, waarschijnlijk gedurende de periode 13 à 14 maanden vanaf het volgende jaar. Deze invloed wordt zo sterk, omdat ze in overeenstemming is met de nu hoofdzakelijk heersende krachten, direct inspeelt op de vele nu sterk levende problemen op aarde en daarbij een beroep doet op vele minder aangename elementen in de mensen. Bijvoorbeeld: het hebben en niet zelf verwerven. Dit heet nu nog winkeldiefstal, maar als het zo doorgaat, dan wordt het binnenkort sociale dienst.

Als je die tendens als geheel beziet, dan zal ze natuurlijk sterk worden gemoduleerd door alle andere krachten die op het ogenblik sterk func-

tioneren: het rode licht, het witte licht, het blauwe licht dat binnenkort weer even opkomt en de paar perioden van geel of gouden licht die ook dit jaar de mensheid is toegedacht.

De kracht werkt daarbij in op het eisen. De mens eist meestal niet van zichzelf maar van anderen, dat zal u bekend zijn. Als de eisen die je stelt te hoog worden, ontstaan conflicten waardoor je zelf wordt beproefd. Geestelijk gezien is dat een enorm bewustwordingsproces dat zich in vele landen versneld gaat afspelen. Het is een groei naar menselijke waardigheid en meerwaardigheid, indien je maar in staat bent jezelf in de hand te houden. Kun je dat niet, dan ga je eraan ten onder.

Deze invloed zal haar eerste grote werkingen sociaal vooral manifesteren in Afrika en in wat mindere mate in Zuid-Amerika. Het noordelijk halfrond krijgt deze invloeden vermoedelijk pas na mei, begin juni te verwerken.

Als we verwachten dat de mensen gaan eisen, dan zal ook duidelijk worden dat je om te eisen moet presteren. Dat kun je doen met wapens, dat kun je doen door mensen te kopen, maar je kunt het ook doen door anderen hun machtsmiddelen te ontnemen. Ik vermoed dat het laatste een heel groot deel van het lopende jaar en de nog volgende paar maanden in beslag gaat nemen. Ik denk, dat dit een van de belangrijkste dingen is. Machtsmiddelen verdwijnen. De gevestigde machten worden steeds minder erkend en zij, die een macht en een gezag pretenderen - of ze die bezitten of niet - zullen moeten erkennen dat het hen niet lukt om deze illusie voortdurend ook tegenover anderen te handhaven. Om ook hiervan een voorbeeld te geven:

Arafat zal zeer waarschijnlijk tegen het einde van dit jaar zeer sterk aan invloed hebben ingeboet.

Sadat komt al voor die tijd in levensgevaar.

Khoumeini dreigt het slachtoffer te worden van extremisten in het bewind dat hij zelf aan de macht heeft geholpen. Dus verandering, maar ook volwassenheid.

De oude kwalen moeten overwonnen worden. Een kwaal kun je alleen overwinnen door haar eerst te erkennen. Pas als je de kwaal eerlijk durft diagnosticeren, kun je nagaan op welke wijze je haar kunt bestrijden of althans haar werkingen kunt verminderen.

De noodzaak om de sociale, de economische maar ook de mystieke, de religieuze, ja desnoods zelfs de persoonlijk erotische kanten van de zaak te zien voor wat ze zijn, de feilen te constateren die eraan kleven en daarvoor dan een uitweg te zoeken, dat betekent een "ken uzelve" dat een groot gedeelte van de wereld eigenlijk eenvoudig wordt opgelegd; daar kun je niet onderuit. Wie wegvlocht, vernietigt zichzelf. Hij vernietigt zijn mogelijkheden tot werken, tot regeren. Die is niets meer. Degene, die erin slaagt zichzelf te erkennen, zal ook nog een keuze moeten doen. Hij zal, gezien de vertekende werking waarover ik al heb gesproken, vaak extreem zijn. Maar dat betekent ervaring. Het betekent een positieve confrontatie met jezelf, met je eigen wereldbeeld maar ook met je mogelijkheden.

Ik wil niet al te optimistisch zijn, maar ik krijg de indruk dat de menselijke bewustwording en ontwikkeling in de komende 14 maanden een enorme stap voorwaarts kunnen doen. Nu wil ik uitdrukkelijk niet spreken in de termen van een inwijding voor een groot gedeelte van de mensheid, want dan denken ze weer dat het iets is wat je krijgt als een soort subsidie van de geestelijke werelden en dat is niet waar.

Het is doodgewoon een proeve die de wereld ondergaat. Een proef die veel mensen heel wat zwaarder zal vallen dan ze nu veronderstellen. Naarmate je belangrijker bent of jezelf belangrijker acht, zal die proef zwaarder zijn. Maar wat er overblijft, dat is werkelijkheidsbewust, dat is harmonisch ingesteld ten aanzien van Aquarius en ontdaan van vele illu-

sies en vertekeningen. Het is een nieuwe werkelijkheid waarin de oude beelden een nieuwe inhoud hebben gekregen, waarin de schijnbare anti- these van deze dagen toch weer een mogelijkheid tot synthese schijnt te bieden. Het is een periode waarin zeker geen profeten als roependen door de woestijn gaan. Trouwens waar vind je die tegenwoordig nog? Als je ergens een woestijn vindt, dan komt er al gauw een joodje dat daar vlug een paar boompjes plant. Dus geen stem van een roepende in de woestijn, maar wel het gemurmureer van een volk waarachter steeds meer woorden klinken die uit de een of andere geheimzinnige bron schijnen voort te komen.

Het is opvallend hoe op dit moment b.v. in Pakistan woorden van de Wereldleraar en de Wereldmeester worden verbreid en schijnbaar een stimulans betekenen tot een totaal andere aanpak van de problemen, vooral bij het gewone volk.

Het is opvallend hoe soortgelijke boodschappen - zeker, in een andere taal en soms in andere beelden - weer in India zijn doorgedrongen. Uitgaand van de kleine dorpen, die dat al hadden waargemaakt door een soort onderlinge commune te vormen en nu gaan doordringen in de richting van de grote steden. Maar ook is opvallend, dat die gevleugelde woorden en gezegden beginnen door te dringen in bepaalde delen van de islamitische wereld. En zelfs achter de begrenzings van een ijzeren en bamboegordijn om maar eens plagiaat te plegen t.a.v. iemand die al is overgegaan (Churchill). Ook daar klinken bepaalde motto's die misschien niet graag worden ontvangen, maar die wijzen in de richting van een doorklinken van een geestelijke vernieuwing.

Het wonderlijke is, dat deze boodschappen niet door pamfletten worden verspreid, maar dat ze op een onzichtbare wijze van mond tot mond schijnen voort te sluipen. Ook in Europa zullen ze hier en daar opduiken, steeds meer. Maar naar ik vrees, niet in officiële geschriften. Ze zijn niet attractief gezien de heersende verhoudingen. Ze zijn ook niet alternatief genoeg om door degenen, die zich tegen het huidige verzetten, geciteerd te worden. Ze zijn realistisch en gelijktijdig geven ze een geestelijke geladenheid.

Ik zie deze boodschappen in dit jaar reeds doordringen in steeds meer delen van de wereld. Het gekke is, dat het geen beweging is, geen kerk, geen inwijdingsschool. Wij zouden het misschien het best een soort losse broederschap kunnen noemen. Zo iets van gezellen in de middeleeuwen die op reis waren in Europa. Een vreemd soort broederschap. Een vreemd soort geheime leer misschien.

Ik zie de verbreiding daarvan in de komende 14 maanden zodanig toenemen dat het voor mij vaststaat dat over 5 jaar de boodschappen van Wereldleraar en Wereldmeester, waarover u hier zo nu en dan het een en ander heeft kunnen horen, praktisch overal kenbaar zullen worden gemaakt en uit de meest vreemde bronnen.

De wereld staat voor een keerpunt. Dit jaar is een van de proeven waar de mensheid doorheen zal moeten. Het is gelijktijdig de aanleiding tot allerlei heroriëntaties die noodzakelijk zullen zijn in de komende 5 à 6 jaar. O, ik durf niet te beweren, dat Bellamy's jaar 2000 waarheid wordt. Dat zou het misschien toch nooit geworden zijn. Ik kan u wel zeggen dat een verandering zich in de mensheid afspeelt waardoor zelfs de huidige versie van socialisme niet meer aanvaardbaar wordt en de huidige visie op kapitaal en liberalisme al evenmin.

Ik heb het gevoel, dat de komende jaren de mens steeds meer zullen wijzen op de noodzaak zichzelf te zijn en vanuit zichzelf te werken. Ik geloof, dat dat niet alleen geestelijk is, maar dat de omstandigheden zelf hem voortdurend meer met die noodzaak zullen confronteren.

De oude kwalen krijgen een nieuwe betekenis door de nieuwe krachten die erop inwerken. Maar in een nieuwe benadering die daardoor mogelijk

wordt, zullen misschien sommige oude kwalen genezen kunnen worden.
En dat lijkt mij ondanks alles een zeer hoopvol beeld.

-:-

DE VREEMDE WETTEN VAN DEZE TIJD.

U kent die wetten allemaal, alleen denkt u er veel te weinig aan als juist bijzonder treffend voor deze tijd.

Wij kennen b.v. de wet van Parkinson. Deze wet zegt dat, als je eenmaal een ambtelijke instantie instelt, deze zich sneller deelt dan de doorsnee-amoëbe en daardoor steeds meer consumeert van de totale arbeidspotentie dan mogelijk is.

Dan hebben we de wet van Finnigal (?). Deze man stelt dat, als je iets zoekt dit zich altijd op de laatste plaats bevindt waaraan je denkt en dat, als iets noodzakelijk is het meestal het laatst gedaan wordt van al wat tot stand wordt gebracht.

Dan hebben we nog de bekende wet van Ocean. Ocean stelt namelijk: Als tien verklaringen mogelijk zijn, kies de eenvoudigste als de juiste totdat de onjuistheid van deze verklaring is bewezen. Drie wetten, die wel heel erg slaan op de totale structuur van de wereld op het ogenblik.

Men is geneigd alles te regelen. Nu is daar op zichzelf niets tegen in te brengen, als u tenminste de regeling zelf beperkt. Maar neen, u wilt die perfectioneren. Dat wil zeggen, dat een zeer eenvoudige wet als "Gij zult niet doden," de aanleiding kan zijn tot 7 verschillende wetboeken plus een groot aantal filosofische verhandelingen die dan weer door ambtelijke personen moeten worden geredigeerd en voortdurend nagezien waardoor een gehele stand een zeer ruime broodwinning zal kunnen vinden. Dat is de verambtelijking. Nu denkt u waarschijnlijk direct aan de ambtenaar achter loketten en dergelijke. Zij horen erbij en het kastje en de muur zijn ongetwijfeld onmisbare bestanddelen van Parkinsons wet. Maar het is eigenlijk overal zo.

Als u te maken krijgt met technici, dan moet u eens zien hoe zij de verantwoordelijkheid voortdurend naar een ander afschuiven. Als u te maken krijgt met politici, dan moet u eens zien hoe ze steeds weer de beslissende verklaring proberen te voorkomen en zo kunnen we door gaan. Iedereen zoekt de perfectie. Maar in de perfectie die hij zoekt, probeert hij tevens elke besefte imperfectie voor rekening van anderen te laten. Dit betekent, dat hij geen verantwoordelijkheid wil aanvaarden, dat zijn beslissingen te traag komen, dat hij eenmaal genomen beslissingen niet meer wil terugnemen en wat dies meer zij. Een groot gedeelte van de verwarringen in deze tijd is daaraan te wijten. De wet van Finnigal is daarmee onverbreekelijk verbonden.

Wat wij zoeken is een eenvoudige oplossing. Maar hoe kunnen we een eenvoudige oplossing vinden, als iemand die oplossing perfect wil hebben? Dan ontstaan er onderzoekcommissies die zich weer splijten en delen tot verdere commissies. Uit deze commissies komt dan een rapport van 799 bladzijden dat weer aanleiding geeft tot een verdergaand onderzoek gevat in 77 delen,

dat dan weer gelezen dient te worden door de bestuurders en daaraan toegevoegde ambtenaren waarop ongeveer 25 jaar na het begin van het onderzoek een oplossing voor het probleem wordt gesuggereerd die slaat op omstandigheden die er 50 jaar geleden al waren.

De grote moeilijkheid ligt, geloof ik, wel in het feit dat we niet geneigd zijn om de wet van Oream toe te passen. Als er moeilijkheden zijn en wij willen één oplossing hebben, dan moeten we niet zeggen: Er zijn zoveel oplossingen die we alle moeten onderzoeken. Wij nemen de eenvoudigste, de meest rechtlijnige. Die stellen wij op de proef en daarmee werken we totdat blijkt dat ze onjuist is. Uit de onjuistheden die optreden zullen we dan vanzelf zien welke andere theorieën of benaderingen misschien voor ons toch nog praktisch hanteerbaar zullen zijn.

Je kunt de wereld niet regelen. Hoe meer je probeert de wereld te regelen, des te groter de moeilijkheden waarin je terecht komt.

Er is voortdurend wat men noemt een kreet om de sociale rechtvaardigheid. U denkt waarschijnlijk dat dat dan toch wel erg goed en noodzakelijk is. Het is in zoverre goed en noodzakelijk dat vroeger de armen verhongerden. Tegenwoordig doen ze dat niet meer. Ze eten op kosten van anderen, als het niet anders kan. Maar daar staat wel tegenover dat vroeger de rijken ongeveer 1 % uitmaakten. Nu echter maken de rijken met hun inkomen, hun middelen die ze in feite onttrekken aan de zeggenschap van de gemeenschap ruim 10 % van de gemiddelde westerse bevolking uit. Het is duidelijk, dat een dergelijke kreet en al die maatregelen niet helpen, omdat de enige oplossing er een is waar iedereen achter kan staan. En die kun je nooit vinden, want niemand is bereid iets op te geven.

Er zijn situaties die krankzinnig zijn. Een voorbeeld: Er is een medisch specialist die zeer zeker uitermate deskundig is en een groot vakman. Dit vooropgesteld. Hij redt zo nu en dan mensenlevens. Ook dat. Zijn gemiddelde werkweek is op het ogenblik 36 à 37 uur. Zijn gemiddeld jaarinkomen is ongeveer f 250.000 waarvan hij opgeeft ongeveer f 160.000. De rest zijn namelijk kosten die hij niet zelf maakt, maar alleen opvoert. Hij betaalt daarover belasting. Het resterende inkomen is ongeveer 6 maal zo groot als dat van Jantje Modaal, de fictieve figuur die schijnbaar alles heeft wat hij nodig heeft en het nooit schijnt te krijgen. U kunt zeggen: Dat is niet mooi. Maar het is waar.

Datzelfde geldt echter ook voor bepaalde mensen die schijnbaar een beperkt inkomen hebben.

Er is iemand, die - overigens natuurlijk zonder directe beloning - een aantal commissariaten bekleedt. Hij is daarnaast burgemeester van een middelgrote stad. Nu blijkt, dat in die commissariaten zijn beloning wordt omgezet in een reserve aan aandelen die hij later, wanneer hij zich uit zijn openbare functie terugtrekt, in handen krijgt. Dit is niet bewijsbaar, want de belastingen worden voorlopig betaald door het bedrijf voor zover er van belastbaarheid sprake kan zijn. Als wij dit rekenen bij het reële inkomen van deze man, dan heeft deze burgemeester van een middelmatig grote stad in Nederland (het is natuurlijk een van de handigen; er zijn er heel veel die minder hebben) een inkomen dat ongeveer ligt op een kwart miljoen. Daar hoort u nooit van. U hoort van ondernemers die zoveel winst maken.

Wat zouden we moeten zeggen van sommige ambtenaren die zo goede bindingen hebben met het bedrijfsleven dat ze in feite nu al tantièmes krijgen die voor hen zijn vastgezet, die ze later bij het overgaan naar het bedrijf in kwestie dan in handen zullen krijgen. Ook daarvan is een voorbeeld te geven. Nu blijf ik alleen binnen Nederland, elders is het nog veel erger.

Een voorbeeld uit een naburig land: Daar is een minister die gelijktijdig ondernemer is. Hij heeft een bouwbedrijf, een constructiebedrijf en tevens twee transportbedrijven. Deze man verhuurt de diensten van zijn bedrijven aan zijn ministerie. Wat hij daaraan verdient, kan ik u niet precies voorrekenen, maar ik denk dat menig burgemeester van een grote Nederlandse

stad daar erg jaloers op zou zijn. Dat zijn de situaties die ontstaan met die wet.

Laten we nu eens vragen wat je daar tegenover kunt zetten? Gewoon: stoor u niet daaraan, zo gek als het moge klinken. Want Oceans wet (Oceans razor) zegt ons: Neem de eenvoudigste benadering. Die eenvoudigste benadering is hier: Ik ontken het recht van anderen om een beroep te doen op mij en mijn middelen, tenzij met mijn volle medeweten en met mijn volle toestemming. Houdt u daaraan. Het zal betekenen, dat u wel eens wat moeilijkheden zult krijgen, maar dat is het wel waard.

Als men komt met allerlei mooie wetten die heel precies zijn uitgelegd, vraag u niet af hoe ze in elkaar zitten. Per slot van rekening, wie een hond wil slaan, vindt toch altijd wel een stok. Probeer zoveel mogelijk onopvallend te leven en u zo weinig mogelijk iets van de regels aan te trekken. Kortom, gedraag u als een modern automobilist in het verkeer, die zich van een parkeerverbod niets aantrekt, tenzij er een politie-agent in de buurt is. Op deze manier komt u het verst.

Als we dit kunnen toepassen op de menselijke maatschappij, dan kunnen we het zeker ook doen op de geestelijke wereld. Misschien dat dit ook wel interessant is.

De wetten, die voor de moderne tijd gelden, gelden zeker ook voor onze menselijke contacten met de geest wanneer wij in deze tijd op aarde leven. Dan stellen wij:

Als ik begin met een perfectie te zoeken (hetzij via een systeem, hetzij via een beroep op deskundigen), dan zal ik steeds meer in dit perfectionisme verstrikt geraken, want er zullen steeds meer autoriteiten komen die mij zeggen hoe ik moet denken en wat ik moet doen. Ik zal daardoor steeds minder mijzelf zijn en zo minder kunnen bereiken. Kies voor uzelf. Als er één autoriteit kan zijn voor datgene wat voor u geestelijk belangrijk en noodzakelijk is, dan bent u het zelf. Anderen kunnen adviseren, maar laat hen nooit bepalen, ook de Orde niet.

Dan hebben we de wet van Finnigal die zegt: Als je iets zoekt, dan zul je het altijd vinden op de laatste plaats waar je kijkt.

Wij zijn altijd geneigd uit te gaan van alle hoge en mooie ideeën. Als iemand zegt: Ik breng u het Koninkrijk der Hemelen, dan moet u al heel erg cynisch zijn, als u niet even kijkt, of het misschien toch niet in zijn mandje zit. Dus onthoudt u één ding: Mooie beloften zeggen niets. Datgene wat ik werkelijk zoek, kan ik alleen daar vinden waar het past.

Als u zoekt naar geestelijke waarheid, dan moet u eenvoudig kijken naar die punten waar men u niet met wetten komt of met geloofspunten, maar waar men u regels geeft aan de hand waarvan u zelf een beeld of een overtuiging kunt vormen. Gelukt u dat niet, ga verder en probeer wat anders. Want niemand kan u precies zeggen waar bij u de geheime mogelijkheden, die u wilt ontwikkelen, verborgen zijn. Ze zijn zeker niet verborgen achter alle mystieke termen, achter alle heilige woorden die u te horen krijgt. Dat betekent, dat u zeker ook in uw benadering van de werkelijkheid Oceans Razor moet gebruiken.

Als u wordt geconfronteerd met een probleem, zoek naar de eenvoudigste manier om het op te lossen. Probeer of deze werkt. Constateer eventueel waar zij faalt. Kies dan door dit falen in bepaalde delen voor ogen een volgende oplossing. Dit kunt u zowel geestelijk als stoffelijk doen.

Onthoudt u verder: U kunt geestelijk en stoffelijk een ander mens niet veranderen, hoe graag u dat ook zoudt willen doen. U zult moeten uitgaan van de mensen zoals ze zijn, van uzelf zoals u bent en van de mogelijkheden zoals ze voor u bestaan. Als u op die manier werkt, dan denk ik dat u al die toestanden, die ik u uit stoffelijke zaken heb opgesomd, eigenlijk onbelangrijk gaat vinden.

Het is niet zo belangrijk, of iemand nu een kwart miljoen verdient of mis-
schien f 20.000. Dat moet hij zelf maar weten.

Het is niet zo belangrijk, of iemand nu 25 instanties moet aflopen of één,
want als hij verstandig is, dan vertrouwt hij niet op een instantie, maar
probeert hij het eerst zelf.

Zo is het geestelijk ook. Als wij alle middelaars aflopen die tussen
ons en God zouden kunnen bestaan, dan is de kans dat we God te spreken
krijgen verduveld klein. Als wij ons direct richten tot God, is de kans
groot dat we antwoord krijgen. En als we falen, dan moeten wij ons niet af-
vragen wie het dan wel voor ons zou kunnen doen, maar waarom wij hebben
gefaald, waar mogelijk een tekort is opgetreden en dan proberen wij het op-
nieuw.

Op deze manier kunt u met eigen werken, uw eigen krachten, uw eigen
geestelijke mogelijkheden enorm veel bereiken. Zo kunt u zich een beetje on-
afhankelijk maken van die drie spottende wetjes die mensen hebben opgesteld
om de feilen en fouten van de moderne maatschappij te omschrijven.

De fouten van de maatschappij, vrienden, zijn fouten die voorbijgaan.
De fouten die u maakt in uw leven, zijn fouten die uw bestaan voor een lange
tijd kunnen bepalen. Richt u daarom vooral op een zo groot mogelijke eenvoud
en juistheid van uw eigen beslissing.

-:-

VERANTWOORDELIJKHEID.

Verantwoordelijkheid. Antwoord zit erin. Ik kan alleen verantwoordelijk
zijn t.a.v. datgene wat men mij vraagt. En men kan mij alleen een vraag stel-
len waaraan verantwoordelijkheid verbonden is, indien ik het antwoord geef
en daarmee een aansprakelijkheid aanvaard. Dus verantwoordelijkheid is een
kwestie, die voor een groot gedeelte van jezelf afhangt.

Men kan zeggen: Je bent voor een ander verantwoordelijk. Is dat waar?
Ik meen, dat je voor een ander alleen in zoverre verantwoordelijk kunt zijn
indien je zelf direct bij diens daden, ontwikkelingen of situaties betrok-
ken bent. Voor alle situaties, die buiten uw toedoen ontstaan, voor alle
ontwikkelingen die zich buiten uw toedoen voltrekken, kunt u niet verant-
woordelijk zijn.

U kunt ook geen verantwoordelijkheid voor een juist verloop daarvan
op u nemen. Dat zou waanzin zijn. De Werkelijke verantwoordelijkheid die er
voor ons bestaat, is in feite die van harmonie.

Harmonie is heel wat anders dan de meeste mensen zich voorstellen.
Het is niet alleen maar de schone samenklank. Neen, het is de samenwer-
king, het samen zijn, de wederkerige reactie.

Ik ben verantwoordelijk voor een ieder met wie ik word geconfron-
teerd in een situatie dat deze persoon aan mij een vraag stelt waaraan
ik op grond van mijn wezen en erkennen bevestigend moet antwoorden.
Op dat ogenblik neem ik de verantwoordelijkheid op mij voor een deel van
het leven van de ander. Zolang ik dat niet doe, ben ik niet verantwoor-
delijk.

Verantwoordelijkheid is een woord dat mensen hebben uitgevonden.

U bent alleen aansprakelijk tegenover uzelf en de kracht die in u woont. Die aansprakelijkheid komt voort uit uw persoonlijk erkennen, niet uit iets anders.

Voor hen die bijbels willen mediteren: Toen Caïn zijn broeder had neergeslagen, riep God hem ter verantwoording door te zeggen:

"Caïn, waar is uw broeder Abel?"

Caïn had toen kunnen zeggen: "Ik heb hem gedood en dat is de reden."

Dan had God misschien gezegd: "Dat had je beter niet gedaan."

Maar Caïn zei: "Ben ik mijn broeders hoeder?" Daarmee erkende hij voor zich een aansprakelijkheid, want hij wilde het onderwerp zelf ontwijken. Daarin lag nu zijn verantwoordelijkheid.

Zo is het bij ons. Als we niet willen erkennen wat we zijn, wat we doen, waarmee we geconfronteerd zijn, goed, dan is al datgene wat daaruit voortvloeit onze verantwoordelijkheid. Maar als wij in oprechtheid en eerlijkheid bepaalde punten stellen die onontkoombaar zijn, dan is het de verantwoordelijkheid van een ander, als hij daarop wil reageren, niet meer de onze.

Harmonie is ons besef voor de noden van de ander op het ogenblik, dat deze met ons wordt geconfronteerd. Daar ligt nu onze verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid verder niet.

De menselijke samenleving is in feite een soort coöperatie, maar dan wel U.A. Als u daarmee rekening houdt, zal mijn betoog u waarschijnlijk begrijpelijker voorkomen.

:--:~:

S P O K E N .

Wat zijn spoken?

Spoken zijn soms de bezielde, soms onbezielde droombeelden waarmee mensen zichzelf verschrikken.

Spoken zijn de geesten van doden die geen rust vinden, zegt men.

Spoken zijn ook de onverwachte gebeurtenissen, de aanrakingen door het onbesepte in de spookbaan en alle krachten van de natuur waarmee wij geen raad weten.

Kunnen er werkelijk spoken zijn? Daarwaar ik kracht ben, daar kan geen spook mij aanvallen. Daar waar ik licht ben, daar kan ik iemand die in het duister zit licht geven, anders zou hij weer wegvluchten. Spoken zijn alleen maar geweldig, gevaarlijk, eigenaardig, indien u zelf zo bent. Het spook is altijd het droombeeld, de chimaere. Het is datgene wat mogelijk wel bezield bestaat, maar dat zijn wezen en zijn macht ontleent aan datgene wat in u leeft. Het enige dat men van een spook misschien zou kunnen zeggen, als het een werkelijke geest is, dat is:

Een echt spook heeft iets gemeen met een hond; het heeft een soort jachtinstinct. Iemand die daar rustig tegenover staat, zal het met enige bedreiging verder met rust laten. Maar wee degene die voor het spook vlucht. Hij wordt achtervolgd tot hij niet verder meer kan.

Het grootste spook van alle is de waarheid omtrent onszelf die we niet kunnen aanvaarden. Als we daarmee eenmaal geconfronteerd zijn, dan weten we niet meer hoe we moeten weglopen, omdat het altijd bij ons blijft. Daarom zou ik zeggen: Vrienden, als u bang bent voor spoken, leer eerst uzelf niet te vrezen. Besef dan dat het onontkoombare moet worden aanvaard. Dan zult u zien dat alle astrale vormen, alle vreemde verschijnselen rond u ophouden te bestaan of langzaam maar zeker in overeenstemming komen met uw wezen, zodat de spoken van eens uw huisgeesten en helpers van morgen zullen zijn.

Als u nu denkt dat ik een spook ben, dan brengt u mij op den duur zo ver dat ik mij manifesteer als een astraal beddelaken. Als u mij gewoon ziet als iemand, die probeert u te helpen en licht te geven, dan kunt u misschien wel contact met mij krijgen, maar dan ben ik een gedachte en meer niet. U kunt mij ook zien als de lichtende goeroe. Dan krijgt u een soort onwerkelijk vrijheidsbeeld waar de stem van de geest zodanig galmend uitkomt dat u haar niet meer verstaat.

Onthoudt u dit: Niet bang zijn voor spoken, niet vol verering voor de lichtende geest, maar net daar tussenin. Het zijn wezens zoals ik waarmee een harmonie mogelijk is.

:--:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediëiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

MEI 1979.

24e jaargang.
Nummer 8.

MENSELIJKE KRACHTEN

Magie

CI blz. 83.

De geschiedenis van de esoterische scholen

CI " 90.

WERELDGEBEUREN

De geest en de tijd

CII " 87.

Morgen

CII " 94.

Beschaving

CII " 98.

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK VIII.

M A G I E.

Onder magie wordt ontzettend veel verstaan. Maar er zijn toch heel veel dingen waarmee men wel rekening kan houden. Een van de krachten, die in de magie een grote rol speelt is de zelsuggestie.

Er bestaat een verhaal dat over de Maori's gaat. Het opperhoofd is heilig. Als je hem aanraakt of iets van hem gebruikt of voorwerpen van hem zoudt wegnemen, dan ben je ten dode gedoemd. In dat verhaal komt verder voor dat een krijger, die helemaal niet weet waar de etensresten vandaan zijn gekomen ze dan opeet en pas daarna ontdekt dat hij de resten van het voedsel van zijn opperhoofd heeft opgegeten. De man krijgt onmiddellijk aanvallen en rillingen en crepeert ongeveer 3 uur later. Daaruit blijkt dat de man nog haast heeft gemaakt ook. Wat is hier nu aan de hand?

Het voedsel was goed, maar de man dacht dat hij zou sterven. Omdat hij dacht dat hij zou sterven suggereerde hij zichzelf verschijnen, die de dood aanvaardbaar maakten. Daardoor werd de suggestie steeds sterker doorgezet en werd op den duur het lichaam als geheel daarbij betrokken. Als we nu zo iemand met de moderne middelen onderzocht zouden hebben, dan zouden we waarschijnlijk tot de conclusie zijn gekomen: het enige dat we kunnen constateren is een hartstilstand. Verder niets.

Bij heel veel primitieve volkeren bestaat dit doden door een vervloeking, door het schenden van een taboe en dergelijke. Als je nagaat in hoe verre suggestie hierbij een rol speelt, dan blijkt al heel snel: er wordt ongetwijfeld gebruikgemaakt van allerlei hulpmiddelen, vergiften e.d. Maar er zijn een aantal verschijnselen die we toch niet kunnen wegverklaren.

Je kunt een medemens zodanig onder een ban brengen dat hij niet meer gelooft dat hij kan leven. En op het ogenblik dat dat gebeurt, is hij absoluut weg; dan blijft er niets meer van over. Hij moet dan sterven.

U zult zeggen: Een erg opwekkend begin. Ik doe dit om duidelijk te maken hoe sterk de invloed van de gedachte is op de mens. Het is niet wat de ander denkt. Het is wat je zelf denkt. Wie zich de moeite getroost om na te gaan hoe dat precies werkt, zal ongeveer het volgende constateren:

In alle gevallen is er een aanvaarding van de suggestie nodig. Die aanvaarding kan voortkomen uit een geloof, religieus of anderszins. Ze kan ook voortkomen uit een gelijke geaardheid. Als iemand b.v. enorm haatdragend is, dan is hij voor haast veel gemakkelijker ontvankelijk dan iemand die niet haatdragend is. Iemand die schuld bewust is kan via die schuld veel gemakkelijker worden benaderd dan iemand die dat schuld bewust zijn niet bezit. Daaruit blijkt wel dat de mens rond zich eigenlijk een zekere verdediging kan opbouwen. Die verdediging is dan zeker ook gebaseerd op

je geloof. Dat wat je gelooft is belangrijk. Maar daarnaast ook op dat wat je kent en wat je hebt aanvaard. Juist op het ogenblik, dat je bepaalde zaken in jezelf niet meer kunt aanvaarden, ben je kwetsbaar geworden. Op dat ogenblik kan een vijand enorm veel aanrichten. Er is een gezegde uit Siam waarin wordt gezegd: Slaap je tegenwoordig zo slecht, heb je zoveel nachtmerries, dan moet er iemand zijn die je haat. Het wonderlijke is, dat dit zowel kan betekenen: die jou haat, als: die jij haat.

Als ik mijn gedachten op u zou concentreren, dan is het mij mogelijk om vanuit mijn eigen wereld bepaalde beelden naar u over te brengen. Beperkt ongetwijfeld, maar het kan.

Als een mens op aarde sterk geconcentreerd is op een medemens en er bestaat op welke wijze dan ook een band tussen hem en die medemens, dan is het mogelijk de gedachten over te dragen. Zolang nu de denkbeelden die je uitstraalt in overeenstemming zijn met de bestaande band wordt dit een volledige belevingsoverdracht. Het is alsof je je eigen gevoelens, je wraakzucht e.d. aan de ander oplegt als een hypnotisch bevel. Een interessant iets, ofschoon ik u de raad wil geven het niet te proberen, want er zit nog iets anders aan vast.

Op het ogenblik dat ik bezig ben met een dergelijke concentratie en ik niet geloof dat ik mijn doel bereik, word ik plotseling zelf getroffen door datgene wat ik uitstraal. Ik heb dan zo'n grote hoeveelheid emotie, haat of iets anders in mij dat ik het eenvoudig niet kan verwerken. Het resultaat zal zijn dat ik onder mijn eigen suggestie te lijden krijg en word gedwongen op een andere manier te reageren. U ziet het, dit is heel iets anders dan de magie waarover ze u hebben verteld.

O, er zijn wel mensen die werkelijk magiërs zijn. Er zijn mensen die gewoon door vuur kunnen lopen. Zij kunnen met gloeiende sintels in de handen lopen zonder dat er wat gebeurt. Dat gaat ook zonder trucs. Daar zijn wel trucs voor: bepaalde poeders en extracten. Maar ook zonder dat is het zonder meer te doen. Wat blijkt dan weer?

Als je die kwaliteit bezit, dan heb je een gemiddelde lichaamstemperatuur die onder normaal is. De beste voorlopers hebben een gemiddelde lichaamstemperatuur die tussen de 35.1 en 35.3 gr. C. ligt. Op het ogenblik echter dat ze aan hun voorloop beginnen en zich daarop concentreren, stijgt hun lichaamstemperatuur tot bijna 40 gr. C. Er zijn zelfs gevallen geweest, maar dat waren mystici, waarvan de lichaamstemperatuur tijdens bezweringen, genezingen (bij Pater Pio hebben ze het geconstateerd) opliep tot waarden - zij het voor zeer korte tijd - die rond de 48 gr. C lagen. Hier is dus kennelijk een proces in de mens zelf aan de gang. En als je nu zegt dat het een zuiver lichamelijk proces is of dat het geestelijke krachten zijn die voor een deel in warmte-energie worden omgezet, dat is dan een tweede punt; daarover kun je discussiëren. Maar het feit als zodanig is geconstateerd.

Waarom nu deze begaafdheid of bekwaamheid bij mensen die normaal zo'n lage temperatuur hebben? Het zijn over het algemeen mensen die nogal wat lakoniek aandoen. Het zijn mensen die niet zo gemakkelijk emotioneel worden. Het is alsof er een weerstand is ingebouwd. Die lichamelijke weerstand zou je kunnen begrijpen, als je je realiseert dat deze mensen kennelijk over een emotioneel potentiaal beschikken dat zo groot is, dat ze er zelf aan te gronde zouden kunnen gaan. Zo iemand heeft een bepaalde afscherming nodig. Dat wordt dan doorgaans bereikt door een zekere vertraging in de stofwisselingsprocessen en nog enkele andere lichamelijke processen. Zo'n persoon kan dus bewust de grenzen ontsluiten. En dan zien we weer een eigenaardig verschijnsel.

Op het ogenblik, dat die grens wordt opgeheven, wordt het lichaam weliswaar tot het uiterste beproefd, maar neemt de eigen uitstraling dermate sterk toe dat ze soms zelfs door mensen wordt gezien als een lichtgloed die rond de persoon hangt. Een interessant gegeven.

Wat zit er verder nog bij? We moeten dan naar de mensen gaan die zich voornamelijk met hatha-yoga bezighouden en die leren hun lichaam geheel te beheersen. Men heeft metingen gedaan bij een yogin die zichzelf levend liet begraven. De bekende truc van vele fakirs wordt heel vaak vervalst, maar in dit geval gebeurde het onder wetenschappelijke controle.

De man in kwestie bracht zichzelf eerst in trance. Voordat het graf werd gesloten, heeft men eerst metingen gedaan. Het bleek dat de lichaamstemperatuur in de korte tijd van zijn trance (circa 15 minuten) was teruggelopen tot ongeveer 28 gr. C. Dat is normaal een temperatuur waarbij iemand moet sterven. Maar gelijktijdig was het hele metabolisme zodanig vertraagd, dat men zelfs op dat ogenblik kon constateren dat hij een zuurstof behoefte had die al minder was dan 50e van een normaal mens. Zo werd het aannemelijk dat deze man - hij heeft het inderdaad volgehouden - zich 28 dagen kon laten begraven en toch weer levend uit het graf tevoorschijn kwam. Dit zijn allemaal verhaaltjes. U kunt het echter nagaan, omdat van de punten die ik heb genoemd acten zijn zijn opgemaakt. Mij gaat het om de lichaamstemperatuur.

In de magie horen we heel veel over geesten en geestenwerelden, over bezwingingen en wat er allemaal nog bij te pas komt. Er wordt echter maar heel weinig gezegd over de verschijnselen in de magiër en bij de magiër. Daar wij ons bezighouden met de menselijke krachten en niet met de bovennatuurlijke, is het duidelijk dat wij juist daaraan aandacht moeten gaan besteden. Ik kom dan met een aantal conclusies, die ik met de voorgaande voorbeelden hopelijk een beetje aanvaardbaar kan maken.

In de eerste plaats: Als het denken van de mens zodanig is geconcentreerd dat hij hiermede zichzelf en zijn bewustzijn volledig beheerst, dan zal deze beheersing zich uitstrekken tot het geheel van zijn lichamelijk bestaan en zeer waarschijnlijk daarbij ook betrekking hebben op bepaalde geestelijke voertuigen waarover hij beschikt.

In de tweede plaats: Wanneer de mens in een dergelijke toestand verkeert, kan hij energieën in zichzelf opwekken welke voor een deel door het lichaam worden geleverd. Het is niet alleen de kracht van buitenaf. Het is wel degelijk ook de verbrandingsprocessen, het opwekken van levensstromen, het aanmerkelijk vergroten van de levensvloed in de mens zelf waardoor de buitengewone z.g. magische prestatie kan worden geleverd.

In de derde plaats: Daar stoffelijk processen als weerslag of als oorzaak van vele z.g. paranormale of magische processen zouden kunnen worden geduid, moet worden aangenomen dat in de gehele magie en in alle daarmee samenhangende richtingen en structuren juist de lichamelijke processen van de magiër of van degene die het proces op gang brengt een grote rol spelen. Dan kan ook worden aangenomen dat zijn eigen denkvermogen en daardoor een verandering van zijn lichamelijke en eventueel andere functies de oorzaak is voor de fenomenen die het tot stand brengt.

Als we daarmee bezig zijn, dan zit u allemaal te happen en zegt u: Hemeltje, dat kan ik toch niet. Waarbij men zich zeer waarschijnlijk voorstelt dat de magiër met een thermometer bezig is om te zien of zijn temperatuur gestegen of gedaald is. Vergeet dat maar, want het is een automatisch proces.

Als u leert om u op de juiste manier te concentreren, dan kunt u inderdaad uw wereldbesef zodanig vernauwen dat uw gehele energie kan worden geconcentreerd op een enkel doel, een enkele waarneming of beleving. Dat geldt voor iedere mens. Het is hetzelfde effect dat u krijgt, als u iets duidelijker wilt zien en daarvoor bewust uw gezichtsveld beperkt. U kunt een verre kijker maken zonder lens. U neemt daarvoor een kartonnen kokertje. Als u daardoor kijkt, dan wordt het gehele gezichtsvermogen op één punt geconcentreerd zodat u op afstand duidelijker waarneemt dan zonder dat hulpmiddel mogelijk is.

Nu denkt u: maar die lichaamstemperaturen dan. Die zijn een nevenverschijnsel. Het is niet een werkelijk verschijnsel. Het is maar een nevenproduct van de zaak. Want op het ogenblik, dat u in deze concentratie bezig bent, gaat u (dat doen ook uw hersenen) uw lichaamsprocessen aanpassen aan het doel dat u zich stelt.

Als u b.v. kracht wilt uitstralen, dan probeert u die kracht met alle geweld in u te voelen. Dat is dan niet alleen geestelijke kracht, maar u probeert uw levenskracht uit te stralen. Dat wil zeggen, dat de processen waarmee normaal de kringloop van levenskracht in uw lichaam plaatsvindt versneld moeten worden. Die versnelling is echter alleen mogelijk, als gelijktijdig ook de andere levensprocessen worden opgevoerd; er moet een evenwicht blijven bestaan. Dientengevolge zal alleen door die concentratie uw lichaamstemperatuur gaan oplopen. U heeft tijdelijk koorts of u krijgt het koud. Want als u zich terugtrekt uit uw eigen wereld en u alleen bezighoudt met zaken die niet lichamelijk zijn, dan is het erg belangrijk dat alles tot rust komt. Dat tot rust komen betekent niet alleen dat u innerlijk "blank" moet zijn. Het is net zoiets van: maak jezelf helemaal leeg. Het gaat erom dat u tot rust komt, zodat andere impulsen en invloeden in uw bewustzijn een grotere rol kunnen gaan spelen.

Als u dat doet, dan zal uw temperatuur dalen, uw bloeddruk iets minder worden, uw ademhalingsritme veranderen. Uw polsslag verandert natuurlijk ook en de kringloop van de levensstromen in uw lichaam zal eveneens worden vertraagd. En deze vertraging heeft een temperatuurdaling ten gevolge. De mens heeft dus wel een zeer grote macht over zichzelf, ook als hij dat niet altijd beseft. Een emms, die zeer geconcentreerd bezig is, zal aan de hand van die concentratie zijn lichamelijke constitutie mede bepalen en veranderen.

Dan komen we vanzelf ook tot andere zaken, als u b.v. bepaalde geestelijke effecten zou kunnen oproepen. Denk maar aan een "donkere kamerséance", aan tafeldans of aan al die ander gezelschapsspelletjes die mensen gebruiken om elkaar ervan te overtuigen dat er misschien geesten zijn, maar dat er hoogstwaarschijnlijk een truc achter steekt.

Op het ogenblik dat de concentratie van een aantal mensen (b.v. bij tafeldans) voldoende groot is, blijkt dat daar energie nodig is. Die energie is voor een deel kinetische energie. Die kun je niet zonder meer uit het lichaam krijgen. Er zijn nu een hoop moleculen aan het botsen, want er is warmte in de kamer. Dientengevolge wordt de beweging van een deel van die moleculen omgezet in een krachtveld; dat is dan het spanningsveld dat op zo'n tafel ligt. Gelijktijdig ontstaat er - en wel onregelmatig - op verschillende punten in de kamer een temperatuurdaling. Je kunt daar niet tegenop stoken.

Als we gewoon bezig zijn met spookverhalen, dan moet u maar eens opletten hoe vaak we het niet hebben over die ijzige tocht, de ijzige kou. Ook hier weer een manifestatie die moet plaatsvinden op uw niveau. Daarvoor is energie nodig. Die energie kan worden ontleend aan materie waarin een hoog bewegingsritme bestaat. Die beweging kan worden omgezet in een andere vorm van energie. Vandaar die kou.

Wanneer u bezig bent met gemeenschappelijk uitstralen van krachten, dan zult u vaak gezien hebben, vooral als het in een gesloten kring gebeurt, dat het volgende effect optreedt: U voelt kou langs de benen en gelijktijdig wordt uw hoofd iets warmer. Het is alsof er een verschil is ontstaan. Het tocht langs de vloer en boven is er ook een beweging gaande, maar die is warm, het prikt gewoon. Hoe kan dat? Dat is heel eenvoudig:

Op het ogenblik, dat u bezig bent, wordt uw levensenergie in een bepaalde richting gestuwd. Omdat het stuwende element voor een groot gedeelte uit uw hersenen komt, zal het merendeel van de energie die u afgeeft of doorgeeft (het kan ook een circulatie zijn) voortkomen uit de hoogste chakra's.

Nu heeft u ook nog de laagste chakra's. Maar die zitten nu weer niet zo laag dat ze bij uw tenen zitten; ze zitten een eindje hoger. Het resultaat is, dat

alle levensenergie die u uit de omgeving kunt opnemen door de laagste chakra's onmiddellijk in de levensstroom wordt ingevoegd die doorgaat naar het geactiveerde chakra vanwaaruit die kracht wordt uitgestraald of waarin dat veld wordt opgebouwd. Het resultaat is dus een vermindering van levensenergie en dientengevolge een koude stroom langs de voeten. /zie noot.

Het is eigenlijk doodeenvoudig als je het zo bekijkt. De meeste mensen denken er zo niet over na, want ze begrijpen niet hoe groot de machten zijn die in de mens schuilen. Machten waar hij zelf geen weet van heeft. Zaken die zo automatisch zijn dat men aan de samenhangen ervan, die toch kennelijk bestaan, altijd weer voorbijgaat. In een cursus als deze is het interessant te zien wat er dan aan de hand is. Ik heb u daarom een paar punten verteld. Maar ons onderwerp heeft nog steeds de titel "Magie". Wat is nu magie?

Magie is: door het gebruik van niet kenbare of constateerbare werkingen het veroorzaken van effecten in de eigen wereld of in een andere wereld op zodanige wijze, dat de resultaten daarvan wederom kenbaar worden. Dan is het dus mogelijk dat u met de suggestie b.v. een half werelddeel doorkruist. Zolang de ander maar weet dat die suggestie er is, wordt hij door u daarin versterkt. Als er een algemeen aanvaarde regel of wet is en u gaat daartegenin, dan moet u niet denken dat u zich schuldig gevoelt, dat is misschien helemaal niet waar, maar er is een afwijzing. Deze afwijzing ondergaat u als een druk. Die druk zult u dan onder invloed van de interpretatie van de omgeving als schuld beschouwen.

Zo kunt u dromen zenden over de gehele wereld, mits die dromen zijn gericht op de effecten die ook in de ontvanger aanwezig zijn. U moet wel een afgestemde ontvanger hebben. Maar als de afstemming eenmaal een feit is, dan kunt u elk programma uitzenden. Kijkt u maar naar de radio. Het ene ogenblik is het hatchikeede, het volgende ogenblik is het een zalvende dominee. Als een afstemming is bereikt, dan is de verdere overdracht niet meer beperkt. De afstemming is het belangrijkste.

In de magie bestaan er een groot aantal middelen die voor afstemming bedoeld zijn zowel op dingen in uw eigen wereld als op wezens in een andere wereld. Die afstemmingsmethode (vaak rituele magie e.d.) zijn eigenlijk hulpmiddelen, want het gaat er helemaal niet om dat elke ritus precies wordt uitgevoerd, dat elk diagram perfect is getekend. Het gaat erom dat u gelooft in de zin en betekenis daarvan, dat u deelneemt aan het gebeuren en daardoor zodanig geconcentreerd raakt op de essentie van de persoon of de geest of wat u ook wilt bereiken, dat hierdoor de afstemming tussen beide punten tot stand wordt gebracht. De effecten die verder optreden zijn dan voor ongeveer 35 tot 40 % suggestief, autosuggestief soms. Wat er overblijft zijn dan reële verwerkelijkingen die dan meestal te maken hebben met geestelijke rijken waarmee een zeker contact is verkregen. Wij noemen dat dan het bouwen van een brug.

Als je zo met die dingen bezig bent, dan moet je wel begrijpen: het afstemmen kan ook zonder hulpmiddelen. Heel vaak is dat bijna toevallig. U bent een hele tijd bezig met bepaalde denkbeelden en steeds komt er één terug. U beseft het zelf niet, maar u bent dan bezig om uzelf te conditioneren. Dat ene denkbeeld heeft zeker te maken met allerlei zaken die in u leven, maar daarnaast heeft het wel degelijk te maken met iets wat voor u belangrijk is; het is een harmonische factor. Anders gezegd: Door de voortdurende herhaling ontstaat er een afstemming waardoor de harmonische factor in u kan inspelen op alle harmonische factoren die elders bestaan. De mensen zeggen dan: Dat betekent dat er iets moet gaan gebeuren. Als u dat denkt, kunt u dat vergeten, want er gebeurt niets. U kunt ook zeggen: Het betekent dat er in mij een afstemming tot stand is gekomen. Op basis van dit afgestemd zijn kan ik nu elke willekeurige impuls zenden naar allen die deze gelijke afstemming met mij delen. Dat is dan een

belangrijk punt: ik ben de zender.

Dat is niet alleen zo in de magie. Dat is zo bij elk z.g. paranormaal verschijnsel. Het komt zelfs voor als we mensen bij een zegening b.v. inderdaad plotseling sterker zien worden. Er zijn vele verhalen over mensen die het H. Oliesel ontvingen en dan plotseling genezen. U zult wel begrijpen dat het zalfje niet een speciaal soort olie is; het is gewoon gewijde olie. Op zichzelf is het geen werkzame factor, maar voor die mens is het het symbool van levenskracht.

Stel nu, dat degene die dat toedient er werkelijk in gelooft; dat komt namelijk wel voor. Dan is er een wederkerige afstemming op wat we dan bij gebrek aan beter maar het Licht of de Christus noemen. Dat is natuurlijk slechts een symbool, maar het betekent dat daardoor de opname van levensenergie bij de patient, die reeds was teruggelopen, weer toeneemt. Hij heeft dus lichamelijk meer mogelijkheden om zich tegen zijn kwaal en zijn zwakte te verzetten. Dit resulteert dan in een reflex in de lichamelijke processen (wat trager maar het gebeurt) en de patient geneest. Dan zeggen ze: Onze Lieve Heer heeft een wonder gedaan.

Ik wil niet suggereren dat u nu naar een stervende moet gaan om hem door zalving beter te maken; dat gaat natuurlijk niet. Wat u nodig heeft is gewoon het gedeelde vertrouwen. Het moet een vertrouwen zijn dat past in het "ik"-beeld van de patient en in het "ik"-beeld van uzelf. Dan is het helemaal niet nodig om er allerlei voorbereidselen voor te treffen. Op het ogenblik, dat die impuls sterk in u aanwezig is, straalt u die uit naar de ander. Wat nog mooier is en dat vergeten de meeste mensen ook: U straalt niet alleen die impuls uit, maar ook een suggestie waardoor uw patient wordt afgestemd.

Nu krijgen we een heel leuk verschijnsel. Hoe vaak heeft u niet gezegd: Denk aan mij b.v. elke avond om 7 uur, dan zal ik mij ook op je afstemmen. Dat heeft u dan inderdaad 3 dagen trouw gedaan. De 4e dag heeft u het vergeten, maar de patient is wel beter geworden. Hij heeft uw kracht wel gevoeld. Raar?

De afstemming, als die eenmaal tot stand is gebracht, is niet alleen op u. U heeft middels de suggestie een afgestemdheid veroorzaakt bij de patient waardoor hij op alle soortgelijke krachten ogenblikkelijk gaat reageren op het gesuggereerde. U moet dan niet zeggen: het is gewoon suggestie. Neen, hij heeft eenvoudig de kracht opgenomen ook al heeft u haar toevallig niet uitgezonden, want kracht is er in voldoende mate aanwezig. Het zijn menselijke krachten.

De mens kan zich instellen op verschillende niveaus van leven, van energie, van geestelijk en ander bestaan. In al die gevallen zal het eenmaal afgestemd zijn daarop betekenen dat die krachten kunnen worden verwerkt volgens het beeld dat in het "ik" bestaat.

Wat gebeurt er op het ogenblik dat je de eerste suggestie gaat uitzenden? Op dat ogenblik stelt u zich dat heel intens voor. Hoe? Dat weet u zelf misschien niet. Voor de een is het het opbouwen van een beeld, voor de ander is het alleen een emotie of het gevoel dat hij a.h.w. een adem uitblaast die oneindig ver weg gaat. Het is alleen maar de voorstelling; dat wil zeggen: de suggestieve factor die u voor uzelf nodig heeft.

Als u zoudt nagaan wat er gebeurt, als u met succes een ander op deze manier helpt, dan zult u merken dat u een ogenblik koorts krijgt. Bij de doorsnee-mens zal het misschien een temperatuurverhoging zijn van een halve gr. Celsius. Als het iemand is die bijzonder begaafd is op dit terrein, dan zal het een temperatuurverhoging zijn van gemiddeld 2 à 2½ gr. En als het iemand is die werkelijk heel goed daarin is, die sterk daarop gericht is, dan kan dat een verhoging geven die zelfs tot 10 gr. C. kan gaan. De temperatuurverhoging op zichzelf is helemaal niet werkzaam; het is alleen maar een neveneffect. Maar aan de hand van dit plotseling warm worden (zo voel je het meestal) en daarna een ogenblik rillerig zijn, kun je wel constateren dat je

inderdaad goed hebt gefunctioneerd. Bij dit alles is er misschien één ding onvoldoende uit de verf gekomen. Dat wil ik in deze les ook nog graag behandelen.

Heel veel mensen denken dat de geest iets anders is dan de stof en omgekeerd. Dat kan wel waar zijn in theoretische zin, maar u bent stoffelijk en geestelijk deel van één stuk bewustzijn. Dat heeft wel niet direct te maken met wat u hier op aarde bent, maar dit is uw concentratie, dit is uw geestelijke waarde en mogelijkheid en daar zit de stof bij inbegrepen. Elke actie en reactie die z.g. magisch is, zal dan ook niet alleen uit geestelijk elementen bestaan, maar tevens stoffelijke elementen in zich bevatten. Je zoudt het zelfs sterker kunnen zeggen: Alleen op het ogenblik, dat er een wisselwerking tussen de geestelijke en de stoffelijke krachten in een mens tot stand komt, zal hij naar buiten toe magisch werken. Elke paranormale prestatie die hij dan levert is in meer of mindere mate op dezelfde eenheid geest-stof gebouwd.

Alle krachten die we hanteren zijn te herleiden tot de levenskracht, die op zichzelf weer een deel van de oerkracht is. Door deze levenskracht te richten en te gebruiken zullen wij gelijktijdig de werking van die levenskracht in ons lichaam, in ons astraal zelfs daarbij aanpassen. Wij zijn een harmonische eenheid. Als die harmonische eenheid niet bestaat, kunnen wij naar buiten toe niet optreden, niet ten goede en niet ten kwade. Maar zolang deze eenheid bestaat, is het mogelijk daardoor met grote intensiteit te werken en uit die eenheid en uit de effecten (zoals temperatuurveranderingen e.d.) vloeit voort een zo juist en zo harmonisch mogelijke afstemming op het doel dat u heeft gekozen en daardoor de grootst mogelijke kans heeft op de verwerkelijking ervan.

Dat de afstemming op de ander, als die van u moet uitgaan daarbij altijd suggestieve factoren inhoudt, is duidelijk. Want de ander zal onder suggestieve beïnvloeding immers langzaam maar zeker zijn optimale gevoeligheid voor uw energieën en uw krachten bereiken.

Dan is magie in feite niets anders dan een gebruikmaken van het totaal van onze geestelijke en stoffelijke kwaliteiten. Door het op de juiste wijze samenvoegen daarvan het bereiken van een zodanig grote aanpassing van onze energieën aan het doel dat we ons hebben gesteld, dat de verwezenlijking in de hand wordt gewerkt.

NOCT.

Terecht wordt opgenerkt dat men soms ook de koude luchtstroom langs het hoofd voelt gaan. In dergelijke gevallen is er sprake van een energie-ontlading. Juist door die energie-ontlading zal dan a.h.w. een tocht worden gevoeld. Alweer hetzelfde effect dat wij bij de voeten hebben, omdat het potentiaal van ons lichaam en de bij onze topchakra reagerende energieën dermate groot zijn dat wij het als een verkoeling, dus tocht of koude, aanvoelen.

In dergelijke gevallen is het opvallend dat meestal de zone van prikkeling, door mij in het gegeven voorbeeld in het hoofd omschreven, zich dan verplaatst naar andere delen van het lichaam. Een extra gespannenheid of prikkeling in een bepaald deel van het lichaam is dan onvermijdelijk. Als het gaat om het kruin- of voorhoofdchakra dat bijzonder wordt geactiveerd, dan is het zeer waarschijnlijk dat wij deze prikkeling voelen in de buurt van de zonnevlecht.

DE GESCHIEDENIS VAN DE ESOTERISCHE SCHOLEN.

Er zijn op deze wereld nogal wat esoterische scholen geweest. Niet altijd is datgene wat ze b achten werkelijk begrepen, zelfs niet door de leerling.

Wanneer we teruggaan tot een betrekkelijk ver verleden (we zijn dan ongeveer 8000 jaar terug in de tijd), dan treffen we esoterische scholen aan die werken met beelden als de zon, het licht, het vuur. Daar achter zit in feite de onstoffelijke energie. Als ze de mens confronteren met zichzelf, dan is het een gang door de elementen, een gang door hemel- en hellewerelden. Maar als we kijken waar het op neerkomt, dan is het de confrontatie van de mens met zichzelf. Hoe je ook door de tijd heen gaat, altijd weer blijft hetzelfde element van onbegrip bestaan. Op deze avond zou ik van mijn kant willen proberen een ietwat beter begrip voor die esoterische wereld en haar waarden tot stand te brengen.

In u berust de kracht van uw eigen wezen. De kracht van uw wezen is de kracht van de eeuwigheid, dus van het tijdloze. Daar in het tijdloze een flux van energie eigenlijk niet denkbaar is, want het zou dan een tijdsverschijnsel zijn, is het gelijktijdig een werkelijkheid die volledig gefixeerd is. Vanuit het gefixeerde echter bent u verbonden met het geheel, want één verandering in u zou betekenen een verandering in het geheel. Misschien kunnen we dat bijbels terugvinden: "In den beginne was het Woord en het Woord was God."

Het Woord: het is de beweging, het is de uiting, de omzetting van energie. Vanaf dat ogenblik is het totale tijdloze gedwongen om die energie te leveren wil het zichzelf blijven.

Nu zullen heel veel mensen hiertegen bezwaar maken. Dat kan ik mij voorstellen, want God is nu eenmaal iets waarvan men een zeer bepaald beeld heeft dat men los wil denken van alle verschijnselen van de schepping en daarboven staand en regerend. Maar is dat waar?

Als je diep in jezelf kijkt, komt er een ogenblik dat je eigenlijk niet meer weet wie of wat je bent. Gelijktijdig wordt dit vaak als een mystieke verheerlijking ervaren. Het is de grootste volledigheid van bestaan die denkbaar is. Het "ik"-beeld is dan niet meer aanwezig. Het is een benadering van de toestand van het tijdloze, van het eeuwige. Alle fasen daaronder zijn gekenmerkt door verschillende trappen van beweging, van actie.

Als je als mens in jezelf gaat, dan word je geconfronteerd met de tegenstrijdigheden die in je persoonlijkheid bestaan. De grote moeilijkheid daarbij is dat je meestal probeert die tegenstrijdigheden op de een of andere manier weg te redeneren. Je zoudt ze echter moeten erkennen. Je zoudt hun evenwichtigheid moeten erkennen. Op het ogenblik, dat je het innerlijk evenwicht hebt erkend, hebben die eigenschappen op zichzelf geen invloed meer.

Mensen spelen met een spel van goed en kwaad. Zij willen alleen goed zijn. Maar als je alleen goed bent, ben je kwaad. Dat klinkt vreemd, maar het is waar, want je bent alle evenwicht kwijt. De werkelijkheid is nu eenmaal niet gelegen in alleen licht of alleen duister, maar in het bestaan van beide waarden. Alleen waar licht en duister aanwezig zijn, daar is kenvermogen, is er omschrijvingsmogelijkheid, is er belevingsmogelijkheid. Waar een van beide regeert is niets. Dat geldt ook voor u.

Wie begint aan de reis in het innerlijk, zal moeten leren wat de esoterische scholen altijd al hebben verteld: dat we leven in een dualistische wereld. Een dualisme dat ongetwijfeld altijd verkeerd wordt verstaan: b.v. de eeuwige strijd tussen God en de duivel die soms ook nog schaakspeelt om een zielkje. De werkelijkheid is doodgewoon dat wij leven binnen de begrenzing

van het kenbare. Dat geldt zowel in onszelf als buiten onszelf. Door de benoeming, of we dat nu vuurnoemen, het duister, de zon, de maan of de zon en de aarde, maakt dat eigenlijk geen verschil uit. De benoeming, die wij in de oude scholen hebben gevonden, is er één die voortkomt uit de religieuze opvatting en de noodzaken van die tijd. En dat zal nu ook nog het geval blijven. Maar de erkenning van beide waarden is de eerste noodzaak. Pas wanneer we in onszelf alles erkennen wat er in ons bestaat, kunnen we verder gaan.

Er zijn mensen die zeggen: Ik wil hoog-geestelijk zijn, dus moet ik de stof verwaarlozen. Nu ja, dat staat hen vrij. Anderen gaan op dieet omdat ze slank willen blijven. Veel verschil maakt het niet. Maar realiseer je nu eens even wat je zegt. Je zegt dus: Een deel van mijn bestaan, van mijn wezen en van mijn ontwikkeling moet ik uitschakelen om de andere delen mogelijk te maken. Wie kan dat zeggen? Wie kan een aspect van het stoffelijke uitschakelen en zeggen dat het geestelijke daarvoor in de plaats treedt? O zeker, ik ken die mooie termen. De transformatie en de transmutatie. Maar wat ze daarbij vergeten is: wanneer je iets transmuteert, moet het er eerst zijn. Wanneer je iets transformeert, moet de eerste vorm er zijn voordat de tweede daaruit kan voortkomen. Het is niet de ontkenning. Het is alleen een verandering van uiting.

Misschien kunt u dat vergelijken met een mode-aspect. U gaat in de zomer ook niet naar het strand met een bontjas. In Nederland is dat misschien denkbaar, maar in andere landen gebeurt dat niet of zeer zelden. Waarom? Omdat dat op dat moment niet past. Wanneer u nu innerlijk gaat kiezen voor geestelijke of andere waarden, dan doet u dat omdat het andere op dat moment niet past. U verworpt dus niets, maar u kiest voor de meest juiste uitingsvorm.

In vele van de oude esoterische scholen was ook een mate van magie inbegrepen. Als we denken aan de Pythagorese scholingen b.v., dan worden we geconfronteerd niet alleen met de kunst van het luisteren (het eerste dat de leerling moet leren), maar daarnaast ook met de kunst van tonaliteit, een bepaalde vorm van melodische weergave (muziek) en vandaaruit de uitdrukking, de expressie. De meeste mensen denken daar blijft het dan bij. Neen, het was alleen zo, dat achter deze verschillende vormen van uiting de erkenning lag van de eigen innerlijke waarde.

Die innerlijke waarde werd in die groepen toen uitgebeeld met bepaalde mathematische beelden en verhoudingen. Een redelijke methode, omdat voor de mens daarmee bepaalde wetmatigheden konden worden vastgelegd zonder dat hij direct in conflict kwam met zijn omgeving. U kunt b.v. naar uw bureau toegaan en zeggen: God spreekt in mij. Dan vragen ze onmiddellijk bij welke secte u zich heeft aangesloten. Vele secten worden door niet-secte leden als insecten beschouwd. Als u dat in u heeft, dan komt u op een wereld terecht waarin u moet kiezen.

In een van de oudere scholen, de inwijdingsschool van Isis, wordt dit als volgt geformuleerd.

"Slechts daar waar ik het verstrooide kan terugbrengen tot eenheid, krijgt het gestalte. De gestalte die het verkrijgt, moet beantwoorden aan de noodzaak van het gebeuren die in mij wordt beseft."

Het beeld, zoals u merkt, hangt o.a. samen met de opstanding van Osiris. Maar dat op zichzelf was niet zo belangrijk. Het ging erom dat degene die in deze school leerde werd bijgebracht:

In jezelf is een enorme verdeeldheid. Als je inkeert tot jezelf, dan word je geconfronteerd met allerlei stukjes en beetjes van: dit is goed en dat is kwaad, dit is waar en dat is niet waar. Pas als je dat alles hebt samengevoegd tot één beeld en één zekerheid, is er een mogelijkheid om er iets mee te doen. Pas dan krijgt het innerlijke beeld en de innerlijke

wereld werkelijk betekenis.

Daarbij komt altijd ook weer het idee van reiniging op de voorgrond. Zelfs in een tijd waarin de lichamelijke reinheid zeker niet zeer hoog werd aangeslagen (ik denk nu aan de vroege middeleeuwen) was reiniging van het lichaam voor die mensen een voorschrift, maar ook een geestelijke reiniging. Waarom?

In u heeft u niet alleen de waarde van uzelf opgeslagen. U bent omgeven door een wereld die niets anders doet dan haar afval van regels in uw tuintje te deponeren: zo is het en anders niet. Kijk, dat die andere mensen dat zo zien is hun zaak. Maar u kunt uw werkelijkheid, uw waarheid, uw innerlijke kracht en beleving toch niet laten dicteren door dat wat anderen denken. U kunt toch niet leven op grond van wetten die helemaal niet stroken met uw persoonlijkheid. Misschien dat u dan toch nog de eenheid in uzelf bereikt (de herrezen Osiris), maar dan is het er wel één die geketend, gemuilkorfd is door al datgene wat anderen u hebben bijgebracht dat o zo belangrijk is.

De reiniging is niet alleen maar het lichaam zuiveren, hoe goed en gezond dat ook moge zijn. Het is wel degelijk de geest zuiveren. Al datgene wat niet bij mij behoort, moet ik terzijde werpen, opdat ik geconfronteerd met dat wat ik werkelijk ben uit de vele delen en de schijnbare strijdigheden het geheel kan vormen van de persoonlijkheid die in mij leeft en zo de kracht, die in het tijdloze bestaat en die ik door mijn wezen in de tijd tot uiting kan brengen.

Een rare geschiedenis misschien voor velen. Maar esoterische scholen hebben altijd de naam gehad een beetje eigenaardig te zijn.

Als we dan proberen om hun systeem verder na te gaan, dan blijkt dat de meeste ervan heel veel inwijdingsprocedures kennen die lopen van uittredingsbelevingen waarin men verschillende hellewerelden doorloopt tot proeven met de verschillende elementen en het z.g. sterven dat in Egypte erg in was. Die mensen waren door de dood wel erg geobsedeerd. Het kon zelfs komen tot de absolute onderwerping, die in bepaalde nieuwere esoterische scholen nog steeds van de leerling wordt geëist.

De uitbeelding op zich doet niet ter zake, maar de inwijding is een confrontatie met de verschillende waarden die in je bestaan. De mens, die in zich de hemel draagt, draagt in zich ook de hel. Dat kan niet anders. Hoe groter je bewustzijn van het licht, des te groter je bewustzijn van het duister. Daar kun je niet aan ontkomen. Hoe verder je krachten ingrijpen in de lichtende wereld en vandaaruit werkzaam kunnen zijn, hoe meer je ook gedomineerd kunt worden door de duistere krachten, die in je wezen bestaan en die uit jou naar voren kunnen treden.

De inwijding heeft een doel om deze dingen te erkennen. Je moet meester zijn. Niet alleen meester van het duister dat in je schuilt, maar ook van het licht dat in je bestaat. Je moet het wapen van het licht kunnen gebruiken om het duister te verdrijven, zeker. Maar je moet ook weten dat het duister noodzakelijk is om het licht te begrenzen op het ogenblik, dat het licht, slechts op één punt geconcentreerd zijnde je een volledige waarheid moet openbaren, want daarvoor dienen de beproevingen. Het is het overwinnen van angsten, zeker; maar ook het overwinnen van begeerten. Het is het overwinnen van de droom en gelijktijdig het meester worden over de werkelijkheid. Het is een veelzijdigheid die moeilijk denkbaar is voor mensen, die dergelijke processen zelf niet hebben doorgemaakt.

In het geheel van de inwijdingsprocessen en al datgene wat erbij te pas komt, krijgen wij ook steeds weer te maken met die schijnbare bijkomstigheden.

Er zijn inwijdingsprocedures geweest waarin een mens moest weten te schrijven en te lezen; dat was in die tijd erg belangrijk. Hij moest leren kruiden aan te wenden. Hij moest leren ook de sterren te duiden. Kortom, dingen die op zichzelf onbelangrijk waren en in de ingewijde kring ook als zodanig werden beschouwd. Maar de mens moet leren hoezeer hij verbonden is met de eigen-

schappen en kwaliteiten van de wereld om hem heen. Hij moet leren hoe gedachten materieel vorm kunnen krijgen. Hoe materiële vormen kunnen worden omgezet in gedachten. Dat was de essentie van al die scholingen die vooraf gingen aan de werkelijke inwijding van de esoterische groep.

Nu zult u zeggen: Dat is allemaal heel mooi, maar esoterie is dat eigenlijk niet het zoeken naar de krachtbronnen in onszelf? Maar hoe wilt u die krachtbron vinden, als u het landschap niet kent? Denkt u misschien dat u door het duister kunt gaan en die ene ster zoudt kunnen vinden die alle kracht geeft en dan weten wat het duister behelst en dus meester zijn over het duister? U moet eerst weten waar u bent, voordat de kracht die u bezit betekenis gaat krijgen.

Ik weet, dat er vele mensen zijn die altijd erg boos zijn, als je begint met bijbelse vergelijkingen. Maar mag ik u eraan herinneren dat niet alleen in het christendom, maar ook in vele andere godsdiensten met een inwijdingsleer, in vele esoterische scholen bovendien wordt geleerd dat degene, die het hoogste licht bereikt, eerst door het diepste duister is gegaan. Als je herrijzen wilt als de levende zon, dan zul je eerst met het dodenschip door de rivieren van de onderwereld moeten varen. Als je ten hemel wilt gaan, zul je eerst ter helle moeten neerdalen. Dat klinkt krankzinnig. Jezus, gestorven, neergedaald ter helle, de derde dag herrezen uit de dood. Wat moet je daarmee beginnen? Totdat je gaat begrijpen dat de hel, het duistere moet worden gekend zoals het licht moet worden gekend, voordat de tijdloze waarheid zich kan openbaren.

Alles wat we vertellen over magie, over de krachten van de mens en over al die andere dingen, want we praten over heel wat, zou je eigenlijk moeten terugbrengen tot een soort topografie van het eigen wezen. Wat ben ik? Wat leeft er werkelijk in mij? En dan niet met de verwerping van het een en de aanvaarding van het andere, maar werkelijk met de aanvaarding van alles.

Leer uzelf aanvaarden zoals u bent. Leer beseffen wat er allemaal in u schuilt. Zoals in een van de oude inwijdingsleringen wordt gezegd:

"Wie zichzelf kennende de kracht vindt waaruit hij bestaat, hij is waarlijk een der goden."

"Wie aarzelt zichzelf te offeren, zal altijd de knecht en slaaf zijn van alle machten die in hem bestaan. Maar wie bereid is zichzelf te offeren om de waarheid te zijn, hij zal uit de waarheid levende alles overheersen."

Of om het iets christelijker te zeggen en dan zitten we na 1600, ook dit is een inwijdingsleer:

"Hij, die in zich het levende vuur en de kracht van de Christus kent, hij brengt uit zich voort de kracht die het duister verslaat, maar gelijktijdig het duister omschrijft. Want hij, die niet kan samenvoegen de krachten van het hoge licht en van het diepe duister, hij zal nooit het ware goud maken."

Als je de geschiedenis van al die esoterische scholen nagaat, dan ontdek je: er is eigenlijk maar één werkelijkheid waarmee ze voortdurend werken. Of je nu kijkt naar de modernste esoterische scholen en je zoekt de ware ingewijde daaronder, je gaat terug tot het ogenblik dat Atlantis nog op aarde bestaat en de Witte Priesters nog raad geven op hun bergtopjes, je vindt één en dezelfde waarheid. De beelden veranderen, de taal verandert, de symboliek verandert, maar het wezen blijft gelijk.

In de geschiedenis van de esoterische scholen op aarde word je geconfronteerd met één werkelijkheid. Elke esoterische school gaat uit van de volledige aanvaarding van eigen wezen en eigen wereld. Pas waar deze een feit wordt, is de volgende fase de erkenning van het licht, het doordringen tot een waarheid die eindelijk mogelijk is geworden.

Een ingewijde gaat niet naar een andere wereld. Hij wordt niet verheven boven de mensheid. Hij keert terug naar de wereld waarin hij heeft geleefd, naar de plaats waar hij heeft bestaan. Hij leeft precies als tevoren, met één verschil: hij kent de zin en betekenis der dingen. En waar hij het noodzakelijk acht, kan hij het evenwicht veranderen zowel in zich als rond zich. Dat is meesterschap, geen vakmanschap. Meesterschap is kennis van jezelf, zeker in de esoterie.

Er zijn esoterische scholen geweest (er is er één geweest in het Zevengebergte) die zijn uitgegaan van wat wij tegenwoordig Zwarte Magie noemen. Er zijn beschrijvingen betreffende hoe je het eeuwige leven kunt krijgen, hoe je anderen kunt doden, hoe je doden kunt opwekken. Als je daarmee wordt geconfronteerd, denk je: Nou, dat is maar een zootje geweest. Uiterlijk was het dat ook. Maar probeer nu eens door te dringen tot datgene wat er werkelijk bestaat.

Dan blijkt dat de Gehoornde (afgeleid van Isis oorspronkelijk, maar later geworden tot symbool van de God-Bok van Mendes) die vereerd wordt een weerkaatsing is. Het gaat niet om een demon of duivel, zoals men verkeerd heeft gedacht en zoals vele halve leerlingen en halve ingewijden overal hebben gepredikt. Het gaat om de kracht van de natuur die in haar eenheid met de kracht van de geest de eeuwige werkelijkheid kenbaar maakt. Het is de weg van de mens, die in de samenvoeging van licht en duister in zich de werkelijkheid ontdekt en uit die ontdekte werkelijkheid de betekenis van het leven kent en daardoor het leven op zichzelf ook weer aanvaardt.

Typerend is, dat de werkelijke ingewijde van welke school dan ook (we kunnen zelfs spreken over mythische meesters, een doekoen kunnen we er ook bijhalen) opent wel de weg naar de inwijding voor anderen, maar in zichzelf is hij een complete eenheid. Wanneer hij predikt, dan predikt hij voor degene die niet weet, opdat hij zal zoeken. Maar wanneer hij is, dan heeft hij het niet nodig om vormen aan te nemen of vormen achter te laten. Zijn persoonlijkheid is onbelangrijk geworden. Toch kan hij optreden, zoals vele meesters op aarde hebben gedaan, als een mens. Hij kan wonderen doen zoals Apollonius van Tyana of Jezus. Hij kan zich offeren of vorst worden zoals eens de eerste vorsten die Egypte hebben groot gemaakt. Hij kan de leraar van de onthechten zijn zoals de Gautama Boeddha. Of hij kan de leraar zijn juist van de absolute macht, de absolute plicht zoals sommige figuren in de oudheid.

Als je al die scholen bij elkaar neemt, dan blijkt steeds weer: Wij moeten ons wezen leren kennen. Wij moeten het licht en het duister in ons wezen leren groeperen totdat we de eenheid hebben gevonden die we zijn. Eerst als wij die eenheid waarmaken met al wat we zijn en aan middelen kennen, zullen wij de eeuwigheid, de tijdloosheid in onszelf beleven.

In die beleefde tijdloosheid zullen wij de werkelijke zin van het bestaan kennen, maar ook de macht bezitten die noodzakelijk is om de werkelijkheid van ons bestaan uit te drukken in welke wereld dan ook.

Dit is misschien een beetje anders dan anders. Ik weet, dat de meeste mensen die zich met esoterie bezighouden heel graag horen hoe je via de innerlijke trappen omhoog klimt.

Luister: Als je eenmaal de bron van de kracht kent en je streeft daar naartoe, heb je geen trappen nodig, dan word je omhoog gedragen door je besef, mits je het duister niet ontkent waaruit je opstijgt.

Als je met een demon te maken hebt, dan heeft hij macht over je totdat je de God beseft die zich ook door hem manifesteert. Op dat ogenblik is hij eenvoudig een factor van erkenning geworden die in je wezen bestaat en die door je wezen eventueel tot uiting kan komen, maar waarbij geen heerschappij meer bestaat over jouw wezen, maar de kracht in jezelf de enig beslissende is, je besef van eigen wezen het enig bepalende is voor al datgene wat je zult zijn in welke wereld dan ook.

Een van de grote geheimen die tot op heden toe bestaan is wel: het leven in de wereld die geen wereld is. Wij denken dan aan de verborgen Hiërarchieën en aan al degenen die datgene zullen bereiken wat wij nooit zullen bereiken. Het bestaan in een wereld die geen wereld is betekent alleen maar: een bestaan dat onttrokken is aan de bepaaldheid door vorm; dat vergeten de mensen.

Als ik spreek over een Verborgen Priesterrijk, dan is dat niet een plekje ergens ver weg-gedrukt in een geheimzinnig grottenstelsel of desnoods wat mij betreft op de een of andere planeet aan de hemel. Het Verborgen Priesterrijk is het rijk van de waarheid waarin de tegenstellingen erkend en aanvaard zijn binnen het "ik" en daardoor het besef mogelijk is van de werkelijke harmonie.

De macht van de werkelijke harmonie zal dan niet veranderen wat is, maar zal bevrijden wat aanvaard is zoals het wordt uitgedrukt. Of denkt u dat de Heer der Wereld ergens in de grotten onder Tibet klaar staat met zijn leger van ondergrondse bewoners en zijn Grote Raad om de wereld te veroveren? Denkt u misschien aan een Armageddon waar de machten van het duister, aangevoerd door het Beest zullen oprukken tot zelfs de skeletten opstaan en de Demon zullen terugdrijven naar de hel.

Het zijn mooie voorstellingen, maar het zijn beelden die pas zin krijgen, als ze in u worden beseft. Dat doen de mensen niet. Het Laatste Oordeel willen ze graag meemaken, als ze maar aan de goede kant staan. Het Beest kennen ze altijd. Degene die ze niet mogen is het Beest. Men begrijpt niet waar het om gaat. Laten we het eens getalsmatig uitdrukken misschien dat het dan duidelijker wordt.

9 is in praktisch alle esoterische systemen het hoog-heilig getal. Het is het getal van het "ik" dat voor God treedt of het getal van de hogepriester. Tel nu 6-6-6 op volgens de kaballistische waarde, dan krijgt u ook 9. Vermenigvuldig al die zessen eens met elkaar en herleid het eindproduct. U komt tot 9. Met andere woorden: het Beest is iemand die treedt voor God! Maar waar ligt dan het verschil? Waar ligt het verschil tussen de hoog-heilige en de verworpene, als ze herleid tot hun essentie hetzelfde zijn? Besef dan het esoterisch geheim.

Het esoterisch geheim van alle scholen door alle tijden heen: in ons leeft zowel het Beest als de Redder. In ons is hun wezen ondanks alles versmolten. Wij kunnen niet duivel zijn zonder meer. Wij kunnen niet engel zijn zonder meer. Wij zijn altijd een beetje van het een en een beetje van het ander. Er bestaat geen mens, die niet voor een stukje duivel is. Er bestaat ook geen mens, die niet ergens een stukje engel in zich draagt. De vraag is alleen maar: Kun je die dingen scheiden? Dan krijg je de eenzijdige uiting. Of kun je deze eenheid beseffen? Dan blijkt, dat ons hele dualistische wereldje wordt herleid tot een en dezelfde waarde waarin alles uiting is van de ene Kracht; waarin de ene Kracht, het tijdloze, het onveranderlijke de enige werkelijkheid is waarvan alles wordt afgeleid.

De geschiedenis van de esoterische scholen toont aan dat deze waarheid, deze wijsheid zo oud is als de gekende menselijke beschaving en zelfs voordien al bestond. In hun geschiedenis zien we altijd weer dat juist deze waarheid wordt verborgen achter symbolen, achter rituelen, achter vaak verwarrende formuleringen en leerstellingen. Waarom?

Wanneer de mens niet eerst in zichzelf de eenheid vindt, dan moet hij voortdurend een keuze maken in de verdeeldheid waarin hij leeft. En als hem die keuze onmogelijk wordt gemaakt, dan weet hij niet meer waar hij naartoe moet, dan is hij stuurloos, dan vernietigt hij zichzelf steeds weer. Daarom is die vertroebeling, die vermomming noodzakelijk. Daarom wordt de grootste waarheid vaak met een soort mimicry omgebouwd tot een chemische formule, het een of ander algebraïsche raadsel of zelfs tot alleen maar een lichte grap. De mens is niet in staat om die dingen te begrijpen. Toch is het deze waarheid van de onveranderlijke werkelijkheid die in elke esoterische school

de hoofdrol heeft gespeeld. Of men zich nu beriep op Isis, op Nabu, op wie dan ook in het verleden, of men zich heeft beroepen op de wijsheden en openbaringen van Mohammed, op het leven van Jezus, op de prediking van de Boeddha, dat maakt weinig verschil uit. Als de school de waarheid brengt - en vele scholen hebben dat gedaan - dan zeggen ze de mensen steeds weer:

Vind de eenheid in jezelf. Verwerp al datgene wat niet werkelijk deel is van je persoonlijkheid en probeer de rest eens samen te voegen totdat je dat ene levende geheel krijgt dat je zelf bent. Jezelf kennende zul je het tijdloze vinden in het beeld van jezelf. En de kracht en de werkelijkheid van het tijdloze zullen zich openbaren in alle verschijnselen in de tijd.

Een mens die verdeeld is tegen zichzelf, een mens die zijn wereld afmeet met maatstaven waarvan hij de betekenis niet kent gaat ten onder. Wie niet bereid is deze werkelijkheid te accepteren en in zich te verwerken, hij zal moeten leven in een wereld vol drogredenen waarin de grootste geestelijke wijsheid soms wordt omgevormd tot een psychisch trauma waarin de grootste erkenning van het licht gelijktijdig wordt de bevangenheid door de krachten van de hel.

Dat is in de geschiedenis van de esoterische scholen het belangrijke, het bepalende punt geweest. Dat is de werkelijkheid waarmee ook u zal worden geconfronteerd.

Zolang u een scheiding maakt tussen uw innerlijke wereld en datgene wat u stoffelijk bent, zult u nooit iets bereiken. Zolang u delen van uzelf verwerpt of probeert te vervangen door datgene wat u van buitenaf is geleerd, zult u niets bereiken in dit leven en een lange tijd verder moeten gaan in andere werelden of in nieuwe levens zoeken naar de werkelijkheid. Maar als u in uzelf de eenheid vindt en weet dat deze eenheid in elke wereld en overal geuit moeten worden, dan vindt u in u de lichtende kracht, die de werkelijke openbaring met zich brengt, die onomschrijfbaar is, maar die voor een ieder als een tijdloze ervaring toch te bereiken valt.

x Als conclusie op wat u in het begin heeft gezegd, heeft dus iedere gedachte invloed op het geheel.

- Dat is inderdaad waar, voor u. Want uw wereld is een weerkaatsing van datgene wat u bent. Elke gedachte die u kent, die u beseft, die van u uitgaat, beïnvloedt al datgene wat rond u is, voor u. Maar niet noodzakelijkerwijs voor anderen. Alleen als het tijdloze in u mede aanwezig is, beseft en erkend wordt, zal de werking die u naar buiten brengt a.h.w. dwingend zijn op de wereld buiten u. Maar dan zult u geen dwang meer willen uitoefenen op de persoonlijkheden die u ontmoet. U zult alleen de onaanvaardbare factoren afwijzen die u aantreft in uw wereld, zelfs in andere persoonlijkheden en daardoor een harmonie tot stand brengen die in u voortdurend aanwezig is en die in anderen daardoor mogelijk kan worden.

:--:~:

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK VIII.

DE GEEST EN DE TIJD.

De geest leeft in een wereld waarin een zuiver persoonlijke tijd bestaat en waarin bovendien een groot aantal illusiewerelden het bestaan bepalen. Daartegenover is uw wereld voor ons, als wij haar kunnen bereiken, een wat nevelige wereld. Een wereld waarin eigenlijk de uitstralingen van de mensen voor ons het enig werkelijke zijn.

Als wij de ontwikkelingen op aarde gade slaan, dan is voor ons in de eerste plaats dat wat er in de mensen leeft van groot belang. Alle uiterlijke verschijnselen doen ons veel minder. Het leven ook op lager niveau is wel te constateren, maar de mens zelf met zijn denken, zijn reacties, vooral zijn gevoelens is datgene waarop wij ons moeten baseren.

Nu is in de laatste tijd de agressiviteit onder de mensen aanmerkelijk toegenomen. Wij worden geconfronteerd met een mate van eenzijdigheid en onredelijkheid, die voor het bestaan van de mensheid zelf zo nu en dan een bedreiging vormen. Er is een verblinding waardoor de werkelijkheid voortdurend uit het oog wordt verloren. Dit betekent dat wij vanuit de geest moeten proberen dit werkelijkheidsbegrip wederom op te bouwen.

Wij komen in uw tijd en zien dus moment na moment de veranderingen die optreden. Maar wij leven ook in onze eigen tijd. En vanuit onze eigen tijd kunnen wij vaak een aantal sporen volgen zodat ons de reden van een bepaalde ontwikkeling duidelijk wordt. Daarnaast kunnen wij een tijdje vooruit lopen op uw gebeuren en daarbij ook nog zien hoe de uitstraling van de mensheid in een later stadium ongeveer zal kunnen zijn. Hierdoor hebben wij de mogelijkheid tot ingrijpen.

Ingrijpen kan natuurlijk op vele manieren geschieden, dat zal u bekend zijn. Wij prefereren altijd de inspiratie en daarnaast het gebruikmaken van eventuele natuurverschijnselen waardoor de mens wordt afgeleid van een te eenzijdige denkwijze of in zijn handelen wordt gecorrigeerd. Dit blijkt echter niet altijd mogelijk te zijn. En ook al zullen er in de komende tijd hier en daar nog wat natuurverschijnselen zijn die wel degelijk zullen meetellen bij de beïnvloeding van de menselijke mentaliteit, het komt toch op een ogenblik zo ver dat we een beslissing moet nemen over ons optreden.

De Orde der Verdraagzamen (de naam zegt het reeds) is altijd uitgegaan van het standpunt dat je met begrip de zaak moet benaderen, dat je eerder moet uitgaan van liefde en overeenstemming dan van tegenstellingen. Dit betekent, dat wij in de Orde altijd hebben afgezien van gewelddadig ingrijpen. Zelfs als wij ingrijpen - wat voor een enkele persoon soms wel eens nodig is - door een levensbeëindiging of een onderbreking van activiteit, zo hebben wij altijd gezegd: Wij moeten de gevolgen daarvan dan ook aanvaarden en dragen zodat een volledige compensatie mogelijk is.

Nu begint echter in de mentaliteit van de mensen op aarde het een en ander te veranderen. Je kunt eenvoudig niet blijven compenseren, als je ziet dat een dergelijke compensatie weer leidt tot nieuwe eenzijdigheden en daarnaast tot een aantal irreële emoties welke niet zijn gebaseerd op menselijkheid of zelfs gemeenschapszin, maar alleen op het eigen "ik". De Orde heeft dan ook een beslissing genomen. Zij heeft gesteld: Hoezeer wij het betreuren, wij zullen ook aan z.g. hardere acties, zoals die vanuit de Witte Broederschap worden geïnstigeerd, voortaan volledig deelnemen.

Voor u is dit waarschijnlijk een wat vreemde beslissing. Maar een mens leeft nu eenmaal in een vast tijdsbestek. Hij kan zich daaruit niet losmaken. Indien mensen bewust zouden kunnen uittreden, zou het mogelijk zijn om hen als het ware in een andere wereld bij te brengen wat ze nodig hebben. Dan zouden ze niet meer alleen reageren op hun eigen tijdsverloop, maar ze zouden tevens begrip krijgen voor het geheel van kosmische ontwikkelingen en omstandigheden en ook beter inzien waar de onevenwichtigheden liggen in de menselijke samenleving. Nu is dat echter praktisch niet mogelijk gebleken. Dus dan moet je wat anders gaan doen.

Wij hebben daarom geprobeerd een beeld te krijgen van datgene waar we dan wel zouden moeten ingrijpen. Wij hebben gedacht aan direct ingrijpen door op bepaalde mensen in te werken; iets wat we vroeger meer hebben gedaan. Maar ook daar blijkt de werking onvoldoende te zijn. Laat mij u een voorbeeld geven:

Men heeft voormannen die bepaalde plannen of leuzen voortdurend op de voorgrond schuiven. Dat is op zichzelf geen bezwaar. Maar wat blijkt nu? Deze plannen en leuzen zijn in feite nog een mildering van de emoties die bestaan in wat zij hun achterban plegen te noemen. Nu kun je die personen verwijderen, maar daarmee kun je niet de mentaliteit veranderen. Dat kun je alleen, indien er een zeer grote verwarring uit voortkomt.

Een dergelijke ingreep is in Perzië gebeurd. Er staan er nog een paar op het programma. Daar heeft men een persoon verwijderd, die een bindende factor was tussen vele afzonderlijke groepen. Nu vallen die groepen uiteen. De samenhang gaat verloren en daarmee komen zoveel kleinere tegenstellingen op de voorgrond, dat de grote onevenwichtigheid voor een deel ongedaan wordt gemaakt. Dat kun je bereiken, maar je kunt niet zeggen: Nu gaan we even 5000 mensen b.v. direct laten overgaan, zeker niet als daarvoor een aanleiding moet worden geschapen. Dan zou je namelijk een te grote verantwoordelijkheid op je gaan nemen.

De enige andere mogelijkheid is om die mensen in een positie te manoeuvreren waardoor zij hun eigen ideeën zo volledig op de proef moeten stellen, dat zij worden geconfronteerd met het lijden dat zij eigenlijk alleen voor anderen hadden bestemd. Hiermede zijn wij op dit ogenblik bezig. Dit zal enige tijd aanhouden. Wij nemen aan dat deze periode van activiteit voor de komende 3 à 4 jaar vastligt. Daarna hoopt de Orde zich althans weer tot haar oude visie en taken te kunnen beperken.

Wat is er eigenlijk aan de hand?

Vanuit ons tijdsbesef zien wij dat de mensheid in een te grote eenzijdigheid van denken is terecht gekomen en daardoor een aantal emoties ondergaat die niet meer op de feiten zijn gebaseerd, zelfs niet op eigen geestelijke mogelijkheden en feiten, maar alleen op stellingen die verder zinloos zijn en op waanbeelden die zij zelf hebben geschapen of aan anderen hebben ontleend. Het is duidelijk dat dit niet toelaatbaar is.

Vervolgen wij het spoor verder, dan blijkt dat, indien er geen verandering plaatsvindt in deze ontwikkeling, een voor het merendeel der mensheid vernietigende oorlog onvermijdelijk wordt. En dat is wat op dit moment niet toelaatbaar is. Wij weten dat de mensheid zich nu bevindt in een nieuwe golf van bewustwordingsmogelijkheid en dat daar zeer grote geestelijke veranderingen uit kunnen voortkomen die de mensheid niet alleen als mensheid van meer betekenis zal maken voor de geest, maar haar ook de mogelijkheden en midde-

len zal verschaffen om zich buiten de eigen aarde met de ontwikkeling van de kosmos bezig te houden. Daarom moet worden ingegrepen. Het ingrijpen kan echter alleen geschieden in uw persoonlijk tijdsverloop, dus in het aardse verloop van uw tijd.

De moeilijkheid bij ons is nu, dat wij met al die verschillende persoonlijke visies op gebeuren en ook tijd ons toch zullen moeten groeperen om die punten van uw tijd waarop dit ingrijpen onvermijdelijk en noodzakelijk is. Gaat het daarbij om enkele mensen, ach, dan kunnen wij die energieën gemakkelijk opbrengen. Maar zou het gaan om de beïnvloeding van b.v. een heel volk, enkele miljoenen mensen tegelijk, dan zouden we moeten beschikken over een zeer groot aantal entiteiten die zich daarmee direct bezighouden, daarop kracht concentreren en uit deze krachtconcentratie a.h.w. een visioen aan de mensen opleggen. Dat betekent voor ons dat wij geestelijk voor grote organisatorische moeilijkheden komen te staan.

Wij hebben de economie van de wereld onder de loep genomen. Het is ons gebleken, dat de wereldeconomie op zeer korte termijn aanmerkelijk kan verbeteren. En dan niet door een betere verdeling van inkomen, zoals men zegt, maar door het scheppen van een voldoende stimulans voor de mensen om weer vanuit en voor zichzelf te werken en zich niet alleen op coöperatieve of corporatieve verenigingen, bijeenkomsten en werkwijzen te richten.

Als wij uitgaan van die economie, zal het misschien mogelijk zijn om een aantal werkingen aanmerkelijk te verscherpen. Maar dan kunnen wij niet volstaan met het normale verloop.

Het normale economische verloop zal op de lange duur bepaalde industrieën opheffen, dat is onvermijdelijk. Maar het mag niet zoveel jaren duren. Wij zouden echter wel door ongelukken, door bepaalde ingrepen de mogelijkheid kunnen scheppen dat een aantal van die bedrijven op veel kortere termijn hun activiteit moet beëindigen. Daarmee zou dan het conflict meer in de openbaarheid komen, zou de werkelijke situatie duidelijker kenbaar worden en tevens de politieke mogelijkheid niet meer bestaan om de zaak a.h.w. te verbloemen.

In andere landen zien we diezelfde mogelijkheid, zoals in de Ver. Staten en Engeland. De grootste moeilijkheid daarbij is voor ons wel dat wij direct of indirect een aanval moeten doen op de bureaucratie. Niet dat zij op zich nutteloos is, maar zij is in haar huidige opzet niet meer in staat te functioneren binnen het kader van de werkelijke mogelijkheden. Er zijn teveel waanbeelden, teveel illusies ontstaan, teveel vaste regels die niets meer te maken hebben met de feiten. Dan moeten we dus proberen om de schuld naar die zijde te werpen; die mogelijkheid bestaat inderdaad. Wij nemen aan, dat dat in de komende 1½ jaar in uw land in vele opzichten al kenbaar zal zijn. Het zal ook in vele andere landen merkbaar worden.

Een ander punt waarop men zich gemakkelijk kan richten is de bedreiging van de mensheid. Dat kan zijn dat men een giftige vloeistof laat ontsnappen. Het kan zijn dat er nog weer een paar kernreactors kritiek worden. Een dergelijk plan, eveneens met een looptijd van enige jaren, bestaat en er wordt aan gewerkt. De Orde gaat daaraan meedoen. Niet dat wij de mensen schade willen toebrengen, maar pas als zij begrijpen wat er werkelijk aan de hand is, welke grote risico's zij nemen in hun hang naar wat zij welvaart noemen, zullen zij misschien ook gaan beseffen dat er andere mogelijkheden van leven, denken en reageren zijn. Dat is zeer belangrijk.

Wij worden ook geconfronteerd met de z.g. militair-politieke evenwichten. Dat zijn natuurlijk ook illusies. Maar wie gelooft dat het een illusie is? Zeker niet de leiders van de verschillende staten. Zeker niet degenen die de commandanten zijn van diverse eenheden te land, ter zee en in de lucht. Zij proberen hun eigen overwicht, hun meerwaardigheid voortdurend uit te drukken. Wat nu daaraan te doen?

Je kunt natuurlijk de mentaliteit van de legers gaan aantasten, maar daar kom je niet ver mee, want dat betekent dat er een harde, verbeterde kern gaat ontstaan die juist meer tot geweld geneigd is. Iets dergelijks kunt u zien in landen waar op het ogenblik het leger tijdelijk op de achtergrond is geschoven. Als u goed oplet, zult u zien dat in verschillende van die landen het leger juist een zeer kleine harde kern heeft die dan plotseling kans ziet om met groot geweld op te treden en anderen in dat geweld mee te sleuren. Wenselijk is dat niet. Zeker niet, als dat op een internationale basis zal geschieden. Dus moeten wij proberen ook hier het een en ander te laten gebeuren.

Wij denken daarbij o.a. aan een paar ongelukken met atoomraketten. Wij denken aan een paar ongevallen op zee. Wij denken vooral aan een paar mislukkingen in de lucht. Het is te betreuren dat daardoor mensenlevens en grote kapitalen vernietigd zullen worden. Maar alleen, als je duidelijk maakt hoe onbetrouwbaar deze z.g. feilloze systemen zijn, kun je de mensen ertoe brengen te denken in andere termen. Termen, die niet gemechaniseerd maar gehumaniseerd zijn.

Legers zullen altijd blijven bestaan. Zolang er mensenzijn zullen er legers zijn, hoe ze zich ook mogen noemen. Een leger dat vecht vanuit zichzelf is niet zo erg. Een leger dat in feite de drukknoppen bedient van allerlei robotwapens is iets verschrikkelijks. Daarbij spelen persoonlijke moed e.d. absoluut geen rol meer. Daar is de persoonlijke ervaring van degenen die aan het gevecht deelnemen prachtig nihil. Gelijktijdig is daar de overweldigende kracht waarmee zij dan de levens en de bestaansmogelijkheden van anderen kunnen aantasten. Daar moet wat tegen gedaan worden, en daar wordt wat tegen gedaan.

Als wij dit proberen uit te strijken in de tijd, dan moeten wij dat vanuit de geest doen. Onze veronderstelling is, dat het kritieke punt op dit gebied zal zijn ongeveer in januari 1981. Maar dat is onze schatting van uw tijd en dat is nooit helemaal betrouwbaar.

Wat er verder nodig is, is weer een scherpere aftekening van het religieuze denken. U zult dit mogelijk niet zo goed begrijpen. Laat mij dan proberen het u uiteen te zetten.

Een godsdienst, die niet volledig wordt beleefd en waarvan de eisen met grote mildheid worden gesteld, kan een zodanig vormende invloed krijgen op de gevoelens en de dromen van de mensen dat men, gedreven door de godsdienst die men in feite zelf niet intens of werkelijk belijdt, komt tot een groot onrecht tegenover anderen. Hoe milder de godsdienst in haar eisen aan haar gelovigen is, des te groter haar potentieel op dit terrein. Wij moeten dus terug naar de zeer strenge eisen van de godsdienstleiders. We zullen hen in die richting zeker beïnvloeden.

Nu hoeft u niet te denken aan een paar geestelijken in uw land, want die spelen daarin praktisch geen rol. U moet denken de Paus, aan leiders van de islâm, leidende boeddhistische figuren die proberen een soort hervorming door te voeren. U moeten denken aan allerlei secten die zich op eens tegen de gehele wereld keren en die hun bekeringsdrang gepaard laten gaan met het gevoel dat zij gerechtvaardigd zijn elk middel te gebruiken tegen hen die niet van hun eigen groep zijn. Eerst op deze manier wordt duidelijk wat godsdienst is.

In uw dagen wordt weer veel gesproken over de noodzaak om het fascisme en het nazisme te bestrijden. Ik vind dat een erg mooi doel. Maar wie van u kan mij zeggen wat deze termen precies betekenen? In feite een soort groeps- of staatsabsolutisme, niet waar? Maar dat is precies hetzelfde wat katholieken en protestanten nastreven. Het is hetzelfde wat communisten doen. Dat is hetzelfde wat dictators van allerlei soorten overal doen. Dan is het duidelijk, dat dit kenbaar moet worden voor wat het is. Beter concentratiekampen (maar dan concentratiekampen die bekend worden met alle lijden daaraan verbonden) dan het geruisloos gelijkschakelen van

mensen en daardoor tevens voldoen aan het machtsbewustzijn van mensen die niet van plan zijn om alleen edele idealen waar te maken, maar die feitelijk streven naar een macht over de geest van de gehele mensheid.

U zult dit waarschijnlijk niet geheel met mij eens zijn. En zoals het nu staat, kan ik u daarin billijken. Maar wij kunnen vanuit ons bestaan de tijd anders beleven. In die beleving ziet het ernaar uit dat bij een gelijkblijvende ontwikkeling van de verschillende geloofs- en denkwijzen binnen ongeveer 10 jaar de mogelijkheid ontstaat van haar religieuze dictatuur in vele landen. Deze moet voorkomen worden. Dientengevolge zullen wij proberen conflicten te creëren, zelfs als daarbij slachtoffers zouden moeten vallen hoezeer wij dat ook betreuren, waardoor duidelijk wordt wat eigenlijk dit streven naar absolute macht over het leven en denken van medemensen betekent.

In deze inleiding zult u vele voor u ontstellende of pessimistische beelden aantreffen. Laat u daardoor niet al te zeer beroeren. De werkelijkheid zal u slechts zijdelings treffen. Laat mij u een voorbeeld geven:

Wanneer in een ander land of zelfs ver hier vandaan, ver van de grens van eigen land een kleine atoomexplosie plaatsvindt en de radio-activiteit enkele duizenden vierkante kilometers vergiftigt, dan is de kans groot dat u daar alleen bij betrokken bent door medegevoel, door verontwaardiging. Als er een auto met gevaarlijke stoffen geladen explodeert, dan moet u wel heel dichtbij in de buurt wonen om daarvan de ellende te hebben, anders wordt het een newsitem, een stukje nieuws waarover men zich kan opwinden en waarbij men zich kan afvragen hoe het eigenlijk toegaat. Als er duizend van die ongevallen gebeuren, dan zult u zeer waarschijnlijk daaraan gewend zijn. En omdat de gevolgen gewoonlijk erg meevallen, zult u er eigenlijk niet teveel aan denken, maar wel degenen die erbij betrokken zijn.

Kijk, dat is nu de bedoeling. Het gaat er niet om het persoonlijk leven van de mensen op enigerlei wijze aan te tasten. Het gaat erom de achtergrond vanwaaruit de mens denkt en leeft zodanig te veranderen dat de eenzijdigheid van denken, van gevoelen, van reageren, die op dit moment bestaat eindelijk eens kan worden veranderd.

Enkelen denken dan in termen van omturnen. Maar je moet de mensen niet omturnen. Van de ene eenzijdigheid overbrengen naar de andere eenzijdigheid betekent de symptomen verwisselen terwijl de ziekte gelijk blijft. Wat nodig is, is juist begrip voor het essentiële.

Hiertoe moet natuurlijk ook aan onderricht worden gedaan. De Orde blijft uit de aard der zaak haar eigen onderrichtingen voor zover mogelijk en noodzakelijk verder geven op de bekende wijze en onder verschillende namen in verschillende landen. Maar er is natuurlijk ook een andere mogelijkheid.

Wij kunnen de mensen bezoeken met dromen. Wij kunnen de mensen confronteren met allerlei belevingen en emoties die voor henzelf misschien niet geheel verklaarbaar zijn. Daarmee zouden we wellicht ook wat kunnen bereiken.

Als de logica van de mens voert tot zodanig strijdige emoties dat hij niet in staat is deze zelf te verwerken, dan zal hij zijn logica moeten herzien, dat is onvermijdelijk. Hij zal zich moeten aanpassen aan het behoud van zijn mogelijkheden. En als we dan bovendien nog in staat zijn en die kans is groot om - zij het niet in dit jaar, maar zeer waarschijnlijk in 1980 - weer een groot aantal nieuwe ingewijden aan het werk te zetten onder de mensen, dan meen ik dat we daarmee ook een vrijere manier van denken tot stand kunnen brengen. Een denken dat zich aanpast bij het aangevoelde leven, de aangevoelde mogelijkheden.

Ten laatste zijn er nog punten waarover wij eigenlijk heel moeilijk kunnen spreken in gemeenschappen als /hoe beperkt de aanwezigen ook zijn. /

Wij hebben namelijk te maken met wat men noemt een nieuwe moraal. Maar er is geen moraal in de nieuwe moraal. Ze is alleen maar nieuw. Let wel, wij zijn helemaal niet zo pietepouterig dat we sex alleen willen verbinden aan kinderen en aan een boterbriefje. Dat is een dwaasheid die

we aan de mensen overlaten. Maar er moet toch ergens een zin bestaan; er moet een betekenis zijn in het leven. Wat je doet moet een zekere reden hebben en die reden moet je zelf beseffen. Datgene wat gebeurt is niet alleen maar een gebeuren op zichzelf, als ik er maar plezier in heb. Neen, het moet een kwestie zijn van: wat betekent dit in de relatie met de wereld, met anderen? Dat geldt niet alleen voor sexualiteit. Dat geldt voor bezitseisen, levenseisen, levensgewoonten. In al die dingen moet ook verandering komen.

Nu is een bekend middel om de moraal ergens in te drammen het bekende pakslaag. Stel u nu niet voor dat wij uit de geest onmiddellijk grote aantallen billen gaan ontbloten om deze dan met geestelijke zweepen te voorzien van de nodige striemen. Dat zal zeker ons doel niet zijn en daar gaat het ook niet om. Maar je kunt de mens wel degelijk op bepaalde punten gaan conditioneren.

Op het ogenblik is de mens geconditioneerd in de richting van voor zichzelf denken en zorgen. Basta. Door een groot aantal mensen wordt dit niet eens beseft, omdat ze naar buiten toe ook wel eens wat voor anderen over hebben zolang het niet ingrijpt in hun eigen verlangens, hun levenswijze etc. Maar je kunt misschien wel proberen om die ongevoeligheid eveneens tot conflicten te laten leiden. Een simpel voorbeeld:

In Engeland houden ze nu verkiezingen. Daarmee zal zeer zeker niet worden bereikt wat sommigen hebben gehoopt: de absolute ommekeer. Maar wel is bereikt dat wie ook zal worden gekozen deze altijd zal moeten ingaan tegen de vakbonden. Dat is ondenkbaar. Maar zelfs Labour zal dit moeten doen. Er is geen andere weg meer. Er zullen namelijk conflicten ontstaan tussen de bevolking en de Labourleiders, vooral de vakbondsleiders. Deze conflicten zullen zodanig hevige vormen aannemen, dat bepaalde stakingen in de toekomst wel eens zouden kunnen worden afgestraft door de volkswoede. Dit is misschien niet prettig, maar het is noodzakelijk.

Alleen op deze manier kun je de mensen bijbrengen dat men niet alleen vanuit zichzelf, maar uit een geheel moet reageren, dat men denkend aan zichzelf moet denken aan een ander, omdat alleen op die manier een zekere harmonie, een zekere vooruitgang mogelijk is. Wij hebben ook wat dat betreft enige plannen op het programma. U moet dan ook de komende paar jaren en zeker ook in de komende paar maanden rekening houden met de vele, soms zeer explosieve uitingen van volkswoede en ongenoegen.

Groepen, die tot nu toe bijna ongeschonden en op hun eigen wijze de zaak konden frustreren en lamleggen, worden opeens zelf het slachtoffer van hetgeen zij doen. Mensen, die gewoon op straat lopen en die van de prins geen kwaad weten, worden ineens zo boos wanneer er een storing optreedt dat zij daadwerkelijk gaan ingrijpen. Daar onder zullen onschuldigen ook moeten lijden, maar daardoor kun je een verandering tot stand brengen.

Ik weet het, als u dit allemaal hoort, begint u weer pessimistisch te worden. Onthoudt u maar dit: Het is in een van de grote steden voorgekomen dat in het centrum een oproer gaande was dat zelfs ontaardde in complete gevechten tussen de gewapende macht, arbeiders en jongelieden. Als je vijf straten verder ging, merkte je daar niets van. Juist deze kleine gebeurtenissen zullen in feite bijdragen tot grotere zekerheid en niet tot grotere onzekerheid. Het antwoord op geweld met geweld, ook als dit niet door de Staat wordt getolereerd, zal toenemen. Maar daardoor wordt geweld in feite te riskant voor velen die tot nu toe hun grootheidswaan hebben uitgeleefd door geweldpleging tegenover anderen van wie ze meenden dat zij zich toch niet zouden verzetten.

Heroriëntering op elk niveau. Dat is hetgeen wij als noodzaak aflezen, als wij in onze eigen wereld proberen de tijdslijnen van emotie en de uitstraling van de mensheid te volgen. Als wij kijken naar het geheel van onze mogelijkheden (binnenkort krijgen wij daar nog de Wesakbijeekomst bij), dan zien we dat wij over een aantal middelen beschikken, indien wij bereid zijn om daad-

werkelijk in te grijpen ook als dit voor de mensen een tijdelijke schade betekent die wij niet kunnen compenseren. Een zieke moet je soms opereren om hem te kunnen genezen. De mensheid moet geconfronteerd worden met de vele fouten die ze zelf maakt, opdat ze eindelijk kan beseffen wat er fout is bij haar en in staat zal zijn om de vele misvormingen in het menselijk besef, die steeds sterker op de voorgrond treden, teniet te doen.

Dan hebben we nog een laatste punt.

Er zijn lichamelijke verslappingsverschijnselen bij zeer veel mensen. Nu is het niet erg, als u voorjaarsmoe bent. Als u gewoon lui bent, is dat ook niet zo erg. Maar het is wel erg, als deze lichamelijke toestand uw geestelijke en mentale toestand steeds meer gaat domineren. Dit komt op het ogenblik hier en daar in toenemende mate voor. Om daar tegenin te gaan, zou je de mensen misschien lichamelijk moeten genezen. Maar de mogelijkheid om dit in voldoende mate te doen is betrèkkelijk klein. De andere mogelijkheid is: het opbouwen van zeer grote psychische spanningen en dat is iets wat buiten ons terrein ligt.

Dan zal er bij zeer veel mensen, die in vergeetachtigheid, traagheid van reactie e.d. nu op de wereld verder sukkelen een zeer grote onrust ontstaan. Dat kan voor sommige gevallen inderdaad kritiek worden. Maar degenen die het doorstaan zullen weer gewekt worden tot een werkelijke deelname. Zij zullen vanuit hun eigen mentaliteit, hun eigen psyche de kwalen van het lichaam proberen te bestrijden. Zij zullen proberen weer de norm terug te vinden die in het normale mens-zijn tot het ogenblik van hun ziekte voor hen heeft gegolden. Op deze wijze zouden wij in ongeveer 14 à 15 maanden een kleine drie miljoen mensen, die aan die kwaal lijden, kunnen aansporen tot nieuwe activiteit. Als dat mogelijk blijkt, zullen wij daardoor ook weer veranderingen in de omgeving tot stand kunnen brengen.

Die veranderingen kunnen dan wel eens een sneeuwbaaleffect veroorzaken. Waar wij zullen proberen om dit mede te doen met geestelijke invloeden en elk ontwaken gepaard te doen gaan met beelden uit een geestelijke werkelijkheid waarbij het geestelijke tijdsbeleven en tijdsbegrip a.h.w. mede ingegrift wordt in die personen. Zo menen wij dat we daarmee een zeer grote actiege-meenschap kunnen wekken op aarde, die zal helpen om de bedoeling van de geest, de werkelijke bewustwording van de mensheid, maar tevens ook de verbetering van de werkelijke menselijke omstandigheden te bevorderen.

Daarmee, vrienden, heb ik u praktisch alles gezegd. Nogmaals, beschouw dit niet als een onheilsprofetie die u persoonlijk kan treffen. Er is een kans zo klein dat u direct bij deze dingen betrokken zult zijn, dat u veel eerder de hoofdprijs in de loterij zult winnen. Dus denk niet: o, wat gaat er nu met mij gebeuren.

Besef, er is iets aan het gebeuren. En als u constateert dat dit inderdaad het geval is, probeer uw uitstraling positief te doen zijn. Probeer te leren hoe u vanuit uzelf meer kracht en licht kunt geven aan anderen. Maak uzelf minder afhankelijk van anderen zodat u minder op hun krachten en op het licht dat zij geven behoeft te teren. Op deze wijze krijgt u zelfstandigheid en maakt u deel uit van een zeer grote vernieuwing, die in een betrèkkelijk klein aantal jaren voltooid zal moet zijn (vermoedelijk binnen 25 jaar) en waarvan het nu reeds bereikte de hoop verschaft dat een kenbaar worden van resultaten reeds binnen of na ongeveer één jaar van uw tijd mogelijk zal zijn.

Wij staan dicht bij de bereiking, maar juist nu moeten wij over die ene streep gaan die wij altijd getrokken hebben. Wij moeten niet alleen maar op de achtergrond blijven aanmoedigen. Wij moeten ons zo nodig in de strijd mengen om te voorkomen dat de mensheid in onevenwichtigheid aan zichzelf te gronde gaat. En daar ik aanneem, dat u allen wilt streven naar harmonie op aarde - voor anderen zowel als in uw eigen leven - is het voor u duidelijk, dat u een aantal sterke medestrijders heeft gevonden. Dat zal u hopelijk geruststellen.

-:-

M O R G E N .

Morgen zal alles beter zijn. Maar vandaag wordt het niet beter. Het blijft vandaag, want morgen blijft altijd morgen. Morgen zullen we het probleem oplossen, jawel. Maar als je het vandaag niet oplost, kom je er nooit aan toe, want morgen blijft voor je uitgaan zoals de problemen van het Kabinet Van Agt.

Als we ons bezighouden met dit soort dingen, dan vergeten wij maar al te vaak wat er aan de hand is. Door ons bezig te houden met wat morgen mogelijk is, wat we morgen zullen gaan doen komen we vandaag te zitten met steeds grotere lasten. Dat is niet alleen maar een kwestie van zuiver stoffelijke zaken, ofschoon het in de stof ook aardig kan aantikken.

Ik heb gehoord dat het Paleis Noordeinde niet verder wordt gerestaureerd voorlopig. Er zijn geen centen meer, want ze hebben al meer gehad dan hun toekwam. Dat vind ik nu reuze leuk! Als je vandaag een contract afsluit, dan moet je het vandaag zo afsluiten dat ze er morgen weer op terug kunnen komen. Want nu zit je vandaag met het feit dat het niet door gaat. Dat is nu in de geest ook precies hetzelfde.

Wij zijn in de geest geneigd te zeggen: Wij zullen ons bekeren, morgen. Vandaag is het nog zo leuk te zondigen. Dat neem ik de mensen helemaal niet kwalijk, want op aarde noemt men over het algemeen alleen datgene zondig wat eigenlijk leuk is. Wat vervelend is, is deugd. Tenzij u met mensen te maken heeft die hun zonde tot deugd omvormen, dat komt ook nogal eens voor.

Als je wordt geconfronteerd met jezelf en met de werkelijkheden van jezelf, dan zul je in deze tijd de gehele menselijke ontwikkeling een beetje kunnen gadeslaan. Je zult dan ontdekken: ik heb alleen te maken met vandaag. Wat vandaag gebeurt, hoort bij vandaag. Maar dan kan ik geen wissel trekken op morgen. Ik kan me niet verantwoorden door terug te verwijzen naar gisteren. Ik ben vandaag verantwoordelijk voor datgene wat ik vandaag ben en doe, verder niet.

Er zijn een hoop mensen die het er niet mee eens zijn. Zij zeggen: Maar als je nu een contract hebt getekend..... Als je een contract hebt getekend, dan zit je eraan vast. Maar dat wil zeggen dat je vandaag in de ellende zit, omdat je vandaag iets gedaan hebt dat alle vandaagjes blijft doortellen, ook als je denkt dat het vandaag eigenlijk beter zou zijn om het anders te doen. Als je eenmaal een contract of een afspraak hebt gemaakt, dan moet je je er wel aan houden. Maar dan moet je het niet doen, omdat het op papier staat, maar omdat je innerlijk het gevoel hebt dat je verplicht bent om je eraan te houden. Dat wil zeggen, dat het elke dag opnieuw vandaag is en dat die eenmaal gestelde betekenis of waarde elke dag ook in jou weer leeft. En dan is ze van kracht zover ze leeft.

De situatie voor een geestelijke ontwikkeling zou ik misschien het best zo kunnen omschrijven: Je kunt vandaag de hemel bereiken. Maar je kunt ook in de hemel gekomen ontdekken dat je er niet kunt zien en niet kunt horen. Dan is het best mogelijk, dat je eerst terug moet naar het diepst van de hel om dan in de terugkeer langzaam alles te assimileren totdat je eindelijk kunt zeggen: Vandaag kan ik de hemel zien en horen.

Zo is het met alle dingen. Dat is zo met je eigen leven. Dat is zo met problemen als de eenzaamheid die op het ogenblik heel groot is bij een hoop mensen. Het is zo met problemen als noodzaken; b.v. de burens bijhouden. Dat is ook zoiets moeilijks. De burens zijn vandaag naar Griekenland vertrokken, dus moeten wij op z'n minst naar Egypte.

Al die problemen maak je toch eigenlijk zelf. Zelfs de eenzaamheid maak je ook zelf. Als je je dat gaat realiseren, kun je begrijpen dat je elke dag, elk moment opnieuw moet beginnen met datgene wat op dat moment voor jou eerlijk en oprecht beseft juist is; dat je de juistheid van hetgeen je bent en doet moet blijven bevestigen elk uur en elke dag weer. Dat betekent ook, al vinden vele mensen dat niet leuk, dat als het gaat om de dingen die je goed acht, je zelf het initiatief moet nemen. En dat is iets waar velen nog niet aan toe zijn. De meeste mensen vinden bepaalde dingen zo goed, dat ze wachten tot anderen besloten hebben het te doen en dan staan ze er onmiddellijk volledig achter. Vandaar dat zoveel mensen achtergesteld zijn in deze wereld.

Nu ik heb geprobeerd het begrip "morgen" een beetje uit te diepen, ben ik tot de volgende conclusie gekomen:

Als wij de lijnen van de geschiedenis zien, dan kunnen we aan de hand van de bestaande lijnen de toekomstige ontwikkelingen vermoeden, want we weten dat bepaalde tendensen zich regelmatig herhalen. De wijze waarop op die tendensen zal worden gereageerd, wordt echter niet overzichtelijk en duidelijk. Integendeel, daar kunnen we alleen maar speculeren. Als wij de geschiedenis van de mensheid beschouwen, kunnen we zeggen:

Wij bevinden ons op het ogenblik in een stadium van z.g. decadentie. Dat is inderdaad waar. Maar die decadentie slaat altijd over naar een verandering die ofwel voert naar materiële primitiviteit, danwel naar vergeestelijking. Welke van de twee reacties het zal worden, dat weten we niet. Wij kunnen alleen zeggen: Wij hebben hier de lijn getrokken. Morgen zal het dus of het een of het andere zijn. Maar hoe wordt dan eigenlijk bepaald wat er morgen aan mogelijkheden gerealiseerd zal worden? Alleen door datgene wat we vandaag zijn en vandaag doen. Dat is nu het wonderlijke waar een mens aan voorbij gaat.

Alles wordt bepaald door hetgeen je vandaag doet. De plannen die je vandaag maakt, kunnen morgen niet meer doeltreffend zijn; daar heb je dan weinig mee te maken. Maar de dingen die je vandaag hebt gedaan, zijn vast en zeker mede bepalend voor wat er morgen mogelijk is en morgen zal zijn. Zo zijn we voortdurend bezig om morgen op te bouwen. Een tijd die nooit komt, zeker. Maar gelijktijdig een tijdsverloop waarin wij groeien door ons steeds vast te houden aan de mogelijkheden, de zekerheden en de ontwikkelingen van dit ogenblik. Als u dat nu in de gaten heeft, komt u al een eind verder.

In de poging die ik heb gedaan om dit onderwerp na te gaan, blijkt het volgende van groot belang te zijn: De regels die voor je loven gelden zullen elke dag veranderen. Nooit geldt precies hetzelfde wat gisteren gold en nooit zullen ook dezelfde mogelijkheden bestaan die hebben bestaan. Misschien kunnen we het eenvoudig zo omschrijven: Als u, dames, in een winkel komt en u ziet daar een lapje stof dat u buitengewoon mooi vindt, zeg dan niet: Ik ga het morgen halen, want dan heeft een ander het gekocht.

Zo is het in het leven ook. Er zijn vandaag mogelijkheden, maar die moet je dan ook vandaag benutten, want morgen bestaan ze niet meer. Er zijn vandaag dromen waar je iets mee kunt doen. Droom ze wat mij betreft, maar denk niet dat je ze morgen kunt waarmaken. Alleen dat wat er vandaag van te realiseren is, bepaalt de mogelijkheden van morgen.

Wees geduldig. Er zijn heel veel dingen waarvan we zeggen: Dat moet toch eens komen. Misschien komt het wel, misschien ook niet. Zeker is één ding: als wij tegen ons besef van mogelijkheden, van regels, van waarden in het heden ingaan om zoiets te bereiken, dan bereiken we het tegendeel. Het is als iemand die zegt: Die barbecue moet een beetje sneller branden. Hij gooit er een scheut spiritus op, hij brandt zichzelf, verbrandt de biefstuk, maar bereikt niet wat hij wil, namelijk een geurig maal in korte tijd. Zo gaat het altijd weer in het leven.

Ik stel dus: wees geduldig. Als u bepaalde dingen belangrijk vindt, wacht elke dag af totdat u beseft: nu is er een mogelijkheid om er iets aan te doen. Is die mogelijkheid er niet, wees dan niet boos. Ga rustig verder met de dingen die vandaag wel mogelijk zijn.

Houdt u nooit bezig met dromenland: morgen. Als u altijd bezig bent met morgen, dan ziet u problemen die er niet zijn. U ziet mogelijkheden die nooit waar zullen worden. U heeft alleen te maken met dit ogenblik en met uzelf. Daarom is het voor een mens heel belangrijk dat hij zichzelf leert kennen. Maar ja, wie kent zichzelf? Degenen die zichzelf kennen, kijken wel uit dat een ander erachter zal komen.

Ik heb altijd zo mijn bijzondere vrienden in de politiek en elders op ander gebied. Ik ben b.v. dol op meneer Gijsen. Dat is een pijproker waarvan iedereen hoopt dat hij de pijp uitgaat.

Ik kan genieten van de heer Van Agt, de man van wie je nooit weet of hij zich voorstelt of een voorstel doet.

Ik vind Den Uyl heerlijk. Je weet nooit of hij alleen maar verblind is of dat hij ergens in de verte een muis heeft gezien. Kortom, de wereld is vol van spannende figuren, die me allemaal erg interesseren. Het gekke is, dat zoveel van hen steeds bezig zijn met morgen en niet met vandaag. Kijk, dat is iets waardoor ze voor mij een soort fabeltjeslanddieren worden.

Als ik iemand hoor uitroepen: Wij moeten het komende jaar bezuinigen! Dan vind ik dat uitstekend dat hij het eindelijk beseft. Maar als hij dan vervolgens zegt: En daarom zullen wij vandaag nog meer uitgeven (en dat gebeurt heel vaak) dan kan ik dat niet meer begrijpen.

Als ik iemand hoor zeggen: Wij moeten intenser geloven. Wij moeten ons meer voegen achter onze Moeder, de H. Kerk (zo echt aan moeders schortebanden gaan hangen), dan zeg ik: Daar heb je wel gelijk in. Maar als zo iemand dan onmiddellijk begint allerlei dingen te zeggen waardoor mensen vervreemden van de kerk en een beroep doet op datgene wat hij aanneemt dat een ander morgen zal besluiten, dan zeg ik: Je bent eigenlijk helemaal in de war, want het enige dat je zou moeten doen is vanuit je getrouwheid reageren en niet door anderen te vermanen, maar door zelf te zijn.

Trouwens, vermanen is op het ogenblik overal "in". Daar heb je b.v. de zeerobben van Greenpeace die voor hun soortgenoten, de robben, opkomen. Mensen, die ergens best gelijk hebben, maar die dan niet behoeven uit te roepen dat daardoor over zoveel jaren er geen robben meer zullen zijn. Die zorgen zelf wel voor de voortplanting. Mensen, die u toeroepen dat u nu werkelijk eens links moet gaan denken. Dan zeg ik: Ja, maar dat is zo lastig, het meeste gereedschap is voor rechts ontworpen. Dat is trouwens ook in de politiek waar.

Je hoort mensen uitroepen dat u nu eindelijk eens wat anders moet gaan doen, dat u in verweer moet komen, terwijl u misschien zelf niet eens weet waartegen. Als ik al die dingen zie, dan zeg ik: Die mensen zijn gewoon gek! En als je nu vraagt: Waarom doe je het? Dan zeggen zij: Morgen moet het beter worden. Ja, ja, morgen. Laten wij het vandaag maar eerst leefbaar maken in onszelf en daarbuiten.

Als je vandaag een bloeiende plant kunt planten, doe het. Als morgen de bloemen zijn afgeplukt, is dat vervelend, maar dan is het weer vandaag en kun je weer een plant planten. Dat is ook goed voor de arbeidsgelegenheid.

Als je vandaag een mens gelukkiger kunt maken, dan moet je niet zeggen: Ik zal er morgen wel aan beginnen. Doe het vandaag. Als je denkt: Ik kan vandaag iemand een last van de schouders nemen, dan moet je niet zeggen: Hij houdt het nog wel uit tot overmorgen. Dan komt er nooit meer wat van. U moet werkelijk weten: wat kan ik vandaag doen, wat kan ik vandaag zijn. U moet vanuit het heden leven.

Als ik kijk naar de wereld, dan zie ik dat die wereld aan elkaar hangt van zaken die eigenlijk precies andersom zouden moeten zijn. Is u dat ook wel eens overkomen? Nou neen, vandaag maar niet. En dan zitten ze te kwijlen om

de roomsoes. Of: nou het is een stuk, maar, nou ja, vandaag maar niet; de boterkoek natuurlijk.

Als je zegt: Dat komt morgen wel, dan komt er toch niets van. Vandaag moet je uitmaken wat belangrijk is en dan niet zeggen: morgen. Vandaag zeg je "ja" of "neen". En dat is iets waar de mensen kennelijk nog gaan kaas van hebben gegeten; en dat met al die kaas uit het vuistje. Je zou het anders verwachten..... Het komt waarschijnlijk, omdat de meeste kaas uit het vuistje wordt gegeten voor het buisje. Zoals u weet is het buisje in feite de dwangbuis waardoor het persoonlijke denken langzaam maar zeker onmogelijk wordt gemaakt en alles wordt gegoten in de ijzeren maagd van de discipline, die verschillende denkers via de beeldbuis aan het volk proberen op te leggen.

Ik stel: Niets wat ik op dit moment in mijzelf als juist en goed erken, kan op dit ogenblik kwaad zijn. Niets wat ik op dit ogenblik - hoe dan ook - voor mijzelf onaangenaam vind, kan op dit ogenblik juist zijn. Ik kan vandaag niet bepalen of datgene wat ik nu aanvaardbaar vind morgen ook aanvaardbaar zal zijn en wat ik nu verwerp morgen misschien niet zal worden verworpen. Ik kan alleen maar uitmaken wat ik nu ben en wat ik nu doe.

Leef dan ook uit de waarde die u op dit ogenblik in uw eigen persoonlijkheid volledig erkent.

Ga uit van de mogelijkheden die u op dit ogenblik voor uzelf en de wereld erkent.

Ga uit van al datgene wat op dit moment behoort tot uw werkelijkheid.

Op het ogenblik, dat u verdergaat dan dit, zult u zich bezighouden met dromen. Als dit in het dagelijks leven niet helemaal wordt doorgevoerd, heeft u gelijk. Soms moet je op zaterdag brood nemen, omdat zondag geen bakker open is. Ga dan uit van de mogelijkheid vandaag brood te kopen, dan zul je in ieder geval het beste brood bij de beste bakker halen.

Dus, vrienden, vandaag is wel degelijk ook de dag dat je denkt aan morgen. Maar alleen vanuit de mogelijkheden van vandaag en niet vanuit de verwachting dat er morgen dezelfde mogelijkheden zullen die je vandaag hebt erkend. Als de mensen dat eens zouden leren, zou er misschien heel veel verbeteren in de wereld. Niet dat ik iets heb tegen de mensen die daarvan enorme studies maken.

Ik heb gehoord, dat een commissie al vijf jaar een plan in studie heeft voor de hernieuwde indeling van huisvestingsmogelijkheden, terwijl ondertussen de panden waarop ze studeren voor driekwart al zijn afgebroken. Dat is zinloos. Een studiecommissie die zich bezighoudt met de waarschijnlijke ontwikkeling van de kankerbestrijding, die kun je opzij gooien. Die lieden kanken alleen over al datgene wat ze vandaag nog niet begrijpen.

Ga gewoon uit van de mogelijkheden die vandaag bestaan. Zeg niet: Ik zal gaan onderzoeken of iets goed is. Kijk, of iets resultaat geeft en werk er dan vandaag mee, dan kun je morgen misschien ontdekken waar de fouten liggen. Maar morgen komt nooit. Het is altijd weer vandaag dat je ontdekt dat er iets mis is.

Kijk, als u dat nu in de gaten houdt, zult u beseffen dat de gehele wereld op dit ogenblik teveel bezig is met morgen, met de droomwereld die nooit helemaal waar kan worden. En dat de mensen veel te weinig leven met vandaag, de enige wereld waarin je werkelijk bestaat, waarin je werkelijk kunt handelen, waarin je werkelijk iets kunt bereiken.

-:-

B E S C H A V I N G .

Schaven; iets wegnemen, iets glad maken. Wat de mens beschaving noemt is vaak het gladstrijken van de werkelijkheid waardoor die delen van de werkelijkheid welke soms erg belangrijk zijn terzijde worden geworpen, opdat wat er overblijft schoon en glad is in de ogen der mensen.

Beschaving is niet iets wat in vormen kan worden uitgedrukt. Beschaving is niet afhankelijk van de manier waarop je eet, leeft of je gedraagt. Beschaving, althans datgene wat er het dichtst bij komt, is de aanvaarding van het samengaan met anderen zonder jezelf daardoor te verloochenen.

Er bestaan geen wetten waardoor je kunt zeggen: Deze mens is beschaafd en gene niet. Velen, die in uw ogen wilden zijn, zijn in vele opzichten beschaafder dan u. Dat wil zeggen, dat zij een juistere beleving hebben van het samenzijn met hun medemensen dan voor u bereikbaar is.

Veel van hetgeen u beschaving pleegt te noemen is niet veel meer dan het verwerpen van een deel van de werkelijkheid. Daardoor is uw beschaving vaak broos.

Beschaafd zijn, zegt men, ligt in het woordgebruik, de manieren die men heeft, in de waardering die men heeft voor de kunst en de producten van deze wereld. Maar wie bezit die kwaliteiten eigenlijk niet op zijn eigen niveau? De werkelijke beschaving - of moet ik zeggen: de werkelijke harmonie, want dat is veel belangrijker - komt juist voort uit de erkenning van de gelijkwaardigheid van de verschillende gedragsnormen en uit de noodzaak elkan- der met de eigen uitingsvormen en inhouden te aanvaarden zonder iets te verwerpen.

Beschaving betekent, dat je een medemens niet dwingt en je ook door een medemens niet laat dwingen, dat in de eerste plaats. Daarnaast betekent het dat je - ongeacht de vele dingen die verschillen - de synthese en de eenheid weet te vinden waardoor je met anderen tezamen beleeft, met anderen tezamen verdergaat, met anderen tezamen een werkelijkheid vindt.

Dan mag je misschien niet meer van beschaving spreken. Want dan is het niet meer het gladstrijken der dingen, het verwijderen van oneffenheden. Het is eerder het natuurlijk aaneensluiten, zoals de cyclopenbouw van eens waarin ongelijkvormige stenen toch een hechte muur vormden. Dit is beter dan de veel zwakkere structuur waarin we alles op één maat proberen te maken en daarbij niet de kwaliteiten van elke steen afzonderlijk tot zijn recht laten komen.

: - : - :

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

JUNI 1979.

24e jaargang.
Nummer 9.

MENSELIJKE KRACHTEN

Werken met kracht

CI blz. 97.

Het paranormale

CI " 104.

Sleur

CI " 110.

WERELDGEBEUREN

De feiten

CII " 99.

Geloof en bijgeloof

CII " 106.

Commentaar

CII " 110.

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK IX.

WERKEN MET KRACHT.

Werken met kracht is voor elke mens mogelijk. Elke mens beschikt op de een of andere manier over bepaalde paranormale vermogens. Hij beschikt daarnaast over het vermogen kracht op te nemen uit de omgeving. Dit laatste is nog wel niet wetenschappelijk vastgesteld, maar het is een feit. Als men werkt met kracht, zijn er enkele punten waarmee rekening moet worden gehouden.

1e. De soort kracht waarmee u werkt, behoeft u niet te kennen.

Dat is iets wat veel mensen niet begrijpen. U bent een psychisch geheel en daarin speelt zowel het bewustzijn, het onderbewustzijn als de geest een rol.

Het bewustzijn stelt het doel.

Het onderbewustzijn verbindt daarmee een intentie; meestal een gevoelskwestie.

De geest selecteert de daarbij behorende energie. Als er dus 20 vormen van energie beschikbaar zijn, dan moet u niet bang zijn dat u de verkeerde grijpt. Als u werkt met kracht, zult u altijd werken met de meest passende kracht voor de taak die u zich stelt.

2e. Werken met kracht is voor een groot gedeelte afhankelijk van niet-bewuste processen. Als je probeert alles heel bewust en overlegd te doen, dan blijf je meestal steken in mentale processen. Ga je uit van een eenvoudig voornemen en probeer je daar zonder meer in te werken, blijf je veel meer succes te hebben, omdat het voornoemde automatisme dan automatisch optreedt. Dus niet beredeneren, dat is heel belangrijk.

3e. Krachten kunnen op vele verschillende manieren worden gebruikt. Je kunt kracht projecteren, maar je kunt kracht ook in jezelf omzetten en voor jezelf gebruiken en zo vanuit je wezen projecties van bewustzijn b.v. tot stand brengen. Dit kan het geval zijn bij telepathie, maar ook bij voorschouw en andere vormen van helderziendheid. Het kan ook een rol spelen bij paranormale diagnostiek. Het is dus doodgewoon een kwestie van: welke vorm van kracht heb ik nodig. U bent de omvormer, niemand anders.

Nu wij dit hebben vastgesteld wordt het tijd dat we even kijken naar de verschillende mogelijkheden van kracht die wij hebben. Dan denken we natuurlijk in de eerste plaats aan de kosmische kracht.

Nu is de kosmische kracht voor ons iets wat volkomen abstract blijft. Willen wij er toch een beroep op doen, dan is dat het best emotioneel te bereiken. Probeer een voorstelling te vinden van een goddelijk Licht. Stel je voor dat dat Licht op je inwerkt. Zodra je dat gevoel hebt, ga verder. Voor een kosmische kracht is dit de beste instelling. Je zult dan alle wit-

te krachten, maar ook alle daarmee harmoniërende krachten aantrekken. Het is een van de veiligste procedures en door de zelfsuggestie waardoor je ook zelf beter ingesteld raakt, draagt het bij tot snelle en goede resultaten.

Dan kennen we de deel-krachten.

Deel-krachten worden door ons meestal aangegeven door kleuren, dat zal u bekend zijn. Hierbij zijn verschillende dingen waarmee u rekening dient te houden.

De blauw-kracht. Een kracht van weten, eventueel van mystiek, als we de richting van purper en paars uitgaan. Ze is gebaseerd op bezinning. Als je zelf niet eerst innerlijk rustig bent, kun je dergelijke krachten moeilijk ontvangen, laat staan projecteren. Daarom is het voor een ieder die hiermee wil werken erg belangrijk dat hij een korte periode van ontspanning en meditatie daaraan vooraf doet gaan. Waarvoor u haar zoudt kunnen gebruiken, wilt u misschien ook weten.

Als u iemand wilt helpen om b.v. te slagen bij een examen of om in een moeilijke situatie de juiste antwoorden te geven, ook op zijn eigen problemen, dan is de blauw-kracht een van de beste die u kunt aanspreken. Wilt u iemand helpen om een geestelijke verandering door te maken en daarmee tot een andere instelling te komen die ook op de mentaliteit en in het gevoelsleven haar weerslag heeft, dan kunt u het best denken aan het purper, het paars. Kortom, aan alle krachten die direct en indirect met mystiek verbonden zijn.

Geel heeft te maken met levenskracht. Levenskracht is iets wat u zich niet kunt voorstellen als een absolute en stille bezinning. Onthoud dat goed. Wie wil werken met levenskracht doet dit het best, terwijl hij in beweging is. Daarbij kunnen we het autosuggestieve proces weer gebruiken en denken dat wij b.v. in de zon lopen. Wilt u daarmee werken, dan moet u wel uw neerslachtigheid (dus uw innerlijke duisternis of onrust) opzij zetten. Voor de rest dient u actief te zijn.

Deze kracht kunt u ook heel goed gebruiken voor genezing. Het is een van de krachten die over het algemeen de beste resultaten geeft. U kunt de geel-kracht echter ook gebruiken om licht te werpen in de toekomst. In dit geval stelt u zich voor (weer een vorm van zelfsuggestie) dat u de kracht in u opneemt en haar dan volgens uw gevoel projecteert. De toekomst op het doek. Gebruik hierbij als het even mogelijk is een inductor (een voorwerp) waarvan u stelt (dit is ook automatisch) dat het a.h.w. de trillingen bepaalt van dat wat u in de toekomst gaat zien. Op deze manier kunt u de toekomst van anderen soms heel aardig zien. Als het niet bij vol bewustzijn gaat, doe het dan in sluimertoestand of in een toestand van algehele ontspanning.

Rood-krachten zijn directe vitaliteitskrachten. Het rood hangt samen met de zeer stoffelijke en intense levensprocessen. Het zal u duidelijk zijn dat het opwekken van deze krachten samengaat met uw persoonlijkheid en uw instelling. Wanneer u zelf krachteloos, futloos bent, dan heeft het weinig zin om voor anderen een beroep daarop te doen. U kunt hoogstens uzelf daarop instellen en proberen voor uzelf daaruit de geladenheid te krijgen. Maar dan dient u een stoffelijk doel te stellen. Doet u dat namelijk niet, dan helpt het niet. Wanneer men die krachten opwekt, mag worden gesteld:

Rood-krachten worden het best opgewekt door een concentratie op de kracht gevolgd door lichamelijke activiteit. Er ontstaat dan op een gegeven ogenblik een gevoel van geladen zijn. Op het moment, dat deze geladenheid wordt bereikt, stelt men zich voor dat de kracht naar het bewuste doel gezonden wordt. Dan blijkt, dat u haar kunt gebruiken om mensen b.v. energie te geven. U kunt hun levenskracht of levenslust vergroten. U kunt hen daarbij ook helpen om zich b.v. lichamelijk juister te bewegen of om bepaalde lichamelijke taken beter te vervullen.

Groen-kracht, de z.g. geloofskracht.

De kracht van het geloof kan worden gebruikt als afstemming en kan dan dienen om elk van de voornoemde krachten en nog vele andere sterker op het eigen "ik" te richten. Echter niet zo intens als bij een direct aanspreken van deze krachten het geval pleegt te zijn.

Geloof is een kwestie van fantasie. Niet dat allegeloof op fantasie berust, begrijp mij goed, maar geloof is een fantasiebeeld. U moet niet zo ver gaan dat u denkt dat de Here Jezus bij u op bezoek komt of de H. Maagd u op de schouder komt kloppen. Zo ver hoeft u werkelijk niet met dergelijke beelden te gaan. U gaat dan uzelf misleiden. Maar u kunt zich misschien wel voorstellen dat er iets is waarin u gelooft. Geef dit een vorm. Het mag een symbool zijn; b.v. een driehoek met een oog erin. Het mag een gestalte zijn. Het een of ander heiligenbeeld kan ook aardig dienen: b.v. een ikoon of elke voorstelling die u wilt, mits ze voor u verbonden is met de geestelijke kracht waarin u gelooft. Door u dit voor te stellen krijgt u a.h.w. een partner waarmee u kunt spreken.

Bij het gebruik van de groen-kracht is de dialoog bepalend. Spreek tot de figuur die u ziet. Herhaal desnoods de vraag tien keer, maar wacht elke keer op antwoord. Beschouw dat antwoord voorlopig als bepalend. Ik wil hierbij opmerken, dat u zowel de vraag als het antwoord natuurlijk zelf voortbrenkt. Geestelijke of andere krachten kunnen daarbij mede een rol spelen, maar u blijft toch zelf de beslissende factor vormen. In deze dialoog is het mogelijk een behoefte of een voornemen te stipuleren. Het is ook mogelijk daarbij afstemming op bepaalde personen of bepaalde feiten vast te stellen.

Deze geloofskracht zullen wij over het algemeen alleen dan gebruiken, als we niet weten wat we eigenlijk moeten doen. Als we niet weten wat we aan moeten met een situatie, de kwaal van een mens, een probleem dat is gerezen, een situatie waarin wij ons of anderen zich bevinden, dan hebben we iets nodig waardoor we de zaak toch a.h.w. in het reine kunnen brengen.

Geloofskracht is zelden een uitstralende kracht, maar door haar te gebruiken kunnen wij deze groen-kracht omzetten in een juiste afstemming en tevens gebruiken voor een verheldering van onze innerlijke situatie. De beste voorstelling, die u bij verder gebruik kunt vormen is: Als u denkt aan de figuur probeer haar te zien tegen een achtergrond van bomen of een weiland. Dat helpt, omdat u dan ook de groene kleur erin verwerkt. Dit betekent, dat uw eigen voorstellingsvermogen bovendien op een bepaalde manier wordt geprogrammeerd.

Over het projecteren van kracht hebben we meermalen voldoende gesproken. Werken met kracht is niet alleen maar het projecteren daarvan. De projectie kan belangrijk zijn, dat geef ik toe. Het gaat ons om de methode de krachten, die we in ons ontvangen buiten ons te activeren. Maar we moeten eerst de bron van de kracht vinden. Daarom moeten we ons realiseren dat we nooit kunnen werken met een kracht, als wij die kracht niet zelf kunnen aanvaarden.

Als u een methode toepast om een bepaalde kracht op te wekken, dan kan dat alleen slagen, indien die kracht plus de daarbij gebruikte methode voor u volkomen aanvaardbaar zijn, anders helpt het niet. Wij zijn zelf een centrum geworden als we werken met kracht; wij zijn het middelpunt. Wat dit middelpunt niet kan aanvaarden, kan daarin niet worden geactiveerd en dus ook niet uit dat middelpunt naar elders worden gestuurd, dat is duidelijk.

Omdat wij op dat ogenblik centraal staan temidden van de totale kosmos, alles is met ons verbonden, moeten wij uitgaan van het standpunt dat wij zelf bij elk werken door ons bewustzijn, maar ook door zaken als geweten, voorstelling, zelfs de gebruiken en gewoonten die we hebben bepalend zijn voor hetgeen er gebeurt.

Ik weet, dat er heel wat mensen en ook ingewijden zijn die zeggen: Je moet met gewoonten breken. Daar is veel voor te zeggen. Maar om met een

gewoonte te breken is training nodig. Pas wanneer die training is voltooid, zijn de mogelijkheden geheel aanwezig, voor die tijd niet. Neem mij niet kwalijk dat ik het volgende beeld gebruik: Het is zoiets als een vrouw zegt dat ze een beetje zwanger is. Dat kan eenvoudig niet. Je bent het wel of je bent het niet. Je bent door een gewoonte geconditioneerd of je hebt die conditionering verbroken en dus ben je niet meer gebonden aan die gewoonte. Een tussenfase bestaat niet. Dit is heel goed voor hen die denken dat ze iets kunnen forceren. Je kunt namelijk heel weinig forceren op dat terrein.

Een mens die uitgaat van zijn eigen visie, van zijn eigen denkbeelden wordt wel eens wat verachtelijk aangezien. Zo iemand kan alleen maar dogmatisch denken, zeggen ze dan. Maar vergeet u één ding niet: dogma is een denkgewoonte. Het is een conditionering. En als we daarmee te maken hebben, zal de conditionering bepalen wat we wel en wat we niet kunnen.

Kijk naar het werk van Mary Baker Eddy. Je kunt met Christian Science heel wat doen, maar alléén - en dat is weer typerend - op basis van een bepaalde bijbelinterpretatie. Geloof je niet in de bijbel, dan kan Christian Science je niets leren; dan kun je daar niet mee werken. Je kunt er misschien hulp van krijgen, want de kracht is niet onderworpen aan conditionering; die is helder, klaar en rein. Maar je kunt niet zelf die kracht op die manier opwekken. Het is goed om dat even aan te tekenen in uw gedachten.

Er zijn heel wat mensen die zeggen: Werken met krachten? Nou, laten we eens kijken...De een leest in de Grand Albert, de ander in de Petit Albert (werken van de dominicaan Albertus Magnus), weer een ander heeft een werkje van Nostradamus ergens liggen en distilleert daaruit dan de juiste methode. Maar wat is de juiste methode? Die bestaat niet. De juiste methode is gebaseerd op uw innerlijke harmonie plus uw vermogen om de kracht te accepteren zonder haar te beredeneren. Dat is het enige dat van belang is.

Nu zijn er heel veel mensen die zeggen: Als je die krachten hebt wat moet je er eigenlijk mee beginnen? Bijvoorbeeld: Ik zal wel dromen, maar ik ben mij nooit van een uittreding bewust.

Ik zou in de meeste gevallen zeggen: Wees blij, want uittreden kan een enkele keer erg verheugend zijn, maar als je uittreedt, heb je eigenlijk in plaats van nachtrust geestelijke werkuren. Dus dat zijn nu geen dingen om je daarop bijzonder toe te spitsen. Wil je het toch bereiken, dan kun je het best werken vanuit het witte licht.

Stel u dan de opdracht om geestelijk tot waarneming te komen, dit te onthouden en verbind dit aan uw concentratie op het witte licht. Vraag niet hoe en waarom, maak er geen plechtigheid van, stel alleen: Ik zal uittreden en het belangrijke van die uittreding zal ik mij herinneren. Dat blijkt in 9 van de 10 gevallen te werken. Herhaalt u het laten we zeggen 20 keer, dan is in 99 van de 100 gevallen enig resultaat kenbaar.

Een ander zegt: Ik zou zo graag helderziend zijn. Nu, dat is ook niet iets wat altijd even leuk is. Stel u voor dat u onbeheerst helderziend bent. U loopt door een straat en u komt daar de astrale projecties van de schrikbeelden van anderen tegen. U ziet daar misschien nog een verminkte automobilist die nog aan het lijden is, omdat hij niet begrijpt dat hij al lang is begraven. Dat zijn geen leuke ervaringen. Of u spreekt iemand en als u anderen raar naar u ziet kijken, realiseert u zich ineens: die ander is er niet; het is een geest.

Streef die dingen nooit na. Maar indien u een helderziende waarneming nodig heeft en u heeft er werkelijk een reden voor, niet alleen maar "het zou zo leuk zijn" of "ik zou het ook zo graag willen", dan kunt u zich het best concentreren op het blauwe licht.

Verbind altijd uw waarneming aan een bepaalde opdracht. Stel, dat alleen in dit geval deze paranormale capaciteit wordt geactiveerd. U zult dan inderdaad waarnemingen doen. U zult ontdekken dat er in u allerlei associaties en gedachten opwellen die u volkomen vreemd zijn. Volsta daarmee. Op deze manier

kunt u veel van de toekomst aanvoelen en kunt u veel daarvan ook verwerken. Een onbeheerste helderziendheid is eerder een vloek dan een zegen. Zorg ervoor dat u uw gaven niet probeert te ontwikkelen zonder allereerst te streven naar de beheersing ervan.

Wat genezende krachten betreft, wij hebben het al zo vaak gezegd: Genezende kracht is geen kwestie van overleg. Het is ook geen kwestie van wetenschap. De wetenschap hebben we misschien nodig, omdat we voor onszelf begrip moeten hebben van wat we doen. Eigenlijk is dat bijkomstig. De wetenschap hebben we nodig om het gebruik en het projecteren van de krachten voor ons aanvaardbaar te maken. Wij passen dan de juiste procedure toe. Wij gebruiken daarvoor dan geel licht of in enkele gevallen rood licht.

Stel u gewoon de projectie voor. Zorg dat u (ik heb regels daarvoor gegeven) zo goed mogelijk beantwoordt aan de kracht. Wanneer u eenmaal de projectie tot stand heeft gebracht, probeer haar niet langdurig aan te houden. Er zijn mensen die denken, dat ze op dat terrein moeten functioneren als een soort zoeklicht: een voortdurende straal van genezing. De doordringingskracht van een dergelijke werkwijze is over het algemeen gering. Als we ons echter voorstellen dat we werken als een laserkanon bij wijze van spreken en we zenden die straal uit, dan doen we het kort, explosief. Blijf er niet te lang mee bezig. En als u toch het gevoel heeft dat u het enige tijd moet aanhouden, al is het maar om voor uzelf te weten dat u er aandacht aan schenkt, beperk het tot 3 à 5 minuten, dat is voldoende.

Wilt u dergelijke krachten gebruiken om te voorkomen dat er invloeden van buiten doordringen (afschermingen e.d.), dan moet u zich ook realiseren: Afscherming is geen kwestie van een continu proces. Afscherming betekent eenvoudig dat we een ander of onszelf wat dat betreft zo sterk opladen met een kracht, dat daardoor krachten van buiten niet meer kunnen doordringen. Ik zou het het liefst willen vergelijken met een tram, een autobus of een metrowagon. Kijk, als die helemaal vol is, zodat er niemand meer bij kan, dan kan de grootste geweldenaar alleen maar tegen de deur schoppen terwijl hij dichtgaat. Maar als je ruimte laat, kan de ander naar binnen. Als wij weten, dat wij door zwart worden aangevallen, dan zullen we ons concentreren op wit. Als wij gevuld zijn met wit licht, kan zwart niet binnen komen. Overvol, gesloten! Je kunt het ook doen door cirkeltjes te trekken en al dergelijk dingen. Maar in feite is dat alleen maar een afstemmingsmethode.

Als u denkt: ik word door dromen belaagd die mij door anderen worden gezonden en ik wil ze liever niet hebben, vul uzelf met b.v. het mystieke licht: paarsachtig blauw. Stel u daarop volledig in. Verzadig u eraan. En dan niet in de zin van: nu blijf ik daar voortdurend mee bezig, maar gewoon: ik wil die kracht nu aanvoelen. Ik richt die kracht nu op mijzelf. Vanaf dat ogenblik bent u geladen met een mystieke inhoud. Dat betekent, dat allerlei beelden die daar niet bij passen niet kunnen binnendringen. Het is allemaal tamelijk eenvoudig.

Dan zijn er ook mensen die zeggen: Ik zou het zo leuk vinden om nu eens allerlei paranormale dingen te doen. Kan ik geen medium worden? Nu, in de eerste plaats is ongeveer 50 % van de mensheid op de een of andere manier al mediamiek. Dat wil zeggen, dat ze die gevoeligheid ook bezitten zonder verdere training of ontwikkeling. In principe kan elke mens medium zijn. Maar als je niet kunt tekenen, dan moet je niet proberen een Rubens te worden voordat je tekenen hebt geleerd.

Mediumschap is contact hebben met de wereld van de geest. Maar als je de wereld van de geest opzoekt, dan kun je het best uitgaan van het geloof: de kleur groen. Daardoor kun je je richten op een bepaalde wereld.

Probeer nooit een specifieke geest aan de lijn te krijgen. Het is misschien erg aantrekkelijk om eens met Descartes te discussiëren. En wat dat betreft ook Cleopatra en la belle Hélène op de voorgrond te zien komen vanuit feministisch standpunt, maar als u dat probeert te doen, dan scheidt u

eigenlijk zelf een vorm. Wie die vorm vult, weet u niet. Dus richt u maar op een bepaalde wereld. Zeg dan: Ik wil voor deze wereld ontvankelijk zijn. Stel geen verdere bepalingen en ontspan u. Praat gewoon over dingen. Werk ergens aan. U zult merken dat u inspiraties krijgt. Als u die in voldoende mate heeft, komt vanzelf wel het ogenblik dat veel verder gaat dan uw bewustzijn toelaat. Als u later hoort wat u heeft gezegd, dan zegt u: Heb ik dat gezegd? Hoe kom ik eraan? Vandaaruit komt u dan in de richting van de trancetoestand.

Een trancetoestand is gevaarlijk, zeker als je geen beheersing hebt. Alleen iemand die in staat is zichzelf te programmeren op een zodanige manier dat alleen één bepaalde entiteit toegang heeft en dat bij het terugtrekken van die entiteit automatisch de eigen persoonlijkheid wordt hernomen, die heeft enige mogelijkheid om dat zonder schade te doen tot in de dieptrance toe. In alle andere gevallen blijft de deur op een kier staan; dan weet je nooit wie er binnenkomt. Je kunt je dan wel op een wereld afstemmen, maar om dat tot stand te brengen moet je je geestelijke instelling door een aantal werelden heen daarop richten. In al die andere werelden kunnen ze dan de deur ook open krijgen. Dus mediumschap brengt risico's met zich mee. Begrijp dat goed!

Het beheersen van het mediumschap is ook weer geen kwestie van allerlei bewuste procedures. Het is een kwestie van innerlijk weten. Het is een opdracht die je één keer aan jezelf geeft en dan eigenlijk tot een gewoonte wordt: Ik laat slechts één persoonlijkheid toe, daarna herneem ik mijn eigen wezen. U kunt ook nog verder gaan en erbij zeggen: Ik doe dat na een bepaalde tijd. U kunt zelfs een tijdsduur stellen voor de periode dat u de beheersing van uw lichaam of van een deel van uw capaciteiten overlaat aan een entiteit. Houdt u daaraan.

Mediamiciteit heeft alleen dan zin en betekenis, indien een direct contact met de geest betere en vollediger resultaten geeft dan u zelf tot stand zou kunnen brengen. Overweeg in elk geval in hoeverre dit noodzakelijk is. In 99 van de 100 om niet te zeggen 999 van de 1000 gevallen kunt u rustig volstaan met een beetje inspiratie. Als u zich instelt (neem daarvoor groen, de geloofsstraal) op een aanvulling van uw eigen tekort aan weten etc., dan zult u die krijgen.

Ik heb geprobeerd om slechts enkele punten aan te stippen. Er zijn er natuurlijk veel meer.

Mensen willen b.v. graag telekineet zijn. Er zijn zelfs roulettespelers die daar voortdurend van dromen. Dobbelaars, die daar werkelijk heel veel voor over zouden hebben. Telekinese is een normale kwaliteit of eigenschap. Ze kan echter slechts op twee manieren optreden:

- a. bij een volledig onevenwichtige persoon, die heel onbeheerste en onbewuste uitingen tot stand brengt: poltergeist bij mensen in de adolescentie;
- b. bij volledig bewuste en beheerste projectie; maar die kan eerst worden bereikt, als men daar a.h.w. voortdurend zelf op hamert.

De kracht, die erbij hoort is de rood-kracht. Dit betekent, dat uw acties in feite een voorbereiding zijn voor de kwaliteit die u wilt bezitten en dat er voor u een verband moet bestaan tussen de actie en het gebruik van de kwaliteit en de kracht, indien u dit bezit. Is dit niet het geval, dan krijgt u allerlei onberekenbare resultaten. Dan krijgt u te maken met mensen, die denken aan een schone vloeistof en niet beseffen dat het ook zoutzuur kan zijn.

Heeft u de kwaliteit enigszins ontwikkeld, experimenteer er zelf mee. Houd uw experimenten beperkt. Beperk vooral ook de duur ervan. Een beginnening zal aan een poging van 5 à 10 minuten een zekere mate van uitgeput zijn kunnen overhouden. Neem nooit teveel hooi op uw vork.

Telekinese heeft u maar in noodgevallen nodig. Maar als u lichamenlijk geen enkele andere mogelijkheid heeft om iets tot stand te brengen, dan kunt

u zich daarop concentreren. Ga uit van de rood-factor en dus ook van uw eigen lichamelijke activiteit en beweging, terwijl u zich daarop concentreert. Projecteer dan de kracht alsof u (maar nu in gedachten) manipulaties volbrengt, b.v. eendobbelsteen nog een tikje geven zodat die geen 5 maar 6 laat zien. U zult ontdekken dat u op deze manier inderdaad deze kracht gedurende enige tijd kunt ontwikkelen. U krijgt gevoel ervoor en op den duur kunt u ook zonder concentratie deze kracht gebruiken voor zover ze in u aanwezig is.

Is ze op een bepaald ogenblik werkelijk nodig (b.v. om een schakelaar om te draaien waar u in een noodsituatie niet meer bij kunt komen) en u heeft die kracht niet, stel u in op geel. Laadt u op met levenskracht. Schakel dan over op een beweging, hoe gering ook. Als u niet anders kunt, tril desnoods met de neusvleugels of probeer te wapperen met de oren. Verbind daaraan het idee van deze kracht. Onmiddellijk daarna stelt u zich voor dat u een niet-stoffelijk armpje uitsteekt om die schakelaar om te draaien. U zult merken dat u dat tot op een behoorlijke afstand kunt doen en met betrekkelijk geringe training, maar dat het u veel meer kracht kost om op deze manier een schakelaar over te halen dan dat het u anders zou kosten om een buffet of een piano te verplaatsen. Dit laatste als waarschuwing.

Werken met kracht houdt dus een enorm aantal mogelijkheden in. Maar er is altijd weer iets dat ons zegt: De mogelijkheden van het werken met krachten moeten beperkt worden tot het noodzakelijke.

De krachten waarover we beschikken zijn krachten, die in ons leven voortdurend een rol spelen en ook in de wereld om ons heen. Soms hebben wij die kracht nodig en dat is altijd op een ogenblik, dat wij geen andere mogelijkheid hebben.

Als u iemand niet kunt genezen omdat u geen scholing heeft gehad, dan kunt u misschien toch een genezende kracht daarheen sturen.

Als u lichamelijk niet meer de mogelijkheid heeft om u te verroeren en het is werkelijk van het allergrootste belang dat er toch een handeling wordt volvoert, dan kunt u die telekinetische vermogens gebruiken.

Als u werkelijk niet weet hoe u ergens mee verder moet gaan, dan kunt u de inspiratie en desnoods op den duur de trance gebruiken. Maar het kost veel minder moeite om, als het maar even kan, het zonder dat te doen. Realiseer u dat.

Het werken met krachten is het aanvullen van hetgeen wij stoffelijk zijn en hetgeen wij stoffelijk kunnen, wanneer wij op aarde leven. Eens, later, wanneer u in de geest bent, zullen al uw zintuiglijke en normale mogelijkheden worden vervangen door het gebruik van die krachten. Maar nu bent u nog niet zo ver.

U leeft op aarde. Dat wil zeggen dat die krachten voor u belangrijk zijn als een aanvulling van uw stoffelijke mogelijkheden, maar dat ze niet mogen functioneren als een vervanging daarvan op welk terrein dan ook.

Er rest mij nu nog één punt dat we anders over het hoofd zouden zien. Werken met krachten is altijd werken. Er bestaat geen kosmische automaat die iets voor niets levert. Ook de transformator verbruikt energie en zet die om in warmte. Een mens zet een deel van zijn zenuwkracht en zijn levensstromen in, wanneer hij werkt met paranormale krachten.

Nu bestaat er een bijgeloof dat zegt: De kracht die je geeft wordt onmiddellijk aangevuld. Het is alsof je zegt: Ik heb een vulgat in een tank met een doorsnede van één centimeter en ik heb een uitlaat erop zitten met een doorsnede van 50 cm. Als ik die uitlaat openzet, dan begint het boven te lopen en dus kan ik doorgaan. Dat is niet waar, omdat de uitstroomsnelheid altijd groter is dan de instroomsnelheid. En dat is nu wat bij de meeste mensen het geval is. U kunt in mindere mate energie opnemen dan u haar kunt uitzenden.

Wanneer u - op welke wijze dan ook - werkt met krachten, dan moet u met dit effect rekening houden. Er is na elke prestatie (dat geldt ook voor de-

genen die dit vak volledig beheersen) een periode van herstel noodzakelijk wil men de mogelijkheid behouden om voortdurend op hetzelfde niveau en met hetzelfde vermogen te werken. Verwaarloost u dit, dan kunt u enige tijd inderdaad grote prestaties leveren. Daarna echter blijkt, dat uw eigen krachten steeds meer worden aangetast. In dit verval van de krachten wordt een groot gedeelte van hetgeen u probeert te projecteren of wat u probeert te doen met welke kracht dan ook geperverteerd. Dat wil zeggen: het treedt in een vergelijkbare, maar niet meer juiste vorm op. En dat is het gevaarlijkste dat er kan gebeuren.

Wie werkt met krachten, moet zich altijd de mogelijkheid gunnen na een prestatie of misschien enkele prestaties om indien het hard nodig is, zich eerst volledig te ontspannen en zich op te laden. Daar kan voor de gemiddelde mens met zijn gemiddeld opnamevermogen van energieën uit de kosmos en uit de geest gelden, dat elke intense uitstraling van kracht of elk intens gebruik van deze kracht moet worden gevolgd door een periode, die tenminste vijfmaal die tijd bedraagt. Dus als u vijf min. bezig bent, heeft u 25 min. ontspanning nodig waarbij een absolute ontspanning dient te volgen en bovendien (dat moogt u niet vergeten!) dient u zich ook mentaal bezig te houden met geheel andere zaken, zodat die geestelijke waarden zelfs in uw inactiviteit niet meer op de achtergrond blijven meespelen. Indien u met dit alles rekening houdt, zal het werken met krachten u meevallen.

Denk niet, dat u onmiddellijk wonderen kunt doen; dat moet geleerd worden. Maar zelfs met de aanwijzingen die u in de loop der tijd in deze cursus heeft gekregen, kunt u zeer veel doen. Eerst beginnen met het kleine, later met een steeds juiste begrip en met steeds ninder omslag ook het grotere.

Ik wil mijn bijdrage voor vanavond beëindigen met de wens dat u allen zult leren om vanuit het kleine over te gaan naar het grote. En dat u vanuit dit grote kunt werken aan het bewustzijn dat alle krachten voor u steeds meer kenbaar zal maken.

-:-

HET PARANORMALE.

Het paranormale is eigenlijk een vreemde situatie, want paranormaal is in de ogen van velen gelijk aan abnormaal. Men meent, dat het paranormale pas tamelijk normaal kan zijn, indien het wetenschappelijk bewezen is. Aan de andere kant echter kun je het paranormale alleen maar exploiteren of produceren, indien je eerst al je weten op het schap zet. Dat is de grote moeilijkheid waarmee we zitten.

Het paranormale is eigenlijk zo normaal, dat het abnormaal is dat zo weinig mensen het paranormale gebruiken. Ik heb er een eigen visie op ontwikkeld en aangezien u geen bepaalde visie schijnt te hebben op datgene wat noodzakelijk behandeld dient te worden, heb ik gedacht om daar enige punten over op te sommen.

Of u het weet of niet, u bent paranormaal. Wanneer u gebruikmaakt van het totaal van uw gevoelens en van uw mogelijkheden, dan zult u heel vaak niet rationeel handelen. Dat wil zeggen, dat u niet redelijk overlegd han-

delt, maar dat u pas later redelijk verklaart waarom u zo heeft gehandeld, nadat u intuïtief het juiste had gedaan. De grote moeilijkheid daarbij is, dat heel veel mensen zich daardoor enigszins gedrukt voelen. Zij wisten eigenlijk niet precies waaraan ze waren begonnen en dus moesten ze van een ander nog eens horen dat het goed was. Waarvoor is dat eigenlijk nodig?

Er bestaat in Nederland een gezegde dat men de boom aan de vrucht kan kennen. Wat kunt u tot stand brengen redelijk of niet-redelijk? Dat is het enige dat telt. Als u op een niet-redelijke manier iets tot stand brengt, dan heeft u daarmee bewezen dat u redelijker heeft gehandeld dan degenen die eerst met de rede proberen te bewijzen wat ze moeten doen, waarna ze dan meestal weinig goeds tot stand brengen. Dus, realiseer het u even: u bent paranormaal begaafd. Waarom "begaafd"? Wel, omdat het iets is wat men niet kan leren; tenminste dat denken de mensen.

Eigenlijk is het hele leven een scholing waarin het paranormale een grote rol speelt. Als je kijkt naar kinderen, dan hebben ze allerlei eigenaardigheden die, als je daarop let, aantonen dat ze ook niet-zintuiglijk waarnemen, dus aanvoelen; dat ze zaken die ze niet kunnen begrijpen toch juist interpreteren en ga zo maar verder. En dat ze vaak tevoren een aversie hebben voor dingen, die ze anders leuk zouden vinden alleen maar omdat later blijkt, dat het verkeerd afloopt. Kinderen hebben dat dus. U kunt het wel vergeten, maar dat wil nog niet zeggen dat u die kwaliteiten niet heeft. De mensen zouden veel meer moeten worden opgevoed in het begrip dat ook intuïtie, ook die onbestemde gevoelens zin en betekenis hebben. Dan leer je het gebruiken. Dus het is geen gave, want je kunt het wel degelijk leren.

Je kunt door ervaring leren hoe dat wat paranormaal heet in het normale leven als een normale factor kan worden ingevoegd waardoor de mens beheerster leeft, juistere reageert en meer datgene tot stand kan brengen wat werkelijk voor hem en vaak ook voor de wereld beter is.

Maar ja, wie wil er beter van worden tegenwoordig? Beter wil men alleen worden door hogere tarieven. En het wonderlijke is juist, dat het paranormale niet in tarieven is uit te drukken, ook al zijn er wel mensen die dat proberen te doen en dan weinig paranormals presteren, maar een meer dan normaal inkomen eraan overhouden. Als u het zo bekijkt, zou ik ook nog willen opmerken:

De wereld rond u omvat buiten de u bekende dimensies nog tenminste vier andere dimensies buiten de tijd. Elk van die dimensies heeft invloed op uw wezen. Met elk van deze afzonderlijke mogelijkheden bent u voortdurend verbonden. Al datgene wat daaruit voortkomt, past echter niet in het rationele beeld van uw wereld. Als je begint te beseffen hoeveel onbekende factoren er rond je zijn en voortdurend invloed hebben op je leven, dan zul je er misschien ook toe komen die onbekende factoren evenveel belang toe te meten als alle bekende. Pas als je dat doet, zul je inderdaad bewuster en wijzer worden.

De meeste mensen zeggen: Wijzer worden? Als ik ooit wijzer word, dan is het een wijzer op de Big Ben. Daar heb je ook de grote wijzer en de kleine wijzer. Heel veel wijzen zouden voor een dergelijke wijzer zeer geschikt zijn. Zij kunnen nl. de tijd feilloos aangeven, maar voor de rest deugt er niet veel van.

Als u in uw leven en in uw kwaliteiten nu eens probeert het paranormale te rangschikken onder de bekende factoren, dan zal u in de eerste plaats blijken dat de tijd geen vaste waarde is. Niet alleen dat ze voor u in ervaringen een variabele waarde is, maar de tijd blijkt bovendien niet te verdelen te zijn in uw bewustzijn, in uw verleden, heden en toekomst. Al deze factoren vloeien altijd samen. Elk ogenblik van heden bevat een deel van het verleden en een deel van de toekomst, ook als die toekomst niet redelijk kenbaar is en een deel van het verleden misschien niet bewust werd beleefd. Die dingen zijn in uzelf terug te vinden.

In mij heb ik dus een bron waardoor ik zowel het verleden juister kan leren rangschikken als ook de toekomst juister kan kennen zodat ik beter geprepareerd in die toekomst reageer vanuit mijn eigen stoffelijke mogelijkheden. Ik denk, dat elke mens dat kan doen. Er zijn er wel een hoop die zeggen, dat ze het niet kunnen. Dat komt, omdat ze zo gewend zijn dat ze het niet kunnen, dat ze niet willen kennen wat er in hen leeft en daardoor inderdaad de kunde verliezen die elke mens eigenlijk aangeboren schijnt te zijn, want hij is een wezen dat behoort tot alle dimensies en tot alle sferen, niet alleen maar tot een enkele sfeer.

De grote moeilijkheid is verder dat heel veel mensen denken: ik heb wel energie, ik heb wel kracht, maar wat kan ik daarmee doen? Als je ziet wat de meesten ermee doen, dan is dat niet veel goeds. De meeste mensen die op het ogenblik meewerken aan de energiebesparing doen het door te gaan zitten, vooral als het voor vier jaar is tegen een goed salaris. De werkelijkheid is eigenlijk deze:

Wij gebruiken onze krachten en energieën onvoldoende en worden daardoor steeds meer afhankelijk van de krachten buiten ons. Dat gaat zelfs op voor uw energieprobleem. Als u namelijk uw lichaam leert beheersen, dan kunt u ook uw lichaamstemperatuur beheersen. Als u dat kunt, dan zal uw behoefte aan externe warmte in verhouding kleiner worden, zodat uw energieverbruik naar buiten toe veel geringer wordt en u zelf betrekkelijk weinig energie hoeft op te brengen om die aanpassing te bereiken. Voor een kamer met 30 vierkante meter vloeroppervlakte en een gemiddelde hoogte van 2 meter is heel wat warmte nodig om die ruimte op temperatuur te brengen. Zeg, dat u een gemiddelde temperatuur van 25 gr. lekker vindt. Stel nu dat u uw lichaam (hoeveel inhoud heeft dat niet; dat is veel en veel minder) eenvoudig aanpast door uw lichaamstemperatuur in overeenstemming te brengen met de externe omstandigheden. Dan blijkt, dat u misschien 1/500 van die energie zelf nodig heeft. Die energie kunt u dan verkrijgen door wat te eten b.v.

De mensen hebben ook hun eigen kerkelijk geloof. Deze mensen pleiten overal voor een zoutarm dieet. Dat is misschien zelfs gezonder. Maar ik zou zeggen: juist in een geestelijke wereld moet u leren alles met een korrel zout te nemen, want als u overal dat korreltje zout bijvoegt, dan blijft u uzelf. Maar als u waarden van buiten klakkeloos overneemt, dan maakt u uzelf tot gevangene van de denkbeelden van anderen. Uw eigen denkbeelden zijn in feite de begrenzing van uw mogelijkheden. Een situatie waarin menig- een verkeert. Waar het eigenlijk om gaat is dit:

Wij leven in een wereld waar men in ons denken mogelijk en onmogelijk zo scherp van elkaar gescheiden heeft dat we niet meer in staat zijn om de grens, die we zelf hebben ontworpen, te overschrijden. In de geestelijke werkelijkheid echter is dat anders. Daar is de grens van mogelijk een grens die steeds wijder wordt, omdat we steeds grijpen naar het schijnbaar onmogelijke.

Iemand, die zich met het paranormale bezighoudt, zal ontdekken dat het juist dit grijpen naar het schijnbaar onmogelijke is waardoor de mogelijkheden groter worden. U moet niet uitgaan van zekerheden, want zekerheden zijn gelijktijdig begrenzingen. Het is juist het onzekere element in het leven - onverschillig op welk terrein - dat u helpt om uw ervaringen te vergroten, maar gelijktijdig ook uw persoonlijk leven een verdieping, een inhoud geeft. Het is niet altijd een prettige, maar het is inderdaad een intensifiëring. De betekenis der dingen wordt groter naarmate de onberekenbaarheid ervan meer voor u spreekt. Ik meen, dat dat voor sommige mensen toch wel een hart onder de riem zou zijn.

Als u onberekenbaar bent, is dat niet erg. Zolang die onberekenbaarheid maar niet een kwestie is van grilligheid, maar van een reageren op de mogelijkheden zoals u ze op dat ogenblik ziet plus een voortdurend uitgrijpen naar het schijnbaar onmogelijke dat nog net binnen uw voorstellingsvermogen ligt.

Er zijn mensen die een heel kleine wereld kennen. Tegenwoordig zijn er niet meer zoveel, maar in mijn tijd heb ik mensen gekend, die in een dorp zaten waar ze in 80 jaar niet uit zijn geweest. Maar ze hadden nog geluk; het kerkhof lag buiten de grens van het dorp, dus kwamen ze tenminste nog één keer buiten het dorp. Die mensen wisten niet wat een stad was. Ze hadden er wel ideeën over, maar die waren absoluut foutief. Zij hadden ideeën over mensen die elders woonden, maar die hadden niets te maken met de werkelijkheid. Ze hadden voorstellingen van allerlei zaken waar ze wel eens van hadden gehoord, de zee e.d. Ze dachten waarschijnlijk dat de zee zo iets was als een ven maar dan een beetje groter. Bent u eigenlijk vaak niet net zo?

U probeert het rationeel aan te pakken en u zit in uw eigen stoffelijke wereld gevangen. Maar, en nu komen de punten die misschien voor het paranormale van belang zijn: elke keer, als je spotaan grijpt naar het onmogelijke, blijkt dat een deel daarvan tot de mogelijkheden heeft behoord. Dat is nu het belangrijke. Niet dat je niet alles wat je je voorstelt kunt waarmaken, maar dat je steeds iets meer kunt waarmaken dan je waarschijnlijk vond, want hierdoor wordt je horizon steeds wijder. Er bestaat dan geen vaste grens meer. Daardoor kun je ook je intuïtie, de geestelijke krachten die rond je zijn, de contacten met entiteiten voortdurend uitbreiden, want je reageert op alles niet omdat het mogelijk is, maar omdat het in verschijning treedt. Je probeert niet het verschijnsel te verklaren, je probeert het eerst te gebruiken.

Een boer had regen nodig. Vroeger wist hij niet waar die vandaan kwam. Hij dacht misschien van de goden, of dat er ergens een lek zat in de hemel. Er waren zelfs mensen die zeiden: Alle engeltjes staan op de wolken te plassen. Die voorstelling deed echter niets af aan de vruchtbaarheid van de grond.

U heeft in u de kracht om uw gedachten te projecteren en daarmee anderen te bereiken. Niet de manier waarop het moet worden verklaard is belangrijk, maar het feit dat u door concentratie bepaalde gedachten aan anderen kunt overbrengen. Dan is het ook niet belangrijk dat de ander precies woordelijk uw gedachten overneemt. Belangrijk is, dat de ander de inhoud van uw gedachten, de werkelijke bedoeling ervan kan opvangen.

Als u niet probeert woordelijk over te brengen, maar gewoon uw signalen naar anderen laat uitgaan om daarmee een bedoeling over te brengen of een bepaalde boodschap zonder dat de woorden belangrijk zijn, dan zult u merken dat u heel wat meer paranormale begaafdheid bezit op dat terrein dan u dacht. Men heeft veel meer telepathische vermogens dan over het algemeen wordt aangenomen. Maar omdat men kijkt naar letterlijkheden, gaat een groot gedeelte daarvan teloor. Men vertrouwt het niet meer.

U heeft ook grote paranormale vermogens als het gaat om genezing. Bijna elke mens kan een ander wel door handoplegging of anderszins genezen of een beetje beter maken. Maar als u daarin niet gelooft of meent eerst te moeten weten hoe het in elkaar zit, dan blijkt dat u heel weinig kunt. Het is juist als u spontaan reageert met een weten waarvan u de oorsprong misschien niet kent, met een kracht waarvan u de bron niet weet en dan een resultaat tot stand brengt waarmee u bewijst dat u werkelijk begaafd bent.

Kijk, als er 8 dimensies zijn, dan moet je niet denken dat je al die dimensies kunt omschrijven of ze zelfs maar redelijk kunt benaderen. Zelfs onze wereld van de geest is voor de meeste mensen absoluut onvoorstelbaar, tenzij ze haar omzetten in stoffelijke beelden die uit de aard der zaak voor een groot gedeelte weer onjuist zijn. Zo is het ook met uw begaafdheid.

Als u werkelijk op afstand wilt waarnemen, dan moet u zich gewoon voorstellen dat u het doet. Niet zeggen: Dat wordt toch maar een fantasie. Neen, gewoon fantaseren en dan kijken wat ervan uitkomt. Dan blijkt heel vaak dat u toch dingen waarneemt die u niet had kunnen weten. Op die manier kunt u steeds verder komen. De fantasie wordt onbelangrijker en de inkomende fei-

ten worden steeds belangrijker. U kunt dan leren waarnemen op afstand.

Er zijn mensen die zeggen: Ja, de geest, het is zo prettig als je ermee in contact komt. Wat dat betreft heb ik heel wat bezoek zo nu en dan.

Contact met de geest is geen kwestie van een spook dat komt kijken of van iemand die tegen een portretlijstje zit te tikken. Dat is vaak een houtworm in een houten pot. Het contact met een geest is eerder een sfeer; het is een gevoel. Het is een soort oversluierd worden, je verbonden voelen met iemand zonder dat je weet waarom. Misschien ineens denken aan iemand zonder aanwijsbare reden. Dat is contact met de geest. Als je dat dan als normaal en spontaan aanvaardt, dan zul je ontdekken dat daar nog heel wat dingen bijkomen, dat er steeds meer van die elementen komen. Dan breidt je bewustzijn zich uit en kun je op den duur wel zo ver komen dat je een gesprek kunt voeren met de geest en dat de inhoud van hetgeen de geest wil mededelen door jou verwoord kan worden. Maar dat duurt enige tijd. Je moet eerst beginnen. Je moet letten op de sfeer, op de nabijheid en dan komt de rest wel.

Je kunt zeggen: Ik wil uittreden naar Zomerland.

Zomerland is een droom, vrienden. Je kunt die droom beleven, zeker. Maar de werkelijkheid van die droom ligt toch achter die woorden en wat daar achter verborgen ligt. Het werkelijke Zomerland is een gevoel plus een aantal contacten. Daaruit ontstaat dat geheel. Probeer dan niet eerst te kijken of daar tulpenstaan. Het gaat er niet om of er mooie bloemetjes, vliedertjes en vogeltjes zijn. Het gaat erom of u een contact kunt aanvoelen, of u een bepaalde sfeer kunt beleven. De beelden die erbij komen zijn van minder belang. Op die manier kunt u werkelijk verder komen. Dat vermogen heeft u allemaal, want elke mens kent die verbondenheid.

Elke mens heeft op een gegeven ogenblik het gevoel: hier is een contact, hier is een boodschap. Alleen, het is vaak moeilijk om het uit te drukken. Maar dat is toch niet belangrijk, als je het maar beleven kunt.

Er zijn mensen die zeggen: Er zijn hemelse krachten. Die zijn er inderdaad. En de andere kant (de hel) laat zich ook niet onbetuigd. Het is net Ajax en Feijenoord. Maar die krachten zijn niet werkelijke krachten, ook niet als wij ze personifiëren. Ze zijn emotionele toestanden, want ook de geest kent zijn emoties. Deze emotionele toestanden kunnen wij zelf veranderen door onze innerlijke afstemming te veranderen. Dat kunnen we doen met suggestieve beelden, maar net zo goed door gewoon het gevoel van het licht te aanvaarden. Als wij dat licht in ons kunnen aanvoelen en aanvaarden, dan verdwijnt de rest vanzelf. Dus zelfs na de dood heb je die mogelijkheid. Je bent niet gebonden aan bepaalde verschijnselen of vormen. Als u op aarde leeft, dan heeft u die gebondenheid t.a.v. uw lichaam, maar verder niet.

Als ik kijk naar dat paranormale gedoe, dan vraag ik mij altijd af waarom ze daarvoor een leerstoel hebben. Het lijkt mij toe, dat men voor parapsychologie een leerstoel heeft ingesteld om de mensen de mogelijkheid te geven wetenschappelijk tegen de werkelijkheid aan te schoppen, ofschoon degenen die erop zitten grote parapsychologen zijn die zeker niet op een schopstoel zitten. Ze geven zelf wel zo nu en dan een trap weg natuurlijk.

Parapsychologie. Het woord zegt het al: het is de psyche. Maar de psyche is een totaliteit. Para is alleen maar een uitdrukking die we gebruiken om het boven het stoffelijk uitgaand geconstateerde aan te duiden.

U heeft de kracht om een medemens te genezen, heb ik net gezegd. Maar dan moet u wel geloven dat u het kunt. U moet dan niet zeggen: Ik kan het niet en een ander kan het wel. Het is zo, dat u altijd weer de moed moet hebben om verder te grijpen, experimenteren a.h.w. Het experiment is de werkelijke achtergrond van de geestelijke gaven. Al datgene wat u door uw wezen als eigenschappen bezit kunt u leren gebruiken, indien u het hanteert.

Als u als kind op de wereld komt, moet u ook leren lopen. U verwacht toch niet dat u op een gegeven ogenblik een kind geboren ziet worden en dat

het onmiddellijk uit zijn wieg stapt en tegen moeder zegt: Ik ga nog even een blokje om voor het eten, en dan Nurmi (Fins hardloper) imiteert. Realiseer u dat gewoon. U moet het eerst leren.

Als u een lichaam heeft, zit u in een voertuig. Als u in een nieuwe auto stapt, dan wilt u ook eerst even weten wat de versnelling doet. U bent heel voorzichtig totdat u de afmetingen kent en dan durft u er voluit mee te rijden, nietwaar. Waarom is uw lichaam anders? Waarom zegt u ook: Ik heb het nu al zo lang niet gedaan, dus het kan niet. Maar het zit onder de motorkap; u kunt het eruit halen. Maar dan moet u wel de moed hebben om iets verder te gaan dan het gebruik. Dit is nu hetgeen ik over het paranormale zou willen zeggen. Dus om het nog eens scherp te stellen:

Het paranormale is het normale dat zo volledig wordt gebruikt dat het anderen verbaasd doet staan.

De kracht van de geest en de kracht van God zijn de krachten die in elk wezen aanwezig zijn en door elk wezen geopenbaard kunnen worden voor zover dit wezen het voor zichzelf niet onmogelijk maakt door niet te geloven aan zichzelf als een werkende kracht, die uit het Goddelijke stamt en waarin het totaal van de geestelijke harmonieën mede vertegenwoordigd kan zijn.

Elke mogelijkheid, die je vanuit jezelf voortbrengt, is niet alleen maar een bereiking naar buiten toe. Het is gelijktijdig een verdieping van je innerlijk weten omtrent jezelf. Want niemand kan zichzelf helemaal kennen, als hij niet het geheel van zijn geestelijke kwaliteiten en eigenschappen evenzeer heeft erkend als de uiterlijkheden en de denkbeelden waarmee hij is opgevoed.

Achter alle werkelijkheid zoals wij die beschouwen schuilt weer een andere werkelijkheid. Dit geldt voor de geest en voor de stof. Het is de kunst te leven volgens de waarden en wetten van onze onmiddellijke werkelijkheid zonder de andere werkelijkheid uit te sluiten.

Het paranormale is niets anders dan het samenbrengen van het geheel van onze mogelijkheden, ook binnen de uiting van onze beperktheid t.a.v. één wereld of één mogelijkheid die wij op dit moment als de voornaamste ervaren.

De lichtende krachten die rond ons zijn, zijn altijd rond ons. Zij treden niet in golven op, maar wij ervaren ze in golven. Indien wij de mogelijkheid vinden de kracht zelf in ons te ervaren, zullen geen golven ons kunnen beïnvloeden. Maar op het ogenblik, dat wij stuurloos zijnde niet beseffen hoezeer die kracht in ons aanwezig is en uit ons voortdurend kan worden geactiveerd, zullen wij door de golven van kracht die buiten ons kenbaar worden heen en weer worden geworpen zonder dat we weten wat er gebeurt.

Tot bewustzijn komen van jezelf is niets anders dan je bewustworden van het geheel van je gaven; en dat omvat ook het z.g. paranormale.

Er zijn mensen die graag een recept willen hebben. Als het over koken gaat dan vragen ze b.v.: Hoe maak je het lekkerst kalfsniertjes klaar? Heb je het over paranormale eigenschappen, dan zeggen ze: Hoe kan ik zo snel mogelijk helderziend zijn, mensen genezen enz. Mijn antwoord is dit:

Voor het geestelijke bestaan er geen recepten, omdat elke psyche in zichzelf een afzonderlijke samenstelling is van geestelijke achtergronden, levenservaringen uit vorige levens plus drijfveren van opvoeding en conditionering in dit leven. U moet zelf daarin de samenvoeging vinden waardoor u het zoveel mogelijk juist leert uiten. Maar ontken niets. Alles wat geuit wordt op aarde is ergens waar, ook als het voor u op dit ogenblik een leugen schijnt. Als u zich dit realiseert, dan zult u zeggen: Alle waarden die ik ontmoet, zullen betekenis hebben. Ik moet die uitzoeken welke voor mij op dit ogenblik een persoonlijke betekenis hebben en daarmee werken. En dit is nu weer iets waar de meeste mensen bezwaar tegen hebben.

Er zijn een hoop mensen die zeggen: Ik wil graag geestelijk werken, maar dan moet ik eerst subsidie hebben. U krijgt subsidie, want voor elke kracht die u zelf probeert op te wekken en voort te brengen krijgt u door het harmonisch effect vanzelf een toevoeging van energieën die die de uwe verre overtreffen. Het enige is: u kunt er niet zwart mee verdienen. Datgene wat u krijgt, krijgt u alleen voor een bepaald doel en u kunt het ook alleen aan dat bepaalde doel besteden. Het is dus zo: Elke keer, als u een doel vindt waarin u werkelijk gelooft en werkelijk met geheel uw kracht u daarop richt, zult u al datgene wat harmonisch mogelijk is verwezenlijken, ook als uw eigen krachten daarvoor niet voldoende zijn. Maar die toevoeging geschiedt slechts door uw volledige overgave aan het doel. Als u dit even wilt noteren? Dat is misschien wel dienstig.

Het paranormale is altijd met u. Het abnormale is datgene wat u er zelf van maakt. Het weten is datgene wat in u ontstaat. Maar de wetenschap is datgene wat u voor anderen aannemelijk kunt maken; en dat is over het algemeen veel minder dan het werkelijke weten inhoudt.

Zoek uw eigen inhoud te vinden en te kennen. Zoek te werken met het geheel van uw mogelijkheden en krachten. Doe dit bij voortduring, dan zult u op een gegeven ogenblik zeggen: Ach, jullie met je geklets over het paranormale. Ik leef. Dat is voor mij normaal. Ik, levend in alle werelden en werkend in één wereld ben normaal, omdat alle krachten bij mij tot uiting zullen komen in deze wereld en gelijktijdig een weerspiegeling zullen vinden in de andere.

Dit beseffend ken ik mijzelf. En mijzelf kennend kom ik tot de bereiking waarin de hoogste kracht voor mij alleen maar een factor wordt die door mij werkt. Pas dan zal ik misschien de zin van het leven kunnen doorgronden.

--:

S L E U R.

De sleur is de voortdurende herhaling van datgene wat nu wel mogelijk is, maar wat we doen niet omdat het op dit ogenblik voor ons leeft, maar alleen omdat we het gisteren ook hebben gedaan.

Sleur is datgene waarin je verzeild raakt, als je niet bereid bent te veranderen. Verandering is het enige waardoor we elke dag weer opnieuw leven. Je kunt niet leven in de eeuwigdurende herhaling. Een film kan een keer geprolongeed worden, maar als die 2 jaar wordt geprolongeed, dan word je er zeeziek van, zelfs als het The Sound of Music is. Laten we dat goed begrijpen, dat geldt voor ons ook.

Probeer elke dag de dingen weer een beetje anders te doen. Probeer elke dag weer een beetje anders te reageren. Probeer elke dag een beetje anders te leven. Probeer elke dag jezelf in te stellen, ook op de geestelijke waarden, maar dan toch weereens anders dan je gedaan hebt. Experimenteer met je innerlijk, met je leven, met je werkelijkheden, dan zul je ontdekken dat de sleur langzaam wordt gebroken, dat je steeds een grotere vrijheid vindt om jezelf te zijn en in die vrijheid een steeds grotere harmonie kunt vinden tussen jezelf en het werkelijke leven.

De gewoonte is de grens die je optrekt tussen de werkelijkheid van al wat om je heen is en jezelf. Pas als je bewust leeft, leef je werkelijk. Pas als je bewust levert contact hebt met de wereld, zul je de werkelijkheid van die wereld leren kennen.

:--:

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK IX.

DE FEITEN.

De situatie in de wereld is op het ogenblik als volgt: De economie is gestoord, naar men zegt. In feite betekent het dat de regeringen veel meer uitgeven dan ze aan inkomsten kunnen verwachten. Het draaien van de bankbiljettenpers is eigenlijk een voortdurende diefstal van degenen die geld bezitten. Iets wat misschien niet mag worden gezegd, maar wat wel een feit is.

Het resultaat is dat de winstpercentages omhoog gejaagd moeten worden om een rendement te krijgen dat in overeenstemming is met de oorspronkelijke belegging, mits deze enkele jaren oud is. Die rendementen worden nu wel in procenten bekeken t.a.v. de huidige waarde, maar ze worden niet bekeken naar de werkelijke waarde. Juist dat aspect leidt ertoe dat de mensen over het algemeen erg ontevreden zijn.

Er is een toenemende tegenstellingkenbaar praktisch overal op de wereld tussen wat men de armen en de arbeiders (vroeger zei men de proletaren) kan noemen aan de ene kant en aan de andere kant degenen die iets bezitten. De grote moeilijkheid is daarbij dat de proletaren zelf worden geleid door mensen, die langzaam maar zeker het zover hebben gebracht dat ze iets bezitten. U zult begrijpen, dat daardoor situaties ontstaan die absoluut onredelijk en onlogisch zijn. Het een en ander heeft geleid tot een vèrgaande bemoeizucht van de regering.

Practisch elk gouvernement, zelfs in de Derde Wereld, is topzwaar. Er zijn vele goedbetaalden. Er zijn vele machthebbers. Er zijn vele bureaucraten die hun macht alleen kunnen uitoefenen door niet bepaald menselijk op te treden tegen degenen die geen bureaucraat zijn. Daarnaast is een nieuwe stand op het ogenblik in opkomst: de technocraten.

De technocraten zijn degenen die uitgaan van de bestaande technieken en de ontwikkeling van nieuwe technieken. Zij passen elke techniek toe op het geheel, ongeacht de vraag of hiermee het menselijk element al of niet wordt geschaad.

Eerste conclusie: Er is economisch gezien een toenemende wanorde te verwachten die mogelijk zelfs hier en daar zal leiden tot gewelddadigheden, maar die aan de andere kant zeker in alle landen zelfs grote conflicten zal veroorzaken. De situatie zoals ze er nu uitziet schept mogelijkheden, die zelfs tot een soort wereldoorlog kunnen uitgroeien; dat zou b.v. een olieoorlog kunnen zijn. Aan de andere kant moeten we rekening houden met een groot aantal zeer snelle omwentelingen waarbij vreemd genoeg het belang van de eigen groepen (nationalisme) zo sterk op de voorgrond wordt gesteld dat men geen enkele mogelijkheid heeft om tot een internationale eenheid te komen die men nu probeert na te streven.

In de economie spelen de internationale machten een zeer grote rol. Zij hebben op het ogenblik de technocratische ontwikkelingen aan hun kant; zij zijn de technici. Zij staan in feite lijnrecht tegenover de bureaucratie die in zeer vele landen probeert haar eigen gezag ten koste van alles te handhaven en dit o.a. doet door de mogelijkheden van internationale ondernemingen aan te tasten.

Dan hebben wij de voedselpositie in de wereld. Als wij uitgaan van de totale hoeveelheid voedsel die over de gehele wereld kan worden geproduceerd, dan is het mogelijk de gehele wereldbevolking een gemiddeld dieet te geven van 2400 kal. per dag. Waarschijnlijk meer, maar dat als minimum. In de praktijk echter varieert dat. Er zijn heel veel landen waarin men onnodig meer dan 3000 kal. per dag nuttigt, terwijl men elders misschien ternauwernood aan de 1000 kal. toekomt. Er zijn ook landen waar de gemiddelde voedingswaarde op dit ogenblik zweeft tussen 600 à 800 kal. per dag; wat voor een menselijk voortbestaan eigenlijk te weinig is.

De voedselsituatie is dus niet een kwestie van het onvermogen van de aarde om de gehele wereldbevolking te voeden. Het is wel een kwestie van het onvermogen van de mensen op deze aarde om elkander deel te laten hebben aan hun producten. Dit komt omdat het product in een winstgevende maatschappij is opgenomen. Daar waar winstneming en verdienste dus voorop staan en daarnaast bescherming van groepsrechten zoals dat binnen de EEG maar ook in de U.S.A. het geval is, krijgen wij automatisch te maken met vernietiging van voedingsmiddelen, het niet volledig gebruiken van de mogelijkheden om voedingsmiddelen te produceren. Daardoor ontstaan grote armoede en honger in andere gebieden die op dit terrein niet veel kunnen voortbrengen.

Ook dit zal onvrede wekken. Wat meer is, ik meen dat deze verspilling, want dat is het in feite, ook in de landen die daarbij betrokken zijn in toenemende mate weerzin zal wekken. De boterberg is heel aardig, maar als je gaat begrijpen dat degenen die boterbergen fokken eigenlijk boter op hun hoofd hebben, omdat ze de boter onthouden aan degenen die eigenlijk wel wat te smeren nodig hebben en liever smeergelden gebruiken om zichzelf wat meer te vervetten, dan is dat absoluut onaanvaardbaar.

De bevolkingstoename.

De bevolkingsaanwas is op het ogenblik op de wereld zodanig, dat ze eigenlijk de laatste honderd jaar reeds explosief kan worden genoemd. Er is zelfs een verdubbeling per decade mogelijk. In de praktijk wordt dit afgeremd waar een welvaartsmaatschappij en een verzorgingsstaat ontstaan. Daar is namelijk de behoefte niet zo groot om een uitgebreid gezin voort te brengen, aangezien het gezin alleen nog de sociale waarde heeft, maar niet meer de verzorgingswaarde die in vele andere landen daaraan wordt verbonden. Wij krijgen dan te maken met een toename van het bevolkingsaantal die o.m. voortkomt uit de verzorging.

De medische mogelijkheden zijn, zelfs in landen waar volgens uw standaard deze onder het normale peil ligt, zozeer toegenomen dat de gemiddelde kindersterfte afneemt. Dit betekent echter dat er steeds meer mensen komen. Dit meer voortbrengen dan men in feite kan voeden, is een euvel dat vooral in de arme landen welig tiert. Dit betekent ook, dat in aantallen uitgedrukt de macht van de arme landen tegenover de westelijke landen voortdurend toeneemt. De enige mogelijkheid voor deze arme landen om voor zichzelf enige welvaart te verwerven zou een vermindering van kindertal betekenen. Maar die vermindering van kindertal zal eerst optreden wanneer er een mate van welvaart is bereikt.

Dit is een vicieuze cirkel waarin men zit en die kan alleen worden doorbroken, indien men bepaalde taboe's in de sexuele en in de religieuze sfeer kan doorbreken. Het ziet er niet naar uit dat dit voorlopig gebeurt. Dientengevolge moeten wij er rekening mee houden dat vooral in de arme landen (de Derde Wereldlanden e.d.) er een zeer groot bevolkingsoverschot

zal zijn omstreeks de jaren 90. Dat is betrekkelijk dichtbij. Het zal ook duidelijk zijn dat hierdoor steeds meer en steeds dringender eisen zullen worden gesteld aan de rijkere landen die door de hogere eisen juist minder geneigd zullen zijn om deze in te willigen. Ook hier ligt conflictstof opgeslagen.

Dan hebben we de kwestie van het nationalisme. Het beste voorbeeld van nationalisme in uw eigen omgeving is wel de vervuiling van de Rijn. Frankrijk kan de Rijn - en zonder al te grote moeite en kosten zelfs - heus een stuk schoner maken. Maar de eigen nationale belangen - politieke, zowel als economische - zijn beter gediend met het lozen van het zout. Dientengevolge gaat de lozing voort. Nederland is er tegen. Duitsland begint er ook langzamerhand tegenin te gaan. Ook andere landen zullen hun protesten op den duur er wel bij gaan voegen. Maar het toont een tegenstelling aan tussen de naties. Daar waar volkeren hun eigen belangen en voordelen voortdurend proberen te dienen zij het met openlijke, zij het met slinkse middelen, kan worden gezegd dat een wezenlijke samenwerking niet mogelijk is en dat daar waar deze optreedt ze in feite bedriegelijk is. Die bedrijfelijke samenwerking zullen we in de komende tijd ook zeer veel zien. Wij moeten dus rekening ermee houden dat ook daar de mensen in grote moeilijkheden zullen komen.

Ik neem aan, dat verschillende revoluties nodig zullen zijn om aan deze te nationalistisch en te zakelijk ingestelde regeringen een einde te maken. Dit zou echter betekenen voor b.v. West-Europa, dat er een socialistisch of mogelijk zelfs communistisch bewind voor het geheel ontstaat.

Dat is niet zo verschikkelijk als men denkt, want het gezicht van het communisme wordt bepaald door de communisten. Waar in een land tsaren zijn geweest, daar zullen ook degenen die het bewind hebben overgenomen geneigd zijn zich als autocraten te beschouwen.

Daar waar de kerk een optimale invloed op het volk heeft gehad en heeft weten te behouden tot de revolutie, is het duidelijk dat men zich ook de kerkelijke prerogatieven zoals het verkondigen van dogma's e.d., voorbehoudt. In andere landen is dit niet het geval. Het is zeer wel mogelijk dat we dus een ander bestuur krijgen in Europa. De enige methode om dat te verhinderen zou praktisch een wereldoorlog zijn. Deze is mijns inziens niet geheel denkbaar. Ze is mogelijk, maar niet geheel denkbaar. Dientengevolge moeten wij aannemen, dat in Europa rond het jaar 2000 een dergelijke revolutie zich heeft voltrokken.

De menselijke verhoudingen. Ook hier zien we allerlei conflicten optreden die niet bepaald realistisch zijn. Denk aan de op het ogenblik zo veel gepredikte verandering in het sociale rollenspel tussen man en vrouw. Ik geloof niet, dat een vrouw een rol speelt. Dat kan natuurlijk, want er zijn goede comediennes onder, maar ook mannen spelen comedie. Ik geloof dus niet dat je kunt zeggen dat er sprake is van een rollenspel per se. Je kunt slechts zeggen dat de verhouding tussen de sexen en tussen de klassen altijd gebaseerd zal zijn op een sociale indeling.

Deze sociale indeling op zich valt weer af te leiden uit de behoeften van de regerende klasse of de machthebbers om de bestaande situatie zo lang mogelijk te continueren. Er zullen dan ook enige revoluties te zien zijn. Hoe die revoluties zullen verlopen is op dit moment moeilijk te voorspellen. Ik kan slechts dit zeggen: Indien, zoals sommige feministen wensen, er een soort discriminatie t.a.v. de mannen algemeen zou worden doorgevoerd, zullen de mannen op hun beurt de vrouwen gaan discrimineren; en dat zou de vrouwen dan waarschijnlijk heel erg tegenvallen. Het zou dan mogelijk zijn om althans voor één generatie het bevolkingsprobleem in de landen waar dit geschiedt enigszins op te lossen.

Dit zijn nu enkele feiten die iedereen zou kunnen kennen, inclusief zijn prognoses die een ieder met enig gezond verstand voor zichzelf had kunnen vinden. Want het wereldgebeuren is vanuit een stoffelijk standpunt bena-

derbaar en voorspelbaar. Niet omdat de gebeurtenissen op zichzelf allemaal precies te stipuleren zijn in de toekomst, maar omdat iemand die rekening houdt met de eigenschappen van de mens plus de bestaande tendens plus de werkelijke situatie van het ogenblik de onvermijdelijke ontwikkelingen binnen de massa daaruit kan afleiden. Maar zijn ook nog andere zaken.

De geest spreekt een woordje mee. Er zijn stralingen van diverse kanten die meespelen. Er is op het ogenblik (7 juni '79) een beetje geel licht. Heeft u het gemerkt? De onzichtbare invloeden op de wereld zijn belangrijker dan menigeeen veronderstelt. De feiten op dit terrein kunnen we materieel als volgt omschrijven:

Er zijn voortdurend perioden te constateren waarin een algemene onredelijkheid het verdere verloop van zaken bepaalt. Deze onredelijkheid is niet gebaseerd op onvermogen tot begrijpen, maar ze is gewoon gebaseerd op emotionaliteit die alle rationaliteit domineert. Dit gezegd hebbend zal het u duidelijk worden dat er geen uitweg is te vinden in zuiver stofelijke zin. Alle problemen, die ik u heb opgenoemd, leiden tot geweld of onderdrukking. Alleen de geestelijke weg kan leiden tot een andere ontwikkeling. Hoe liggen de feiten dan daar?

Als de mensen leren een persoonlijk geestelijk leven te leiden, dan zullen ze meer respect hebben voor het geestelijke leven en dus ook voor de praxis daarvan in de stof bij hun medemensen. Het is geen anarchie in de negatieve zin, maar het is het besef dat elke mens het recht heeft zichzelf te zijn. Dit recht zou men allereerst moeten toekennen. Er zijn heel wat invloeden uit de geest die proberen waar zij maar kunnen hiertoe bij te dragen.

Om als mensen redelijk te kunnen samengaan heb je niet alleen maar verstandelijke overwegingen nodig. Daar waar het verstand spreekt, luistert niemand. Daar waar het gevoel spreekt, luistert iedereen. En al zal men het daarmee in vele opzichten niet eens willen zijn, toch moogt u dit feit niet over het hoofd zien. Emoties beheersen de mensheid. Dus moet de menselijke emotionaliteit opnieuw worden gezien en de gemiddelde emotionele reactie van de mens worden afgemeten. Niet alleen op grond van een rationele indeling, maar wel degelijk ook door een intuïtieve benadering.

Ik ga nu over naar enkele feiten.

Ofschoon het niet algemeen wordt toegegeven, maken op het ogenblik bijna alle regeringen op aarde in meer of mindere mate gebruik van z.g. helderzienden en andere paranormaal begaafden. Het feit alleen dat dit gebeurt, bewijst dat degenen die op emotionele basis werken tot juistere conclusies komen dan degenen die dit systematisch proberen te doen.

Er is ook een toenemende invloed te constateren voor de interpretatie van feiten juist bij degenen die intuïtief begaafd zijn. Intuïtie speelt een veel grotere rol dan men gewoonlijk veronderstelt. Ditzelfde blijkt ook een rol te spelen bij de exploitatie van vele internationale concerns. De enkele concerns die deze intuïtie over toekomstige ontwikkelingen terzijde hebben gelegd (Ford is er een van), zitten op het ogenblik werkelijk een beetje op hun neus te kijken. Die hebben ontdekt dat het schijnbaar onmogelijke toch waar is geworden.

Ik stel: Wanneer het paranormale steeds belangrijker wordt, zal er een strijd moeten ontstaan tussen de wetenschap en het paranormale. Deze strijd is onvermijdelijk, want de wetenschap wil alleen van zichzelf uitgaan. Dat is haar goed recht, want op dit systeem is haar hele wezen gebaseerd plus haar gezag plus haar mogelijkheden. Als wij daarin intuïtieve elementen gaan invoeren, is de wetenschap niet meer helemaal meester van de toestand. Op het ogenblik, dat we de intuïtie van niet-wetenschappers gebruiken om de wetenschap te toetsen of haar ontwikkelingen te voorzien, is de wetenschap in haar eigen ogen ontdaan van haar onfeilbaarheid. Toch gebeurt dit in toenemende mate.

Wij moeten verwachten dat er vooral op mentaal gebied een strijd zal komen tussen de wetenschap en dat wat men pseudo-wetenschappen gaat noemen.

Ook de theologen zullen zich daarin gaan mengen. Want als een intuïtief sprekend iemand meer waarheid en meer kracht naar voren kan brengen dan de beste prediker en een Paus niet meer zoveel gezag heeft als iemand, die een ogenblik "de geest heeft", dan is het uit met de hiërarchische structuur van de verschillende kerken. Dat geldt voor de islam, voor de kerk van Rome, maar dat geldt eveneens voor de samenhang tussen de z.g. protestantse gemeente, de Hervormden. Het is duidelijk, dat ook vanuit kerkelijk standpunt in toenemende mate zal worden geprotesteerd tegen het paranormale.

Er zijn twee methoden om dat te bereiken: a. bevordering van bijgeloof, zo vreemd als het moge klinken. Een bijgelovig mens kun je b.v. door een horoscoop in een krant beïnvloeden. b. Je kunt zijn gedragingen bepalen door bepaalde tekenen te tonen. Dit op zichzelf is wetenschap. Tegenwoordig heet dat public relations, maar in feite is het een wetenschap geworden. Zodra echter de mensen gaan begrijpen dat alleen de reële waarden een rol spelen, dat het niet gaat om wat iemand zegt of schrijft, maar om datgene wat je zelf innerlijk ervaart, ongeacht de aanleiding, zal volgens mij de anarchie waarover ik sprak meer kenbaar worden. Niet in een anarchie op sociaal terrein, maar vooral in een anarchie op mentaal terrein. Het vrije denken. Dat klinkt ongetwijfeld een beetje in de richting van de vrijdenkerij. De vrijdenkers zijn weer wat aan het afzakken.

Er is echter een verschil tussen vrijdenken dat een bestrijding van bijgeloof wilde zijn en het vrije denken waarmee je jezelf stelt als arbiter over de feiten die je worden aangegeven. Ik meen, dat dit in geestelijk opzicht buitengewoon interessant zal worden.

Ik zou er ook een aantal conclusies aan willen verbinden die u misschien vreemd zult vinden, maar die volgens mij bijna onontkoombaar hieruit voortvloeien.

Geestelijke tendensen tot revolutie voeren natuurlijk tot een poging om dit in het eigen gedrag te vertalen. Ik zie voorlopig een steeds verdergaande verandering niet alleen in de relatie tussen de sexen, maar ook in de relatie tussen de standen. De verhoudingen veranderen. De relaties blijven in wezen wel gelijk, maar de manier waarop ze tot uiting worden gebracht of worden beleefd ziet er anders uit.

Wij zullen daarnaast echter erkennen dat we op een gegeven ogenblik, hoe progressief we ook doen, diep in ons wezen burgerlijk zijn. Of om het anders te zeggen: Je kunt wel denken dat je een eenzame avonturier bent, maar altijd weer blijkt dat je toch alleen maar gelukkig kunt zijn binnen de kudde en binnen de verhoudingen, die in de kudde gangbaar zijn.

Het is best mogelijk dat er landen zijn waar trouwen op den duur iets wordt wat zo zelden voorkomt dat degenen, die in opstand komen tegen de sociale condities, gaan huwen om aan te tonen dat ze anders zijn. Het is nog niet zo ver, maar het zit er ongetwijfeld in.

Ik geloof, dat in dit alles de mens ook veel minder geneigd zal zijn om een ander als bezit te beschouwen. Mensen zijn in zekere zin bezit van elkan- der. Dan denkt u waarschijnlijk aan een huwelijk, maar daar gaat het niet om. De arbeider is in feite bezit van zijn firma. De firma is bezit van de arbeider. En dan blijkt, dat aan de basis van alles toch altijd weer sympathieën en antipathieën staan.

Sympathieën en antipathieën zijn gevoelens die misschien uit het onderbewuste kunnen worden verklaard, maar in vele gevallen onverklaarbaar zijn langs redelijke weg. Ik meen, dat deze mogelijkheid om intuïtief te bepalen waar je wel en waar je niet hoort een van de meest belangrijke is van de komende jaren. Ik neem aan, dat dat de eerst 7 à 8 jaren een enorme opgang zal maken.

Dan is er de geest met het ingrijpen van de Witte Broederschap, van de verschillende Priesterrijken, o.a. de Broeders van Liefde en de Zusters van Liefde. Het is een heel andere liefde dan u denkt, namelijk naastenliefde.

Voor vele mensen is naastenliefde een tegenstelling tot wat zij liefde zouden willen noemen. Deze groeperingen zijn voortdurend bezig om wat zij noemen: de mensheid tot verdere bewustwording te brengen. Maar een mens ziet daarbij altijd alleen maar de verbetering van zijn omstandigheden zoals hij ze nu beoordeelt.

Het werk van de geest is echter niet gebaseerd op verbetering van omstandigheden zoals de mens ze beoordeelt, maar op een verandering van de mentaliteit van de mens, van de hele psychische reactie van de mens op een meer kosmisch harmonische manier. En dat heeft heel weinig te maken met begrippen als welvaart, welzijn. Trouwens als ik de mens hoor spreken over welvaart en welzijn, dan geloof ik dat ze dat wel beter kunnen laten. Realiseer u dat al die geestelijke ingrepen niets te maken hebben met de menselijke beoordeling van het resultaat. Ze hebben alleen te maken met het al of niet harmonische aspect dat er ten slotte uit voortkomt.

Nu zijn er een hele hoop kosmische invloeden. Je zoudt ze stuk voor stuk kunnen opsommen. Al die invloeden werken op de wereld in. Maar ze werken ook in op de mens zoals hij is. Zij maken de mens niet beter of minder dan hij was. Zij veranderen alleen dat facet van zijn wezen dat op een bepaald moment eerder naar voren komt. Als u zich dat realiseert, dan zult u het met mij eens zijn dat ook het volgende tot de feiten behoort:

Er zijn vele ontwikkelingen denkbaar en kenbaar in de komende periode, die door hun tegenstrijdigheid schijnbaar alleen conflicten voortbrengen. Ook natuurlijke condities en omstandigheden zullen optreden die schijnbaar ten detrimente zijn van elk menselijk belang en elk menselijk begrip. In wezen zullen zij echter de mens alleen de mogelijkheid geven andere facetten van zijn persoonlijkheid te laten zien.

Elk mens heeft verborgen facetten. Hij heeft facetten die hij etaleert en facetten waarvan hij niets afweet. Pas wanneer de mens al deze facetten van zijn wezen gelijk kan tonen en eveneens voor zichzelf kan aanvaarden zonder zich daarvoor te schamen, zonder zich daarop te beroemen, zal de mens als een volledig harmonische eenheid kunnen functioneren binnen de mensheid, maar ook na de overgang binnen de geest.

Een tweede feit, dat hieruit onmiddellijk is af te leiden:

Als je te maken hebt met een bepaalde tendens die niet gebroken kan worden door haar te bestrijden, dan is de enige mogelijkheid de judo-methode te gebruiken. Dat is door het bevorderen van de mentaliteit, zodat ze haar eigen feiten zo duidelijk demonstreert dat men steeds minder geneigd is daaraan nog enige waarde, betekenis of juistheid toe te kennen. Dit laatste zal in de komende tijd zeker zeer vaak het geval zijn.

U zult ontdekken dat zaken, die op zichzelf aanvaardbaar lijken zo ver worden uitgesponnen dat ze onaanvaardbaar worden, omdat u nu pas begint te begrijpen wat het eigenlijk is. Ik meen, dat dit aspect in politiek, economie, kerkelijk leven, maar ook in de menselijke verhoudingen onderling een grote rol gaat spelen.

Dat wat je bent, wordt bepaald door hetgeen innerlijk aan besef bestaat. Een doodoener. Maar het kan niet zo oud zijn of het zegt tevens: Daar je besef bepaalt wat je bent, zal slechts datgene wat je beseft waarde hebben in je leven. Dat betekent niet dat je veel moet leren. De meeste mensen die iets leren beseffen niet eens wat ze werkelijk hebben geleerd, laat staan dat ze enig besef hebben omtrent het geleerde. Over het algemeen zijn ze zo overtuigd van hun eigen superieur besef, dat ze niet eens luisteren naar anderen die misschien beseffen waar zij het over gehad hebben.

Ik wilde verder nog constateren: Daar het besef de persoonlijkheid en de harmonische mogelijkheden bepaalt, zal juist degene die te zeer van zichzelf overtuigd is in grote moeilijkheden komen in de komende periode. Dat is bijna onvermijdelijk. Want hij zal niet in staat zijn om zijn besef uit te breiden, omdat hij niet bereid is te kijken en te luisteren naar anderen.

Pas wanneer die dingen samenvloeien is er... te bereiken.

Dan tref ik ook een overdreven symboolwerking aan in vele dingen. Dit is misschien toch wel een uiting van een verandering en een ongenoegen, maar de manier waarop ze tot uiting komt, is voor mij vanuit een persoonlijk standpunt praktisch onaanvaardbaar.

Zorgen voor het milieu, ongetwijfeld goed. Maar de mensen, die voor zuivere lucht zijn, begeven zich met vele gemotoriseerde voertuigen naar de plaats waar ze de lucht eenmaal verpest hebbend spreken over het feit dat de lucht schoon moet worden. De mensen, die bezig zijn voor een schoner en leefbaarder milieu te pleiten, delen zo onnoemelijk veel pamfletten uit dat ze eigenlijk een vervuiling van de gehele omgeving tot stand brengen. Dit zijn maar enkele aspecten. Ik beschouw dan ook dit alles niet als een gebaar van een werkelijk streven, maar eerder als een machteloos protest tegen ontwikkelingen die men niet kan begrijpen, laat staan overzien.

Als dit het geval is in materieel opzicht, zo moet ik ook constateren dat dat ook geestelijk het geval is. Ik denk b.v. aan de moeilijkheden binnen de Nederlandse kerk; de roomse kerk wel te verstaan. De rest van de kerken heeft altijd moeilijkheden, dus die vertel je niet apart.

Kijk, hier is niet alleen maar sprake van een verschil van mening. Die mensen willen eigenlijk allemaal hetzelfde. Alleen, afstand doen van eigen superioriteit is moeilijk. De protesten die overal rijzen zijn in de eerste plaats niet aantastingen van het geloof, zoals men wel veronderstelt, maar aantastingen van een aanmatigende superioriteit van degenen die menen dat zij het weten.

Het protest is dus eigenlijk de basis van vele ontwikkelingen in deze samenleving. Een protest nu is de uiting van datgene wat men aanvoelt, maar wat men niet weet weer te geven. De argumenten die men aanvoert zijn over het algemeen onvoldoende. De redeneringen die men volgt zijn niet geheel aanvaardbaar. Hiervan uitgaande stel ik:

Wij zullen zien, dat de neiging tot protest in de komende tijd steeds verder toeneemt, totdat zij die protesteren zich bewust worden van hun wezenlijke macht. De wezenlijke macht is niet gelegen in het uiterlijke protest, maar in het innerlijk besef plus de mogelijkheid om zelf dingen tot stand te brengen. Pas waar dit gebeurt, krijgen we een betere ontwikkeling.

Maar dan komt de geest erbij. Want op het ogenblik, dat je zelf begint te werken in een harmonische richting en dus niet in strijd met anderen, is er harmonie aanwezig die voor vele geestelijke invloeden, maar ook voor zeer vele kosmische invloeden gunstig is. Dat wil zeggen: een versterking van het effect, een vergroting van de mogelijkheden en gelijktijdig een oorspronkelijk intuïtief, maar later toch steeds meer een bewust erkennen van de juiste wegen die te volgen zijn. Ik meen, dat voor de gehele wereld die ontwikkeling op dit ogenblik een rol speelt.

Ik ben ervan overtuigd, dat veel van de grote geestelijke waarden die wij ook bij het laatste Wesakfeest hebben kunnen aflezen ons duidelijk maken dat zelfs in dit jaar deze intuïtieve werkingen en de daarmee gepaard gaande veranderingen en omwentelingen in zeer sterke mate moeten optreden. Waar dit gebeurt, gaat de mensheid in wezen vooruit doordat zij haar eigen innerlijke beperking verandert en op den duur enigszins teniet doet.

De kunst om bewust te leven is niet alleen erkennen wat is, maar ook je eigen remmingen om te erkennen wat bestaat te breken. De grenzen verruimen dan. Dit aspect zie ik, zelfs in het komende jaar, op vele gebieden optreden met als gevolg waarschijnlijk zeer handige, wrede of propagandistische pogingen om dat allemaal te verhinderen.

Wat ik u tot nu toe heb voorgehouden klinkt misschien als een veronderstelling. Maar geloof mij, ik ben uitgegaan van de bestaande feiten. Het is een analyse van datgene wat op dit moment reeds aanwezig is.

Ik stel: Elke mens kan in de komende tijd een veel juister begrip krijgen van wat er werkelijk gebeurt in de wereld, als hij niet luistert naar de

woorden van de redenaars, maar let op hun intentie en kijkt naar hun uitstraling. Als je die leert zien, krijg je de betekenis van hetgeen wordt gezegd beter door. Ik geloof, dat de meeste mensen op dit moment door lege woorden worden geregeerd zonder te beseffen dat achter die lege woorden een totaal andere werkelijkheid is verborgen. Je moet naar die werkelijkheid toe leven.

Nu zijn er kosmische invloeden te verwachten in het komende jaar waardoor de werkelijkheid voor velen beter kenbaar wordt, als ze tenminste bereid zijn om hun eigen verblinding een ogenblik prijs te geven. Want voor velen is de verblinding waarin ze leven het enig dierbare bezit waarop ze hun eigen grootheid nog verder baseren.

De mensheid ondergaat in de komende 20 jaar dermate grote innerlijke en ook uiterlijke veranderingen, dat alleen op grond hiervan kan worden gezegd: De Aquarius-era breekt werkelijk volledig aan in ongeveer 25 jaar. Tot die tijd heeft u nog steeds te maken met de aanlooperperiode. Maar in die aanlooperperiode zijn de feiten waarmee u wordt geconfronteerd: de tegenstelling tot egotisme en egoïsme bij velen en de erkenning van de werkelijkheid bij anderen. Wanneer egoïsme een beetje wordt beperkt en egotisme plaatsmaakt voor zelferkenning, dan zal mijns inziens de werkelijkheid draaglijker en leefbaarder worden. Voordat het zover is, zullen er ongetwijfeld slachtoffers vallen. Maar dat is niet erg, want een zaak wint pas momentum met zijn martelaren.

Begrip en besef.

Besef is een weten dat door begrip is verrijkt. Begrip is een erkenning van waarden. Weten is het kennen van z.g. feiten danwel stellingen of theorieën. Wetenschap is dus gebaseerd op de feiten en de daaraan verbonden theorieën.

Begrip betekent een inzicht in de achtergronden daarvan. Besef betekent een overzicht van de werkelijke betekenis ervan.

-;-

GELOOF EN BIJGeloOF.

Bijgeloof is over het algemeen een geloof, dat naar mensen menen onge-rechtvaardigd is. Geloof is iets wat precies dezelfde waarde heeft, maar door de mens gerechtvaardigd wordt genoemd. Rond dit alles zweven dan ook nog allerlei vreemde mogelijkheden, die ten dele zelfs parapsychologisch wetenschappelijk worden benaderd. Ik zou daar graag enkele opmerkingen over maken.

Bijgeloof is de niet-rationele verklaring van feiten die optreden.

Geloof is de systematische verklaring van feiten waarvan je hoopt dat ze ooit zullen optreden. Hier ziet u dus al dat er tussen deze twee niet zoveel verschil is.

Als ik zeg: Er is een God, dan is dit geloof, maar voor iemand die alleen menselijk redelijk wil denken is het bijgeloof.

Als ik zeg, dat ik het bestaan van een God kan bewijzen, dan praat ik aan de verkeerde kant, uit mijn nek.

Als ik zeg, dat ik het niet-bestaan van een God kan bewijzen, dan geldt precies hetzelfde. Met andere woorden: geloof en bijgeloof hebben te maken

met het onbewijsbare. Maar het onbewijsbare treedt ook op als het onverklaarbare.

Altijd weer zullen we zoeken naar een methode om dat onverklaarbare toch binnen het kader van redelijk menselijk denken en weten te brengen. Dat kan gaan door de Kirlian-fotografie, door een poging te verklaren hoe stemmen op een band terecht kunnen komen en wat dies meer zij. De verklaring vernietigt het feit echter niet. Het is eerst het feit waarmee we te maken hebben en dan pas met de mogelijkheid om daarvoor een redelijke en bewijsbare verklaring te vinden.

In deze tijd worden de mensen steeds meer geconfronteerd met zaken die eigenlijk niet bewijsbaar zijn. In Nederland is een mooi voorbeeld daarvan de Moerman-theorie tegen kanker. Het is natuurlijk dwaasheid aan te nemen dat men een mens kan genezen met duivenvoer. Maar aan de andere kant is het wel duidelijk dat een mens door een dieet zijn eigen lichamelijke structuur en conditie althans voor een deel aanpast aan zijn werkelijke behoefte. Je zou dus kunnen zeggen: De Moerman-therapie gaat uit van de activering van het lichaam en is niet wetenschappelijk een geneeswijze. Zij wekt echter een resistentie op tegen kwalen en een bestrijdingsmogelijkheid tegen aanwezige kwalen die onloochenbaar echt is. Dit is een aan te tonen feit, ook als het niet zonder meer te verklaren is.

Hier hebben we te maken met geloof en bijgeloof. Er zijn mensen die zeggen: Alleen die therapie kan kanker genezen. Dat is niet waar. Het genezingspercentage zal daar in lichte gevallen liggen rond 80 à 90; in gevorderde gevallen waarschijnlijk tussen de 17 tot 20. Maar er is een mogelijkheid. In deze tijd hebben de mensen de neiging om dat allemaal een beetje opzij te zetten.

Als iemand spreekt over helderziendheid, dan vindt men het reuze leuk zolang hij verloren voorwerpen kan opsporen, aanduidingen kan geven voor begane misdaden e.d. Maar op het ogenblik, dat hij zich gaat begeven op een ander terrein, dan deugt het niet. Dan is het bijgeloof en dat moet bestreden worden.

Ik stel nu, dat elke mens in zich beschikt over een groot aantal faculteiten, die niet volgens de rede verklaarbaar zijn. Ik ga zelfs verder dan dat. Ik stel, dat een mens de meest wetenschappelijk gevormde barbaar is die volgens zijn instincten leeft die een lange tijd op deze aarde is voorgekomen. Want de mens gaat bewust of onbewust op zijn gevoel af. Hij werkt bewust of onbewust wel degelijk met zijn paranormale vermogens. Hij heeft empathische vermogens die hij meer gebruikt dan hij zelf beseft. Hij werkt vaak telepathisch op anderen in en ontvangt van anderen denkbeelden zondr hun bron te beseffen. Hij zal misschien niet zo sterk zijn in telekinese, omdat hij daarin niet gelooft. Maar op ogenblikken, dat hij overgaat tot het bijgeloof, vergroot hij inderdaad zijn mogelijkheden om het gewenste resultaat te verkrijgen. Vandaar het z.g. bidden of roepen tegen dobbelstenen dat bepaalde succesvolle dobbelaars plegen te doen. Een zelfsuggestieve poging waardoor de eigen telekinetische vermogens tot een soort instinctieve ingreep worden bewogen. Dat lukt dan heel vaak ongeveer 1 op de 3 à 4 keer.

Als ik probeer om het paranormale nog verder te verklaren, dan weet ik dat onze wereld van de geest vanuit een zuiver redelijk standpunt bijgeloof is. Maar over de gehele wereld manifesteert zich iets wat zich "de geest" noemt. Dan is het toch dwaas om dat bijgeloof te noemen. Maar het is nog dwazer om uit te roepen zodra een geest iets zegt dat niet strookt met onze opvattingen: Dat kan alleen een boze geest zijn! Mijns inziens is het juist een boze geest, die dergelijke verdachtmakingen uit.

De geest is niet bewijsbaar, maar je kunt zijn bestaan tenminste aanneemelijk maken. Hij vormt een verklaring voor een aantal feiten. Die feiten zijn onloochenbaar. Misschien dat je zowel bij bijgeloof als bij geloof een beetje meer op de feiten zou moeten letten en wat minder op de juiste verklaringen

voor dergelijke feiten.

Als u door een straat loopt waar niemand is en u krijgt een klap op uw hoofd, dan kunt u zeggen dat het de duivel is, dat het zelfsuggestie is of wat dan ook. Maar als u een buil heeft, is het een feit. Als het zich herhaalt, dan is het voor u verstandig om die straat te mijden. Niet alleen vanwege de builen, maar omdat u wordt geconfronteerd met iets wat voor u niet harmonisch, niet aanvaardbaar is.

Als je zo zoudt redeneren over geloof en bijgeloof, kun je misschien komen tot een nieuwe benadering van het bestaan. Die nieuwe benadering gaat uit van het feit, niet van iets anders.

Mensen proberen altijd woorden te stellen in de plaats van feiten. Eigenlijk gebruiken ze woorden in plaats van daden en feiten. Dat is op zichzelf niet verwerpelijk, indien het wordt beseft als zodanig. Maar op het ogenblik, dat woorden in de plaats komen te staan van feiten, dan bevind je je in een situatie waarin je steeds verder van de werkelijkheid en dus van het vermogen om feiten te erkennen en te beheersen afwijkt.

Ik stel het volgende:

Astrologie is bijgeloof. Astrologen even niet sputteren: uw verklaring is bijgeloof. Maar de astrologie kan een juiste aanduiding berekenen. Wat is nu belangrijker? Dat de verklaring die men geeft voor de gevolgde berekeningswijze juist is of dat het resultaat juist is? Als de resultaten ons verder kunnen helpen, dan is het helemaal niet belangrijk of de astrologie nu wel of niet een wetenschap mag worden genoemd.

Als wij te maken hebben met helderzienden, dan geeft het toch niet of ze nu werkelijk wat zien of alleen maar doen alsof. Zolang hetgeen ze naar voren brengen juist is en toepasselijk is er geen reden om hen af te wijzen, want wat zij naar voren brengen wordt in de feiten kenbaar en als zodanig is hun werk goed.

Er zijn ook mensen die zeggen: Een medium is alleen goed, als het in diep-trance werkt. Ik weet dat nog zo niet. Vanuit het standpunt van de geest is het natuurlijk prettiger om je volledig te kunnen uiten, maar dat heeft niets met u te maken. Is het niet veel belangrijker dat hetgeen er via een medium doorkomt zinvol is, dat u er iets mee kunt doen, dat u er emotioneel of anderszins iets uit kunt puren dan dat het feit van "dit is deze of gene geest" wordt bewezen? Op het ogenblik, dat je gaat letten op de kwaliteit van degene die doorkomt aan de hand van een naam, wordt de zaak bijgeloof. Op het ogenblik, dat je zonder controle aanvaardt wat een geest zegt, is het geloof.

Er is nog iets anders: Op het ogenblik, dat je hoe dan ook uit een uitspraak - of die van een geest of van een andere persoon afkomstig is - voor jezelf een waarde kunt putten die praktische betekenis heeft en aantoonbaar in de werkelijkheid nieuwe mogelijkheden of wegen schept, heb je te maken met een feit. De feiten zijn het meest belangrijke.

De hele wereld is eigenlijk op geloof opgebouwd. Heeft iemand hier een bankbiljet op zak? Dat is veel waard, nietwaar? Daar kun je wat mee doen. Dat komt, omdat niet alleen u gelooft dat het wat waard is, maar een ander ook.

Als een geloof door voldoende mensen wordt gedeeld, brengt het een feit tot stand. Het is een feit, dat u er wat mee kunt kopen. Het is ook een feit, dat dat papier eigenlijk niet veel waard is. Het is een feit, dat u het zelf zoudt kunnen drukken, indien u meent dat u het zoudt kunnen doen zonder dat een ander er achter zou komen. Want u geloof namelijk dat het een strafbaar feit is om geld te maken. Dat geloof hebben zij u bijgebracht die zelf meer geld maken dan feitelijk nodig is. Dit zijn allemaal feiten.

Als ik nu zeg: Een geloof, dat door voldoende mensen wordt gedeeld, verandert in een feitelijke waarde, dan heb ik gelijk. Want de gehele wereld is op dergelijke ficties gebaseerd. Maar als genoeg mensen die fictie

delen, wordt ze een werkelijkheid. Dan geldt ook: Op het ogenblik, dat wij in voldoende mate met voldoende personen een geloof of een bijgeloof delen, wordt het voor ons demonstreerbaar in feiten. En dan is weer mijn conclusie:

Indien het voorgaande juist geacht kan worden, dan betekent dat dat de mens alleen door samenvoeging van zijn denken, innerlijk beleven en geloven plus de verklaring die hij met anderen daarvoor deelt feiten tot stand kan brengen die niet behoren tot de wetenschappelijk verklaarbare. En daarmee heb ik dan gezegd:

Geloof en bijgeloof zijn in wezen hetzelfde, maar door voldoende mensen gedeeld scheppen zij een nieuwe benadering van de werkelijkheid waardoor feiten ontstaan: controleerbare gebeurtenissen. Dan betekent dit dat de mens, mits hij intens genoeg ingaat op een bepaalde macht of waarde, deze voor zich tot een controleerbare werkelijkheid kan maken.

Een hele hoop mensen geloven nu dat het slecht gaat met de wereld. Wat is uw conclusie? De mijne is, dat er maar weinig mensen geloven dat het goed gaat. Met andere woorden: elke negatieve benadering op zichzelf zal negatieve feiten voortbrengen. En dat houdt in, dat elke positieve benadering in en vanuit zichzelf positieve feiten zal produceren. Maar iets positiefs kan niet bestaan, indien we zelf aarzelen t.a.v. hetgeen wij geloven, menen of willen. Pas op het ogenblik, dat dit voor ons een onveranderlijke waarheid is en niets anders kunnen wij het omzetten in feiten.

Daarmee heb ik iets gezegd dat zeer bijgelovig is. Ik heb namelijk gezegd dat feiten geen vaststaande waarden zijn, daar ze onderhevig zijn aan het denken van de mens. Ik heb eigenlijk ook nog een conclusie getrokken, als u tenminste wilt doordenken. Ik heb gezegd: Op het ogenblik, dat voldoende mensen een illusie delen zonder enig voorbehoud en met een volledige overgave eraan, is deze illusie veranderd in een werkelijkheid, zodat de feiten door het menselijk zijn volledig worden beheerst en als zodanig de mens in wezen zijn eigen wereld schept.

Dat is natuurlijk volgens velen weer een gevaarlijk bijgeloof. Maar dat komt, omdat de meeste mensen zich niet kunnen voorstellen dat zij de wereld, zoals zij is, zelf in standhouden door de manier waarop zij eraan denken en zij die wereld aanvoelen.

Of het bijgeloof is of geloof dat geeft niet, als wij maar kunnen presteren, als wij maar feiten kunnen voortbrengen. Elk feit op zichzelf is een verandering van ons besef t.a.v. de werkelijkheid. Dat betekent, dat wij door het scheppen van feiten de werkelijkheid herscheppen. Wij zijn de makers van al wat wij zijn en beleven door ons gevoel en denken dat wij uiten in vormen, die we geloof en bijgeloof zullen noemen, omdat we niet weten hoe wij ze kunnen bewijzen.

En nog iets anders: Op het ogenblik, dat ik uitga van de feiten en de feiten zelf als bewijs aanvaard, ook zonder redelijke verklaring, kom ik in een situatie waardoor mijn benadering van de wereld zich dermate verandert dat het geheel van de feiten voor mij een redelijk, daardoor een overzienbaar en op den duur zelfs verklaarbaar geheel gaat vormen, terwijl ik niet beschik over de theorieën of de basiskennis die voor zo'n verklaring theoretisch noodzakelijk zou zijn.

Wie dit niet gelooft, moet zich eens afvragen hoe op grond van geloof of bijgeloof primitieve priesters wonderen hebben gedaan en soms nog doen. Hoe mensen met geen enkele kennis van chemie recepturen hebben gevonden die nu moeizaam worden nagezocht door de moderne chemische industrie. Zaken, die ze al honderden, duizenden jaren soms gebruiken.

U moet zich eens afvragen hoe het komt, dat al het onvoorstelbare op de wereld soms mogelijk is, maar alleen voor degenen voor wie het een vanzelfsprekende zaak is. Dan zult u misschien gaan begrijpen hoe arm de moderne wereld is die haar materialisme tot geloof en haar eigen superioriteit tot geliefkoosd bijgeloof heeft verheven. Dan zult u ook begrijpen waarom de wereld moet veranderen. Op welke wijze zij op den duur zal veranderen.

Je kunt zelfs aan de mentaliteit van de mensen van deze tijd, aan hun theorieën, hun geloofsverkondigingen hoe dan ook de tekenen vinden voor de feiten die de toekomst zal brengen.

-:-

C O M M E N T A A R .

Als je iets zegt, dan volgt er altijd commentaar. Een commentaar is niets anders dan een toevoeging aan hetgeen je hebt gezegd waardoor je schijnbaar meer hebt gezegd dan je bedoelde te zeggen en het anders hebt gezegd dan je meende het te zeggen.

Een commentaar is dus eigenlijk een toevoeging van dat wat je zelf meent te weten aan dat wat je meent gehoord te hebben. Daarom is het commentaar over het algemeen meer een verklaring voor het wezen van de commentator dan een aanvulling op hetgeen degene heeft gezegd op wie het commentaar heet te slaan. Trouwens, ik vind het ook opvallend dat men zegt: Commentaar slaat op dit of dat. Inderdaad, een commentaar is vaak een slagwapen.

Commentaar geef je vaak als je je wilt verdedigen tegen een ander. Commentaar geef je, als je de volledigheid van een ander niet aanvaardbaar vindt, of je eigen onvolledigheid tot volledigheid wilt omvormen.

Wij geven op alles commentaar; dat is onze aard. Laten wij er niet bang voor zijn, maar de betrekkelijkheid ervan begrijpen. Laten we begrijpen dat ons commentaar even weinig of evenveel waard is als datgene wat wij commentariëren. Pas als wij de gelijkwaardigheid van alle dingen in de kosmos begrijpen en het commentaar van anderen en ook ons eigen commentaar alleen maar zien als aanwijzingen t.a.v. de veelheid die denkbaar en mogelijk is, zullen wij daardoor ongetwijfeld komen tot een grotere eenheid met alle dingen en daardoor tot een verminderde behoefte om commentaar te geven op datgene wat in de werkelijkheid bestaat.

Ik zou nog dit eraan willen toevoegen:

Als wij aan een ander verklaren wat wij menen, dan is dit ons recht. Als wij echter datgene wat een ander verklaart, menen zo te moeten uitleggen dat het voor ons aanvaardbaar wordt, dan doen we de ander onrecht.

God geeft ons zijn schepping met het leven; en wij geven daar voortdurend commentaar op. Misschien komt dat wel, omdat we God in Zijn volledigheid en onszelf in onze onvolledigheid nog niet kunnen aanvaarden. Volledigheid kunnen we echter alleen bereiken, indien we het volledige aanvaarden. Wie dat beseft, komt misschien tot een situatie waarin hij geen commentaar meer geeft, maar wel probeert te begrijpen.

Het begrip voor het andere is de bron van de zelferkenning en gelijktijdig de ontdekking van de oneindigheid.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

JULI 1979.

24e jaargang.
Nummer 10.

MENSELIJKE KRACHTEN.

Verandering

CI blz. 111.

De verborgen persoonlijkheid

CI " 117.

Herhaling - overdracht

CI " 122.

WERELDGEBEUREN

De wereld vandaag

CII " 111.

De ontwikkeling van het occultisme

CII " 117.

De nieuwe mens

CII " 124.

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK X.

VERANDERING.

Als wij trachten de menselijke krachten en vermogens na te gaan, dan komen we tot de conclusie dat een mens heel wat meer kan dan hij gewoonlijk doet en dat hij beschikt over meer vermogens dan hij doorgaans gebruikt. Het wonderlijke hierbij is vooral dat hij te maken heeft met energieën van zeer verschillende soorten. Hij heeft zijn levenskracht. Hij heeft zijn mogelijkheden, maar hij heeft ook een aantal relaties met de kosmos. Hij heeft een gevoeligheid waardoor hij b.v. aan het gedachtenleven van anderen - hetzij empathisch hetzij telepathisch - kan deelnemen. Zo zijn er meer van die dingen.

Ik zou in dit afsluitend onderwerp daarover graag een paar opmerkingen willen plaatsen. Ik wil het niet te ingewikkeld maken en zou dan willen beginnen met dit:

Rond u zijn allerlei krachten werkzaam. Als u b.v. deze 3e juli '79 beschouwt, dan zult u merken dat u een periode van geladenheid en onrust achter u heeft en dat u zit in een periode waarin u hangt tussen lusteloosheid en toorn. Als u dit nu gewoon beleeft, dan ziet u dat alles rond u gebeuren, basta. Maar u kunt ook zeggen: Dat is een vorm van energie die om ons heen bestaat. Ik kan die energie opvangen en er iets mee doen. Ik kan deze energieën in mij verwerken tot iets anders. Dit is eigenlijk het kernpunt van alle menselijke vermogens: het opvangen van iets en het veranderen daarvan in iets wat men zelf kan hanteren. Laten wij het voor dit geval zo stellen:

Er is een kracht van onrust. Onrust kan ik omzetten in energie, maar als ik geen doel daarvoor heb, dan blijft de onrust bestaan. In deze tijd zal een mens die deze invloeden ondergaat dus in de eerste plaats een doel moeten kiezen. Ga iets doen. Heel eenvoudig.

In de tweede plaats: de invloeden, zeker zoals ze nu optreden, zijn enerzijds wat verlamdend, anderzijds wat prikkelend. Laten we ons eens afvragen, of wij innerlijk door bezinning misschien ook geestelijk allerlei uitstralingen tot stand kunnen brengen en zo mensen kunnen helpen die het nodig hebben. Dat is gemakkelijk genoeg.

O, ik weet het wel, er wordt ontzettend veel gepraat over hoe men dat allemaal moet doen.

U moet in diepe meditatie gaan en daarbij een bepaalde houding aannemen. U moet bepaalde toverwoorden prevelen, daarna in een halfdiepe slaap verzinken. Als u dan halfgaar wakker wordt, is het gebeurd. Nu, vergeet dat maar. Zo loopt het niet. Het is alles eenvoudiger dan u denkt.

Als er buitengewone en voor u bijzonder belangrijke spanningen of strömungen in de wereld zijn, dan merkt u dit in uw gedrag, in uw humeur. Het constateren ervan is gemakkelijk genoeg: Als u een vervelende bui heeft en anderen hebben dat ook en het is niet zo dat het toevallig net honden en katten regent, wat in Nederland wel voorkomt, dan kunt u rustig aannemen: hier is een invloed aan het werk.

Vraag u dan af: hoe is de stemming die ik heb? Ben ik lusteloos of ben ik dit, ben ik dat? Als u dat tegen uzelf heeft gezegd, vraag u dan ook af: wat zou ik ermee kunnen doen? Dan blijkt, dat de periode van enorme luiheid, die als een deken over u ligt, prima gebruikt kan worden om te mediteren. In die meditatie krijgt u dan een krachtbewustzijn waardoor u niet alleen energie kunt uitzenden, indien u dat nodig vindt, maar bovendien gevoeliger wordt voor alles wat er in de omgeving gaande is en daardoor ook uw luiheid a.h.w. wegwerkt. U gaat dus weer met meer energie, met meer plezier aan het werk. Er zijn zo duizend-en-één mogelijkheden. Maar één ding is zeker:

Elke kracht die wij in ruime mate opnemen, heeft invloed niet alleen op ons stoffelijk maar ook op ons geestelijk bestaan. (Ik spreek nu even vanuit een menselijk standpunt.) Dit betekent a. dat ik alle stoffelijke beïnvloeding, zoals ik die onderga, kan vertalen in geestelijke mogelijkheden, b. ik kan alle geestelijke beïnvloedingen die mijn visie op mijn wereld tijdelijk veranderen eveneens gebruiken om daarmee iets te doen hetzij stoffelijk hetzij geestelijk. De hulpeloosheid is voorbij op het ogenblik dat men zijn menselijke vermogens voldoende beseft.

Als ik te maken heb met heel hoge krachten. Dit komt eens in de zoveel tijd wel voor. U heeft over ongeveer 6 à 7 weken (half augustus) een korte periode van een zeer felle wit-invloed. U zult die persoonlijk waarschijnlijk ervaren als een kritisch zijn tegenover de wereld en uzelf. Als die invloed optreedt, dan moet u zich ook eens realiseren: als ik nu eens niet ga veroordelen, maar alleen een begrip opbouw (dat mag een symbool zijn, een fantasie of een situatie die u uitwerkt) waardoor de tegenstellingen voor mij tot een eenheid worden, dan kan ik in die toestand veel beter energie opnemen dan anders het geval zou zijn.

Als u die energie dan opneemt, moet u ook onthouden: De mogelijkheid voor een mens om energie op te nemen en voor zichzelf te gebruiken is beperkt. Maar op het ogenblik, dat die energie aanwezig is en je deze zelf omvormt tot iets wat bruikbaar is en dan naar buiten geleidt (dat is belangrijk, je moet er iets mee doen), dan is de toestand van energie praktisch onbeperkt. Je kunt dan heel veel doen en ook veel meer beseffen.

Als er een wit-invloed is, kunt u ook beter leren. Dat weten de meeste mensen niet. Als u leert, dan is dat een proces van fixatie, van herinneringsbeelden en associatie: het rangordenen van de reeds bestaande impressies naast die welke u nu opneemt.

Tijdens een wit-invloed kunt u praktisch een eidetisch geheugen ontwikkelen voor zaken waar u werkelijk bij betrokken bent. Let wel, u moet er werkelijk in geïnteresseerd zijn. Zeg dus niet tegen uzelf: Er is wit licht, nu ga ik een gedeelte van de encyclopaedie lezen. Dat onthoudt u toch niet. Maar als u zegt: Ik heb een bijzondere belangstelling voor b.v. een geestelijk aspect en ik ga daarover lezen, houdt u er dan mee bezig en u zult zien dat u dat gemakkelijk in uw geheugen fixeert. Wit-invloeden doen dit. Ze geven een uitstekende mogelijkheid daartoe. Alleen, dit moet u wel onthouden: de mogelijkheid om er zelf mee te werken blijft beperkt tot de kennis die u opneemt.

Bij een blauw-invloed neemt u minder kennis op - althans minder compleet - maar u kunt er zelf meer mee doen. Dat is nu weer het karakter van een blauw-invloed. Voor uzelf en voor de wereld is het hanteren en het omvormen van krachten erg belangrijk.

Omvormen van krachten is niet een kwestie van een magische procedure. Het is eenvoudig een zelf weten dat u dit wilt en dat u dit doet. De wil moet aanwezig zijn en het gevoel dat u het doet. Of u dit nu zelf-suggestie wilt noemen of wat anders dat doet niet ter zake. Indien aan beide voorwaarden is voldaan, kunt u enorme krachten ontwikkelen en u kunt er dus veel mee doen.

Er zijn heel veel dingen waar je even over moet nadenken. Het zal u duidelijk zijn, dat b.v. geluid een heel grote invloed kan hebben op de mens. Er is zelfs een tandarts die als verdoving geluid gebruikt. Dat kan inderdaad werken. Anderen gebruiken als achtergrond voor ontspannende mededelingen het ruisen van de zee. Geluid kan dus invloed hebben.

Als ik een bepaalde visie heb en ik wil iets tot stand brengen, dan zal ik daar ook de juiste geluidstrillingen bij kunnen zoeken. Hierdoor versterk ik mijn mogelijkheden, want mijn lichaam wordt door de muziek in zekere mate geharmoniseerd. Als u blijmoedigheid wilt uitstralen, dan moet u natuurlijk niet de Sonate Pathetique of iets dergelijks aanhoren, want dan blijft er van de blijmoedigheid maar heel weinig over. De goede manier om dat af te stemmen, als we het een beetje in het semi-klassieke karakter houden, zou een polka van Strauss kunnen zijn of een vergelijkbaar werk. Geen stukken die al teveel belangstelling vragen, maar gewoon een heerlijke achtergrond. Daardoor wordt het lichaam a.h.w. georiënteerd. Als het lichaam is afgestemd, terwijl de geest bezig is zichzelf af te stemmen, dan hebben we een perfecte eenheid gekregen en kunnen we daarmee veel meer doen dan anders het geval is.

Nu zijn er natuurlijk veel meer mogelijkheden behalve deze. Wij hebben u nu gewezen op de mogelijkheid van telepathie en empathische vermogens. Wij hebben zelfs wat gezegd over telekinese. Wij hebben het gehad over genezen op afstand, contactgenezing en alles wat er zo'n beetje bij te pas komt.

De uiting- of de verschijningsvorm van de energie wordt door u bepaald. Door uw eigen preferentie voor geuren, geluid of beelden kunt u dezelfde indruk, die u uit de geest ontvangt, helderruikend, helderhorend of helderziend vertalen. Dus alweer: het is uw eigen instelling die veel doet. Maar u heeft een eigen karakteristiek. Wordt u het meest getroffen door geluid, dan moet u nooit proberen helderziend te worden; probeer helderhorendheid te bereiken. U moet gewoon uitgaan van uw preferenties.

Als u probeert anderen te genezen, dan is het heel mooi om dat erg magisch te doen. Als u toevallig zelf een sterk magische aanleg heeft en erg voor formules, formalisme en ritens bent, ga dan uw gang. Teken uw pentagrammen, roep de heilige namen af. Het zal heus geen schade doen. Maar als u nu helemaal geen zin heeft in die dingen, dan is het toch voldoende te weten: er is rond mij een kracht; die kracht geneest. Ik zend die kracht uit. Het is zo eenvoudig als $2 \times 2 = 4$ om menselijke vermogens te ontwikkelen en te gebruiken.

Maar helaas zien we altijd weer mensen die zeggen: Ja, dus ik kan genezen. Dan zullen we nu eens kijken. Ha, daar ligt een vriend van mij op sterven. Hij heeft ca. tb. en nog zo'n gesorteerd alfabet van kwalen. Alle doktoren hebben hem opgegeven, nu ga ik hem even beter maken. Vergeet dat maar. Heeft u wel eens geprobeerd een roman te lezen, terwijl u ternauwernood een letter kunt schrijven? Als u dan een roman wilt gaan schrijven met diezelfde kennis, dan wordt het een puinhoop. Dat is toch met het gebruik van paranormale gaven net zo.

U heeft vermogens, maar ze zijn beperkt. Door oefening kunt u ze verbeteren, maar u moet ook leren. Het leerproces is gebaseerd op de proef en het resultaat. Heel veel mensen hebben de neiging om zichzelf resultaat aan te praten. Ze zeggen dan: "Ik heb geprobeerd een grote ramp te voorkomen. Nu, dat is me gelukt, want er is gisteren niets gebeurd." Onzin. "Ik genees, en kijk, hij of zij voelt zich vandaag toch ineens een stuk beter."

Best. Maar pas als die persoon zich morgen ook beter voelt, heeft u werkelijk wat gedaan.

Als u merkt dat het op de ene manier beter gaat dan op de andere, dan kunt u uw eigen methodiek ontwikkelen. Die methode heeft niets te maken met goddelijke kracht of magische systemen. Het is doodgewoon: gebruikmaken van uw eigen kwaliteiten, uw persoonlijke eigenschappen en mogelijkheden en wel zodanig dat u alle bijkomstigheden zoveel mogelijk uitschakelt. Als u dat lukt, dan is het niet zo moeilijk om met al die z.g. paranormale mogelijkheden en vermogens te werken.

Vergis u echter niet door te denken dat u uw actieterrein kunt verleggen van het normale naar het paranormale. U kunt natuurlijk langs geestelijke weg een zieke genezen. Maar als die persoon bedlegerig is, dan moet u ook zorgen dat de pot er op tijd is, ook al vindt u dat misschien een minder interessante of prettige bezigheid. Zo gaat het met alle dingen. U kunt niet het een hebben zonder het ander. Als u niet bereid bent materieel in te grijpen op die punten waar dat noodzakelijk is, zult u die bereidheid ook niet werkelijk in de geest kunnen opbrengen. Als u een voorbehoud maakt t.a.v. het materiële en zegt: "In het geestelijke gaat het wel," dan lukt het niet. En wel om de doodeenvoudige reden dat het voorbehoud dat u stoffelijk maakt eigenlijk een afwijzing is (ook geestelijk, want uw mentaliteit speelt daarbij een rol) van al datgene waar u zelf persoonlijk en volledig bij betrokken bent.

U kunt dan ook niet meer als "ik" een harmonische eenheid zijn. En die harmonische eenheid is juist nodig voor de omvorming, de verandering van kosmische krachten in direct gerichte en bruikbare kracht. Zoals de aanvaarding van iets in zijn totaliteit stoffelijk zowel als geestelijk noodzakelijk is om juist te kunnen reageren op de telepathische uitzendingen van anderen.

Het is natuurlijk erg leuk als iemand in je hoofd fluistert: Ik kom over 17 minuten aan. Erg mooi, maar wat heb je eraan? Hij komt op tijd aan. Prima, dat weet ik dan. Maar als ik niet bereid ben om daaraan de consequentie te verbinden dat ik mij ook gedraag als zodanig, dan maak ik mij eigenlijk iets minder en niet iets meer. Want wat je telepathisch of uit de geest ontvangt, krijgt zijn betekenis pas door de wijze waarop je dit in zijn geheel en dus ook in je eigen wereld gaat gebruiken.

Nu zijn er mensen die zeggen: Maar dan wordt het een potje. Dat kan. Maar luister nu eens goed: U heeft uw stoffelijke beperking. Als de geest tegen u zegt: "Ga vliegen", dan kunt u niet onmiddellijk opstijgen. Hoogstens kunt u proberen of de K.L.M. een plaatsje vrij heeft. Als de geest u zegt: "Dit of dat moet gebeuren", dan is dat de aanduiding van iets, niet een taak zonder meer.

Als iemand u zegt, dat u moet zorgen voor vruchtensap, dan kunt u dat doen door vruchten uit te persen, u kunt het ergens gaan halen en u kunt invormen of u het van de bureu kunt lenen. Dan gaat het niet om de methode, het gaat erom dat een bepaald iets nodig is.

Juist als u gevoeliger bent voor geestelijke invloeden, gebeurt het nogal eens dat u van die opdrachten of orders krijgt waarvan u zegt: Wat moet ik er eigenlijk mee doen? Of dat u gegevens worden verstrekt waarbij u zich zit af te vragen, of dat nu wel juist is. Dan is het erg belangrijk dat u zoekt naar een methode waarop het voor u aanvaardbaar is. Want het moet altijd iets zijn wat u met uw gehele wezen kunt aanvaarden, anders is er geen mogelijkheid om geestelijke en kosmische krachten op de juiste wijze te hanteren en te gebruiken.

Een situatie waarin we ons ook nogal eens bevinden is voor een geest het ogenblik, dat de mensen zeggen: "Kom nou in hemelsnaam door!" Dan vragen wij ons af: Waar door heen? Die mensen zitten met vooropgezette meningen. Ze stellen van tevoren bepaalde eisen. Hun uitnodiging om door

te komen betekent aan ons de uitnodiging om je te pletter te lopen op hun vooroordeel. Dus dat doe je dan niet.

Als u ooit te maken heeft met mediamieke activiteiten, of dat nu schrijven, tekenen of wat anders is, dan moogt u wel de tijdstippen zelf bepalen. Ik geef u zelfs de raad u stipt daaraan te houden. Maar u moogt nimmer proberen de inhoud te bepalen of te beïnvloeden. Indien u in die absolute aanvaarding werkt, krijgt u resultaten. Is die aanvaarding voorwaardelijk, dan loopt het al mis. Ook weer iets waar u aan moet denken.

Dan zijn er ook al die lichamelijke zaken die een rol spelen. Wanneer een medium in trance gaat, dan vindt er een lichte wijziging van hartslag plaats, maar ook een - zij het geringe - wijziging van de endocrine afscheidingen.

Als u geestelijk gaat genezen en u doet dit met volle concentratie, dan verandert er op dat ogenblik iets in uw lichaam; dat zal zeer waarschijnlijk zowel de ademhaling, de polsslag als de endocrine afscheidingen betreffen. U kunt niet werken, ook niet op geestelijk vlak, zonder dat het lichaam zich daarbij aanpast. Als het lichaam zich niet daarbij kan aanpassen, kunt u geestelijk niet werken. Dit houdt in dat u, als u geestelijk werk doet, lichamen in bepaalde situaties terecht komt. Onthoudt u dan één ding:

Op het ogenblik, dat uw geestelijke activiteit is afgelopen, moet u - en zo snel mogelijk - terugkeren tot de norm, ongeacht het feit dat uw lichaam die aanpassing nog niet volledig heeft gevonden. Hoe meer u uitgaat van een normaal reageren des te groter uw mogelijkheid is om beheerst en juister te werken met de krachten uit de geest en eventueel zelfs met de geest zelf.

Heeft u geestelijk werk gedaan (laten we als voorbeeld maar weer genezing nemen), dan kunt u daarvan natuurlijk moe worden. Maar er gebeurt ook iets anders. U stent bewust of onbewust (of u nu in contact werkt of op afstand) uzelf en daarmee ook het merendeel van de frequenties van uw aura af op die van uw patient. Er kunnen dus terugslagen optreden. Iemand die zo'n genezing achter de rug heeft, doet het verstandigst zichzelf even af te nemen. Heeft u met de handen gewerkt, schud ze af. En als u werkelijk geestelijk heel zwaar bezig bent geweest, dan is een koude douche het best. U kunt het ook doen door even de handen en vooral de polsen onder stromend water te houden. Niet alleen even in de kou of in de koelkast houden, neen, onder stromend water! Daardoor kunt u namelijk een deel van de spanningen die zich in de dichtstbij liggende laag van de aura bevindt laten afvloeien. Dat betekent, dat de harmonisatie van uw persoonlijkheid gemakkelijk is.

Een punt waar ook wel eens aan voorbij wordt gegaan: U bent niet zoals u zich voordoet. Integendeel, u doet dingen waarschijnlijk wel op drie verschillende manieren, maar daar achter zit nog een vierde persoonlijkheid welke zich op die verschillende manieren uit. Omdat we die gespletenheid in elke mens zien in gedrag, zelfs in denk- en spreekgewoonten, moeten we aanvaarden dat wij, zodra we in de stof zijn, deze ook zelf bezitten.

Wat is er in mij strijdig? Het antwoord op deze vraag is erg belangrijk. Op het ogenblik, dat ik mijn strijdigheden in evenwicht kan brengen (oplossen kan ik ze niet) ontstaat de vrijheid voor de geestelijke voertuigen om zich in het "ik" sterker te manifesteren. Dat betekent niet alleen dat u meer energie krijgt, maar het betekent ook dat uw bewustwordingswaarden plotseling veranderen; ze worden harmonisch. Daardoor kunt u met veel meer harmonische krachten uit de kosmos verbonden zijn.

Contact met krachten uit de kosmos, met geesten e.d. is gebaseerd op harmonie. Als u disharmonisch bent, kunt u alleen disharmonische krachten

aantrekken. Op het ogenblik dat u harmonisch bent, zal geen disharmonische kracht u kunnen beroeren, alleen een harmonische kracht. De basis van uw harmonie of disharmonie is dan weer bepalend voor de soort kracht en de entiteiten waarmee u te maken krijgt. Het is goed dit te onthouden.

Dan nog een laatste raad: Wanneer u bezig bent met al die menselijke mogelijkheden en capaciteiten, dan moet u er vooral niet van uitgaan dat u zich snel wilt ontwikkelen. Haastige spoed is zelden goed. Reïncarnatie bestaat nu eenmaal, dus u heeft alle tijd om het goed te doen. Als u haastig bent, dan verwaarloost u heel veel. De grootste verwaarloozing die we dan zien is die van harmonie.

Men doet b.v. geestelijk werk ten koste van anderen. Dat kan men nooit doen. Dat kan nooit harmonisch zijn en van eerste kwaliteit. Men gaat uit van het standpunt dat anderen daar waar men tekortschiet dan maar moeten aanvullen. Zolang dat anderen op aarde zijn is dat niet aanvaardbaar. U kunt vragen, als u dat wilt, of iemand in de geest u wilt helpen, indien u zelf niet verder kunt gaan met een bepaalde taak. Als u volledig daarin gelooft, dan is de kans groot dat u daarmee het een en ander tot stand brengt. Maar u kunt nooit zeggen: Ik begin geestelijk iets te doen en anderen moeten het op aarde maar verder in orde maken. Op het ogenblik, dat u dat doet, loopt u vast.

Uw stoffelijk leven is het meest belangrijke. U leeft in de stof, omdat de materie voor u noodzakelijk is om bewustwording op te doen, om inhoud te geven aan dit leven zodat u daar later wat aan heeft. Als u zich dat even realiseert, dan is het duidelijk dat de geestelijke elementen aan de stoffelijk moeten worden toegevoegd, niet daarvan mogen losstaan en niet kunnen worden gebruikt als een vervanging voor elkaar. Ga altijd uit van uw stoffelijke omstandigheden.

Als u ziek bent en u wilt een medemens genezen, dan moet u eerst zover komen dat u zich eerst minder ziek voelt. Pas als u dat heeft bewerkstelligd, bezit u de juiste harmonie en kunt u de ander misschien ook helpen.

Als u werkelijk grote geestelijke boodschappen wilt ontvangen, dan is mijn raad: Houdt u niet bezig met het hooggeestelijke maar met een optimale harmonie en ontspanning in de stof. Dan kan dat andere zich manifesteren, indien het nodig is. Als het niet nodig is, kan het weg blijven. U heeft dan toch de stoffelijke harmonie en daarin gaat u verder.

Leer jezelf te zien - geestelijk en stoffelijk - als één volledige persoonlijkheid. Zolang je op aarde bent, is dat nu eenmaal niet anders. Ga uit van het geheel. Als je geestelijke dingen doet, realiseer je dat daar stoffelijke waarden aan verbonden zijn en stel je in, want je bent mens, op die stoffelijke waarden. Dit is het beste wat u kunt doen en waarvoor u de juiste omschrijvingsmogelijkheden heeft, waaruit u de juiste gevoelswaarden kunt voortbrengen. Al het andere volgt dan wel.

Nog dit, dan zijn we er werkelijk en is deze cursus voorbij:

Denk nooit dat je anderen moet leiden. Er zijn heel veel mensen die zeggen: Ik heb de goede wil, ik zal anderen naar het goede leiden. Maar als je zelf geen harmonie en vrede kent, hoe kun je anderen dan leiden naar vrede? En als je werkelijk die vrede bezit, denk je dan werkelijk dat je dan nog behoefte hebt om als een belhamel voor de anderen uit te lopen? Dan zeg je: Ik ben mijzelf en vanuit mijzelf ben ik deel van de wereld.

Probeer nooit anderen teveel te leiden en te zeggen wat ze moeten doen. Laat elke mens het recht zijn eigen wegen te vinden. Elke mens heeft zijn eigen harmonische mogelijkheden. Elke mens heeft zijn eigen speciale capaciteiten. Laat iedere mens ze voor zichzelf ontdekken en er zelf mee werken. Want als u gaat zeggen hoe hij het moet doen, dan is er kans dat, al heeft het voor u gewerkt, het voor de ander in het tegendeel kan vereren en dat moet u voorkomen.

Wij zijn aan het einde gekomen van een cursus waarin naast vele voor u misschien overbodige gegevens een groot aantal gegevens is opgenomen die u kunnen helpen om uw menselijke vermogens verder te ontwikkelen en uw geestelijke vermogens beter te gebruiken. Wij hopen, dat u juist die voor u belangrijke dingen eruit puurt. Dat zal voor ieder van u iets anders zijn. Werk daarmee op uw eigen manier. Toets voortdurend datgene wat u doet door middel van experimenten en een zo objectief mogelijke waarneming van de resultaten aan de werkelijkheid waarin u leeft. Dan alleen zult u bewuster, sterker worden en uw eigen vermogens steeds vollediger gaan gebruiken.

x Hoe kun je je geestelijk ontwikkelen ten koste van anderen?

- Dat begrijpen wij ook niet, maar er zijn heel veel mensen die dit schijnen te denken. Laten wij een heel eenvoudig voorbeeld geven, misschien dat het dan duidelijk wordt. Iemand zegt: Ik ben bezig met de kosmische harmonie en nu moet niemand mij storen. Anderen moeten dan maar voor mij de kost verdienen. Anderen moeten zorgen dat ik mijn natje en mijn droogje heb, want ik ben bezig met de kosmische harmonie. Weet u wat u dan krijgt? Geen kosmische harmonie, maar stoffelijke chaos! Toch zijn er van die mensen, dat zult u mij moeten toegeven. Daarop doelde ik nu. U ziet dat het bestaat en dat de aanduiding dat men dat niet moet doen dus zeker niet geheel misplaatst is.

--:-

DE VERBORGEN PERSOONLIJKHEID.

Achter het uiterlijk van elke mens zit ook nog een andere persoonlijkheid verborgen. Een die je over het algemeen geheimhoudt alsof ze het diepste geheim van het Pentagon zou zijn. Als we die persoonlijkheid moeten ontleden, blijkt dat ze voor een deel wordt gevormd door de omstandigheden waarin je leeft. Door de wijze waarop je leeft, de status die je bezit, de godsdienst die je belijdt en alle andere zaken worden delen van de persoonlijkheid onderdrukt.

Een normale persoonlijkheid die niet zeer sterk wordt gedreven in een bepaalde richting, heeft over het algemeen een ontstellende veelzijdigheid niet alleen van belangstelling en reactie, maar ook van vaardigheden. We kunnen dit het eenvoudigst vergelijken met iemand die in een primitieve samenleving leert zonder dat er een school is, maar alleen uit de omgeving. Zo iemand blijkt van alle bezigheden, die hij rond zich ziet uitoefenen iets over te nemen. Hij kan hakken, hij kan snijden, hij kan schilderen, misschien weven, hij kan desnoods ook nog een pop maken al is dat beneden zijn waardigheid. Al die kwaliteiten komen dan ook nog samen in iemand die zich gewoon uitleeft en zich alleen beheerst op die ogenblikken dat hij bang is dat zijn waardigheid of zijn persoonlijkheid daaronder zou lijden. Maar dat kan alleen gebeuren in een zeer primitieve samenleving.

U heeft diezelfde persoonlijkheid ook, maar ze zit verborgen. Er zijn de fatsoensnormen. Schaamtegevoel b.v. voor zover het lichamelijke zaken betreft is iets wat je wordt bijgebracht; niet iets wat je werkelijk bezit. Maar dat kan betekenen dat je enerzijds de behoefte hebt het lichaam zonder verdere

bekleding te tonen en daarover blij bent en dat je aan de andere kant je toch weer genoopt voelt om het weer in allerlei knellende omhulsels op te sluiten. Dan blijft die tweede persoonlijkheid een rol spelen in je gedachten en in je droomleven.

Er zijn mensen die hebben geleerd dat monogaam zijn nu eenmaal de enige situatie is die voor een mens aanvaardbaar is. Misschien gaan ze nog verder: man en vrouw mogen elkaar alleen bekennen, indien nageslacht het doel is. Dat is iets wat wel eens voorkomt, maar niet zo vaak. Maar als je nu helemaal daardoor wordt belast, dan zul je je inderdaad uiterlijk gaan beperken. Maar de neiging om uit de band te springen wordt gelijktijdig groter. Dat is toch duidelijk. Omdat je in je eigen gemeenschap niet uit de band kunt springen, probeer je het elders te doen. Het was vroeger heel bekend: Nederlandse notabelen leefden heel fatsoenlijk, maar wel gingen ze een paar keer per jaar naar Brussel waar ze dan de beest uithingen; wat ze dan thuis zorgvuldig wisten te verbergen. Ook in deze tijd, neem ik aan, komen dergelijke dingen voor.

Iemand is misschien erg sentimenteel, erg gevoelig, maar dat past niet in de maatschappij, dus doet hij net alsof hij het niet is. Iemand droomt poëtisch en romantisch van alles wat het leven aan schoons kan brengen en ontdekt gelijktijdig dat hij daarmee eigenlijk belachelijk wordt. Hij probeert dus het tegenovergestelde te tonen. Maar die persoonlijkheid zal ergens toch een rol spelen. Als u dat eenmaal goed heeft begrepen, dan wordt de rest eenvoudiger.

In de eerste plaats: Uw persoonlijkheid bestaat uit de onderdrukte delen van het "ik".

In de tweede plaats: De verborgen persoonlijkheid creëert een eigen droomwereld of droomleven. Juist daar waar de mogelijkheden tot verwerking in mindere mate aanwezig zijn, ontstaat er een activer gedachtenleven. Dit betekent dat alle binnenkomende signalen (of dit nu woorden van mensen zijn of tekenen die u rond zich ziet) worden geïnterpreteerd volgens de onderdrukte persoonlijkheid en niet volgens de andere naar buiten getoonde kant van uw wezen.

Het is te begrijpen dat u door die interpretatie in moeilijkheden komt, want de wereld denkt dat u bent zoals u zich toont en ze reageert daarop. Maar u vertaalt het volgens de verborgen persoonlijkheid. Het resultaat is, dat u steeds handelingen, reacties vertoont die net afwijken van wat de gemeenschap van u meent te mogen verwachten. Dat op zichzelf betekent dan weer een nieuwe spanning waardoor z.g. meer- en minderwaardigheidsgevoelens kunnen ontstaan waardoor een verwerping van het oordeel van anderen op de voorgrond komt. Een mens wordt daardoor niet bepaald gelukkiger.

Toch kan die verborgen persoonlijkheid je soms voordeel brengen. Nu heb ik het niet alleen over het in stilte uitleven van hetgeen men uiterlijk ontkent, hoe vaak dat ook voorkomt. Ik heb het hier speciaal over de geestelijke elementen die in elke persoonlijkheid een rol spelen.

U bent gereïncarneerd op aarde. Dat wil zeggen, dat u een voorgeschiedenis heeft. Die voorgeschiedenis speelt een rol in al uw reacties.

U heeft geestelijke kwaliteiten, want niet uw gehele wezen is nu gevangen in de stof al is het er wel geheel op geconcentreerd. Uw verborgen persoonlijkheid kan dus beschikken over gaven en krachten die normaal eenvoudig niet tot uiting komen. U kunt uit angst voor afwijzing door de gemeenschap of om misschien voor gek te staan en dergelijke dingen meer heel veel zaken onderdrukken die eigenlijk voor u toch wel belangrijk zijn. Maar omdat de verborgen persoonlijkheid althans geestelijk, want ze werkt veel in uw droomleven, bepaalde krachten en elementen kan aantrekken, blijkt ineens dat de verborgen persoonlijkheid tot ontlading, tot uiting komt. Als dit stoffelijk niet mogelijk is, dan doet ze dit vaak door het uitstralen van geestelijke energieën. Er bestaat in verschillende systemen zelfs een term voor.

Men spreekt dan over: transmutatie. Men bedoelt er eigenlijk mee:

Wanneer iets wordt onderdrukt, wordt het op een andere wijze tot uiting gebracht. Men zegt b.v. dat een onderdrukking van de sexuele drang een grote woordenrijkdom ten gevolge heeft; m.a.w. de uiting op het ene niveau wordt vervangen door de uiting op het andere. Men zou nog verder kunnen gaan, want men zegt dat iemand, die zich de hele wereld ontzegt daarmee plotseling een ingewijde wordt. Dat wil zeggen, dat hij geestelijk dus over enorme energieën beschikt. Ze moeten toch ergens vandaan komen.

Dit begrijpen betekent ook veel beter zien waarom uw medemensen allemaal van die eigenaardige dingen doen, waarom ze er geen raad mee weten. Het maakt duidelijk waarom sommige mensen blind zijn voor signalen die u toch meer dan duidelijk heeft gevonden en hoe andere mensen dingen opmerken waarvan u meende dat u ze uitstekend geheim had gehouden. Uw verborgen persoonlijkheid is altijd een aanvullend deel van uw werkelijke persoonlijkheid.

Maar ook in de verborgen persoonlijkheid kan een aantal afdelingen bestaan. Laat mij proberen een eenvoudig voorbeeld te geven:

U heeft een sterk religieuze opvoeding gehad en u heeft een geloof. Dat wil zeggen dat de voorstellingen over leven en dood, over het hiernaals, over goddelijk ingrijpen ergens in uw persoonlijkheid zijn gefixeerd volgens de religieuze normen. Daarna bent u a-religieus geworden. Maar deze persoonlijkheid blijft bestaan. Wanneer u nu in een omstandigheid komt waarin de andere delen van uw persoonlijkheid niet juist kunnen reageren, dan valt u ineens terug op dat geloof. Het is wonderlijk te zien hoeveel mensen niet onmiddellijk terugvallen op het geloof van hun kinderjaren op het ogenblik, dat zij zich hulpeloos gevoelen. De grootste ketter bidt plotseling. Degene die niet gelooft aan een leven na de dood, is bang dat de duivel hem komt halen. Wij zien dat steeds weer.

Het tweede deel van de persoonlijkheid kan samenhangen met een prestatiedrang die in de jeugdijaren heeft bestaan. In die jeugdijaren heb je de behoefte om tegenover je vriendjes en vriendinnetjes te bewijzen dat je iemand bent. Daardoor ga je veel meer risico's nemen dan de anderen. Je schept op. Dat deel van de persoonlijkheid wordt in het latere leven vaak onderdrukt, want je krijgt er geen goede reacties op. Nu kom je in een situatie dat je niet meer in staat bent om op de normale manier en met het normale aanzien te reageren. Je voelt je beledigd en wat doe je? Je grijpt terug naar die kinderlijke persoonlijkheid en begint plotseling risico's te nemen die eigenlijk niet verantwoord zijn en verhalen te vertellen waarvan je zelf wel weet dat daar niets van waar is. Dit is een eenvoudig voorbeeld, maar er is meer.

Je hebt een voorstelling van hoe men zich in bepaalde omstandigheden dient te gedragen. De een heeft een filmster bewonderd, de ander een bokser of een voetballer, de derde heeft in zijn leven misschien vooral een zeer statige dame - hetzij op de film hetzij in werkelijkheid - of zelfs een schoolmeester of schooljuffrouw erg bewonderd. Op het ogenblik, dat onze persoonlijkheid niet in staat is om de juiste aandacht af te dwingen of zich in de omstandigheden natuurlijker te bewegen, vallen we weer terug op het beeld van de bewonderde persoon. Wij komen tot een imitatief gedrag. Maar in dat imitatief gedrag zit tevens een verwachtingspatroon verweven dat niets met de werkelijkheid te maken heeft. Want we hebben altijd gedacht dat, als een filmster b.v. zich zo gedraagt, dan wordt zo'n persoon bewonderd en krijgt alle aandacht. Als je je dan zo gedraagt en het gebeurt niet, dan ontstaat er een conflict. Je wordt nijdig en in die nijdigheid heb je dan kans dat je terugvalt op b.v. de kinderperiode. Als het een kwestie is die meer kennis e.d. betreft, dan zie je dat je ineens teruggrijpt naar die primitieve geloofspersoonlijkheden.

Nu zeggen wij: Het is een verborgen persoonlijkheid, maar het is eigenlijk meer het verborgen deel van de persoonlijkheid voor zover men dit stof-

felijk kan bezien. Er zijn enkele gevallen bij waarvan je wel kunt zeggen dat er ook een werkelijke andere persoonlijkheid bestaat.

U leeft op aarde. U doet dat, omdat u geestelijk bepaalde ervaringen wilt opdoen. Nu kan het zijn dat u vele behoeften kent op geestelijk gebied. Het kan zijn dat u een Zomerlandbehoefte heeft voor b.v. een betere instelling t.a.v. lering en dat u al eens in een hogere sfeer (laat ons zeggen die van klank en kleur) bent doorgedrongen en daar een bepaalde harmoniebehoefte heeft verkregen. Die twee behoeften kunnen met elkaar strijdig zijn. Het kan ook zijn, dat ze parallel lopen.

Nu komt er een ogenblik, dat uw stoffelijke bewustzijn onder omstandigheden niet meer juist reageert; d.w.z. het heeft geen voldoende motivatie meer. Zoiets van: nou ja, het kan mij niets meer schelen. Op dat ogenblik kan één van die geestelijke voertuigen of beide (vooral als ze parallel lopen) overnemen. Er ontstaat dan een totale verandering van gedrag, maar ook van belangstelling. Wij hebben dan te maken met mensen die schijnbaar wispelturig zijn, maar die met de verandering van hun belangstelling gelijktijdig ook hun hele persoonlijkheid blijken te wijzigen; hun hele gedragspatroon wijkt af van de norm die je kent. Herhalen die dingen zich nu, dan raak je er als mens aan gewend en zeg je: Nou ja, het is iemand met een lastig karakter. Wat natuurlijk een heerlijke uitvlucht is. Maar als de geestelijke waarden steeds sterker gaan optreden, dan zul je ook een ander punt zien.

Er komt een ogenblik, dat iemand vanuit de geestelijke behoefte bepaalde krachten op aarde wil manifesteren of bepaalde leringen wil uitdragen. Gelijktijdig heb je stoffelijk daarvoor niet de achtergrond. Je moet je stoffelijk-redelijk gezien a.h.w. in de afgrond storten om die geestelijke behoefte aan haar trekken te laten komen. Doe je dat niet, dan ontstaat er een eigenaardig mengsel waardoor je beste pogingen steeds weer stuklopen op je behoefte om toch jezelf te blijven zoals je dat stoffelijk beschouwt. Ook hier kan een verborgen persoonlijkheid tijdelijk iemand beheersen.

Dan zegt men: Dat is irrationeel gedrag. Maar is het zo irrationeel dat iemand op eens wordt getroffen door een intense behoefte om iets te doen of iets te beleven en daarbij zijn gehele bestaan met alle waarden verwaarloost, desnoods wekenlang zelfs jarenlang wegtrekt en dan, als aan die behoefte is voldaan, probeert terug te komen en het oude bestaan en de oude persoonlijkheid weer voort te zetten. Dat is iets wat ook heel vaak gebeurt. Ik wil daarmee maar zeggen dat de verborgen persoonlijkheid een zeer complex geheel is.

Als je iemand zou kunnen brengen tot het aanvaarden van alle dromen, alle onderdrukte beelden en wensen die in hem leven, dan zou dat rationeel kunnen geschieden en is het voor een mens veel gemakkelijker om ermee te leven. Maar de meeste mensen zijn er bang voor; al is het alleen maar dat ze bang zijn dat een ander er achter komt wie en wat ze zijn. Het gevolg is dat je met die gespletenheid blijft leven. Het is geen werkelijke schizofrenie. Het is alleen maar een onderdrukking van delen van je persoonlijkheid. Maar dat betekent, dat altijd weer een van die delen van de persoonlijkheid het overneemt.

Een paar laatste voorbeelden om dit af te ronden:

U kent waarschijnlijk wel mensen, die schijnbaar zo ontzettend rustig en lakoniek zijn; die kun je door niets uit hun evenwicht brengen. Zijn die mensen werkelijk zo of is het een beeld dat ze projecteren? Als je ziet, dat zo iemand dan als bij toverslag in een onevenwichtige door drift gedreven persoon verandert en dan weer terugvalt, dan kun je zeggen: Hier heb ik te maken met de verborgen persoonlijkheid die normaal niet wordt getoond.

Er zijn mensen, die altijd ontzettend nuchter zijn en die gelijktijdig toch een enorme behoefte hebben om zich bezig te houden met occultisme en dergelijke zaken. Soms zijn het zelfs mensen die openbaar een geloof verwerpen

waarmee ze innerlijk voortdurend bezig zijn.

Er zijn mensen die lachen om het idee dat astrologie iets waard is, maar ze zitten wel elke dag de horoscoop in de krant te spellen en houden zich aan de aanwijzingen die daarin worden gegeven. Dan kun je niet zeggen: Die mens is bijgelovig. Je moet zeggen: Die mens probeert de occulte erkenning, de behoefte van het paranormaal beleven om te zetten in een bijgelovigheid, die hij naar buiten toe nog ontkent om op die manier een zelfrespect te bewaren dat voor hemzelf maar een zeer betrekkelijke betekenis heeft. Met een van deze voorbeelden kunt u zich andere zelf wel voor ogen stellen.

De verborgen persoonlijkheid is dat gedeelte van het "ik" dat zelden op de voorgrond treedt, maar dat steeds weer tijdelijk het bewind overneemt en de mens brengt tot allerlei reacties, handelingen en daden die hij dan later zelf niet helemaal kan begrijpen.

De verborgen persoonlijkheid is een complex van dromen die soms in de plaats worden gesteld van de waarheid en dan het contact met de hele wereld, dat men normaal heeft, verbreken. Als u dat eenmaal in de gaten heeft, dan gaat u ernaar streven om die verborgen waarden (ook de droomwaarden) in uzelf toch wat meer te betrekken in het dagelijkse leven. Want hoe bewuster u leeft des te groter de eenheid wordt in datgene wat u bent en hoe meer de persoonlijkheid die u naar buiten toe toont de juiste weergave is van al datgene wat er achter verborgen is.

- x Is het voorbeeld van een zekere Sibyl die 16 persoonlijkheden naar voren bracht daarvan een voorbeeld?
- Als er 16 verschillende persoonlijkheden zijn, dan zou het iemand moeten zijn die praktisch vanaf de geboorte in een groot aantal conflicten heeft geleefd en dan is het misschien denkbaar. Het is natuurlijk ook mogelijk, dat er incarnatieherinneringen zijn die weer een gedragsverschuiving veroorzaken en dan is zo'n groot aantal persoonlijkheden eveneens denkbaar. Maar de mensen die 2, 3 of meer persoonlijkheden tonen en ze niet alleen in herinnering maar juist in verandering van gedrag tonen, zij zullen beantwoorden aan hetgeen ik voorgaand heb gezegd.
- x In de psychiatrie is dit het enige geval geweest van zo'n groot aantal persoonlijkheden.
- Psychiaters hebben graag een bijzonder geval, dan kunnen ze daarover schrijven en daardoor krijgen ze weer bijzondere aandacht. Het is een feit, dat de psychiatrie juist omdat ze van grondregels uitgaat die niet volledig juist zijn altijd weer voor exceptionele gevallen komt te staan die eigenlijk zo normaal zijn dat ze aan de normaliteit daarvan voorbijgaan. Als je een gek zoekt, dan kun je die overal vinden rond je. Maar dat ze gelijktijdig ook normale mensen zijn waarvan slechts een bepaalde gedraging afwijkend is dat vergeet je dan. De psychiater zoekt naar de afwijking, wordt daardoor gefascineerd en vergeet daarbij de normaliteit van vele verschijnselen. Ik denk, dat in het geval van Sibyl hij bij zijn uitsplitsing in persoonlijkheden heeft vergeten dat verschillende van die persoonlijkheden elkaar in gedragswaarde, zelfs in denkwaaarde praktisch dekken, zodat ze niet noodzakelijk verschillende persoonlijkheden geweest behoeven te zijn, maar alleen verschillende uitingen van dezelfde verborgen persoonlijkheid.
- x Is er ook sprake van bewuste besturing die de ene persoonlijkheid naar voren haalt en de andere terughoudt?
- Er bestaat voor iemand die zijn werkelijk "ik" kent de mogelijkheid om verschillende kanten afwisselend naar voren te schuiven. Hij kan zich echter nooit door een deel laten domineren, omdat hij op dat ogenblik de beheersing (dus de mogelijkheid tot richten) verliest. Maar iemand die zichzelf voldoende kent is in staat de verborgen waarde van zijn persoonlijkheid

naar voren te schuiven op het ogenblik dat hij die nodig heeft. Er is dan geen sprake van een verborgen persoonlijkheid in de zin van ook voor het "ik" verborgen, maar alleen van het voortdurend tonen aan de wereld van onbesepte facetten van de eigen persoonlijkheid als dat toevallig zo te pas komt.

-:-

HERHALING - OVERDRACHT.

De overdracht wordt volledig door de herhaling. Als ik iets ben, iets zeg of iets doe en ik doe het één keer, dan is het misschien in zijn betekenis wel zeer intens, maar in zijn mogelijkheid tot besef en ontleding zeer begrensd. Juist als de herhaling optreedt, worden steeds meer de details, de schijnbare bijkomstigheden kenbaar die het geheel in feite toch bepalen.

Als ik lering wil overdragen, dan kan ik natuurlijk volstaan met eenmaal feiten te noemen, maar het resultaat zal praktisch nihil zijn. Als er punten zijn die belangrijk worden, dan moet ik in herhaling treden. Door steeds weer hetzelfde helemaal gelijk of in parafrasering naar voren te brengen kan ik bepaalde begrippen zo erin hameren. Maar dat betekent, dat ze tot een permanente kennis zijn geworden. Ik heb kennis overgedragen, niet alleen door haar te verkondigen, maar door ze in voortdurende herhaling vast te leggen in het besef van de ander. Vanaf dat ogenblik heeft hij daar zelf de beschikking over en kan dus gemakkelijker uit zijn geheugen, zijn herinnering putten. Hij is niet geconditioneerd al zou je dat soms denken, maar hij kan juist uit dit bestaande begrip zijn persoonlijke interpretatie en de beleving ervan ontwikkelen. Herhaling is eigenlijk de basis van de gehele bewustwording.

God heeft ons geschapen, althans dat denken wij. Maar wij leven vele malen. Elk leven is ergens weer een herhaling van het vorige, want de menselijke waarden veranderen niet zoveel. Wat wij ermee doen kan veranderen, de basis blijft gelijk. Door die voortdurende herhaling worden wij zo bewust dat we geen stoffelijke vormen meer nodig hebben om harmonieën te bereiken met datgene wat wij nog niet kennen. En zo worden we bewust.

De overdracht wordt eerst mogelijk, indien er een basis daarvoor aanwezig is. De herhaling schept de basis. Als wij innerlijk bezig zijn met problemen, kunnen wij die natuurlijk eindeloos herhalen en loopt het meestal verkeerd. Wij worden monomaan. Wij zien de oplossing niet meer, omdat we het probleem herhalen. Maar als we het probleem oplossen, dan blijkt vaak dat die oplossing op zichzelf niet juist is. Dan benaderen we opnieuw het probleem en onze volgende oplossing houdt mede de overweging in die tot de eerste oplossing heeft geleid. De oplossing wordt juist. Zo zouden we misschien twintigmaal eenzelfde probleem moeten benaderen. Onze oplossing daarvoor zal op den duur volkomen juist zijn en daarmee een wezenlijk probleem opheffen. Dit nu is de gehele bewustwording: het uit de voortdurende herhaling van de gebeurtenissen, de feiten, de emoties, de levens, het gaan zelfs door sferen van licht en duister komen tot een punt waarbij ons begrip omtrent onszelf voldoende is om daaruit een harmonie te verwerven met al het zijnde dat wij ooit zullen kunnen beseffen.

Herhaling is dus een vorm van volledige overdracht van waarden. En een volledige overdracht van waarden is de basis voor een werkelijke bewustwording, terwijl de bewustwording op zich de bevrijding is van alle begrenzing en de mogelijkheid bevat om een harmonie ook bewust te beleven met al datgene wat voor ons naar kenbaar is.

Hiermee moet ik deze cursus afsluiten. Er is voor ons geen grotere hoop en intenser verwachting dan dat er onder u zullen zijn die hun menselijke en geestelijke kwaliteiten beter zullen gaan gebruiken door hetgeen wij vanavond aan u hebben mogen voorleggen.

:-:-:

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK X.

DE WERELD VANDAAG.

Wie de wereld van vandaag beschouwt, kan de volgende punten constateren:

1. Er is een zeer sterke eenzijdige ontwikkeling op het gebied van zowel revoluties als van machtsconcentraties op industrieel gebied.
2. Er wordt op dit moment een soort coupe naar de wereldmacht gedaan vanuit de oliestaten. Islamiëten proberen daarvan ook voor hun eigen groeperingen voordeel te behalen.
3. Er is sprake van een langzame verandering van klimaat die in uw land waarschijnlijk niet zo duidelijk tot uiting is gekomen, maar waarbij we toch moeten rekenen met overvloedige neerslag en grote droogteperioden in vele gebieden.

Van dit punt uitgaande moeten wij eens kijken wat dit jaar dan aan invloeden met zich brengt.

In de eerste plaats hebben we te maken met Aquarius, een bekend feit.

In de tweede plaats hebben we Saturnus, de heerser van het jaar.

In de derde plaats hebben we te maken met een versterkte Marsinvloed in de komende drie maanden. Alles bij elkaar duidt het op een toespitsing van geweld, een aantal onthullingen op elk terrein en daarnaast op een toenemende onvrede bij een zeer groot gedeelte van de mensen. Het is duidelijk, dat hierdoor niet alleen de stoffelijke situatie wordt beïnvloed, maar ook het gemeenschappelijk bewustzijn.

De mens heeft een uitstraling. Daarin zijn een groot aantal geconcentreerde denkbeelden mede vertegenwoordigd (men noemt het gemeenschappelijk bovenbewustzijn) en vandaaruit zien we een uitstraling, die zowel denkbeelden overbrengt aan degenen die daarmee in harmonie zijn als ook een gemeenschappelijk uitstraling welke van meer emotionele aard is. Juist deze emotionele uitstraling is in deze tijd zeker niet zeer gunstig.

Er bestaan grote strijdigheden in de mensen zelf, maar ook in de menselijke gemeenschap. Door die strijdigheden is de neiging tot gewelddadige oplossing (doorzetten ondanks alles) sterk vertegenwoordigd. Daarnaast overheerst ook - dat zullen we in de komende tijd vaak zien - een gevoel van: wat kan het mij schelen, na mij de zondvloed. Dat die zondvloed zal komen, figuurlijk en ook hier en daar letterlijk, is buiten kijf.

Het is niet meer mogelijk om problemen op zij te schuiven. Na ongeveer anderhalf jaar is deze periode ten einde en dan moeten er oplossingen zijn, zo niet dan grijpen de gebeurtenissen zelf in. Dit geldt zowel voor staatslieden, voor partijen, voor vakbonden als voor kerken en zelfs voor bepaalde ecologische problemen.

Wat betreft de letterlijke zondvloed, we moeten er rekening mee houden dat een ongewone neerslagverdeling in de komende periode, vooral in het najaar, hier en daar nogal wat onheil zal aanrichten. Ook in Europa. Nederland krijgt geen tweede Zeelandramp, zo erg is het niet. Maar in de omgeving van de Yangtse Kiang, ongeacht de manier waarop men deze heeft gekanaliseerd in de laatste jaren, moeten we toch rekening houden met grote wateroverlast.

Als we kijken naar rivieren als de Ganges e.d., dan zien we dat ook hier overstromingsrampen zeker niet zijn uitgesloten.

Kijken we naar gebieden als Australië, dan zou het kunnen zijn dat bepaalde streken daar een meer dan normale droge zomer zullen hebben; wat zeer nadelig kan zijn voor de kudden vee die men daar houdt.

In Zuid-Amerika moeten we rekenen op een meer dan normaal optreden van stormen, vaak gepaard gaand met zeer intense hagelbuien.

In de noordelijke delen van Amerika moeten we rekenen op ongewoon veel werkingen van de natuur waaronder veel wervelstormen, daarnaast ook nog het een en ander aan hagel, regen en niet te vergeten een zeer vroege sneeuwval vooral in de oostelijke gebieden.

Wie dit alles zo overziet, moet zich realiseren: Bij het gehele wereldgebeuren, zoals zich dit op dit moment ontwikkelt, zijn de tegenstellingen en de rampen zozeer met elkaar verweven dat het bijna onmogelijk is deze op korte termijn te ontwarren. Daarbij zit een andere invloed van meer geestelijke aard op dit ogenblik al de aarde te beroeren. De zekerheid bestaat onzerzijds dat dit na ongeveer 18 maanden pas zijn top bereikt; het is dus een oplopende beïnvloeding.

Bij deze beïnvloeding zien wij dat zeer veel mensen hun gevoeligheden aanmerkelijk opgevoerd zien. Denk daar niet alleen maar positief over, want als u een mate van evenwichtigheid bezit, dan kunt u die onevenwichtigheden best overwinnen en is het voor u mogelijk om daardoor uw omgeving beter te begrijpen en alles wat erbij te pas komt juist in verhouding te zien. Maar degenen die onevenwichtig zijn en deze invloed ervaren, zullen worden geconfronteerd met zaken die hen bijna tot waanzin drijven en misschien wel letterlijk.

De top van deze gehele invloed die van geestelijk-kosmische aard is, zouden we wel kunnen vergelijken met een LSD-trip voor een groot gedeelte van de onevenwichtige mensen van deze wereld. Wat er dan gebeurt, weten we niet. Toch zijn we niet pessimistisch in dier voege, dat we zeggen: Het einde van deze wereld is nabij. Er zijn nog geen duidelijke tekenen dat er ook maar iets waar is van alle voorspellingen omtrent de kanteling van de aardas, het plotseling uit de Atlantische Oceaan weer oprijzen van het oude Atlantis en dergelijke zaken. Ik noem het maar even, omdat sommige mensen graag het einde van de wereld voorspellen. Voor degenen die dat graag doen, wil ik eraan herinneren dat enige tijd geleden een aantal mensen op een Alpentop zingend hebben zitten wachten op het einde van de wereld, terwijl andere gelovigen daar weinig heil in zagen en hun eigen leven hebben genomen. Daarmee hebben we trouwens nog heel wat last gehad.

Realiseer u heel goed: het is geen einde van de wereld, maar het betekent wel een uiteenvallen van maatschappelijke structuren zoals u die nu kent. Het betekent de vernietiging van economische verhoudingen zoals die op dit ogenblik bestaan, want dat is het directe gevolg als mensen niet meer reëel kunnen denken.

Nu kun je misschien nog teruggrijpen naar regels uit het verleden en kun je je vastklampen aan allerlei ingeponpte emotionele en andere begrippen. Maar op het ogenblik, dat je sterk wordt geconfronteerd met je innerlijk, ben je niet meer in staat om die uiterlijke waarden nog te handhaven; dan word je gedreven door datgene wat in jezelf naar voren komt. Wat dit voor invloed zal hebben, kun je moeilijk helemaal berekenen.

Wij zien dat er in korte tijd tekenen van instabiliteit bij staatslieden te constateren zal zijn. Dat is ook begrijpelijk, die mensen hebben meer problemen en zijn ook stoffelijk meer aan strijdige beïnvloedingen onderworpen dan u. Dit kan in verschillende grote landen leiden tot eigenaardige besluiten. Het kan daarnaast leiden tot de val van heel wat mensen van wie men meende dat ze toch vast in het zadel zaten.

Ik denk b.v. aan veranderingen binnen 9 maanden in Rusland. Een aantal veranderingen waarvan de eerste tekenen binnen 3 maanden kenbaar zullen zijn in de U.S.A. Ik denk aan nieuwe problemen in een land als Canada maar ook in Australië. Ik denk aan een opstandige beweging in India. Al dat soort zaken lijken onvermijdelijk. Deze dingen liggen heel dichtbij. Hun uitwerking echter is volgens mij niet dermate destructief, dat de mensheid zich niet kan aanpassen.

In het gehele wereldgebeuren van het begin tot het einde toe zien we de mens als een wezen dat bijzonder goed in staat is zich aan de wijzigende omstandigheden aan te passen. Soms gebeurt dit door mutaties. In zeer vele gevallen, zeker in de laatste 80 à 90.000 jaar, is dit voornamelijk gebeurd door een verandering van eigen instelling en daardoor een andere manipulatie van de middelen, die men in de wereld rond zich beschikbaar vindt om eigen doeleinden te verwerkelijken. Ik neem aan, dat een dergelijke evolutie, als men dat zo mag noemen, in de komende 20 jaar onvermijdelijk wordt.

Als ik probeer het wezen te zien van de verschillende godsdiensten, waarbij we niet moeten vergeten dat op het ogenblik enkele van deze godsdiensten bezig zijn om hun eigen politieke invloed zoveel mogelijk terug te winnen en daarnaast een grotere beheersing van hun geloof tot stand te brengen, dan moet ik zeggen:

Zij zullen juist door hun neiging tot extreem reageren niet in staat zijn zich tijdig te kunnen aanpassen. Een instituut, dat geneigd is in tientallen jaren te denken, kan zich aan de snelle veranderingen en fluctuaties, die op aarde maar ook in de mentaliteit van de mens optreden, niet aanpassen. Ik meen, dat daardoor het wezen van de religies op korte termijn aanmerkelijk zal veranderen. Ik wil mij hier ook niet binden aan een of twee jaren, maar meen dat de eerste tekenen daarvan zeker binnen 6 jaren kenbaar zullen zijn.

Ik denk, dat we tevens te maken krijgen met een neiging om alle centralistische bestuursvormen langzaam maar zeker uit te hollen door steeds meer bekwaamheden en ook steeds meer aansprakelijkheden en machtsmogelijkheden te herleiden tot kleinere bevolkingsgroepen. Hoe groter het land des te sterker deze neiging.

De situatie zoals we die op het ogenblik zien in Afrika (u zult hebben gemerkt dat ik dat niet heb genoemd) ziet er ook niet al te gunstig uit. Wij hebben daar in de eerste plaats te maken met afwijkingen van het klimaat die zich ook daar zullen manifesteren. Dat betekent, dat in uw winter daarginds waarschijnlijk een zeer langdurige droge periode zal optreden. Het betekent verder dat er meer naar het zuiden een ongewone regenval zal kunnen plaatsvinden. Ten laatste: de emotionaliteit en onevenwichtigheid van vele groeperingen in het zuiden van Afrika kunnen plotseling allerlei veranderingen tot stand brengen waarvan de gevolgen op dit moment nog niet te overzien zijn, tenzij wij ons buiten de tijd begeven. Dan kunnen we zeggen:

Het ziet ernaar uit of er toch nog een zwart-blanke stabilisatie in Zuid-Afrika zal kunnen plaatshebben. Maar de manier waarop wij die kunnen zien in de tijd geeft geen aanduiding over de vraag, of deze al dan niet door geweld wordt bereikt. Houden we rekening met de huidige mentaliteit, dan is dit zonder geweld zelfs niet te verwezenlijken. Maar de geestelijke invloed van de komende periode zal daar misschien verandering in kunnen brengen. Dan is toch weer een meer vreedzame oplossing denkbaar. U ziet het, de hele wereld zit in een wat eigenaardig parket.

Als ik geestelijk de zaak probeer te benaderen, dan valt mij op dat wij de laatste tijd enorm veel mensen krijgen die lange tijd in de schaduwwereld blijven ronddolen. Waarom? Het is een probleem dat wij ook tijdens de wereldoorlog hebben gezien. Het zijn mensen, die dermate sterk zijn opgegaan in het begrip van strijd of revolutie dat zij eenvoudig niet in staat zijn het licht te aanvaarden en daarmee ook de feitelijke onbetekenendheid van de zaak waarvoor zij hebben gevochten in ogenschouw te nemen of de verantwoordelijkheid te erkennen die ook zij dragen voor alles wat er is gebeurd.

De vlucht naar de lagere sferen is de laatste 9 maanden sterk toegenomen; d.w.z. dat zeer velen zich zelfs in duisterder wereldbegrippen terugtrekken. De mogelijkheid om hen eruit te halen is eveneens iets toegenomen. Wij hebben daar heel wat werk te verzetten. Maar als dat op het ogenblik geestelijk zo verloopt, dan moet er toch wel bij zeer veel mensen een angst bestaan voor de werkelijkheid. De werkelijkheid voor zichzelf, van zichzelf en voor de wereld waarin ze leven.

Angst voor de werkelijkheid, leven in een droomwereld dat is voor een wereldgebeuren een enorm riskante zaak. Hoe meer mensen leven met een wereldbeeld dat niet op feiten is gebaseerd, hoe groter de discrepanties zullen worden tussen de mogelijkheden en de denkbeelden. En als dat gebeurt - wij kennen de mensen - dan gaat de mens achter zijn denkbeelden aan en is hij bereid alles te vernietigen, zelfs als dat betekent dat hij zijn eigen mogelijkheden daarmee tot een 3e van het normale terugbrengt.

Je dit realiseren is alleen maar realistisch denken; en aan realisme hebben wij een grote behoefte. Want het wereldgebeuren van vandaag maakt duidelijk hoe groot de problemen zijn die je krijgt, wanneer een overgang van de ene mentaliteit naar de andere op aarde noodzakelijk wordt. Als u mij toestaat nog iets verder vooruit te lopen, dan zie ik hoe het denkbeeld van menselijke broederschap alleen verwezenlijkt kan worden, indien menselijke vooroordelen kunnen worden afgebroken. Daar ziet het er op dit ogenblik nog wel niet bepaald naar uit.

Nederland is een zeer democratisch land, als je tenminste een Nederlander van de juiste huidskleur bent. In vele andere landen blijkt het precies hetzelfde te zijn. In Engeland is het ook niet zo goed, als je een donkere huidskleur hebt. Ik zou andere gebieden kunnen aangeven waar het zelfs nog erger is.

In andere gevallen zien we enorme afstanden tussen standen. Om dat tot een eenheid terug te brengen betekent de noodzaak een groot aantal van de mogelijkheden waarop het onderscheid wordt gebaseerd teniet te doen. U herinnert zich waarschijnlijk de oorlog. In de oorlog maakte men een verschil tussen neger-bataljons en blanke-bataljons, tot het ogenblik waarop men met werkelijke weerstand te maken kreeg. Op dat moment vond er een versmelting plaats. Die versmelting tussen neger-bataljons en blanke-bataljons is dermate sterk geworden dat hierdoor in het hele daarbij betrokken leger de integratie tussen de rassen verder mogelijk werd. Er kwamen werkelijke neger-officieren enz. Kennelijk is er dus een noodsituatie noodzakelijk om de mensen tot elkaar te brengen, tot een begrip voor elkaar, een waardering voor elkaar.

Indien dit noodzakelijk is en broederschap is de tendens die de toekomst beheerst, dan zullen die noodsituaties moeten ontstaan. Ja, wat meer is, juist door hun onvermogen om elkaar als volwaardige mensen te aanvaarden, zullen de mensen ze zelf veroorzaken. En waar kom je dan terecht?

Nu moet u niet zo pessimistisch zijn en de zaak donker inzien. Het is een feit. Dat niet overal deze dingen op gelijke wijze zullen verlopen is duidelijk. Je kunt niet aannemen dat deze problemen zich op dezelfde manier zullen voordoen in Nederland, Engeland, de Ver. Staten, Italië en Spanje. De strijdpatronen zullen sterk verschillen. De mentaliteit verschilt eveneens en misschien ook wel het vermogen tot innerlijke warmte. Als je innerlijk gevoelswarmte hebt, dan komt die broederschapsgedachte ondanks alles

wel naar voren. Ik meen te mogen stellen, dat Nederland ook in de komende periode nog enigszins een rustpunt blijft in de wereld erom heen waarin allerlei ontwikkelingen die minder aangehaam zijn zich afspelen.

Dan moeten we ook aannemen, dat dergelijke geschillen alleen kunnen worden opgelost door rampen en oorlog. Rampen zullen er zijn, ongetwijfeld. Dit houdt hopelijk in dat de grote staten daardoor worden afgeremd in hun neiging de tegenstellingen en de vooroordelen door middel van de wapens te handhaven. Er zijn echter zeer veel landen en daaronder vele staatjes waar men zo'n ellende gewend is dat een ramp meer of minder niet telt. Juist deze landen hebben de neiging naar geweld te grijpen en zelfs naar onredelijke middelen om daarmee hun wil aan anderen op te leggen.

Hetzelfde geldt in meer of mindere mate voor de groepen die buiten de gemeenschap staan. Je kunt spreken over groeperingen als de PLO, de Rote Armee Fraktion en dergelijke. Er zijn over de gehele wereld groepen mensen - al of niet politiek bewogen - die zich in feite buiten de gemeenschap hebben gesteld. Een deel van hen is geladen met ressentimenten tegenover die gemeenschap. Onder de huidige invloeden en met de noodzaak om de wereld alsnog te aanvaarden zullen wij mijns inziens een toename zien van terreurhandelingen, van onredelijk gedrag juist uit deze minderheids-groepen.

Ik denk, dat wij de komende 20 jaren zeer veel van deze geschillen zullen moeten aanvaarden. Ik neem aan, dat het zeker 15 à 16 jaar vanaf heden is voordat de eerste mogelijkheden tot opbouw van een nieuwe maatschappij zich werkelijk zullen voordoen. Ik meen, dat er daarna nog 120 tot 140 jaren nodig zullen zijn om over de gehele wereld die mentaliteit dermate sterk te bevestigen dat er weer sprake kan zijn van een gemeenschappelijke opbouw en dus ook van maatschappelijke concepten, religieuze concepten e.d. die algemeen aanvaardbaar zullen zijn.

Nu denkt u: moest ik dan juist in deze dagen incarneren. Ik kan dat begrijpen. Maar vergeet u niet, dit is een ontzettend interessante tijd. Als ik spreek over een ramp dan kan die net zo goed bij u gebeuren als ergens aan de zuidpool. En aangezien de plaats waar u woont t.a.v. vergelijkbare over de gehele aarde genomen maar een heel klein plekje is, is die kans maar heel klein dat u er direct bij betrokken zult zijn. De kans is veel groter dat u er indirect mee te maken krijgt. En juist dan kunt u uw geestelijke ontwikkeling, uw bewustwording beter gaan gebruiken.

Een typisch verschijnsel in het wereldgebeuren van vandaag is wel dat gedachten, die worden uitgezonden zo'n grote invloed hebben. Het is anders niet aanvaardbaar dat kleine groepen, die zich op gedachtenconcentratie, meditatie en uitzending van gedachten baseren zo'n grote invloed krijgen in zo'n korte tijd. Verder blijkt, dat het denken van de menigte in korte tijd een zeer sterke afwijking van de rechte lijn vertoont, hetzij naar links hetzij naar rechts. Ook dit kan niet alleen worden geweten aan publiciteitsmiddelen, propaganda e.d. Er moet een andere invloed zijn. Ik zou zeggen: Ook hier is de gedachteninvloed zeer sterk.

Omdat er zoveel verschillende groepen zijn die leren gebruik te maken van hun kwaliteiten (mentale en geestelijke vooral) is het volgens mij onvermijdelijk dat steeds meer mensen zullen gaan deelnemen aan deze beïnvloeding door middel van gedachtenkracht. Indien dit het geval is, dan betekent het dat het denken de werkelijke strijd op aarde moet gaan uitvechten. Het denken moet vanuit zijn eenzijdigheid worden geleid naar een harmonieus geheel waarin tegenstellingen elkaar kunnen ontmoeten en zelfs t.a.v. elkaar een evenwicht kunnen vinden. Ik neem aan, dat dit aspect zelfs binnen 3 à 4 jaren voor u duidelijker kenbaar wordt. Dit impliceert dat u daarbij zelf ook meer betrokken zult zijn.

Het is natuurlijk heel aardig om een cursus te geven over "Het wereldgebeuren" en daarin nog eens terug te graven in Atlantis, M^u en al die ande-

re landen uit een ver verleden. Te spreken over de invloed van de Egyptische beschaving, de verschillende culten en loges in deze tijd, maar eigenlijk moeten we verdergaan dan dat. Wij moeten tot een besef komen van datgene wat er op dit ogenblik gaande is. Dat is moeilijk te overzien, dat geef ik graag toe, maar het is aan te voelen.

Elke disharmonische invloed die u benadert, moet u proberen op te vangen door een innerlijke harmonie op te wekken. U kunt deze omstandigheden aan. Het wereldgebeuren van vandaag is niet zo maar een chaos waarin u als een hulpeloos wezen wordt meegesleurd. Het is een zich hergroeperende harmonie. Hierin kunt u door uw keuze voor harmonie steeds beter aanvoelen wat uw weg moet zijn, wat u kunt gaan doen, wat u moet voortbrengen. Deze gegevens zijn misschien wel de allerbelangrijkste.

Het verleden is voor ons hulpmiddel om het heden wat beter te beschouwen, om de samenhangen in het heden vergelijkend beter te kunnen overzien. Het is natuurlijk heel leuk om de mensen te vertellen dat de eerste van de Oranjes eigenlijk maar een vuile rebel was in de ogen van de Spanjaarden aan wie hij toch de eed van trouw had gezworen. Maar hij vergat wel gauw zijn eed van trouw. Dat is niet prettig, maar het is waar.

Als wij ons bezighouden met de glorieuze gebeurtenissen van een bepaalde groepering - of dat nu de 80-jarige of een andere oorlog is - dan moeten we ons ook heel goed realiseren wat er eigenlijk aan de hand is geweest; dat het allemaal niet zo mooi is geweest en dat alles wat tegenwoordig gebeurt evenmin zo fraai is als wij het willen zien. Dat zijn wijzelf ook niet. Maar dan staan wij in de werkelijkheid van vandaag. In die werkelijkheid van heden moeten wij reageren op de mogelijkheden en invloeden die er vandaag zijn. Ik heb u er enkele van opgesomd.

De basis van het voortbestaan is de innerlijke evenwichtigheid waardoor een snelle en bewuste reactie op elke verandering van omstandigheden mogelijk wordt. Dat geldt ook voor de stoffelijke mens, dat geldt zelfs voor het dier. Een dier in paniek brengt zichzelf in situaties waaruit het zich niet meer kan redden. Een dier dat beheerst vlucht of aanvalt daarentegen heeft een zeer grote kans zich te handhaven.

Een mens heeft meer capaciteiten en mogelijkheden dan een dier. Het is duidelijk, dat ook voor de mens hetzelfde moet gelden, zelfs in stoffelijke zin. En als er geestelijke invloeden zijn, als mentale beïnvloedingen uit de omgeving een rol spelen, dan geldt eens te meer dat de mens de mogelijkheid heeft om innerlijk de harmonie te bewaren en dat hij ook de mogelijkheid heeft om de nodige kracht uit te zenden die de disharmonie tegen gaat. Maar dan moet de mens bewust en beheerst reageren; niet bang zijn voor de verandering.

U moet u niet afvragen wat uw lot wel zal zijn als dit of dat gebeurt. Wanneer het gebeurt, moet u reageren en niet eerder. U moet zich steeds afvragen: Hoe kan ik in mij de rust en de kracht vinden om verder te gaan? Laat voor de rest desnoods het toeval de onbelangrijke dingen van het leven maar regeren. Het voor mij wezenlijke moet ik in harmonie beleven. Dus moet ik harmonisch reageren met alle middelen van stof en geest die mij ter beschikking staan.

Het wereldgebeuren van vandaag de dag is schijnbaar warrig. De dreiging van oorlog wordt weggepraat, natuurlijk. De dreiging van economische crises wordt een beetje overdreven, omdat bepaalde groepen daarvan voordeel hebben. De eisen die u aan het leven meent te mogen stellen worden opgevoerd door degenen die daar belang bij hebben. U voelt zich daarom heel vaak tekort gedaan. Dat is nu eenmaal de eigenschap van deze wereld. Maar u heeft de mogelijkheid om u voor een groot gedeelte daaraan te onttrekken. Ik wil niet zeggen, dat u opeens de werkelijke feiten kunt weten, als u zich op harmonie instelt, ofschoon u er wel dichterbij kunt komen. Maar ik kan u wel zeggen, dat u beter kunt reageren op de werkelijke omstandigheden, zelfs indien u nog

zekere waanbeelden koestert, zodra u innerlijk een bepaalde mate van harmonie heeft gevonden. U kunt uzelf zowel lichamelijk als geestelijk leren beheersen. U kunt leren altijd positief te reageren waar dit maar mogelijk is en een negatieve reactie vermijden, zelfs als het lijkt dat deze noodzakelijk is.

Het wereldgebeuren van vandaag stelt u voor de keuze wat u bent en zult zijn. Niet ten aanzien van de wereld, want dat probeert de wereld wel voor u uit te maken, maar wat u innerlijk bent, wat u innerlijk betekent. Durft u een beroep te doen op uw innerlijke veerkracht? Durft u uw sentimenten een ogenblik terzijde te stellen om daarvoor in uzelf te zoeken naar rust waaruit u kracht kunt puren? Indien dat het geval is, dan bent u een belangrijke factor geworden in het wereldgebeuren van vandaag. Want dan bent u een van die stabiliteit gevende punten die noodzakelijk zijn om de onvermijdelijke verandering en ommekeer te voltrekken met een minimum aan schade voor de mensheid en met een maximum aan vreugdige mogelijkheden voor allen die de nieuwe tijd in zich durven beleven.

Ik heb in dit betoog tendensen verwerkt die ook te vinden zijn in de Raad van de Witte Broederschap zoals ik die nu ken en dat is een tamelijk groot gedeelte ervan. Mijn verwachtingen zijn gebaseerd op hetgeen ik weet omtrent invloeden, stromingen, kosmische en geestelijke tendensen die niet meer vermeden kunnen worden. Die dus nog niet geuit zijn, maar desalniettemin een vaststaand punt vormen in de toekomst van de mensheid.

Zegt u nu niet dat het zo slecht is. Want als u de innerlijke vrede een beetje weet te vinden, de harmonie voortdurend in u probeert te herstellen, dan zult u merken dat de wereld heel wat beter en aangenamer voor u is dan ze op het ogenblik lijkt. Een groot gedeelte van de ellende van deze wereld is ten slotte mede mentaal veroorzaakt. Als u de mentale oorzaak schraapt, dan blijkt dat u energie genoeg heeft om de andere problemen op een redelijke manier op te lossen.

Hiermede heb ik mijn bijdrage afgesloten. Ik hoop, dat ik door het op deze manier te doen toch een beetje heb beantwoord aan uw verwachting ten aanzien van deze cursus. Ze is - ongeacht alles wat erin staat en wat u wel een beetje terzijde kunt schuiven - in haar gehele tendens belangrijk, omdat ze aangeeft wat er zich nu in de wereld afspeelt en duidelijk maakt hoe u daarop kunt reageren om de toekomst te verbeteren.

-:-

DE ONTWIKKELING VAN HET OCCULTISME.

In deze tijd is er erg veel belangstelling voor alles wat onder de naam occultisme kan worden samengevat. Geen wonder overigens, want ergens moet het nieuwe vandaan komen en het monster van Loch Ness is langzamerhand uitgediend. Die belangstelling heeft echter één groot voordeel: ook de wetenschap kan zich nu wat gemakkelijker bewegen op terreinen die eens alleen het gebied heten te zijn van kwakzalvers en halfzachte mensen.

Er komen een aantal eigenaardige zaken naar voren. De vraag b.v. of reïncarnatie bestaat, heeft langzamerhand geleid tot een groot aantal onderzoeken waarbij soms de onderzoekers het ene ogenblik juichend uitroepen dat ze bestaat en het volgend ogenblik toch maar teruggrijpen naar de cellulaire herinneringen waardoor men ook herinneringen van het voorgeslacht

in zich zou kunnen bewaren.

Interessant is daarnaast dat de z.g. paranormale krachten weer meer op de voorgrond komen. Telepathie is nog niet zoals hypnose het onderwerp geworden van schriftelijke cursussen. Maar toch blijkt telepathie op het ogenblik ernstig bestudeerd te worden en wat meer is: men probeert bruikbare telepathen te ontwikkelen. Zij hebben hun voordelen, dat is duidelijk. Denk eens aan spionage, het contact houden met ruimtevoertuigen e.d. Ook telekinese heeft een indruk achtergelaten die bij vele wetenschappers nu voert tot pogingen het telekinetisch vermogen niet alleen te bepalen maar ook te ontwikkelen. Het meest interessant van alles is voor mij wel de steeds geringer wordende afwijzing t.a.v. paranormale praktijken van medische en andere aard.

De mens wordt geconfronteerd met kwaliteiten en eigenschappen waaraan hij lange tijd niet heeft mogen denken. Iemand uit de jaren 1400 die zou zeggen wat nu algemeen wordt gepubliceerd, zou ongetwijfeld door de Inquisitie op een zeer pijnlijke manier voor de redding van zijn ziel ter ziele zijn gebracht. Wat dit betreft is de mensheid een stap verder gekomen. Het is alsof de geestelijke wereld langzaam maar zeker een meer aanvaardbaar deel van het menselijk bestaan begint te worden.

Het occultisme heeft altijd naast de vele methoden, die ook in deze tijd twijfelachtig mogen heten, toch de mogelijkheid tot zelfontwikkeling gebracht. Men heeft een aantal scholingen ontworpen. Men heeft zelfs filosofieën ontwikkeld waardoor mystici - ongeacht hun eigenaardige benadering van de feiten - toch in staat moeten worden geacht nieuw licht daarop te werpen en vaak nieuwe samenhangen te openbaren.

Dat het occultisme in deze dagen zo op de voorgrond treedt, is natuurlijk niet zo erg vreemd. Het zou zonderling zijn, indien het er niet was. Want op alle andere gebieden begint men langzaam maar zeker vast te lopen. De legenden zijn de wereld uitgeholpen. De onbekende horizonnen bestaan niet meer. Die zijn gefotografeerd hetzij uit een vliegtuig hetzij door ruimtevaartuigen. Wat er overblijft is het gebied van de geest.

Als we nu dit gebied van de geest nader in ogeschouw nemen, dan blijkt dat we te maken hebben met een ontleedbaar en een niet-ontleedbaar deel. Jung heeft het eens omschreven als de terra incognita temidden van het menselijk besef. De poging om dit onbekende gebied langzamerhand in kaart te brengen zou de mensheid kunnen voeren naar een beter besef van haar eigen wezen en een juister gebruik van haar eigen mogelijkheden.

Wat zijn de punten van het occultisme waarmee men zich zou moeten bezighouden?

De grote invloed die door klank en andere magie op de mensen kan worden uitgeoefend. En dan niet op een bijna bewusteloze manier zoals dat bij rockmuziek of reclame jingles gebeurt, maar in een bewuste benadering van de beïnvloeding van de geestesgesteldheid van de mens.

Het is mogelijk om u door geluid minder pijngevoelig te maken en u door geluid ook te brengen in een toestand van meditatie.

Het is mogelijk u te stimuleren of af te remmen. Deze geluidsmagie zou wel eens veel belangrijker kunnen blijken te zijn dan men denkt.

Voor degenen die weten hoe de menselijke ontwikkeling verloopt: Wapens zijn altijd het eerste dat wordt geproduceerd. Men is op het ogenblik bezig met het ontwerpen van een geluidswapen dat door vliegtuigen boven belangrijke plaatsen kan worden gebracht. Wanneer men daar bepaalde geluiden uitzendt, dan is het mogelijk om de mensen hierdoor in een soort stupor te brengen (een toestand van halve verdoving) waardoor ze zich niet kunnen verzetten. Het is duidelijk, als men dit kan, dan kan men ook andere geluiden gebruiken. Er zijn heel wat bruikbare manieren om een mens los te maken van lichamelijke gevoelens van vermoeidheid of beperktheid, zoals b.v. de marsmuziek die al zolang daarvoor werd gebruikt.

Dat men daarnaast probeert met z.g. sub-sonen en super-sonen geluidswapens eveneens een mogelijkheid te vinden om mensen b.v. grote angsten of gevoelens van verhevenheid te bezorgen mag ook al geen wonder heten. Want als men een mens angsten kan bezorgen - hoe onredelijk ze ook zijn - dan is het daardoor mogelijk die mens gemakkelijker te manipuleren. Als men de mens daarna kan belonen met een gevoel van verhevenheid, dan is het voor degene die dat kan geven gemakkelijker om hierdoor volgelingen te winnen. Als wapen wordt deze magische mogelijkheid ontwikkeld. Maar het betekent wel, dat men langzaam maar zeker doordringt in de betekenis die trillingen hebben voor het menselijk wezen. En als men dat doet, dan komt men heel dicht bij een wetenschappelijke benadering van zaken als astrologie en zelfs van de stralingen waarover wij vaak spreken.

Het is een langzaam en beperkt doordringen in het gebied van het onbekende, ook het onbekende in de mens. Als wij kijken naar de manier waarop men nu bezig is om bepaalde impulsen van de hersenen af te lezen en te gebruiken om daarmee een besturingsmogelijkheid te scheppen voor voertuigen, indien het lichaam niet in staat is zich te bewegen (b.v. bij een enorme versnelling), dan komen we al heel dicht bij een koppeling van het hersensignaal (dus ook de telepathische mogelijkheid) aan de machinale, de technische mogelijkheden van deze tijd. Ik meen, dat ook dat van groot belang is. Misschien nu nog niet, want men begint altijd met misbruik te maken van dergelijke dingen. Maar op de lange duur zou het wel eens kunnen leiden tot de mogelijkheid van de mens om zich meer en meer onafhankelijk te maken van de beperkingen van lichamelijke bewegingen in zijn eigen milieu.

Typerende proeven worden ook genomen in bepaalde grote staten o.a. Italië. Daarnaast worden er experimenten gedaan in India onder toezicht van de een of andere Swami, in Canada, in de U.S.A. en niet te vergeten in een stuk of tien steden in de USSR, met wat wij noemen uittreding: het projecteren van het eigen bewustzijn naar een andere plaats op de wereld, het waarnemen op afstand.

Nu kan dat heel oud worden genoemd. Het is eigen al gebruikt in de tijd van het Oude Egypte. Maar dit betekent wel, dat er nu technieken worden ontwikkeld waardoor een wetenschappelijk bewezen en controleerbare uittreding mogelijk is. Door de techniek bewijst men - of men dit wil of niet - ook de waarde en de betekenis van uittredingsdromen, geeft men een betere richtlijn voor de interpretatie van waarnemingen die in een dergelijke toestand worden gedaan. Ook hier wordt het onbekende gebied in de menselijke psyche wat meer in kaart gebracht en zal het op den duur ook voor een ieder meer bewust bruikbaar zijn.

Een aantal heel vreemde onderzoekingen is kort geleden gestart. Men houdt zich bezig met verschillende godsdiensten als o.a. de voodoo. Er zijn nog andere van die groeperingen: bepaalde groepen van afwijkende christenen met hun eigen profeten zoals die in Zuid-Amerika bestaan. Men probeert na te gaan wat er nu feitelijk gebeurt, wanneer iemand daar tijdens een soort dans in trance raakt. Wat de eigenlijke invloed is die spreekt.

Daarnaast probeert men na te gaan in hoeverre de magische procedures die men pleegt te volgen werkelijk invloed kunnen uitoefenen op anderen en ook op voorwerpen. Het wonderlijke is, dat men hier tot nu toe de conclusie heeft moeten trekken dat op een redelijk niet verklaarbare wijze door zeer kleine voorwerpen invloeden worden overgebracht die het denken van een mens sterk blijken te beïnvloeden.

Men heeft ook geconstateerd, dat tijdens dergelijke plechtigheden op een nog niet te definiëren wijze invloeden worden uitgezonden waardoor het gevoelsleven van mensen tot op grote afstand in zeker mate kan worden beheerst. Ook hier denk ik, dat men allereerst zal zoeken naar gebruiksmogelijkheden vanuit het standpunt van de huidige machthebbers. Maar als men

dit doet, dan brengt men de magie over uit de sfeer van het onbekende en eventueel bedrieglijke naar het wetenschappelijk en het wetenschappelijke bewijs.

Ik denk, dat u daarover in de komende tijd ook wel het een en ander te horen zult krijgen. U zult worden geconfronteerd met zelfs hele disputen over vragen als: Bestaat reïncarnatie wel of niet? Is uittreding wel of niet mogelijk? Wat gebeurt er in feite, wanneer een medium optreedt? Wat gebeurt er in feite als we telepathische contacten hebben? In hoeverre zijn telepathische contacten vergelijkbaar met empathische contacten en in hoeverre niet? En al die dingen meer.

Het onderzoek van het occulte betekent dat de mens begint te leren hoe hij een groter deel van zijn persoonlijkheid moet gebruiken. Laten we nu maar eerlijk zijn. Een mens gebruikt op het ogenblik 50 %, soms minder, van zijn hersencapaciteit. Zijn beheersing daarover is ten hoogste 50 %. Als we echter al die geestelijke waarden en capaciteiten en de andere gevoeligheden die een mens bezit ook leren beheersen, zal die beheersbaarheid kunnen oplopen tot 80 %. En 80 % van je hersencapaciteit bewust kunnen gebruiken houdt ook in dat je veel meer kunt waarnemen, meer herinneringen kunt opslaan en waarschijnlijk ook veel sneller en juistert kunt associëren. Dus de bewustwording van de mens wordt met dit alles gediend hoezeer het in wezen waarschijnlijk een modeverschijnsel is. In dit verband is het interessant na te gaan hoe men werkt met de mogelijkheden van de mens.

Er zijn systemen, zoals dat van Ron Hubbard, waarvan je kunt zeggen: De resultaten zijn eigenlijk vraagwaardig. En wegens het resultaat verwerpt men dan zonder meer het systeem. Aan de andere kant vraag je je toch ook wel af, of het voor een mens niet mogelijk is om zijn eigen gesteldheid met een tamelijk eenvoudige meetapparatuur voortdurend in de gaten te houden, als hij dat wil. Als een mens zou weten welke lichamelijke emoties er zijn, wat de werking is van zijn denken, wat de uitstraling is die hij voortbrengt, zou hij dan niet veel beter daarmee kunnen werken? Een controle zal in het begin van buitenaf noodzakelijk zijn.

Ik voorzie een ontwikkeling (en die hangt misschien ook samen met de Aquariustijd waar iedereen het voortdurend over heeft) waarin de mens bewust een groter gedeelte van zijn psyche kan gebruiken en beheersen. Ik voorzien niet dat daardoor de techniek terzijde wordt geschoven, dat is onzin. Maar ik geloof, dat een groot gedeelte van het z.g. occulte uit deze dagen meer en meer zal worden geïntegreerd in een toch wel technische maatschappij.

Ik krijg verder de indruk - zowel op aarde als in de geest zijn daarvoor allerlei aanleidingen - dat dit proces in de komende tijd aanmerkelijk zal worden versneld.

Hoek kan de occulte factor in een menselijk leven worden versneld? Wel, ik heb al geluid genoemd. Daarnaast bestaan er mogelijkheden om dit te doen met geuren, met kleuren en met belichting. Kortom, via zintuiglijke prikkels. Dan hebben wij ook de mogelijkheid om dit te doen door herinneringsprocessen. Je kunt een aantal symbolen achtereenvolgens denken en als je daarin geïntegreerd bent, resulteert dat in een openstaan of gesloten zijn voor allerlei trillingen van buitenaf.

Nu zie ik dat invloeden van buitenaf zeer sterk gaan worden op aarde bij degenen die dit geestelijk kunnen bevorderen. Neptunus krijgt een toenemend sterke invloed. En hoe wisselvallig die inwerking op de normale mens ook mo-ge zijn, zeker is het dat zijn occulte vermogens daardoor sterker worden gestimuleerd, zelfs op een semi-stoffelijke basis.

Dan constateer ik dat er kosmisch gezien een aantal stralingen van langere duur op komst zijn die eveneens - maar nu van meer geestelijke zijde, soms van astrale kant - een grotere integratie van de ervaringen in de mens tot stand brengen en daarmee waarschijnlijk ook een uitbreiding van hetgeen waak-bewust voor hen bereikbaar is. Het is dus niet zomaar een spelletje dat ik

zeg: Het occultisme is een modeverschijnsel, het zal voorbijgaan. Neen. Ik meen zelfs daartegenover te mogen stellen, dat de omstandigheden langzaam maar zeker het occulte kenbaar gaan maken. Dat steeds meer mensen kwaliteiten en capaciteiten in zich gaan ontdekken die men in een menselijke samenleving alleen kan dulden, indien ze verklaard kunnen worden, indien ze gereguleerd kunnen worden en kunnen worden ondergebracht in een geheel.

Als u denkt dat dit overdreven is, laten we ons dan eens afvragen wat er zou gebeuren, als er een goede, bewuste telepaath werkzaam zou zijn in b.v. de buurt van het Binnenhof. Deze zou alle afspraakjes in de wandelgangen en alle overeenkomsten en koehandel tussen de verschillende fracties kunnen volgen en misschien zelfs staatsgeheimen kunnen openbaren. Het is duidelijk, dat je zo iemand niet kunt dulden.

Stel nu, dat je in staat bent om de Kamer af te schermen, maar dat je die man wel kunt inzetten om b.v. een gestolen voorwerp op te sporen, vermiste mensen op te sporen, dan heeft hij ineens een heel andere betekenis gekregen. Zolang die uitkomsten niet controleerbaar zijn en dus niet betrouwbaar genoeg, zit je met moeilijkheden. Maar stel, dat je nu - al is het maar via meters of op een andere manier - iets van die processen van innerlijk erkennen of van zoeken en uittreding kenbaar kunt maken, dat je de ontvangen telepathische impulsen niet alleen via de telepaath maar dat je ze op een grafiek kunt zetten, dat je precies kunt zien welke impulsen er zijn binnengekomen, dan mag de telepaath ze vertalen, maar hun aanwezigheid is geconstateerd. Kijk, dan kom je een eind verder. En dat is nu alleen maar een telepaath en misschien iemand die kan uittreden.

Stel je eens voor wat dan een telekineet kan doen. Er is een atoomcentrale die in een kritieke toestand komt. Dat betekent, dat bepaalde schakelaars uitgeschakeld moeten worden en dat dat alleen kan gebeuren in een ruimte die misschien vol staat met radio-actieve stoom of iets dergelijks. Stel nu, dat er een telekineet is die zich daarop concentreert en zonder stoffelijk aanwezig te zijn en dus zonder stoffelijk schade op te lopen in staat is om dat uit te schakelen. De radio-activiteit die voor het menselijk lichaam destructief zou zijn, kan voor de poden die de man uitstulpt in feite een extra energiebron zijn waaruit hij nog meer kracht kan onttrekken, zodat hij dingen kan doen die voor een normaal mens zelfs niet denkbaar zouden zijn, misschien zelfs de plaats kan innemen van handelingen die alleen door zware machines gedaan zouden kunnen worden. Het zou de moeite waard zijn om dergelijke mensen in de buurt te houden. Zelfs bij de een of andere olieramp.

Een goed telekineet is misschien in staat om die ene lading explosieven met heel weinig moeite precies in dat boorgat te brengen om daardoor de noodzakelijke explosie teweeg te brengen. Mogelijkheden zijn er te over. Zodra het occulte bruikbaar wordt en het ook stoffelijk benaderbaar is, zijn de toepassingen daarvan talloos. Dat is nu hetgeen ik in de komende tijd meer en meer ga verwachten.

Er is een tijd geweest dat men heeft gezegd: Alleen de gangbare medische discipline is aanvaardbaar. Nu begint men vergelijkende studies te maken tussen gangbare medische discipline en praktijken die tot voor kort als kwakzalverij of erger werden verworpen. Dat betekent dat iets van het occulte gebied van de magnetiseur, de kruidkundige, de handoplegger e.d. geïntroduceerd kan worden in de medische wetenschap. En dat betekent weer dat de hele situatie verandert.

Er zijn mensen die instinctief een diagnose kunnen stellen. Andere mensen nemen microtekens in de fysionomie waar en kunnen aan de hand daarvan een diagnose stellen. Een dergelijke diagnostiek is sneller en meestal nog betrouwbaarder ook, als je maar over een betere achtergrond kennis beschikt dan de gebruikelijke. Het zou dan mogelijk zijn om veel sneller en exacter

diagnosen te stellen en wat meer is, om zelfs daarmee de juiste therapieën toe te passen. Ik weet het wel, er zullen genoeg geneesheren zijn die nog niet daarmee willen beginnen; die zitten nog met hun specialistisch afgesloten wereldje. Maar het is duidelijk dat het in opkomst is.

Het occultisme begint langzamerhand volwassen te worden. Het is uit de sfeer van de magie en de geheimtaal langzamerhand gekomen tot een mate van integratie met de menselijk redelijke wereld.

De wetenschappen van de magiërs zijn op dit moment voor uw wereld nog niet te benaderen. Zelfs hij, die de boeken van de magiërs bestudeert, komt slechts tot een beperkt begrip van wat mogelijk zou kunnen zijn. Alleen de ingewijde, die de geheimtaal verstaat, weet wat de magiër bedoelt met hetgeen hij neerschrijft in zijn werken. Grimoires en dergelijke boeken zijn nu nog betekenisloos. Ze zijn alleen naar aanleiding tot bijgeloof. Maar als wij komen tot een redelijke benadering ervan, gaan we ook beseffen dat de terminologie en wat dat betreft ook delen van de alchemie niet veel meer zijn dan een geheimtaal. Aangezien ook deze zich bezighouden met verschijnselen als uittreding, het gebruik van paranormale vermogens, het zenden van gedachten, is het heel goed denkbaar dat er een soort Steen van Rosette ontstaat waardoor men de termen leert ontraadselen van die mensen met hun filosofische en magische betogen. Ik denk, dat ook dit een uitbreiding van de menselijke kennis ten gevolge zal hebben.

Het occultisme - de naam zegt het al - is duister voor de gewone mens. Maar als men eenmaal doordringt in die duisternis, blijkt ze in zich enorm veel licht te bergen. Het vinden van dat licht is nu ook langs officiële en redelijke weg mogelijk aan het worden. Het occultisme verliest zijn isolement. Het dringt door in de gewone zakelijke wereld van de mens.

De gewone zakelijk mensen zullen het occultisme proberen te gebruiken zoals ze alle dingen gebruiken die ze leren kennen. Wat ze niet beseffen is, dat het gebruikmaken van de machten die het occultisme binnen het menselijk bereik brengt gelijktijdig eisen stelt aan het menselijk innerlijk. Je kunt alleen bezweren, indien je innerlijk rustig bent, zelfvertrouwen hebt, harmonie bezit.

Tot nu toe was dat een aardig verhaal. Maar als je die krachten werkelijk gaat gebruiken, al is alleen maar voor het bezweren van bepaalde natuurkrachten of mijnentwege voor het zoeken naar olie met een wichelroede, dan zul je geschoold moeten zijn in die innerlijke processen om resultaat te hebben. Dat betekent, dat de integratie van het occultisme in de technische wereld van de mens van vandaag tevens de noodzaak schept tot geestelijke scholing. Maar is die geestelijke scholing eenmaal een feit, dan verschuiven de waarden. Dan is niet meer eenzelfde waarde-oordeel mogelijk en kan men niet meer de stoffelijke wereld op dezelfde manier benaderen. Wat meer is, dan vallen bepaalde bedrieglijke methodieken, die in de maatschappij tot nu toe grote opgang maakten, langzaam maar zeker weg omdat ze steeds meer en duidelijker doorzien worden.

Er kan dan het ogenblik komen dat reclame alleen nog maar een folkloristisch gebruik is, politiek alleen nog gebaseerd kan worden op eerlijkheid en zelfs geloof alleen maar kan bestaan door het vermogen te delen in een gemeenschappelijke harmonie. Als dat wordt bereikt, dan heeft de mensheid een verandering ondergaan die haar rijp maakt voor vele jaren van werkelijke vrede en van grote menselijke vooruitgang.

Ik ben ervan overtuigd dat dit proces op dit moment zich reeds aan het afspelen is en dat het binnen afzienbare tijd zover zal zijn gevorderd dat ook de normale mens steeds meer wordt geconfronteerd met deze innerlijke waarden die bijdragen tot het scheppen van de nieuwe mentaliteit en dus ook van de nieuwe wereld waarin de mens nenswaardiger kan leven.

x Op welke termijn verwacht u dat die ontwikkelingen voor de mens duidelijk worden?

- Ik denk, dat een deel van die ontwikkelingen nu reeds duidelijk is, omdat we steeds meer te maken krijgen met publicaties waarin het occulte, het paranormale en ook het medisch niet-aanvaarde op de voorgrond komen. Er is dus zeker sprake van een voorbereidende scholing in deze tijd. Als we dan ook nog rekening houden met de ontwikkelingen die zich in de verschillende centra op dit moment hebben afgespeeld en de neiging tot geheimhouding (men wil er wapens van maken) die bestaat, dan moeten we aannemen dat ongeveer 12 tot 15 jaar na heden veel van die gegevens meer algemeen bekend zal worden. Dan is wat men nu heeft bereikt achterhaalde kennis geworden. En dan wordt ze pas algemeen toegankelijk.

We moeten dus aannemen, dat het proces begint in deze dagen, langzamerhand een versnelling ondergaat, onderbroken waarschijnlijk door een poging van bepaalde belangengroepen om het occulte terug te dringen en dat we pas in 1988 te maken krijgen met een nieuwe versnelling in de benadering van tot nu toeduiistere zaken en dat we ongeveer honderd jaar later een mensheid zullen hebben waarin een groot gedeelte van die kennis reeds is geïntegreerd in de opvoeding en in de maatschappelijke structuur.

x Dan zijn de wapens ook al verdwenen?

- Daar vraagt u mij wat. Op het ogenblik, dat iedereen een vuistwapen heeft, moet je je politie al bewapenen met snelvuurgeweren en kanonnen. Op het ogenblik, dat de mensen echter in staat zijn die buit te maken (dat zou kunnen als ze vuistwapens hebben), moet je alweer komen met bommen. En als de mensen dan in staat zijn ook iets dergelijks te gebruiken, moet je al komen met atoombommen. En als zij ook de atoombommen hebben, dan kun je eigenlijk niet verder meer gaan; dan moet je wel tot vrede komen. Dat is toch duidelijk.

Een van de processen die zich op het ogenblik afspeelt is het steeds meer gebruiken van wapens door kleine groepen op dezelfde wijze als regeringen die normaal gebruiken om hun inzichten tegen de wil van anderen in door te zetten. Dat breidt zich steeds verder uit. Dat impliceert weer volgens mij, dat in dit proces die wapens in het begin begeerd worden omdat ze wapens zijn, maar daardoor hun betekenis als wapen verliezen, ofschoon ze als feit blijven bestaan. Als die feiten nu ook voor andere doeleinden bruikbaar zijn, dan krijgt men werkelijk een periode waarin men zijn zwaarden gaat omsmeden tot ploegijzers, al is het alleen maar omdat dat de enige manier is om er nog beter van te worden; iets wat bij de mensen altijd erg belangrijk is, zeker bij de Nederlander.

--:

DE NIEUWE MENS.

Men sprak mij van de nieuwe mens
en wees een lichtschijn aan.
Maar toen ik keek, zag ik de oude mens,
alleen meer lichtend staan.
Want mens is mens, geest is geest en ziel is ziel
en dat zal altijd zijn.

De nieuwe mens is heus niet een andere mens. Het is eerder een mens, die uit het bestaan verder werkelijkheid kan puren, die waan doorziet, eigen krachten wel erkent en niet misbruikt.

De nieuwe mens dat is een mens, die met veel moeite en veel strijd misschien heeft moeten leren dat het beter is om zelf bewust iets goeds te zijn dan tegen kwaad te protesteren.

De nieuwe mens dat is een mens, die strevend naar de onafhankelijkheid zijn eenheid gaat beseffen met een totaliteit van mensen waarin hij leeft.

De nieuwe mens dat is een mens, die niet meer méér wil zijn dan anderen omdat hij beseft dat dat de eisen stelt waarvoor hij niet de kracht en ook niet het verlangen heeft.

De nieuwe mens dat is de mens zoals hij al vandaag bestaat, maar dan ontdaan van vooroordelen, eenzijdigheid en haat.

De nieuwe mens dat is een mens, die eindelijk de grens niet meer vermijdt die tussen zijn en geestelijk zijn is neergelegd en die in de werkelijkheid wil leven, ook als dat betekent dat hij niet meer kan streven zoals hij ooit gedaan zou hebben.

De nieuwe mens, kortom, is elke mens die in zich grenzen overschrijdt en uit zichzelf de waarheid meer ervaart en - de totaliteit erkennend - zichzelf is zoals hij daarin zelf moet zijn.

De nieuwe mens dat bent ook u in dit leven of in een volgend bestaan, in deze eeuw of misschien eerst wanneer er vele eeuwen zijn vergaan. ik weet het niet. Maar in u leeft de kracht die de werkelijkheid kan beleven. In u bestaat de nacht om te uiten wat in de geest en niet alleen in het voertuig schuilt.

U bent de nieuwe mens nog voor zichzelf verhuld, nog steeds beladen met de illusies van noodzaak, plicht en schuld en toch begin van werkelijkheid waarin het "ik" zichzelf erkent en weet: dit ben ik, dit moet ik zijn. Zodat hij al zijn krachten wendt naar dat wat is de werkelijkheid waaruit hij zelve is en leeft.

Dan mag ik u, aanstaande nieuwe mensen, een aangename, hopelijk ook zomerse periode van rust toewenstn. Mag ik daarnaast de hoop uitspreken dat wij hetzij in bijeenkomsten of elders elkaar nog vele malen zullen mogen ontmoeten.

:--:~